

# Giới thiệu Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert

Trần Tiêu, một bác sĩ Trung y vô tình xuyên việt vào Thế giới võ hiệp. Đó là một Thế giới cấu thành chủ yếu bởi "Xạ điêu tam bộ khúc", Thiên long bát bộ và Tiểu ngạo giang hồ. Trong Thế giới này cao thủ lớp lớp với những cái gì mà ngũ tuyệt, lục đại tuyệt đỉnh, những Trương Vô Kỵ, Đông Phương Bất Bại... Cùng vô số chủng loại võ công mạnh đến biến thái: Lục mạch thần kiếm, hỏa diễm đao... Hãy đọc Võ hiệp Thế giới nam nhi hành để xem nhân sĩ xuyên việt Trần Tiêu đem bản thân sở trường hiểu biết về kinh mạch kết hợp võ hiệp hệ thống làm nhiệm vụ, học trộm các loại võ công và đặc biệt là ăn cắp trái tim Đông Phương Bất Bại giáo chủ MM Đông Phương Ngọc như thế nào...

Cầu nguyệt phiêu, v...v...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 1: Nghi Lâm, Điền Bá Quang

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

"Xuân ngủ bất giác hiểu, khắp nơi con muỗi cắn, này hoang sơn dã lĩnh, ngay cả một bóng người cũng nhìn không thấy tới, cái này gọi là ta làm sao làm nhiệm vụ a... Quả thực có thể nhàm chán người chết a!"

Trần Tiêu đứng tại chính mình mới vừa xuyên qua được lúc chỗ ở rách nát mao trước nhà tranh, thật dài cúi lưng một cái.

Đến cái này đại võ hiệp thế giới đã suốt hai ngày rồi, nhưng ngay cả một bóng người cũng không thấy, chưa quen cuộc sống nơi đây vừa không dám chạy loạn khắp nơi, thật là nhàm chán chết. May nhờ trong ngôi nhà tranh này cũng không có thiếu lương thực, cũng không đến nỗi chết đói.

Nhưng là xuyên việt tự xuyên việt, hết lần này tới lần khác còn mang vào đại võ hiệp hệ thống, cái này hệ thống nghe nói có tùy cơ gây ra các loại nhiệm vụ, hoàn thành tự nhiên tất cả đều vui vẻ, còn có phần thưởng nhưng cảm, nhưng là phải là kết thúc không thành...

Loại này sau lưng bốc lên khí lạnh cảm giác thật là tương đối khó chịu.

Đang buồn bực rất, Trần Tiêu bỗng nhiên trong lúc nghe được một thiếu nữ vội vàng thanh âm, nói: "Người cái này đại phiêu đản, không nên rồi, ta, ta sẽ không gả cho người!"

Rốt cục có người đến?

Trần Tiêu theo tiếng nhìn lại, đang thấy dưới ước chừng ba bốn mươi thước ngoài núi rừng cỏ đạo trong, một gã một thân màu trắng nhạt quần tiểu cô nương đang vội và lên đường. Tiểu cô nương kia ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, một đầu đen nhánh bóng óng tóc dài theo gió bay múa, thân hình thon dài thướt tha, yểu điệu thướt tha. Nhất là khuôn mặt trắng nõn nà, thanh tú tuyệt tục, cho sắc theo người, thực là một tuyệt lệ tiểu mỹ nhân.

"Thật xinh đẹp tiểu cô nương!"

Mới vừa xuyên qua được tự thấy đẹp như vậy mạo tiểu cô nương, Trần Tiêu trái tim cũng bất tranh khí bang bang cuồng nhảy dựng lên.

Chỉ bất quá lúc này, tiểu cô nương kia cuống quýt đường chạy, sắc mặt đã nhanh chóng có chút đỏ, thở gấp liên tục, thanh âm lại càng đã có chút ít run rẩy, bất quá vẫn khó có thể che dấu nàng kia vô cùng kiều mỵ thanh âm.

Trần Tiêu đang định đi tới chào hỏi, bỗng nhiên trong lúc vừa nghe được một thanh cực kỳ hèn mọn thanh âm: "Ha ha, tiểu mỹ nhân, đừng chạy nha! Người nhìn người sinh xinh đẹp, ta vừa anh tuấn tiêu sái, dứt khoát gả cho cho ta đi, hai ta ân ái ái ái, không thể so với người làm ni cô mạnh?"

Rất nhanh, Trần Tiêu liền thấy đang ở tiểu cô nương kia phía sau không xa, một gã ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi đích nam tử trẻ tuổi đang đuổi theo nàng.

Nam tử kia thần thái nhàn nhã đi chơi, đặt chân không tiếng động, mỗi một bước cũng có thể bước ra đến gần trọng khoảng cách xa, mặt không hồng hơi thở không gấp, chỉ nhìn khinh công này hạng nhất, hẳn muốn xa so sánh với phía trước chạy trốn tiểu cô nương mạnh hơn rất nhiều.

Nam tử một thân màu lam nhạt trường sam, bên hông treo một thanh kiếm rộng dài ba tấc hai thước chừng đoản đao, kia đoản đao chỉ có thân đao, nhưng vô mũi đao, bình bình chính chính, tự phảng phất một khối thiết bản.

Trần Tiêu mắt thấy hai người kia rất xa đang hướng cạnh mình tới đây, trong lòng cả kinh nói: "Ta khát, này là thế nào tình huống? Hai ngày không gặp người, vừa thấy người chẳng lẽ sẽ phải ta anh hùng cứu mỹ nhân? ! Em gái người, ta hiện tại không có võ công a, muốn làm sao cứu? Không được không được, đặc trước giấu đi nghĩ nghĩ biện pháp!"

Nghĩ tới đây, rón rén vào nhà tranh.

Lúc này tiểu cô nương kia vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn, thấy chung đều có thể nhìn đến nam tử kia thân hình tựa cách cách mình không xa, bồi rồi kêu lên: "Ta, ta là người xuất gia, không thể lập gia đình, người không nên ta!" Nàng vừa nói còn bên huy vũ hai bàn tay nhỏ, vội vàng giải thích.

Tiểu cô nương này một đôi ngọc thủ được không giống như trong suốt một loại, nam tử kia thấy trong lòng vui hơn, cười ha ha, nói: "Ai nha, người như vậy một tiểu mỹ nữ, làm gì muốn đi làm rồi ni cô? Không bằng tựa hoàn tục thật tốt? Xuất gia, xuất giá, người xem một chút, hai người này từ ngữ cũng không ngay cả học pháp cũng không sai biệt lắm sao? Dứt khoát gả cho ta coi là nữa, trở về hãy cùng sư phụ người nói người đã 'Xuất giá' rồi, không thì xong rồi?"

Tiểu cô nương kia nhưng nguyên lai là đã xuất gia tiểu ni cô, nàng vốn là tựa ngây thơ rực rỡ niên kỷ kỷ, này ngoài miệng như thế nào đấu thắng nam tử kia, nhưng là nghe nam tử kia nói lại là xuất gia lại là xuất giá, trong lòng hơn cấp, muốn chia biện rồi lại có chút từ nghèo, vừa chạy một hồi, bỗng nhiên nhìn thấy phía trước cách đó không xa kia tan hoang có tranh phòng, trong lòng bỗng nhiên là một tiếng thét kinh hãi: "A nha, không tốt!"

Này hoang sơn dã lĩnh, bỗng nhiên xuất hiện như vậy một cái nhà nhà cỏ, đây chẳng phải là đang cho phía sau nam tử kia một cơ hội thật tốt?

Quả nhiên, tiểu cô nương không đợi quay đầu, phía sau nam tử bỗng nhiên trong lúc tăng nhanh cước bộ, trong nháy mắt tựa đuổi theo chiếm hữu nàng, một thanh chút ở huyết đạo của nàng, sau chặn ngang ôm lấy, cao hứng nói: "Ha ha, này thật đúng là thiên ý! Mới vừa rồi còn nói người muốn gả cho ta, cái này gặp phải phòng ốc. Như vậy chẳng phải là vừa lúc thành thân? Động phòng hoa chúc, một khắc, hoàn mỹ, này thật đúng là quá hoàn mỹ!"

Tiểu cô nương kia bị như vậy một ôm, nhất thời hơn cấp, ở nam tử kia trong ngực liều mạng giãy dụa. Nhưng là nàng bất quá là một người tuổi còn trẻ thiếu nữ, mặc dù có tu luyện công phu, nhưng là dù sao tu vi còn thấp, trong lúc nhất thời hướng không ra bị điểm huyết đạo, chỉ cảm thấy nam tử kia cánh tay tựa phảng phất hai cây Thiết Trụ hoàn toàn giống nhau pháp rung chuyển. Nghĩ nàng mỗi ngày đọc đèn lễ Phật, tâm niệm thành kính, hôm nay nhưng mất thấy sẽ bị người vũ nhục, này nhưng như thế nào cho phải, lỗ mũi đau xót, sẽ phải khóc ra thành tiếng.

Nhưng là đang ở thiếu nữ muốn khóc không khóc lúc, nhưng chợt nghe phía trước kia có tranh bên trong nhà truyền đến một tiếng dày nam tử thanh âm, "Có băng hữu từ phương xa tới, bất diệt nhạc hồ, hai vị như là đã quang lâm hàn xá, không bằng đi vào một tựa như thế nào?"

Này thanh âm chưa dứt, kia có tranh phòng đơn sơ phá cửa gỗ liền bị mở ra, nhất thời một thân ảnh cao lớn xuất hiện ở tiểu cô nương kia trong mắt.

Nam tử này thân hình cao lớn, rộng thắt lưng mảnh, cả người da thịt cân xứng, một cặp chân dài cùng nửa người trên tỷ lệ có thể nói hoàn mỹ, lớn lên lãng gác rõ ràng, mày kiếm mắt sáng, một thân bình thường vài rách trường bào, nhưng chải lấy tên kỳ quái tóc ngắn, hết lần này tới lần khác toàn thân trên cũng đẹp mắt chắc.

"Người kia là ai? Sinh đích thực uy vũ đẹp mắt."

Tiểu cô nương thấy Trần Tiêu, trong lúc nhất thời thậm chí đều quên giãy dụa, bất quá chỉ chốc lát sau nhưng mạnh mẽ nhớ tới tình huống trước mắt, đuổi vội mở miệng kêu lớn: "Công tử cẩn thận, là người ác nhân, ngàn vạn chớ để bị hắn đã thương tánh mạng!"

Tiểu cô nương gặp phải người trước không suy nghĩ tự thân an nguy, ngược lại nhớ người xa lạ an toàn, tâm địa thuần lương, có thể thấy được lóm đóm.

Trần Tiêu cũng là bí hiểm cười, nhìn kia đuổi theo tiểu cô nương này nam tử một cái, lạnh nhạt nói: "Ở nơi này sơn dã trong lúc, tương phùng tức là hữu duyên. Không biết vị huynh đài này xưng hô như thế nào?"

Ôm tiểu cô nương nam tử kia trên dưới đánh giá Trần Tiêu một cái, không biết Trần Tiêu ra sao lai lịch, sắc mặt kinh nghi bất định, cuối cùng vẫn là trước tiên đem trong ngực tiểu cô nương chậm rãi để xuống, trầm giọng nói: "Tại hạ là vận lý độc hành Điện Bá Quang thị dã, không biết huynh đài là?"

Hắn thấy Trần Tiêu thần sắc bình tĩnh, trong lúc nhất thời sờ không rõ Trần Tiêu lai lịch, trước thái thủ thế, không cầu có công, chỉ cầu vô quá.

"Vạn... Vận lý độc hành Điện Bá Quang? !"

Ai ngờ Điện Bá Quang giật mình, Trần Tiêu trong lòng nhưng lại càng giật mình. Hắn quay đầu lại nhìn phía sau có tranh phòng, lại nhìn một chút trước mặt cái này "Vận lý độc hành Điện Bá Quang", cuối cùng đưa ánh mắt dừng hình ảnh ở tiểu cô nương kia trên người, cẩn thận hỏi: "Kia vị cô nương này phải.."

Tiểu cô nương kia liều mạng hướng Trần Tiêu nháy mắt, vội la lên: "Ta là hắc sơn phái Nghi Lâm, vị công tử này, chuyện này cùng không có quan hệ, người mau mau rời đi sao."

"Điện Bá Quang? ! Nghi Lâm? !"

Trần Tiêu lần này là hoàn toàn cái chấn kinh đến —— cái này Nghi Lâm hay là mang phát tu hành xuyên áo trắng dùng chính là cái kia, như vậy nói đúng là, cái thế giới này phải.. Tiểu ngạo giang hồ thế giới? Hay là gần đây trên ti vi mới vừa truyền hình xong mới tiểu ngạo giang hồ? !

Ni mã! Lão tử này xuyên việt phương thức không đúng sao? !

Hệ thống nào biết đó là một võ hiệp thế giới, nhưng là này mới tiểu ngạo trong chính là nhân vật là chuyện gì xảy ra? Còn mang sửa đổi hãy? !

Bất quá Trần Tiêu rất nhanh tựa khôi phục trấn định rồi: "Quả nhiên a, chỉ có Đông Phương muội tử mới là của ta thích nhất a..."

Vừa nghĩ đến thích nhất Đông Phương muội tử, trong đầu bỗng nhiên trong lúc "Đỉnh" một tiếng, một đạo lạnh như băng phảng phất cơ giới một loại thanh âm vang lên: "Mới bắt đầu nhiệm vụ: cứu vớt Nghi Lâm, căn cứ nhiệm vụ hoàn thành đánh giá cấp cho phần thưởng (đánh giá cấp bậc chia làm cực kém, sai, miễn cưỡng, hảo, hài lòng, vô cùng tốt, hoàn mỹ). Nhiệm vụ nói rõ: đây là Túc Chủ bước vào giang hồ nhiệm vụ thứ nhất, phải tu hoàn thành, nếu không mạt sát. Mới bắt đầu nhiệm vụ trợ giúp đề kỳ: Điền Bá Quang tạm thời hảo cảm độ +10, song phương đều không pháp chạy trốn, kéo dài thời gian một giờ."

"Đéo đỡ được!"

Trần Tiêu trong lòng trong nháy mắt mắng to: "Lão tử không có võ công a, người tên là lão tử làm sao từ Điền Bá Quang thủ hạ cứu người? ! Hơn nữa còn phải là phải tu? ! Này hảo cảm độ lại là cái thứ gì a, tại sao dùng là? Còn cũng không thể trốn chạy? Điền Bá Quang cũng không có thể?"

Lúc trước hắn cũng là tính toán cứu người, nhưng là cũng chỉ có thể nói là làm hết sức, dù sao mình thật sự là không có võ công.

Nhưng là hôm nay này chết tiết hệ thống thể nhưng ban bố như vậy một cái nhiệm vụ đi ra ngoài, hơn nữa thất bại còn trực tiếp mạt sát!

Trong lòng phiên giang đảo hải, bất quá trên mặt nhưng là không thể biểu hiện ra, Trần Tiêu bí hiểm cười, chậm rãi nói: "Nga, nguyên lai là Điền bá đại hiệp giá lâm, không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón! Tại hạ là Đông Tà Hoàng Dược Sư, bên này hữu lễ."

Vừa nói hướng Điền Bá Quang liền ôm quyền, coi như là lễ quá.

Hắn vốn cho là tùy tiện chuẩn bị danh hiệu hù dọa một chút Điền Bá Quang, lại không nghĩ Điền Bá Quang nghe cánh cười lớn lên, nói: "Ha ha ha, vị huynh đài này, người này mạnh miệng nói, sẽ không sợ gió lớn đầu đau đầu lưỡi? Đông Tà Hoàng Dược Sư luôn luôn ở Đào Hoa Đảo ẩn cư, lúc nào chạy tới đây rồi?" Nói xong, vừa tăng thêm một câu: "Tại hạ họ Điền, không họ Điền bá."

Đông Tà Hoàng Dược Sư này Điền Bá Quang biết? Còn biết hắn ở Đào Hoa Đảo ẩn cư?

Ni mã! Lão tử này xuyên việt phương thức quả nhiên không đúng ta khảo! Thế giới này xem ra không phải là chỉ một mới tiểu ngạo thế giới a, còn hỗn hợp « xạ điêu » thế giới bối cảnh!

Trần Tiêu thác nước mồ hôi, bất quá lấy hắn ở thế kỷ hai mươi mốt trung tâm hoa rèn luyện ra da mặt, chút chuyện như thế tình tự nhiên không làm khó được hắn, cười nói: "Ha ha, tại hạ mở ra cười giòn, không nghĩ tới Điền bá huynh như vậy không nề mặt, cho dù biết cũng không cần như vậy ngay mặt vạch trần chứ sao. Tiểu đệ Trần Tiêu, năm nay hai mươi bốn tuổi, nam, đến nay chưa lập gia đình."

Trước tri hoãn hạ thời gian, nửa nghĩ biện pháp cứu người, này Điền Bá Quang nhưng là nổi danh tiểu tâm cẩn thận, khinh thường không được.

"Xi!"

Nghe Trần Tiêu nói thú vị, đứng ở một bên Nghi Lâm mặc dù tình thế nguy hiểm, nhưng cũng hay là nhịn không được, bật cười, sau đó rồi lại gấp gáp nói: "Vị này Trần công tử, người, người hay là đuổi đi nhanh đi!"

Nghi Lâm ngây thơ lãng mạn, tâm địa vô cùng tốt, coi như mình chỗ sâu hiểm cảnh, nhưng vẫn là lo lắng lên Trần Tiêu an nguy.

Trần Tiêu nhìn Điền Bá Quang một cái, mỉm cười nói: "Không nóng này, không nóng này, " vừa nói hướng Điền Bá Quang dùng tay ra dấu mời: "Nếu không hai vị trong nhà thỉnh? Đề cho khách nhân như vậy đứng ở bên ngoài, cũng không phải là đạo đãi khách."

Điền Bá Quang cả đời hoành hành thiên hạ, mặc dù không là vô địch, nhưng là hắn có thể tung hoành nhiều năm như vậy, điều kiện chủ yếu chính là gặp chuyện tiểu tâm cẩn thận, hôm nay nhìn thấy Trần Tiêu như vậy tên kỳ quái tiểu tử, trong lúc nhất thời sờ không rõ lai lịch, không dám tự tiện vào nhà, hay là chạy là thượng sách. Lập tức hướng về phía Trần Tiêu liền ôm quyền, nói: "Khách nhân không dám nhận, huynh đệ nhưng là gấp gấp cùng vị này Nghi Lâm cô nương thành thân, sẽ chờ lâu rồi. Ngày sau hữu duyên gặp nhau, đến lúc đó sẽ cùng Trần huynh đệ nâng cốc ngôn hoan, cáo từ!"

Hắn này nói cho hết lời, liền định ôm lấy Nghi Lâm rồi đi, nhưng là Trần Tiêu có nhiệm vụ trong người, này muốn gọi hắn đi vậy thì xong đòi đại cát, vội vàng ngăn lại nói: "Điền huynh khác gấp gấp như vậy nha, có câu là gặp nhau chính là duyên phận, cần gì gấp gấp như vậy đường chạy. Không bằng đại gia ngồi xuống tâm sự, chậm rãi nhân sinh nói chuyện một chút lý tưởng và vân vân."

Trần Tiêu ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng thì âm thầm kêu khổ: "Ngày sau? Thật ngày sau rồi hoàng qua món ăn cũng nguội vậy còn làm mao (lông) a? Nhiệm vụ này nhưng là mình xác nói cứu Nghi Lâm, muốn thất bại liền trực tiếp mạt sát. Mặc dù còn không có biết rõ ràng này đại võ hiệp hệ thống rốt cuộc là cái thứ gì, nhưng là chuyện như vậy thả tin là có, khinh thường không được."

Hắn bên này tâm niệm thay đổi thật nhanh, Điền Bá Quang bên kia nghe, cũng không biết sao, theo bản năng liền vừa mơ hồ cảm thấy chạy trốn lời của thật giống như sẽ phát sinh đại sự gì, trong lòng thật là thấp thỏm lo âu. Nghĩ tới đây, Điền Bá Quang sắc mặt nhất thời lạnh xuống, nói: "Trần huynh lời này nói thật có chút quỷ một đằng nói một lẻo đi? Người nghĩ anh hùng cứu mỹ nhân, vậy cũng là nhân chi thường tình, cần gì quái nhiều ... thế này cong cong nhiều nhiều? Dù sao bất kể thế nào nói, vị này Nghi Lâm tiểu mỹ nhân ta là muốn định rồi, Trần huynh nếu nghĩ cứu người, cứ ra tay chính là, Điền mỗ người tiếp theo rồi."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 2: Như người vậy sẽ chết!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Mắt thấy Điền Bá Quang rút ra bên hông đoản đao, liền định động thủ, Trần Tiêu cũng là trong lòng thấp thỏm.

Bất kể là « tiểu ngạo » nguyên tác hay là « tân tiểu ngạo » kịch truyền hình, ít nhất bên trong một công nhận đúng là, này Điền Bá Quang đao pháp cực nhanh.

Hắn Trần Tiêu mới đến, trên người đó là nửa điểm võ công cũng không có, này muốn vừa động thủ, kia nhất định là đầy mặt hoa đào nở, không chết cho dù mạng lớn. Nhưng là phải không động thủ, chẳng lẽ tự trở mặt nhìn cái này tâm địa thiện lương Nghi Lâm muội muội bị hắn vũ nhục, sau đó tự mình bị này đại võ hiệp hệ thống mật sát?

Chuyện cho tới bây giờ, Trần Tiêu cũng là không có biện pháp gì, chỉ có thể cắn chặt hàm răng, dứt khoát tự đánh bạc một thanh!

Nếu kia cái gì đại võ hiệp hệ thống cho mình mười điểm hảo cảm độ, nghĩ đến còn không đến mức vừa tới thế giới này đã bị chém chết sao?

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu trầm hông ngồi xuống, tay trái vươn về trước hơi cong, tay phải góc 90 độ giờ lên cao cao, song chưởng mở ra, bày ra một kinh điển "Hoàng Phi Hồng" tạo hình, nói: "Vậy thì thủ hạ thấy thật chường sao!"

Điền Bá Quang nhìn Trần Tiêu kia giả thế, thấy buồn cười: "Ta nói Trần huynh, người đây là cái gì võ công con đường? Ta xem người hạ bàn phù phiếm, hẳn là không có luyện qua võ sao? Thật tự không quản tới Điền mỗ này việc nhân sự?"

Trần Tiêu tay trái ngoắc ngoắc, ngạo nghễ nói: "Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, Điền huynh nói ta không có có võ công, không ngại thử một chút rồi hãy nói!"

Lúc này Nghi Lâm ở một bên nhưng cũng là nhìn thấu Trần Tiêu thật sự hạ bàn không yên, không có có võ công. Mặc dù điệu bộ này phải không sai, bất quá khi hắn khiến cho tới cơ hồ có thể nói cả người cũng là sơ hở, vội la lên: "Trần công tử, này, này bại hoại rất lợi hại, người hay là không cần lo cho ta!"

Đến lúc này, nàng hay là càng thêm quan tâm Trần Tiêu an nguy.

Nghe Nghi Lâm lời này, Trần Tiêu nhưng quyết đoán lắc đầu, đại nghĩa凛 nhiên nói: "Nghi Lâm muội muội lời này có thể nói là không đúng, chuyện giang hồ người giang hồ tự nhiên quản được, cho dù ta không có có võ công, hôm nay cũng nguyện ý làm lần đại hiệp, ha ha, cùng lắm chết mà thôi!"

"Hảo một cái cùng lắm là chết, Điền mỗ hôm nay tự lĩnh giáo Trần huynh cao minh!"

Điền Bá Quang quát to một tiếng, loại quỷ mị lần tiến lên đi, nhất thời ánh đao một trận lóe lên, Trần Tiêu chỉ thấy không trung thỉnh thoảng xuất hiện mấy đạo bạch quang, đó là quá ánh mặt trời soi sáng mặt đao chiếu phim ra phản quang, sau không đợi tự mình có điều phản ứng, toàn thân đã là một trận đau nhức, thế nhưng khi hắn còn không có tấn công ra một chiêu trong nháy mắt, cũng đã không biết bị chặt rồi bao nhiêu đao.

Máu tươi lâm ly.

Trong lòng rung động.

Điền Bá Quang nhảy trở về ban đầu vị trí, thu đao mà đứng, nhưng dĩ nhiên là so sánh với Trần Tiêu hơn kinh ngạc, ngạc nhiên nói: "Trần huynh, người chẳng lẽ thật không biết võ công? May nhờ mới vừa Điền mỗ có chút nương tay, nếu không Trần huynh chẳng phải là đã chết cho Điền mỗ dưới đao?"

Lúc trước hắn động thủ, lấy hắn khoải đao chi uy, muốn thật muốn chém chết Trần Tiêu bất quá mấy cái chuyện, nhưng là dù sao sờ không rõ Trần Tiêu lai lịch, chẳng qua là trong tiềm thức cảm thấy người này thoát nhìn coi như là thuận mắt, này đây trên tay giữ bảy phần Lục Đạo, không có đem chuyện làm tuyệt.

Đã thương người cùng giết người nhìn qua chỉ kém một chữ, nhưng là hậu quả cũng là thiên soa địa biệt, cho dù lấy Điền Bá Quang khinh công, nhưng cũng không dám thật một chút sẽ đem Trần Tiêu chém chết, nếu không vạn nhất Trần Tiêu thật có cường ngạnh núi dựa, đến lúc đó sợ là trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào rồi.

Nhưng là hôm nay phương vừa động thủ, này Trần Tiêu rõ ràng cho thấy không có nửa điểm võ công, lần này Điền Bá Quang cũng thật sự kinh ngạc.

Hắn là kinh ngạc Trần Tiêu một người bình thường, lại cũng dám quần đã biết người trong giang hồ nhân sự, hơn nữa ngay cả chết còn không sợ, cũng là thật không có chút bội phục, lúc này giờ ngón tay cái lên, nói: "Trần huynh hảo khí phách. Một loại người trong giang hồ, gặp phải Điền mỡ, đi còn không còn kịp nữa, lại không nghĩ rằng Trần huynh một người bình thường, cũng dám nói gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ bức này nói. Như vậy khí phách, thật là để cho Điền mỡ bội phục. Không bằng, đại gia lúc đó dùng tay như thế nào?"

Hắn mặc dù là hái hoa đạo tặc, nhưng là vô luận nguyên tác hay là kịch truyền hình sửa đổi, đối với hắn Điền Bá Quang đánh giá cũng là xuất kỳ nhất trí.

Khoái đao, hào sảng, tinh khiết gia môn.

Hắn có thể nói ra nói đến đây, Trần Tiêu chút nào không kỳ quái, lau miệng giác máu tươi, cổ nén đau đớn, nói: "Điền huynh, không phải là huynh đệ không muốn, chẳng qua là Điền huynh bất Nghi Lâm muối muối, tại hạ nếu là tùy ý Điền huynh rời đi, trong lòng khó an. Có câu nói thật là tốt, làm người đắc lòng lương tâm, nếu bất gặp, làm sao cũng phải xuất thủ cứu hạ xuống, cùng lắm là chết ở chỗ này mà thôi."

Vừa nói quát to một tiếng: "Lại đến!"

Liên hướng Điền Bá Quang thẳng vọt tới.

Điền Bá Quang tùy ý mau tránh ra Trần Tiêu mấy lần rõ ràng bắt nhập lưu công kích, trong tay khoái đao đao mang lại một lần nữa lóe lên, lại là "Xoẹt xoẹt " mấy tiếng vang lên, Trần Tiêu trên đùi trung đao, một giao ngã ngồi.

Chỉ nghe Điền Bá Quang cười nói: "Huynh đài, còn người, là một hảo hán tử, nhưng là ta Điền Bá Quang đâu rồi, là một hái hoa đạo tặc. Hai ta không phải là người một đường, Nghi Lâm muối muối đó là nhất định phải gả cho ta làm lão bà, còn người, ta cũng vậy không giết, tự đi nhanh lên đi, như thế nào?"

Trần Tiêu tránh trát trứ đứng lên, toàn thân một trận đau nhức, nhưng vẫn là nói: "Hôm nay người không thả Nghi Lâm cô nương, muốn rời khỏi, trừ phi từ thi thể của ta trên bước qua đi!"

Hắn lời này nói đại nghĩa凛 nhiên, trong đầu thế nhưng vừa vang lên hệ thống tiếng nhắc nhở: "Đạt được Nghi Lâm hảo cảm độ 20, sự khôi phục sức khỏe +30%."

Quả nhiên, kèm theo hệ thống này một đề kỳ, Trần Tiêu toàn thân vết thương lại liền có chút ít tê dại rồi tốt lên, cũng không bằng lúc trước như vậy thương đau đớn.

Cảm nhận được thân thể sự biến hóa này, Trần Tiêu là vừa vui vừa lo. Hi chính là mình quả thật chiếm được tốt hơn nơi, lo thì còn lại là, này đại vô hiệp hệ thống rõ ràng cho thấy thật, như vậy xem ra, nếu là cứu không được Nghi Lâm, rất có thể thật sẽ bị mạt sát!

Lúc này Điền Bá Quang nghe Trần Tiêu lời mà nói..., không nói hai lời xông lên phía trước, lại là một trận ánh đao, sau đó một cước, Trần Tiêu cả người cũng bị đá bay ra ngoài, máu tươi giàn giụa.

Chém ngã Trần Tiêu, Điền Bá Quang khiêng trong tay đoản đao, nói: "Người người này thật là đầu óc ngu ngốc, lúc này biết lợi hại chưa? Khác giấy dựa nữa, đại gia các đi các lộ không phải là rất tốt sao? Ta đối với nam nhân không có hứng thú, người cũng đừng có dây dưa ta nữa!"

Hắn mới vừa nói xong, đang định xoay người mang Nghi Lâm đường chạy, lại chỉ nghe phía sau Trần Tiêu hơi suy yếu thanh âm lần nữa vang lên: "Gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ. Gọi ta trợ mắt nhìn người vũ nhục Nghi Lâm muối muối, tuyệt đối làm không được!"

Trần Tiêu lời này nói như đinh chém sắt, Điền Bá Quang lại nghe mao cốt tung nhiên, xoay người lại nhìn từ trên xuống dưới Trần Tiêu, thờ dài nói: "Trần huynh đệ, người tiếp tục như vậy thật sẽ chết! Người cùng vị này Nghi Lâm cô nương biết sao? Người bắt quả là một không có nửa điểm võ công người bình thường, cần gì lần này hòng thủy? Điền mỡ mời người là một hảo hán tử, không muốn giết người, người cũng đừng không biết Điền mỡ hảo tâm."

Hắn nói đến đây, Trần Tiêu bỗng nhiên thờ dài một cái, không câu chấp cười cười, nói: "Mặc dù không nhận ra, nhưng là nếu thấy, nếu là làm như không nhìn thấy, huynh đệ đời này lương tâm sợ là cũng khó khăn yên tĩnh, buổi tối ngủ đều ngủ không nổi. Chẳng qua là đáng tiếc, huynh đệ ta không có võ công, nếu không nếu có thể cùng Điền huynh đại chiến ba trăm hiệp, chính là đã chết, cũng là thống khoái!"

Này nói cho hết lời, hệ thống thanh âm lần nữa vang lên: "Đạt được Điền Bá Quang hảo cảm độ 20, Nghi Lâm hảo cảm độ 30, sự khôi phục sức khỏe +60%."

Trong nháy mắt, xen lẫn trên người hạ mười mấy nơi vết đau, cảm giác đau đớn vừa nhẹ chút ít.

Quả nhiên, phảng phất làm nổi bật hệ thống lời mà nói..., Điền Bá Quang cười lên ha hả, lần nữa giờ ngón tay cái lên, nói: "Hảo hán tử, đủ thống khoái!" Hắn vừa bắt đầu liền vốn cảm giác nhìn này Trần Tiêu thuận mắt, lúc này nghe Trần Tiêu lời mà nói..., càng cảm thấy tiểu huynh đệ này hơi đối với mình khẩu vị.

Lúc này Điền Bá Quang đã đoán chừng vậy đơn giản trong túp lều không có cao thủ giấu diếm, nếu không sớm liền đi ra ngoài, lập tức vào nhà lấy một có chút rách nát ghế gỗ, lấy ra đặt ở nhà có tiểu viện bên trong, án lấy Trần Tiêu đặt mộng ngồi, nói: "Trần huynh đệ người không có võ công, Điền mỡ nếu sẽ cùng người động thủ, đó chính là lấy mạng đề yếu, Điền mỡ mặc dù là hái hoa đạo tặc, nhưng là loại chuyện này, hay là khinh thường đi làm."

Trần Tiêu mắt thấy Điền Bá Quang thái độ có điều thay đổi, trong lòng mừng thầm, cười nói: "Điền huynh cũng là trọng nghĩa người. Chỉ bất quá cho dù người nói như vậy, ta cũng vậy hay là phải nghĩ biện pháp cứu Nghi Lâm cô nương."

Đứng ở một bên Nghi Lâm nhìn trong lòng gấp gáp, này Trần Tiêu làm như thế trọng nghĩa, chỉ cảm thấy nếu là thật không cẩn thận chết ở Điền Bá Quang trong tay, vậy thì bị thảm cực kỳ, nhất thời dưới tình thế cấp bách, bật thốt lên kêu lên: "Đại hu... Điền... Điền Bá Quang, ngươi, ngươi không nên làm khó Trần công tử, ta, ta với ngươi đi là được."

Nói tới đây, một nhóm nước mắt chậm rãi chảy xuống, chấp tay hành lễ, trong miệng không ngừng nhỏ giọng nhắc tới đứng lên: "Lâm bẩm vô a di đà Phật, Phật tử ở trên cao, đệ tử hôm nay vì cứu người, chỉ có thể phá sắc giới rồi. Phật tử phù hộ, đệ tử cứu Trần công tử, liền là tự vận, tuyệt không khiến cho Phật tử hổ thẹn."

Nàng bên này đã quyết định, Điền Bá Quang nhưng mạnh mẽ hét lớn một tiếng, nói: "Trước không vội vàng!"

Này quát to một tiếng khí thế mười phần, Nghi Lâm bất quá chính là một mười sáu mười bảy tuổi tiểu cô nương, nhất thời bị sợ hết hồn, vội vàng cảm miệng.

Quay đầu xem ra, chỉ thấy Điền Bá Quang gắt gao ngó chừng Trần Tiêu hai mắt, trầm giọng hỏi: "Trần huynh, ngươi không có võ công, Điền mỗ tự không đối với ngươi động thủ. Chỉ bất quá, hôm nay Điền mỗ có hai vấn đề, kính xin Trần huynh đáp trên một đáp."

Trần Tiêu không chút nào né tránh cùng Điền Bá Quang nhìn nhau, cười nói: "Điền huynh xin nói."

Điền Bá Quang từng chữ từng câu hỏi: "Trần huynh, vấn đề thứ nhất, nếu như vị này Nghi Lâm Tiểu muội muội là người tướng mạo kỳ xấu nữ nhân, hoặc là dứt khoát chính là người đàn ông, ngươi gặp được, có cứu hay không?"

Nghi Lâm ở một bên nhỏ giọng phân biệt nói: "Nhân gia, nhân gia mới không phải tướng mạo kỳ xấu nữ nhân này, rồi hãy nói, nhân gia nếu là người như vậy, ngươi còn có thể đuổi theo nhân gia đuổi theo đến nơi đây sao?"

"Câm miệng!"

Điền Bá Quang quay đầu quát một tiếng, Nghi Lâm nhất thời hù dích không dám nói tiếp nữa.

Trần Tiêu chỉ nhìn chằm chằm Điền Bá Quang ánh mắt, khẳng định đáp: "Chuyện này, phân hai loại tình huống, thứ nhất, nếu như nàng lúc ấy hay là gọi ta trước chạy trốn, tránh cho gặp gỡ tai họa bất ngờ, đối với người như thế, huynh đệ ta bất kể hán hình dạng trông thế nào, là nam hay nữ, cũng cứu định rồi!"

Sau khi nói xong, Trần Tiêu rồi nói tiếp: "Thứ hai, nếu như hán là tính toán kéo ta làm đệm lưng, kia không thể, ta sẽ tìm cơ hội tự mình hạ thủ giết hán rồi. Cái này trả lời, Điền huynh nhưng hài lòng?"

Nghe Trần Tiêu lời mà nói..., Điền Bá Quang cười ha ha, hung hăng vỗ vỗ Trần Tiêu bả vai, khen: "Có ân báo ân, có cừ oán báo thù, hảo, ta liền thích huynh đệ như vậy. Kia vấn đề thứ hai!"

Điền Bá Quang trịnh trọng hỏi: "Nếu như, ta không phải là vị này Nghi Lâm Tiểu muội muội đối thủ, hiện tại đối thành nàng truy sát ta, ngươi gặp được, cũng biết ta chính là hái hoa đạo tặc, lúc này ngươi nên làm cái gì bây giờ?"

Cái vấn đề này hỏi tương đối bén nhọn, Nghi Lâm là một hảo cô nương, cứu nàng coi như là hợp tình lý.

Chỉ chẳng qua nếu như tình huống thì ngược lại đâu? Nên làm cái gì bây giờ?

Nói không dễ nghe chút, Điền Bá Quang nếu là ở thế kỷ hai mươi mốt Địa Cầu, đó chính là tên trộm cộng thêm phạm tội cường gian hai lớp tội phạm, gặp phải người như vậy, như thế nào lựa chọn, kia là tuyệt đối khó có thể lựa chọn chuyện tình.

Lần này Trần Tiêu trầm mặc một lúc lâu, mắt thấy Điền Bá Quang sắc mặt khê biến, cuối cùng vẫn là cắn chặt hàm răng, chậm rãi nói: "Tại hạ lựa chọn khoan tay đứng nhìn."

Liều mạng! Tự đánh cuộc hệ thống nói tốt lắm cảm độ!

Lúc trước thì mười điểm, mới vừa rồi vừa tăng thêm hai mươi chút.

Này Điền Bá Quang vốn là người sẽ coi là quá xấu, hôm nay có nữa kia ba mươi chút hảo cảm độ gia thành, không nên về phần hạ sát thủ!

Một bên Nghi Lâm vừa đọc một tiếng a di đà Phật, không hề nửa ngôn ngữ.

Lời này vừa ra, mấy người ở giữa tình thế nhất thời vừa khản trương lên.

Một lúc lâu.

Điền Bá Quang bỗng nhiên "Ha ha" cười lớn lên, cười cực kỳ thống khoái, lớn tiếng nói: "Thế gian người, phần lớn khẩu thị tâm phi. Nhưng Trần huynh mặc dù không có võ công, viên này lòng hiệp nghĩa, nhưng bây giờ để cho Điền mỗ bội phục. Nghĩ Điền mỗ tung hoành giang hồ, chuyện xấu làm không ít, người thấy không thể bảo là không nhiều lắm, nhưng là như Trần huynh như vậy bằng phẳng người, cũng là thật là còn chưa từng thấy. Nếu như vậy..."

Điền Bá Quang một ngón tay Nghi Lâm: "Này Nghi Lâm muội muội mặc dù sinh thật là tốt nhìn, xinh đẹp thật là Điền mẫu bình sanh mới thấy, bất quá từ xưa có câu là mỹ nhân xứng anh hùng, không bằng đã nàng đưa cho Trần huynh người làm lão bà, như thế nào? Có câu là bằng hữu vợ, không thể hi, chỉ cần Trần huynh đáp ứng, tại hạ tự tuyệt đối không hề nữa đối với nàng xuất thủ."

Đứng ở một bên Nghi Lâm nghe lời này, nhất thời "A" một tiếng, vội la lên: "Ta là người xuất gia, có thể nào lập gia đình?"

Trần Tiêu trong lòng đối với này Nghi Lâm đó là rất có hảo cảm, nhưng là nàng dù nói thế nào hiện tại cũng là hăng son phái tiểu ni cô, muốn thật cưới vậy còn rất cao, sợ không được bị cho mắng chết. Hơn nữa, cho dù muốn kết hôn cũng phải đợi nàng hoàn tục rồi hãy nói!

Cho nên Trần Tiêu liều mạng lắc đầu, nói: "Điền huynh không thể, nữ nhân cũng không phải là tặng phẩm. Rồi hãy nói, huynh đệ ta này coi như là thấy việc nghĩa hăng hái lắm, nhưng không phải là vì chuyện này mới ra tay, Điền huynh nhưng ngàn vạn đừng đem chuyện này cho nghĩ sai rồi."

Điền Bá Quang thấy giữa hai người bộ dáng như vậy, nhất thời cả giận nói: "Trần huynh đệ, ta mời người là một hán tử, lúc này mới bỏ những thứ yêu thích đem Nghi Lâm để cho rồi cho người, nhưng là người lại không muốn. Như vậy mỹ nhân, người chẳng lẽ thật đã nghĩ để cho ta bỏ qua không được? Một là nàng theo vào động phòng, một là gả cho cho người, tuyệt đối không có con đường thứ ba có thể đi!"

Điền Bá Quang lời này nói như đinh chém sắt, không có nửa điểm trở về đường sống.

Tình thế lần nữa khẩn cấp, Trần Tiêu Chính gấp gấp công phu, trong đầu bỗng nhiên linh quang chợt lóe, lại không đáp hẳn nghe được lời này, mà là hỏi: "Điền huynh, người cũng đã biết cái gì gọi là 'Tự do yêu đương' không?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 3: Nhiệm vụ khởi đầu hoàn thành

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

"Tự do yêu đương?"

Điền Bá Quang lẩm bẩm đọc một tiếng, sau đó lắc đầu nói: "Chưa nghe nói qua."

Nghe Trần Tiêu nói lên như vậy từ ngữ, một bên Nghi Lâm cũng là có chút ngạc nhiên, một đôi mắt long lanh mở to hướng Trần Tiêu nhìn, chờ nghe hắn giải thích.

Trần Tiêu hơi mỉm cười nói: "Này tự do yêu đương, nói là giữa nam nữ, trước có hảo cảm, sau từ từ lẫn nhau thích, cuối cùng chân chính sinh ra tình yêu, sau đó mới kết hôn sống chết."

"Trước lẫn thích?" Điền Bá Quang suy nghĩ một chút, rất nhanh liền lắc đầu nói: "Nói hươu nói vượn, thật là nói hươu nói vượn. Này kết hôn, có câu là môi chúc nói như vậy, cưới hỏi đằng hoàng. Đắc trước có bà mai giới thiệu, sau đặt sính lễ, sau đó song phương cha mẹ đồng ý tự kết hôn, nào có trước thích sau đó lẫn nhau trong lúc tư định chung thân đạo lý? Có câu là danh không chánh tất ngôn không thuận, người nói này cái gì tự do yêu đương, thật sự hoang đường."

Đối với cái này một chút, một bên Nghi Lâm cũng là gật đầu đồng ý.

Đối với bọn hắn mà nói, hôn nhân thiết yếu là song phương cha mẹ trưởng bối đồng ý, kia tùy vào chính bọn hắn làm chủ?

Người trong giang hồ mặc dù không câu nệ tiểu tiết, nhưng là cũng tiên ít có nói không thông quá cha mẹ trưởng bối liền trực tiếp ở chung một chỗ.

Trần Tiêu tự nhiên biết quan niệm của hắn nhất thời biến chuyển không đến, cười rồi nói tiếp: "Những huynh đệ này ta tự nhiên biết, bất quá huynh đệ ta từ trước liền cho rằng, hai người muốn ở chung một chỗ, đó là đắc trước có hảo cảm, sau lẫn nhau câu thông, tính cách tương hợp, như vậy ở chung một chỗ mới vui vẻ. Muốn gọi huynh đệ ta ngay cả thê tử tính cách và vân vân cũng còn không biết tự cưới nhân gia, như vậy cũng quá không có ý nghĩa."

"Này thật cũng có lý..."

Điền Bá Quang lẩm bẩm suy nghĩ một chút, hắn nguyên vốn là cách kinh phản bội đạo người, đối với những thứ kia thế tục quy củ vốn là cũng là không có nhận thức chết để ý, hôm nay nghe Trần Tiêu vừa nói như thế, cũng cũng cảm thấy có chút đạo lý, sau đó hỏi: "Kia nếu là theo huynh đệ ý tứ, này

Nghi Lâm..."

Mắt thấy Điền Bá Quang hơi có chút ý động, Trần Tiêu noi nào không biết làm nghề người muốn nhân lúc còn nóng đạo lý, chặn lại nói: "Dĩ nhiên muốn cho Nghi Lâm muội muội mình lựa chọn. Nàng nếu là đối với Điền huynh người có hảo cảm, hai người tự do yêu đương, vậy thì gả cho cho Điền huynh..."

Nghe thế, một bên Nghi Lâm mặt cũng xấu hổ màu đỏ bừng, vội vàng phủ nhận nói: "Nhân gia, nhân gia mới sẽ không đối với này người xấu có hảo cảm đâu!"

Trần Tiêu cũng không để ý đến hấn, chỉ để ý tự của mình: "Nếu như Nghi Lâm muội muội đối với tại hạ ta có hảo cảm, vậy thì tốt hảo chung đụng, tương lai gả cho cho ta, tự nhiên tất cả đều vui vẻ. Nhưng là phải là nàng đối với hai người chúng ta cũng không có cảm tình gì, hoặc là cũng không thể nào thích, vậy thì cứ gọi chính nàng đi chính là. Đến lúc đó nàng nguyện ý gả người nào tự gả người nào, nguyện ý trở về Hằng Sơn tiếp tục niệm Phật, cũng tùy vào nàng đi."

Nói tới đây, Trần Tiêu vừa bỏ sung một câu: "Dưa hái xanh không ngọt, không biết Điền huynh nghĩ như thế nào?"

Điền Bá Quang ánh mắt lóe lên, gọi hấn cứ như vậy thả Nghi Lâm, kia thật là là không nỡ.

Nếu không để, nghe Trần Tiêu lời mà nói..., hấn cũng quả thật có chút cảm thấy, nữ nhân này nếu là đối với mình có hảo cảm, hầu hạ lên tự mình tự thoải mái hơn. Trước kia mỗi khi hấn đi đi dạo kỹ viện thời điểm, đám kia con quý nhỏ nhìn ở bạc phân thượng, luôn là hết sức đòi hảo chính mình, khi đó thiết lập chuyện, quả thật cảm giác không giống với.

Hôm nay nghĩ đến, Trần Tiêu này phiên thoại, còn cũng có lý.

Nhưng là này Nghi Lâm là hấn hành tẩu giang hồ qua nhiều năm như vậy gặp phải xinh đẹp nhất mỹ nhân, trong lòng là thật không nỡ, đến cuối cùng, cũng là vỗ đùi, kêu lên: "Hảo, vậy thì nghe huynh đệ. Chi bất quá, muốn gọi ta thả nàng, kia là không thể nào, ta chỉ có thể bảo đảm trước không đụng nàng, nhưng là nàng giống như chúng ta cùng đi!"

"Hô..."

Trần Tiêu rút cục âm thầm nhả ra khí .

Này Điền Bá Quang mặc dù làm chuyện để cho người trong giang hồ sở bất xỉ, nhưng là hấn nhưng vô cùng nói tín nghĩa, một khi đáp ứng chuyện, đó chính là đã chết, cũng sẽ không thay đổi.

Hấn nói không đụng Nghi Lâm, vậy thì chắc chắn sẽ không gặp mặt.

Cuối cùng trong lòng buông lỏng một chút, Điền Bá Quang nhưng càng xem Trần Tiêu càng là thuận mắt, mạnh mẽ vỗ bả vai hấn hạ xuống, đau Trần Tiêu một nhe răng, chỉ nghe Điền Bá Quang cười nói: "Trần huynh đệ, người nói đi nói lại thực ra chính là muốn ta thả Nghi Lâm muội muội, huynh đệ ta trong lòng hiểu. Bất quá Điền mỗ mời người làm quang minh lỗi lạc, là một hấn tử, cho nên cũng là mừng rỡ giúp người thành đạt, không làm khó dễ hai người. Nhưng là!"

Nói tới đây, Điền Bá Quang lớn tiếng rồi nói tiếp: "Điền mỗ là một hái hoa đâm tặc giang dương đại đạo, danh tiếng chưa ra hình dáng gì Điền mỗ trong lòng biết. Hôm nay rồi lại bội phục huynh đệ lòng của người ngực quyết đoán. Cho nên nói không được, Điền mỗ hôm nay cũng là bồng nhiên muốn cùng người kết bái khác họ huynh đệ, không biết lão đệ ý nghĩ như thế nào?"

Nghe Điền Bá Quang nói như thế, Nghi Lâm nhất thời mở to một đôi sáng ngời đôi mắt - đẹp, lộ ra kinh ngạc thần sắc, ngạc nhiên nói: "Đại hu... Điền Bá Quang, người, người thật muốn cùng Trần công tử kết làm huynh đệ?"

Phải biết rằng này Điền Bá Quang kia đặc coi như là tiếng xấu lan xa hái hoa đạo tặc, nhưng này Trần Tiêu Trần công tử ở Nghi Lâm kia sạch sẽ như trắng giống như giấy trong lòng nhưng cùng cứu khổ cứu nạn Quan Thế Âm Bồ Tát cũng không kém trên quá nhiều.

Lấy một không có nửa điểm võ công người bình thường, nhưng có can đảm đối mặt hai đạo là có thể chém chết hấn Điền Bá Quang chút nào không để cho, bức này lòng dạ khí phách, đối mặt cả trên giang hồ, sợ là cao thủ thành danh cũng không mấy người có thể làm hoặc là nguyện ý làm.

Những thứ kia tiền bối danh túc, gặp phải so với mình võ công thấp có lẽ có thể hô lớn khẩu hiệu trọng nghĩa xuất thủ, nhưng là gặp phải võ công so với mình cao đây này? Còn dám như vậy sao?

Sợ là phần lớn không dám.

Nhưng là này Trần công tử dám!

Chỉ này một chút, lúc này Trần Tiêu ở Nghi Lâm trong lòng, liền sợ là chỉ so với mấy vị sư phụ muốn vi kém hơn một chút mà thôi rồi, về phần những người khác, đoán chừng cho dù bọn họ võ công cao hơn chút ít, cũng tuyệt đối không có Trần Tiêu cho nàng ấn tượng hơn khắc sâu.

Nhưng là lúc này Điền Bá Quang lại nói muốn cùng Trần Tiêu kết bái, một người là hái hoa đạo tặc, một cũng là hiệp nghĩa anh hùng, như vậy hai người thật trở thành khác họ huynh đệ, truyền đi Điền Bá Quang tự nhiên là không sao cả, chẳng qua là Trần công tử tên này thanh âm, sợ là tự bị do bản.



Nghi Lâm bên này đang suy nghĩ, lại không nghĩ Trần Tiêu thế nhưng lúc này một lời đáp ứng xuống tới: "Hào! Bất quá Điền huynh, tại hạ có hai điều kiện, chỉ cần Điền huynh đáp ứng, cái này cùng Điền huynh kết bái!"

Điền Bá Quang nghe được Trần Tiêu còn có điều kiện, nghĩ hần mặc dù không dám nói võ công như thế nào cao mình, nhưng là đối với khinh công nhưng luôn luôn tự phụ chắc, ở trên giang hồ đó cũng là nổi tiếng danh hiệu. Lúc này nghe được tự mình muốn cùng Trần Tiêu kết bái Trần Tiêu còn như vậy nói điều kiện, sắc mặt liền hơi có không nhanh, bất quá hần làm cũng là lỗi lạc, hay là trước hỏi: "Điều kiện gì, Trần huynh không ngại trước tiên nói một chút về nhìn."

Trần Tiêu ngang nhiên nói: "Này thứ nhất nha, cùng tại hạ kết bái sau, Điền huynh không thể nữa làm giang dương đại đạo hái hoa dâm tặc. Nếu như Điền huynh nhất định phải tìm, thiên hạ kỹ viện rất nhiều, không ngại tốn ít tiền mua một cái gần vui mừng, như thế nào?"

Nghe Trần Tiêu này điều kiện thứ nhất dĩ nhiên là gọi Điền Bá Quang đi đi dạo kỹ viện, một bên Nghi Lâm nhất thời sắc mặt xấu hổ đỏ hồng đến tận cổ, "Phi" một tiếng, nhỏ giọng nói: "Người này, nhưng cũng quá không ra gì, kia chỗ trú... Cái loại địa phương đó tại sao có thể tùy tiện đi."

Trần Tiêu cũng không để ý nàng, chỉ nhìn chăm chăm Điền Bá Quang ánh mắt, hỏi: "Cái điều kiện này, Điền huynh đáp ứng hay là không đáp ứng?"

Điền Bá Quang cùng Trần Tiêu nhìn nhau chốc lát, cười ha ha: "Trần huynh đệ đây là muốn gọi Điền mỗ hướng hảo trên đường đi, thành, Điền mỗ đáp ứng!"

Này điều kiện thứ nhất nếu đáp ứng, phía dưới thì càng dễ làm rồi, Trần Tiêu cười rồi nói tiếp: "Này điều kiện thứ hai so sánh với điều kiện thứ nhất hơn đơn giản chút ít, chính là, " vừa nói Trần Tiêu gần từng chữ nói: "Nếu kết bái, vậy không bằng định ngay cả Nghi Lâm muội muội cũng mang theo, chúng ta ba người kết làm khác phái huynh muội, Điền huynh nghĩ như thế nào?"

Nghe Trần Tiêu lời mà nói..., mới vừa rồi còn xấu hổ đầu cũng không dám ngẩng lên lên Nghi Lâm nhất thời lại là "A" một tiếng.

Điền Bá Quang quay đầu nhìn một chút Nghi Lâm, vừa quay lại tới nhìn một chút Trần Tiêu, như thế nhìn hai ba lần, lúc này mới để tiếng cười dài, cười ngay cả thất lung cũng loan dưới đi, nhỏ dần mới vỗ mạnh một cái bắp đùi: "Trần huynh đệ thật là giỏi tính toán. Chỉ cần chúng ta ba người kết bái, ta dĩ nhiên là không thể nữa đối với Nghi Lâm muội muội có bất kỳ không phải là phân chi nghĩ. Sợ là thực sự như huynh đệ theo như lời, trừ phi Nghi Lâm muội muội coi trọng Điền mỗ, Điền mỗ mới có thể cưới nàng làm vợ rồi."

Nói tới đây, Điền Bá Quang nhưng không có nửa điểm sinh khí ý tứ, lớn tiếng nói: "Huynh đệ tâm địa, Điền mỗ bội phục. Nghĩ thiên hạ cô gái đâu chỉ ngàn vạn, mặc dù Nghi Lâm muội muội cho bằng sinh mới thấy đích mỹ lệ, nhưng là Điền mỗ nhưng cũng tự tin, tương lai tuyệt đối có thể gặp gỡ những thứ khác xinh đẹp cô nương. Hào, gặp phải huynh đệ bực này anh hùng nhân vật, ca ca trong lòng vui mừng, đáp ứng huynh đệ người chính là rồi!"

Đến lúc này, Trần Tiêu rốt cục thở dài một hơi, phải biết rằng này Điền Bá Quang làm cực kỳ nói tín nghĩa, hần một khi đáp ứng liền tuyệt sẽ không sửa đổi, Trần Tiêu vốn là đang đọc sách lúc xem truyền hình tự bội phục hần làm, hôm nay ba người kết bái, tương lai Nghi Lâm an toàn, ít nhất có thể có chút bảo đảm.

Nghi Lâm ở một bên mặc dù còn có chút không muốn cùng Điền Bá Quang như thế bởi vì ngũ, bất quá võ công của nàng thấp kém, cũng là không có biện pháp, suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là đáp ứng.

Ba người này liền liền chuẩn bị kết bái cần có món đồ, nhưng là nơi này địa lý vị trí cực kém, cần thiết đồ cơ hồ toàn bộ không có, cái gì trăm kê đầu đốt giấy vàng kia là tuyệt đối không có biện pháp.

Cuối cùng rốt cuộc là Trần Tiêu dạy thiếu một ít, dứt khoát tự một thanh cảm qua Điền Bá Quang bên hông đoản đao, cắm ở trong đất, trước đập đầu lay ba cái, cao giọng nói: "Tại hạ Trần Tiêu, nam, hai mươi bốn tuổi, đến nay chưa lập gia đình, ở chỗ này thế, nguyện cùng Điền Bá Quang Điền đại ca, Nghi Lâm muội muội kết làm khác phái huynh muội, gặp nạn ta ăn, có phúc cùng hưởng, nếu làm trái lời thề này, nguyện chết bởi Điền đại ca dưới đao!"

Từ trước kết bái dạy cũng là có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, không cầu cùng tuổi cùng tháng sinh, chỉ cầu cùng tuổi cùng tháng chết.

Nhưng là như Trần Tiêu nói như thế "Có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia", đó là tuyệt vô cận hữu rồi.

Điền Bá Quang nghe Trần Tiêu lời thề, trong bụng cảm động, lúc này đi theo lớn tiếng nói: "Tại hạ Điền Bá Quang, mặc dù lúc trước hư chuyện đã làm nhiều lần, nhưng là bắt đầu từ hôm nay, làm nghe Trần Tiêu huynh đệ lời mà nói..., hời cái để làm người mới, hảo huynh đệ giáo trình khí, phó thang đạo hóa, phàm là có nguy hiểm gì chuyện, Điền mỗ một người gánh chịu. Như có làm trái với, Điền mỗ tất tự vận ở Trần huynh đệ trước mặt, toàn tình nghĩa huynh đệ!"

Vừa nói cũng là "Đồng đồng đồng" ba khẩu đầu.

Lời kia vừa thốt ra, lấy Điền Bá Quang cái kia hào sảng tính cách, đó là không tiếp tục sửa đổi.

Cuối cùng đến Nghi Lâm, nàng dù sao cũng là ăn chay lễ Phật tiểu ni cô, chấp tay hành lễ, nhỏ giọng nói: "Phật tổ ở trên cao, đệ tử Nghi Lâm, hôm nay cùng Điền... Điền đại ca, Trần công tử kết làm khác phái huynh muội, đệ tử tu vi thấp kém, gặp cái gì cũng không thể giúp, cho nên chỉ có thể kỳ cầu Phật tổ phù hộ hai vị ca ca bình an, nếu như hai vị ca ca gặp phải nguy hiểm gì, đệ tử nguyện ý một mạng đổi một mạng, kính xin Phật tổ thành toàn."

Vừa nói cung kính xá ba cái.

Cái này coi là kết thúc buổi lễ rồi.

Trong ba người Điền Bá Quang hai mươi bảy tuổi, số tuổi lớn nhất, Trần Tiêu hai mươi bốn, là vì Nhị đệ, Nghi Lâm mười bảy, nhỏ nhất, vì Tam muội.

Ba người đứng lên, Điền Bá Quang trước la lớn: "Nhị đệ, Tam muội!"

Trần Tiêu cười hì hì đáp: "Đại ca!"

Nghi Lâm dù sao tiếp xúc nam nhân ít chút ít, lúc này còn có chút xấu hổ, cúi đầu không dám nhìn hai người, chẳng qua là nhỏ giọng nói: "Đại ca, nhị ca."

Như thế cũng đã là xấu hổ mà ức, sắc mặt đỏ bừng.

Hệ thống thanh âm đồng thời ở Trần Tiêu trong đầu vang lên ——

"Nhiệm vụ khởi đầu hoàn thành, hoàn thành cấp bậc đánh giá: vô cùng tốt. Nhiệm vụ phần thưởng như sau "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 4: Hỗn loạn võ hiệp thế giới

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

"Nhiệm vụ khởi đầu hoàn thành, hoàn thành cấp bậc đánh giá: vô cùng tốt. Nhiệm vụ phần thưởng như sau —— "

"Phần thưởng Túc Chủ mới bắt đầu khởi động tu vi: mười năm. Làm Túc Chủ học tập đệ nhất bộ nội công tâm pháp sau tự động khởi động."

"Nghi Lâm hảo cảm độ +60, hăng sơn phái hảo cảm độ +10."

"Điền Bá Quang hảo cảm độ +50."

"Giang hồ uy vọng +10."

"Tánh mạng tốc độ khôi phục +100%."

Nghe hệ thống cho phần thưởng, Trần Tiêu lần này khi thật mừng rỡ rồi.

Mười năm tu vi a, đây chính là suốt mười năm tu vi! Hơn nữa còn là hệ thống phần thưởng, tuyệt đối không có nửa điểm chiết khấu!

Còn phụ gia rồi hảo cảm độ, giang hồ uy vọng, nhất là một điều cuối cùng, tánh mạng tốc độ khôi phục +100, tức tức là thường nhân gấp hai a! Hơn nữa chờ sau này tự mình học nội công tâm pháp, có nội lực, thương thế này tốc độ khôi phục khẳng định nhanh hơn!

Đánh không chết Tiểu Cường có không có? !

Chủ giác mẫu cấp thể chất có không có? !

Công bố hoàn cho Trần Tiêu phần thưởng, hệ thống thanh âm lại một lần nữa vang lên: "Nhiệm vụ chính tuyến mục tiêu: tạm vô, tùy cơ gây ra."

Ha ha, cái này tốt nhất, xem ra chính mình tự do độ rất cao, không đến nỗi cả đời này cũng bị này hệ thống nắm mũi dẫn đi, điều này thật sự là hôm nay đáng giá nhất vui về chuyện tình rồi.

Trần Tiêu bên này vui vẻ, Điền Bá Quang cũng là tâm tình thật tốt, mặc dù cuối cùng Nghi Lâm cái này con vịt đã đun sôi vừa sống lại còn biến thành của mình Tam muội, nhưng là như vậy thật cũng không sai, lúc này kéo hai người cánh tay, cười to nói: "Huynh đệ, Tam muội, nói nhảm ca ca không nói, đi, phía trước không xa chính là Hành Dương, nơi đó bầy ngọc uyển nghe nói nhưng có không ít hảo cô nương, chúng ta đi đâu đi uống rượu!"

Nghi Lâm vừa nghe bầy ngọc uyển danh tự này cũng biết kia không phải là cái gì đứng đắn địa phương, bèn rộn lo lắng phân biệt nói: "A di đà Phật, người xuất gia không thể uống rượu."

Bất quá nàng nói như vậy cũng biết có chút mất hứng, vội vàng bồi tội nói: "Bất quá Điền đại ca cùng Trần Nhị ca uống đi, tiểu muội uống chút ít nước trong có thể."

Trần Tiêu tự nhiên cũng biết tiểu nha đầu này tâm địa lương thiện, lập tức cũng không nhiều lời, chẳng qua là cười to nói: "Như thế rất tốt, đại ca, đi, ta đi uống rượu. Nhân sinh có thể được say mềm ba vạn sáu ngàn tràng, coi như là thần tiên ta cũng không làm!"

Trên địa cầu thời đại, Trần Tiêu tự làm có viên lòng hiệp nghĩa, vừa vô cùng hỉ uống rượu, hôm nay nghe được Điền Bá Quang muốn thỉnh uống rượu, tự nhiên mừng rỡ.

Ba người lúc này sửa sang lại hành trang, Điền Bá Quang cho Trần Tiêu cẩn thận băng bó rồi vết thương một chút, sau theo đường nhỏ, xuống núi.

Lúc trước Trần Tiêu mới vừa xuyên qua được, không dám chạy loạn khắp nơi, hôm nay có Điền Bá Quang dẫn đường, tự nhiên yên tâm.

Ba người xuống núi, ở trên đường Điền Bá Quang vừa đi vừa tự trách nói: "Huynh đệ, lúc ấy ca ca ta đây hạ thủ hơi chút nặng chút, người nhưng ngàn vạn đừng để trong lòng. Nếu không như vậy, một hồi người đang ở đây trên người của ta cũng chém mười bảy mươi tám đao, chúng ta cho dù huê nhau!"

Điền Bá Quang mặc dù tên là "Vạn lý độc hành", làm nhưng vô cùng hào sảng, một khi nhận định huynh đệ kia là tuyệt đối không có nói, Trần Tiêu sao có thể thật ở trên người hắn hồ chém, cười nói: "Đại ca nói chuyện này, đệ đệ ta bị đánh như vậy mấy đao, cũng là nhiều ca ca lại thêm muội tử, trong lòng sung sướng chắc, da thịt vết thương nhỏ, không sao cả nữa, ha ha."

"Hảo hán tử!"

Điền Bá Quang giờ ngón tay cái lên, cười ha ha.

Nghi Lâm lúc này cũng cảm thấy đắc này Điền Bá Quang cùng Trần Tiêu hai người mặc dù chánh tà lập trường bất đồng, nhưng là tính cách cũng là cực kỳ thích hợp, ở một bên cũng là chỉ cảm thấy vui vẻ.

Ba người vừa đi vừa cười rồi một hồi, Trần Tiêu lúc này mới nghĩ tới một chuyện, mở miệng hỏi: "Lúc trước vẫn chưa kịp hỏi, ta còn không biết Nghi Lâm muội muội cái này núi là tính toán đến đâu rồi a?"

Hắn lời này hỏi rất có đạo, cái thế giới này mặc dù trước mắt đến xem, có thể khẳng định là tiểu ngao giang hồ đích bối cảnh, có thể còn có Xạ Điều Anh Hùng Truyện trong những nhân vật kia, nhưng là dù sao cũng phải thăm dò lai lịch, cùng với một chút chủ yếu lịch sử sự kiện phát sinh thời gian.

Hai người này thế giới xen lẫn ở chung một chỗ, các đại lịch sử sự kiện nhất định là có biến động. Không đánh nghe rõ, không đầu con ruồi dường như nơi loạn chuyển, nhưng không phải là cái gì chuyện tốt.

Chỉ nghe Nghi Lâm nhỏ giọng nói: "Ta, ta ở nửa đường cùng sư phụ các sư tỷ tẩu tán, chính là định đi Hành Dương tham gia Lư Chính Phong tiền bối chậu vàng rửa tay khánh điển đi."

Lư Chính Phong chậu vàng rửa tay khánh điển, ân, cái này sự kiện tiết điểm cũng là biết, Trần Tiêu Chính nghĩ tới đây, quả nhiên hệ thống thanh âm lần nữa vang lên: "Nhiệm vụ chính tuyến gây ra, tham gia Lư Chính Phong chậu vàng rửa tay khánh điển. Chỉ nhánh nhiệm vụ, tạm vô, tùy cơ gây ra."

Kháo, nhanh như vậy tự gây ra rồi? Xem ra nhiệm vụ này có không xác định tính a, hẳn là cùng chỗ ở mình cảnh vật chung quanh cùng với cùng trên thế giới này chính là nhân vật ở giữa lẫn nhau động có liên quan.

Chậu vàng rửa tay, cái này đi xem một chút thật cũng không sai. Mới vừa dễ dàng xem một chút, cái thế giới này biến hóa rốt cuộc có bao nhiêu.

Đã xác định chính là có tiểu ngao cùng xạ điều đích bối cảnh, những thứ khác có thể hay không cũng có?

Trần Tiêu trước cùng Nghi Lâm nói: "Kia chờ đến Hành Dương, trước gọi Nghi Lâm muội muội người nhìn thấy sư phụ, tránh cho các nàng lo lắng." Sau đó Trần Tiêu lại hỏi Hường đại ca Điền Bá Quang, nói: "Đại ca, kia trên giang hồ, rốt cuộc đều có những cao thủ a? Ta đây hôm nay coi như là bước vào giang hồ đi? Ha ha, dù sao cũng phải biết một chút, tránh cho đến lúc đó đụng nhau vị tiền bối nào, vậy cũng không tốt."

Nhắc tới cái này, Điền Bá Quang khinh công cao minh, này đi hơn tự nhiên kiến thức tự quảng, hỏi hắn, vẫn thật là là hỏi đúng người.

Điền Bá Quang cười ha ha, "Bang bang" đem bộ ngực phách âm âm, tự hào nói: "Huynh đệ người này có thể bị hỏi đúng người, ha ha. Nhắc tới thiên hạ cao thủ, làm thủ đẩy phái Võ Đang Khai Sơn đại tông sư Trương Tam Phong Trương chân nhân, Minh giáo làm thay nặt giáo chủ Trương Vô Kỵ, Tây Vực quốc sư Cưu Ma Trí, Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại còn có hoàng cung đại nội đại âm dương sư Hoàng Thưởng cùng với luôn luôn thân long kiến thủ bất kiến vĩ kiếm ma Độc Cô Cầu Bại mấy người này rồi. Về phần lúc trước huynh đệ người nguy trang cái vị kia Đông Tà Hoàng Dược Sư, cùng Tây Độc Âu Dương Phong, Cửu Chỉ Thần Cái Hồng Thất Công, Nam Đế một đèn đại sư cùng với trung thần thông Vương Trùng Dương tịnh xưng đương thời thơ ngũ tuyệt, đáng tiếc Vương chân nhân đi sớm chút ít, hôm nay cũng cũng chỉ còn lại có bốn tuyệt rồi."

Này nói cho hết lời, Điền Bá Quang bỗng nhiên khuôn mặt hướng tới về, lẩm bẩm nói: "Khác ta còn nghe nói, phái Cổ Mộ Tiểu Long Nữ quốc sắc thiên hương, chỉ tiếc vẫn cũng không có duyên vừa thấy, đáng tiếc, đáng tiếc!"

Hắn bên này nói thẳng phách bấp đui, nhưng là Trần Tiêu nhưng thiếu chút nữa không cẩn thận đem đầu lưỡi cũng cho cắn xuống.

Trợn mắt hốc mồm

Trương Tam Phong Trương Vô Kỵ, đó là « Ý Thiên » trong chính là nhân vật, Cửu Ma Trí cũng là « Thiên Long » . Đông Phương Bất Bại kia tự nhiên không cần nhiều lời, chính là « mối tiểu ngạo » bên trong để cho người thích Đông Phương cô nguội...

Còn có thiên hạ thơ ngũ tuyệt, phái Cổ Mộ Tiểu Long Nữ...

« xạ điêu » cùng « Thần Điêu » này hai đại kinh điển cũng tẻ sồng...

Thậm chí còn có cái gì đại âm dương sư Hoàng Thường cùng kiếm ma Độc Cô Cầu Bại, ni mã! Lão tử này xuyên việt phương thức quả nhiên không đúng ta khảo!

Như vậy năm bộ sách can thiệp đến cùng nhau, kia đặc loạn thành hình dáng ra sao a? !

Đây vẫn chỉ là đặc biệt cấp cho cao thủ a, phía dưới cao thủ nhất lưu... Còn có « Thiên Long » bên trong khoa trương nhất lão tăng quét rác a! Còn có những thứ kia chủ giác đâu? Những thứ kia chủ giác đâu?

Cùng những thứ này đặc biệt cấp cho cao thủ so với, sợ là cũng còn không đủ ban sao?

Người này đại võ hiệp thế giới, cũng quá hãm hại cha đi? !

Thật ra thì này còn không phải là gọi Trần Tiêu buồn bức nhất.

Buồn bức nhất chuyện tình, cũng là như vậy năm bộ sách đích bối cảnh can thiệp đến cùng nhau, lúc trước biết đến rất nhiều có trọng đại bước ngoặt lịch sử sự kiện rất có thể tự sẽ không phát sinh hoặc là đã phát sinh qua.

Tự nói ví dụ, Trương Vô Kỵ cái này không quả quyết nam, hôm nay thành Minh giáo giáo chủ, kia tự nhiên Cửu Dương Thần Công cùng Kiềm Không Đại Na Di là đã học xong, hẳn cũng như vậy, kia những thứ khác chủ giác đâu? Đoàn Dự, Hư Trúc, Tiêu phong, Lệnh Hồ Xung cùng Quách Tĩnh Dương Quá đâu? Trời mới biết bây giờ là cái gì trạng thái!

Hơn nữa kiếm ma Độc Cô Cầu Bại còn sống, sáng tác Cửu Âm Chân Kinh Hoàng Thường cũng không còn chết...

Hơn nữa này hãm hại cha đại võ hiệp hệ thống...

Thần tiên tỷ tỷ, đưa ta trở về Địa Cầu sao, cái thế giới này thật là đáng sợ...

Nghe xong những lời này, vốn là còn có chút lo lắng Trần Tiêu trong nháy mắt tự không cách nào bình tĩnh rồi.

Hắn cũng không phải nhất định phải đoạt người khác võ công, vấn đề là dù sao cũng phải có một sống yên phận tiền vốn sao?

Người này chết tiết hệ thống, người không thể gọi ta chạy trần truồng a!

Làm sao bây giờ? Nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ thật muốn đi Phúc Châu Hưởng Dương hạ hạ...

Chỉ nhìn Trần Tiêu mặt này sắc, Điền Bá Quang cũng có thể đoán ra hắn nhất định là tại vì không có có võ công rầu rì. Trần Tiêu cái này huynh đệ làm lòng hiệp nghĩa, gặp chuyện bất bình đó là nhất định phải rút dao tương trợ, nhưng là hắn như vậy một người bình thường, vốn như vậy cũng không phải là biện pháp, dù sao không an toàn, suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng là dứt khoát nói: "Huynh đệ, tại vì võ công chuyện rầu rì? Ha ha, thật ra thì điều này cũng không có gì, nếu không ca ca ta đem của ta bộ này Cuồng Phong đao pháp còn có thần hành Thái bảo truyền cho người sao, như vậy huynh đệ người ít nhất cũng có bảo vệ tánh mạng tiền vốn không phải là?"

Người trong giang hồ sở học võ công của, dễ dàng kia là tuyệt đối sẽ không truyền ra ngoài, bất quá Trần Tiêu tính cách rất đúng Điền Bá Quang khẩu vị, một đời hai huynh đệ, vừa không phải là cái gì cái thế tuyệt học, truyền tự nhiên cũng sẽ không như thế nào đau lòng.

Nhưng là không quá thịt heo ít nhất cũng đã gặp heo chạy, học người khác võ công đó là giang hồ tối kỵ, Trần Tiêu hay là vội vàng cự tuyệt, nói: "Không cần, đại ca, này võ công nhưng là sinh tồn tiền vốn, dễ dàng tại sao có thể truyền ra ngoài, huynh đệ ta còn không đến mức chộc tới cái gì quá lớn phiền toái, gặp phải tiền bối cao nhân cần thận một chút tránh ra là được."

Điền Bá Quang nhưng nhất thời cả giận nói: "Huynh đệ người là lòng dạ trống trải, nhưng là tránh không được gặp được những thứ kia không có mất mạng dùng súng lạng yếu đích cháu con rùa, đến lúc đó vạn nhất ca ca ta không có ở đây bên cạnh người, vậy người cũng không tự lộ là sao? Dù sao ta đây Cuồng Phong đao pháp cùng thần hành Thái bảo cũng không phải là cái gì trân quý đồ, sẽ dạy rồi cho huynh đệ người lại có thể thế nào, học! Chuyện này đặc nghe đại ca!"

Nghi Lâm len lén nhìn Trần Tiêu một cái, ở một bên nhỏ giọng khuyên lơn: "Trần Nhị ca, học một chút võ nghệ bâng thân, như vậy mới có thể cứu càng nhiều là người nha."

Nàng tâm địa thiện lương, biết Trần Tiêu lòng hiệp nghĩa, cho nên liền từ điểm này nhúng tay vào, nghĩ đến Trần Tiêu sẽ không phải nữa cự tuyệt.

Quả nhiên, nghe Nghi Lâm lời mà nói..., Trần Tiêu cẩn thận suy nghĩ một chút, quả thật cũng là như vậy đạo lý.

Có câu là người trong lòng người cũng có một giấc mộng võ hiệp, kiếp trước trên địa cầu thời điểm Trần Tiêu liền hướng hướng thành làm một người

hành hiệp trượng nghĩa đại hiệp, chưa chắc muốn cao bao nhiêu võ công của, quan trọng nhất là nếu một viên lòng hiệp nghĩa.

Hôm nay nói gì cũng muốn tròn giấc mộng này, mới vừa không vướng đi tới trong thế giới này đi một lần, lúc này đáp ứng: "Được, ta học, ta học là được, ha ha." Vừa nói Trần Tiêu nhìn một chút đứng ở một bên Nghi Lâm, lại nói: "Kia Điền đại ca, cứ gọi Nghi Lâm muội muội cũng cùng nhau học được rồi, nếu không ta trong lòng vẫn là có chút không yên lòng a."

Hắn lời này cũng không phải là lung tung nói. Nghi Lâm tâm địa tự nhiên là vô cùng tốt, nhưng là võ công có thể bị tạm được, có thể nhiều học một chút, dĩ nhiên là có nhiều một chút chỗ tốt.

Điền Bá Quang làm sao cự tuyệt, lúc này đáp ứng: "Hào, chờ đến Hành Dương, chúng ta huynh muội ba người trước hảo hảo uống rượu ăn cơm, xong tìm an tĩnh chút địa phương, ca ca ta liền đem này hai bộ công pháp truyền cho ngươi lượng, mặc dù không coi vào đâu tuyệt đỉnh võ công của, nhưng là van xin tự vệ vẫn là có thể."

Ba người vừa đi vừa nói, một đường hướng nam, không bao lâu công phu liền đến nhất định dưới chân núi Hành Dương huyện, vừa mới vào thành, liền thấy trên đường đến đi rất nhiều giang hồ hán tử, Trần Tiêu thầm nghĩ trong lòng: "Xem ra lần này Lưu Chính Phong cháu vàng rủa tay đại diện, so sánh với chẳng qua là « tiểu ngao » nguyên tác trong trang diện, nhưng vừa lớn thêm không ít. Không biết có sinh ra bao nhiêu biến số."

Nếu là một vô cùng hỗn loạn thế giới, trong đó tự nhiên có thật nhiều đồ cũng sanh biến hóa.

Ít nhất dựa theo Điền Bá Quang lúc trước theo như lời, kia đứng đầu mấy người trước mắt võ công hẳn là lẫn nhau trong lúc chẳng phân biệt được cao thấp trên dưới, như thế đoán, này Ngũ nhạc kiếm phái một trong phái Hành Sơn, thực lực hẳn là có tương đối lớn thắng cấp, này Lưu Chính Phong võ công của, tự nhiên cũng hãy theo nước lên thì thuyền lên, chuẩn bị không tốt, thậm chí so với sách khác trong đích danh môn đại phái, cũng không kém bao nhiêu.

Ba người ở trong thành vào trước rồi một nhà may cửa hàng, cho Trần Tiêu mua một thân võ sĩ bào phục, chờ Trần Tiêu mặc thỏa đáng, Điền Bá Quang cùng Nghi Lâm nhất thời hai mắt tỏa sáng, Nghi Lâm sắc mặt hồng một chút, Điền Bá Quang cũng là cười to nói: "Huynh đệ nhất biểu nhân tài, hảo, tốt! Ha ha!"

Này đổi lại hảo y phục, làm cho người ta cảm giác quả thật không hề cùng dạng.

Trần Tiêu cũng có chút ngượng ngùng rồi: "Ha ha, Điền đại ca quá khen."

Tam người ta chê cười đang lúc ra khỏi may cửa hàng, vừa đi chỉ chốc lát, Điền Bá Quang bỗng nhiên chỉ vào phía trước không xa, hưng phấn nói: "Đến, ngươi nhìn, vậy cũng không phải là bầy ngọc uyển sao? Đi, chúng ta đi uống rượu!"

Quả nhiên, Trần Tiêu theo Điền Bá Quang ngón tay phương hướng, đang thấy một ngọn đất đai cực kỳ rộng lớn ba tầng kiến trúc, trước cửa treo hai đại đèn lồng màu đỏ, người đến người đi thật là tốt không náo nhiệt, đại môn ngay phía trên treo một to lớn bảng hiệu, lên lớp giăng bài ba chữ to: "Bầy ngọc uyển."

Nghi Lâm chỉ vừa nhìn thấy những thứ kia khách nhân mặc, cùng với bên trong những thứ kia Xuyên Hoa Hồ Điệp một loại thị nữ, nào dám đi theo Điền Bá Quang cùng Trần Tiêu Tiến đi, dừng tại nguyên chỗ không dám lại, chấp tay hành lễ, do dự nói: "Điền đại ca, Trần Nhị ca, ta, ta còn là không tiến vào..."

Nàng này lời còn chưa nói hết, Điền Bá Quang cũng là kéo lại cánh tay của nàng, kéo nàng đã, vừa đi vừa cười nói: "Sợ cái gì, chúng ta bất quá chính là đi vào uống chút rượu ăn chút cơm, rồi hãy nói có Tam muội người ở một bên nhìn, trong lòng ngươi cũng không yên tâm ư, ha ha. Đi một chút đi, cùng các ca ca đi xem một chút, ại nha, yên tâm, chúng ta sẽ không làm loạn!"

Trần Tiêu ở một bên nhìn thật là tốt cười, này Điền Bá Quang, thật đúng là dính vào, mang hàng sơn phái tiểu ni cô đi uống hoa tửu, thật thiếu hán nghĩ ra được.

Nghi Lâm xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, quay đầu nhưng đang thấy Trần Tiêu kia không có chút nào tạp chất trong suốt ánh mắt, bắt chợt tỉnh hạ tâm lại, thầm nghĩ: "Phật viết ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục, đi theo hai vị ca ca đi vào thăm bọn họ chút cũng tốt, tránh cho bọn họ thật làm loạn, như vậy có thể bị..."

Nghĩ tới đây, Nghi Lâm rốt cục vẫn phải hơi hơi có chút nhần nhỏ đi theo Điền Bá Quang cùng Trần Tiêu hai người vào bọn này ngọc uyển.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

# Chương 5: Đông Phương Bất Bại

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Quần Ngọc Uyển có thể nói là Hành Dương lớn nhất một thanh lâu, bên trong cô nương mặc dù không dám nói là người người đều là vu vật, nhưng là ít nhất cũng có thể tính toán trên sắc đẹp có thể ăn được, trang tu cũng đầy đủ xa hoa khí phái. Nghi Lâm mới vừa vào, cho giới kỳ nhìn chung quanh, không kịp nhìn.

Nàng bình thời luôn luôn ăn chay niệm Phật, chưa từng gặp qua bức này khí phái, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy thế giới to lớn vô kỳ bất hữu, hù đích le lười, vội vàng ám đọc một tiếng "A di đà Phật", để tránh rồi loạn Phật tâm.

Ba người mới vừa vào Quần Ngọc Uyển đại đường, sớm có lão bảo đón tới đây, vừa bắt đầu còn có chút sò không rõ ba người này quan hệ, bất quá nàng ở trong phong trần lăn lộn nhiều năm như vậy, cái dạng gì chuyện tình chưa từng thấy? Con người đi lòng vòng, rất nhanh đem ánh mắt khóa ở Điền Bá Quang trên người, tiến lên liền một thanh ôm Điền Bá Quang cánh tay, khuôn mặt tươi cười nói: "Ai u, ba vị, mau mời vào trong mời vào trong. Không biết vị đại gia này cùng vị cô nương nọ quen biết, ta đây phải đi gọi nàng xuống tới."

Loại địa phương này Điền Bá Quang quen cửa quen nẻo, đưa tay ở đây lão bảo bộ ngực tùy tiện sờ soạng một cái, đem một thỏi bạc nhét vào lão bảo sao chịu được so sánh với vực sâu cái khe một loại sâu đích giữa khe vù, cười thâm: "Cho tìm đang lúc phòng hảo hạng, hôm nay ta muốn cùng ta này huynh đệ cùng muội muội hảo hảo uống chút rượu, nhiều chuẩn bị vài món thức ăn, đến lúc đó không thể thiếu người mạnh khỏe nời, ha ha!"

Hắn bỏ vào lão bảo bộ ngực trong bạc nói ít cũng có năm lượng, nhất thời cho kia lão bảo dụ dỗ mặt mày hơn hờ, xoay người liền chuẩn bị đi an bài, nhưng là Trần Tiêu nhưng vội vàng ngăn lại, nói: "Không nên phòng hảo hạng, ở chỗ này là được, khác thông báo một chút phòng bếp, làm hai đạo rau cò, nhớ lấy làm lúc trước cẩn thận chà chà oa, không thể để một chút dầu mỡ heo đi vào, nhớ lấy sao?"

Kia lão bảo trên dưới đánh giá Trần Tiêu một phen, lại nhìn một chút đứng ở một bên Nghi Lâm, bỗng nhiên vươn ra ngón tay cái, khen: "Nhìn chưa ra công tử cũng là Linh Lung Tâm tư, vị này Tiểu muội muội phải." Vừa nói khoa tay múa chân rồi một niệm Phật về mặt, thấy Trần Tiêu gật đầu, nhất thời cười duyên nói: "Công tử cái này tâm ý trắng a, ta thấy rồi cũng thích chắc kia. Không nên phòng hảo hạng, kia tự nhiên chính là vị tị hiềm lạc, công tử yên tâm, ta nhất định mà giúp các người an bài thỏa đáng!"

Vừa nói loạn choạng thân hình như rắn nước đi.

Một bên Nghi Lâm mặt tràn đầy cảm kích nhìn rồi Trần Tiêu một cái, nhanh chóng cúi đầu, Điền Bá Quang cười ha ha, chợt vỗ Trần Tiêu bả vai, nói: "Rốt cuộc là huynh đệ thân trọng, ha ha. Ta người này, luôn luôn đại đại liệt liệt quen, loại này chi tiết tự nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra."

Trần Tiêu cười ha ha: "Ha ha, đại ca quá khen, quá khen."

Lúc này sớm có Quy Công tới đây dẫn ba người ở đại sảnh tìm hẻm lánh ngồi, sau vừa dựa theo mới vừa rồi kia lão bảo khai báo, lên một bình trà xanh, hai đĩa bí đỏ tử, co lại hoa sinh.

Bọn này ngọc uyển, từ thuộc về mà nói, là một ngon thanh lâu.

Bất quá nơi này, rồi lại có không ít mảnh lối. Tự nói ví dụ, lúc này trong hành lang vị trí, tự có một to lớn võ đài, phía trên bốn người nữ tử ở hát hay múa giới, thỉnh thoảng giành được chiếm được phía dưới một đám nam nam nữ nữ tiếng ủng hộ.

Dù sao nếu như chẳng qua là thanh lâu, vậy thì không khỏi có chút trên không được mặt bàn. Nhưng là này an bài một chút những tiết mục khác, kia tự nhiên cũng là lộ ra về nơi này phong cách nếu so với những địa phương khác mạnh hơn rất nhiều rồi.

Giang hồ nhi nữ vốn là sẽ không quá nhiều dạy, bọn này ngọc uyển vốn là danh tiếng thật lớn, lúc này trong hành lang vù vù nửa nửa ngồi không ít người quan sát ca múa, phần lớn cũng trên người đeo binh khí, hô bằng hữu gọi hữu, nam nữ đều có, này đây Trần Tiêu một bàn này ba người, cũng tịnh không như thế nào để người chú ý.

Nghi Lâm cái miệng nhỏ nhấp một ngụm trà, lại ăn hai hạt hoa sinh, thấy trên võ đài mấy người nữ tử khiêu vũ nhảy đến điệu dụng, cũng không khỏi uống lên màu.

Chung quanh người trong giang hồ thấy, không khỏi có chút ngạc nhiên, rồi rít thầm nghĩ: "Thật xinh đẹp tiểu cô nương, nhưng là làm nhưng làm hằng sơn phải ni cô, còn tới loại địa phương này tới uống hoa tửu?"

Thừa dịp ăn cơm cơ hội, Điền Bá Quang liên tục không ngừng cho Trần Tiêu giới thiệu, bên này cái này là người nào người nào người nào, bên kia giữ lại Tiểu Hồ Tử vừa là vị nào giang hồ cao thủ, vừa nói ví dụ mỗi mỗi là giang hồ đại hiệp chờ một chút.

Bên này chúng võ lâm nhân sĩ đang nhỏ giọng nghị luận, bên kia Điền Bá Quang cho Trần Tiêu giới thiệu tại chỗ mọi người thân phận, đang nói, bỗng nhiên trong lúc thanh âm càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng, cả bảy ngọc uyển trong hành lang, yên lặng cơ hồ châm ròi có thể nghe.

Trần Tiêu trong lòng tò mò, theo mọi người ánh mắt nhìn đi, rất nhanh, một nữ tử thân ảnh xuất hiện ở Trần Tiêu trong tầm mắt.

Chỉ một cái, liền hoàn toàn ngăn cả người.

Bởi vì hắn thấy được một vô cùng lãnh diễm nữ nhân.

Một thân màu đỏ như máu tha quần, nụ cười phảng phất trẻ nít một loại vô cùng mịn màng, sống mũi đỉnh trực, một đầu tron thuận tóc đen trung phân xuống, vừa lúc ngang tới bên hông, đi lại trong lúc, tóc đen phiêu động, treu chọc động nhân tâm. Hai mắt rất lớn, rồi lại có chút hẹp dài, khẽ nhắm lại thời điểm cả người cả người cũng sẽ tàn mất ra vô tận uy nghiêm, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Hai con châu tròn ngọc sáng vành tai trên treo hai Bản Long một loại tím bầm khuyên tai, từ kia lóe lên quang mang đến xem, hiển nhiên không phải là phàm vật. Mà cô gái này càng khiến người khác sâu ấn tượng nơi, còn lại là nàng kia cực kỳ cao gầy vóc người.

Trần Tiêu thân cao nếu như dựa theo trên địa cầu tiêu chuẩn tới coi là, có khoảng một thước bát năm chừng, rộng thắt lưng mảnh, không nghĩ tới cô gái này lại mấy có thể cùng Trần Tiêu nhìn thẳng, rồi lại không thể lộ vẻ vạm vỡ, phong thắt lưng chân dài, tỷ lệ cực kỳ cân xứng. Nhất là kia không chịu nổi dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ nơi, một cái màu đỏ nạm vàng sợi tơ, đem kia mạn điệu đường cong, vẽ bề ngoài đặc vô cùng nhuần nhuyễn, phía sau một cái cơ hồ bày đến mặt đất màu đen nạm vàng bên áo choàng, hơn thừa dịp đặc sắc của người khí chất cao quý lãnh ngạo, cao không thể chạm!

Nếu là có thể đem bọc này eo thon nhỏ kéo vào trong ngực, cho dù chết cũng là đáng nữa à...

Dĩ nhiên, chết là khẳng định, có thể hay không ôm thì đợi thương thảo rồi.

Không chút nào khoa trương nói, Trần Tiêu là người của hai thế giới, hay là lần đầu gặp phải như thế xinh đẹp lãnh ngạo nhân vật, trong lòng giật mình dưới, không khỏi vừa nhìn nhiều hai mắt, chỉ cảm thấy càng xem càng đẹp mắt, càng xem càng thích xem.

Kiếp trước những nữ minh tinh kia tất cả cũng có thể coi như là mỹ nữ, nhưng là cùng cô gái này so với, quả thực chính là trời nường khác nhau một trời một vực, gà rừng cùng Phượng Hoàng chênh lệch, không thể so sánh nổi.

Tiên nữ, hạ phạm đến sao?

Nàng tựa như vậy lẳng lẳng yên đứng ở nơi đó, đắm chìm trong ánh mặt trời Quang Huy Chi ở bên trong, thật giống như phủ thêm rồi một tầng tùy quang huy tạo thành hà quần áo.

Trần Tiêu trong mắt, chỉ có nàng một người vừa động một cái nhãn mày, nữa không có vật gì khác.

Lúc này chỉ có tám chữ, không ngừng địa bàn xoáy trong đầu.

Hoàn mỹ không tỳ vết, không chê vào đâu được.

Cho dù Trần Tiêu nữa như thế nào cố ý tìm kiếm, cũng không có từ trên người của nàng tìm được một chút điểm khuyết điểm.

Nàng giống như bị trích hạ phạm đang lúc tiên nữ mà, phiêu dật xuất trần, nữa hoàn mỹ hoàn cảnh, ở nàng xuất hiện sau, liền làm cho người ta không tự tuyệt bỏ qua bối cảnh, ánh mắt chỉ chuyên rớt cho nàng một người.

Thậm chí thật giống như này thiên địa Vũ Trụ, cũng chỉ là vì sự tồn tại của nàng mà hợp với đích bối cảnh.

Nhưng là vừa không chỉ là như vậy.

Nàng vừa thật giống như có thể dung nhập vào đến trong hoàn cảnh, mặc dù làm cho không người nào có thể đem ánh mắt từ trên người nàng tự kèm chế, tuy nhiên nó lại đề cho người sẽ rất nhanh đến cảm nhận được hoàn cảnh chung quanh, nữa tan hoang phong cảnh, thật giống như cũng có thể bởi vì sự tồn tại của nàng mà trở nên sinh động hoạt bát, giống như tăng thêm xinh đẹp nhất quang thái.

Trần Tiêu nhìn chăm chăm nàng, dĩ vãng luôn luôn cột nhà hắn, lúc này hơn thì không cách nào nói ra chỉ sợ một câu.

Nữ nhân này, nàng rốt cuộc, là ai? !

Trần Tiêu bên này trong lòng rung động, một bên Nghi Lâm nhìn cái này từ bầy ngọc uyển lâu hai chậm rãi xuống tới cô gái, cũng nhìn ngây dại, lẩm bầm nói: "Thật xinh đẹp tỷ tỷ..."

Cả bầy ngọc uyển trong hành lang trong giấy lát liền bạo mở ra, phô thiên cái địa tiếng nghị luận vang lên.

"Lão Thiên, nữ nhân này là ai, quá đẹp, Quần ngọc uyển còn có bọc này hoa khô?"

"Đúng vậy a đúng vậy a, ngời nhìn kia eo thon nhỏ, này nếu là trên lầu vừa kéo..."

"Ôm cái rầm, cũng không nhìn một chút ngời kia lớn lên, nàng có thể coi trọng ngời mới là lạ!"

Lúc này rượu và thức ăn đã sớm đi lên, Diên Bá Quang hung hăng rót hạ một chén rượu, một câu lời thô tục bật thốt lên: "Con mẹ nó, tiểu nương tử này thật xinh đẹp, đủ sức lực! Nhị đệ, chớ cùng ta đoạt a, hắc hắc hắc hắc..."

Vừa nói tựa đứng lên đi thẳng về phía trước, tiện tay vệt ra phía trước cũng tính toán đi tới đến gần mấy người, cuối cùng đến đó cô gái trước mặt, khuôn mặt dâm quang, không ngừng xoa xoa tay nói: "Tiểu nương tử, đây là tính toán đến đâu rồi a? Ca ca ta gần đây vừa lúc vô sự, nếu không chúng ta cùng

đi đi?"

Hắn luôn luôn tự đòi khinh công hơn người, cho dù đánh không lại lúc đầu cũng chạy rụng, hơn nữa luôn luôn phong lưu quen, chợt vừa thấy cái này tuyệt mỹ nữ tử, kia còn nhẫn ở.

Tuy nhiên nó không muốn nguyên vốn đã đứng ở nàng kia trước mặt Điền Bá Quang bỗng nhiên dùng sức hít mũi một cái, sau đó lại không nói hai lời quay đầu vừa đi trở về, ngồi trở lại Trần Tiêu bên cạnh, thấp giọng mắng: "Hắn, lại là xử nữ, nếu đáp ứng Nhị đệ không đúng dàng hoàng cô gái động thủ, mới vừa rồi nguy hiểm thật nhịn không được. Tính một cái rồi, không muốn!"

Trần Tiêu nhất thời cả kinh nói: "Đại ca, làm sao ngươi biết nàng là... Cái kia?"

Điền Bá Quang tức giận trả lời: "Còn có thể làm sao mà biết được, đương nhiên là đoán được."

Vừa nói cầm lấy chén rượu, lớn tiếng quát: "Không nói không nói, uống rượu uống rượu, rất giỏi một hồi lão tử ở nơi này tìm cô nương hạ hỏa!"

Nghe thấy... Cái này cũng có thể vẫn đi ra ngoài? !

Trần Tiêu đối với Điền Bá Quang nhất thời bội phục cái kia gọi ngũ thể đầu địa.

Thật ra thì nói về, lấy Điền Bá Quang luôn luôn tính tình, hôm nay gặp phải bức này mỹ nữ còn có thể nhẫn xuống tới, kia đặc coi như là dùng thật to nghị lực. Ai ngờ hắn đang định uống xong trong chén rượu ngon, nhưng "Hô" một trận gió nhẹ thổi qua, Trần Tiêu chỉ cảm thấy khóe mắt trong tầm mắt một đoàn màu đỏ bóng dáng lóe lên một cái, chờ phục hồi tinh thần lại, nàng kia phảng phất từ không động đây, nhưng là trong tay chén rượu thế nhưng đã đến nàng kia trong tay!

Trần Tiêu ở một bên nhìn đích thực cắt, nhất thời một cái tên sấm sét một loại chấn vang cho trong đầu.

Tình như xử nữ, động như thỏ chạy, tốc độ nhanh vô cùng, lại là cô gái..

Thiên hạ hôm nay, sợ cũng chỉ có một người có thể làm được điểm này!

Quỳ Hoa Bảo Điện, Nhật Nguyệt thần giáo!

Thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong!

Đông Phương Bất Bại!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 6: « Quỳ Hoa Bảo Điện »

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Đông Phương Bất Bại thế nhưng thật xuất hiện ở trước mắt mình, này cả kinh nhưng không phải chuyện đùa, Trần Tiêu vội vàng mở miệng: "Thủ hạ lưu nhân!"

Quả nhiên, hắn này quát to một tiếng, chỉ thấy kia màu đỏ thân ảnh lại là chợt lóe, sau đó "Ầm" nhất thanh muồn hưởng, Điền Bá Quang cả người cũng thẳng bay ra ngoài, áp sập ba bốn cái bàn, cuối cùng mới cút rơi xuống mặt đất, "Ai u ai u" hồi lâu cũng không có thể.

Nàng kia vẫn bưng chén rượu, bên trong rượu cũng không sái đi ra ngoài một giọt, chẳng qua là lạnh lùng nói: "Mới vừa hắn nếu là dám tiến lên nữa một bước, hiện tại cũng đã là cổ thi thể." Vừa nói nhìn về phía Trần Tiêu: "Làm khó hắn mới vừa nói quá cái gì 'Đáp ứng Nhị đệ không đối với con gái dàng hoàng động thủ' lời mà nói..., ngươi chẳng lẽ chính là 'Nhị đệ' hắn sao?" Nàng tiếng nói hơi có chút kỳ lạ, không giống bình thường cô gái như vậy âm nhu, ngược lại hơi có chút thô, thậm chí cũng có thể từ trong thanh âm cảm nhận được một chút dương cương chí khí.

Cho dù Trần Tiêu thiên nghĩ vạn nghĩ, cũng không nghĩ tới một bước chân gian hồ tự gặp phải như vậy cơ hồ cho vô địch một loại nhân vật, lúc này không dám có chút khinh thường, nếu không đáp sai một câu nói kia đó là một con đường chết.

Lúc xem truyền hình hắn là thích nhất Đông Phương Bất Bại, nhưng là kia không có nghĩa là thật đối mặt rồi là có thể bình tâm tĩnh khí —— đây chính là



cái nữ ma đầu, giết người không chớp mắt kia!

Đầu đầy mồ hôi lạnh, Trần Tiêu đại khí cũng không dám ra ngoài một ngón, đứng dậy mơ hồ che ở Điện Bá Quang cùng Đông Phương Bất Bại trong lúc, lúc này mới cẩn thận trả lời: "Chính là. Tại hạ Trần Tiêu, đây là ta đại ca vận lý độc hành Điện Bá Quang. Tại hạ lúc trước cùng Điện đại ca kết bái, nói gặp nạn ta làm có phúc cùng hưởng, hôm nay đại ca gây họa, làm huynh đệ tự nhiên đắc trên nóc."

Lúc này Điện Bá Quang che ngực, nằm trên mặt đất cố gắng khê ngồi dậy, ngum lớn thở hào hển, nói: "Huynh... Huynh đệ, vị này... Vị này chính là... Đông... Đông Phương..."

Đối với Điện Bá Quang mà nói, Đông Phương Bất Bại luôn luôn cũng là nhân vật trong truyền thuyết, sao có thể tận mắt nhìn đến. Nhưng là Đông Phương Bất Bại võ công của, Điện Bá Quang nhưng là tình cờ xuôi tai người trong giang hồ nói tới quá, nghe nói Đông Phương Bất Bại tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, lại là nữ nhân, hôm nay hai tướng một đôi theo, kia còn không rõ ràng lắm lần này thật là tai vạ đến nơi.

Lúc này trong hành lang những khác người trong võ lâm rốt cục nhìn ra có cái gì không đúng tới, không biết là người nào dẫn đầu hô to một tiếng: "Là Đông... Phương..."

Nàng kia quay đầu nhìn lại, thanh âm lạnh như băng vô cùng, hừ nói: "Nhàm chán hãy bớt sàm ngôn đi, nếu không đừng trách ta cắt rồi đầu lưỡi của các ngươi đào rồi ánh mắt của các ngươi!"

Nàng thốt ra lời này xong, cả trong hành lang thanh âm trong nháy mắt mai một, an tĩnh tới cực điểm.

Thiên hạ Lục Đại cường giả một trong Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại đích thân tới, ai dám lỗ mãng? !

Điện Bá Quang nằm trên mặt đất, cũng là nếu không dám mở miệng.

Chết hán cũng không phải sợ, nhưng là bị cắt đầu lưỡi đào ánh mắt, vậy cũng sẽ hay cực kỳ.

Một bên Nghi Lâm từ lâu kinh phát hiện trong tràng tình thế không ổn, tự biết không địch lại đối phương, bắt quá nàng mặc dù võ công không cao, tâm địa cũng là vô cùng tốt, cũng đứng ở Trần Tiêu bên cạnh, chấp tay hành lễ, cúi đầu nói: "A di đà Phật, thí chủ tỷ tỷ bỏ qua cho Điện đại ca có được hay không? Nếu quả thật muốn giết Điện đại ca, ta đây, ta nguyện ý một mạng bồi một mạng, thí chủ tỷ tỷ sẽ giết ta có được hay không?"

Nghe Nghi Lâm nói như vậy, Trần Tiêu nhất thời nóng nảy: "Kháo, chuyện gì khác cũng theo đoạt, ta trước tiên là nói về!"

Điện Bá Quang cũng nằm trên mặt đất, hét lớn: "Tam muội, khác sinh anh hùng, họa là ta chọc cho, dĩ nhiên muốn ta!"

"Choáng!"

Đông Phương Bất Bại nhấp một ngụm nhỏ rượu, sau đó một thanh ném xuống chén rượu, lạnh nhạt nói: "Cũng là huynh muội tình thâm. Điện Bá Quang, cái kia giang dương đại đạo hái hoa đâm tặc?"

Điện Bá Quang cắn răng đứng lên, bên nhu bộ ngực vừa cười tiếp lời nói: "Không tệ, chính là chính là tại hạ. Dù sao ta là đại phiêu dân, đông... Các hạ muốn giết, tự nhiên là vừa vừa ác nhân tới trước."

Trần Tiêu cũng vội la lên: "Ta bằng sinh chuyên đoạt đứa trẻ đường, đêm đập quả phụ môn, trật chân té lão nãi nãi, mạnh đoạt phụ nữ đảng hoàng, ta là ác nhân, trước hết giết ta!"

Nghi Lâm mặt cũng xấu hổ hồng đến cổ cái, cũng nhỏ giọng nói: "Ta, ta cũng vậy ác nhân, ta, ta bình thời niệm Phật cũng tâm không yên lặng..."

Nàng bình thời vô cùng đơn thuần, nói là niệm Phật tâm không yên lặng, kia cũng đã là cực hạn của nàng, nữa gọi nàng nói ra cái gì khác ác chuyện, đó là vô luận như thế nào cũng nói không nên lời.

Đông Phương Bất Bại nhìn một chút ba người này, bỗng nhiên cười một chút, nhất thời chỉ gọi Trần Tiêu cơ hồ nhìn ngây người mất, chỉ nghe nàng nói: "Ai nói, ta muốn trước từ ác nhân mở giết? Ta liền hết lần này tới lần khác trước từ người tốt khai giết!"

Nàng vừa nói như thế, Trần Tiêu Tam người mất mạng loại hô: "Ta là người tốt, ta là người tốt, trước hết giết ta!"

Nói về thế sự cũng làm thật thần kỳ, có câu là vật hợp theo loài, Điện Bá Quang làm tự vô cùng hào sảng giáo trình khí, hán quả thật sợ chết, nhưng là vì nghĩa khí hai chữ kia là tuyệt đối có thể khẳng khái hy sinh.

Về phần Nghi Lâm, tiểu nha đầu này hoàn toàn tự là một bộ Bồ Tát tâm địa, chỉ cảm thấy nếu có thể cứu người một mạng, vậy thì thắng tạo thất cấp Phật.

Đông Phương Bất Bại nhìn lên trước mặt ba người này, trong lúc nhất thời cũng là có chút buồn cười.

Một giang dương đại đạo, một chánh nhân quân tử, cộng thêm một hăng sơn phái tiểu ni cô, như vậy ba người có thể kết bái vì khác phái huynh muội, đó là thật sự tạo hóa thần kỳ. Nàng thân là ma giáo giáo chủ, làm việc vốn là quái đản ly kỳ, hơn nữa thích vạch trần những thứ kia chánh nghĩa nhân sĩ giả nhân giả nghĩa sắc mặt, bỗng nhiên trong lúc hơi có chút ngạc nhiên, lập tức từ trong lòng ngực móc ra một quyển thật mỏng sách nhỏ, tiện tay đặt lên bàn, cười nói: "Nhìn mấy người các ngươi cũng là thú vị, ta bỗng nhiên thay đổi chủ ý."

Vừa nói chỉ vào kia bốn sách nhỏ, nói: "Đây bộ bí tịch, tên là « Quỷ Hoa Bảo Điện », các ngươi trong ba người, ai có thể giết chết hai người khác, ta không chỉ có thả hân, còn có thể đem này Bốn thần công bảo điện, đưa cho hân!"

Đông Phương Bất Bại lời này phương vừa nói xong, Trần Tiêu trong đầu nhất thời vang lên hệ thống tiếng nhắc nhở: "Nhiệm vụ chính tuyến đạt tới gây ra điều kiện, phân tích « Quỷ Hoa Bảo Điện », nhiệm vụ hoàn thành phần thưởng căn cứ nhiệm vụ hoàn thành đánh giá cấp bậc cho vay. Nhiệm vụ thất bại, Túc Chủ phạt sát."

Nghe hệ thống thanh âm, Trần Tiêu trong lòng một tia khí lạnh xông thẳng đỉnh đầu.

Trực giác nói cho hân biết, này không giải thích được đại võ hiệp hệ thống, thật giống như đang nổi lên một kinh thiên âm mưu. Nhưng là kia âm mưu rốt cuộc là cái gì, Trần Tiêu rồi lại hoàn toàn đoán không ra.

Phân tích « Quỷ Hoa Bảo Điện »? Chết tiệt không phải là muốn ta cắt Tiểu đệ đệ sao? !

Trần Tiêu trong lòng đang phiên giang đảo hải, bọn này ngọc uyển trong hành lang cái kia chút ít giang hồ nhân sĩ cũng là hoàn toàn bấp ròi!

"Lão Thiên! Đó là Quỷ Hoa Bảo Điện! Thật sự là Quỷ Hoa Bảo Điện!"

"Đúng vậy a, thiên na, đây chính là cái thể thần công a, nếu ai học, đó chính là người Đông Phương Bất Bại a!"

Luyện « Quỷ Hoa Bảo Điện » cần từ cung, những thứ kia người trong giang hồ tự nhiên là không biết. Bọn họ chỉ biết là, nếu như chiếm được này bộ bí tịch, vậy thì có thể trở thành tuyệt thế cao thủ!

Cho nên từng bước từng bước ánh mắt đều đỏ, tựa phảng phát gặp phải thỏ Dã Lang.

Đông Phương Bất Bại đem kia bốn « Quỷ Hoa Bảo Điện » đặt ở trên bàn sau, cả bảy ngọc uyển đại đường hoàn toàn bấp ròi. Đây bộ trong truyền thuyết tuyệt thế võ học, để lại ở trước mặt mọi người, tại chỗ phàm là người tập võ, liền không có một người nào không mãnh liệt nuốt nước miếng.

Tuy nhiên nó không có bất kỳ người dám có bất kỳ động tác.

Bởi vì Đông Phương Bất Bại tựa đứng ở nơi đó.

Thần công bảo điện, các ngươi có thể thấy, nhưng là, tuyệt đối không có bất kỳ người dám cho khiêu chiến Đông Phương Bất Bại quyền uy.

Khiêu chiến kết quả chỉ có một, chết!

"Ai có thể giết chết hai người khác, ta không chỉ có thả hân, còn có thể đem này Bốn thần công bảo điện, đưa cho hân!"

Đông Phương Bất Bại một câu nói kia, tại chỗ tất cả mọi người nghe được, trong lúc nhất thời, xen lẫn các loại hâm mộ ghen tỵ với hận chờ vô hạn tâm tình ánh mắt, gắt gao khóa ở Trần Tiêu Tam trên thân người.

Loại này đạt được thần công bí tịch cơ hội, không phải ai cũng có thể gặp gỡ!

Nhất là Đông Phương Bất Bại ở nơi này trước mặt mọi người nói ra lời nói này, lấy năng trong giang hồ thân phận địa vị, đó là tuyệt không sửa đổi.

"Giết! " " giết! ! " " giết! ! !"

Quần hùng nhún dưới, không biết là người nào dẫn đầu, trong lúc nhất thời, cả bảy ngọc uyển trong hành lang, sát khí tung hoành tràn ngập, tại chỗ tất cả mọi người trong giang hồ đều cơ hồ đỏ hồng mắt, phảng phát nổi điên mãnh thú một loại ngó chừng trên bàn cái kia bốn « Quỷ Hoa Bảo Điện » !

Cảm thụ được hiện trường không khí, Đông Phương Bất Bại trên mặt tràn đầy kinh thường nụ cười, thần nhiên nói: "Cái gì danh môn chính phái, hừ, chẳng qua là có tiếng không có miếng mà thôi."

Nàng không nghi ngờ chút nào, nếu như hiện tại nàng đem quyền bí tịch này ném vào đám người, trong nháy mắt nơi này sẽ giết máu chảy thành sông!

Quảng cáo rùm beng chánh nghĩa? Danh môn chính phái? Ở tuyệt thế bí tịch võ công trước mặt, những thứ kia cũng là chê cười!

Nhưng là lúc này bị vây sự kiện trung tâm Trần Tiêu, cũng là đầy mặt và đầu cổ mồ hôi lạnh!

« Quỷ Hoa Bảo Điện » ! !

Này bộ ở Kim Dung cả võ hiệp trong thế giới cũng có thể đứng hàng trước mấy bí tịch võ công, hiện tại lại xin ý kiến phê bình bày đặt ở trước mặt mình!

Chỉ cần giết Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm, vật này tựa là của mình rồi —— a phi, Trần Tiêu dĩ nhiên không thể nào làm như vậy!

Bất quá hân không làm như vậy, không có nghĩa là người khác không làm như vậy!

Điền Bá Quang giầy dựa đi tới, chiến chiến nguy nguy đi tiêu sái đến trước bàn, vừa mới mở ra tờ thứ nhất, sau trực tiếp chậm rãi khép lại.

Đông Phương Bất Bại đứng ở ba người trước mặt, lẳng lặng chờ hắn trả lời chắc chắn.

Trần Tiêu tâm thẳng chìm xuống.

Thần công bảo điển, đối với một gã người trong giang hồ mà nói, lực hấp dẫn to lớn, không thể tưởng tượng!

Điểm này từ chung quanh cái kia chút ít người trong giang hồ phản ứng là có thể nhìn ra!

Còn có, phái Hoa Sơn kiếm khí hai tông như thế nào phân liệt? Vậy còn chẳng qua là bởi vì độc thuộc lòng khẩu quyết lý niệm không hợp mà thôi!

Hôm nay này bộ « Quỷ Hoa Bảo Điển » đang ở trước mắt, Điền Bá Quang thật có thể nhìn xuống kia không lồ đến khoa trương lực hấp dẫn sao?

Điền Bá Quang bên ngực lớn thở dốc một hồi, bỗng nhiên lớn tiếng cười nói: "Nhị đệ, vật này, quả thật là đồ tốt, đáng tiếc ca ca ta là không có phúc hưởng thụ. Khụ khụ, không bằng ngươi cầm đi đi, đại ca ta có thể thành toàn ngươi trở thành trên giang hồ đều biết cao thủ, coi như là chết cũng nhắm mắt, ha ha!"

Trần Tiêu khuôn mặt kinh ngạc!

Chung quanh vây xem chúng người trong giang hồ trong nhất thời bộc phát ra một mảnh hư thanh ——

"Thần công bí tịch đặt ở trước mắt cũng không muốn, này Điền Bá Quang đầu óc hỏng mất đi?"

"Cơ hội tốt như vậy a, cứ như vậy lãng phí rồi?"

"Đừng nóng vội đừng nóng vội, này Điền Bá Quang đầu óc bị cửa kẹp rồi, kia không trả có hai người đó sao!"

Mà lúc này Đông Phương Bất Bại cũng là thần sắc khó lường, không biết suy nghĩ.

Một bên Nghi Lâm lại càng dứt khoát, nhỏ giọng nói: "Trần... Trần Nhị ca, ta, ta chỉ nghĩ kỹ hảo niệm Phật, không muốn tu luyện vật này..."

Hôm nay hai người đã tỏ thái độ.

Còn lại mấy cái bên kia người trong giang hồ tâm tình trong nhảy mất được tôn sùng đến đỉnh chút, mỗi một đôi mắt cũng là mang theo vô hạn hâm mộ chết chết ngó chừng Trần Tiêu.

Lệnh hai người cũng đã tỏ thái độ, chỉ cần giết bọn họ, Trần Tiêu chính là người Đông Phương Bất Bại!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 7: Phân tích Quỷ Hoa thần công!

Converted by: dat94lnh(tangthuvien)

Dưới loại tình huống này thời khắc mấu chốt, trong lúc nhất thời, cả đại đường bên trong tràn đầy vô tận sát khí, chúng người trong giang hồ liều mạng một loại ngăn tiếng nói hô lên ——

"Giết ——! ! ! " " giết ——! ! ! " " giết ——! ! ! "

Trần Tiêu nhìn lên trước mặt Quỷ Hoa Bảo Điển, thần sắc biến ảo không chừng.

Đây chính là « Quỷ Hoa Bảo Điển », trong truyền thuyết cơ hồ vô địch vô công của, chỉ cần giết hai người bọn họ, Trần Tiêu là có thể thần công tới thủ, tiểu ngạo giang hồ!

Nghĩ đến lấy Đông Phương Bất Bại thân phận, trước mặt mọi người nói chuyện không tính là chuyện tình còn làm không được.

Bất quá lúc này, Trần Tiêu trong lòng suy nghĩ, nhưng tuyệt không phải cái này!

Hắn nghĩ cũng là, hôm nay chuyện này, có rất lớn có thể, sẽ xuất hiện chuyển cơ!

Mới vừa rời từ Đông Phương Bất Bại tiếng nói, Trần Tiêu tựa mơ hồ phát hiện có chút bất đại đối kính, cắn răng một cái một đậm tức, đánh cuộc!

Tựa đánh cuộc mới vừa rời hệ thống nói kia "Phân tích" hai chữ!

Không nói hai lời, đặt mộng ngồi xuống, Trần Tiêu vô cùng bình tĩnh mở ra Quỷ Hoa Bảo Điện, cẩn thận nhìn lại.

Chỉ lát vài tờ, Trần Tiêu liền trong lòng đại định!

Đông Phương Bất Bại mắt thấy hắn cũng không giết người, lại chỉ nhìn bí tịch, khẽ nhắm mắt lại, hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: "Ta nhưng nói là người nào giết hai người khác, này bộ bảo điện sẽ đưa cho ai, cũng không nói không lịch sự cho phép có thể lật xem. Người chẳng lẽ cho là ta sẽ không giết người?"

Mắt thấy nàng động thủ sắp tới, Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm nhanh chóng phảng phất kiến bò trên chảo nóng, lấy ba người bọn họ thực lực cho dù thêm ở chung một chỗ, cũng tuyệt đối không thể nào là này Đông Phương Bất Bại đối thủ.

Những khác người trong giang hồ nhưng rồi rít kêu lên, nói: "Giết người nhìn lại! Giết người nhìn lại!"

Tuy nhiên nó không muốn, Trần Tiêu bỗng nhiên thủ giới lên, không thêm quan tâm đến lý lẽ những thứ kia vậy xem quần chúng, chỉ là hướng về phía Đông Phương Bất Bại, phảng phất thấy thuốc cùng bệnh nhân nói chuyện một loại khẩu khí, nói đến: "Đừng nóng vội đừng nóng vội, không nhìn kỹ nhìn làm sao biết mấu chốt chỗ ở..."

Vừa nói cứ tiếp tục nhìn xuống.

Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm nghe như lọt vào trong sương mù, Đông Phương Bất Bại cũng là trong nháy mắt sắc mặt đại biến, thế nhưng thật cứ mặc cho tùy Trần Tiêu ở đây quan sát bí tịch, không bao giờ ... nữa nói một câu.

Trần Tiêu vừa nhìn một hồi, bỗng nhiên cười nói: "Thì ra là như vậy, ta nói sao, ha ha."

Vừa nói vỗ vỗ Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm bả vai, vừa hướng Đông Phương Bất Bại mở tròng hai mắt, thủ hạ cũng là trước đem kia bốn « Quỷ Hoa Bảo Điện » sủy vào trong ngực, lúc này mới cười hi hi nói: "Vị này... Ân, vị cô nương này, không bằng chúng ta tìm bí ẩn chút ít địa phương như thế nào? Nơi này dù sao không phải nói chuyện địa phương tốt, hắc hắc." Hắn đã sớm biết nàng này là Đông Phương Bất Bại, bất quá dù sao vẫn là giả bộ làm không biết, hơn dễ nói chuyện chút ít.

Trần Tiêu lời này nói khẩu khí thật lớn, Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm nghe một thân mồ hôi lạnh, lại không nghĩ Đông Phương Bất Bại lại gật đầu, đối với Trần Tiêu thu hồi kia bộ « Quỷ Hoa Bảo Điện » không có nửa điểm để ý.

Mắt thấy Trần Tiêu dĩ nhiên cũng làm như vậy đại đại liệt liệt thu hồi bí tịch, sớm có vậy xem người trong giang hồ trong lòng tràn đầy ghen tỵ với, đang muốn mở miệng quát lớn, lại không nghĩ Đông Phương Bất Bại mạnh mẽ xoay người lại, quát lạnh một tiếng: "Cũng cút cho ta!"

Lấy nàng đường đường Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ tôn sư, này quát lạnh một tiếng, khí thế bức nào kinh người, cả Quần ngọc uyển trong hành lang không khí cũng phảng phất sênh sênh rồi một loại, một đám người trong giang hồ kia còn dám nói thêm nữa nữa chữ, xám xịt trong nháy mắt liền đi rồi tinh quang, trong nháy mắt, cả bảy ngọc uyển trong hành lang liền chỉ còn lại có Đông Phương Bất Bại cùng với Trần Tiêu một nhóm ba người.

Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm chỉ cảm thấy cả đời này gặp phải chuyện tình cũng không có hôm nay thần kỳ như thế, Khảo hướng Trần Tiêu, nhỏ giọng hỏi: "Huynh đệ, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Hôm nay có lúc trước chuyện tình, Trần Tiêu chỉ cảm thấy cùng hai người bọn họ vô cùng thân cận, quả thực chính là thật thật tại tại thân nhân một loại, nhưng là chuyện này quan hệ đến một thật lớn bí mật, bây giờ còn không thể nói ra được, chỉ đành phải lắc đầu nói: "Bây giờ còn không thể nói, đợi lát nữa các người sẽ biết, ha ha, yên tâm đi, vị cô nương này tuyệt đối sẽ không giết chúng ta."

Hắn ở phía sau như thế tự tin nói chuyện, nhắc tới cũng là kỳ quái, vốn là đứng ở trước mặt bọn họ Đông Phương Bất Bại thế nhưng không thể tức giận, ngược lại tìm cái ghế ngồi xuống, nhắm mắt cẩn thận cảm thụ một lúc sau, lúc này mới thần nhiên nói: "Tốt lắm, bây giờ nói chuyện tuyệt sẽ không có những người khác nghe được." Vừa nói nhìn một chút Nghi Lâm cùng Điện Bá Quang.

Điện Bá Quang hai người biết tị hiềm, bất quá Trần Tiêu nhưng ngăn lại, cười ha hả nói: "Nhà mình huynh muội, không cần dấu diếm bọn họ. Ta dám cam đoan bọn họ không đem lời này nói ra chính là."

Đông Phương Bất Bại vừa nghĩ vừa mới này Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm ngay cả tuyệt thế bí tịch đều không để ý, bị bọn họ nghe quả thật cũng không có gì đáng ngại, cũng là không nói thêm gì nữa, chỉ chờ Trần Tiêu giải thích.

Điện Bá Quang cùng Nghi Lâm nhìn Đông Phương Bất Bại trước mặt sắc cũng biết chuyện này đang mang trọng đại, lập tức ngừng thở, chỉ chờ Trần Tiêu nói tí nữa.

Trần Tiêu lần nữa móc ra « Quỷ Hoa Bảo Điện », mở ra tờ thứ nhất, chậm rãi nói: "Muốn luyện thần công, tất lời đầu tiên cung. Những lời này... Còn

không có thỉnh giáo cô nương xưng hô như thế nào?"

Đồng Phương Bất Bại lạnh nhạt nói: "Đồng Phương Ngọc."

Trần Tiêu gật đầu, cười nói: "Những lời này, Đồng Phương cô nương tự nhiên là hiểu rồi."

Đồng Phương Ngọc gật đầu nói: "Đó là tự nhiên."

Trần Tiêu thật dài thở một hơi —— hần sao, mới vừa rồi thật là hù chết lão tử rồi, may nhờ lão tử còn có như vậy đại tiền vốn a, ha ha!

Hần nói cái này đại tiền vốn, chính là hần ở xuyên việt lúc trước học qua những thứ đó!

Trần Tiêu là trung y đại học ở hiệu sinh, này rất bình thường, nhưng là Trần Tiêu nhất cố chấp một chút chính là, hần còn là một kỹ thuật chỗ ở! Trung y hệ chăm cứu chuyên nghiệp kỹ thuật chỗ ở!

Từ trước liền có một câu nói, tên là kỹ thuật chỗ ở có thể cứu vớt thế giới, mà hần Trần Tiêu, chính là loại này cố chấp đến bạo kỹ thuật chỗ ở!

Khó trách hệ thống sẽ cho hần an bài phân tích « Quỳ Hoa Bảo Điển » nhiệm vụ này!

Trần Tiêu tiểu a tiếp tục mở ra « Quỳ Hoa Bảo Điển » phần sau bộ phận, tìm được trong đó hạ nửa bộ đệ nhất trọng trên huyết vị mưu đồ, nói: "Đồng Phương cô nương mời xem cái này trong. Này quỳ hoa thần công hành công nguyên lý, nói trắng ra là đơn giản chính là một chút, nghịch hành vận công!"

Ở xuyên việt lúc trước, Trần Tiêu tự từng nghiên cứu quá, vì sao Kim Dung trong tiểu thuyết kia võ công của hần phương pháp tu luyện cũng rất bình thường, hết lần này tới lần khác này quỳ hoa thần công nhưng cần từ cung tu luyện?

Đây tuyệt đối không là hiện tượng bình thường!

Này đã nói lên, này quỳ hoa thần công tu luyện lộ số, cùng với khác võ công, khác biệt thật lớn!

Hôm nay xem « Quỳ Hoa Bảo Điển » bí tịch vốn là, quả nhiên cùng lúc trước trong lòng suy nghĩ, nửa điểm không kém!

"Nội lực của võ công khác, cũng là luyện được nội lực sau, để cho nội lực từ đan điền lên đường, cách toàn thân thập nhị chính kinh bắt lấy làm kỳ kinh, từng điểm từng điểm đã thông kinh mạch toàn thân, đúng không?"

"Nhưng là này quỳ hoa thần công, nhưng chỉ sử dụng rồi nhâm mạch cùng với thủ tam âm túc tam âm này bảy đại âm kinh! Thật ra thì này còn không có gì, nhưng là!"

Trần Tiêu nói tới đây, mạnh mẽ tăng thêm giọng nói, tiếp tục nói: "Này quỳ hoa thần công hành công lộ tuyến, hoàn toàn là phản! Tự nói ví dụ một bước này, " Trần Tiêu ngón thủ « Quỳ Hoa Bảo Điển » phía trên hạ nửa bộ đệ nhất trọng trên sở về hành công đường nhỏ, nói: "Tự nói ví dụ này hành công đường nhỏ, từ thủ tam âm kinh trong đích thủ Thiếu Âm Tâm Kinh bắt đầu, không phải từ ban đầu vô cùng tuyến huyết lên đường, ngược lại là trước dùng nội lực đã thông kinh mạch, sau từ nhỏ chỉ nơi ít hướng huyết làm khai đoan, cách ít phủ, thần môn, Âm Khích, thông trung, linh đạo, thiếu hải, thanh linh, cuối cùng trở về đến cực tuyến huyết!"

Lúc này ngồi ở một bên Điền Bá Quang nghi ngờ nói: "Huynh đệ, này luyện công phương thức, coi như là nghịch luyện, kia thì thế nào?"

Đồng Phương Ngọc ở một bên nghe cũng là đầu đầy mê hoặc, bất quá năng làm lòng dạ sâu đậm, chẳng qua là nghe, cũng không mở miệng, nhìn không ra cái gì thần sắc biến hóa.

Trần Tiêu chậm rãi nói: "Bình thường tu luyện, vô luận là chính là phản, tóm lại đối với thân thể không có có ảnh hưởng gì, nhưng là này bộ « Quỳ Hoa Bảo Điển », nhưng không giống với! Nó là một huyết đạo một huyết đạo, hoàn toàn dùng nội lực phủ kín trên này toàn thân cao thấp bảy đại âm kinh!"

"Như vậy quả thật có thể ở phát công lúc, nội lực từ đan điền lên đường, ở đốc mạch cùng thủ tam dương, túc tam dương bảy đại dương kinh cùng nhau bộc phát, đồng thời trong nháy mắt xông phá vốn là phong bế bảy đại âm kinh, như vậy trong nháy mắt sức bật, có thể nói là đương thời thứ nhất, Đồng Phương cô nương có như vậy loại quý mị tốc độ, tự nhiên không chút nào xuất kỳ."

"Mà ta muốn nói vấn đề, cũng là con dòng chính ở chỗ này!"

"Trong bình thường lực phong huyết, bảy đại âm kinh a, này bảy đại âm kinh toàn bộ phủ kín, trong cơ thể phái nữ hormone... Ân, cũng chính là tục xưng âm khí, vậy thì một chút cũng tán không phát ra được! Người nghĩ, có câu là âm dương điều hòa mới có trợ giúp vạn vật sinh trưởng, nhưng hôm nay này âm khí lộ số hoàn toàn bị phong, chỉ còn dương khí, nếu như không từ cung tu luyện, đây chẳng phải là có..."

"Chỉ nhìn này mới bắt đầu phương pháp tu luyện cũng đã như thế, chờ đến thần công hậu kỳ, hơn là dựa vào toàn thân cường đại nội lực đụng nhau bảy đại âm kinh, đồng thời đốc mạch cùng thủ tam dương túc tam dương này bảy đại dương kinh vừa thông qua nội lực bộc phát, cho nên một khi cùng người động thủ, này dương khí lại là nhóm lớn lượng bộc phát. Người nghĩ, dài như vậy lâu đi xuống chỉ có dương không có âm, người nọ còn có thể tốt sao?"

Nghe đến đó, Điền Bá Quang nhất thời hiểu quá vị tới, vỗ mạnh một cái cái bàn, lớn tiếng nói: "Là như vậy, ha ha! Đúng là như vậy! Lão đệ, người được lắm! Nam nhân này nếu là hoàn toàn không có âm khí, vậy cũng không phải có muốn hóa phần thân sao? Khó trách bí tịch này tờ thứ nhất đã muốn

luyện lần này công tất lỗi đầu tiên cung, nguyên lai là như vậy, ha ha!"

Một bên Nghi Lâm xấu hổ khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, nhưng cũng đồng ý gật đầu, nhỏ giọng nói: "Kia, kia nếu là cô gái luyện đâu?" Vừa nói một đôi sáng rỡ mắt to len lén nhìn hướng ngồi ở bên người Đông Phương Ngọc.

Đông Phương Ngọc trong lòng kinh đảo hải lăng, vẻ mặt nhưng không có nửa điểm biến hóa.

Nàng lúc trước tu luyện quỷ hoa thần công, càng luyện liền càng cảm giác có cái gì không đúng.

Lấy tu vi của nàng, tự nhiên cảm giác được thân thể biến hóa, thanh âm biến thô, tính tình càng phát ra táo bạo, hơn nữa đối với nam nhân không có nửa điểm cảm giác, ngược lại đối với nữ nhân nhưng càng phát ra hướng tới, này bản thân cũng rất không bình thường.

Hôm nay tai nghe Trần Tiêu nói quả thật có mấy phần đạo lý, hơn nữa cùng tự thân biến hóa cũng quả thật thích hợp, mừng rỡ trong lòng, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường, chậm rãi mở miệng nói: "Kia theo tiên sinh ý tứ, làm như thế nào giải quyết?"

Nghe nàng đem gọi chuyển làm tiên sinh, mặc dù chỉ là gọi một thay đổi, nhưng là trong đó ý nghĩa, cùng lúc trước nhưng không thể so sánh nổi rồi!

Đến lúc này nguy hiểm mới cuối cùng là hoàn toàn đi qua, Trần Tiêu thở dài ra một hơi, nói: "Đương thời trong, sợ là cũng chỉ có một loại võ công, có thể trung hoà này Quỷ Hoa Bảo Điện tác dụng phụ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 8: Ngoài ý muốn!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

"Cái gì võ công? !"

Nghe Trần Tiêu nói như vậy, Điền Bá Quang, Nghi Lâm thậm chí cộng thêm Đông Phương Ngọc, trong lòng tràn đầy vô hạn rất hiếu kỳ, nhất thời cũng mở miệng dò hỏi.

Điền Bá Quang thuần túy là tò mò, Nghi Lâm còn lại là nghĩ tới muốn như thế nào mới có thể hóa giải này bộ thần công mang đến tác dụng phụ, đó là thật thật mà Bỏ Tắt tâm địa, về phần Đông Phương Ngọc, vậy thì hoàn toàn là quan tâm sẽ bị loạn rồi.

Quỷ Hoa Bảo Điện đúng là thần công bí tịch, nhưng là này tác dụng phụ nhưng cũng khôn nhiều nàng thật nhiều năm, nàng vẫn tất cả cũng đang sợ, sợ tiếp tục luyện đi xuống rất có thể luyện thành bất nam bất nữ. Hôm nay nghe được có thể có biện pháp giải quyết, tự nhiên gấp gáp.

Trần Tiêu cũng biết trước mắt ngồi cô gái chính là Đông Phương Bất Bại, thỏa thỏa mà nữ ma đầu một con, nào dám thật thừa nước đục thả câu, bất quá suy nghĩ một chút, hay là trước nói: "Đông Phương cô nương, nói, là có thể, nhưng là ta nhưng có một điều kiện..."

Vừa nghe đến Trần Tiêu những lời này, Nghi Lâm nhất thời xì một tiếng vui vẻ đi ra ngoài, thầm nghĩ: "Nhị ca sẽ không phải lại muốn cùng nàng kết bái sao? Nàng nhưng là giáo chủ Nhật Nguyệt thần giáo nha, a di đà Phật, a di đà Phật..."

Đông Phương Ngọc bất động thanh sắc, chậm rãi nói: "Tiên sinh không ngại trước nói nghe một chút."

Hắc hắc, có môn!

Trần Tiêu cười nói: "Đó là đương nhiên là phải mời Đông Phương cô nương bảo đảm chúng ta Tam huynh muội an toàn nữa. Cũng đừng phía trước ta mới vừa nói xong, phía sau người tự đem chúng ta giết đi."

"Có thể."

Đông Phương Ngọc đáp ứng không chút do dự: "Cái yêu cầu này, ta đáp ứng rồi." Trần Tiêu yêu cầu hợp tình hợp lý, không tính là quá đáng, Đông Phương Ngọc đáp ứng tự nhiên cũng là sáng khoái.

Nàng lớn như vậy thân phận, nếu đáp ứng, nghĩ đến cũng không trở thành lập tức trở mặt, hơn nữa nói về, Trần Tiêu Tam người trên thực tế cũng thật đúng là cũng không biết bí mật gì, cho dù Trần Tiêu xem « Quỷ Hoa Bảo Điện », đó cũng là căn cứ giải quyết vấn đề mục đích, không tính là học trộm.

Dù sao vật này còn không có ai có thể chỉ nhìn mấy tờ là có thể đem võ công học trộm đi.

Hôm nay có Đông Phương Bất Bại chính miệng bảo đảm, Trần Tiêu lúc này mới coi là hải lòng, trịnh trọng nói: "Trước mắt cần một loại võ công, đầu tiên, nó tất phải là tinh khiết âm thuộc tính công phu, không thể mang có một chút dương khí. Mà vẫn không thể nghịch luyện bảy đại dương mạch, nếu không đến lúc đó vẫn phải là luyện thành bất nam bất nữ không thể."

"Tiếp theo, này võ công, nhất định phải tu luyện sau trong cơ thể tự phát sinh ra hàn khí, như vậy mới có thể triệt tiêu rưng phong bế bảy đại âm kinh sau sở sinh ra dương khí. Nếu chỉ là thuộc tính âm hàn, kia tuyệt đối không được."

Trần Tiêu này nói cho hết lời, ba người đồng thời cũng bắt đầu nghĩ tới.

Tinh khiết âm thuộc tính, còn phải trong cơ thể tự phát sinh ra hàn khí...

Suy nghĩ kỹ một hồi, Điền Bá Quang cùng Đông Phương Ngọc bỗng nhiên đồng thời mở miệng, kinh ngạc nói: "Ngươi nói nhưng là, Minh giáo thanh dục bức Vương Vĩ Nhất Tiểu, hàn băng miên chương?!"

Trần Tiêu trong nội tâm cười thầm, trên mặt cũng là bất động thanh sắc, hỏi: "Này hàn băng miên chương, là cái gì võ công?"

Rốt cuộc Điền Bá Quang cùng Trần Tiêu trong lúc quan hệ gần, giải thích loại chuyện này tự nhiên hần làm ra tốt nhất, lập tức giải thích: "Này hàn băng miên chương, nghe nói nội lực thuộc tính cực kỳ âm hàn, thậm chí tu luyện nó Vĩ Nhất Tiểu, đều phải muốn mỗi ngày hấp thực máu người, mới có thể bảo đảm sẽ không chết rét. Chỉ bất quá..."

Trần Tiêu hiểu kỳ nói: "Chỉ bất quá cái gì?"

Điền Bá Quang lẩm bẩm nói: "Chỉ bất quá nghe nói hần là tu luyện tẩu hỏa nhập ma, mới như vậy..."

Đông Phương Ngọc cũng là chậm rãi gật đầu, đối với Điền Bá Quang thuyết pháp tỏ vẻ đồng ý.

Trần Tiêu làm bộ cẩn thận suy tư một hồi, cuối cùng mới khẳng định nói: "Vậy hần là không có vấn đề. Có câu là trăm khoanh vẫn quanh một đốm, nếu là theo ta thấy đến này bộ bí tịch, trên căn bản còn không tự không sai biệt lắm khó hiểu hành công lộ tuyến phương thức, hơi chút cải biến hạ xuống, cũng không có gì!"

Ha ha ha ha, ca là kỹ thuật chỗ ở, ca nhất cduwcjnmn là không gì không giải thích!

Dùng kỹ thuật cứu vớt thế giới!

« Quý Hoa Bảo Điển » cộng thêm « hàn băng miên chương », này hai loại võ công đến lúc đó cho tới cùng nhau, còn không biết có thể làm ra bao nhiêu uy lực đâu rồi, cái này, thật đúng là làm cho người ta mong đợi cực kỳ a!

Quả nhiên, Trần Tiêu lần này nói vừa xong, trong đầu nhất thời nhớ tới hệ thống tiếng nhắc nhở: "Túc Chủ phân tích « Quý Hoa Bảo Điển » xong. Tổng hợp đánh giá cấp bậc: hảo. Nhiệm vụ phần thưởng: Đông Phương Bất Bại hảo cảm độ +10, giang hồ uy vọng +3, nội lực tu vi phần thưởng: ba năm. Túc Chủ mặt sát hạn chế hủy bỏ, tự do độ đề cao."

"Đến tiếp sau nhiệm vụ chính tuyến ban bố: hoàn thiện « Quý Hoa Bảo Điển », thời gian không giới hạn. Nhiệm vụ hoàn thành phần thưởng: nội công tu vi mười năm ( Túc Chủ tu luyện nội công tâm pháp sau tự động gia tăng. )"

Ta... Ta đeo đỡ được! Nhiệm vụ lại hoàn thành, ha ha ha ha ha! Cuối cùng không có cái gì mặt sát hạn chế rồi!

Này nhưng thật sự là nhân thân an toàn có bảo đảm, tiêu dao vui vẻ cười ha ha a!

Về phần cái kia nội công tu vi, cùng cái mạng nhỏ của mình so với, còn chưa đủ ban a, ha ha!

Trần Tiêu bên này mừng rỡ trong lòng, Đông Phương Ngọc trong lòng cũng là có chút có chút lo được lo mất.

Bất kể Trần Tiêu nói thật hay giả, nhưng là tóm lại là có một chút đạo lý, Đông Phương Ngọc cũng biết loại chuyện này chỉ có thể tin là có, nếu như cái biện pháp này không giải quyết được, kia trong ngắn hạn sợ là cũng không có biện pháp nào khác, lập tức nói: "Đã như vậy, ta đây cái này viết một lá thư, muốn Trương Vô Kỵ phái người đem « hàn băng miên chương » đưa tới."

Nàng này nói dễ dàng, Trần Tiêu nhưng nhất thời kinh hãi đầu đầy mồ hôi.

Đại tỷ a, đây chính là Trương Vô Kỵ a, Cửu Dương Thần Công cộng thêm Kiền Khôn Đại Na Di Trương Vô Kỵ a, cùng thực lực người không phân cao thấp Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong, người cứ như vậy đỉnh đặc muốn hần đem bí tịch cho người đưa tới?

Quả nhiên là tu luyện tu phái nam hormone quá cao, này phương thức làm việc cùng nam nhân giống nhau hào sảng a...

Trần Tiêu nghe đầu đầy mồ hôi, bất quá hần cũng không có biện pháp gì, vị này Ngự Tả xem ra còn cần từ từ dưỡng thành mới có thể biến thành khả ái nhất ôn nhu xinh đẹp thiện giải nhân ý Đông Phương cô lạnh a, hiện tại chỉ có thể là...

Ân, gọi Ngọc ca hẳn là có thể tích!

Kết quả vừa lúc đó, ngồi ở một bên Nghi Lâm tò mò hỏi: "Kia, Đông Phương tỷ tỷ, nếu là, nếu là vị kia Trương Vô Kỵ thí chủ, không chịu đem bí tịch đưa tới, làm sao bây giờ a?"

Nàng một đôi đại nháy mắt một cái nháy mắt, hô hấp đều có chút dồn dập lên, rất rõ ràng là ở vì Đông Phương Ngọc gấp gáp.

Lại không nghĩ, Đông Phương Ngọc không thêm đề ý chút nào nói: "Vậy thì có cái gì, cùng lắm thì giết trên Quang Minh đỉnh mà thôi."

Giết... Giết trên Quang Minh đỉnh!

A dẻo dẹo được! Đây sẽ không phải là dị giới hầy vậy công Quang Minh đỉnh phiên bản sao? Kia đoạn tình tiết, bị lão tử cho như vậy dẫn phát ra rồi? !

Tính chuyện này sau này lo lắng nữa, ít nhất hôm nay ta huynh muội ba người mạng nhỏ cuối cùng là không thành vấn đề rồi.

Đây cũng chính là đánh bậy đánh bạ, vừa lúc Trần Tiêu là một kỹ thuật chỗ ở, bình thời chỉ cần không làm gì tự yêu nghiên cứu những thứ này có không có đồ, hơn nữa không có trên cái thế giới này người trong giang hồ cái kia chút ít rách nát quy củ.

Nếu là đổi thành những người khác, tự nhiên là sẽ đổi này võ công có chút kiêng kỵ, dễ dàng nhưng là đánh chết cũng không dám nhìn người khác bí tịch võ công.

Nhưng là Trần Tiêu lại dám

Hắn một không có cái gì võ công người bình thường, cho dù nhìn một loại cũng sẽ không để cho người khác có quá lớn cổ kị, này cũng chính là lúc trước Đông Phương Bất Bại không có ở hắn mới vừa lật bí tịch thời điểm hạ sát thủ. Nếu không nếu là đổi lại võ lâm cao thủ tới đây, sao có thể để cho hắn tự do thoải mái nhìn bộ « Quỷ Hoa Bảo Điển » này?

Hôm nay hết thầy hết thầy đều kết thúc, Đông Phương Bất Bại tự nhiên là sẽ không nữa đối với Trần Tiêu động thủ, thậm chí còn phải bảo vệ hắn.

Bất quá Trần Tiêu bên này an toàn, nhưng không có nghĩa là Điền Bá Quang tự cũng đi theo hưởng phúc —— Đông Phương Ngọc quay đầu nhìn một chút Điền Bá Quang, thần nhiên nói: "Khinh công của ngươi hảo, đưa tin chuyện tình tự ngươi đi làm sao."

Điền Bá Quang: "..."

Hiện tại Điền Bá Quang thật cảm giác hảo ủy khuất thật là khổ sở, chẳng lẽ khinh công hảo cũng chỉ có thể làm chân chạy sao...

Bất quá huynh muội ba người có thể còn sống vậy thì so sánh với gì cũng mạnh, Điền Bá Quang nào dám cự tuyệt, không nói hai lời đáp ứng: "Thành, này nguyên vốn là tại hạ nên việc làm."

Hôm nay nếu vấn đề có manh mối, Đông Phương Bất Bại lập tức tự viết một lá thư, sau dùng nung sáp phong hảo, giao cho Điền Bá Quang, nói: "Chuyện làm tốt, ta để ở ta Nhật Nguyệt thần giáo làm cái Đà chủ, chịu trách nhiệm dò thăm giang hồ tin tức."

Mặc dù chánh tà bất lưỡng lập, bất quá dù nói thế nào cũng so sánh với làm cái hái hoa dâm tặc muốn tới tốt lắm chút ít, Nghi Lâm chẳng qua là cúi đầu niệm Phật, không dám nói lời nào, Trần Tiêu nào có cái gì minh xác chánh tà chi phân, chẳng qua là thay Điền Bá Quang cao hứng.

Điền Bá Quang có Đông Phương Bất Bại này núi dựa lớn, tự nhiên cao hứng chắc, không nói hai lời khiến cho mở khinh công, đảo mắt sẽ thấy bóng dáng.

Đông Phương Ngọc hôm nay tâm tình không tệ, quỷ hoa thần công tác dụng phụ khôn nhiều nàng những năm này, hôm nay cuối cùng thấy một chút giải quyết hi vọng, nhìn Trần Tiêu tự nhiên thuận mắt, ngay tiếp theo nhìn Nghi Lâm cũng là thân thiết không ít, ôn nhu nói: "Còn không biết vị này muội muội tên họ?"

Nghe nàng nói như vậy, Trần Tiêu cả người ác hàn, tu luyện quỷ hoa thần công có đưa đến âm dương mất cân đối, nói không dễ nghe chút, hiện tại Đông Phương Bất Bại rất có thể là Bách Hợp một con, nào dám gọi nàng tiếp xúc Nghi Lâm muội muội, vội vàng ở một bên nhỏ giọng giới thiệu nói: "Vị này là chúng ta mới kết bái Tam muội, gọi Nghi Lâm, là hắc sơn phái."

"Tiểu ni cô?"

Đông Phương Ngọc nhìn kỹ một chút Nghi Lâm khuôn mặt nhỏ nhắn, chỉ cảm thấy càng xem càng thích, nhất thời khinh thường nói: "Cùng đám kia từ lâu ni cô có ý gì, không bằng tới ta Nhật Nguyệt thần giáo như thế nào, ta tên là người cho chúng ta thần giáo vị thứ hai Thánh Cô."

Cái gì, đây đúng là bỏ ra tiền vốn rồi a, vừa mở miệng tự thưởng Thánh Cô a có không có!

Nghi Lâm cũng là đồ bùng cả khuôn mặt, liên tục không ngừng cự tuyệt nói: "A di Đà Phật, ta, ta chỉ nghĩ mỗi ngày niệm Phật, cũng không dám đi làm cái gì Thánh Cô."

Nói tới đây, Nghi Lâm bỗng nhiên kinh kêu một tiếng, nói: "A nha, không tốt, ta cũng thiếu chút nữa đã quên rồi, đặc vội vàng đi Lưu Chính Phong Lưu



sư thúc kia, nếu không sư phụ các nàng sợ là muốn gấp gấp rồi!"

Như vậy là, cần nhanh chóng đem Nghi Lâm muội muội đưa đến sư phụ nàng trong tay, nếu không này bình hoang mã loạn giang hồ hiểm ác, đến lúc đó không biết được nhiều gấp gấp. Trần Tiêu lúc này đứng dậy, nói: "Dù sao tạm thời cũng không có gì quan trọng hơn chuyện, ta trước đưa Nghi Lâm muội muội đến sư phụ người kia đi."

Đồng Phương Ngọc tới nơi này, vốn là cũng là xử lý một bang phái bên trong chuyện tình, hôm nay chuyện cũng là đã làm không sai biệt lắm, lúc này đứng lên nói: "Đã như vậy, ta đây cũng là cùng các người cùng đi là xong, đi thôi." Vừa nói nhìn một chút kia bốn « Quỷ Hoa Bảo Điện », không thêm đề ý chút nào nói: "Đây bộ Quỷ Hoa Bảo Điện liền trước thả người vậy đi, nhiều nghiên cứu một chút, tương lai cũng tốt hoàn thiện."

Nghe nàng muốn cùng mình cùng đi, Trần Tiêu nhất thời chính là một trận mao cốt tung tung nhiên.

Vốn là có một Điện Bá Quang Điện đại ca, bất quá chỉ cần không quá rêu rao, rất giỏi cũng là đường chạy mà thôi, còn không tính là gì đại sự. Hôm nay này Điện Bá Quang đổi thành rồi Đồng Phương Bất Bại, đây chính là cái nữ ma đầu a, giết người không chớp mắt, đến lúc đó nhưng ngàn vạn khác chuẩn bị máu chảy thành sông cho phải...

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu vội vàng trước cho chuyện này trước bảo hiểm: "Cái kia... Cái kia... Đồng Phương cô nương a, người nhìn Hmm, Nghi Lâm muội muội đích sư phụ đâu rồi, bây giờ là muốn đi tham gia Lưu Chính Phong tiền bối cử hành chậu vàng rửa tay đại điển, người này... Người này... Người này thần giáo giáo chủ tự mình trình diện, này thân phận có thể bị có chút áp người. Nếu không ta trước tìm một chỗ dàn xếp xuống tới? Chính mình đưa Nghi Lâm muội muội đi qua là được..."

Đây cũng là Đồng Phương Bất Bại nha, nàng muốn đi rồi Lưu Chính Phong nhà, hậu quả không cũng dự đoán, không cũng dự đoán!

Lại không nghĩ Đồng Phương Ngọc hừ lạnh một tiếng, nói: "Bằng nói nhảm nhiều. Người có đi hay là không?"

"Ta đi, ta đi còn không được sao? ! Ta cái này lên đường!"

Trần Tiêu cất xong « Quỷ Hoa Bảo Điện », làm bầm tụt đi ra ngoài cửa, vừa đi vừa ở bộ ngực vẽ chữ thập: "Jesu ma, Thánh Ala, Thần Zeus phù hộ a, nhưng ngàn vạn chia ra cái gì yêu thiếu thân a, ta đây cẩn thận bản nhưng chịu không được a..."

Người nào từng muốn, Trần Tiêu mới vừa mở ra đại môn, nhìn một chút trước mặt cái kia hơn hai mươi người, nhất thời liền ngây ngẩn cả người.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 9: Hắn là người của ta rồi!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Kia là một đám cô gái, khoảng chừng hai mươi người, cầm đầu nhưng là một vị sư thái, sắc mặt lạnh như băng như sắt, một thân áo bào tro, đầu tóc đơn giản nhóm trên bả vai, trong mắt lãnh mang điện thiểm, tay phải nắm một thanh bốn thước trường kiếm, kiếm dù chưa xuất khiêu, cũng đã là lãnh khí bức nhân.

Ở sau lưng nàng cô nương ước chừng thập tuổi, vóc người cao gầy, ở giữa trán ương nhất điểm hồng sắc ấn ký, mắt hạnh má đào, một thân phấn chơi đang lúc quần áo, cả người thoát nhìn cực kỳ thướt tha xinh đẹp, quả nhiên là một tuyệt đại giai nhân.

Còn lại chư nữ trang phục khác nhau, bất quá bên hông cũng là cũng treo trường kiếm.

Trần Tiêu chỉ nhìn thoáng qua, lúc này mao cốt tung tung nhiên.

Trong lòng một vạn đầu đầu mị mị(fuck your mom) chạy như điên mà qua.

Nếu như hắn không có đoán sai, đám người kia, hắn là chính là « Ý Thiên » trung khó chơi nhất phái Nga Mi mọi người, cầm đầu cái kia danh sư quá tên, đó tuyệt đối là như sấm bên tai a. Mẹ nó thế giới lớn như vậy, Diệt Tuyệt sư thái hết lần này tới lần khác dẫn người chạy tới đây làm gì? Còn ngại không đủ loạn sao? !

Không nói hai lời quay đầu liền đi trở về.

Đây chính là Diệt Tuyệt sư thái a, thảo, tuyệt đối là chọc không nổi nha!

Tuy nhiên ghét của nào trời trao của nấy, hần mới vừa đi còn chưa được hai bước, phía sau bỗng nhiên "Sặc" một tiếng Long Ngâm tiếng vang lên, theo gáy trên chột lạnh, một thanh toàn thân đen nhánh thon dài kiếm phong đã khoác lên rồi trên cổ của hần.

Một té ngã sợi tóc chậm rãi bay xuống, trải qua kia thanh đen nhánh trường kiếm kiếm phong thời điểm, "Lạch cạch" một tiếng rất nhỏ vì thanh âm vang lên, cắt thành hai khúc.

Quả nhiên là Ý Thiên Kiếm!

Một thanh băng lãnh tới làm cho người ta chẳng qua là nghe được liền cả người lên nổi da gà thanh âm già nua vang lên, chậm rãi nói: "Mới vừa liền nghe người ta nói, Đông Phương Bất Bại xuất hiện ở nơi này, hơn nữa còn cùng một người trẻ tuổi lộ ra vẻ có cùng lớn liên quan, nghĩ đến chính là người rồi?"

Đây cũng là Diệt Tuyệt sư thái a, trên địa cầu nói bọn ta có thể dừng lại tiểu nhi khóc đêm a...

Cảm giác trên cổ trần trần lạnh cả người, Trần Tiêu đầu đầy mồ hôi lạnh, nhưng vẫn là trả lời: "Phải.. Là ta."

Diệt Tuyệt sư thái thu tay lại trung Ý Thiên Kiếm, hừ lạnh nói: "Người cũng là tôi thành thực. Chỉ Nhược, đem cho hần."

Diệt Tuyệt sư thái phía sau cái kia thiếu nữ xinh đẹp chính là Chu Chỉ Nhược. Tiểu cô nương do dự một chút, cuối cùng vẫn là chậm rãi cúi xuống bên hông trường kiếm, đưa tới Trần Tiêu trong tay, sau vừa lui trở về.

Nhìn Trần Tiêu đón lấy trường kiếm, Diệt Tuyệt sư thái lúc này mới lạnh giọng nói: "Tiểu tử, ma giáo yêu nhân, người người đều phải giết, hôm nay trong tay ngươi có kiếm, cái này đi cùng Đông Phương Bất Bại đấu hơn mấy hiệp, đến lúc đó ngươi chết ở trong tay của nàng, cũng có thể vì ngươi lưu mỹ danh. Nếu không cầu kết ma giáo yêu nhân, chắc chắn lưu lại thiên cổ danh nhơ, để tiếng xấu muôn đời!"

Trần Tiêu nhìn một chút trường kiếm trong tay, lại nhìn một chút bình yên ngồi ở chỗ đó Đông Phương Bất Bại, cùng với khuôn mặt gấp gáp vẻ Nghi Lâm, nhất thời cũng cảm giác da đầu một trận tê dại.

Con mẹ nó lão tử cùng ai kết giao bằng hữu còn cần bà lão ngươi để ý tới sao?

Nhưng là trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng cũng là thật sự không có biện pháp gì.

Đây là cái gì thế giới? Đó là giang hồ thế giới. Nơi này người trong giang hồ thậm chí đem danh tiếng nhìn so sánh với mạng còn trọng yếu, hơn nữa càng là nổi danh thực lực cường đại lại càng là như thế.

Diệt Tuyệt sư thái có thể nói lời nói này, Trần Tiêu tuyệt không ngoài ý muốn.

Này lão bà nói trắng ra là, kia chính là một cục đoạn nữ nhân, trong mắt chịu không được nửa điểm hạt cát một nhân vật. Cho nên vừa nghe đến Đông Phương Bất Bại ở nơi này, nàng cũng không quản đánh không đánh thắng được, lập tức tự dẫn người giết tới cửa toi.

Nhưng là gọi mình cùng Đông Phương Bất Bại đấu, kia rõ ràng cho thấy muốn chết.

Không hơn sao, phía sau chính là Ý Thiên Kiếm, chỉ cần nhẹ nhàng như vậy xuống... Hôm nay tiến thoái lưỡng nan, thật là khó có thể lựa chọn.

Nghi Lâm ngồi ở chỗ đó nhanh chóng tay chân đổ mồ hôi, cuối cùng mất thật to sức lực, mới cả gan cầu đạo: "Vị tiền bối này, hần... Hần là không biết vô công, hần cùng với vị này... Đông Phương tỷ tỷ, thật sự là không có biện pháp đánh!"

"Câm miệng!"

Diệt Tuyệt sư thái một đôi ánh mắt lạnh như băng hung hăng nhìn chăm chăm Nghi Lâm một cái, nhất thời hù địch Nghi Lâm nữa không dám nói lời nào, rồi mới lên tiếng: "Gặp phải ma giáo yêu nghiệt, kia còn quản cái gì có hay không vô công, chính là cần, cũng phải cần xuống một miếng thịt! Tiểu tử, ngươi còn chưa động thủ?!"

Động thủ kia tự nhiên là không thể nào, nhưng là nếu là không động thủ, mạng nhỏ sợ là khó bảo toàn, dù sao cũng phải nghĩ biện pháp mới được.

Trần Tiêu tay cầm trường kiếm, hướng Đông Phương Bất Bại phương hướng từng bước từng bước đi tới, đợi chiếm được trong hành lang vị trí, bỗng nhiên rút ra trường kiếm, trong miệng kêu to một tiếng: "Xem kiếm!" Năm trường kiếm chính là một trận lung tung huy vũ, thoát nhìn đao hướng là nhảy đại thần đạo sĩ làm cho người ta khu quý một loại, khiêu vũ đến cuối cùng, thế nhưng một không cẩn thận, "Xuy kéo" một tiếng cho mình trên đùi họa xuất một đường vết rách, "Phù phù" một tiếng nằm chết đi trên mặt đất, "Ai u ai u" hồi lâu bò không dậy nổi.

Nhìn này bốn thủ bốn cước bộ dáng, đứng ở Diệt Tuyệt sư thái phía sau Chu Chỉ Nhược "Xi" một tiếng bật cười, Diệt Tuyệt sư thái cũng là có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Phế vật, phế vật cực kỳ. Tốt như vậy nổi đứng thẳng vạn cơ hội lại bỏ qua, đáng tiếc, đáng tiếc."

Nàng lời này cũng là hữu cảm nhi phát.

Nếu như Trần Tiêu thật hướng Đông Phương Bất Bại động thủ, lấy Đông Phương Bất Bại thân phận địa vị tự nhiên vẫn còn không tru diệt hần loại này không có có vô công người bình thường, cũng là nhưng cho là mình giành được chiếm được một không hải sợ ác thế lực mỹ danh thanh. Đến lúc đó Trần

Tiêu nếu như muốn gia nhập thiên hạ người danh môn chính phái, kia tự nhiên cũng là nước chảy thành sông.

Tuy nhiên nó không muốn, Trần Tiêu dĩ nhiên cũng làm như vậy cố ý chém tự mình một kiếm, mà bỏ qua cơ hội này.

Diệt Tuyệt sư thái trong lòng ý niệm trong đầu thiên chuyển, Đông Phương Bất Bại bên kia nhưng đứng lên, chân thành đi tới Trần Tiêu bên cạnh, thân nhiên nói: "Mới vừa rồi làm sao không đứng ta động thủ? Lấy thân phận của ngươi võ công, ta vẫn còn không thật giết ngươi, cũng là ngươi bỏ lỡ cái này nổi đứng thẳng vạn cơ hội, ngươi không cảm thấy đáng tiếc?"

Trần Tiêu nằm trên mặt đất, cố gắng lấy tay đè ép vết thương, mặc dù đau đầy mặt và đầu cổ mồ hôi lạnh, nhưng vẫn là cười hi hi nói: "Không thể tiếc, vậy thì có cái gì đáng tiếc? Nam tử hán đĩnh thiên lập địa, người già yếu, nữ nhân cùng trẻ con kia là tuyệt đối không đánh. Rồi hãy nói, chúng ta không thù không oán, ta là gì chỗ xung yếu ngươi xuất thủ?"

Đông Phương Bất Bại hỏi: "Bọn ta nói ta là ma giáo yêu nhân, người người đắc mà giết chi, ngươi nghĩ như thế nào?"

Trần Tiêu trả lời: "Kia ăn thua gì đến chuyện của ta a? Ngươi hại ta quá không có? Hãm hại quá ta không có? Hai ta có cái gì thâm cừ đại hận không có?"

Hắn hỏi một câu, Đông Phương Bất Bại liền dao động một lần đầu.

Đến cuối cùng, Trần Tiêu vỗ tay một cái: "Ngươi nhìn a, hai ta không cừ không oán, ta không muốn đối với ngươi động thủ, nhưng là đầu rồi, vừa khó khăn vì sư thái ra lệnh, cho nên, ta cũng chỉ có thể tự mình đối với mình động thủ, như vậy ta ở một bên đánh đấm già bộ vậy xem, cũng có thể đi?"

"Đánh đấm già bộ vậy xem?"

Đông Phương Bất Bại bỗng nhiên khoe miệng khẽ giơ lên rồi một chút xịu, khẽ cười một cái, thẳng thiếu chút nữa để cho Trần Tiêu nhìn ngốc mắt, lúc này mới gật đầu nói: "Hảo, vậy ngươi ở nơi này vậy xem sao, còn có thể đứng lên không thể?"

"Miễn cưỡng, đau !"

Trần Tiêu đau đầu đầy mồ hôi lạnh, y phục sợ là cũng có thể vắt nổi trên mặt nước.

Lúc này Nghi Lâm mắt thấy nguy cơ tạm thời tiếp xúc, bận rộn lo lắng chạy tới, đỡ lấy Trần Tiêu, cuối cùng sống khá giả rất nhiều.

Đông Phương Bất Bại xoay người lại, nhìn về phía Diệt Tuyệt sư thái, cười lạnh nói: "Hôm nay Trần Tiêu không đứng ta động thủ, ta liền coi hắn là người của ta rồi, ngươi động thủ với hắn, đó chính là tương đương đối với ta động thủ!"

"Cái gì người của ngươi a uy... Ai u, đau , đau !"

Trần Tiêu Chính kháng nghị thời điểm, Đông Phương Bất Bại cả người cũng đã hóa làm một đoàn màu đỏ bóng dáng, tốc độ nhanh vô cùng, hết lần này tới lần khác không mang theo lên một tia tiếng gió, đã sớm cùng Diệt Tuyệt sư thái chiến đến một chỗ, trong lúc nhất thời đình đình đương đương thanh âm vang không dứt, cơ hồ nổi thành một mảnh, ước chừng bất quá hai nháy mắt công phu, màu đỏ thân ảnh trong nháy mắt trở lại tại chỗ, dù bận vẫn ung dung.

Trần Tiêu quay đầu nhìn lại, lại phát hiện Diệt Tuyệt sư thái bên kia cũng rõ ràng nhất có chút chật vật, sợi tóc đều có chút tán loạn, chỉ bất quá mới vừa rồi Đông Phương Bất Bại tốc độ thật sự quá nhanh, cụ thể giao thủ quá trình, đó là vô luận như thế nào cũng thấy không rõ rồi.

Bất quá Trần Tiêu chính là dùng chân nghĩ, cũng có thể nghĩ ra được, mới vừa rồi Đông Phương Bất Bại tuyệt đối là không có sử toàn lực, nếu không lấy năng cái kia quý thần loại tốc độ, này Diệt Tuyệt sư thái đoán chừng đã sớm bỏ nhào nhai rồi.

Quả nhiên, Đông Phương Bất Bại chấp hai tay sau lưng, cười nhạt nói: "Diệt Tuyệt, ngươi không phải là đối thủ của ta, nếu như ngươi bây giờ cầu xin tha thứ lời mà nói..., bản thân ta là có thể tha cho ngươi một mạng."

Diệt Tuyệt sư thái một chiêu liền rơi xuống hạ phong, sắc mặt nhưng không sợ chút nào, ngang nhiên nói: "Bản ni mặc dù không phải là đối thủ của ngươi, nhưng là muốn ta hướng ngươi mà đầu kia cúi đầu, đó là mơ tưởng! Cho dù đầu ngươi bất quá, cũng bất quá vừa chết mà thôi, lại có sợ gì!"

Nói xong toàn thân một trận kim quang bộc phát ra, Diệt Tuyệt sư thái cả người da cũng phảng phất độ lên một tầng hoàng kim, trong tay Ý Thiên Kiếm chợt bắt đầu tàn sát ra nhẹ kiếm khí, "Oanh" một tiếng phát vang, dưới chân thanh gạch cũng bị một cước giẫm thành phần vụn, Diệt Tuyệt sư thái cả người cũng đánh về phía Đông Phương Bất Bại. Người chưa tới, kiếm khí đã tới, cả bảy ngọc uyển trong hành lang bàn cái bàn ghế dựa không biết bị kia từng đạo tung hoành kiếm khí cho hủy diệt bao nhiêu.

"Cừ dương công?"

Đông Phương Bất Bại khinh thường xuy cười một tiếng, lần nữa hóa thành một mảnh Hồng Ảnh, đón nhận Diệt Tuyệt sư thái, trong lúc nhất thời "Rầm rầm rầm rầm" thanh âm đại nóng nảy, một thanh một hồng hai đạo thân ảnh trên không trung cũng không biết đứng rồi bao nhiêu chuồng tấn công ra bao nhiêu chiêu, chỉ bất quá Hồng Ảnh tốc độ so với Diệt Tuyệt sư thái thanh ảnh, sợ là mau lên gấp hai không ngừng. Cuối cùng chỉ nghe "Oanh" nhất thanh muộn hưởng tiếng vang lên, Diệt Tuyệt sư thái cả người cũng bị đánh đích bay ra ngoài, bay thẳng ra đến gần hơn mười trượng khoảng cách, cuối cùng mới rơi vào bảy ngọc uyển cửa đại môn vị trí, "Oa" một tiếng há mồm chợt phun ra một búng máu.

Đông Phương Bất Bại đứng ngao nghể tại chỗ, cười nhạt nói: "Nếu là Minh giáo giáo chủ Trương Vô Kỵ tiền lai, ta còn có thể làm cho ba phần. Chỉ bằng người Diệt Tuyệt, sợ là còn chưa đủ nhìn. Ta nữa hỏi một câu, người phục, hay là không phục?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 10: Diệt Tuyệt sư thái chứng bệnh

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

"Ma giáo yêu nghiệt, người người đều có trách nhiệm phải giết!"

Diệt Tuyệt hung hăng trừng mắt nhìn Đông Phương Bất Bại, nuốt xuống trong miệng máu tươi, nắm chặt trong tay Ý Thiên Kiếm, liên tính toán tái chiến.

Phía sau nàng cái kia bảy nữ đệ tử tất cả cũng rối rít tràn vào đại môn, rút ra bên hông trường kiếm, một bộ liều mạng vẻ mặt.

Nhưng là cho dù các nàng nhiều, thì như thế nào có thể là Đông Phương Bất Bại đối thủ?

Mất thấy lần này xung đột sẽ phải thăng cấp làm diệt môn thảm án, Trần Tiêu bỗng nhiên ở phía sau lại là hô to một tiếng: "Thủ hạ lưu nhân!"

Vừa nói ở Nghi Lâm chờ vịn hạ khắp khểnh tiêu sái tiến lên đây, trước hướng Đông Phương Bất Bại đánh một cái bất chuyển: "Đông Phương cô nương đừng nóng vội Hmm, ta phải hỏi trước mấy câu nói."

Đông Phương Ngọc thấy Trần Tiêu lúc này không giải thích được đứng dậy, trong bụng cũng thật là tò mò. Dù sao lấy diệt Tuyệt võ công của, tự mình muốn giết các nàng cũng không coi là việc khó gì, trước hết nghe nghe hắn nói như thế nào cũng tốt.

Trần Tiêu lựa chọn vào lúc này ngăn cản Đông Phương Bất Bại, là bởi vì đang ở mới vừa rồi Diệt Tuyệt sư thái bị thua thời điểm, hắn lại vừa nhận được hệ thống ban bố nhiệm vụ, yêu cầu cứu Diệt Tuyệt sư thái, nhiệm vụ phần thưởng năm điểm giang hồ uy vọng, một năm tu vi công lực.

Đã có nhiệm vụ này, đó là tự nhiên muốn thương thử một chút, hơn nữa Trần Tiêu mới vừa rồi cẩn thận suy tư một chút, cảm giác chuyện này không tính là quá khó khăn, vấn đề không lớn, này tiện lợi tiếp xúc ra khỏi miệng gọi ngừng.

Điều này cũng may nhờ lúc trước Trần Tiêu phân tích Quỷ Hoa Bảo Điển thời điểm, đạt được Đông Phương Bất Bại hai mươi chút hảo cảm độ, mới tương đối dễ nói chuyện.

Nếu không đổi thành người bình thường, dám ngăn Đông Phương Bất Bại giết người, đó là chỉ do sống bất bại phiên.

Trần Tiêu khắp khểnh đứng ở Diệt Tuyệt sư thái trước mặt, đầu tiên là hai tay ôm quyền tác áp, cười nói: "Sư thái nữ trung hào kiệt, không để cho bức này râu, tại hạ Trần Tiêu, cảm giác sâu sắc kính nể, xin nhận tiểu tử thi lễ."

Diệt Tuyệt sư thái cũng không còn né tránh, chẳng qua là ánh mắt gắt gao ngó chừng Đông Phương Bất Bại, để ngừa nàng đột nhiên động thủ, thân nhiên nói: "Không dám nhận, võ công không đủ cao, trừ không được nữ ma đầu này, cái gì nữ trung hào kiệt, không để cập tới cũng được."

Trần Tiêu sẽ không để ý, hỏi tiếp: "Sư thái những năm gần đây nhất có hay không tổng hội cảm giác tánh khí táo bạo, nửa đêm ngủ xảy ra mồ hôi, thường xuyên hoảng hốt, nhất là tâm tình không đủ ổn định, tánh khí táo bạo, dễ dàng kích động, dễ giận, dễ dàng khẩn trương lo âu. Chú ý lực vốn thì không cách nào đánh trúng, trí nhớ giảm bớt hơn nữa còn đặc thù nhạy cảm?" Lúc trước Trần Tiêu vừa nhìn Diệt Tuyệt sư thái này táo bạo tính tình tự đã có một chút suy đoán, lúc này đối phương mới vừa bại vào Đông Phương Bất Bại tay, chính là tâm trí không yên lúc hậu, lúc này hỏi, thời cơ vừa lúc.

Quả nhiên, Trần Tiêu lời này vừa hỏi xong, Diệt Tuyệt sư thái sắc mặt đại biến, vốn là đang muốn mở miệng, lại không nghĩ sắc mặt nàng lúc trắng lúc xanh rồi hai cái, bỗng nhiên trong lúc sắc mặt vừa lạnh xuống, khinh thường nói: "Ta thuyết mê hoặc người khác mê hoặc chúng." Sau liền nếu không để ý Trần Tiêu.

Lúc này dù sao Chu Chỉ Nhược đối với Diệt Tuyệt sư thái tính tình tương đối hiểu rõ, biết nàng tính cách cực đoan, cố chấp vừa chết không nhận sai, chết sĩ diện, vội vàng tới đây đã viên tràng, nhỏ giọng nói: "Trần công tử, người có ý kiến gì không, không ngại nói ra trước đã để cho sư phụ ta tham tường xuống. Nhưng không cho nói mò, nếu không sư phụ ta cũng không tha cho người."

Cùng Trần Tiêu nói xong, Chu Chỉ Nhược vừa chuyển hướng Diệt Tuyệt sư thái, nhẹ giọng nói: "Sư phụ, không bằng trước hết nghe Trần công tử nói một chút cũng tốt."

Diệt Tuyệt sư thái thật ra thì sớm liền muốn nghe, nhưng là như vậy cầu giáo một tiểu bối, tự nhiên mất hết mặt mũi.

Lúc này nghe Chu Chi Nhược cho nàng lớn như vậy bậc thang, kia còn không biết vội vàng xuống tới, thăm nghĩ quả nhiên hay là Chi Nhược hợp lòng ta toan tính, ngoài miệng thì nói: "Hừ, hồ ngôn loạn ngữ, bản ni liền cho ngươi cái cơ hội, nghe một chút ngươi có gì lời nói."

Vừa nói vừa trợn mắt nhìn Trần Tiêu một cái, nói: "Ngươi nếu là nói lung tung, tà thuyết mê hoặc người khác mê hoặc chúng, ta rút đầu lưỡi của ngươi!"

Vốn là Diệt Tuyệt sư thái lời này không lắm dễ nghe, Đông Phương Bất Bại trong bụng cũng là ngậm bắt cao hung. Bất quá đối với Trần Tiêu này thân kỳ nhìn bệnh năng lực, Đông Phương Bất Bại nhưng lại càng thêm tò mò, lần này nàng cũng là thật không không muốn động thủ lần nữa rồi, đối với Diệt Tuyệt sư thái lời của cũng chỉ làm không nghe thấy, ngược lại chỉ muốn nghe Trần Tiêu cái này thân kỳ đích thân niên muốn giải thích như thế nào.

Mở miệng câu nói đầu tiên như là đã xây công, lúc này Trần Tiêu kia còn khách khí, tiến lên khẽ khom người, làm ấp, cười nói: "Sư thái bên này thỉnh, nghe tiểu tử cận kề nói tới."

Lập tức nhẹ nhàng kéo Diệt Tuyệt tay áo, Trần Tiêu phảng phất hầu hạ lão Phật gia thái giám một loại, cung kính vịn Diệt Tuyệt sư thái, tìm một tờ coi như hoàn hảo cái bàn ngồi, vừa cẩn thận giữ bắt mạch, lúc này mới cười nói: "Cùng tiểu tử ta nghĩ nửa điểm không kém. Cái kia, tiền bối..."

Diệt Tuyệt thân nhiên nói: "Tiền bối không dám nhận, gọi ta sư thái sao."

Trần Tiêu trong lòng một trận ác hàn, lúc này nếu tới hòa thượng hô to một tiếng "Buông ra cái kia sư thái để cho ta tới" vậy thì thật là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không Tuyệt... Cẩn thận xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, Trần Tiêu này mới chậm rãi mở miệng nói: "Sư thái, " lại là một trận ác hàn, bất quá Trần Tiêu hay là rồi nói tiếp: "Ngài võ công của cao cường, tu luyện hẳn là cửu dương công, đúng không, kiếm pháp không có gì nói phần lớn cũng là chiêu thức."

"Cho nên vấn đề, nằm ở chỗ này cửu dương công phía trên."

"Này Cửu Dương, danh như ý nghĩa, đó chính là chí cương chí dương võ công của, nếu như là nam nhân tu luyện, vậy còn không có gì, trừ nội công cường đại ngoài, đoán chừng đại đề cũng là cùng cường tráng... Ân, cái kia hiệu quả không sai biệt lắm. Nhưng là nếu là nữ nhân tu luyện, vậy thì có sinh ra tai họa ngầm."

Không có thấy Cửu Dương Thần Công bí tịch, còn không biết phương pháp tu luyện, nhưng là nghe danh tự này, nghĩ đến hẳn là không sai biệt lắm, Trần Tiêu tiếp tục lừa dối nói: "Phái nữ tu luyện mà nói, có đưa đến dương khí quá thừa, đối với bản thân tính tình sẽ có chút ít ảnh hưởng. Thiên quân yểm trợ quá hôm nay vừa vừa lúc bị vậy... Ân, dùng chúng ta y học phương diện thuyết pháp, tên là thời mãn kinh tổng hợp biến chứng, đơn giản mà nói, hay là tại sư thái cái tuổi này trên, phần lớn phái nữ cũng sẽ xuất hiện một loại bệnh trạng."

Mất thấy Diệt Tuyệt sư thái sắc mặt âm tình bất định, ánh mắt có chút cấp, Trần Tiêu vội vàng tiếp tục giải thích: "Sư thái ngài đừng có gấp, này thời mãn kinh tổng hợp biến chứng, trên căn bản mỗi người đàn bà đều có, không phải là cái gì đại sự, không cần lo lắng quá mức."

Kỹ thuật có hay không thể cứu vớt thế giới? !

Lão tử có chấp đến bạo là có, không được sao? Đối mặt toàn bộ thiên hạ ai dám như vậy cùng Diệt Tuyệt sư thái nói chuyện?

Kỹ thuật là cái mà ca kiêu ngạo!

Thật ra thì này Diệt Tuyệt sư thái nói trắng ra là, chính là một đang đứng ở thời mãn kinh lão bà, hơn nữa vốn là tu luyện cũng không phải là toàn bản[all] cửu dương công, dương khí quá thừa, tính cách quái đản táo bạo đó là một cách tự nhiên.

Lúc này Đông Phương Bất Bại đứng ở Trần Tiêu phía sau, mở miệng hỏi: "Kia theo Trần ý của tiên sinh dạ, ta sau này cũng sẽ đắc này cái gì thời mãn kinh tổng hợp biến chứng? Có thể có biện pháp giải quyết?"

Một bên Nghi Lâm cũng là nghe mãnh liệt gật đầu, một đôi tiểu thủ nhẹ nhàng bắt được Trần Tiêu ống tay áo, chờ hắn cho ra biện pháp giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

## Chương 11: Hắn nói gì, chính là như thế!

Nhắc tới nữ nhân, kết thù dễ dàng, hóa giải cừu hận cũng là dễ dàng. Hiện tại có thể nói Đông Phương Bất Bại cùng Diệt Tuyệt sư thái cũng là bệnh nhân, bệnh nhân này cùng bệnh nhân trong lúc một đồng bệnh tương liên, kia tự nhiên cũng sẽ không có vừa bắt đầu hòa khí.

Trần Tiêu cười giải thích: "Này thời mẫn kinh tổng hợp biến chứng, ước chừng quy chúc cho "Tạng tảo" phạm vi. Trị liệu ứng với lấy bỏ tỳ thận, điều hướng âm mạch làm chủ, kiên lấy sơ can để ý tình chí, lễ thềm, thích lao dật, thận bắt đầu cuộc sống hàng ngày, lấy phối hợp trị liệu. Mà thôi nuôi tâm ích tỳ, bỏ thận nhuận tảo làm chủ âm thực : ăn uống trị liệu, không chỉ có có tốt hơn hiệu quả, hơn nữa có thể cường tráng thể chất."

"Nói trắng ra là, chính là tận lực điều chỉnh tính tình của mình, không nên dễ dàng tức giận, đồng thời không nên ăn những thứ kia nhiệt lượng hàm lượng quá cao thức ăn... Nga, chính là tận lực ăn nhiều chút ít rồi xuống hỏa khí nhẹ chút ít đồ. Nói ví dụ dưa hấu... Giải nóng dưa và trái cây là tốt nhất."

Nghe đến đó, Diệt Tuyệt sư thái trong lòng rung mạnh, này Trần Tiêu nói, lạnh lùng trong lúc nghe được, còn không có cảm thấy như thế nào, nhưng là tính tế vừa nghĩ, cũng là cùng của mình cái này bệnh trạng, rất có âm dương điều hòa công dụng!

"Khác, " Trần Tiêu ở chỗ này hơn nữa tăng thêm giọng nói: "Bình thời phạm là cùng người động thủ lúc trước, cũng nhất định phải đọc trên một câu "Thế giới như thế tốt đẹp, ta nhưng như thế tảo bạo, như vậy không tốt, không tốt" những lời này. Nhớ lấy nhớ lấy, nhất định phải roi xuống hỏa khí, chờ thêm rồi mấy năm này, đến lúc đó cũng cũng không sao vấn đề. Bệnh này nói trắng ra là, thật ra thì cũng chính là đợi thời gian nó qua đi là được."

"Về phần cừu dương công, sư thái không ngại tìm chút ít thiên âm nhu thuộc tính nội công tham tường, có thể hóa giải dương độc."

Kỹ thuật chỗ ở cứu vớt thế giới, ca nhất NB(Tự cao) không giải thích!

Ta sùng bái chính mình! !

"Thế giới như thế tốt đẹp, ta nhưng như thế tảo bạo, như vậy không tốt, không tốt..."

Lúc trước đối với Trần Tiêu lời của cũng đã tin chín thành, lúc này lâm bảm lập lại một lần Trần Tiêu mới vừa nói lời mà nói..., Diệt Tuyệt sư thái rốt cục chậm rãi thu hồi trong tay Ý Thiên Kiếm, cả người sát khí thu lại, nhỏ dần nhìn về phía đứng ở nàng cách đó không xa Đông Phương Bất Bại, lạnh lùng nói: "Bản ni tự nhận hiện tại không phải là đối thủ của ngươi, nếu như các hạ muốn cùng bản ni lớn hơn nữa chiến một cuộc, bản ni phụng bồi. Nếu như không muốn, kia bản ni này liền cáo từ!"

Đông Phương Bất Bại chấp hai tay sau lưng, cười nhạt nói: "Ngươi nghĩ đi nơi nào, ta cũng không có kia rảnh rồi đi quản, thỉnh tự tiện."

Nàng bây giờ là thật không tâm tình quản những thứ kia chuyện tình tạp thất tạp bát, trước mắt duy một mục tiêu, chính là chờ giải quyết khúc dương trường lão cùng Lưu Chính Phong giữa hai người cái vấn đề sau, đợi chờ Minh giáo Trương Vô Kỵ bên kia tin tức.

Có thể hóa giải quỷ hoa thần công trong đích tại hoạ ngầm, mới là đứng đắn , về phần những chuyện khác, rõ ràng cũng là bên cạnh cảnh nhánh cuối, không cần để ý.

Diệt Tuyệt sư thái vốn là tính cách tuyệt đối không thể nói hảo, chẳng qua hiện nay đặc Trần Tiêu vừa nói như thế, nhất thời nghĩ lại, gần hai năm qua thật tánh khí tảo bạo rất nhiều, càng hay dễ sinh khí , như vậy quả thật không tốt.

Lập tức hướng Trần Tiêu liền ôm quyền, lần này thanh âm cũng là thân thiết rất nhiều, nói: "Trần thiếu hiệp anh hùng hiệp nghĩa, bọn ta quả thật vô cùng khâm phục, ngày sau có gì cần, chỉ cần Trần thiếu hiệp mở miệng, tất làm hết sức, cáo từ!" Diệt Tuyệt sư thái vốn là không ngu ngốc, mới vừa rồi Trần Tiêu nguy cấp thời khắc xuất thủ, cho mình xem bệnh là thứ nhất, nghĩ cứu mình đám người chờ sợ mới là trọng yếu nhất mục đích. Nghĩ tự mình lúc trước đối với thái độ của hắn, hơn nữa này Trần Tiêu lấy ôn bảo oán, bức này lòng hiệp nghĩa, đó là nói gì cũng không có thể cho thêm mặt lạnh.

Hôm nay chuyện đã kết thúc, nữa ở cũng sẽ không có bất cứ ý nghĩa gì.

Diệt Tuyệt sư thái dứt lời xoay người, sải bước rời đi.

Này lão bà, tới dứt khoát, đi cũng là cũng mau, Chu Chi Nhược nhìn thật sâu Trần Tiêu một cái, sau đó dẫn người đuổi theo, một đám hơn hai mươi người trong nháy mắt đi là không thấy bóng dáng.

Trần Tiêu thở dài ra một hơi, cuối cùng là chuyện kiện một giai đoạn, không dễ dàng nha.

Trong đầu "Đỉnh" một thanh âm vang lên lên, hệ thống thanh âm đề kỳ: "Cứu vớt Diệt Tuyệt sư thái nhiệm vụ kết thúc, nhiệm vụ phần thưởng: giang hồ uy vọng 5 điểm, nội lực tu vi, một năm. Thêm vào phần thưởng, Diệt Tuyệt sư thái hảo cảm độ +15."

Tính toán, của mình giang hồ uy vọng sợ là đều có 18 điểm sao? Tiếp tục như vậy tương lai có thể hay không lên làm mình chủ vô lâm?

Lúc này Nghi Lâm cẩn thận đỡ dậy Trần Tiêu, Đông Phương Ngọc khoát tay chặn lại, tiêu sái nói: "Đi thôi, đi Lưu phủ." Này nói cho hết lời, suy nghĩ một chút, bỗng nhiên thay đổi chủ ý: "Hay là trước tìm lang trung giúp Trần công tử đem vết thương và lại một chút đi."

Lời này nhưng chánh hợp Trần Tiêu ý tứ , hần dù thế nào người sắt trang bức dù thế nào sự khôi phục sức khỏe +100, hiện tại cũng là một thân đã thương, ở cái thế giới này, vết thương nếu là sinh mủ lấy đây chính là muốn chết người, tất phải đi trước hảo hảo xử lý hạ xuống, lúc này cười nói: "Cái gì Trần công tử Trần công tử, nghe quá không được tự nhiên, đã bảo ta Trần Tiêu sao, như vậy nghe thoải mái."

"Háo, vậy sau này đã bảo người Trần Tiêu."

Đông Phương Ngọc khoe miệng khê nhếch lên một chút, sau đó phía trước dẫn đường, ba người ra khỏi bầy ngọc uyển, hôm nay Đông Phương Bất Bại đích thân tới tin tức đã sớm truyền xa, trên đường kia còn có cái gì người trong giang hồ đi lại, e sợ cho không cẩn thận chọc giận nàng. Trong lúc nhất thời cả con đường cái an tĩnh gần như quỷ dị, Nghi Lâm là gan hơi nhỏ một chút, chỉ thật chắc vịn Trần Tiêu, im lặng không lên tiếng.

Đi ra không xa, liền tìm được một nhà Tiểu phòng khám bệnh, tên là Bách Thảo Đường, Đông Phương Bất Bại trước đây cửa vào nhà, đang thấy một lang trung ở ngủ gà ngủ gật.

Đông Phương Bất Bại tiến lên chính là một cước, đem kia lang trung đá giật mình hạ xuống, tỉnh lại, lúc này mới hỏi: "Có thể trị vết đao không thể?"

Kia lang trung chưa từng gặp qua như vậy cực hạn mỹ nhân, trong lúc nhất thời nhìn ngây người mất, Đông Phương Bất Bại vừa đạp hấn một cước, kia lang trung lúc này mới liên tục không ngừng gật đầu, vội vàng đáp: "Có thể, có thể, không biết là..."

Lúc này Nghi Lâm vịn Trần Tiêu đi tiến lên đây, kia lang trung vừa nhìn Trần Tiêu kia tư thế, cũng biết người bị thương nhất định là hấn, lập tức kia còn dám chân chờ, vội vàng lấy ra cái hòm thuốc, kim móc sợi tơ chờ một loạt vả lại phải cần công cụ.

Hấn bên này bận rộn đầu đầy mồ hôi, Trần Tiêu bên kia nhưng nhìn một trận hít một hơi lãnh khí, cả kinh kêu lên: "Vân vân, ta nói đại phu, người và vết thương chẳng lẽ cũng không cho công cụ trừ độc, cũng không làm cho người ta trên thuốc tê?"

Hấn một người hiện đại, lại là trung y hệ kỹ thuật chỗ ở, tiếp xúc đến lý luận tự nhiên vượt qua xa này tầm thường đại phu có thể sánh bằng, này đây mới có lần này vừa hỏi.

Nhưng là đây là cái gì thể giới? Đó là hỗn loạn tới cực điểm vô hiệp thể giới, nào có cao như vậy sâu đích y học kiến thức, kia đại phu hơi có chút khinh thường trả lời: "Tiêu cái gì độc? Chưa nghe nói qua. Kia thuốc tê, quân chi là chỉ có Hoa Đà tái thể mới có thể khiến đắc, ta bất quá chính là một nho nhỏ lang trung, nào có kia chờ y thuật? Huynh đệ, nhin một chút cũng đã trôi qua rồi..."

Vừa nói tự muốn động thủ.

Trần Tiêu nghe vậy thì dây dưa cuồng loạn a, nào dám thật đã bảo hấn như vậy làm, đến lúc đó nếu là chết bởi vết thương lây, kia truyền đi vẫn không thể bị cho cười đến rụng răng? Thứ nhất chết bởi bệnh phong đòn gánh xuyên việt giả? ! Lập tức vội vàng kêu lên: "Từ từ, đừng có gấp, đại phu, ta trước tiêu trừ độc a!"

Kia lang trung không nhịn được nói: "Rốt cuộc người là lang trung hay ta là lang trung?"

Hấn thốt ra lời này xong, Đông Phương Bất Bại nhưng không vui, kéo cánh tay của hấn chính là ngắt một cái, nhất thời đau hấn như giết heo kêu to lên, chỉ nghe Đông Phương Bất Bại hừ nói: "Hấn nói gì, chính là như thế, không cho phản bác, có nghe hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 12: Hằng Sơn Định Dật

Converted by: dat94lnh(tanghuvien)

Cánh tay bị Đông Phương Ngọc bắt được, một trận đau nhức truyền đến, kia lang trung nước mắt thiếu chút nữa đau đi ra ngoài, liều mạng cầu xin tha thứ nói: "Nghe được nghe được, nữ hiệp tha mạng, nữ hiệp tha mạng a ! "

Trần Tiêu vỗ vỗ Đông Phương Bất Bại nắm lang trung cánh tay, nói: "Không có chuyện gì không có chuyện gì, đừng nóng giận Hmm." Vừa nói nhìn lang trung, hỏi: "Người này có rượu không có? Muốn rượu mạnh, càng mạnh càng tốt!"

Nhưng là nơi này là phòng khám bệnh, cũng không phải là tửu quán, kia lang trung bên xoa cánh tay bên lắc đầu nói: "Ta bình thời cực ít uống rượu, cho nên rượu này nhưng thật không có."

Trần Tiêu hỏi như thế, đứng ở một bên Đông Phương Bất Bại cùng Nghi Lâm cũng là tò mò, Nghi Lâm nhỏ giọng nói: "Trần, Trần Nhị ca, người muốn uống rượu không? Ta đây phải người mang tới."

Đông Phương Bất Bại lại càng dứt khoát, thân ảnh chợt lóe đang lúc người đã ra khỏi phòng khám bệnh, chỉ để lại một thanh dương giọng nữ: "Ta đi, sẽ nhanh hơn chút ít."

Có thể lao động giang hồ Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong Đông Phương Bất Bại tự mình đi lấy rượu, Trần Tiêu có thể nói tuyệt đối là trên đời người thứ nhất!

Truyền đi tuyệt đối có thể hù chết một đồng lớn người!

Quả nhiên, Đông Phương Bất Bại này vừa ra môn, đã nghe cách đó không xa một nhà trong tửu quán truyền đến một trận như giết heo tiếng thét chói tai, không có chỉ trong chốc lát, Đông Phương Bất Bại mang theo một cái vò rượu vừa phản rồi trở lại, lần này nàng thể nhưng thận trọng còn mang kèm theo cầm một chén rượu, quả nhiên là mặt trời mọc lên từ phía tây sao.

Quả thật dễ dàng a, người này hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn chính là mình đoạt a đại tỷ...

Trần Tiêu cẩn thận hỏi: "Không có giết người?"

Đông Phương Bất Bại đem rượu đặt ở trên bàn, khinh thường nói: "Phàm phu tục tử, cũng xứng ta giết sao?"

Ân, này thật quả thật, cho dù nàng là nữ ma đầu, nhưng là vẫn có cao thủ tự giác. Nếu là tru diệt bình thường dân chúng, vậy cũng quả thật sẽ bị người cho nhìn thấp.

Không có giết người là được, Trần Tiêu mặt mày hớn hở lại hỏi kia lang trung: "Đại phu, người này có Mạn Đà La không có?"

"Mạn Đà La... Mạn Đà La..."

Kia lang trung lâm bảm niệm hai tiếng, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên: "Người đừng nói, thật là có, ta đây phải đi lấy." Lúc trước hắn đã thấy được Đông Phương Bất Bại bản lãnh, lúc này kia dĩ nhiên là là người nhà nói gì chính là gì, kia còn dám hỏi nhiều nửa câu, rất nhanh liền cầm lấy một khéo léo cái hộp, chạy trở lại.

Đông Phương Bất Bại cùng Nghi Lâm lặng lẽ đứng ở Trần Tiêu phía sau, chờ nhìn Trần Tiêu lần nữa thi triển thần kỳ.

Không thể không nói, Trần Tiêu mặc dù cùng các nàng hai người biết thời gian còn không tính là quá lâu, nhưng là thần kỳ của hắn nơi, đó là cho dù các nàng như thế nào nghĩ, tất cả cũng không nghĩ ra được.

Lấy ra Mạn Đà La, Trần Tiêu nhìn hai mắt, cùng những gì mình biết quả nhiên không kém, lúc này mới hài lòng gật đầu, cười nói: "Như vậy mới đúng nha, ha ha. Đại phu, người đem này Mạn Đà La đập nát, càng nát càng tốt, sau của đến trong rượu."

"Lúc này uống thuốc rượu, làm được hả?"

Kia đại phu trong bụng có chút nghi ngờ, bất quá tình thế so sánh với người mạnh, cũng không phải hắn phản đối, lập tức dựa theo Trần Tiêu chỉ thị, bận việc lên.

Không có chỉ trong chốc lát, rượu thuốc của hảo, Trần Tiêu lúc này mới cười nói: "Tốt lắm, mặc dù có chút tạm được, cuối cùng miễn miễn cường cường sao." Vừa nói ngó chừng kia đại phu, trầm giọng nói: "Nghe kỹ cho ta, phía dưới lời nói của ta người phải cẩn thận nhớ kỹ, không thể có một tí không may, nghe rõ ràng chưa?!"

Hắn này vẻ mặt nghiêm túc, nhất thời cho kia đại phu hù đích gật đầu lia lịa, đầu đầy mồ hôi.

Chỉ nghe Trần Tiêu từng chữ từng câu nói: "Vết đao, nhất định phải trừ độc. Cái gì gọi là trừ độc? Chính là chỗ này đao trên thân kiếm đó là có vi khuẩn... Ân, ngay cả có chút ít rỉ sắt nữa, tro bụi nữa... Đồ, những đồ này nếu như không rõ để ý đi ra ngoài, sẽ tạo thành vết thương lan rộng. Người biết chưa?"

Kia lang trung mãnh liệt gật đầu.

Trần Tiêu nói tiếp: "Dùng cái gì trừ độc đâu? Hay rượu mạnh, càng liệt rượu càng tốt! Dùng rượu mạnh thanh tẩy vết thương, như vậy mới có thể làm cho vết thương sẽ không nhiễm trùng lan ra."

"Nguyên lai là như vậy..."

Kia lang trung nghe đại chút đầu của nó, bỗng nhiên lại hỏi: "Cái này đập nát Mạn Đà La..."

Trần Tiêu cười nói: "Này Mạn Đà La đập nát ngâm rượu, có một chút thuốc mê hiệu quả, có thể trên phạm vi lớn giảm bớt đau đớn."

Nghe Trần Tiêu nói xong, kia lang trung lúc này đứng lên, sắc mặt vô cùng nghiêm túc, hướng Trần Tiêu vái chào đến, cung kính nói: "Tạ huynh đệ chỉ điểm."

Đứng ở Trần Tiêu phía sau Đông Phương Bất Bại còn lại là đôi mắt đẹp liên miên, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy Trần Tiêu người trẻ tuổi này toàn thân khắp nơi đều là thần kỳ, thật là không biết hạng người gì mới có thể dạy dỗ loại này đồ đệ.



Nghi Lâm tâm tư đơn thuần, không nghĩ tới kia rất nhiều, chẳng qua là mặt tràn đầy sùng bái, cười hi hi nói: "Trần Nhị ca thật là lợi hại, a di đà Phật, Phật tổ phù hộ, Trần Nhị ca nhất định sẽ không có chuyện gì."

Lúc này hết thầy khai báo thỏa đáng, kia lang trung tự nhiên cũng là cũng hiểu rõ ra, không cần Trần Tiêu rồi hãy nói, lúc này động thủ.

"Đau ! Đau ! Đau ! !"

Nhưng là cho dù kia Mạn Đà La ngâm rượu có thể đưa đến nhất định thuốc mê tác dụng, dù sao vẫn là không bằng hiện đại thuốc tê mạnh như vậy lực, hoặc nhiều hoặc ít tóm lại hay là có sinh ra đau nhức, Trần Tiêu cũng biết này thật sự không có biện pháp gì, chỉ có thể cường tự nhẫn xuống.

Không có chỉ trong chốc lát, Trần Tiêu đã đau đầu đầy mồ hôi, nữa như vậy đi xuống không phải là biện pháp, phải tu dời đi lực chú ý, nghĩ tới đây, Trần Tiêu quay đầu nhìn về phía đứng bên cạnh Đông Phương Bất Bại cùng Nghi Lâm muối muối, suy yếu hỏi: "Cái kia gì, hai người người nào biết ca hát sẽ không? Hát ca nghe một chút sao, phân tán hạ lực chú ý mới được —— ta nói đại phu, người động thủ nhất định phải mau, phải nhanh hiểu chưa? !"

"Dạ dạ!"

Kia lang trung liều mạng gât đầu, thủ hạ quả nhiên nhanh hơn rất nhiều.

Lang trung bên kia động thủ, Đông Phương Bất Bại cùng Nghi Lâm bên này nhưng là làm khó. Đông Phương Bất Bại đường đường Nhật Nguyệt thân giáo giáo chủ, nơi nào sẽ hát cái gì ca, Nghi Lâm hơn là trừ niệm kinh chính là niệm kinh, chấp tay hành lễ, dứt khoát nói: "Trần Nhị ca, nếu không ta đọc một đoạn « cứu khổ cứu nạn Quan Thế Âm Bồ Tát Đại Bi nguyện rủa » cho người nghe có được hay không?"

"Tính một cái rồi, khác niệm, hai người không biết hát, vậy thì nghe ta hát sao!"

Trần Tiêu không nói hai lời, cũng không bắt kẻ năng lượng đồng ý hay là phản đối, lúc này lại bắt đầu lớn tiếng gào thét lên.

Từ « không có rồi đi quá », đến « pháo hoa dễ dàng lãnh » rồi đến « từ đầu lại đến », Trần Tiêu dất tiếng nói chính là một trận gào khan, thanh âm khàn giọng chạy điều không nói còn thỉnh thoảng kèm theo kêu đau thanh âm cùng từng đợt phá âm ——

"Ta tìm kiếm biển rộng cuối —— ai nha, đau , đau ! Nhưng quên quanh co con sông —— hút, ta nói người không thể nhẹ chút chứ sao..."

Đông Phương Bất Bại khóe miệng cười khế, thầm nghĩ: "Người này, ca xướng đích thực khó nghe, này từ cũng là viết không sai."

Lập tức đốc lòng trí nhớ.

Bận việc rồi hồi lâu, Trần Tiêu thẳng hát bốn năm bài hát, kia lang trung mới cuối cùng tất cả vết đau cũng vá lại xong, Nghi Lâm lại từ trong bao quần áo móc ra hăng son phái chữa thương thánh dược Thiên Hương thỉnh thoảng giao cho vết thương lau một chút, Trần Tiêu nhất thời chỉ cảm thấy một thân dễ dàng, tâm tình sướng khoái vô cùng, cười ha ha: "Cổ có Quan Vân Trường đàm tiếu đánh cờ cạo xương liệu độc, hiện có Trần Tiêu ca lớn tiếng ca hát vá lại vết thương, điều này cũng đúng một đoạn giai thoại nữa à, ha ha ha ha!"

Nghi Lâm bật cười, kia xinh đẹp dung mạo để cho một bên Đông Phương Bất Bại cũng kinh ngạc một hồi lâu, chỉ nghe Nghi Lâm nói: "Trần Nhị ca thể nhưng lấy chính mình cùng Võ thánh người so sánh với, cũng không biết xấu hổ ."

Trần Tiêu lần đầu tiên mặt gĩa đỏ lên, "Ha ha, ha ha, không nói cái này, không nói cái này, ta hay là trước đi Lưu Chính Phong nơi đó sao, hiện tại Nghi Lâm muối muối người cùng Đông Phương Bất Bại ở chung một chỗ, sự phụ người các nàng nhất định đã biết rồi, nữa không qua, sợ là muốn đánh tới cửa tới cứu người nữa."

Lúc này Đông Phương Bất Bại cùng Trần Tiêu Nghi Lâm ở chung một chỗ, đó là khẳng định đã truyền dư luận xôn xao rồi, nếu không vội vàng đi qua, chuyện đoán chừng muốn chuyển biến xấu. Dễ dàng đánh nhau không nói, này Nghi Lâm danh tiếng sợ là cũng phải cho hư.

Chẳng qua là thật mang theo Đông Phương Bất Bại trên Lưu Chính Phong môn, này khiêu khích ý tứ hàm xúc thật sự quá nồng rồi chút.

Đến lúc đó nhưng ngàn vạn đừng có máu chảy thành sông a, ông trời phù hộ...

Ra khỏi Bách Thảo Đường, Trần Tiêu Tam người hướng Lưu phủ phương hướng tiến về phía trước, dọc theo đường đi thể nhưng nửa cái bóng người cũng không trông thấy, nhất phái bộ dáng như lâm đại địch, Trần Tiêu trong lòng khiếp sợ, mặt ngoài cũng không hiện lộ ra, hi há nói: "Đông Phương có nương, không nghĩ tới uy lực của người lớn như vậy, hù đích những thứ kia người trong giang hồ cũng không dám ra ngoài cửa, ha ha. Ta cái này cùng người đi cùng một chỗ, coi như là cáo mượn oai hùm rồi."

Đông Phương Bất Bại cũng là khuôn mặt khinh thường, hừ lạnh nói: "Một đám có tiếng không có miếng phế vật mà thôi, còn vào không được mắt của ta. Ngay cả Trần Tiêu người cái này không biết võ công người bình thường cũng không bằng, cũng là mới vừa rồi chính là cái kia Diệt Tuyệt, được cho nhân vật số một."

Cái gì gọi là "Ngay cả người cái này không biết võ công người bình thường cũng không bằng", người đây là khen ta đâu hay là tổn hại ta đâu...

Ba người đang đi về phía trước, bỗng nhiên trong lúc chạm mặt mau chạy tới hai người, trước một người vóc người rất cao, một thân màu vàng nhạt trường bào, thì ra là là cái trung niên ni cô, vừa thấy Trần Tiêu Tam người, sắc lang một tiếng rút ra trường kiếm, vào đầu chính là quát to một tiếng:

"Đồng Phương Bất Bại, mau thả phải ta Nghi Lâm! "

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13: Hảo cô nương Chu Chỉ Nhược

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Này thật đúng là một lớp không đều, một lớp vừa lên, hôm nay xem ra kị xuất hành, làm sao sạch gắp phải chuyện như vậy?

Nghi Lâm vừa thấy được kia ni cô, nhất thời khuôn mặt ủy khuất, cái miệng nhỏ nhắn một dịp, liền muốn khóc rờn nói: "Sur phụ, đệ tử... Đệ tử..."

Định Dật giận dữ, trường kiếm chà một chút liền chuyển hướng đứng ở một bên Trần Tiêu, nắc: "Tặc tử, ngươi khi dễ chúng ta Nghi Lâm không được ? !"

Thế giới này cô gái đối với trình tiết luôn luôn nhìn so sánh với mạng còn nặng, Định Dật vừa thấy Nghi Lâm ủy khuất đều nhanh muốn khóc lên, còn tưởng rằng là Nghi Lâm gặp Trần Tiêu khi dễ, trường kiếm trong tay run lên, cũng không quản Đồng Phương Bất Bại trụ đứng ở một bên, sẽ phải đi lên liều mạng.

Nghi Lâm này ủy khuất, nhưng thật ra là trong khoảng thời gian này lo lắng hải hùng bố trí, nơi nào thật sự bị khi phụ sĩ nhục, vừa thấy tình cảnh này, vội vàng ngừng tiếng khóc, kêu lên: "Sur phụ, không phải là hấn!"

Định Dật vừa nghe lời này, trường kiếm nhất thời chuyển hướng Đồng Phương Bất Bại, nắc: "Đồng Phương Bất Bại, thiếu ngươi hay là giang hồ Lục Đại cao thủ đứng đầu một trong, làm khó một tiểu bối, coi là cái gì bản lãnh? Định Dật mặc dù võ công thấp kém, nhưng cũng không sợ ngươi!"

Mắt thấy này Định Dật tính tình bốc lửa, càng tỏ càng đen, Trần Tiêu Chính thức thủ vô sách công phu, bỗng nhiên một đạo nhu nhược cô gái thanh âm nói: "Định Dật tiền bối, không phải như thế, ngươi hiểu lầm."

Thanh âm rất ôn nhu, tràn đầy điềm tĩnh ý, Trần Tiêu quay đầu nhìn lại, lúc này mới chú ý tới thì ra là cùng Định Dật cùng đi, dĩ nhiên là phải Nga Mị Chu Chỉ Nhược Chu cô nương.

Chỉ nghe Chu Chỉ Nhược nhẹ nói nói: "Định Dật tiền bối, Nghi Lâm muội muội, nghĩ đến là cùng tiền bối tách ra thời gian đã lâu, trong lòng có chút sợ mới có thể ủy khuất, hấn không phải là thật bị người nào khi dễ."

Hào muội tử, quả thực cứu người cho nước lửa a!

Trần Tiêu hướng về phía Chu Chỉ Nhược cười hắc hắc, giơ ngón tay cái lên, tỏ vẻ tán thưởng.

Chu Chỉ Nhược sắc mặt đỏ lên, cúi đầu, nữa không dám nói lời nào, nhưng trong lòng thầm nghĩ: "Người này, sinh cũng đẹp mắt, nhân phẩm cũng là không tệ, cùng Vô Kỵ ca ca sợ là cũng không phân cao thấp đâu." Chu Chỉ Nhược này một liên tưởng đến Trương Vô Kỵ, sắc mặt nhất thời đỏ hơn.

Định Dật nghe Chu Chỉ Nhược lời mà nói..., vừa nhìn kỹ một chút Nghi Lâm mặt mày, quả thật không giống bị khi phụ sĩ nhục sau hấn là khóc sung đỏ bộ dạng, trong bụng bao nhiêu yên tâm rất nhiều, lập tức nhìn về phía Đồng Phương Bất Bại, trầm giọng nói: "Đồng Phương Bất Bại, Nghi Lâm ta muốn mang đi, ngươi nếu không đồng ý, này liền động thủ đi!"

Võ công của nàng so với Đồng Phương Bất Bại này đương thời Lục Đại cường giả một trong tự nhiên xa xa không bằng, nhưng là dám như vậy cùng Đồng Phương Bất Bại nói chuyện, nhưng đủ để nhìn ra nàng duy trì Nghi Lâm quyết tâm.

Mắt thấy chuyện muốn bị, Trần Tiêu nào dám gọi Đồng Phương Bất Bại mở miệng, một đánh nhau đao kiếm nhưng là không có mắt kia, vội vàng xông về phía trước một bước, cười lạnh nói: "Sur thái tốt, thật ra thì chúng ta vốn chính là muốn đưa Nghi Lâm đi Lưu phù, thuận tiện tới đó ngồi ngồi đòi chén nước uống rượu, không bằng mọi người cùng đi?"

"Nói thế thật không?"

Định Dật vẫn có chút không dám tin tưởng, một đôi mắt chỉ chặc nhìn chăm chăm Đồng Phương Bất Bại, đợi chờ câu trả lời của nàng.

"Trần Tiêu nói là, kia là được."

Đông Phương Bất Bại đứng chấp tay, giọng nói nhẹ. Nhưng là những lời này nghe vào Định Dật trong tai, cũng không chỉ tiếng nổ một loại, hai mắt kinh nghi bất định nhìn Trần Tiêu, trong lòng rất kỳ quái: "Đông Phương Bất Bại võ công của đời mắt toàn bộ thiên hạ cũng khó khăn có địch thủ. Lúc trước cho là nàng chế trụ Nghi Lâm cùng này cái gì Trần Tiêu, hôm nay nghe, cũng hình như là cái này Trần Tiêu phản chế trụ này Đông Phương Bất Bại, như vậy là kỳ rồi."

Trong lòng nghĩ như vậy, Định Dật cũng là cảm thấy lúc này không có gì tốt hơn đích phương pháp xử lý, lúc này vẫy tay một cái, hướng Nghi Lâm nói: "Nghi Lâm, qua bên này."

Nghi Lâm cẩn thận nhìn một chút Đông Phương Bất Bại, lại nhìn một chút Trần Tiêu, cuối cùng cắn chặt răng, rất nhanh đến Định Dật trước người, một đầu nhào vào trong ngực nàng, khóc rống nói: "Sư phụ, ô ô ô —— "

Định Dật sờ sờ Nghi Lâm tóc, cười nói: "Hào hài tử, không khóc."

Nàng thấy Nghi Lâm thật sự là nói trở lại sẽ trở lại, trong lòng đã đối với Trần Tiêu lời của tin chín thành, lúc này lúc trước Trần Tiêu cứu Nghi Lâm lúc lấy được hăng sơn phái mười giờ hảo cảm độ gia thành phát huy rồi tác dụng, nhìn lại Trần Tiêu sách tóm tắt đắc thuận mắt rất nhiều, ngay tiếp theo đối với Đông Phương Bất Bại thái độ cũng hơi chút tốt lắm một chút xú, nói: "Nếu hai vị muốn đi Lưu phủ, ta tự nhiên không tốt ngăn trở, này liền xin mời."

Đông Phương Bất Bại bất trí khả phủ, chỉ đề ý đi về phía trước. Trần Tiêu đi ở Đông Phương Bất Bại bên cạnh, khuôn mặt cười đùa, nào có xâm nhập hang hồ tự giác, cũng hình như là đi hôn tìm hiểu hữu một loại thích ý.

Định Dật vừa thấy hai người bộ dạng này giá thể, cũng biết lấy Đông Phương Bất Bại võ công của, cả Lưu phủ người tăng lên cũng chưa chắc lưu nàng được, không nói cái gì nữa nói nhảm, lôi kéo Nghi Lâm cánh tay, phía trước trước dẫn đường.

Trần Tiêu cười hi hi đi tới Chu Chi Nhược bên cạnh, nhỏ giọng hỏi: "Chu cô nương, làm sao ngươi cùng Định Dật tiền bối cùng đi ra tới?"

Chu Chi Nhược đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn, cúi đầu nói: "Ta cùng sư phụ nguyên vốn là muốn tới Lưu phủ tham gia chậu vàng rửa tay đại điển, kết quả sư phụ bại... Sư phụ không địch lại Đông Phương giáo chủ, đến Lưu phủ sau chẳng qua là nói ra một câu Nghi Lâm muội muội ở Đông Phương Bất Bại trên tay, nghĩ đại gia tìm kiếm đối sách, kết quả Định Dật tiền bối tính tình cấp, mắt thấy đại gia chẳng qua là ngồi ở đó nghiên cứu, gọi nói nhưng không động thủ, trực tiếp tự vọt ra. Ta sợ thật náo tai nạn chết người, vừa lúc trước gặp qua các ngươi, nghĩ đến có thể nói chuyện một chút, hãy theo đi ra."

Trần Tiêu nghe trong lòng cảm thán, lúc này Chu Chi Nhược quả nhiên còn là một thiện lương thật là tốt cô nương a, nghĩ đến nếu là đem diệt sạch tính tình hảo hảo sửa lại, này Chu cô nương tương lai cũng hẳn là không tệ hiền thê lương mẫu, thành toàn nàng cùng Trương Vô Kỵ, cũng là vật chuyện tốt, lúc này hướng Chu Chi Nhược liền ôm quyền, cười nói: "Đa tạ Chu cô nương rồi, nếu là ngươi không có cùng đi ra ngoài, mới vừa rồi tình huống kia một khi động thủ, hậu quả thật đúng là thiết tưởng không chịu nổi."

Chu Chi Nhược sắc mặt vừa hồng một chút, nhẹ giọng nói: "Trần đại ca khách khí."

Lập tức không dám nói thêm nữa.

Nói về, Trần Tiêu đối với trong thế giới này, dựa theo nội dung vở kịch đã có chủ nữ nhân, là không có gì ý nghĩ. Có Đông Phương muội tử một là đủ rồi, về phần những thứ khác, cũng không dám suy nghĩ nhiều, nếu không thật đánh nhau, vậy thì bị thâm cực kỳ.

Ân ân, quả nhiên hay là bên cạnh Đông Phương muội tử muốn bộ dáng có bộ dáng, muốn võ công có võ công, muốn chọc giận tràng tức giận tràng, còn có thể chiếu cố người, đó là chân chính trên đắc phòng khách hạ đắc phòng bếp, chờ hoàn thiện rồi « Quý Hoa Bảo Điện », cũng cút đắc giường lớn, đây mới là tự mình thích nhất a, oa ha ha ha ha!

Đoàn người rất nhanh đến Lưu phủ trước đại môn, chỉ thấy cửa đốt bốn chén nhỏ đại đèn lồng, đại môn nhắm, phía trên một to lớn bảng hiệu, ngay trung ương có khắc hai cái chữ to, "Lưu phủ".

Trần Tiêu năm người vừa mới đứng lại, đại môn "Z.CHÀ.z. Két" ầm ầm mở ra, lập tức liền có hai người dẫn đèn lồng, bước nhanh chạy tới, vừa chạy vừa lớn tiếng quát: "Cung nghênh nhật nguyệt giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại đại giá đích thân tới! Cung nghênh anh hùng thiếu hiệp Trần Tiêu Trần công tử đại giá!"

Những lời này hô xong, hai người kia cung kính hướng Đông Phương Bất Bại cùng Trần Tiêu hành lễ.

Đông Phương Bất Bại chấp tay mà đi, sải bước hướng bên trong viện đi tới, Trần Tiêu mỉm cười đi theo bên người nàng, trong lúc nhất thời, cũng quả nhiên là trai tài gái sắc, hai người quả thực chính là ông trời tác hợp cho một loại xứng đôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

# Chương 14: Đại tràng diện

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trần Tiêu Đông Phương Ngọc hai người qua Lư phủ cửa chính, đang ở Lư phủ đại đường trước cửa đã sớm đứng bốn mươi năm mươi hiệu người trong giang hồ, nhìn trang phục ít nhất cũng là các đại môn phái chương môn... Nhân tuyến. Mà đang lúc mọi người phía trước, sớm có một vị một thân màu tương lụa tơ tằm áo choàng, anh tuấn nho nhã, giống như tài chủ bộ đáng trung niên nhân tiến lên đón, chính là lần này chậu vàng rửa tay đại điển chánh chủ, này Lư phủ chủ nhân Lư Chính Phong.

Lư Chính Phong hai tay ôm quyền, lạy dài đến, xin tội nói: "Tại hạ Hành Sơn Lư Chính Phong, ngưỡng mộ đã lâu Đông Phương giáo chủ nổi danh, nài sao võ nghệ thấp kém, thật sự không dám múa rìu qua mắt thợ, ngày gần đây các lộ anh hùng hào hán hơi phần thưởng tính tôi, tôi nhiều người, chỗ đắc tội, kính xin Đông Phương giáo chủ bao dung."

Vốn là Ngũ nhạc kiếm phái cùng Nhật Nguyệt thần giáo kia cơ hồ tựa có thể nói là từ đối đầu, không được người nếu là thiên hạ Lục Đại cao nhất cao thủ một trong Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại, có câu là tiên lễ hậu binh, này thấy tóm lại đắc trước làm đủ lễ số, không dám vọng động việc binh đao, nếu không không phải là máu chảy thành sông không thể.

Lư Chính Phong cũng không nhận ra ở nơi này nhiều... thế này người, thật động thủ là có thể lưu hạ Đông Phương Bất Bại, hơn nữa vượt qua tự mình chậu vàng rửa tay cuộc sống, mắt thấy thối lui khỏi giang hồ sắp tới, không cần thiết kết lần này đại địch.

Đông Phương Bất Bại đối với Lư Chính Phong lời của bất trí khả phủ, chẳng qua là nhân nhạ "Ân" một tiếng, trước sai bước hướng Lư phủ phòng khách chính bên trong đi tới. Nàng người tài cao gan lớn, có thể trở thành giang hồ Lục Đại cao nhất cao thủ một trong, như vậy một chậu vàng rửa tay trên đại hội các lộ anh hùng, đó là quyết định sẽ không bị nàng đặt ở trong mắt.

Trần Tiêu hướng về phía Lư Chính Phong liền ôm quyền, cười hi hi nói: "Tiểu tử Trần Tiêu, gặp qua Lư tiên bối."

Lư Chính Phong ha hả cười một tiếng, đối với Trần Tiêu thái độ cực kỳ thân mật, nói: "Trần thiếu hiệp hào hùng cái thế, lão hủ vừa mới nghe Diệt Tuyệt sư thái nhắc tới, trong lòng quả nhiên là bội phục chặc. Nếu như thiếu hiệp không chê, không bằng ở ta quý phủ ở chút ít thời gian như thế nào? Nghe nói thiếu hiệp trên người không có nửa điểm võ công, lão hủ mặc dù võ công thấp kém, nhưng là cũng muốn hơi tấn một chút non nớt lực, không biết thiếu hiệp ý nghĩ như thế nào?"

Lư Chính Phong lúc trước nghe Diệt Tuyệt sư thái nói một phần nhỏ chuyện đã xảy ra, đối với này Trần Tiêu làm rất có hảo cảm, hán nói như vậy, kia cơ hồ cũng đã tương đương với không cần bái sư có thể học tập hán một thân võ công.

Trần Tiêu tự nhiên biết ý tứ của hán, vội vàng từ chối nhã nhặn nói: "Ha hả, tiểu tử cũng chính là một không việc làm, thật ra khiến tiên bối quá yêu rồi." Vừa nói chỉ chỉ đi ở phía trước Đông Phương Bất Bại, cười nói: "Trước mắt trong ngắn hạn vẫn phải là trước đi theo Đông Phương giáo chủ mới được, tiên bối hảo ý, tiểu tử chỉ có thể tâm lĩnh."

Này Trần Tiêu cùng Đông Phương Bất Bại quan hệ trong đó, kia cũng không phải một lời hai ngữ có thể nói hiểu, Lư Chính Phong lại càng đoán không ra tới giữa hai người rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, cuối cùng cũng chỉ được thôi, âm thầm thờ dài một tiếng.

Đông Phương Bất Bại vào Lư phủ chính sảnh, Lư Chính Phong đã sớm vô ích ra chủ vị, Đông Phương Bất Bại cũng không khách khí, thẳng ngồi.

Nàng mặc dù cùng những thứ này giang hồ người trong chính phái lập trường đối địch, nhưng là dám như vậy một thân một mình lại tới đây, mọi người tất cả cũng bội phục nàng sự can đảm, hơn nữa võ công của nàng cao, chính là giang hồ công nhận, trong lúc nhất thời nàng ngồi ở chủ vị, tại chỗ mọi người cũng là cũng không có bất kỳ dị nghị.

Hơn nữa nàng này bốn tôn đích thân tới, phía dưới ngay cả nghị luận, cũng cũng không dám đem thoại đề xé đến trên người của nàng, e sợ cho câu nào chọc giận nàng, vậy thì chết không có chỗ chôn.

Trần Tiêu đi theo đi vào, bốn phía nhìn quanh một vòng, này mới rốt cuộc biết Lư Chính Phong lần này chậu vàng rửa tay, rốt cuộc có bao nhiêu trận thế rồi.

Ngồi đích cách chủ vị gần đây bốn môn phái, nghĩ đến phải là Ngũ nhạc kiếm phái trong Hoa Sơn, Hành Sơn, Hằng Sơn cùng Thái Sơn bốn phái, sau hơi chút xa một chút, còn có lúc trước gặp qua Nga Mi, cùng với mấy nhìn chưa ra lịch môn phái, mà Cái Bang, Thiếu Lâm, Võ Đang, Thanh Thành chờ môn phái cũng cũng có người xuất tịch.

Như vậy đại tràng diện, Trần Tiêu thật sự là có chút phân không rõ Đông Nam Tây Bắc, không biết nên ngồi nơi nào cho phải, cuối cùng vẫn là một thanh trong trẻo lạnh lùng giọng nữ cứu hán: "Trần thiếu hiệp, thỉnh đến bên này ngồi đi."

Quay đầu nhìn lại, Trần Tiêu nhất thời tựa vui vẻ, vội vàng liền ôm quyền, cười nói: "Ha hả, sư thái, không nghĩ tới nhanh như vậy tựa lại gặp mặt. Tiểu tử kia có thể bị không khách khí nữa, hắc hắc."

Mở miệng chào hỏi Trần Tiêu, dĩ nhiên là là Diệt Tuyệt sư thái rồi.

Nàng người này, tính tình bạo liệt không nói tình cảm, nhưng là đối với Trần Tiêu, nàng cũng là rất có hảo cảm. Đây đây nàng bên này vừa mở miệng, có quen thuộc người của nàng trong lòng đối với này Trần Tiêu chính là càng thêm tò mò.

Trần Tiêu đến phái Nga Mi bên cạnh ngồi, phụng bồi Diệt Tuyệt sư thái tán gẫu hai câu, lúc này mới cẩn thận quan sát đang ngồi mọi người, không có chỉ trong chốc lát, liền thấy được ít nhất ba tuyệt đối là phù lấy chủ giác mẫu chính là nhân vật.

Một người trong đó một thân màu lam nho sinh trường bào, tay cầm chiết phiến, chỉ có giai công tử bộ dáng, bên cạnh hắn ngồi một cực đẹp lệ váy màu vàng cô gái, đoan trang trung rồi lại mang có mấy phần ngây thơ, phảng phất hạ phẩm tiên tử một loại, cùng kia thiếu niên áo lam thái độ có chút thân mật, nếu như đoán không sai, hai người này phải là Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên rồi.

Tên còn lại thì là một nhìn qua ước chừng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi thanh niên, bên hông vác lấy một thanh trường kiếm, toan tính thái nhân nhả đi chơi, rất có tiêu sái không kềm chế được có tư thế, ngồi trên khoảng cách chủ vị gần đây cái kia bốn bàn cạnh, bên cạnh còn ngồi một thoát nhìn hơi có chút Tinh Linh khả ái cô bé, giữa hai người vừa nói vừa cười, nghĩ đến chính là lăng từ Lệnh Hồ Xung cùng tiểu sư muội Nhạc Linh San rồi.

Người cuối cùng thì là một tướng mạo xấu xí tuổi trẻ người gù, rất xa núp ở trong khắp ngõ ngách, Trần Tiêu chỉ một cái là có thể nhìn ra người nọ tuyệt đối chính là cải trang giả dạng bí ẩn nhân vật phản diện Nhất Hào chủ giác, cả nhà bị Dư Thương Hải giết chết, cuối cùng chỉ còn lại có một mình hắn bị kịch nam Lâm Bình Chi.

Xem ra cái thế giới này so với mình trong tưởng tượng còn muốn xa xa hơn hỗn loạn rất nhiều, trước mắt chỉ đơn giản đến xem, này chỉ bất quá có thể coi như là phái Hành Sơn một nhân vật cao tăng chậu vàng rửa tay, là có thể gọi nhiều như vậy giang hồ môn phái tiền lai, sợ là Ngũ nhạc kiếm phái ở trên thế giới này thực lực, muốn xa so sánh với trong tưởng tượng mạnh hơn nhiều, ngay tiếp theo, lúc trước hoàn toàn là có thể tính toán trên là yếu nhất đại nhân vật phản diện phái Thanh Thành, sợ là cũng thực lực không thấp.

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu vừa nhìn hai bên một chút, quả nhiên, rất nhanh Trần Tiêu liền thấy được cách đó không xa ngồi một người mặc màu xanh đạo bào thấp tiểu đạo nhân, đạo nhân kia ước chừng chừng năm mươi tuổi tuổi, khuôn mặt hết sức thon gầy, nhìn qua vóc dáng cũng không lớn cao, nhìn cái kia phò bộ dáng, nhiều nhất bất quá gần trăm mười cân nặng. Nghĩ đến chính là phái Thanh Thành chương môn, Dư Thương Hải rồi.

Nhưng là Trần Tiêu hơi chút một nhìn kỹ, từ chung quanh hắn ngồi các đại môn phái chương môn đối với thái độ của hắn liền nhìn ra, này Dư Thương Hải, tuyệt đối là khó giải quyết nhân vật, nếu không ở nơi này hỗn loạn trong giang hồ, lấy hắn phái Thanh Thành một ít hướng miệng tiện đi tiểu tính, sợ là sớm bị người tiêu diệt.

Không tốt làm a, không tốt làm.

Trần Tiêu bên này đang suy nghĩ lung tung, lại nghe được Định Dật bên kia nói: "Nghị Lâm, cùng chúng ta tách ra những này qua, người cũng đã làm gì, nghe nói còn có người nhìn thấy người cùng Điền Bá Quang kia tư ngồi cùng bàn ăn cơm uống rượu? Hắn có hay không khi dễ người?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 15: Bát Quái chi hỏa

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Định Dật lựa chọn vào lúc này hơi cái này chút ít, tự nhiên là biết tại chỗ cao thủ đông đảo, chỉ cần Nghị Lâm hơi khê gậy đầu, nàng kia là được lập tức dưới tóc anh hùng thiếp, sợ là trừ phi Điền Bá Quang chạy ra Trung Nguyên, nếu không gậy vô may mắn đề ý.

Lại không được nghĩ Nghị Lâm đầu tiên là gậy đầu, Định Dật đang muốn phát tác, rồi lại thấy Nghị Lâm lắc đầu, chỉ nghe Nghị Lâm có chút có chút thẹn thùng nói: "Vừa bắt đầu đệ tử cùng sư phụ thất lạc rồi, đang đi tới chợt thấy ven đường có một Phật tượng, đệ tử thấy, tự nhiên là muốn tham bái. Lại không nghĩ rằng vừa lúc đó, bỗng nhiên có người nhảy ra ngoài, kinh ngạc nói 'Nha, thật xinh đẹp tiểu mỹ nhân' . Sư phụ, đây cũng không phải là đệ tử gây chuyện thị phi, lúc ấy đệ tử cùng thật sự là không biết Điền Bá Quang Điền đại ca đang ở đó phụ cận."

Này lúc sau đã có người rõ ràng nghe ra Nghị Lâm gọi Điền Bá Quang thời điểm ở phía trước tăng thêm "Điền đại ca" ba chữ, lúc này ở một bên kỳ quái nói: "Ôi chao, này thật đúng là kỳ rồi. Kia Điền Bá Quang nghe nói luôn luôn thanh danh bất hảo, Định Dật sư thái đồ đệ của người làm sao sẽ quản hắn gọi là Điền đại ca?"

Muốn Bát Quái chi hỏa, có thể lửa cháy lan ra đồng cỏ, người nọ này vừa mở miệng, trong lúc nhất thời ánh mắt của mọi người nhìn về phía Nghị Lâm thời điểm cũng rất có chút kỳ lạ đặc ý vị ở bên trong, Định Dật giận dữ, "Phanh" một tiếng văng một chén rượu, tại chỗ đem mở miệng người nọ đạp nằm

ngã xuống đất, cả giận nói: "Muốn người ở một bên nói nhảm! Ta Hằng Sơn chuyển nhà kia tùy vào người tới xen mồm!"

Thật ra thì nàng vốn là vừa bắt đầu nghe được Nghi Lâm quần Điền Bá Quang gọi Điền đại ca, đã nghĩ ra khỏi miệng trách cứ, lại không nghĩ người nọ miệng tiện, trước nói ra, Định Dật dĩ nhiên là thì ngược lại che chở Nghi Lâm, nói: "Nghi Lâm, đừng để ý đến bọn hắn, người trước đem chuyện đều nói hoàn chúng ta nữa lý luận."

Định nghĩa tánh khí táo bạo, nhưng là dù sao không ngu ngốc, Nghi Lâm quần Điền Bá Quang này đâm tặc nhưng đổi giọng gọi Điền đại ca, bên trong nói vậy có ẩn tình khác, ở tới Lưu phủ trên đường vừa dò thám biết Nghi Lâm cũng không bị cái gì khi dễ, tự nhiên cũng không cần phải tránh mặt mọi người, như vậy đảo ngược mà lộ ra vẻ chột dạ.

Nhưng là Định Dật biết, những người khác cũng là không biết, vừa nghĩ tới Nghi Lâm này xinh đẹp tiểu ni cô rơi vào Điền Bá Quang trong tay, Bát Quái chi hòa nhất thời hùng hực thiêu đốt, không tự chủ được cùng nhau ồn ào nói: "Đừng, trước tiên đem chuyện nói xong nữa lý luận!"

Trần Tiêu đối với gặp phải Nghi Lâm lúc trước cái kia đoạn chuyện trong lòng cũng là có một đại khái, cười thầm nói: "Xem ra từ cổ chí kim, duy chỉ có này thích Bát Quái đặc điểm là một chút không thay đổi a."

Định Dật tính cách cương mãnh, nghe được chung quanh mọi người ồn ào, nhất thời bất mãn, hai cái nhàn nhạt lông mày hướng về phía trước giờ lên, đứng lên lời kéo Nghi Lâm sẽ phải đi ra ngoài, còn không ngừng nói: "Hừ, nơi này sẽ không một người tốt! Lúc trước đối với đồ nhi ta thân vùi lấp hiểm cảnh cũng chỉ dùng tài hùng biện không dám động thủ, hôm nay nghe nói có những chuyện này cũng là một so sánh với một nhảy hăng hái, ta nhỏ vào!"

Định Dật lời kia vừa thốt ra, đang ngồi mọi người nhất thời sắc mặt có chút đỏ lên, lại nhìn một chút ngồi cao chủ vị Đông Phương Bất Bại, chỉ đành phải giảm thấp xuống thanh âm, không dám nữa sờ Định Dật rủi ro.

Lưu Chính Phong thông tri Định Dật sự thái tánh khí táo bạo, thấy nàng nói như thế, nếu là Định Dật mang theo Hằng Sơn mọi người này liền rời đi, này mặt tử vút có thể to lắm, vội vàng đoạt bước lên trước, vái chào đến, dả viên tràng nói: "Sự thái thiết mặc gấp gấp, khác cao đồ đây không phải là có Phật tổ phù hộ, hết thấy mạnh khỏe à. Cũng là tại hạ khách quý, nhưng ngàn vạn hướng về phía ta đây nho nhỏ mặt mũi, khác tổn thương hòa khí, mau ngồi, mau ngồi."

Hắn nói khác còn không sao cả, này nói Phật tổ phù hộ, Định Dật nhưng là không thể không để cho chút ít mặt mũi, khác nàng cũng là thật không tò mò Nghi Lâm trong khoảng thời gian này kỳ ngộ, mượn dưới con lừa, lúc này lời kéo Nghi Lâm đích tay ngồi xuống, cũng là tức giận nói: "Nói đã. Nghi Lâm, đem người kinh nghiệm chuyện tình cũng nói ra, bản thân ta muốn nhìn, lúc này còn ai dám xen mồm."

Nghi Lâm thấy sư phụ gắt đầu, lúc này mới tiếp tục nói: "Điền đại ca..." Mới vừa nói tới đây, thấy Định Dật sắc mặt bất thiện, vội vàng thay đổi gọi, nói: "Điền Bá Quang vừa nhìn thấy đệ tử, tự nói gì muốn cùng đệ tử thành thân, sư phụ, đệ tử tuyệt đối không dám làm cái gì có vi sư huân chuyện, cho nên tự nhiên là chết sống cũng không chịu đáp ứng."

Nghe đến đó, Định Dật đại khen một tiếng: "Hào hài tử!"

Mọi người nghe Nghi Lâm nói đến chỗ mấu chốt, rồi rít an tĩnh lại, chờ nghe nàng như thế nào thoát hiểm, chỉ nghe Nghi Lâm tiếp tục nói: "Đồ nhi tự nhiên là không thể cùng Điền Bá Quang thành thân, chỉ muốn mau sớm chạy tới nơi này cùng sư phụ gặp mặt, kia Điền Bá Quang thật cũng không đối với đệ tử dùng sức mạnh, chẳng qua là phía sau thật chắc treo, thỉnh thoảng nói... Nói gì 'Xuất gia, xuất giá' cũng là hài âm, muốn cùng ta thành thân, gả cho cho hắn....."

Định Dật trong nháy mắt giận dữ, mắng: "Tên đâm tặc này, nói cái gì cũng dám nói lung tung, đối đãi bất được hắn, không phải là cắt đầu lưỡi của hắn không thể!"

Vừa nói nhìn về phía Nghi Lâm, nói: "Những thứ kia ngôn ngữ lời của không nói cũng được, chọn trọng yếu nói." Nàng sợ Nghi Lâm lại học ra cái gì những khác ngay cả thất bát tao khó nghe nói, này đây vội vàng gọi Nghi Lâm tỉnh lược quá trình.

Nghi Lâm tiếp tục nói: "Lúc ấy Điền Bá Quang một bên đuổi theo đệ tử một bên hồ ngôn loạn ngữ, đệ tử đánh vừa đánh hắn bất quá, chạy vừa rồi không có hắn chạy nhanh, như vậy một đường chạy trốn, phía trước bỗng nhiên tự xuất hiện một Tiểu cô tranh phòng."

Lúc này xa xa ngồi ở một bên Đoàn Dự cũng là kinh kêu lên, lớn tiếng nói: "Trước có phòng, sau có đâm tặc, Nghi Lâm muội muội lần này cần phải đỡ nhiều lạnh ít!"

Hắn một câu nói kia, nhất thời tự nhắc nhở những người khác, phía trước chính là một sắc đẹp có thể ăn được xinh đẹp cô nương, vừa đang vượt qua vừa mới buồn ngủ sẽ tới gối, vậy cũng không phải là vừa vận sao?

Quả nhiên, Nghi Lâm rồi nói tiếp: "Đúng vậy, lúc ấy đệ tử cũng là hại cực sợ, quả nhiên kia Điền Bá Quang tự từ phía sau mãnh liệt đuổi theo, sẽ phải... Sẽ phải đối với đệ tử... Muốn cùng đệ tử thành thân..."

"Sau đó thì sao? Phía sau thế nào?"

Nói đến chỗ mấu chốt, những người khác còn như thế nào nhẫn ở, lúc này liền có người hỏi tới.

Định Dật trước bàn bát nước đã bị nàng ném đi ra ngoài, nàng cũng không lo chuyện khác, tiện tay vừa từ một bên bắt bát nước, lại là "Đương" một tiếng, tên kia miệng tiện người lập tức liền té nằm trên đất, chỉ nghe Định Dật cả giận nói: "Câm miệng cho ta, nghe Nghi Lâm nói xong!"

Trần Tiêu nhìn một trận ác hàn, này Định Dật sư thái tính tình, so với Diệt Tuyệt sư thái cũng không kém bao nhiêu a.

Nghi Lâm tiếp tục nói: "Sau đó, sau đó ta liền gặp được Trần Tiêu Trần công tử nữa. Lúc ấy Trần công tử còn nói gì 'Có bằng hữu từ phương xa tới, bắt diệt nhạc hồ', một mở cửa thấy ta cùng Điền Bá Quang, lúc ấy giả dạng làm nhất phái cao thủ phong phạm, sẽ phải mời chúng ta vào nhà Tiểu tự."

Mọi người nghe đến đó, rồi rít quay đầu nhìn về phía Trần Tiêu, đều đang suy nghĩ: này Nghi Lâm có thể từ Điền Bá Quang thủ hạ chạy trốn, xem ra phải là này Trần Tiêu cứu rồi, nhưng nhìn hần bước đi bộ dạng nhưng làm sao cũng không giống là có người có võ công, thật là không biết hần làm sao cứu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 16: Các đại phái trong mắt người tâm phúc

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Mọi người trong bụng mặc dù hiểu kỳ, tuy nhiên nó không dám tái mở miệng hỏi.

Định Dật cũng là hỏi: "Nghi Lâm, sau đâu?"

Nghi Lâm nhìn về phía Trần Tiêu, mỉm cười ngọt ngào một chút, lúc này mới tiếp tục nói: "Lúc ấy ta sợ Điền Bá Quang đã thương hần, ta liền nói này không liên quan chuyện của hần, gọi hần đi nhanh lên mở, Trần công tử cũng là nói chêm chọc cười, nói gì gọi đại gia ngồi xuống nói chuyện một chút lý tưởng hàn huyền một chút nhân sinh và vân vân..."

Nàng nói tới đây, nhất thời từ đại đường một vị trí khác truyền đến một tiếng Phật hiệu, là Thiếu Lâm tự một Đại hòa thượng, nói: "A di đà Phật, Nghi Lâm tiểu thí chủ Bồ Tát tâm địa, thiện tại, thiện tại."

Vạn xin Phật người luôn luôn căn cứ từ bi vì nghi ngờ, Định Dật nghe Nghi Lâm nói như thế, cũng là khen: "Hảo hài tử." Vừa nói nhìn về phía Trần Tiêu, rõ ràng thái độ lại là thân mật rất nhiều, nói: "Trần công tử đây là trì hoãn thời gian, nghĩ biện pháp cứu Nghi Lâm, có đúng hay không?"

Trần Tiêu có chút ý không tốt gãi gãi đầu tóc, nói: "Ha ha, ha ha, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ nha, hần là, hần là!"

Nghi Lâm nói tiếp: "Lúc ấy Điền Bá Quang cũng là nói như vậy, hần nói Trần công tử đây là đang trì hoãn thời gian, nghĩ phải cứu ta, Trần công tử lúc ấy đáp ứng, sau Điền Bá Quang tìm Trần công tử tỷ thí."

Vừa nghe Điền Bá Quang muốn cùng Trần Tiêu tỷ thí, mọi người không khỏi "A" một tiếng.

Điền Bá Quang được xưng vạn lý độc hành, một thân khinh công vô cùng tốt, Cuồng Phong đao pháp cũng là đại đại hữu danh, Trần Tiêu nhưng không có nửa điểm công phu, hai tướng một đối so sánh với, nhất thời tự nhắc lên lòng hiếu kỳ, muốn biết chuyện về sau.

Nghi Lâm rồi nói tiếp: "Lúc ấy hai người tự động thủ, Trần công tử không có nửa điểm võ công, chỉ là một cái chiếu điện cũng không biết bị đã thương bao nhiêu đao, Điền Bá Quang cũng là sợ hết hồn, nói 'May nhờ ta giữ bảy phần lực, nếu không Trần huynh đệ sợ là sẽ chết cho Điền mổ dưới đao'. Sư phụ, kia Điền Bá Quang đao thật là nhanh, đệ tử, đệ tử một chút cũng không có thể thấy rõ."

Định Dật vỗ vỗ Nghi Lâm non mềm tiểu thủ, an ủi: "Kia Điền Bá Quang từ trước đến giờ khó dây dưa, hảo hảo học võ, tương lai là có thể đấu thắng hần."

Nghi Lâm cũng là lắc đầu nói: "Sư phụ, không sao, kia Điền Bá Quang vừa thấy Trần công tử quả thật không có có võ công, cũng là cảm thấy kỳ quái, vừa hỏi dưới, mới biết được, thì ra là Trần công tử thật sự, thật không biết võ công, nhưng là lại còn muốn cứu người, cũng không khỏi bội phục Trần công tử"

Nàng nói tới đây, trong hành lang nhất thời vang lên một mảnh đại khen thanh âm, trong đó hai tiếng càng vang dội, trong đó một tiếng nói: "Hảo hần tử, ở lại sẽ tại hạ nói gì cũng phải cùng Trần huynh đệ nâng ly một phen!"

Một ... khác thanh liền nói: "Đại trưởng phụ làm việc, chỉ cầu nghĩa sở làm vì, có hay không anh hùng hảo hán, không có ở đây võ công cao thấp, Trần huynh làm được rất tốt 'Đại trưởng phụ' ba chữ!"

Này hai tiếng hét lớn, tiếng thứ nhất dĩ nhiên là là luôn luôn hào sảng khoái ý Lệnh Hồ Xung theo như lời, về phần tiếng thứ hai, còn lại là rất có chút cổ hủ chi khí Đoàn Dự nói rồi.



Nếu như nói thân mang võ công, chuẩn bị xuất thủ cứu người, kia không khó.

Nếu là cứu cùng mình đại có quan hệ người, vậy cũng không khó.

Nhưng là chân chính khó khăn tự khó khăn ở, Trần Tiêu cùng Nghi Lâm lúc trước có thể nói là không có nửa điểm liên quan, Trần Tiêu hết lần này tới lần khác vừa không có nửa điểm võ công, dưới tình huống như thế còn có thể xuất thủ cứu người, vậy thì cực kỳ khó được.

Thậm chí ngay cả cao cao ở chủ vị Đông Phương Ngọc, một đôi mặt mày cũng là lặng lẽ nhìn Trần Tiêu một cái, đang đón nhận Trần Tiêu cột nhà hướng tự mình chào hỏi, nhất thời khóe miệng khẽ gợn lên, nhàn nhạt cười một chút.

Nghi Lâm tiếp tục nói: "Sau Điền Bá Quang muốn dẫn đồ nhĩ rồi đi, Trần công tử nói gì cũng không để cho, hai người vừa đấu, trong nháy mắt, Trần công tử lại bị đánh rất nhiều đao, nửa sau đó Điền Bá Quang tự ý không tốt lại cùng Trần công tử động thủ, sửa thành hỏi hai vấn đề."

Định Dật hỏi: "Kia Điền Bá Quang nói như thế nào?"

Nàng lúc trước luôn luôn xưng Điền Bá Quang làm ác tặc hoặc là dâm tặc, lúc này thấy hắn phản đối Trần Tiêu hạ sát thủ, cũng là sửa lại gọi.

Nghi Lâm nói: "Điền Bá Quang vấn đề thứ nhất, là hỏi Trần công tử, nếu như ta là một người quái dị, hoặc là một người đàn ông, Trần công tử còn có cứu hay không."

Định Dật hỏi: "Kia Trần công tử như thế nào đáp?"

Nghi Lâm nói: "Trần công tử nói, nếu như ta còn là sợ thương tổn được hắn, hắn sẽ cứu, bất kể hình dáng ra sao cũng sẽ cứu."

Định Dật nghe, âm thầm gật đầu.

Nghi Lâm lại nói: "Điền Bá Quang vấn đề thứ hai, nói là, nếu như đệ tử võ công so với hắn cao, nếu đổi lại là đệ tử đuổi giết hắn, Trần công tử còn có cứu hay không."

Cái vấn đề này hỏi nhưng là bén nhọn cực kỳ, mọi người tại đây không khỏi ngừng thở, càng thêm tò mò, chờ nghe Trần Tiêu trả lời như thế nào.

Không khó tưởng tượng, cái vấn đề này một trả lời không tốt, kia tuyệt đối không tốt từ bỏ ý đồ.

Nghi Lâm nói: "Trần công tử nói, vậy cũng chỉ có thể lựa chọn khoanh tay đứng nhìn rồi."

"Hảo!" Ngồi ở một bên Lệnh Hồ Xung lớn tiếng quát màu, khen: "Trần huynh đệ quả nhiên làm hảo hiệp nghĩa, người người bạn này ta Lệnh Hồ Xung định rồi!"

Đoàn Dự cũng nói: "Trần huynh thật là anh hùng khí khái, ở lại sẽ uống rượu tính cả tiểu đệ một." Ngồi ở bên cạnh hắn Vương Ngữ Yên cũng là nhìn thật sâu Trần Tiêu một cái, hé miệng mỉm cười một chút.

Lúc này mọi người vô không hiểu kỳ, Trần Tiêu sau khi nói xong lời này Điền Bá Quang phản ứng, lại nghe Nghi Lâm tiếp tục nói: "Điền Bá Quang nghe Trần công tử lời mà nói..., vừa bắt đầu trầm mặc một hồi lâu, chẳng qua sau đó chợt cười to, nói 'Điền mỗ là một hái hoa dâm tặc giang dương đại đạo, danh tiếng chưa ra hình dáng gì Điền mỗ trong lòng biết. Hôm nay rồi lại bội phục huynh đệ lòng của người ngực quyết đoán. Cho nên nói không được, Điền mỗ hôm nay cũng là bồng nhiên muốn cùng người kết bái đệ tử Lý huynh đệ, không biết lão đệ ý nghĩ như thế nào?' sư phụ, lúc ấy đệ tử thấy Trần công tử là anh hùng nhân vật, cùng Điền Bá Quang kết bái không khỏi dơ bản danh tiếng, đang định khuyên can, lại không nghĩ Trần công tử lại còn nói muốn đem... Muốn đem đệ tử vậy. Cũng cho mang theo."

Nghi Lâm nói tới đây, Lưu Chính Phong cười ha ha, nói: "Hảo, có kiến thức! Ba người nếu kết bái, Điền Bá Quang còn như thế nào nữa hướng Nghi Lâm sư diệt xuất thủ, cái này Nghi Lâm sư diệt tự nhiên cũng là an toàn không việc gì rồi."

Nghe Lưu Chính Phong vừa nói như thế, mọi người tại đây tự nhiên cũng hiểu Trần Tiêu tâm tư, đều nghĩ: người này cũng quả thật hào sảng, tâm tư cũng thật tinh tế, có thể nghĩ đến điểm này, chuyện gặp phải tông quyền, cũng trách hắn không được.

Nghi Lâm lại nói: "Sau đó, đệ tử rồi cùng Điền Bá Quang, Trần Tiêu Trần công tử, kết làm rồi khác phái huynh muội. Điền Bá Quang lớn tuổi nhất, vì đại ca, Trần công tử thứ hai, vì nhị ca, đệ tử nhỏ nhất, dạ, là Tam muội."

Mọi người nghe đến đó, lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, nguyên trước khi đến Nghi Lâm quản Điền Bá Quang gọi Điền đại ca, cánh lại là có chuyện như vậy.

Đem chuyện nói xong, Nghi Lâm phe phẩy Định Dật cánh tay, nhỏ giọng cầu đạo: "Sư phụ, Điền... Điền đại ca đã nói muốn cái tà quy chánh rồi, sau này nếu không đi tai họa người khác, người, tương lai người gặp phải hắn, hãy bỏ qua hắn có được hay không?"

Định Dật nhìn một chút tự mình thích nhất cái này tiểu đệ tử, lần đầu tiên giọng nói mềm nhũn ra, cười nói: "Lần sau gặp phải ta không đã thương tính mạng hắn cũng được."

Nhưng vào lúc này, Thiếu Lâm tự một hệ lúc trước tên kia mở miệng lão hòa thượng tuyên một tiếng Phật hiệu, nói: "A di đà Phật, Trần thí chủ thiếu niên



anh hùng, càng khó được chính là có một viên Phật tâm, nếu như thí chủ không chê, không bằng đến ta Thiếu Lâm như thế nào? Bảy mươi hai loại tuyệt nghệ, Trần thí chủ nhưng tùy ý học tập."

Hắn lời kia vừa thốt ra, cả đại đường bên trong nhất thời bếp rồi, Thiếu Lâm chủ động thu đồ đệ, hơn nữa còn trực tiếp tỏ thái độ nói bảy mươi hai loại tuyệt nghệ cho dù Trần Tiêu học tập, đây cơ hồ có thể nói là trời sập chuyện tốt rồi.

Lại không nghĩ mọi người đang nghị luận, Trần Tiêu cũng là ha hả cười nói: "Đại sư nói quá lời, tiểu tử bình sinh không thích ước thúc, hơn thì thích uống rượu ăn thịt, cho nên đại sư hảo ý, tiểu tử chỉ có thể tâm lĩnh."

Kia đại sư vừa tuyên một tiếng Phật hiệu, cười nói: "Rượu thịt xuyên tràng quá, Phật tổ trong lòng ngồi, Trần thí chủ, người giống như rồi."

Trần Tiêu mỉm cười lắc đầu, lúc này những khác các đại môn phái mắt thấy Trần Tiêu cự tuyệt Linh Thử tự đề nghị, rồi rút hướng Trần Tiêu đưa ra cảnh ô-liu, trong đó Ngũ nhạc kiếm phái, phái Nga Mĩ, Chân Vũ xem, Côn Luân phái tất cả đều xuất thủ, e sợ cho hạ thủ chậm một chút, bị những người khác đoạt đi.

Trần Tiêu bên này liệu mạng cự tuyệt, đến cuối cùng mắt thấy thật sự không có biện pháp, lúc này mới chỉ chỉ vừng vàng ngồi ở chủ vị Đông Phương Ngọc, nói: "Không phải là tiểu tử không muốn, thật sự là bởi vì tại hạ còn thân có chuyện quan trọng, sắp tới sợ là giống như Đông Phương cô nương đồng hành, các vị ý tốt, tiểu tử chỉ có thể tâm lĩnh, thật sự xin lỗi, xin lỗi."

Mọi người ánh mắt rồi rít nhìn về phía Đông Phương Ngọc, đều thầm nghĩ: "Như vậy người thiếu niên anh hùng, cũng là cùng ma giáo giáo chủ can thiệp đến cùng nhau, thật là đáng tiếc. Bất quá hẳn thế nhưng là Đông Phương Bất Bại gọi Đông Phương cô nương, xem ra sự quan hệ giữa hai người nhưng là không tầm thường." Đây tưởng quy tưởng, thật muốn tìm Đông Phương Bất Bại cướp người, đây chính là tuyệt đối không dám.

Nhưng là lúc này, Định Dật nhưng đột nhiên hỏi: "Kia sau lại các người tại sao lại cùng Đông Phương Bất Bại đi tới cùng đi? Điền Bá Quang đâu?"

Chuyện này trong tràng cũng là có không ít người biết một chút, nhưng là dù sao không bằng Nghi Lâm biết đến cận kề, chỉ nghe Nghi Lâm nhỏ giọng nói: "Ta cùng Điền đại ca, Trần Nhị ca kết bái sau, chúng ta liền hướng nơi này chạy tới, vào thành sau, Điền đại ca nói muốn đi uống rượu, đệ tử vốn là không muốn đi, nhưng là không lay chuyển được Điền đại ca, tự cũng đi theo, kết quả đến đó bây... Quần ngọc uyển, lại vừa vịn bắt gặp Đông Phương... Đông Phương giáo chủ."

Về phần chuyện về sau, đang mang Đông Phương Bất Bại bí ẩn, mọi người tại đây đó là tự nhiên không dám lại tiếp tục nghe, Định Dật hoặc nhiều hoặc ít biết một chút, vỗ vỗ Nghi Lâm bả vai, gọi nàng ngồi xuống, cuối cùng chẳng qua là nhìn Trần Tiêu một cái, lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Chuyện vốn là tới đây kết nhiên nhi chí, nhưng là còn có một lớn nhất nghi vấn, đó chính là, Đông Phương Bất Bại tới nơi này làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 17: Hoa Sơn Nhạc Bất Quần

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Đang ngồi mọi người đang như lọt vào trong sương mù công phu, một tiếng la vang, hóa ra là Lưu Chính Phong "Chậu vàng rửa tay" đang một tiếng vang lên, lập tức Lưu Chính Phong hướng tại chỗ các vị cáo lỗi một tiếng, sau hướng Đông Phương Bất Bại thật sâu một khom, toan tính vì mình sắp thôi lui khỏi giang hồ, mong rằng các hạ hạ thủ lưu tình ý, sau đó mắt thấy Đông Phương Bất Bại khẽ gật đầu, lúc này mới yên lòng lại, phản đi vào sảnh đường, tùy môn hạ đệ tử chiêu đãi khách nhân.

Lúc này đã đem gần buổi trưa, ở Trần Tiêu vốn là trong ấn tượng, một phái Hành Sơn trưởng lão cấp nhân vật chậu vàng rửa tay có nên không có bao nhiêu động tĩnh, lại không nghĩ không có quá chốc lát, lại có nhóm lớn trong chôn giang hồ khách nhân như lưu thủy bàn vọt tới.

Cái Bang trưởng lão Lỗ Hữu Cước, Toàn Chân giáo Khâu Xử Cơ, Côn Luân phái Hà Thái Xung vợ chồng, thậm chí Đào Hoa Đảo, phái Cổ Mộ đám người đỉnh thừa thốt phái tất cả cũng có phái người đến đây chúc mừng.

Này nhìn tràng diện này, Trần Tiêu chính là trong lòng thất kinh, có câu là éch ngồi đáy giếng có thể thấy được lổ đom, phái Hành Sơn một trưởng lão chậu vàng rửa tay tự hấp dẫn như vậy một đại bang giang hồ nhân sĩ đến đây chúc mừng, cái này Ngũ nhạc kiếm phái liên minh lên thực lực, sợ là ít nhất phải cùng Võ Đang Thiếu Lâm các loại sánh ngang, thậm chí hơi có chút vượt qua.

Thật ra thì thử nghĩ xem cũng là không khó lý giải, cái thế giới này nguyên nay đã loạn tới trình độ nhất định rồi, này Ngũ nhạc kiếm phái tùy tiện lấy ra

một sợ là cũng có thể cùng phái Nga Mi không sai biệt lắm, này một liên hiệp, thực lực tự nhiên mạnh hơn.

Trình diện trong những người này có biết nhau, có chẳng qua là nghe được tiếng gió đến đây tham gia náo nhiệt, trong lúc nhất thời cả Lư phủ đại viện hô bằng hữu gọi hữu tiếng nổ lớn, huyền não cực kỳ.

Ngũ nhạc kiếm phái trong phái Thái Sơn là đạo sĩ, hằng sơn phái còn lại là ni cô, hai phái lãnh tụ tự tìm Võ Đang Nga Mi như vậy đồng tông cùng hàn huyền, không cùng những người khác chào hỏi, chỉ để ý tự mình thấp giọng đàm luận chuyện của mình.

Cũng là phái Thiếu Lâm đức cao vọng trọng, không ít giang hồ đệ tử đến đây tham kiến, phái Hoa Sơn chương môn Nhạc Bất Quần tên mặc dù gọi là "bất quần" (chơi chữ, bất quần là không bày đàn), cũng là hết sức yêu thích bằng hữu, hần danh tiếng ở Ngũ nhạc kiếm phái trong luôn luôn hải lòng, đi theo bên cạnh vị đại sư Thiếu Lâm kia, hỗ trợ đãi khách. Bất kể khách trung cái gì danh tiếng, chỉ cần không phải có tiếng xấu tiếng xấu rõ ràng chỉ lư, liền cũng vừa nói vừa cười, không thẹn phái Hoa Sơn chương môn, tài trí hơn người danh tiếng.

Trần Tiêu nhìn ở trong mắt, âm thầm gật đầu.

Ở nguyên tác trung nói này Nhạc Bất Quần là ngụy quân tử, Trần Tiêu nhưng cho là, trước mắt vẫn không thể quá sớm kết luận. Hết thầy đều phải đến tương lai xem hần lời nói rồi hãy nói. Có câu là muốn có thể cả đời làm ngụy quân tử, đó chính là thánh nhân.

Dù sao Nhạc Bất Quần còn không giống với Tà Lãnh Thiên.

Tà Lãnh Thiên là của ta chính là ta, ngươi còn là của ta, cường đạo tư duy. Này Nhạc Bất Quần, ít nhất mặt ngoài coi như trôi qua đi, nói trắng ra là, chính là chỉ nếu không có ai nghĩ tới tóm thâu Nhạc Bất Quần phái Hoa Sơn cơ nghiệp, hần ít nhất ở hiện trong đoạn thời gian này làm tuyệt đối tính toán trên phái không sai. Về phần mơ ước Tịch Tà Kiếm Phổ, hoặc là dã tâm của hần các loại, lúc đầu trước mắt còn nhìn chưa ra, đi trước một bước coi là một bước, nhiều quan sát đoạn thời gian rồi hãy nói.

Lúc này đầu người bắt đầu khởi động, tại chỗ mới tới mọi người cũng không gặp qua Đông Phương Bất Bại, hôm nay Đông Phương Bất Bại ở chỗ này ngồi cũng không ai dám lăm mồm trên nửa câu, này đây trong lúc nhất thời mới tới mọi người chẳng qua là tò mò này cao cứ chủ vị nữ nhân xinh đẹp, về phần thân phận của nàng, đó chính là vô luận như thế nào cũng nghĩ không ra rồi.

Bên trong viện khắp nơi là người, Lư phủ chúng đệ tử chỉ huy trừ phu phó dịch, lý lý ngoại ngoại bài biện rồi hai trăm tới tịch, bận rộn khí thế ngất trời.

Hết thầy chuẩn bị sắp xếp, Lư Chính Phong thân thích, đệ tử chờ bắt đầu cung thỉnh chúng tân ngồi vào vị trí.

Y theo trong chốn võ lâm địa vị danh vọng, Đông Phương Bất Bại tự nhiên ổn cứ chủ vị, dưới tay còn lại là Thiếu Lâm, Võ Đang chờ võ lâm ngôi sao sáng, sau đó liền Ngũ nhạc kiếm phái, vốn là phái Thái Sơn đích thiên môn đạo người nên ngồi này năm phái thủ tịch, chẳng qua là Ngũ nhạc kiếm phái kết minh, Thiên Môn đạo nhân cùng Nhạc Bất Quần, Định Dật sư thái chờ có một nửa là chủ nhân, bất ngồi, một đám tiền bối danh túc liền bày cùng thối lui, người nào cũng không chịu ngồi thủ tịch.

Đến cuối cùng, cũng là Nhạc Bất Quần linh cơ vừa động, ha ha cười một tiếng dài, chỉ một ngón tay ngồi ở phía xa Trần Tiêu, nói: "Theo ý của tại hạ, chúng ta mấy lão gia này cũng là dừng cái cộ, không bằng dứt khoát đã bảo Trần thiếu hiệp ngồi ở vị trí này. Nghĩ Trần thiếu hiệp thiếu niên anh hùng, không sợ cường quyền, ngồi ở đây vừa vặn. Như vậy phía dưới vị trí chúng ta mấy người như thế nào ngồi, cũng là cũng không sao cả."

Trần Tiêu chuyện lúc trước đã sớm ở nơi này trong hành lang truyền ra, Nhạc Bất Quần lời kia vừa thốt ra, mọi người nhất thời sách tóm tắt đắc rất có đạo lý.

Anh hùng hiệp nghĩa, đây là thứ nhất; cảm hóa Điền Bá Quang này giang dương đại đạo, đây là thứ hai; vừa mới nghe nói ngay cả Đông Phương Bất Bại thật giống như cũng rất bán hần mặt mũi, có hần ngồi ở chỗ này, nghĩ đến cũng có thể hạn chế Đông Phương Bất Bại một chút, đây là thứ ba.

Có này ba điểm, Ngũ nhạc kiếm phái ba người kia tất cả cũng cảm thấy đề nghị này không tệ, lúc này Định Dật liền khai báo Nghi Lâm đi trước kéo Trần Tiêu tới đây.

Nghi Lâm tiểu sanh sanh đi tới Trần Tiêu trước người, sắc mặt hơi đỏ lên, cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Trần Nhị ca, nhạc chương môn muốn mời người đi qua ngồi, bọn họ biết đôi ta đã kết bái làm huynh muội, cho nên cố ý phái ta tới nữa."

Nghi Lâm thanh âm mềm mại nhu nhu, Trần Tiêu nghe cũng thật sự ý không tốt cực tuyệt, lúc này đứng dậy, đi tới.

Tới phụ cận, Nhạc Bất Quần trước cười nói: "Trần thiếu hiệp anh hùng hiệp nghĩa, mấy người chúng ta lão gia này tranh giành vị trí này không khỏi có chút làm trò cười cho người trong nghề, không bằng xin mời Trần thiếu hiệp ngồi ở chỗ này là xong. Ta giang hồ võ lâm, ra khỏi Trần thiếu hiệp ít như vậy năm anh hùng, quả thật giang hồ chuyện may mắn."

Tại chỗ cũng là tiền bối danh túc, Trần Tiêu nào dám thật ngồi, lúc này liền muốn cự tuyệt, Nhạc Bất Quần lại chỉ vươn tay ra, đặt tại Trần Tiêu trên bả vai, Trần Tiêu chỉ cảm thấy một đạo ôn hòa nội lực cuốn như trong cơ thể, lúc này liền đặt mộng ngồi ở trên vị trí kia, chỉ nghe Nhạc Bất Quần mở miệng hướng về phía bốn người khác cười nói: "Trần thiếu hiệp còn có chút ý không tốt, không thể, Nhạc mỗ chỉ đành phải khiến cho chút ít thủ đoạn nhỏ rồi, nếu không như vậy đây tới đây đi, khi nào mới là đầu."

Vừa nói ở Ngũ nhạc kiếm phái cuối cùng một cái chỗ ngồi trên ngồi xuống.

Lệnh Hồ Xung đứng ở Nhạc Bất Quần phía sau, ánh mắt lại nhìn Trần Tiêu, cao cao giơ ngón tay cái lên.

Trần Tiêu có chút ý không tốt vò đầu cười một tiếng, coi như là bắt chuyện qua.

Bên này Nhạc Bất Quần như là đã trước dẫn đầu, tùy phía sau cùng ngồi, Thiên Môn đạo nhân tự nhiên cũng là ý không tốt trực tiếp đụng tới Trần Tiêu, lập tức ngồi ở Nhạc Bất Quần trước một vị trí.

Nghi Lâm là Trần Tiêu kết nghĩa Tam muội, Định Dật lại là Nghi Lâm đích sư phụ, dù sao cùng Trần Tiêu quan hệ hôn chút ít, ngồi ở Trần Tiêu dưới tay, Trần Tiêu vội vàng đứng dậy thi lễ, nói: "Tiểu tử Trần Tiêu, mới vào giang hồ, có gì chỗ không hiểu kính xin sư thái chỉ điểm nhiều hơn."

Trần Tiêu sinh nhất biểu nhân tài, làm vừa nho nhã lễ độ, Định Dật càng xem càng thích, lúc này đưa tay muốn Trần Tiêu ngồi, cười nói: "Trần thiếu hiệp khách khí." Lập tức trong lòng liền muốn, hướng về phía hắn cùng Nghi Lâm quan hệ, ở lại sẽ có gì quy củ các loại tự nhiên sẽ cẩn thận dạy hắn, cũng không thể gọi hắn ra nữa điểm xấu.

Lập tức từ phái Tung Sơn người còn chưa tới, Ngũ nhạc kiếm phái nhưng tự phát từ sau đi phía trước ngồi, ngồi xuống hàng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 18: Hoàng Thường môn đồ

Converted by: dat94lnh(tangthuvien)

Lúc này những người khác cũng đều đã an vị, ngồi đây này cả đại đường, Trần Tiêu đưa mắt nhìn quanh, rất xa thấy mặc một thân áo lam Đoàn Dự chỉ tìm hẻo lánh cùng bên cạnh Vương Ngữ Yên nói chuyện phiếm, không khỏi có chút buồn cười.

Trần Tiêu lại quay đầu nhìn một chút ngồi ở chủ vị Đông Phương Ngọc cô nương, vừa lúc cùng ánh mắt của nàng nhìn nhau, lập tức một le lưỡi, dẫn tới Đông Phương Ngọc xì một tiếng che miệng cười khê.

Nàng bình thời luôn luôn là cao cao tại thượng nữ vương phong phạm, nữ nhân vị ít, khí phách lại to lớn tựa nam nhi, hôm nay như vậy đột nhiên lộ ra chút ít nữ nhân ôn nhu mùi vị, nhất thời đã báo Trần Tiêu cơ hồ bị hoa mắt, trong lòng liễu mạng hét lớn: "Của ta biết điều một chút, này Đông Phương cô nương thỉnh thoảng như vậy cười hạ xuống, quả thực chính là muốn ta mạng nha!"

Trần Tiêu chính ở chỗ này suy nghĩ lung tung, nhưng chợt nghe được ngoài cửa bang bang hai tiếng pháo thanh nghĩ, đi theo diễn tấu sáo và trống tiếng cổ nhạc đại tác phẩm, lại có kêu la quát lên thanh âm, hình như là người trong quan phủ đi tới ngoài cửa.

Mọi người tại đây cũng là ngẩn ra, cũng chỉ có Trần Tiêu ngồi đích an ổn, trầm nghĩ: "Này phải là cái kia trong quan phủ cũng coi là tới chiêu an quan viên đi? Chỉ không biết cái thể giới này đoạn này tình tiết có thể hay không có thay đổi gì?"

Quả nhiên, lúc này quần hùng chỉ thấy Lưu Chính Phong mặc mới tinh quen thuộc là trường bào, vội vã từ trong đường chạy ra.

Tại chỗ quần hào lớn tiếng chúc mừng, còn có chút ít yêu nói giỡn kêu lên: "Lưu huynh, đây là đâu vị khách quý tới cửa nữa à?"

Lưu Chính Phong vừa chấp tay, cười nói: "Đây cũng là khách quý, tại hạ đi trước nghênh đón, các vị tha thứ thì!"

"Đi đi đi đi!"

Lưu Chính Phong ra khỏi đại môn, không có chỉ trong chốc lát, liền gặp cung kính phụng bồi một giữ lại một chòm râu dài người mặc công phục quan viên đi vào.

Nhạc Bất Quần tọa tại tọa vị thượng, nhìn thoáng qua kia quan viên đại lưng cái mũ, thấp giọng cười nói: "Lưu huynh đây cũng là tìm được rồi thật to một thân cây, nguyên lai là Lục Đại tuyết đỉnh cao thủ một trong, đại âm dương sư Hoàng Thường môn hạ rồi."

Đại âm dương sư Hoàng Thường? Trần Tiêu âm thầm gật đầu, giang hồ Lục Đại cao nhất cao thủ một trong a, tụ tập bách gia, sáng chế ra Cửu Âm Chân Kinh, cây to này, nhưng quả thật đủ thô đủ nặng lên.

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu vừa hướng Đông Phương Ngọc nhìn lại, vừa suy nghĩ đứng lên: "Nói về, giang hồ những khác mấy đại cao thủ, hoặc là khai sáng một môn hoàn toàn mới võ học, hoặc là mấy nhà thần công tập trung vào một thân, này Đông Phương cô nương chỉ luyện rồi một quyển Quỷ Hoa Bảo Điển, hôm nay xem ra, thiên hạ này võ công duy mau không phá nhưng cũng không phải hồ nói mạnh mẽ rồi."

Thiên hạ võ công duy mau không phá, đây quả thật là không phải là nói lung tung.

Thái Cực dạy lấy chậm chế mau, nhưng là làm đối thủ nhanh đến tự mình liền nhìn đến thấy không rõ, còn như thế nào chế chỉ?

Võ lâm cao thủ hợp lại bất quá súng đạn, nguyên nhân chủ yếu chính là đạn tốc độ quá nhanh, không cách nào né tránh rồi.

Lúc này đại gia mắt thấy tên kia quan viên huyết Thái Dương cao cao nổi lên, hiển nhiên cũng là một vị hảo thủ, đều nghĩ: "Đại âm dương sư Hoàng Thường, thân là thiên hạ hôm nay Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong, thủ hạ môn đồ, tất cả cũng như vậy lợi hại. Hôm nay Lư Chính Phong chậu vàng rửa tay, mừng rỡ ngày thật tốt, Hoàng Thường tự mình phái người tiền lai, sợ là có ý cùng hắn kết giao. Lư Chính Phong luôn luôn làm khiêm tốn hữu lễ, nếu có thể vào Hoàng Thường môn hạ làm cái huyện lệnh... tiểu quan, đó cũng là có thể tạo phúc dân chúng, cũng coi là chuyện tốt rồi."

Hoàng Thường luôn luôn chân không ra đại nội, bất quá kia người ở trong giang hồ danh tiếng tương đối khá, này đây là hắn phái tới người đến đây chúc mừng, tại chỗ người trong giang hồ liền không có chút điểm bài xích. Nếu không đổi thành còn lại mấy cái bên kia thịt cá hương dân cầu quan, sợ là sớm liền bị đuổi ra ngoài rồi.

Lúc này kia quan viên mặt mày hớn hờ, vừa đi vừa xông vào ngồi các vị ôm quyền chào hỏi, thái độ thân thiết, giành được chiếm được rồi không ít tiếng khen ngợi.

Chờ đến giữa sân, kia quan viên vạch trần phía sau nha dịch nâng một con đèn vàng gấm bao trùm khay, lấy ra một màu vàng khéo léo quyền trục, cất cao giọng nói: "Đế Sư đại nhân nghe nói Lư Chính Phong nhiệt tình vì lợi ích chung, công ở quê cha đất tổ, cung mã thành thạo, mới có thể trọng dụng, thực tại thụ chức Tham tướng, sau này đền đáp triều đình, khâm thờ."

Đại âm dương sư Hoàng Thường tên bởi vì cùng "Hoàng thượng" hài âm, lại là đương kim thiên tử chi sư, cho nên ở hoàng cung đại nội gọi Hoàng Thường cũng Vi Đế sư, để tránh phạm vào hoàng gia kiêng kỵ.

Lư Chính Phong tiến lên một bước, thân thể sáu mươi độ giác cúi người chào, cao giọng hai tay nhận lấy quyền trục, trong miệng nói cảm ơn: "Tạ ơn Đế Sư đại nhân tài bồi chọn ra."

Hoàng Thường mặc dù đang ở đại nội, nhưng rất có người trong giang hồ khí khái, quần hùng thấy bức này tràng diện, không khỏi vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Kia quan viên vẻ râu mỉm cười, nói: "Hôm nay có thể bị chúc mừng Lư tướng quân rồi, từ nay về sau ta và ngươi một điện vi thần, còn phải thỉnh chiếu cổ nhiều hơn."

Lư Chính Phong mặt mày hớn hờ, nói cảm ơn: "Đại nhân nói chuyện này, là đại nhân sau này nhiều chiếu cổ tại hạ mới là." Vừa nói xoay người phui tay, nói: "Mau mời đại nhân vào hậu viện dùng bữa nghỉ ngơi."

Kia quan viên khoát tay cự tuyệt, hướng chung quanh liền ôm quyền, nói: "Tại hạ phụng đế Sư đại học người chỉ mệnh đến đây chúc mừng, bổn nguyên cùng các vị anh hùng nâng cốc ngôn hoan, nài sao công vụ trong người, thật sự phân thân thiếu phương pháp, này liền đặc lập tức trở về kinh sư, thật sự là để ở hạ rất tiếc nuối."

Vừa nói cầm qua một cái ly uống rượu, nói: "Đến, châm tam chén rượu, chúc mừng Lư tướng quân hôm nay phong quan thụ chức, không lâu vừa lại tăng quan tấn tước, hoàng thượng ân trạch, liền tục thêm bị. Những khác các vị như có đền đáp triều đình ý, chỉ cần báo cùng đế Sư đại học người, đế sư thì sẽ quét dọn giường chiếu đón chào."

Sớm có chừng châm quá rượu.

Hắn này lễ số chu đáo, thái độ hiền hòa, trong lúc nhất thời cho mọi người ấn tượng thật tốt, cùng mọi người ngay cả làm ra tam chén sau, lúc này liền có không ít người đứng dậy giữ lại, chỉ bất quá dù sao triều đình cùng giang hồ trong lúc không nên quá tiếp xúc nhiều, Lư Chính Phong cũng thì không cách nào, chỉ đành phải tự mình đưa đến ngoài cửa, còn gọi là trong nhà phó dịch lấy ra chút ít lễ vật, kia quan viên từ chối bất quá, cuối cùng chỉ lấy rồi một khối khéo léo bích lục ngọc bội, nói: "Khối ngọc bội này ta giữ lại cho nhà ta tiểu nhi bằng thân chính là, Lư tướng quân mà trở về sao."

Lư Chính Phong đưa đưa lên mã đi, vừa bái một cái, mắt thấy kia quan viên đoàn người đi xa, này mới về đến viện tử.

Lúc này giờ lành đã đến, sớm có trong nhà phó dịch tay thôi phồng một con ánh vàng, kính trường thước nửa hoàng kim chậu, đặt ở trên bàn trà, trong chậu đã đầy đủ nước trong.

Chỉ nghe ngoài cửa rầm rầm rầm thả ba tiếng súng, đi theo phanh phách, phanh phách ngay cả thả bát vang đại pháo.

Mắt thấy đang hí tời, trong lúc nhất thời đình viện trong hành lang cả đám chờ rồi rít ửng tiến lên đi nhìn náo nhiệt.

Trần Tiêu nhìn kia chỉ đại kim bồn, cười hi hi thầm nghĩ: "Này kim bồn nhưng thật là lớn, nhìn lớn nhỏ, đặc có một một hai cân, này nếu là bắt được Địa Cầu, nhất định có thể bán giá tốt, ha ha."

Lúc này Lư Chính Phong tiểu a a tiểu sai đến trong sảnh, ôm quyền bao quanh vái chào.

Đang ngồi các vị cùng thân phận của hắn đến gần hoặc là cao hơn một chút cũng đứng lên hoàn lễ, chỉ có Đông Phương Bất Bại không câu nệ những thứ

này lễ tiết, vững vàng ngồi ở chủ vị trên, sắc mặt lãnh đạm, không biết trong lòng ở đang suy nghĩ cái gì.

Lưu Chính Phong háng giọng nói: "Chúng vị tiền bối anh hùng, chúng người bạn tốt, các vị trẻ tuổi bằng hữu. Các vị đường xa quang lâm, Lưu Chính Phong thực là trên mặt đất vàng, vô cùng cảm kích. Huynh đệ hôm nay chậu vàng rửa tay, từ đó không hỏi qua trên giang hồ chuyện, thối lui khỏi võ lâm. Sau này trên giang hồ tranh đoạt, huynh đệ sợ là không thể tham dự trong đó rồi, kính xin đại gia tha thứ. Hôm nay Lưu mỗ muốn mời các vị đến chỗ này, chính là thỉnh chúng người bạn tốt làm chứng kiến. Sau này đại gia tới đây, vẫn là Lưu mỗ hảo hữu!"

Hắn này nói cho hết lời, tại chỗ quần hào rồi rít hướng hắn nói hạ, Định Dật sư thái cũng là lạnh lẽo nói làm bầm: "Hảo hảo đại hiệp không làm, hết lần này tới lần khác chạy đi làm này đồ bỏ Tiểu Quan, cũng chính là Hoàng Thường môn đồ tiền lai, nếu là đòi lại người, bản ni không phải là gọi hắn bêu xấu không thể."

Trần Tiêu ở một bên nghe thật là tốt cười, vội vàng thấp giọng khuyên lơn: "Người có chí riêng, không cần cưỡng cầu, lấy Lưu đại nhân tính cách, dân chúng sợ là thật có phúc, ha ha. Phật viết tứ đại giai không, sư thái làm còn xem không mờ."

Định Dật sư thái vừa nghĩ cũng là, cười nói: "Khó trách chúng ta Nghi Lâm nguyện ý cho kết bái, người này há mồm nói chuyện lên tới quả thật dễ nghe, ha ha."

Này Định Dật sư thái tính cách bốc lửa, cùng Diệt Tuyệt sư thái không phân cao thấp, nhưng là có chỗ tốt, chính là cực kỳ hộ đoàn.

Trần Tiêu vốn là cho hắn ấn tượng là tốt rồi, lại cùng Nghi Lâm có kết nghĩa tình, tự nhiên cũng là nhìn thuận mắt.

Lúc này Lưu Chính Phong xoay người hướng ra phía ngoài, tiếp tục nói: "Đệ tử Lưu Chính Phong mơ hồ ân sư thu nhận sử dụng môn hạ, thụ dùng võ nghệ, lại không thể khuếch trương phái Hành Sơn, hết sức xấu hổ. Hôm nay Lưu Chính Phong chậu vàng rửa tay, nguyên vốn định tự phế võ công, bất quá ngại từ còn có một nhà già trẻ cần phải bảo vệ, cũng chỉ có thể trước như thế. Chỉ bất quá, Lưu mỗ sau này tuyệt không sử dụng sư truyền võ nghệ, tham dự trên giang hồ ân oán. Nếu vi phạm lời nói, liền giống như kiếm này."

Vừa nói hái bên hông trường kiếm, cả người nội lực càng động, chỉ nghe "Đinh đương đinh đương" một trận thanh âm vang lên, thanh trường kiếm kia bị chấn số tròn đoạn, rớt xuống đất.

Trần Tiêu ở một bên nhìn mao cốt từng nhiên, khó trách này Lưu Chính Phong chậu vàng rửa tay dẫn tới nhiều người như vậy xem, hắn vẫn chỉ là phái Hành Sơn một không tính là rất có tên chính là nhân vật cũng đã có thể thuần túy dựa vào nội lực đánh gãy trường kiếm trong tay, xem ra này Ngũ nhạc kiếm phái ở trên thế giới này thực lực, đều là thực tại không thấp, so với những khác danh môn đại phái, sai sợ là cũng kém có hạn.

Đánh gãy trường kiếm, Lưu Chính Phong mặt lộ mỉm cười, vén lên rồi ông tay áo, vươn ra hai tay, liền muốn để kim bôn, chợt nghe đặc ngoài cửa lớn có người lớn tiếng quát lên: "Chậm!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 19: Tùy cơ ứng biến!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Nghe thế câu tiếng vang, Trần Tiêu trong lòng mạnh mẽ máy động, trong nháy mắt kế định đứng lên: "Phái Tung Sơn người đến. Tà Lãnh Thiên thù hạ không có ai là người tốt, ở lại sẽ xem một chút tiếng gió, nếu thấy, làm sao cũng phải nghĩ biện pháp cứu giúp!"

Đang nghĩ tới đây, hệ thống thanh âm bỗng nhiên vang lên: "Xử lý Lưu Chính Phong chậu vàng rửa tay sự kiện. Nhiệm vụ yêu cầu: vô, nhiệm vụ phần thưởng: căn cứ nhiệm vụ hoàn thành tình huống cho xem xét. Chú thích: bốn nhiệm vụ không có cụ thể yêu cầu, hết thấy băng vào Túc Chủ tự làm quyết định."

Tự làm quyết định? Không có thất bại mạt sát và vân vân? Ha ha ha, chính hợp ý ta, chính hợp ý ta a!

Trần Tiêu quay đầu nhìn lại, đang thấy từ cửa đại môn nơi đi vào bốn mặc màu đỏ thẩm y phục trung niên nam tử.

Bốn người này vừa vào cửa, chia ra hướng hai bên đứng, sau lại có một gã vóc người thật là cao lớn khôi ngô màu đỏ thẩm y phục nam nhân từ bốn người trong lúc ngẩng đầu thẳng vào. Này trong tay người giờ lên cao một mặt năm màu cờ thường, kỳ trên tuyết đầy trần châu bảo thạch, mở ra động noi, phát ra rục rở trong bảo khố quang.

Trần Tiêu nhìn người nọ một cái, thầm nghĩ trong lòng: "Người này nghĩ đến chính là Đại Tung Dương thủ Phí Bân rồi?" Lại nhìn một chút này mặt lệnh kỳ, "Đây chính là Ngũ Nhạc lệnh kỳ? Nếu là lấy ra đi bán, cũng là có thể bán giá tốt."

Lúc này Ngũ Nhạc lệnh kỳ vừa ra, mọi người tại đây cũng là trong lòng rung mình: "Ngũ Nhạc kiếm phái Minh Chủ lệnh kỳ đến!"

Ngũ Nhạc kiếm phái vốn là các phái liên cũng không yếu, lại là năm phái liên hiệp, thanh thế tự nhiên càng tăng lên. Ngũ Nhạc Minh Chủ Tả Lãnh Thiền võ công tâm kế không một không cao, hẳn phái người đến, lại càng cảm lấy Ngũ Nhạc lệnh kỳ, trong lúc nhất thời mọi người tại đây cũng không rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Nhưng là những người khác không rõ, Trần Tiêu kia vẫn không rõ, đang suy tư như thế nào giải quyết chuyện này lúc, chỉ nghe kia giờ kỳ người nói: "Luru sư huynh, tiểu đệ bị Tả minh chủ chi mệnh, tạm thời đem chậu vàng rửa tay đại diện áp sau!"

Người này vừa xuất hiện liền muốn đem chậu vàng rửa tay đại diện áp sau, mọi người lúc trước có Hoàng Thường môn nhân đến đây chúc mừng, cũng đều biết lấy Luru Chính Phong làm, nếu là có thể làm cái Tiểu Quan, tạo phúc dân chúng cũng là một cái cộc chuyện tốt, hôm nay Tả Lãnh Thiền người không tới sớm không tới trễ, hết lần này tới lần khác lúc này, còn vừa lộ mặt chính là định muốn ngăn cản, nhất thời trong lòng đều có chút khó chịu.

Luru Chính Phong khom người nói: "Năm đó chúng ta Ngũ nhạc kiếm phái kết minh, ước định công thủ tương trợ, duy trì trên giang hồ chánh khí, gặp phải cùng chúng ta năm phái chuyện có liên quan đến, đại gia phải tu nghe lệnh cho Minh Chủ. Nhưng là hôm nay Luru mỡ muốn thối lui khỏi giang hồ, chuyên tâm khai đàn thổi tiêu, lại Minh Chủ lần này lệnh, vừa là dụng ý gì?"

Phí Bân nói: "Tiểu đệ cũng là phụng mệnh làm việc, thực không biết Minh Chủ đắc ý chỉ, thỉnh Luru sư huynh thứ tội."

Luru Chính Phong mỉm cười nói: "Không cần phải khách khí. Tại hạ như là đã thối lui khỏi giang hồ, tự nhiên cũng không cần nghe nữa Tả minh chủ hiệu lệnh. Hôm nay vừa lúc để cho Phí huynh cho Luru mỡ làm chứng."

Phí Bân nghe được Luru Chính Phong nói như vậy, lòng mảy mòi lên, cười thầm: "Tả minh chủ nếu dặn đi dặn lại yêu cầu Luru sư huynh tạm hoãn, đây cũng là vì Luru sư huynh tốt, không bằng ta xem, trước hết chờ một chút là xong."

Hắn như vậy người gây sự, vốn là còn đối với Luru Chính Phong chạy đi làm quan có chút xem thường một chút người trong giang hồ, nhất thời liền có chút ít sắc mặt không muốn, đều nghĩ: "Người ta muốn chậu vàng rửa tay thối lui khỏi giang hồ, người này Minh Chủ làm ngay cả chuyện như vậy cũng muốn quản? Thật là uy phong thật to."

Nhưng là muốn mặc dù nghĩ như vậy, dù sao này cũng coi là Ngũ nhạc kiếm phái nội bộ chuyện tình, ngoại nhân tới chúc mừng có thể, nhưng là những tay tiến vào, tự nhiên không có chút quá cách rồi.

Lúc này Luru Chính Phong trầm giọng nói: "Luru mỡ chậu vàng rửa tay thiệp mời, đã sớm cung kính đưa lên rồi Tung Sơn, cũng có kèm theo trường hàm thanh minh rồi toàn bộ nguyên nhân. Tả minh chủ lúc trước không có để lộ quá bất kỳ động tĩnh, hết lần này tới lần khác nhưng ở giờ này khắc này ngang ngược ngăn trở, đây không phải là để cho ta bị thiên hạ anh hùng sở nhục báng sao?"

Hắn đây cũng không phải là khuyếch đại, hôm nay tới rồi nhiều như vậy người trong giang hồ, nhưng diễn rồi như vậy vừa ra, tương lai hẳn cho dù không có chậu vàng rửa tay, cũng đã không mặt mũi nào ở trên giang hồ đặt chân.

Phí Bân lần này cũng là càng thêm âm dương quái khí, chọn lông mày nói: "Tả minh chủ nói như là đã ra khỏi miệng, tự nhiên không cách nào sửa đổi. Luru sư huynh hôm nay chậu vàng rửa tay, sợ là không thể rồi."

Hắn đang nói đến đó trong, mùi thuốc súng càng phát ra nồng nặc.

Bỗng nhiên một cái thanh âm từ một bên truyền đến, cười hi hi nói: "Ai nha, này có câu là ở xa tới là khách, đại gia cần gì lớn như vậy hòa khí, đến, đừng có gấp đừng có gấp, người nhìn ta đây gọi các người cho hù địch lòng bàn tay ót cũng đỏ mồ hôi, ta nhưng đắc trước tây một chút rồi. Ai cái kia người nào người nào người nào, đúng, tự người, tới đây tới đây."

Người nói chuyện chính là Trần Tiêu, hắn mắt thấy mùi thuốc súng càng ngày càng đậm, sợ là trong nháy mắt này Luru Chính Phong người nhà tự gặp được nguy hiểm, Tả Lãnh Thiền đây chính là lòng dạ độc ác chủ, do dự không được, lập tức trong đầu bỗng nhiên trong lúc linh quang chợt lóe, nhất thời nói ra nói.

Dù sao nhiệm vụ này có thể tự mình quyết định xử lý như thế nào, kia theo ý nghĩ của mình, đương nhiên là tận lực tránh khỏi bị kịch xảy ra.

Trần Tiêu lúc trước ở trong lòng mọi người nhân duyên có thể nói vô cùng tốt, Luru Chính Phong tự nhiên là biết đến, những người khác cũng đều biết, hết lần này tới lần khác này Đại Tung Dương thủ Phí Bân nhưng chưa nghe nói qua hẳn nhân vật như thế, lập tức sắc mặt âm trầm, nhưng sở không rõ lai lịch của hắn, dứt khoát cầm miệng, muốn nhìn một chút hẳn rốt cuộc giờ trò quỷ gì chú ý.

Luru Chính Phong vừa thấy Trần Tiêu nói chuyện, lúc này liền đồng ý: "Lấy chút ít nước."

Sớm có hạ nhân tay thổi phồng một người bình thường chậu nước tới đây, Trần Tiêu bên rửa tay vừa cười nói: "Các người lửa này khí quá lớn, nhưng làm ta sợ muốn chết, không phải là rửa cái tay đi bao nhiêu chút chuyện, Phật viết không tức là sắc sắc tức là không, nước này bồn là bồn, kim bồn cũng là bồn, dùng cái gì bồn rửa tay còn không phải như vậy, đến tới tất cả mọi người tẩy một chút tẩy một chút..."

Hắn vừa nói như thế, tại chỗ Nghi Lâm, Chu Chi Nhược, tiểu sư muội Nhạc Linh San cùng với ngồi ở Đoàn Dự bên cạnh Vương Ngũ Yên cũng là cười

một tiếng, tràng diện nhất thời liền dễ dàng rất nhiều.

Lúc này ngồi ở Trần Tiêu đối diện cái kia Thiếu Lâm tự đại sư chấp tay hành lễ, khen: "A di đà Phật, Trần thí chủ rất có tuệ căn."

Tung Sơn Tà Lãnh Thiên lựa chọn thời gian này đến đây ngăn cản chậu vàng rửa tay, không biết có mục đích gì, bất quá thoát nhìn vốn là có chút quý dị, này đại sư khen hoàn Trần Tiêu, lúc này tiến lên, vươn tay ra đã ở kia trong chậu nước giặt một rửa.

Trần Tiêu cười hỏi: "Không biết đại sư xưng hô như thế nào?"

Kia Đại hòa thượng chậm rãi mở miệng: "Lão nạp Huyền Khô."

Chính là Thiếu Lâm tự huyền từ phương trượng sư phụ đệ, Huyền Khô đại sư.

"A nha nha, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu ——" Trần Tiêu hướng huyền Khô đại sư gật đầu, sau đó bung chậu nước đến Định Dật trước người, nói: "Sư thái cũng rửa một chút, nhẹ nhàng khoan khoái chút ít, khí trời thật khó chịu."

Định Dật biết Trần Tiêu làm có chút cợt nhả, nhưng là tâm địa vô cùng tốt, lúc này nàng cũng cảm thụ đi ra một chút trên trận không khí không đúng, mặc dù không rõ ràng lắm Trần Tiêu mục đích, nhưng là nghĩ đến không phải là cái gì chuyện xấu, lúc này mỉm cười đã ở trong chậu nước tùy tiện dính chút ít nước, coi như là rửa xong.

Lưu Chính Phong nhìn Trần Tiêu, bỗng nhiên trong lúc phát hiện Trần Tiêu nghiêng đầu lại hướng tự mình cười một tiếng, vừa xem xét để lại khi hắn một bên chính là cái kia kim bồn, lần này kia vẫn không rõ ý tứ của hắn, lúc này hướng kim bồn lặng lẽ đưa tới.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 20: “Tẩy thủ”(chậu vàng rửa tay)

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Lúc này Đại Tung Dương thủ Phí Bân ánh mắt toàn bộ tập trung ở Trần Tiêu trên người, muốn nhìn hắn rốt cuộc đảo cái quý gì, những người khác tất cả cũng nhìn Trần Tiêu bung chậu nước một người một người muốn bọn họ rửa tay, bỗng nhiên trong lúc Lưu Chính Phong thanh âm vang lên: "Hôm nay quả thật đủ nóng." Sau đó liền có nước tiếng vang lên.

"Không tốt!"

Lúc này Phí Bân mới giật mình rút lui, đang muốn tính toán ngăn trở, đột nhiên phát hiện Lưu Chính Phong đã đem tay đặt ở cái kia kim trong chậu, còn cần thận rửa.

Lần này hết thảy đều kết thúc, may là Phí Bân nữa nói như thế nào, Lưu Chính Phong này chậu vàng rửa tay cũng là kết thúc.

Phải biết trên giang hồ nặng nhất hình thức, chậu vàng rửa tay, đó chính là thối lui khỏi giang hồ ý tứ, chỉ cần rửa tay xong, trong giang hồ nữa có bất cứ chuyện gì kia đều ở cùng tự mình không sao.

Phí Bân sắc mặt âm tình bất định, nhìn chằm chằm Trần Tiêu nhìn một hồi lâu, cuối cùng mới nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Phái Tung Sơn đệ tử nghe lệnh, coi chừng Lưu gia thân thuộc, không cho chạy thoát rồi một người." Mấy câu nói đó thanh âm cũng không thậm vang, nhưng nói xong kiểu căng dị thường, đại sảnh trên quần hùng người người nghe thấy, không khỏi hơi bị biến sắc.

Lưu Chính Phong giận dữ, hướng Phí Bân hỏi: "Lưu mỗ hôm nay đã chậu vàng rửa tay, Phí huynh này vừa từ đâu nói đến?"

Ở trên giang hồ từ trước liền có đạo là họa không kịp thân nhân, lúc này phái Tung Sơn làm ra bức này chuyện, đã sớm ra ngoài đại gia tường tượng, Diệt Tuyệt sư thái tính tình nhất táo bạo, "Tranh" một tiếng rút ra Y Thiên Kiếm, cả giận nói: "Các ngươi phái Tung Sơn không khỏi khinh người quá đáng đi?"

Vừa thấy Diệt Tuyệt sư thái ra mặt, Trần Tiêu quát to một tiếng hạo, thầm nghĩ: "Hắc hắc, tự hướng người điểm này, không uống ta thay người xem bệnh Hmm!"

Định Dật sư thái tính tình cùng Diệt Tuyệt sư thái tương cận, cũng ở một bên lớn tiếng nói: "Các ngươi này là có ý gì? Quá ăn hiếp người!"



Nhạc Bất Quần ở một bên còn lại là khuyên giải nói: "Phí huynh, Lưu huynh đã chậu vàng rửa tay, này trong chốn giang hồ chuyện, cũng đừng có làm cho như vậy xung đột vũ trang rồi. Mọi người không bằng đều lùi một bước, như thế nào?"

Phí Bân vốn cho là đây là Ngũ Nhạc kiếm phái chuyện nhà, những khác bốn phái thực lực lấy tự mình mang đến người coi như có thể cật ỏ, dù sao Hằng Sơn phái thực lực so với của mình phái Tung Sơn rất có không bằng, phái Hoa Sơn Nhạc Bất Quần chưa chắc sẽ quản, phái Thái Sơn Thiên Môn đạo trưởng tính tình cũng không nhỏ, bất quá tự mình mang này một đám hảo thủ còn có thể đề xuống.

Nhưng là mặc hấn thiên toán vạn toán cũng không còn tính ra tới lúc này có nhảy ra phái Nga Mi Diệt Tuyệt sư thái!

Nói về, này Diệt Tuyệt sư thái làm cố chấp nhận thức chết để ý còn cực đoan, muốn là dựa theo trước kia tính tình, đối với Ngũ nhạc kiếm phái này việc lạn chuyện nặng còn lười quản.

Nhưng là nàng lúc trước bị Trần Tiêu điểm ra tự thân khuyết điểm, đối với Trần Tiêu làm vô cùng thích, lúc này mắt thấy Trần Tiêu nhúng tay, nàng cũng là không nói hai lời cầm kiếm đi lên hỗ trợ. Về phần ai đúng ai sai, nàng mới lười quản. Cho dù lui một vạn bước mà nói, Lưu Chính Phong cũng đã chậu vàng rửa tay, họa không kịp người nhà, dùng thân nhân gia quyến uy hiếp, là thật vô xỉ.

Diệt Tuyệt sư thái này ngoại nhân cấm xuống tay, chuyện tranh luận làm rất nhiều.

Phí Bân cũng không nhận ra tự mình mang đến người có thể đem tại chỗ này tất cả mọi người áp xuống, lúc này sắc mặt cực kỳ khó coi, không dám cùng này xưng tên khó dây dưa Diệt Tuyệt sư thái nhìn nhau, thì ngược lại tàn bạo nhìn chăm chăm Trần Tiêu, cả giận nói: "Các hạ người phương nào, lại quản ta Ngũ nhạc kiếm phái chuyện tình?"

Lúc này mắt thấy đại thế đã thành, Trần Tiêu còn có cái gì sợ, lúc này hai tay một vũng, bình tĩnh nói: "Ta? Ta chính là rửa cái tay mà thôi, ả sâu công cùng tên... Các ngươi đánh các ngươi, ta thuần túy là đi ngang qua, đi ngang qua."

Nghe hấn nói thú vị, tại chỗ mấy người trẻ tuổi cô gái nhất thời nhin không được, "Xi" một tiếng bật cười.

Ta chỉ là rửa cái tay, cái đó và câu kia "Ta là đánh đám già bộ" cũng hơi có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu rồi.

Đông Phương Ngọc ngồi ở chủ vị thờ ơ lạnh nhạt, lấy thực lực của nàng thu liễm lên cả người hơi thở, vậy thì phảng phất một tảng đá một loại, này đây vẫn không có khiến cho Phí Bân chú ý, bây giờ nghe rồi Trần Tiêu lời mà nói..., trong lòng có chút buồn cười, thầm nghĩ: "Người này, nói chuyện luôn là không có đúng đắn."

Lệnh Hồ Xung cũng ở một bên nói: "Các ngươi phái Tung Sơn quản không khỏi quá rộng rồi chút, rửa tay cũng không được sao? Chẳng lẽ này còn muốn dùng lệnh kỳ hiệu lệnh không được?" Vừa nói đi tới Trần Tiêu bên cạnh, hướng Trần Tiêu chớp chớp mắt, cười nói: "Ta cũng vậy rửa xuống."

"Còn có ta!"

Lúc này một màu lam thân ảnh mấy lóe lên, Đoàn Dự cũng không biết là làm sao tới được, tại chỗ kia rất nhiều người gần như người ai người người chen chúc người, hết lần này tới lần khác không có ngăn trở hấn, lúc này Đoàn Dự đến Trần Tiêu trước người, đưa tay liền hướng trong chậu nước với tới, bên thân bên nói: "Ta cũng vậy rửa ta cũng vậy rửa, có câu là "thương lãng chi thủy thanh hề, khả dĩ trạc ngã anh" (chắc là đại ý: nước trong có thể giặt dải mũ của ta), ha ha, tốt lắm, tốt lắm!"

Hấn làm có chút cở hủ, rồi lại lòng hiệp nghĩa, gặp phái bất cóc nhà người ta quyến chuyện, đó là nói gì cũng muốn quản.

Trần Tiêu, Lệnh Hồ Xung cùng Đoàn Dự ba người tính tình có chút thích hợp, lập tức cười ha ha.

Phí Bân sắc mặt âm tình bất định, tàn bạo khoét rồi Trần Tiêu một cái, sau đó nhất cử trong tay Ngũ Nhạc lệnh kỳ, lạnh lạnh nói: "Lưu sư huynh, Tà mình chủ phân phó xuống tới, muốn chúng ta hướng ngươi điều tra rõ, Lưu sư huynh cùng ma giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại âm thầm có chuyện gì cấu kết? Bỏ trí rồi chuyện gì âm mưu, đề đối phó ta Ngũ nhạc kiếm phái cùng với trong chốn võ lâm một đám chính phái đồng đạo?"

Hấn lời này nói chưa dứt lời, vừa nói ra khỏi miệng, Trần Tiêu nhất thời hướng Đông Phương Ngọc nhìn lại, chớp chớp mắt, thầm nghĩ: "Tên ngu ngốc này, lúc này thật sự đụng hòng sủng rồi, ha ha."

Lại không nghĩ, nguyên vốn hấn nên xuất thủ Đông Phương Ngọc, lúc này lại vẫn ngồi yên chủ vị trên, không nói được lời nào.

Ở chủ đường bên trong mọi người tự nhiên biết Đông Phương Bất Bại ở chỗ này, nhưng là nàng cùng Trần Tiêu tới sớm, sau lại cái kia chút ít người trong giang hồ cũng là không biết, phái Tung Sơn xen lẫn tiến vào những cao thủ tới chậm rồi chút ít, thế nhưng cũng không biết.

Lưu Chính Phong nghe Phí Bân lời này, nhưng dứt khoát không giải thích, chẳng qua là bái một cái, chậm đợi hạ vấn.

Quả nhiên, Phí Bân ngó chừng Lưu Chính Phong, hắc hắc cười lạnh nói: "Lưu sư huynh, trong ma giáo có một vị hộ pháp trưởng lão, tên gọi soạn dương, không biết Lưu sư huynh có hay không quen biết?"

Nghe được "Khúc Dương" hai chữ, Lưu Chính Phong ngẩng đầu lên, dứt khoát nói: "Biết."

Vừa nói vừa bổ sung một câu: "Khúc Dương Khúc đại ca, ta chẳng những nhận biết, hơn nữa còn là ta bình sinh duy nhất tri kỷ, bằng hữu tốt nhất."



"Ha ha ha ha!" Phí Bân lớn tiếng cười nói: "Ngươi cũng đáp sáng khoái! Cầu kết người trong ma giáo, vừa làm như thế nào?"

Lưu Chính Phong hai hàng lông mày một hiền, ngang nhiên nói: "Phí sư huynh, cùng Khúc Dương kết giao, Lưu mỗ quả thật chưa từng hủy bỏ quá. Chẳng qua là này 'cầu kết' hai chữ, Lưu mỗ cũng đảm đương không nổi, sợ là muốn nguyên xi xin trả rồi."

Hắn lời này nhưng tuyệt đối không phải là bản tên không đích.

Kết giao, kia nói rất đúng hai người cời mờ, chân chính bạn tốt. Nhưng là cầu kết, vậy thì biến thành hai người mưu đồ bất chính, này hai chữ nếu là ngồi thực rồi, đến lúc đó lập trường có thể bị hoàn toàn biến vị rồi.

Lưu Chính Phong vốn là nho nhã lễ độ, tựa như một tài chủ thân hào nông thôn, có chút hòa thiện đích giàu sang chi khí, nhưng lúc này đột nhiên hiện ra bùng bùng anh khí, cùng lúc trước khác nhau rất lớn. Quân hào mắt thấy hắn bất ti bất kháng, không khỏi cũng có chút nhanh miệng người lớn tiếng khen hay.

Phí Bân cười lạnh nói: "Như thế nói đến, Lưu sư huynh là quyết định không muốn đụng đến đại ma đầu Khúc Dương rồi?"

Lưu Chính Phong trầm mặc không đáp, lúc này lại chỉ nghe một thanh giọng nữ chậm rãi nói: "Vốn là ta còn cảm thấy, Khúc Dương có phản bội ta thần giáo ý nghĩ. Hôm nay nghe Lưu Chính Phong Lưu đại hiệp nói như thế, bản thân ta bỗng nhiên đổi chủ ý rồi. Khúc Dương, ra đi!"

Mọi người hướng thanh âm tới nơi nhìn lại, chính là Đông Phương Bất Bại!

Đông Phương Bất Bại này tiếng nói vừa dứt, nhất thời một Hắc y nam tử từ bên ngoài trong đám người nhanh chóng tiến lại, đến Đông Phương Bất Bại trước mặt, quỳ một chân trên đất, ôm quyền nói: "Thuộc hạ Khúc Dương, tham kiến giáo chủ."

Phí Bân lúc này mới thấy Đông Phương Bất Bại ngồi ở chỗ đó, vừa nghe hai người lời này, sắc mặt trong nháy mắt đại biến, chỉ vào Đông Phương Bất Bại, rung giọng nói: "Ngươi... Ngươi là Đông Phương..."

Đông Phương Ngọc cười duyên một tiếng, mắt liếc thấy Phí Bân, khinh thường nói: "Bất quá, ta chính là Đông Phương Bất Bại. Hôm nay ta ở chỗ này, ngươi vì sao không dám đến đây động thủ?"

Phí Bân lãnh mồ hôi như mưa, không dám nói nữa.

Thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong, Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại đang ở trước mắt, nhưng là hắn cũng đã mất đi tiến lên nghênh chiến dũng khí!

Lúc này Trần Tiêu vẫn không quên ở một bên châm lửa thổi gió: "Đông Phương cô nương, còn tốt chứ, ta xem trọng ngươi a, hắc hắc."

Đông Phương Ngọc hướng Trần Tiêu khẽ mỉm cười, vuốt cằm ý bảo.

Giữa hai người này lật cừ động, nhìn khắp nơi tràng trong mắt người, ý nghĩa rồi lại đại hữu bất đồng.

Thiếu Lâm Huyền Khô đại sư mặc niệm một tiếng a di đà Phật, thầm nghĩ: "Hôm nay xem ra, Trần thí chủ cùng Đông Phương Bất Bại quan hệ thâm hậu, có Trần thí chủ ở, nói vậy có thể hóa giải không ít Đông Phương Bất Bại nghiệt khí."

Nhạc Bất Quần thì thầm nghĩ: "Này Trần Tiêu có thể được Đông Phương Bất Bại hảo cảm, nếu là có thể từ từ hóa giải giữa thù hận giữa mọi người, cũng là một chuyện tốt. Nếu có cơ hội, cũng nên mời hắn đến Hoa Sơn một lần, Phong Thanh Dương sư thúc nhất định hết sức vui mừng."

Định Dật thì nghĩ: "Tiểu tử này ngay cả Đông Phương Bất Bại cũng có thể vừa nói vừa cười, khó trách Nghi Lâm sẽ cùng hắn kết bái làm huynh muội."

Mọi người tại đây các có tâm tư, Khúc Dương bên kia lại nói: "Hồi giáo chủ, tại hạ cùng với Lưu huynh tùy âm luật quen biết hiểu nhau, nhất kiến như cố, nghiêng đáp tương giao. Tình cớ liên quan đến môn hộ tông phái dị cách nhìn, ta hai người cũng vốn cho là song phương như thế tranh đấu, thù chúc vô vị. Ta hi Thất huyền cầm, Lưu huynh cũng là thời tiêu cao thủ. Về phần võ công một đạo, ta hai người chưa bao giờ nói."

Đông Phương Bất Bại nhìn về phía Lưu Chính Phong, hỏi: "Là như vậy sao?"

Lưu Chính Phong cung kính nói: "Khúc đại ca nói, nửa điểm không kém. Khúc đại ca tuy là ma... Nhật nguyệt trong giáo người, nhưng từ hắn trong, ta biết rõ hắn nét tốt cao thượng, rất có thiên quang minh nguyệt bụng dạ. Lưu Chính Phong chẳng những đối với hắn khâm phục, mà còn hết sức ngưỡng mộ. Lưu mỗ tuy là một kẻ bị phụ, nhưng quyết định không chịu gia hại Khúc đại ca."

Đông Phương Bất Bại thần nhiên nói: "Àn, hảo. Ta đây hiện tại cho ngươi hai cái lựa chọn."

Lúc này mọi người vì Đông Phương Bất Bại khí thế sở nhiếp, yên lặng như tờ, toàn trường im ắng đợi chờ nàng nói ra hạ văn.

Chỉ nghe Đông Phương Bất Bại chậm rãi nói: "Thứ nhất, ngươi tự phế võ công, Khúc Dương cùng trở thành bạn tốt chuyện tình, ta không truy cứu nữa. Thứ hai, ngươi phế bỏ Khúc Dương võ công, ngươi tự vẫn là Hành Sơn Lưu Chính Phong, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 21: Giết, hay là không giết!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trần Tiêu ở một bên nghe được Đông Phương Ngọc nói như vậy, âm thầm le lưỡi, này Đông Phương cô nương, hết lần này tới lần khác tự thích làm cho người ta loại này lưỡng nan lựa chọn.

Này hai cái lựa chọn, vô luận như thế nào chọn, Lưu Chính Phong cùng Khúc Dương trong lúc cũng là tất có một người phế bỏ võ công. Chọn điều thứ nhất, thì Lưu Chính Phong kết quả thảm đạm, nhưng là Khúc Dương nhưng bảo vệ không việc gì. Chọn điều thứ hai, cũng là Khúc Dương phế bỏ võ công, hần Lưu Chính Phong vẫn là Hành Sơn Lưu Chính Phong, hôm nay nguy cơ tự nhiên cũng tính là đã qua.

Tuy nhiên, nếu là những người khác ít nhất cũng có thể so đo một chút được mất hai cái lựa chọn, Lưu Chính Phong nhưng ngay cả do dự cũng không có nửa điểm, không nói hai lời cũng đã một chưởng phách tại chính mình đan điền Khí Hải hai nơi huyết vị trên, tùy cơ sắc mặt mạnh mẽ đỏ lên, "Phốc" một tiếng phun ra một búng máu, sau đó thân thể lung la lung lay, rút lui hai bước, đặt mông ngồi ở trên ghế, há mồm thờ đốc.

Hần bên này mới vừa tự phế bỏ võ công, mọi người thậm chí cũng còn không có kịp phản ứng, Khúc Dương bên kia cũng là "Bang bang" hai chưởng, một thân công lực tấn phế, sau đó hai người ngồi cùng một chỗ, liếc mắt nhìn nhau, cười ha ha.

Đại Tung Dương thủ Phí Bản trên mặt lúc đỏ lúc trắng, lúc này động thủ cũng không phải là, không động thủ cũng không phải là. Lúc trước nói chánh nghĩa lắm nhien, nhưng là Đông Phương Bất Bại ở chỗ này, gọi hần như thế nào động thủ? Nếu là không động thủ, lúc trước nhưng cũng giữ ở đối phương người nhà, dùng cái này uy hiếp, nhưng là lúc này đối mặt Đông Phương Bất Bại rồi lại mềm nhũn, cái này nhưng thật quá khó xử rồi.

Bất quá Phí Bản có thể ở trên giang hồ xông ra lớn như vậy danh hiệu, tự nhiên cũng không phải là ngu ngốc, nếu là cứ như vậy bị sợ đi, vậy sau này phái Tung Sơn cũng cũng không cần nữa ở trên giang hồ lẫn lộn. Lập tức con người đi lòng vòng, bỗng nhiên trong lúc cười ha ha, vung mạnh lên tay: "Đem người cũng mang tới!"

"Dạ!"

Phía ngoài nhất thời có không ít người cao giọng đáp ứng, nóc nhà, đình viện, hậu viện, khắp nơi đều là phái Tung Sơn trước tới tốt lắm tay.

Không có chỉ trong chớp lát, liền có Tung Sơn đệ tử đè ép Lưu Chính Phong thê nhi già trẻ, bao quanh đứng ở trong đại viện. Phí Bản mắt thấy mấy phe có con tin nơi tay, trong bụng đại định, cất tiếng cười to, nói: "Đông Phương Bất Bại, ta biết thực lực của ta không bằng người. Nhưng là bây giờ trong tay ta những người này, sống hay chết đều thao túng ở trên tay của ta."

Vừa nói xem tướng ngồi ở một bên Lưu Chính Phong, lạnh giọng nói: "Lưu huynh, người đã đã cùng Đông Phương Bất Bại cùng một giuộc, kia thì đừng trách ta không khách khí. Hiện tại ta cho người thêm một cơ hội cuối cùng, người giết Khúc Dương, chuyện này cho dù kết thúc, ta để người nhà người, sau trở về Tung Sơn đem chuyện này đầu đuôi bẩm báo cho Tả chương môn."

"Người nếu không phải giết, kia thì đừng trách ta không khách khí!"

Hần lời này nói đại nghĩa lắm nhien, phảng phất đây hết thảy cũng là vì giang hồ chánh nghĩa. Nhưng là Trần Tiêu nhưng đâu thềm hần những thứ này, ở một bên chê cười nói: "Ta nói vị huynh đài này, bắt người gia quyến uy hiếp, này nhưng chưa tính là cái gì anh hùng hảo hán hành kính sao?"

Đoàn Dự bình thời ở nhà luôn luôn hiếu kính cha mẹ, hơn nữa không thể gặp người khác uy hiếp người nhà, lập tức ở một bên phối hợp nói: "Đúng đấy chính là, người này cầm người nhà uy hiếp, không phải là hảo hán."

Lúc này Ngũ nhạc kiếm phái những khác bốn phái mắt thấy Phí Bản thế nhưng cầm Lưu Chính Phong gia quyến làm con tin, không khỏi chau mày, Định Dật sư thái tánh khí táo bạo, lại càng tức giận hừ một tiếng, sẽ phải tiến lên động thủ.

Phí Bản cũng là gắt gao ngó chừng Trần Tiêu, oán hận nói: "Còn đây là ta Ngũ nhạc kiếm phái chuyện nhà, khi nào đến phiên người này ngoại nhân xen mồm."

Trần Tiêu cũng không sợ nước nữa trộn lẫn chút, cất cao giọng nói: "Có câu là họa không kịp người nhà, huống chi phụ nữ hài tử? Ta xem a, người này phái Tung Sơn phong cách hành sự, cũng không phải so sánh với Đông Phương cô nương Nhật Nguyệt thần giáo tốt hơn chỗ nào. Ít nhất Đông Phương cô nương Nhật Nguyệt thần giáo, cũng không làm ra loại này cầm nhà người ta người đến uy hiếp chuyện tình." Vừa nói quay đầu nhìn về phía Đông Phương Bất Bại, cười hi hi nói: "Có phải hay không a, Đông Phương cô nương?"

Đông Phương Bất Bại nhìn về phía Trần Tiêu, mỉm cười nói: "Ta Nhật Nguyệt thần giáo, loại này hạ lưu hoạt động, kia là tuyệt đối không làm!"

Nói xong vừa bổ sung: "Ân, Khúc Dương lúc trước chính là chịu trách nhiệm những chuyện này, người hỏi hấn liền biết."

Khúc Dương ngồi ở trên ghế, cười ha ha, nói: "Không tệ. Phàm ta Nhật Nguyệt thần giáo giáo chúng, có đối với bình thường dân chúng hoặc là địch nhân thân thuộc xuất thủ người, vì phạm lần đầu chém tay trái, tái phạm chém tay phải. Lần thứ ba, gãy hai chân!"

Hắn lời này nói như đinh chém sắt, chung quanh quần hào đối với hấn mà càng bội phục trên nhất phân.

Khúc Dương vốn là cùng Lưu Chính Phong chính là lấy âm luật quen biết, Lưu Chính Phong biết hấn phẩm hạnh không kém, lúc này mới kết giao. Lúc này nghe được Khúc Dương nói như thế, lại là ở mới vừa tự phê vô công sau, kia tự nhiên tuyệt đối vô giả.

Trần Tiêu ba người này một xương một họa, nhất thời Phí Bân thần sắc trên mặt cực kỳ mất tự nhiên.

Nhật Nguyệt thần giáo bình thường bị bọn họ trở thành ma giáo, nhưng cũng không làm chuyện loại này. Hấn phái Tung Sơn quảng cáo rùm beng danh môn chính phái, nhưng uy hiếp nhà người ta người, hay là làm trò Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ Đông Phương Bất Bại trước mặt làm những chuyện này, tại chỗ có nhiều người như vậy tận mắt nhìn thấy, lần này, phái Tung Sơn danh tiếng sợ là bị tự mình làm cho mất hết.

Nhưng là chuyện đã phát triển đến loại tình trạng này, nghĩ lùi bước hơn là không thể nào, trong lúc nhất thời dứt khoát đối với Trần Tiêu hờ hững, chẳng qua là nhìn thẳng Lưu Chính Phong, mặt âm trầm, nói: "Chuẩn bị."

Lập tức liền có phái Tung Sơn đệ tử đem trường kiếm chống đỡ lên Lưu Chính Phong phu nhân lưng.

Phí Bân âm trầm nói: "Người giết, hay là không giết?"

Lưu Chính Phong ngẩng đầu ưỡn ngực, quả quyết nói: "Không giết!"

Phí Bân giơ tay vung xuống, phía sau một gã Tung Sơn đệ tử trường kiếm trong tay vung lên, Lưu Chính Phong thê tử bị một kiếm đâm đâm thủng ngực, trong nháy mắt khí tuyệt. Lưu Chính Phong hài nhi ở một bên lớn tiếng kêu lên: "Mẹ!"

Quần hùng thấy, nhất thời "A" một tiếng thét kinh hãi.

Lưu Chính Phong nhìn khốc mắt, giận dữ hét: "Phí Bân, người!"

Phí Bân vẫn âm mặt lạnh, hỏi: "Người giết, hay là không giết!"

"Không giết!" Lưu Chính Phong trong mắt nước mắt cuộn cuộn ra, cắn chặt hàm răng, chính là không giết!

Định Dật nhìn giận dữ, xông lên phía trước chính là một chưởng phách về phía Phí Bân, mắng: "Cầm thú!" Lúc này Phí Bân phía sau một gã nam tử đoạt tiến lên đây, cũng đánh ra một chưởng "Phanh" nhất thanh muện hưởng, song chưởng tương giao, khí lưu bão táp, Định Dật sư thái liền lùi lại ba bước, bộ ngực ngồn ngột, một ngum máu tươi vọt tới rồi trong miệng, nàng mạnh hơn hiểu thắng, ngạnh sanh sanh đem này miệng máu nuốt cửa vào trong bụng.

Nam tử kia khẽ mỉm cười, nói: "Đa tạ!"

Phí Bân lần nữa giơ tay lên chưởng, mắt thấy hấn nữa vung tay lên, liền lại có một người hấn phái chết, nhưng vừa lúc đó, Trần Tiêu ở một bên lại bỗng nhiên hô to một tiếng: "Đông Phương cô nương, ngăn cản hấn!"

Đông Phương Bất Bại cùng Ngũ nhạc kiếm phái nguyên vốn là thị tử đối đầu, Phí Bân giết Lưu Chính Phong người nhà, nàng cũng không thấy đắc có cái gì, trong lòng chẳng qua là đối với này phái Tung Sơn tác phong làm việc càng phát ra là không mãn, nhưng là lúc này nghe Trần Tiêu lời mà nói..., nhưng trong lòng bỗng nhiên trong lúc cảm thấy, nếu như ngăn trở này Phí Bân, cũng là vật chuyện tốt, lập tức mọi người chỉ cảm thấy Hồng Ảnh chợt lóe lên, làm lần nữa thấy Đông Phương Bất Bại thời điểm, Phí Bân trong tay Ngũ Nhạc lệnh kỳ, thể nhưng đã đến Đông Phương Bất Bại trong tay.

Ngay tiếp theo ngay cả Phí Bân, cũng bị Đông Phương Bất Bại cho điểm huyết nói, đứng ở nơi đó không thể động đậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 22: Hạo Nhiên Chính Khí!

Toàn trường an tĩnh tới cực điểm, tất cả mọi người bị chấn hám rồi.

Bọn họ chỉ biết là Đông Phương Bất Bại mạnh, rất mạnh, tuổi còn trẻ cũng đã là giang hồ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, nhưng vẫn không có thể nghĩ đến, tốc độ của nàng thế nhưng có nhanh đến loại trình độ này.

Không chút nào khoa trương nói, lúc này toàn trường có thể thấy Đông Phương Bất Bại động tác, bắt quá bảy tám người mà thôi.

Hơn nữa chẳng qua là có thể thấy tàn ảnh, mà không phải chân chánh thấy được chân thân.

Trên thực tế Phí Bàn dám cầm trong tay lệnh kỳ tới nơi này, tự nhiên là có tương đối thực lực. Tu vi của hắn so với Diệt Tuyệt sư thái trên đại thể sai không nhiều lắm, vốn là còn không đến mức bị một chiêu đánh bại, nhưng là chuyện phát đột nhiên, Đông Phương Bất Bại tốc độ vừa như quý mỵ một loại, dưới sự ứng phó không kịp, trước mặt mọi người ra khỏi như vậy đại sư.

Ngẩn ngời an tĩnh sau khi, cuối cùng vẫn là Thiếu Lâm tự huyền Khổ đại sư trước hết kịp phản ứng, chấp tay hành lễ, đọc một tiếng: "A di đà Phật."

Vừa lúc mượn cơ hội này, Trần Tiêu rút ra Lệnh Hồ Xung bên hông bội kiếm, gác ở Phí Bàn nuốt trong cổ, trầm giọng nói: "Vốn là các ngươi Ngũ nhạc kiếm phái chuyện tiểu tử ta còn lười quản, bắt quá người thế nhưng thật dám đương trứ thiên hạ anh hùng đích diện giết người gia quyến, kia tại hạ liền nói gì cũng phải quản trên quan tâm rồi."

Nếu đến từ Địa Cầu, lại là năm thanh niên tốt, Trần Tiêu trong lòng vẫn thờ phụng đúng là tánh mạng nhất đáng quý, tình yêu giới cao hơn. Phái Tung Sơn như vậy ngay mặt giết không còn sức đánh trả người bình thường, hắn sao có thể có thể không quản.

Trần Tiêu vốn là đối với phái Tung Sơn tự tuyệt không có hảo cảm, lúc này thấy bọn họ tác phong làm việc, ấn tượng lại càng sai tới cực điểm, hôm nay chế trụ đại tung dương tay Phí Bàn, nói gì cũng phải đem Lư Chính Phong gia quyến cho cứu ra.

Phí Bàn bị chế, trên mặt nhưng không có nửa điểm sợ, chẳng qua là hắc hắc cười lạnh nói: "Giết ta, bọn họ đều phải chết!"

Lúc này mắt thấy thân nhân của mình lại muốn tai nạn chết người, Lư Chính Phong chiến chiến nguy nguy đứng lên, hướng về phía chung quanh các anh hùng bao quanh tác áp, nói: "Nơi này Thiếu Lâm, Võ Đang chờ các vị tiền bối danh túc tấn đều ở đây, Thái Sơn, Hoa Sơn hai phái chương môn sư huynh đã ở, hăng sơn phái có Định Dật sư thái, cũng có thể đòi nàng chương môn sư tỷ làm chủ, ngoài ra, các vị anh hùng hảo hán, đều tái sinh chứng kiến."

Hắn ánh mắt hướng mọi người trên mặt quét qua, trầm giọng nói: "Lư mỗ hướng chúng vị bằng hữu van xin cái này tình, để cho ta nhìn chung bằng hữu nghĩa khí, cũng phải bảo vệ người nhà đệ tử chu toàn."

Diệt Tuyệt sư thái tính cách bốc lửa, sớm liền xem không quản phái Tung Sơn tác phong làm việc, trước hết tỏ thái độ, u ám nói: "Bản ni luôn luôn tự xưng là chánh nghĩa, nhưng là hôm nay, ta thật xấu hổ vì cùng người này đồng dạng xưng là chính phái."

Vừa nói rút ra trong tay Y Thiên trường kiếm, mang theo phái Nga Mi chúng đệ tử đứng dậy, đứng ở Trần Tiêu bên cạnh.

Phái Thiếu Lâm Huyền Khổ đại sư cao tuyên một tiếng Phật hiệu, nói: "A di đà Phật, trời cao có đức hiếu sinh, giang hồ ân oán, thì như thế nào liên lụy đến nhà trên thân người. Thiện tai, thiện tai." Vừa nói mang theo phái Thiếu Lâm chúng đệ tử cũng đứng ở Trần Tiêu bên cạnh.

Sau chính là Võ Đang, Côn Luân chờ giang hồ đại phái.

Định Dật sư thái ngoài mới vừa bên trong hòa, tính tình mặc dù táo bạo, tâm địa nhưng vô cùng hiền lành, nàng đối với Trần Tiêu vốn là có hảo cảm, hơn nữa Nghi Lâm quan hệ, cũng đi theo nói: "Cũng coi như trên bản ni một phần." Vừa nói mang theo hăng sơn phái chúng đệ tử cũng đứng tới.

Phái Thái Sơn Thiên Môn đạo nhân đứng dậy, gật đầu nói: "Ta Ngũ nhạc kiếm phái vốn là đồng khí liên chi, bắt quá bất người gia quyến uy hiếp, quả thật không phải là chánh đạo gây nên. Ta cũng vậy tán thành Trần thiếu hiệp. Nhạc hiền đệ, người nghĩ như thế nào?"

Nhạc Bất Quần nhìn cùng Trần Tiêu rõ ràng quan hệ không tệ Lệnh Hồ Xung một cái, lại nhìn một chút ngồi ở cách đó không xa Nhạc Linh San một cái, thâm nghĩ: "Hôm nay xem ra này phái Tung Sơn tuyệt khó được rồi bỏ đi. Cầm người nhà làm uy hiếp, không phải là chánh đạo gây nên. Trần Tiêu người này một thân Hạo Nhiên Chính Khí, tương lai thành tựu tuyệt sẽ không thấp. Định hôm nay muốn đứng thành hàng, chẳng nhân cơ hội bán cá nhân hân tình." Lúc này đứng dậy, nói: "Nhạc mỗ cũng có gia quyến, thực phải không nguyện người nhà bị uy hiếp. Cho nên..."

Hắn cũng đứng ở Trần Tiêu bên cạnh.

Hôm nay phái Tung Sơn đại thế đã mất, Phí Bàn mắt thấy tại chỗ cơ hồ hơn phân nửa cũng đứng ở Trần Tiêu một bên, tức giận hừ nói: "Các ngươi lại sẽ cùng Đông Phương Bất Bại thông đồng làm bày, coi là ta xem sai các ngươi. Hừ, ta trở về không phải là hướng Tả chương môn chi tiết bẩm báo không thể."

Dứt lời nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Thả người, chúng ta đi!"

Thật ra thì hắn vốn là tự đánh chủ ý này. Mặc dù không có có thể giết khúc dương, vừa chọc cho phạm vào nhiều người tức giận, nhưng là ít nhất, phái Tung Sơn hiền hách uy danh là cho bảo vệ. Hôm nay rồi đi, có thể nói là đạo bất đồng bất tương vi mưu, không tính là sợ chạy trốn.

Nghe lời của hấn, phái Tung Sơn đệ tử đem Lưu Chính Phong gia quyền đẩy đi ra, Trần Tiêu cũng thả ra trong tay trường kiếm, hướng Đông Phương Bất Bại chớp chớp mắt, tay trái ngón tay âm thầm gật, Đông Phương Bất Bại lúc này hội ý, cười nói: "Coi như ngươi thức thời. Mặt này phá kỷ trả lại ngươi!"

Nói tới đây, Đông Phương Bất Bại cả người cũng phảng phất hóa thành một trận gió nhẹ, mọi người chỉ nghe được "Bang bang" hai tiếng muồn hưởng tiếng vang lên, sau đó liền chỉ thấy được Phí Bân nắm Ngũ Nhạc lệnh kỳ, thân thể của hấn nhưng thẳng bay ra ngoài.

Chờ mọi người phải nhìn nữa Đông Phương Bất Bại thân ảnh, chỉ thấy nàng liền phảng phất từ không động dậy một loại, vẫn vững vàng ngồi ở chủ vị trên, mạng trên mặt mỉm cười thản nhiên, dù bạn vẫn ung dung.

"Phù phù" một tiếng ném tới trên mặt đất, Phí Bân sắc mặt như tro tàn, nhìn chằm chằm Đông Phương Bất Bại, cả giận nói: "Ngươi, ngươi phé đi võ công của ta..."

Đông Phương Bất Bại liền phảng phất làm một bé nhỏ không đáng kể chuyện nhỏ loại, không thêm để ý chút nào, cười nhạt nói: "Muốn không phải bởi vì ngươi, Khúc Dương thì như thế nào cần tự phé võ công? Ta thần giáo thuộc hạ bị phé đi võ công, ta đây làm giáo chủ tự nhiên muốn lấy lại danh dự. Hôm nay không có giết ngươi đã coi như ngươi may mắn, còn không mau rút đi?!"

Khúc Dương tự phé võ công, mặc dù là bị Đông Phương Bất Bại yêu cầu, nhưng là truy nguyên, hay là bởi vì Phí Bân người gây sự, cho nên hấn nói như thế, cũng không tính là tin khẩu khai hà đồi trắng thay đen.

Phí Bân tay che ngực miệng, cường tự đem vọt tới yết hầu máu tươi nuốt trở vào, nói: "Khúc Dương võ công của là nghe ngươi mạng làm chính mình phé bỏ, nào có cùng ta quan hệ?!"

Đông Phương Bất Bại ngó chừng Phí Bân hai mắt, chậm rãi nói: "Ta nói là bởi vì ngươi, liền là bởi vì ngươi. Làm sao, ngươi có ý kiến sao?"

"Ngươi!"

Phí Bân còn muốn nói thêm gì nữa, cuối cùng nhưng chỉ có thể nhịn ở. Vốn là hấn cũng không phải là Đông Phương Bất Bại đối thủ, hôm nay cả đời tu vi bị phé, báo thù sợ là hơn không có nữa điểm hi vọng. Nói thêm nữa vô ích, chỉ có thể đồ chọc người nhạo báng. Đến cuối cùng, Phí Bân chỉ có thể thản sắc oán độc hung hăng trợn mắt nhìn Trần Tiêu một cái, ôm hận rồi đi.

Phí Bân vừa đi, khúc dương vội vàng hướng Đông Phương Bất Bại quỳ một gối xuống, ôm quyền nói cảm ơn: "Thuộc hạ tạ ơn giáo chủ."

Đông Phương Bất Bại khẽ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Thật ra thì nàng muốn giết Phí Bân, tuyệt đối không phải là cái gì việc khó. Coi như là ở nơi này trường hợp, nàng thật đem Phí Bân giết, quần hùng cho dù muốn vây công nàng, nàng muốn đi cũng rất dễ dàng. Chỉ bất quá bởi như vậy Khúc Dương liền không có cách nào làm người, lúc này mới sửa thành chẳng qua là phé bỏ Phí Bân võ công của.

Nói về Đông Phương Bất Bại mặc dù thân là Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ, trên giang hồ chúng trong dân cư đại ma đầu, nhưng là kia bản thân trên thực tế cũng không thể nào ác độc thích giết chóc.

Nếu không lúc ấy ở bầy ngọc uyển, nghĩ sảm sở nàng Điền Bá Quang sớm bị một chương chụp chết, kia còn đến phiên Trần Tiêu phân tích « Quỷ Hoa Bảo Điện ».

Bên này Trần Tiêu đưa mắt nhìn Phí Bân rồi đi, trong đầu nhất thời vang lên hệ thống đề kỳ thanh âm "Chậu vàng rửa tay nhiệm vụ hoàn thành. Nhiệm vụ đánh giá phân tích ở bên trong, xin hậu ——"

"Phân tích kết thúc, nhiệm vụ đánh giá cấp bậc: vô, nhiệm vụ phần thưởng: giang hồ uy vọng +5, Thiếu Lâm, Võ Đang, Nga Mĩ, Côn Luân, Hoa Sơn, Thái Sơn, Hành Sơn, Hành Sơn chờ môn phái hảo cảm độ +10."

"Hô ——"

Trần Tiêu thờ dài ra một hơi, nhiệm vụ này xem ra tự do độ rất cao, cho nên không có đánh giá cấp bậc, bất quá này giang hồ uy vọng gần đây cũng là là tá dâng đi lên a, xem ra nữa như vậy đi xuống tự mình thực sự xen lẫn mình chủ vô lâm rồi —— không biết võ công mình chủ vô lâm? Nghe rất mạng cảm a có không có?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 23:

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Phái Tung Sơn đoàn người như là đã rời đi, chậu vàng rửa tay khánh điển tự nhiên này còn phải tiếp tục nữa.

Lưu Chính Phong phân phó người khiêng đi phu nhân thi thể, vừa hảo hảo an ủi những khác gia quyến, ở trong viện rung rung hướng về phía Trần Tiêu đám người thật sâu vái chào, sau đó thôi lui đến hậu viện, đem phu nhân khỏa hảo chôn cất rồi, từ không nói chơi.

Hôm nay chuyện cuối cùng đã kết thúc, chỉ tiếc phu nhân vì phái Tung Sơn giết chết, Lưu Chính Phong cũng biết hôm nay là đại cuộc sống, tại chỗ quần hùng rất nhiều, không thể chậm trễ số, lập tức hân đi trước thương tiếc mất vợ, chánh đường trong đình viện này liền quét dọn nơi sân, sau đó mở tịch.

Nhìn Lưu Chính Phong hơi hơi có chút tiêu điều bóng lưng, Trần Tiêu trong lòng cũng là khổ sở, nhưng là này dù sao cũng là giang hồ, người chết thật sự là nửa bình thường bất quá, mình cũng cũng còn không biết không thể nói lúc nào tự làm cho người ta giết, hoặc là dứt khoát bị hệ thống mật sát, còn là vui vẻ một ngày chính là một ngày tốt nhất.

Trong bụng nghĩ như vậy, thư thái không ít, Lệnh Hồ Xung cùng Đoàn Dự hai người cùng Trần Tiêu tính tình có chút tương hợp, lôi kéo Trần Tiêu tìm một cái bàn ngồi, liền muốn uống rượu.

Trần Tiêu mọi nơi vừa nhìn, cơ trí khả ái tiểu sư muội Nhạc Linh San an vị ở Lệnh Hồ Xung bên cạnh, hai người cười hi hi nghị luận, Đoàn Dự thì cùng Vương Ngữ Yên ngồi cùng một chỗ, Vương Ngữ Yên nhìn Trần Tiêu tới đây, hơi hơi có chút xấu hổ, Đoàn Dự vội vàng giới thiệu nói: "Trần huynh, đây là... Đây là tiểu đệ bạn tốt, họ Vương tên Ngữ Yên, hảo tiểu thiên hê, ngữ cười thân nhiên Ngữ Yên, ha ha."

Hắn này giới thiệu xong, Vương Ngữ Yên cúi đầu phúc một chút, coi như là gặp qua.

Trần Tiêu hơi đánh giá hạ xuống, này Vương Ngữ Yên quả thật thiên tiên hóa người, lúc này cả trong hành lang, bàn về xinh đẹp sợ là cũng chỉ có Đông Phương Bất Bại có thể chịu được tới sánh vai rồi.

Một bên Nghi Lâm rất xa thấy Trần Tiêu bên cạnh vị trí còn trống không, liền muốn đi qua tới tương bồi, bất quá dù sao mình là người xuất gia, ở trường hợp này trên có nhiều bất tiện, vừa lúc nhìn thấy Đông Phương Bất Bại cùng Khúc Dương ở bên cạnh cách đó không xa thấp giọng đàm luận, lập tức đi tới, vươn ra trắng nõn tiểu thủ, nhẹ nhàng kéo Đông Phương Bất Bại y phục tay áo, nói nhỏ: "Đông Phương tỷ tỷ, Trần Nhị ca nơi nào còn có chỗ trống, người đi đâu cùng hắn cùng nhau có được hay không?"

Tiểu nha đầu thanh âm rất mềm, gọi nghe không đành lòng cự tuyệt.

Đông Phương Bất Bại nhìn lướt qua Trần Tiêu một ít bàn mấy người, nhất thời có chút buồn cười, nói: "Người là xem người nhà Trần Nhị ca cô đơn chiếc bóng cái chân người so đi xuống, có phải hay không?"

Nghi Lâm khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ màu đỏ bừng, cuối cùng vẫn là khẽ gật đầu.

Đông Phương Bất Bại trong lòng đối với Trần Tiêu vốn là có hảo cảm hơn, lúc này tự mình vừa lúc cùng Khúc Dương cũng không còn vị trí thích hợp, không bằng tự giữ gìn đi qua, lúc này đáp ứng: "Hảo, ta đây liền ứng yêu cầu của người là được."

Lập tức mang theo Khúc Dương cùng nhau, ngồi ở Trần Tiêu bên cạnh.

Lúc này cái bàn này ra trận cho chưa từng có xa hoa, Lệnh Hồ Xung mang theo Nhạc Linh San, Đoàn Dự mang theo Vương Ngữ Yên, Trần Tiêu bên cạnh là Đông Phương Bất Bại, Khúc Dương thân là Đông Phương Bất Bại thuộc hạ, không dám tới ngồi cùng bàn, cuối cùng Trần Tiêu để cho rời để cho, miễn cưỡng ngồi hé mở cái băng ngồi, cẩn thận phụng bồi.

Đông Phương Bất Bại khí tràng dù sao quá mạnh mẽ, trong lúc nhất thời mấy người khác hoặc nhiều hoặc ít hơi có chút không được tự nhiên, ngay tiếp theo nói cũng thiếu rất nhiều. Nhạc Bất Quần rất xa thấy, bất đắc dĩ lắc đầu, muốn nói gì, cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Rất nhanh rượu và thức ăn đi lên, Lệnh Hồ Xung thuở nhỏ rượu mừng, vừa nghe tới mùi rượu, kia còn nhẫn nại được, cũng không quản Đông Phương Bất Bại tự ở bên người không xa, trước ngã chén, giờ lên mọi nơi để cho rồi một vòng, sau một ngụm uống sạch, khen: "Rượu ngon!"

Có hắn này dẫn đầu, mọi người lời này cuối cùng là nhiều hơn.

Trần Tiêu đứng lên, lấy ra trên địa cầu luyện tự bàn rượu văn hóa, trước cho đang ngồi mỗi người cũng châm rồi một chén rượu, sau giờ lên chén rượu, cười nói: "Hôm nay lần đầu gặp mặt, trước tự giới thiệu mình xuống. Tiểu đệ họ Trần tên Tiêu, hai mươi bốn tuổi, đến nay chưa lập gia đình."

Nghe hắn nói thú vị, mấy nữ nhân tử cũng hé miệng cười khẽ, Nhạc Linh San bình thời đi theo Lệnh Hồ Xung, cũng là hoạt bát tính tình, trêu ghẹo nói: "Vậy người tính toán lúc nào kết hôn nha? Đến lúc đó ta cùng đại sư huynh đi uống người rượu mừng!"

Trần Tiêu cười ha ha nói: "Nhất định, nhất định, ha ha. Ta uống trước, mọi người tự nhiên!"

Lệnh Hồ Xung kia tự nhiên là phụng bồi một ngụm làm, Đoàn Dự cũng học theo, mãnh liệt uống một ngụm, sau đó há mồm thờ dõc: "Haiz, Hmm, rượu này thật là mạnh, ha ha." Hắn xuất thân vương phủ, đối với ăn uống không coi trọng lắm, nhưng là lại vô cùng thích kết giao bằng hữu. Hôm nay có Lệnh

Hồ Xung phía trước làm mẫu, hẳn tự nhiên không chịu hạ xuống người sau.

Nhạc Linh San nhỏ nhỏ nhấp một miếng, Vương Ngữ Yên còn lại là bắt vì sở động.

Cũng là Đông Phương Bất Bại đủ thống khoái, cũng một ngụm cạn một chén.

Rượu vật này, vừa vào, liền dễ dàng xúc tiến trao đổi, đoàn người ăn vài miếng món ăn, Trần Tiêu nhìn Đoàn Dự, hiểu kỳ nói: "Đoàn lão đệ, mới vừa người nói nhà người ở Vân Nam, này làm sao chạy đến bên này chơi tới rồi?" Lúc trước hẳn biết được Đoàn Dự là trong mấy người nhỏ nhất, mới vừa hai mươi tuổi, cho nên cũng là kêu một tiếng lão đệ, lộ ra vẻ thân thiết.

Đoàn Dự ăn vài miếng đồ, nói: "Người cho rằng ta nguyện ý a? Chúng ta Đoàn gia Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phở bị Tây Vực quốc sư Cưu Ma Trí theo dõi, không phải là nói muốn đem ta chop tới khi hẳn lão bằng hữu Mộ Dung Bác trước mộ đốt. Trần đại ca, người nói thiên hạ nào có như vậy đạo lý? Ta tự nhiên sẽ không tùy ý hẳn định đoạt, này không tìm cái cơ hội, đã chạy ra tới rồi."

Lệnh Hồ Xung ở một bên mãnh liệt uống một hớp rượu, nói: "Đúng đúng đúng, thiên hạ quyết định không có như vậy đạo lý. Hẳn cùng lão hữu trong lúc ước hẹn, kia quan người khác chuyện gì? Hẳn nói ước hẹn phải bắt Đoàn lão đệ người đi đốt, kia hai ta cũng hẹn hạ xuống, đã muốn hẳn hòa điểm đao công pháp, có phải hay không hai ta có thể danh chính ngôn thuận đánh lên môn đi?"

Trần Tiêu nghe cười ha ha, nói: "Là đạo lý này! Ha ha, kia nếu là chúng ta võ công đệ nhất thiên hạ, tùy tiện nói cùng ai ước hẹn, đây chẳng phải là có thể tùy tiện tìm người khác phiền toái? Thiên hạ nào có này Phách Vương lý luận chứ sao."

Đông Phương Ngọc bật cười, nói: "Vậy không bằng chúng ta tự hẹn hạ xuống, như vậy ta Nhật Nguyệt thần giáo muốn giết người nào, có thể bị dễ dàng được ngay."

Trần Tiêu nghe da đầu tê dại, này cười giong nhưng mở không được a.

Mấy người vừa uống mấy chén, Vương Ngữ Yên bỗng nhiên khẽ thở dài, Đoàn Dự thấy, biết nàng lại nghĩ tới rồi Mộ Dung Phục biểu ca, trong lòng không khỏi có chút chua khó chịu, nhưng là này thần tiên tỷ tỷ nguyện vọng tóm lại đắc giúp nàng tròn, lúc này mở miệng nói: "Mấy vị, tiểu đệ có một yêu cầu quá đáng, mong rằng mấy vị hỗ trợ."

Hắn này nói trịnh trọng, tại chỗ mấy người cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì, Trần Tiêu nhìn một chút ngồi bên cạnh hắn Vương Ngữ Yên, trong lòng mơ hồ có chút ấn tượng, lúc này hỏi: "Đoàn lão đệ có lời gì không ngại nói thẳng sao, có thể giúp trên tự nhiên là phải giúp."

Đoàn Dự nói: "Vương cô nương nhớ biểu ca của nàng Mộ Dung Phục Mộ Dung công tử, gần đây không biết đi nơi nào, vẫn không người, cho nên tiểu đệ muốn cầu mấy vị, nếu là có Mộ Dung công tử tin tức, nhưng phải tất yếu nói cho ta biết... Nói cho Vương cô nương một tiếng."

Hắn này nói cho hết lời, Đông Phương Ngọc ở một bên hiểu kỳ nói: "Vương cô nương biểu ca, nhưng là người ta gọi là 'Dĩ bí chi đạo, hoàn thi bí thân (ai chột bằng cái gì thì đâm lại bằng cái ấy)' chính là cái kia 'Bắc Kiều Phong, nam Mộ Dung' Mộ Dung Phục?"

Nàng này một chuỗi dài nói cho hết lời, Vương Ngữ Yên nhất thời ánh mắt cũng sáng lên, nói: "Chính là."

Trần Tiêu ở một bên cười ha hả nói: "Ai nha, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, ngưỡng mộ đại danh đã lâu a. Này Mộ Dung công tử nghe nói đáng về đường đường, làm anh tuấn tiêu sái phong lưu phóng khoáng ngọc thụ lâm phong, thật là người gặp người thích hoa kiến hoa khai, nếu là ta cùng hắn so với, đó là Huỳnh Hóa chi quang cùng trăng sáng tranh nhau phát sáng, ai, chi tiếc vẫn không có thể nhìn thấy, đáng tiếc, đáng tiếc."

Hắn lời này nói thú vị, tại chỗ mấy người cười ha ha, sợ cũng chỉ có Đoàn Dự trong lòng đau khổ, về mặt cô đơn.

Vương Ngữ Yên nghe được Trần Tiêu đại khen Mộ Dung biểu ca, trong lòng vừa thẹn vừa mừng, đỏ ửng khuôn mặt, nhẹ nhàng gãi một cái, nói: "Biểu ca ta nào có người nói tốt như vậy nữa. Bất quá chờ người thấy biểu ca, hẳn nhất định sẽ rất nguyện ý cùng người làm bằng hữu."

Mộ Dung Phục là cái gì đức hạnh, Trần Tiêu vừa làm sao không biết, bất quá này Vương Ngữ Yên nhưng là tốt cô nương, nàng cùng Đoàn Dự quả nhiên là ông trời tác hợp cho, Trần Tiêu lúc trước nói những lời đó, tự nhiên là có đạo lý của hắn.

Quả nhiên, nghe được Vương Ngữ Yên nói như vậy, Trần Tiêu lập tức dòi đi nói gió, nói: "Àn, hi vọng có cơ hội có thể nhìn thấy đại danh đỉnh đỉnh Mộ Dung công tử nữa, ha hả. Ta nếu là có rồi tin tức của hắn, nhất định lập tức nghĩ biện pháp báo cho người. Chỉ sợ hẳn quý nhân chuyện bận rộn, ta tìm hẳn không tới a."

Vương Ngữ Yên hướng Trần Tiêu cười ngọt ngào, nói: "Vậy cũng cảm ơn người nữa."

Mấy người vừa cười náo loạn một trận, Trần Tiêu khước mắt chợt thấy một thân ảnh đang nhìn mình, nghiêng đầu đi, nhưng thì ra là chính là giả trang người gù Lâm Bình Chi. Hai người liếc mắt nhìn nhau, Lâm Bình Chi bỗng nhiên âm thầm hướng tự mình sử liểu cá nhãn sắc, vừa vẩy vẩy tay, sau trước đứng dậy ra khỏi đại đường.

"Lâm Bình Chi tiểu tử này giờ trò quỷ gì?"

Trần Tiêu trong lòng nghi ngờ, cùng người chung quanh cáo lỗi một tiếng, nói: "Ha ha, rượu này uống có chút mau, ta đi hóng mát một chút, đại gia tiếp tục, tiếp tục Hmm, không cần chờ ta."

Vừa nói theo Lâm Bình Chi đi phương hướng đi ra cửa.

Lúc này bên cạnh màu lam bóng dáng chột lóe, cũng là Đoàn Dự cũng đi theo ra ngoài.

Hai người ra khỏi đại đường, đến hậu viện, Đoàn Dự hướng Trần Tiêu tố khổ nói: "Trần đại ca, ai, thần tiên tỷ tỷ... Nga, cũng chính là Vương cô nương, trong lòng của nàng chỉ có biểu ca của nàng, mới vừa rồi người vừa như vậy khen ngợi hần, ta thật là, thật là, ai..."

Lúc trước hần ở Vô Lượng sơn trong sơn động thấy thần tiên hạ phàm một loại mỹ nữ tượng đá, tại chỗ liền giết nãy mình, luôn luôn gọi Vương Ngữ Yên vì thần tiên tỷ tỷ, đối với Vương Ngữ Yên thích tự nhiên là không cần nói nhiều.

Lại không nghĩ Trần Tiêu cũng là cười nói: "Đừng có gấp, có câu là chân thành sở tới kiên định, Mộ Dung công tử chỉ không có ở đây tình yêu nam nữ trên, Đoàn lão đệ yên tâm là tốt rồi, ha ha."

"Chân thành sở tới kiên định..."

Đoàn Dự lẩm bẩm niệm hai tiếng, trong mắt bỗng nhiên tuôn ra có thể so với hai trăm ngôi bóng đèn quang mang, hướng Trần Tiêu vái chào đến, nói: "Đoàn Dự tạ ơn Trần đại ca chỉ điểm chỉ ân."

Đối với Đoàn Dự mà nói, võ công thật xấu cũng không sao cả, có thể ôm mỹ nhân thuộc về mới là trọng yếu nhất. Hôm nay có Trần Tiêu lời mà nói..., nhất là câu kia "Mộ Dung công tử chỉ không có ở đây tình yêu nam nữ", lại càng nói đến rồi tim của hần khảm trong.

Lần này ý chí chiến đấu tràn đầy, kia quả nhiên là so sánh với ăn cái gì sơn trân hải vị học được cái gì cái thể võ công hơn đáng giá vui về chuyện rồi.

Lúc này hai người đã đến Liễu phủ hậu viện nhà xí phụ cận, Lâm Bình Chi giả trang người gù đi tiến lên đây, hướng Trần Tiêu "Phù phù" một tiếng liền quỳ trên mặt đất, không nói hai lời trước "Đồng đông đồng" đập đầu ba cái, nói: "Tiên sinh cứu ta!"

Mắt thấy loại này tràng diện, Đoàn Dự mặc dù không biết giữa hai người có quan hệ gì, nhưng là nhưng cũng biết tự mình một ngoại nhân nghe nhiều không tốt, lúc này cáo lỗi một tiếng, trở về đại đường đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 24: Dư Thương Hải

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Nhìn lên trước mặt quỳ trên mặt đất Lâm Bình Chi, Trần Tiêu ấn tượng cũng coi như bình thường

Nói hần đáng thương sao, cũng đúng là thật đáng thương, sai thủ hạ giết Dư Thương Hải nhi tử, kết quả làm cho nhà một cái bự Phúc Uy tiêu cực bị giết chỉ còn lại hần một người, khó trách hần dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào một lòng nghĩ muốn báo thù.

Đối với cái này một chút, Trần Tiêu cũng không có gì hay đánh giá.

Nếu là đổi thành cha mẹ mình bị giết, đừng nói vì báo thù đi cắt tiểu đệ đệ, sợ là hơn nghiêm trọng chuyện mình cũng làm được.

Nhưng là nói hần đáng hận sao, cũng thật sự đáng hận.

Báo thù còn chưa tính, cuối cùng ngay tiếp theo chỉ muốn cùng hần quan hệ khá hơn chút người, sẽ không một rơi vào kết quả tốt.

Ngay cả đến cuối cùng cũng còn thích tiểu sư muội của hần Nhạc Linh San tất cả cũng kết quả thâm đạm, thật đáng hận cực kỳ.

Nhưng là trước mắt vấn đề lớn nhất là ở, hiện tại Lâm Bình Chi còn chỉ là một đáng thương người, về phần chuyện tương lai, những thứ kia dù sao còn không có phát sinh, nhưng là cha mẹ hần bị giết đây chính là thật thật tại tại đã xảy ra.

Trong đầu cẩn thận suy nghĩ một chút, trước mắt chuyện này còn tưởng là thật khó để giải quyết.

Hiện tại sẽ giết hần, sau đó lại giết chương môn Dư Thương Hải báo thù cho hần? Kia rõ ràng không phải là mình phải làm, rồi hãy nói này Logic cũng nói không thông, hiện tại Lâm Bình Chi còn là một tam xem rất phù hợp thiếu niên. Lúc trước giết Dư Thương Hải nhi tử là vì cứu Nhạc Linh San sai tay



giết, nghèo túng thời điểm cũng không nói làm ra chuyện gì thương thiên hại lý. Nhưng là phải phải không giết hần, tương lai chuyện này ai có thể dám cam đoan tự chắc chắn sẽ không phát sinh?

Trần Tiêu trong lòng suy nghĩ điện thêm, ngoài miệng nhưng chậm rãi nói: "Trước đứng lên đi, như vậy bị nhìn thấy thật sự không tốt." Vừa nói đưa tay ra đem Lâm Bình Chi đỡ lên.

Lâm Bình Chi đứng lên, cũng không dám cùng Trần Tiêu nhìn thẳng, thanh âm mang theo khóc nức nở, nói: "Tiên sinh, tại hạ cha mẹ vì gian nhân Dư Thương Hải giết chết, tại hạ nghĩ muốn báo thù! Tiên sinh cần phải giúp ta!"

Báo thù đến được, vấn đề là ta không biết võ công a.

Trần Tiêu hiểu kỳ nói: "Người muốn báo thù, hảo hảo luyện võ chính là, tới tìm ta làm cái gì? Ta lại không thể dạy võ công cho người."

Lâm Bình Chi thấy chừng không người nào, vừa muốn quý xuống, bị Trần Tiêu liều mạng ngăn cản, rồi mới lên tiếng: "Ta nghĩ thỉnh tiên sinh cùng Đông Phương giáo chủ nói tốt vài câu, van xin nàng nhận lấy ta là Nhật Nguyệt thần giáo giáo chúng. Ta không cầu nàng truyền ta cái gì cao thâm võ công, chỉ muốn có một đặt chân địa phương, trước học chút ít trụ cột võ công của, đợi có nhất định thực lực, ta nữa đi tìm nhà ta « Tịch Tà Kiếm Phổ » ..."

Trần Tiêu cẩn thận suy nghĩ một chút, cái thế giới này trước mắt rốt cuộc có bao nhiêu thay đổi còn không rõ ràng lắm, Lâm Bình Chi yêu cầu gia nhập Nhật Nguyệt thần giáo, đối với hần mà nói quả thật cũng là một cái lựa chọn tốt. Minh và Đông Phương Bất Bại quan hệ trong đó tương đối hài lòng, chỉ cần không phải kẻ ngu cũng nhìn ra, có Nhật Nguyệt thần giáo này khóa thừa lương đại thụ, đến lúc đó lại đi tìm « Tịch Tà Kiếm Phổ », sau báo thù, quả thật cũng thuận lý thành chương.

Giết cha giết mẫu đại thù, bất cội đái thiên, này thật không coi vào đâu.

Dù sao Dư Thương Hải cũng không phải là người tốt, vừa bắt đầu sẽ không đánh cái gì ý kiến hay, nếu là Lâm Bình Chi gia nhập Nhật Nguyệt thần giáo, tương lai bọn họ trong lúc chết đập đầu cùng mình cũng không có gì đại quan hệ, còn có thể tròn Lệnh Hồ Xung cưới tiểu sư muội tâm nguyện, thật cũng không sai.

Chẳng qua là này Lâm Bình Chi nhưng là một tuyệt đối mỹ nam tử, để trên địa cầu mà nói, đó chính là Hàn Quốc đồ chưa kịch tiêu chuẩn vai nam chính mẫu, hần đi rồi Nhật Nguyệt thần giáo không thể nói còn phải cầu kết lại người nào đâu rồi, nếu là đến lúc đó không cẩn thận đem chúng ta Đông Phương muội tử thông đồng đi —— ta khát, chuyện này cũng không thể đáp ứng a!

Trần Tiêu Chính thể khó xử hết sức, bỗng nhiên một thanh buồn rười rượi thanh âm vang lên, nói: "Lâm Bình Chi, thi ra là người thể nhưng cật, hôm nay cuối cùng bị ta cho phát hiện."

Thanh âm tiết cứng rắn đi xuống, một đạo thân ảnh loại quý mị xuất hiện ở Trần Tiêu trong tầm mắt, vươn tay liền hướng Lâm Bình Chi chụp tới.

Thân ảnh kia vóc dáng không cao, một thân màu xanh đạo bào, chính là phái Thanh Thành chương môn Dư Thương Hải.

Trần Tiêu hôm nay ở nơi này chậu vàng rửa tay buổi lễ trên hô phong hoán vũ, sau lưng hơn đứng Đông Phương Bất Bại cái này phòng chữ Thiên núi dựa lớn, Dư Thương Hải không dám đối với Trần Tiêu xuất thủ, nhưng là đối với Lâm Bình Chi cái này người cô đơn, dĩ nhiên là không có những thứ kia cổ kỹ.

Lâm Bình Chi hiện tại chống đỡ chết cũng chính là một quần áo lụa là nhị thể tổ, sẵn thủ trên chọc điều am hiểu, động thủ rõ ràng còn chưa đủ nhìn, ngay cả hoàn thủ cơ hội cũng không có, cũng đã bị Dư Thương Hải bắt được bộ ngực huyết Thiên Trung, lúc này nhuyển đảo.

Một chiêu chế trụ Lâm Bình Chi, Dư Thương Hải cả người hơi thở đại thịnh, liền tính toán lúc này rời đi thôi, dẫn hần trở về hảo hảo câu hỏi.

Lần này Trần Tiêu trong lòng khản trương, này Lâm Bình Chi trước mắt coi như tốt thiếu niên, này Dư Thương Hải nhưng không phải là cái gì người tốt, Lâm Bình Chi rơi vào trong tay của hần, kết quả thăm đàm có thể dự trừ.

Lại không nghĩ đang này Thiên Quân Nhất Phát Chi Tế, bỗng nhiên một thanh thanh âm nhu hòa vang lên, nói: "Dư huynh thủ hạ lưu nhân!" Sau đó một đạo cả người tản ra màu tím hơi thở bóng người xông thẳng lại, một chương phách về phía Dư Thương Hải, một ... khác chương chụp vào Lâm Bình Chi cánh tay.

Chuyện phát đột nhiên, Dư Thương Hải mắt thấy nếu như mình bất kể này người, bị một chương phách đang tất nhiên người bị thương nặng, hần cũng là võ học một đại tông sư, phản ứng cực nhanh, tay trái đẩy ra Lâm Bình Chi, hữu chương ngưng tụ cả người nội lực, cùng người một chương đối với tới.

"Oanh ——"

Cuồng phong bạo lên, cấp sức lực cuồng xoáy, Dư Thương Hải cùng đến đây cứu viện người đều thối lui ba bước, Lâm Bình Chi mượn cơ hội này trực tiếp trốn được Trần Tiêu phía sau, chẳng qua là ngó chừng Dư Thương Hải, nghiêng răng nghiêng lợi, hai mắt đầy máu.

Sau lại người thu cả người kinh khí, chính là phái Hoa Sơn chương môn, Quân Tử Kiếm Nhạc Bất Quần.

Nhạc Bất Quần một chiêu ngăn lại Dư Thương Hải, trước hướng Trần Tiêu khẽ gật đầu, nói: "Tại hạ lúc trước thấy Trần thiếu hiệp đi ra ngoài sau, Dư huynh liền đuổi tới, tại hạ sợ Trần thiếu hiệp có thất, đặc biệt trước tới bảo vệ."

Trần Tiêu ha hả cười một tiếng, ôm quyền trả lời: "Làm phiền Nhạc tiền bối quan tâm rồi."

Nhạc Bất Quần cùng Trần Tiêu bắt chuyện qua, vừa nhìn về phía Dur Thương Hải, nói: "Dur huynh, người cùng chuyện của Lâm gia tình Nhạc mỗ đã đại khái biết rồi, này Lâm Bình Chi giết con của người, người cũng đã giết cả nhà của hắn già trẻ, vốn là giang hồ ân oán Nhạc mỗ bắt những tay, nhưng là Dur huynh vừa bắt đầu đánh chú ý chính là mưu đồ Lâm gia « Tịch Tà Kiếm Phổ », như thế tính ra lệnh lang đến chết, cùng ban đầu quyết định cũng không không quan hệ. Cho nên này Lâm Bình Chi tại hạ nhất định phải cứu trên một cứu, Dur huynh nghĩ như thế nào?"

Nhạc Bất Quần được xưng Quân Tử Kiếm, loại này diệt cả nhà người ta chuyện tình tự nhiên xem không xem qua, xuất thủ ngăn trở, cũng là ở hợp tình lý.

Bất quá Trần Tiêu đối với Nhạc Bất Quần chuyện này cũng không phải dư bình luận, Nhạc Bất Quần có hay không cũng mưu đồ Lâm gia Tịch Tà Kiếm Phổ, còn phải nhìn nhìn lại mới biết.

Dur Thương Hải mắt thấy Lâm Bình Chi đã tới tay, lại bị Nhạc Bất Quần cho ngăn cản đi xuống, trong lòng cực kỳ không nhanh, cả giận nói: "Con gái của người lại không chết, người dĩ nhiên không rõ ta đây nổi đau mất con! Này Lâm Bình Chi ta hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn giết, cho dù không là Tịch Tà Kiếm Phổ, ta cũng vậy đắc vì con ta báo thù!"

Quả nhiên, nghe Dur Thương Hải lời mà nói..., Lâm Bình Chi giận dữ, nói: "Ban đầu người giết cha mẹ ta, giết ta Lâm thị cả nhà, cho dù người không giết ta, ta đến lúc đó cũng muốn tìm người! Cái gì người nổi đau mất con, người nếu là không có mơ ước nhà ta Tịch Tà Kiếm Phổ, cần gì phải ba ba chạy đi tìm cái chết? Người nếu là tồn tại bãi phóng lỏng, cần gì phải mang theo nhiều đệ tử như vậy khuynh sào xuất động? Người vừa bắt đầu trụ không yên lòng, bãi phóng nhà ta là giả, mưu đồ kiếm phổ là thật! Người thấy phụ thân ta võ công không bằng người, xin vay kiếm phổ không được sinh lòng xấu xa, ta giết không được người, có thể giết con của người, được kêu là lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, còn tự xưng là võ học tông sư, ta nhỏ vào!"

Nghe Lâm Bình Chi lời mà nói..., Trần Tiêu bừng tỉnh đại ngộ.

Xem ra trong cái thế giới này, nội dung võ kịch tuyến phát sanh biến hóa. Nghe Lâm Bình Chi ý tứ, hẳn là Dur Thương Hải trước đối với hắn Lâm gia động thủ, sau hắn mới tìm cái cơ hội giết Dur Thương Hải nhi tử.

Lâm Bình Chi nhà diệt môn, ban đầu nguyên nhân chủ yếu mặc dù hay là Dur Thương Hải mưu đồ nhà hắn Tịch Tà Kiếm Phổ, bất quá quá trình này nhưng không giống với lúc trước.

Tổng kết lại, hẳn là đầu tiên là Dur Thương Hải mang một đám lớn người hạo hạo đặng đặng đi đến rồi Lâm gia, sau phát hiện Lâm Chấn Nam võ công kỳ sai vô cùng, kết quả Dur Thương Hải liền nổi lên lòng xấu xa, động thủ mạnh đoạt, cuối cùng Lâm Bình Chi trốn thoát, hơn nữa tìm cơ hội giết Dur Thương Hải nhi tử.

Cho nên này nghiêm chỉnh sự kiện, Dur Thương Hải hẳn là cũng là sắm vai rồi một tương đối ám muội nhân vật, khó trách Nhạc Bất Quần sẽ xuất thủ cứu người.

Chỉ bất quá, Lâm Bình Chi không phải bởi vì Nhạc Linh San mới giết Dur Thương Hải nhi tử, kia lúc ấy, phái Hoa Sơn lại là ở đâu? Chẳng lẽ ở trên cái thế giới này, bọn họ từ vừa mới bắt đầu sẽ không đánh qua này « Tịch Tà Kiếm Phổ » chú ý?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 25: Tạo hóa của Lâm Bình Chi

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Lâm Bình Chi không phải là người ngu, lúc trước phụ thân hắn cùng Dur Thương Hải trong lúc rối cuộc xảy ra chuyện gì hắn cũng không tình, bất quá này chân tướng cẩn thận nhất phân tích, tự nhiên sẽ hiểu không hẳn thì cũng phải mười phần. Lúc trước hắn cái kia lời nói có thể nói là nói trúng Dur Thương Hải lúc trước làm ra một loạt chuyện sơ hở trên, phải biết nếu là đi lên bãi phóng người nào, phần lớn là một mình một người đích thân đến làm khách, cũng không có khuynh sào xuất động tới cửa đạo lý, bởi vì khó như vậy thoát sẽ cho khách nhân đại áp chủ ấn tượng.

Dur Thương Hải khuynh sào xuất động, mục đích không hỏi có biết.

Lâm Bình Chi này nói cho hết lời, hướng về phía Nhạc Bất Quần liền quỳ xuống, lớn tiếng nói: "Đệ tử Lâm Bình Chi, nguyện ra nhập Hoa Sơn môn hạ, van xin Nhạc chương môn chứa chấp. Tương lai phái Hoa Sơn phạm là có bất cứ chuyện gì, đệ tử phó thác đạo hòa, không chối từ!"

Nhạc Bất Quần trước tiên đem Lâm Bình Chi đỡ, sau lại nhìn một chút Trần Tiêu, mỉm cười nói: "Trần thiếu hiệp ý nghĩ như thế nào?"

Hắn chưa nói đáp ứng hay là không đáp ứng, trái lại hỏi trước Trần Tiêu ý kiến, đó là cho thấy bán Trần Tiêu một cái thiên đại mặt mũi.

Trần Tiêu cẩn thận suy nghĩ một chút, xem ra thế giới này Lâm Bình Chi cùng Dur Thương Hải trong lúc cừu hận rõ ràng cho thấy sai ở Dur Thương Hải mưu đồ kiếm phổ ở phía trước, loại này cửa nhà đại thù không thể hóa giải, tương đối mà nói hẳn tự nhiên là hơn đứng ở Lâm Bình Chi bên này, bất quá Dur Thương Hải người này có thù tất báo, tu phải cẩn thận ứng đối, lúc này trả lời: "Đây là Hoa Sơn chuyện nhà, tiểu tử cũng không hay can thiệp. Bất quá trời cao có đức hiếu sinh, nhận lấy hắn cũng tốt, dù sao cũng phải để cho hắn có một nơi an thân."

Nhạc Bất Quần mỉm cười nói nghĩ, lúc này nói: "Lâm Bình Chi, thu người làm đồ đệ có thể, bất quá ta có tam điều kiện, ngươi nhưng cần phải đáp ứng."

Lâm Bình Chi không chút do dự, quả quyết nói: "Sư phụ xin nói."

Nhạc Bất Quần nói: "Thứ nhất, vào ta Hoa Sơn môn hạ, làm hành hiệp trượng nghĩa, không thể gây thương hại dân chúng vô tội. Thứ hai, tương lai ngươi đem Tịch Tà Kiếm Phổ giao cho vi sư, Nhạc nỗ tự mình phái người đưa đến Dur chương môn trong tay. Thứ ba, tương lai ngươi học nghệ thành công, làm tự hành trên Thanh Thành, cùng Dur chương môn kết thúc. Vô luận sinh tử, các yên tĩnh thiên mệnh, Nhạc nỗ quyết không nhúng tay vào, nếu như ngươi chết, Nhạc nỗ cũng tuyệt không tìm Dur huynh báo thù. Đây tam điều kiện, ngươi đáp ứng là không đáp ứng?"

Lâm Bình Chi oán hận khoét rồi Dur Thương Hải một cái, lúc này đáp ứng: "Đồ nhi đáp ứng!"

Sau rồi lại nghi ngờ nói: "Sư phụ, Tịch Tà Kiếm Phổ tặng Dur Thương Hải, kia đồ nhi vừa lấy cái gì báo thù?"

Đối với Lâm Bình Chi mà nói, chi cần có thể giết Dur Thương Hải là có thể, về phần cái gì Tịch Tà Kiếm Phổ, hắn ngược lại không cần thiết.

Trần Tiêu ở một bên nghe cũng là âm thầm lấy làm kỳ, cái thế giới này Nhạc Bất Quần chẳng lẽ thật chưa từng có đánh quá Tịch Tà Kiếm Phổ ý niệm trong đầu? Có thể như vậy tùy ý đem phổ đưa cho Dur Thương Hải? Nghe hắn ý tứ trong lời nói, hẳn đối với này Tịch Tà Kiếm Phổ thật giống như thật không để vào mắt.

Quả nhiên, chỉ nghe Nhạc Bất Quần mỉm cười nói: "Ngươi vào ta Hoa Sơn môn hạ, nếu như biểu hiện thật là tốt, tương lai ta Phong sư thúc truyền cho ngươi Độc Cô Cửu Kiếm cũng chưa biết chừng. Ta phái Hoa Sơn Độc Cô Cửu Kiếm, nhưng chưa chắc liền so sánh với nhà ngươi Tịch Tà Kiếm Phổ sai sao?"

Hắn thốt ra lời này xong, Trần Tiêu nhất thời bùng tỉnh đại ngộ, xem ra cái thế giới này bởi vì là năm bộ tiểu thuyết hỗn hợp đến cùng nhau, cho nên thế giới toàn thân thay đổi tương đối lớn.

Nghe Nhạc Bất Quần ý tứ, phái Hoa Sơn hẳn là còn không có khí kiếm chi tranh giành, Nhạc Bất Quần vẫn là chương môn, Phong Thanh Dương Phong lão tiền bối hẳn là chương môn sư thúc, Thái thượng ý của trưởng lão. Như thế suy đoán, Lệnh Hồ Xung hẳn là đã học Độc Cô Cửu Kiếm, này Nhạc Bất Quần có Phong Thanh Dương cùng Lệnh Hồ Xung hai người chỗ dựa, phái Hoa Sơn cơ nghiệp vấn đề không lớn, hơn nữa phía trên có Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ đè ép, làm mình chủ vô lâm đó là một chút cơ hội cũng không, ngay tiếp theo cũng là đối với Tịch Tà Kiếm Phổ không có lòng mơ ước gì.

Cho nên tổng kết lại, Quân Tử Kiếm danh hiệu này phải là không sai, hẳn là tên xứng với người.

Thật ra thì ở nguyên tác trong, Nhạc Bất Quần chính là một bi kịch nhân vật.

Hắn làm người hiền lành làm chừng hai mươi năm, ngay cả luôn luôn vĩ quang chính nhân duyên vô cùng tốt thế từ Trữ Trung Thi (xem ti vi thi dịch là Ninh Trung Tắc nhưng do vạ nên mình sẽ để là Trữ Trung Thi, mọi người thông cảm) cũng không lựa ra hắn cái gì tật bệnh, phải biết rằng dù thế nào ngày phòng đêm phòng cũng phòng bất quá bên gối người, cho nên lúc trước này Nhạc Bất Quần tuyệt đối làm được rất tốt Quân Tử Kiếm này danh hiệu.

Đáng tiếc sau lại thiên không chiều lòng người, đầu tiên là Tà Lãnh Thiên muốn tóm đầu Hoa Sơn, Lệnh Hồ Xung cái này lăng tử cả đời tiêu dao, hảo huynh đệ giáo trình khí, duy chỉ có hết lần này tới lần khác chết cũng không chịu cùng Nhạc Bất Quần nói mình luyện là cái gì kiếm pháp, vừa suốt ngày kết giao tà môn ma đạo.

Sau đó Kiếm Tông xuất hiện, cạnh mình cũng coi là thất bại thảm hại, quả thực chính là các loại bi kịch, lão bà cũng thiếu chút nữa làm trò của mình mặt bị quỷ nhiều tình dục, cho nên lão Nhạc tự hoàn toàn ma hóa —— hẳn chỉ có thể nghĩ biện pháp nhận được Tịch Tà Kiếm Phổ, nếu không phái Hoa Sơn thì phải bị gồm đầu...

Bất quá hảo ở cái thế giới này thật giống như lịch sử đi về phía cùng nguyên tác bất đồng, hẳn là Phong Thanh Dương cảm chương môn, sau vừa truyền cho rồi Nhạc Bất Quần.

Nghĩ như thế, này Nhạc Bất Quần có Lệnh Hồ Xung, Phong Thanh Dương hai núi dựa lớn, Hoa Sơn cơ nghiệp vấn đề không lớn, tương lai ma hóa rất có thể sẽ không phát sinh.

Cái này ngay tiếp theo Trữ Trung Thi không cần thủ sống quá, Lâm Bình Chi muốn thật có thể học Độc Cô Cửu Kiếm lời của cũng cũng không cần cắt đệ đệ...

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu đối với Nhạc Bất Quần hảo cảm cũng là tăng nhiều, không có gì mâu thuẫn tâm tình rồi.

Phải biết rằng, bất kể là chân quân tử hay là ngụy quân tử, ít nhất ở người không có uy hiếp được lúc trước hẳn, hẳn lúc đầu sẽ không hại người, hơn nữa nói chuyện làm việc cũng là tương đối dễ dàng.

Nửa căn cứ Hoa Sơn bên này biến hóa suy đoán, Thiếu Lâm có lão tăng quét rác, phía dưới có Huyền Từ ngay ngắn chờ một đám trường lão, Vô Đang có Trương Tam Phong, cùng thất hiệp hướng trông rỗng chỉ lưu, Cái Bang tự nhiên là Kiều Phong trấn giữ, Hồng Thất Công hẳn là gã trường lão, như vậy quả thật cũng có thể nói thông.

Xem ra cái này trong giang hồ cao thủ đầy đất đi, tông sư không bằng chó đã có thể đoán được rồi —— nếu Hoàng Thường cùng Độc Cô Cầu Bại này hai đại trầu bò đến bạo chính là nhân vật cũng xuất hiện, những khác những thứ này cũng là không tính là xuất kỳ.

Cũng không biết đắc tội phái Tung Sơn có phải hay không còn có thể mạnh đến lực áp Ngũ Nhạc những khác bốn phái..

Thần tiên tỷ tỷ, ta phải về nhà a, mẹ nó, cái thế giới này quá nguy hiểm, Trần Tiêu nước mắt lưng chòng.

Lâm Bình Chi mắt thấy báo thù có hi vọng, phái Hoa Sơn Độc Cô Cửu Kiếm nhưng là đại danh đỉnh đỉnh, nửa không cần Tịch Tà Kiếm Phổ, lúc này nhìn Dư Thương Hải, hung hăng nói: "Chờ ta tìm được kiếm phổ, sẽ đưa rồi cho ngươi! Đến lúc đó ngươi liền chờ ta giết tới cửa thời điểm sao!"

Loạn , quá loạn !

Lâm Bình Chi học Độc Cô Cửu Kiếm, Dư Thương Hải học Tịch Tà Kiếm Pháp, loại này thần triển khai Trần Tiêu rất là có chút chịu không nổi, trong lòng âm thầm kêu khổ: "Không được không được, nửa như vậy đi xuống ta cần phải học toàn cao nhất võ công không được, nếu không tương lai hay là xen lẫn không ra a —— may nhờ ta có giang hồ uy vọng gia thành, đi tới kia người khác đều được cho ta chút mặt mũi, oa ha ha ha ha!"

Trần Tiêu bên này trong lòng chột cao chột thấp, bên kia Dư Thương Hải nghe Lâm Bình Chi lời mà nói..., sắc mặt tức đỏ lên, neho mắt lại liền muốn động thủ, Nhạc Bất Quần nhưng ở một bên nói: "Dư huynh, hôm nay ngươi cũng phải rồi Tịch Tà Kiếm Phổ, ta Nhạc mỗ làm Dư huynh từ nhưng yên tâm, chẳng lẽ còn muốn động thủ không được ?"

Dư Thương Hải mắt thấy Lâm Bình Chi có Nhạc Bất Quần bảo vệ, hẳn cùng với Nhạc Bất Quần nhiều lắm là bất quá là ngang tay kết quả, nửa giằng co nửa cũng không có gì hay nơi, có thể được đến Tịch Tà Kiếm Phổ cũng tính là ngoài ý muốn chi hi, Nhạc Bất Quần nói lấy ra khỏi miệng, tự nhiên không thể đổi ý, lập tức vung tay áo, hừ lạnh một tiếng, sai bước rồi đi.

Trần Tiêu nhìn Lâm Bình Chi, cười hi hi vừa chấp tay, nói: "Chúc mừng Lâm huynh đệ đã lạy mình sư."

Lâm Bình Chi xấu hổ cười một tiếng, không dám nói lời nào.

Nhạc Bất Quần hướng Trần Tiêu dùng tay ra dấu mời, cười nói: "Trần thiếu hiệp, tương lai nếu như có rảnh rồi, kính xin đến Hoa Sơn làm khách."

Ba người lúc này dắt tay nhau trở về, nhưng vừa đi chưa được mấy bước, bỗng nhiên từ đại đường phương hướng truyền đến một trận tiếng kinh hô.

"A! " " đó! " " hảo kiếm pháp!"

Trần Tiêu trong lòng tò mò, nghi ngờ nói: "ôi chao! Đây thật đúng là kỳ rồi, lúc này bên kia vừa xảy ra chuyện gì? Nghe thanh âm, hình như là đã đánh nhau."

Nhạc Bất Quần cũng là sắc mặt nghiêm túc, nghe ngóng, bỗng nhiên nói: "Không tốt, Xung nhi đang cùng người động thủ!"

Lúc này bắt được Trần Tiêu cùng Lâm Bình Chi hai người cánh tay, hướng đại sảnh đường phương hướng cấp đuổi đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 26: Lục Mạch, Độc Cô đấu Quốc sư!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Đến trong hành lang, quần hào đã sớm rất xa lui qua một bên, để ra ở trung ương một khối to đất trống, chỉ có mấy người võ công mạnh nhất người vừng vàng ngồi quan sát. Trần Tiêu chỉ nhìn thoáng qua, nhất thời hít sâu một hơi!

Ở giữa đất trống ương, đang có ba người ở giao chiến. Một người cầm trong tay trường kiếm, cả người như mây tía, kiếm khí lẫm lẫm không, chính là Lệnh Hồ Xung. Tên còn lại một thân áo lam, toàn trường du tẩu, hai tay không ngừng tả một chút, phải một chút, cũng là Đoàn Dữ.

Lấy hai người bọn họ võ công, cùng đánh một người, nhưng cũng là sắc mặt nghiêm túc, không dám có phần chút nào khinh thường.

Mà cùng hấn hai người đối địch người, nhưng là một tăng nhân, một thân màu vàng tăng bào, không tới năm mươi năm tuổi, Bồ Y mũi nhọn giày, trên mặt thân thái phi dương, mơ hồ như có trong bảo khối quang lưu động, tựa như là minh châu Bảo Ngọc, tự nhiên sinh huy. Trần Tiêu hướng hấn chỉ nhìn thấy mấy lần, liền sinh lòng khâm phục và ngưỡng mộ thân cận ý. Sau đó trong đầu trong giây lát vang lên một người, một cái tên bật thốt lên: "Cửu Ma Trí!"

Kia cùng Lệnh Hồ Xung Đoàn Dữ hai người đối địch người, chính là đương thời Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong, Tây Vực quốc sư Cửu Ma Trí!

Này Cửu Ma Trí ngày đó từ Thiên Long tự muốn bắt đi Đoàn Dữ, ở Mộ Dung Phục phụ thân của Mộ Dung Bác trước mộ đốt, lại không nghĩ ở Mộ Dung Phục lão gia Yên tử ở phụ cận bị Đoàn Dữ chạy đi, một đường hỏi thăm truy kích, thế nhưng tìm đến nơi này.

Hắn tự giữ người tài cao gan lớn, một thân một mình vào này Lưu phủ đại đường, vừa thấy được Đoàn Dữ, liền là động thủ bắt người.

Nhưng là Đoàn Dữ mặc dù là người cổ hủ, nhưng tự nhiên không thể bó tay chờ chết, nhất là hiện tại chính là "Chân thành sở tới kiên định" hết sức, đó là nói gì cũng không nguyện cùng Vương Ngữ Yên tách ra, này đây vừa thấy Cửu Ma Trí tiền lai, khiến cho mở Lăng Ba Vi Bộ liền cùng Cửu Ma Trí đối địch.

Lệnh Hồ Xung lúc trước cùng Đoàn Dữ uống qua rượu, hô qua bằng hữu, vừa biết này Cửu Ma Trí không giảng đạo lý, liền là rút kiếm hỗ trợ.

Đoàn Dữ Lục Mạch Thần Kiếm, vô ảnh vô hình, Lệnh Hồ Xung Độc Cô Cửu Kiếm vừa ra uy lực cực lớn, ba người này vừa động thủ, nhất thời kiếm khí tung hoành, tại chỗ trừ võ công cao nhất mấy người ngoài, đám người còn lại ngăn cản không nổi đầy trời kiếm khí, rồi rút lui về phía sau đi, là được hôm nay tràng diện này.

Lúc này Cửu Ma Trí nín hơi ngưng thần, hai tay thỉnh thoảng đánh ra một chưởng, bỏ ra hạ xuống, mang theo vù vù kinh khí, cả trong hành lang bị hấn phách đầy đất động hỗn độn, trên vách tường khắp nơi đều là chưởng ấn, Đoàn Dữ Lục Mạch Thần Kiếm, còn lại là lúc linh lúc mất linh, nhưng mỗi một lần đánh ra kiếm khí, cũng làm cho Cửu Ma Trí như lâm đại địch, không dám khinh thường.

Học Từ Hà Thần Công Lệnh Hồ Xung khiến cho Độc Cô Cửu Kiếm uy lực cũng là mạnh lớn hơn nhiều, thế nhưng có thể phát ra nhẹ kiếm khí, mỗi lần ra một kiếm, cũng có thể đánh tới một trọng chừng khoảng cách, quả nhiên uy lực vô cùng.

Đoàn Dữ Lục Mạch Thần Kiếm, cùng Lệnh Hồ Xung Độc Cô Cửu Kiếm đều là do thể nhất đẳng võ công của, so với Cửu Ma Trí hòa điểm đao sở kém cũng chỉ là nội lực không kịp. Lệnh Hồ Xung cùng Đoàn Dữ tuy là lần đầu gặp mặt, nhưng là Độc Cô Cửu Kiếm nhất thiện phòng thủ, Cửu Ma Trí mỗi một chiêu muốn tấn công hướng Đoàn Dữ, Lệnh Hồ Xung chẳng qua là mang kiếm một ngón tay, chính là Cửu Ma Trí trên người sơ hở, ép hấn phải thay đổi công kích phương hướng.

Đoàn Dữ Lục Mạch Thần Kiếm, cũng là chỉ công không thủ, vô ảnh kiếm khí bắn ra, kia liền không thể ngăn chặn.

Có điều hấn Lăng Ba Vi Bộ thi triển tương đối thuần thực, nhưng Lục Mạch Thần Kiếm lại rõ ràng dùng là bất đao gia, lúc linh lúc mất linh, nếu không hai người như vậy phối hợp thiên y vô phòng, cho dù Cửu Ma Trí thân là đương thời Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ, trong thời gian ngắn cũng gây không thể thủ thắng.

Cửu Ma Trí càng đánh càng là kinh hãi, đến cuối cùng dứt khoát cùng hai người từ từ kéo ra khoảng cách, rất xa chỉ lấy hòa điểm đao phách không chưởng lực đối địch.

Lần này Lệnh Hồ Xung cùng Đoàn Dữ nhất thời phảng phất thân vui lấp cuồng phong bạo vũ trong, Lệnh Hồ Xung Độc Cô Cửu Kiếm phạm vi công kích xa không bằng Cửu Ma Trí nội lực thâm hậu hòa điểm đao, Đoàn Dữ Lục Mạch Thần Kiếm, lại là cực kỳ không ổn định, trong lúc nhất thời bị tấn công rồi luống cuống tay chân, đáp ứng không xuê.

Trần Tiêu rất xa nhìn gấp gáp, nhưng là hấn lúc này trên người không có nửa điểm võ công, nghĩ muốn giúp đỡ cũng là hữu tâm vô lực, mắt thấy nữa tiếp tục như vậy không phải là gặp chuyện không may không thể, này quýnh lên, trong lòng mạnh mẽ linh quang vừa hiện, lớn tiếng kêu lên: "Đoàn lão đệ, chân thành sở tới, kiên định, cố gắng lên! Người phải thua, Vương cô nương cũng cần phải bị hấn bắt đi không thể!"

"Cố gắng lên" là có ý gì, Đoàn Dữ cũng là không hiểu nhiều lắm, nhưng là cuối cùng một câu "Người phải thua, Vương cô nương cũng cần phải bị hấn bắt đi không thể" nhưng chính là nói đến rồi từ huyết của hấn, lúc này nghĩ thầm: "Đúng, ta cũng không thể thua. Ta phải thua, còn thể nào chân thành sở tới? Không thể chân thành sở tới không nói, ngay cả Vương cô nương cũng phải bị hấn bắt đi."

Hấn người này cực kỳ phong lưu, đối với Vương Ngữ Yên có thể nói là khăng khăng một mực, trong lòng một nghĩ như vậy, nhất thời phúc linh tâm tới, tâm cùng khí thông, hấn học Bắc Minh Thần Công sau vốn là nội lực thâm hậu, này một gấp gáp, tay phải ngón trỏ "Thương Dương kiếm" kiếm pháp liền liên miên không dứt, xuy một thanh âm vang lên, một cỗ hùng hậu vô cùng nội kinh nhanh mạnh mẽ hướng Cửu Ma Trí đâm tới.

Một chiêu vừa ra, chiêu sau liền liên miên không dứt, kiếm khí gấp bội tung hoành, trong lúc nhất thời áp lực giảm nhiều, Cửu Ma Trí bên kia cũng là áp lực tăng thêm.

Lục mạch thần kiếm ở nơi này năm bộ sách thế giới tổng hợp lại cũng là bài danh xếp trong top năm võ công, Đoàn Dữ hôm nay tạm thời khắc phục cái

kia lúc linh lúc mất linh tật bệnh, uy lực tăng vọt, cả Lưu phủ chánh đường cái bàn cái ghế phát ra một trận "Xoẹt xoẹt " thanh âm, cũng không biết bị đâm xuyên qua bao nhiêu, ngay cả lúc trước vẫn ngồi như vậy quan sát các cao thủ cũng đều không thể không hơi chút về phía sau nhích lại gần, nếu không một khi bị ngộ thương, kia mặt có thể bị vỡ lớn.

Nhưng là Cưu Ma Trí thân là Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong, tự nhiên không có dễ dàng đối phó như thế, hỏa diễm đao toàn lực thi triển, nửa không có kỵ chút nào, trong lúc nhất thời kiếm khí tung hoành, đao lực bay múa, liên tựa như có vô số sét đánh tạt phong lẫn đựng nhau kích động, phát ra liên tiếp "Bang bang" nổ vang.

Lệnh Hồ Xung thì nhân cơ hội nhiều tiến lên đi, kéo vào khoảng cách song phương, đem Cưu Ma Trí bao phủ vào công kích của mình phạm vi.

Đoàn Dự cùng Lệnh Hồ Xung như thế phối hợp, Cưu Ma Trí áp lực nhất thời lại tăng.

Đáng tiếc hán hai người cùng đánh uy lực cố nhiên thật lớn, nhưng có ngăn bản, đó chính là linh động tính chưa đầy.

Lệnh Hồ Xung cố nhiên là không có cách nào nhanh chóng gần người du đấu, Đoàn Dự thì là hoàn toàn sẽ không đem Lục Mạch Thần Kiếm, cùng Lăng Ba Vi Bộ phối hợp lại, hậu quả như vậy chính là một khi Cưu Ma Trí chọn lựa du đấu chiến thuật, hán hai người cùng đánh uy lực liên đại đã chiết khấu.

Cưu Ma Trí có thể trở thành Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, làm sao nhìn chưa ra, quả nhiên tại chỗ bên trong cũng là du đấu, thỉnh thoảng phát ra một hai chiêu hỏa diễm đao, chưởng gió gào thét, Đoàn Dự Lệnh Hồ Xung hai người vừa đánh bên nhanh chóng, hậu quả như vậy chính là không biết bao nhiêu bàn tử cái ghế bị Cưu Ma Trí chưởng phong cho phách bạo chết, vụn gỗ bay loạn, trên bàn địa bàn tử chén chén ba đùng ba ném vụn trên đất.

Cũng may nhờ Cưu Ma Trí vẫn không có phát huy ra mạnh nhất thực lực, đây cũng không phải không thể, một là hán cũng sợ suy giảm tới vô tội dẫn tới nhiều người tức giận, hai là trên trận còn có một người, để cho hán nhất cô kỵ.

Hán sở dĩ vẫn không dám sử xuất toàn lực, lớn hơn nữa nguyên nhân là bởi vì an vị cách hán không xa chính là cái kia hồng y nữ tử trên người!

Từ kia trên người cô gái, Cưu Ma Trí cảm thấy vô hạn cường đại khí tràng.

Tuyệt đối không thể so với hán yếu đích khí tràng!

Nữ nhân này là ai? Tại sao lại ngồi ở chỗ này thờ ơ lạnh nhạt?

Cưu Ma Trí trong lòng kinh nghi bất định, bất quá hán tung hoành giang hồ nhiều năm, đối với võ công của mình vô cùng có tự tin, mắt thấy nữ nhân kia không có ý tứ động thủ, trong lòng giữ một tia tính lực đặt ở người nữ kia trên thân người, như thế ứng phó lên Đoàn Dự cùng Lệnh Hồ Xung cùng đánh, vẫn không rơi vào thế hạ phong.

Đoàn Dự mắt thấy hợp hai người lực vẫn không thể chiến thắng Cưu Ma Trí, trong lòng càng thêm gấp gáp, một bộ ngón trỏ "Thương Dương kiếm" khiến cho xong, sau liền khiến cho nổi lên ngón giữa "Trung xung kiếm". Đây Trung xung kiếm lệ thuộc thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh, tính chất thuần âm, kiếm khí cũng là biến ảo không chừng, hán khiến hai chiêu "Trung xung kiếm" kiếm pháp, sau tả vuron tay ra ngón tay cái, lại muốn khiến cho lên nhất đại khai đại hợp Thiếu Thương kiếm.

Hán vốn cho là hai bộ kiếm pháp uy lực có mạnh hơn, lại không nghĩ hán vốn là này Lục Mạch Thần Kiếm, khiến cho sẽ thậm thuần thực, hai bộ kiếm pháp cùng khiến cho, nhưng lập tức chính là ngón ngang, uy lực ngược lại giảm đi, nhất thời luống cuống tay chân.

Đoàn Dự bên này võ công ra khỏi vấn đề lớn, ngăn chặn ở phía trước Lệnh Hồ Xung lập tức áp lực đại tăng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 27: Thật • nguy quân tử!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Cưu Ma Trí hỏa diễm đao khí ở vô hình phách không chương lực, Cưu Ma Trí lại là tại chỗ bên trong du đấu, Lệnh Hồ Xung chỉ có thể miễn cưỡng cùng hán giữ một khoảng cách, nhưng là của hán Độc Cô Cửu Kiếm mặc dù được xưng có thể phá vỡ thiên hạ vạn pháp, thay vào đó phách không chương lực vô ảnh vô hình, Lệnh Hồ Xung thấy không rõ đối phương chiêu thức lai lịch đi về phía, này Độc Cô Cửu Kiếm phá chương kiểu cùng phá Khí thức khiến cho đứng lên liền không phải là như vậy thuận buồm xuôi gió.

Trần Tiêu ở một bên nhìn gấp gáp, biết Đoàn Dự cùng đối phương đánh nhau thời gian dài như vậy đã có chút ít tâm thái không yên, lúc này lớn tiếng nhắc nhở: "Đoàn lão đệ, người chỉ khiến cho một đường kiếm pháp, dùng dùng nhiều, nếu không bạn không qua nổi!"

Đoàn Dự nghe được Trần Tiêu nhắc nhở, lúc này phục hồi tinh thần lại, tay trái Thiếu Thương kiếm liền không hề nửa dừng, sửa thành chỉ sử dụng trong tay phải trung xung kiếm.

Này Trung xung kiếm nếu tùy ngón giữa phát ra, uy lực vừa so sánh với ngón trỏ Thương Dương kiếm mạnh hơn một chút.

Trần Tiêu ở một bên nhìn thật là tốt cười, Đoàn Dự tay phải nắm tay, chỉ vờn ra ngón giữa, thỉnh thoảng chỉ hướng Cưu Ma Trí, này Cưu Ma Trí trong lúc bất tri bất giác cũng là không biết bị Đoàn Dự cho "ngón tay thối" rồi bao nhiêu lần, thật buồn cười cực kỳ.

Song phương vừa đấu rồi một hồi, Trần Tiêu mắt thấy Đoàn Dự Trung Trùng kiếm một bộ kiếm pháp cũng khiến cho không sai biệt lắm, lúc này chính là nội lực giao thế tuần hoàn hết sức, bỗng nhiên lần nữa nhắc nhở: "Nội lực chuyển trung phủ, Vân Môn đến Thiên Phủ, hiệp bạch đi Thủ thái âm Phế Kinh, lần này dùng Thiếu Thương kiếm!"

Này Lục Mạch Thần Kiếm, Trần Tiêu ở đại huyệt thời điểm tựa từng nghiên cứu quá. Mặc dù chưa cho hắn thật luyện ra Lục Mạch kiếm khí, nhưng là kia một đường kiếm pháp đi kia đường kinh mạch huyệt đạo, kia có thể nói là há mồm sẽ tới.

Đoàn Dự theo lời mà đi, thu hồi ngón giữa, sửa thành giờ ngón tay cái lên, này Thiếu Thương kiếm thuộc về Thủ thái âm Phế Kinh, nội lực tùy trung phủ huyệt lên đường, dọc đường Vân Môn, Thiên Phủ, hiệp bạch, xích trạch, không tới, liệt khuyết, kinh cù, Thái Uyên, ngư tể đến cuối cùng ít thương nhân huyệt.

Đường này kiếm pháp đại khai đại hợp, uy lực thì Lục Mạch Thần Kiếm, chỉ nhất, lấy chính là lấy giản chế phồn ý nghĩ, cùng Cưu Ma Trí hòa điểm đao pháp không chừng lực cứng đối cứng, trong lúc nhất thời không trung âm nội lực chạm vào nhau thanh bên tai không dứt.

Cưu Ma Trí tranh thủ thời gian nhìn một bên Trần Tiêu một cái, âm thầm nghĩ ngợi nói: "Thiếu niên này làm sao có thể kêu lên này Lục Mạch Thần Kiếm, tên? Còn có thể nói ra này Lục Mạch Thần Kiếm, nội lực phương thức đi lại? Chẳng lẽ hắn cũng sẽ khiến cho Lục Mạch Thần Kiếm, ? Này nhưng tuyệt đối khả năng không nhiều. Bất quá hắn có thể nói ra những thứ này, ít nhất cũng có thể đối với bộ kiếm pháp kia có điều hiểu rõ, như vậy là kỳ rồi."

Song phương vừa đấu rồi một hồi, Cưu Ma Trí bỗng nhiên mạnh mẽ cách không bỏ ra hai chiêu, sau đó nhảy ra chiến đoàn, trên mặt hắn thủy chung hiền hoà mỉm cười, hoàn toàn không có vẻ giận, nói: "Hôm nay làm quen cao hiền, may mắn thế nào chi, đã chỉ giáo mấy chiêu, để cho tiểu tăng có điều bổ ích, không bằng đại gia dùng tay như thế nào?"

Nghe hắn muốn dừng tay, Đoàn Dự bình thời tựa không thích đánh nhau, lúc này trả lời: "Hảo, nhưng một chết ta." Vừa nói liền trở lại chỗ ngồi đi.

Cũng may nhờ lúc trước hắn cái kia một bàn có Đông Phương Ngọc trấn giữ, mặc dù trong hành lang kiếm khí tung hoành đao khí vũ điệu, nhưng là đối với Đông Phương Ngọc một bàn này cũng không có tạo thành ảnh hưởng gì.

Lệnh Hồ Xung cũng hơi hơi một chút, trở lại trước bàn, cầm qua chén rượu rót một chén rượu, một ngụm xuống bụng, lúc này mới thở dài một hơi.

Mất thấy mọi người rốt cục dừng tay, Trần Tiêu mặc dù hơi yên lòng, nhưng là trong lòng nhưng luôn là mơ hồ cảm giác có cái gì không đúng.

Này Cưu Ma Trí nhìn qua ra vẻ đạo mạo, trên thực tế là thật nguy hiểm tử một, coi như là nguyên tác trong Nhạc Bất Quần cùng hắn so với, vậy cũng cũng còn không đủ ban.

Phải biết rằng, cho dù nguyên tác trong Nhạc Bất Quần, nhất định còn biết tồn tại một tờ giấy da mặt, chuyện gì ít nhất bên ngoài không dám làm quá mức.

Nhưng là này Cưu Ma Trí tựa hoàn toàn là hai việc khác nhau, hắn là ngoài miệng nói xinh đẹp cực kỳ, thủ hạ nhưng sạch làm ra cường đạo hoạt động.

Hắn nói cùng người khác ước hẹn, muốn Lục Mạch Thần Kiếm, kia liền xông về phía trước môn đi, không để cho còn không được, không để cho ta liền mình đoạt.

Như thế một nhân vật, bỗng nhiên dứt lời tay tựa dừng tay, thật sự là không biết hắn rốt cuộc có chủ ý gì.

Nhưng là lúc này vừa lúc này Lưu phủ chủ nhân Lưu Chính Phong nghe được động tĩnh chạy trở lại, vừa thấy Cưu Ma Trí, lúc này ôm quyền hành lễ, nói: "Nghe nói quốc sư tiền sinh đại giá quang lâm, tại hạ không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội."

Hắn thốt ra lời này xong, cả trong hành lang nhất thời ơng ơng nghị luận.

Đầu tiên là tới Đông Phương Bất Bại, sau đó lại giết đến Tây Vực quốc sư, này Lưu Chính Phong lần này chậu vàng rửa tay, đúng thật là thiên đại mặt mũi.

Cưu Ma Trí mặt hàm mỉm cười, làm cho người ta như tắm gió xuân, tuyệt không giống như mới vừa rồi mới động dậy tay một loại, chấp tay hành lễ, nói: "Tiền sinh khách khí. Tiểu tăng đường đột tiền lai, mong rằng tiền sinh bao dung."

Trần Tiêu ở một bên nghe bủn rủn, người ngó ngó người ngó ngó, này nha cũng đánh lên cửa rồi nhưng vẫn là nói như vậy đường hoàng, này thật • nguy hiểm tử danh hiệu, thật sự là thực tới tên thuộc về a.



Nhưng là dù nói thế nào, dù sao Luru Chính Phong mới là chủ nhân, người gia chủ nhân cũng không so đo, Trần Tiêu tự nhiên cũng không nên nói thêm cái gì, chẳng qua là trở lại Đông Phương Bất Bại bên cạnh, chuẩn bị tiếp tục uống rượu.

Lúc này Luru Chính Phong gọi tới gia phó, cho Curu Ma Trí đem rồi đem hoàn toàn mới cái ghế, thỉnh hấn ngồi, sau đó ôm quyền làm tứ phương áp, mỉm cười nói: "Các vị giang hồ đồng đạo, các vị võ lâm tiền bối, tại hạ hôm nay như là đã chậu vàng rửa tay, kia tất nhiên đại biểu đã thối lui khỏi giang hồ. Từ nay về sau, các vị trong chốn giang hồ ân oán, Luru mỗ là một mực bất kể. Bất quá đại gia vẫn là bạn tốt, các vị tương lai nếu như đi ngang qua nơi này, mong rằng đừng làm như người xa lạ, chỉ cần là để làm khách, Luru mỗ một mực hoan nghênh."

Hắn lời này nói khách khí chu đáo, trên trận quần hào nhất thời gọi dậy hảo.

Luru Chính Phong chờ tràng diện từ từ an tĩnh lại, lại nói: "Hôm nay các vị cũng biết, tại hạ cùng với khúc dương khúc đại ca tùy âm luật quen biết, hôm nay khúc đại ca cũng đã võ công hoàn toàn biến mất, cho nên tại hạ liền tự chủ trương, giúp khúc đại ca cũng van xin tình. Ta hai người từ nay về sau, chỉ nghiên cứu âm luật, tuyệt đối không hỏi qua chuyện trong chốn giang hồ, mong rằng đang ngồi các vị thành toàn."

Đối với Luru Chính Phong, nói bỏ qua cho coi như theo lý thường phải làm

Nhưng là này khúc dương lúc trước nhưng là Nhật Nguyệt thần giáo trưởng lão, lúc trước không biết làm quá nhiều ít ác chuyện, hôm nay muốn thối lui khỏi giang hồ, quần hào nhất thời liền có chút ít không vui.

Mất thấy tràng diện từ từ có chút cương, Trần Tiêu bỗng nhiên đứng lên, trước hướng Luru Chính Phong cùng khúc dương thi lễ một cái, sau vừa xong vào tràng quần hào cũng thi lễ một cái, lúc này mới cười nói: "Khúc Dương tiền bối như là đã tự phế võ công, vậy bây giờ cũng chính là một người bình thường." Vừa nói Trần Tiêu nhìn về phía Thiếu Lâm tự huyện Khô đại sư, nói: "Có câu là phóng hạ đồ đao lập địa thành Phật, đại sư nghĩ có đúng không?"

Hòa thượng của Thiếu Lâm tự luôn luôn chủ trương biết sai có thể thay đổi thiện lớn lao ở đó tín điều, dễ dàng không muốn sát sinh, nhất là này Khúc Dương đã tự phế võ công, nếu là muốn giết hấn, tất nhiên có vi Phật Môn răn dạy, nghĩ tới đây, Huyện Khô đại sư chậm rãi mở miệng, nói: "A di đà Phật. Nếu Khúc thí chủ đã vứt bỏ ác từ thiện, còn đây là sớ đại công đức, lão nạp liền thay ta Huyện Từ sư huynh đáp ứng, sau này chỉ cần khúc thí chủ không hề nữa làm ác, ta Thiếu Lâm liền vĩnh không làm khó dễ các hạ. Ngày khác nếu có cơ hội đến ta Thiếu Lâm làm khách, ta Thiếu Lâm cũng tất hoan nghênh chỉ tới."

Thiếu Lâm như là đã tỏ thái độ, kế tiếp Võ Đang cũng tự nhiên đuổi theo, chỉ bất quá hôm nay Võ Đang đến đây chính là không có danh khí gì đạo sĩ theo hấn nói mấy vị Võ Đang nhân vật trọng yếu cũng đang bế quan tham tường Trương Tam Phong mở sáng tạo ra Thái Cực quyền pháp cùng kiếm pháp, không có thể đích thân đến. Bất quá mặc dù lớn chuyện hấn làm không dưới chủ, nhưng là tương lai là hay không muốn tìm Khúc Dương phiên toái, loại chuyện này tự nhiên còn không nói chơi, lúc này đứng ở huyện Khô đại sư bên cạnh.

Sau Cái Bang, Côn Luân chờ một phiếu vé bang phải đến đây chính là nhân vật tất cả cũng rồi rồi tỏ thái độ, tỏ vẻ không truy cứu nữa.

Đến cuối cùng, tại chỗ trên, còn có một chút cùng Nhật Nguyệt thần giáo tổ có cừu oán môn phái không muốn tỏ thái độ, chỉ là bọn hấn cũng ý không tốt trên đến báo thù, trong lúc nhất thời do dự không chừng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 28: Có nạn cùng chịu, ưu khách Phong Dương!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Lúc này chuyện này đã thành hơn phân nửa, Trần Tiêu tự nhiên biết hiện tại đắc hạ mãnh liệt lườm trước, dứt khoát nhất cứ đem tương lai có thể phát sinh phiên toái toàn bộ diệt trừ, lập tức chuyển hướng Đông Phương Bất Bại, nói: "Đông Phương cô nương, không bằng bán tại hạ mặt mũi, để cho Khúc tiền bối được đền bù tâm nguyện, như thế nào?"

Đông Phương Bất Bại hơi có chút buồn cười trên dưới đánh giá một chút Trần Tiêu, không có đón Trần Tiêu đề tài, ngược lại nói nói: "Nga? Người này cũng là thú vị, hết lần này tới lần khác yêu quản nhà người ta chuyện. Khúc Dương đi có thể, nhưng là ta Nhật Nguyệt thần giáo Quang Minh tả sứ vị trí, vừa nên như thế nào? Chẳng lẽ người tới làm sao?"

Muốn thả trên thân người khác, nghe nói làm Nhật Nguyệt thần giáo Quang Minh tả sứ, trước mặt nhiều người như vậy, đó là tránh chi duy sợ không kịp, nhưng là Trần Tiêu là ai? Đó là thế kỷ hai mươi một thanh niên năm tốt, lại đối với trong võ hiệp thế giới này chính phái tả phái không có bao nhiêu thành



kiến, trong lòng vừa vô cùng thích Đông Phương Ngọc cái này dám yêu dám hận nữ vương hình nhân vật, nghe nàng nói như vậy thì có gì mà không nhận lời?

Hắc hắc, này thật đúng là mới vừa gặp phải buồn ngủ sẽ tới gối, Trần Tiêu hướng về phía Đông Phương Bất Bại chính là một lạy dài, cười đùa nói: "Thuộc hạ Quang Minh tả sứ Trần Tiêu, bái kiến giáo chủ!"

Mọi người chẳng ai ngờ rằng hắn lại đáp ứng như vậy dứt khoát, trong lúc nhất thời chung quanh tất cả mọi người nhìn tròn mắt hốc mồm.

Đông Phương Bất Bại cũng rõ ràng nhất sừng sốt một chút, nàng là bức nào thân phận, nói lấy ra khỏi miệng, lại là trước mặt nhiều người như vậy làm sao có thể cự tuyệt? Bỗng nhiên trong lúc che miệng cười duyên, nói: "Người người này, thật là thú vị. Được rồi, nếu Khúc Dương đã quyết định thôi lui khỏi giang hồ, vậy người sẽ tới làm này Quang Minh tả sứ tốt lắm."

Nương theo thốt ra lời này ra khỏi miệng, Trần Tiêu nhất thời trong đầu vang lên hệ thống kia thanh âm lạnh như băng: "Đông Phương Bất Bại hảo cảm độ +5, gia tăng một năm tu vi."

Lúc này đến phiên Trần Tiêu tròn mắt hốc mồm: "Ta kháo, này cũng có thể..."

Đông Phương Bất Bại vốn là đối với Trần Tiêu chính là thật có 20 chút hảo cảm độ, kia căn bản tự ý nghĩa đã đem Trần Tiêu trở thành bạn tốt rồi, hôm nay Trần Tiêu gia nhập Nhật Nguyệt thần giáo, lần này lại càng hảo cảm độ lại có gia tăng, đã chân chính coi Trần Tiêu là người mình.

Hôm nay như là đã đắc Điền Bá Quang cùng Trần Tiêu cũng vào của mình Nhật Nguyệt thần giáo, Đông Phương Ngọc dứt khoát hoặc là không làm, nhìn về phía xa xa đứng ở Định Dật phía sau Nghi Lâm, nói: "Nghi Lâm muội muội, đại ca của người cùng nhị ca như là đã cũng vào ta thần giáo, không bằng cũng cho người danh phận sao. Thuận tiện trở thành giáo ta Thánh Cô như thế nào?"

Nàng lời này nói hơi hột, nhưng là Nghi Lâm nghe vào tai trung nhưng như sấm sét một loại, vội vàng hướng Định Dật sư thái phía sau dấu đi.

Định Dật hừ nói: "Các người Nhật Nguyệt giáo chuyện tình, mơ tưởng liên lụy đến ta phái Nghi Lâm trên người, hừ."

Đông Phương Bất Bại chỉ cười cười, không cùng nàng cãi cọ. Hôm nay có Trần Tiêu gia nhập Nhật Nguyệt thần giáo, tâm tình của nàng tất nhiên thật tốt, hướng Khúc Dương nói: "Cũng được, hôm nay tự tròn tâm nguyện của người. Người cùng bọn họ ở giữa ân oán, một mình người nghĩ biện pháp giải quyết. Từ đó lúc bắt đầu, người nếu không là người trong thần giáo ta. Sinh tử của người, cùng ta thần giáo nữa không một chút quan hệ."

Nàng lời này nói nghe kiên quyết cực kỳ, nhưng là Khúc Dương cũng hiểu được, nàng đây là tính toán cùng mình phải sạch quan hệ, sau này Nhật Nguyệt thần giáo cùng giang hồ các đại phái ở giữa ân oán, sẽ không đi liên lụy đến hắn Khúc Dương trên đầu.

Khúc Dương khòe mắt chậm rãi chảy xuống hai hàng nước mắt, hướng Đông Phương Bất Bại quỳ một gối xuống, trầm giọng nói: "Khúc Dương, tạ ơn Đông Phương giáo... Tạ ơn Đông Phương cô nương đại ân!"

Đông Phương Bất Bại khẽ gật đầu, nếu không nói nói.

Khúc Dương đứng lên, cất cao giọng nói: "Các vị anh hùng, Khúc Dương tự biết lúc trước cùng đang ngồi rất nhiều người cũng có ân oán. Hôm nay Khúc Dương có một yêu cầu quá đáng, mong rằng các vị cần phải đáp ứng!"

Hắn nói cho hết lời, cả đại đường bên trong trong nháy mắt an tĩnh lại.

Chỉ nghe Khúc Dương chậm rãi nói: "Khúc Dương không cầu các vị tha mạng cho tại hạ, chỉ cầu trước để Khúc Dương một cái mạng, để cho ta cùng Lưu hiền đệ có thể lần nữa khải đàn ta cùng hiền đệ cùng nhau phở ra tới này một khúc —— « tiểu ngạo giang hồ » !" !"

Dứt lời rống to một tiếng: "Cầm kiếm tới!"

Lập tức liền có Lưu phủ đệ tử đưa lên trường kiếm một thanh.

Khúc Dương nhận lấy trường kiếm, "Sặc" một tiếng rút ra, lang thanh nói: "Hôm nay Khúc Dương liền đứng ở chỗ này. Phàm là cùng Khúc Dương có cừ oán người, mặc dù tới đối với Khúc Dương động thủ. Chỉ cầu không đá thương Khúc Dương hai tay, lưu đắc Khúc Dương tiếp tục khải đàn khả năng!"

Cuối cùng quát to một tiếng: "Động thủ!"

Hắn lời này nói hào khí ngất trời, tại chỗ quần hào cho dù cùng hắn có cừ oán người, cũng không khỏi đắc âm thầm tâm gãy.

Ngẩn ngừ yên tĩnh sau khi, phái Hoa Sơn chuông môn Nhạc Bất Quần trước sải bước bước ra, nhận lấy trường kiếm, cất cao giọng nói: "Khúc Dương, ta Hoa Sơn tiền bối có nhiều đã thương tại tay người người, cho nên Nhạc mỗ hôm nay tiện lợi một hồi ác nhân, muốn người lấy lại công đạo!"

Khúc Dương ngừng đầu ưỡn ngực, nói: "Liên thỉnh Nhạc tiên sinh động thủ."

Nhạc Bất Quần cầm trong tay trường kiếm, bá hạ xuống, ở Khúc Dương trước ngực chém một kiếm.

Vết thương ước chừng nửa tấc sâu, dài chừng hai thốn.

Một kiếm này chém xong, Nhạc Bất Quần mỉm cười nói: "Khúc tiên sinh hào khí ngất trời, Nhạc mỗ thật sự ngoan không hạ tâm, một kiếm này liền coi như người cùng ta Hoa Sơn ở giữa sông núi bỏ qua, ha ha, ha ha! Ngày khác Khúc tiên sinh nếu là rồi rãnh, chỉ bằng đến ta Hoa Sơn một tự."

Hắn lời này rất có chút tiêu tan hiềm khích lúc trước nấu rượu bàn về anh hùng dũng cảm khí khái, nhất thời giành được chiếm được rồi toàn trường giang hồ nhân sĩ tiếng khen hay.

Lại không nghĩ Nhạc Bất Quần này nói cho hết lời, từ một bên thể nhưng đột nhiên truyền đến một trận tiếng kinh hô: "Lữ huynh, người làm cái gì?!"

Mọi người quay đầu nhìn lại, cánh thấy Lữ Chính Phong cũng ở bộ ngực mình trên cát một đao, máu tươi xông ra, trên mặt cũng là cười nói: "Ta cùng Khúc đại ca anh em kết nghĩa, ngày đó từng nói qua có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu. Khúc đại ca lúc trước đắc tội các vị nơi, ta Lữ Chính Phong cùng Khúc đại ca đều bị. Hắn bị bao nhiêu đá thương, ta liền bị bao nhiêu đá thương!"

Khúc Dương mất hổ xông ra lệ nóng, rung giọng nói: "Hào huynh đệ!"

Lữ Chính Phong cười ha ha: "Đương nhiên là hảo huynh đệ!"

Hôm nay có Nhạc Bất Quần động thủ ở phía trước, lại có hai người đồng cam cộng khổ ở phía sau, quần hào còn sao có thể nữa hạ thủ được, cùng Khúc Dương có cừu oán người, đều tới đây đâm hấn một kiếm, cũng là thương da thịt, vẫn không nhúc nhích đến gân cốt.

Khúc Dương bên này bị một kiếm, Lữ Chính Phong bên kia liền cũng từ đâm một kiếm.

Nhưng là cho dù quần hào hạ thủ không nặng, dù sao nhiều người, trong nháy mắt hai người đã thành huyết nhân.

Trần Tiêu ở một bên nhìn cảm động không dứt, âm thầm nói: "Đây mới là hảo huynh đệ!"

Đến cuối cùng, Khúc Dương tổng cộng là người bị hai mươi sáu đao, miệng lưỡi sắc sảo, hấn nhưng ngay cả chân mày cũng không mất nhẵn trên nửa chút, chờ trên trận không tiếp tục Nhân thượng trước, sau đó lớn tiếng nói: "Cầm cầm!"

Lữ Chính Phong cũng rút ra tùy thân ngọc tiêu, chuẩn bị hợp tấu.

Lại không nghĩ vừa lúc đó, Trần Tiêu cánh đột nhiên lên tiếng, ở một bên cười nói: "Hai vị tiền bối trước khác vội vàng, thỉnh nghe tại hạ một lời."

Khúc Dương hơi có chút ngạc nhiên, hỏi: "Trần huynh đệ xin nói."

Trần Tiêu nháy mắt ra hiệu nói: "Có câu là vô cớ xuất binh không được, hai vị chuẩn bị sẽ khảy đàn thổi Tiêu, dù sao cũng phải có một nơi trang nhã sao? Nếu không này nhưng không ra gì."

Quần hào nghe, lớn tiếng đồng ý.

Khúc Dương đối với một thân thương thể không có nửa điểm để ý, chẳng qua là cười nói: "Nga? Kính xin Trần huynh đệ nói tới."

Trần Tiêu khuôn mặt âm mưu được như ý cười mờ ám, nói: "Hai vị không bằng tạo thành một tổ hợp, đã bảo... Ân, đã bảo ưu khách Phong dương sao. Đây ưu khách đầu rồi, ý tứ chính là ưu tú khách nhân, lấy hai vị đại tài, tự nhiên là đến chỗ nào đều là các vị thật là tốt khách nhân nữa. Về phần này Phong Dương sao..."

Lữ Chính Phong ở một bên cười to nói: "Lấy của ta Phong chữ, cùng Khúc đại ca Dương chữ, có phải thế không?"

Trần Tiêu trịnh trọng gật đầu: "Không sai!"

Oa ha ha ha ha, cường tráng tại ta đại Lâm chí huyễn, cần dùng cái này kỷ niệm ưu khách Lý Lâm tổ hợp nữa, ha ha ha! (câu này tớ chịu không hiểu được đành giữ nguyên gốc vạ, thông cảm)

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 29: Đầu cơ trực lợi!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trần Tiêu ở chỗ này hồ nháo, tại chỗ mấy cô gái trẻ tuổi cũng là cũng âm thầm buồn cười.

Nghi Lâm thầm nghĩ: "Trần Nhị ca hay là như vậy yêu hồ nháo, ha ha, bắt quá hôm nay có thể như vậy viên mãn thu tràng, đều là Trần Nhị ca công lao đâu." Nhưng ngay sau đó lại nghĩ tới bị giết Lưu Chính Phong phu nhân, vội vàng thì thầm: "A di đà Phật, Phật tổ phù hộ Lưu phu nhân sớm đăng cực lạc, tương lai đầu thai chỗ tốt, a di đà Phật..."

Chu Chi Nhược còn lại là thầm nghĩ: "Lật tay làm mây úp tay làm mưa, sợ cũng không ngoài như vậy. Cũng chỉ có Vô Kỵ ca ca có thể cùng hắn sánh vai đi."

Vương Ngữ Yên nhưng nghĩ: "Biểu ca nếu có được hắn tương trợ, chắc chắn..." Nghĩ tới đây, rồi lại bỗng nhiên thở dài: "Ai..."

Đang nghĩ tới đây, chợt nghe được từ đại đường bên trong truyền đến boong boong mấy tiếng cầm vang.

Tiếng đàn leng keng trong suốt, phảng phất cầu nhỏ nước chảy.

Vốn là âm ỹ Lưu phủ trong đại viện trong nháy mắt yên tĩnh lại, người người cũng là ngưng thần lắng nghe, nữa không có một người nói chuyện.

Trần Tiêu nhìn ổn thỏa trong tràng Khúc Dương Lưu Chính Phong hai người, thở dài ra một hơi. Đây « tiểu ngao giang hồ » khúc, rốt cục không phải là thất truyền rồi.

Tiếng đàn liên miên không dứt, cực kỳ ưu nhã, vừa sau một lúc lâu, bỗng nhiên có mấy cái nhu hòa tiếng tiêu bắt đầu hỗn loạn trong đó. Tiếng đàn hòa bình công chính, tiếng tiêu thanh u uyển chuyển, lại càng động lòng người, liền phảng phất là ở một hồi một đáp, đồng thời dần dần đưa tới gần.

Lại nghe đặc chốc lát, chỉ nghe tiếng đàn từ từ cao vút, tiếng tiêu đã từ từ thấp chìm xuống, nhưng tiếng tiêu thấp mà không gãy, giống như tơ nhện theo gió phiêu lãng, nhưng ngay cả miên không dứt, càng thêm xúc động ý.

Toàn trường tất cả mọi người nghe như si như say, khép hờ hai mắt, Trần Tiêu lại càng rung đùi đắc ý, tay phải để ở bắp đùi mình trên nhẹ nhàng đi theo tiếng nhạc đánh nhịp.

Chợt nghe đặc tiếng đàn trung đột nhiên xuất hiện tiếng chuông chi âm, như có sát phạt ý, nhưng là ngược lại vừa liền nhu hòa rất nhiều, về phần tiếng tiêu thì vẫn là ôn nhã uyển chuyển. Một lát sau, tiếng đàn tiệm chuyển nhu hòa, hai âm chợt cao chợt thấp, bất ngờ Cẩm Vân tiếng tiêu đột nhiên thay đổi, tựa như có bảy tám cụ đàn ngọc, bảy tám chi ống tiêu đồng thời ở tấu nhạc một loại. Cẩm tiêu có tiếng mặc dù hết sức phiền phức biến ảo, mỗi cái thanh âm rồi lại trầm bổng du dương, thanh âm động lòng người.

Trần Tiêu trong lòng không giải thích được cảm thấy một trận chua xót, hắn đến từ Địa Cầu, đến nơi này người không sinh địa không quen thế giới, lúc trước trên địa cầu hết thấy trí nhớ cũng là trong nháy mắt bị bôi tinh quang, ở cái thế giới này lại là thiếu rất nhiều lòng trung thành, chỉ cảm thấy hết thấy cũng là như vậy không chân thật.

Quay đầu nhìn lại, đang nhìn thấy Đông Phương Ngọc hướng tự mình xem ra, trong lòng bỗng nhiên đau xót, khóe mắt liền có chút ít ướt át, thầm nghĩ: "Ở trên thế giới này, mặc dù Đông Phương cô nương thân là ma giáo giáo chủ, nhưng là nàng nhưng cũng có thể coi là đối với ta rất tốt rồi."

Đông Phương Ngọc nhìn Trần Tiêu một cái, bỗng nhiên trong lúc trong lòng mãnh liệt nhảy, nghi ngờ nói: "Ta là gì tìm đập nhanh như vậy? Chẳng lẽ là muốn tẩu hỏa nhập ma?" Trong lòng mặc dù kỳ quái, tuy nhiên nó lại cùng trong truyền thuyết tẩu hỏa nhập ma phát tác lúc tình hình hoàn toàn bất đồng.

Đang vào lúc này, đột nhiên tranh một tiếng cấp vang, tiếng đàn đứng thẳng dừng lại, tiếng tiêu cũng tiếp xúc ở.

Chỉ một thoáng bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Lại không nghĩ xin ý kiến phê bình ở quần hào đắm chìm ở nơi này tuyệt đẹp âm nhạc trong, trên trận dị biến đột nhiên phát sinh, chỉ nghe một người tuổi còn trẻ thanh âm vang lên: "Người làm gì?!"

Chỉ một thoáng Trần Tiêu chỉ thấy một đạo màu vàng thân ảnh xông thẳng hướng Đoàn Dự, nhưng chính là Tây Vực quốc sư Cưu Ma Trí!

Đoàn Dự lúc trước đang nghe này khúc tiểu ngao giang hồ thời điểm liền vẫn không có buông lỏng quá quan sát Cưu Ma Trí, lúc này thấy hắn làm khó dễ, mạnh mẽ khiến cho mở Lăng Ba Vi Bộ lách mình tránh ra, một bên Lệnh Hồ Xung thì rút ra trường kiếm thẳng đâm tới, nhưng là dù sao hắn là thương xúc ứng chiến, Cưu Ma Trí cũng là sớm có chuẩn bị, xoay tay lại một chương, để Lệnh Hồ đột kích cuồng phun máu tươi thẳng bay ra ngoài.

Cưu Ma Trí một chiêu không có bắt được Đoàn Dự, chộp liền chụp vào gối ở Đoàn Dự bên cạnh Vương Ngữ Yên, Đoàn Dự thấy này tình thế, nào dám do dự, Lăng Ba Vi Bộ thi triển đến từ lúc học thành tới nay cao nhất trạng thái, tay phải ngón trỏ gât liên tục, xoẹt xoẹt kiếm khí đâm về Cưu Ma Trí, lại không nghĩ Cưu Ma Trí chụp vào Vương Ngữ Yên vẫn là hư chiêu, chờ xoay người lại thời điểm, Cưu Ma Trí thế nhưng đã đem Trần Tiêu chộp trong tay, đứng ở Lưu phủ trong hành lang!

"Đoàn Dự người này thân pháp quá mức quý dị, với tay quá khó khăn, hôm nay có thể bắt này Trần Tiêu rồi, hắn thật giống như hiểu một chút Lục Mạch Thần Kiếm công pháp, hiện tại lại là Nhật Nguyệt thần giáo Quang Minh tá sứ, cùng những thứ này giang hồ nhân sĩ quan hệ không tồi, lúc này mới coi là đầu cơ kiếm lợi!"

Curu Ma Trí bắt Trần Tiêu, trong lòng ý niệm trong đầu thay đổi thật nhanh, mở miệng ha hả cười nói: "Tiểu tăng muốn mời Trần tiểu huynh đệ đến ta Tây Vực làm khách một thời gian ngắn, các vị, cáo từ."

"Luu lại!"

Vừa lúc đó, một đoàn hồng sắc thân ảnh đột nhiên trong lúc bộc phát, trong nháy mắt đến Curu Ma Trí trước mặt.

Có thể có bức này tốc độ, trừ Đông Phương Bất Bại ở ngoài, còn có thể là ai?

Nàng lúc trước tâm tư một mực Cầm Vận tiêu trong tiếng, sau khi nghe xong lại cùng Trần Tiêu liếc mắt nhìn nhau, trái tim bang bang trực nhảy, hơn nữa nàng cũng không phải là cứu người cho trong lúc nguy nan đại hiệp, Đoàn Dự cùng Curu Ma Trí ở giữa ân oán vẫn lười nhúng tay.

Nhưng là này Curu Ma Trí thế nhưng bắt đi rồi Trần Tiêu, lần này làm sao có thể nhẫn, trái tim buồn bức khó chịu phát điên, lập tức thi triển ra toàn bộ võ công, liền muốn từ Curu Ma Trí trên tay cứu người.

Curu Ma Trí dù sao cùng nàng đều là đương thời Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong, hai người võ công của trên thực tế cũng không chia trên dưới.

Đông Phương Bất Bại tốc độ chiếm ưu thế, Curu Ma Trí còn lại là nội công thâm hậu, trong lúc nhất thời, một đoàn màu đỏ bóng người phảng phất một trận gió một loại vây bắt Curu Ma Trí toàn chuyển, thậm chí bởi vì tốc độ quá nhanh, thế nhưng cũng trên không trung để lại từng đạo tàn ảnh, cho giới giống như có sáu bảy Đông Phương Bất Bại ở đồng thời công kích Curu Ma Trí một loại.

Nhưng là Curu Ma Trí chính là lấy bất biến ứng vạn biến, cả người nội công toàn lực thâm xuất, thỉnh thoảng chém ra một chiêu, chỉ nghe một trận liên tục "Rầm rầm bang bang" tiếng vang lên, hai người bắt quá mấy nháy mắt công phu cũng đã không biết liều mạng bao nhiêu chiêu.

Đông Phương Bất Bại tốc độ mặc dù nhanh, bắt quá dù sao tuổi không lớn lắm, nội công xa không bằng Curu Ma Trí thâm hậu, mặc dù nàng lấy ưu thế tốc độ, như vậy một hồi thời gian đã không biết vô Curu Ma Trí bao nhiêu chiêu, nhưng là mỗi lần một chiêu phách trên, hiệu quả lại cũng không rõ rệt.

Cái này tương đương với, một tốc độ đạt đến đỉnh tiêm thích khách đang cùng một da dày thịt béo máu ngu đánh nhau, máu ngu cố nhiên đuổi không kịp thích khách tốc độ, nhưng là thích khách công kích nhưng cũng đuổi không kịp máu ngu HP tốc độ khôi phục rồi.

Lúc này trong tràng quần hào mắt thấy Trần Tiêu rơi vào tay địch, đang muốn tiến lên động thủ công phu, lại chỉ thấy Đông Phương Bất Bại thế nhưng lui trở lại, nhưng nguyên lai là Curu Ma Trí phải tay đè chặt Trần Tiêu bộ ngực ngay trung ương Thiên Trung đại huyệt, lúc này trên mặt hắn vẫn treo ôn hòa mỉm cười, nói: "Lúc trước tiểu tăng còn tưởng rằng là kia vị cao nhân, nhưng nguyên lai là Đông Phương thí chủ. Đông Phương thí chủ, ta và người hai người võ công của không phân cao thấp, không bằng lúc đó dừng tay như thế nào? Nếu không tiểu tăng nếu là ngộ thương đến vị này Trần công tử, nhưng sẽ không tốt."

Sợ ném chuột vỡ đồ, đây mới thực sự là sợ ném chuột vỡ đồ.

Đông Phương Ngọc sắc mặt xanh mét, gắt gao ngó chừng Curu Ma Trí ánh mắt, lạnh giọng nói: "Nếu như ngươi dám thương tổn được Trần Tiêu nửa cọng tóc, ta Nhật Nguyệt thần giáo chắc chắn đập phá ngươi Tây Vực đại luân tự!"

Huyền Khô cũng đứng đi lên, chấp tay hành lễ, nói: "A di đà Phật, thiện tai thiện tai. Ta Trung Nguyên Trần Tiêu trẻ tuổi anh hùng hiếm có, liền bị Curu Ma Trí thí chủ thỉnh đi làm khách, lần này quả thật ta Trung Nguyên võ lâm to lớn bất hạnh. Lão nạp mặc dù cùng Nhật Nguyệt giáo lập trường bất đồng, chẳng qua nếu như tương lai Đông Phương thí chủ muốn đi Tây Vực đòi công đạo lỗi mà nói..., lão nạp nguyện cùng Đông Phương thí chủ cùng đi."

Thiếu Lâm dẫn đầu tỏ thái độ, sau đó chính là Võ Đang, nữa sau Hoa Sơn Hằng Sơn Hành Sơn Thái Sơn cũng là rồi rít tỏ vẻ nguyện xuất thủ tương trợ.

Curu Ma Trí nhưng không có chút nào ý sợ hãi, cười ha ha nói: "Các vị yên tâm tâm sao, tiểu tăng tất bảo vệ Trần công tử an toàn. Cáo từ!"

Nói xong, kéo Trần Tiêu cánh tay, thi triển ra khinh công, chỉ mấy hơi thở trong lúc liền đã đi xa.

Đông Phương Ngọc hận nghiêng răng nghiêng lợi, cả giận nói: "Curu Ma Trí, khinh người quá đáng!"

Dứt lời một đạo hồng sắc bóng dáng phảng phất cuồng như gió lao ra Lưu phủ đại viện, chỉ một cái nháy mắt công phu, kia còn có thể thấy Đông Phương Bất Bại nửa điểm thân ảnh?

Chuyện ngày hôm nay có thể nói là biến đổi bất ngờ, trước mắt bao người bị Curu Ma Trí đã thương Lệnh Hồ Xung, bắt đi Trần Tiêu, có thể nói là vô cùng nhục nhã, trong lúc nhất thời tình cảm quần chúng sôi, liền muốn giết chạy Tây Vực đi.

Nghi Lâm hai mắt rung rung, không ngừng đọc lên: "Phật tổ phù hộ, ngàn vạn muốn bảo vệ Trần Nhị ca bình an. Đệ tử, đệ tử nguyện ý một mạng đổi một mạng, chỉ cần Trần Nhị ca bình an, đệ tử chính là lập tức đã chết, cũng là vui vẻ. Phật tổ phù hộ, Phật tổ phù hộ..."

Lúc này chỉ nghe Đoàn Dự ở một bên lớn tiếng kêu lên: "Lệnh Hồ đại ca, người ra sao?"

Nhạc Bất Quần sắc mặt một trận mây tía, không ngừng thua công cho Lệnh Hồ Xung, đợi đến Lệnh Hồ Xung mãnh liệt phun một ngụm máu tươi, sau trầm giọng nói: "Lưu huynh, tiểu đồ trọng thương, tại hạ trước hết trở về Hoa Sơn, cáo từ."

Lưu Chính Phong biết chuyện này làm trẻ nãi không được, lúc này trả lời: "Hào. Nhân mạng quan thiên, Nhạc huynh ngàn vạn không nên gấp gáp, đại gia bàn bạc kỹ hơn."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 30: Nhiệm vụ: Phân tích Hỏa Diễm Dao!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Curu Ma Trí nắm Trần Tiêu tựa như một dây khói nhẹ loại một đường chạy nhanh, trong phút chốc liền vọt ra hơn hai dặm.

Trần Tiêu chỉ cảm thấy gió bên tai thanh gào thét không ngừng, như phảng phất là ngồi ở một chiếc thì tốc khoảng bốn mươi mại xe gắn máy phía trên, này Curu Ma Trí thân là giang hồ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, chỉ nhìn này khinh công hạng nhất, liền là thật không phải là may mắn.

Bị Curu Ma Trí nói ở trong tay, Trần Tiêu âm thầm kêu khổ, này Curu Ma Trí vẫn muốn nhận được Lục Mạch Thần Kiếm kiểm phổ, nhưng là mình bắt quá là một không có có võ công người bình thường, Lục Mạch Thần Kiếm thì mù mờ, hẳn lại bắt mình làm gì?

Lại không nghĩ, Trần Tiêu bên này đang buồn bực đầu rồi, trong đầu hệ thống thanh âm thế nhưng bỗng nhiên trong lúc vang lên: "Đạt tới nhiệm vụ gây ra điều kiện. Nhiệm vụ chính tuyến ban bố: phân tích hỏa diễm đao công pháp. Nhiệm vụ phần thưởng: căn cứ hoàn thành thời gian cấp cho đánh giá. Nhiệm vụ thất bại: khấu trừ Túc Chủ mười năm tu vi. Nếu tu vi là số lẻ thì trực tiếp mất sát."

WTF! □

Trần Tiêu trong lòng mắng to: "Lão tử có thể hay không sống sót cũng còn không nhất định đầu người này vừa cho lão tử ban bố nhiệm vụ! Ta khát, không mang theo khi dễ như vậy người! Phân tích hỏa diễm đao, phân tích cộng lông a, Curu Ma Trí này ác hòa thượng có thể đưa hỏa diễm đao bí tịch cho ta sao?"

Hệ thống thanh âm lần nữa vang lên: "Nhiệm vụ đề kỳ: Túc Chủ có thể căn cứ Curu Ma Trí sử dụng hỏa diễm đao lúc đặc thù tiến hành phân tích." Này nói cho hết lời không đợi Trần Tiêu kêu khổ, hệ thống thế nhưng lại ra một câu: "Túc Chủ nhục mạ hệ thống, cảnh cáo một lần."

Ta... A déo đỡ được! Ngay cả mắng hai câu cũng không được sao? !

Trần Tiêu trong lòng đại hận, nhưng không thể làm gì.

Đừng để lão tử hiểu rõ người này hệ thống là cái thứ gì! Nếu không lão tử làm chết người!

Hắn bên này đang ở trong lòng mắng, Curu Ma Trí bên kia vừa chạy ra một hồi, bỗng nhiên cười dài nói: "Không có thể bắt được Đoàn Dự, cũng là bắt được người tiểu tử này, lần này thu hoạch không tệ. Lục Mạch Thần Kiếm tập tranh ảnh tư liệu ta không có thể bắt được, phần tới người này sống tập tranh ảnh tư liệu. Tiểu tăng cùng Mộ Dung Bác tiến sinh ước hẹn, rốt cục có thể thực tế rồi."

Trần Tiêu bị Curu Ma Trí điểm huyết nói, toàn thân không thể động đậy, ngoài miệng cũng là không chịu thế nếu, mắng to: "Người này hòa thượng, ta sẽ cộng lông Lục Mạch Thần Kiếm a, người muốn Lục Mạch Thần Kiếm, tìm Đoàn Dự đi a, bắt ta làm cái gì?"

Tượng đất còn có ba phần tính năng của đất, Trần Tiêu này tự dung cái chắn bắt, thái độ tự nhiên sai tới cực điểm. Nếu không nếu là lúc bình thường, nữa như thế nào Trần Tiêu cũng là tuyệt không chịu dễ dàng mắng chửi người.

"\*\*?" là có ý gì?"

Curu Ma Trí nghi ngờ hạ xuống, bắt quá nghĩ đến không phải là cái gì lợi hữu ích, hẳn mặc dù mặt ngoài là cùng còn thực tế là cường đạo, này công phu hàm dưỡng cũng là quả thật không tệ, cũng không để ý Trần Tiêu la mắng, chẳng qua là bên nhất đài Trần Tiêu một đường chạy nhanh, bên nói: "Tiểu thí chủ nếu có thể gọi cho ra Lục Mạch Thần Kiếm, chiêu thức tên, tự nhiên đối với này Lục Mạch Thần Kiếm, có điều hiểu rõ. Đoàn Dự khinh công thực tại quý dị, tiểu tăng với tay khó khăn, cho nên chỉ có thể chớp tới tiểu thí chủ rồi, kính xin tiểu thí chủ chớ trách."

Cái cmn, người đều muốn cầm ta đi Mộ Dung Bác trước mộ đột còn nói ta không trách? Ta không trách người lão mẫu a ta khát!

Muốn lúc trước Trần Tiêu gặp phải chút nguy hiểm nhất định trong lòng còn có chút đáy, lần đầu tiên là hệ thống tặng tự mình mười giờ Điền Bá Quang thật là tốt cảm độ, lần thứ hai còn lại là thấy Quỷ Hoa Bảo Điển đoán được rồi Đồng Phương Ngọc nhược điểm

Nhưng là này Cưu Ma Trí nhưng không giống với, này nha thông minh cực cao, võ công vừa không có gì sơ hở, muốn chạy là khó tới cực điểm, hết lần này tới lần khác không chạy vừa không được, nếu không chẳng lẽ ngồi chờ hấn thật đem mình đốt?

Trần Tiêu trong lòng càng phát ra gấp gấp.

Này Cưu Ma Trí bắt Đoàn Dự, thật sự muốn nhận được Lục Mạch Thần Kiếm, kiếm phổ, cho nên đối với Đoàn Dự vẫn không có hạ sát thủ. Nhưng là mình nhưng không giống với, một khi thật bị hấn phát hiện mình đúng là sẽ không kiếm phổ, kia kết quả có thể bị khó nói —— kém cỏi nhất cũng là bắt được Tây Vực quan mấy thập niên.

Nhưng là bây giờ tự mình toàn thân huyết đạo bị chế, muốn chạy trốn là ngay cả một chút cơ hội cũng không có. Huống chi phía sau còn có hệ thống Hỏa Thượng Kiều Du, hiện tại thật đúng là trước sói sau hổ, khó khăn lắm tới cực điểm rồi.

Cưu Ma Trí trong tay mặc dù nói ra Trần Tiêu cái này một trăm bốn mươi năm mươi cân tráng niên nam tử, nhưng là cước bộ vẫn nhẹ vô cùng liền.

Ra khỏi Hành Dương huyện, một đường hướng đông, dựa theo địa lý vị trí, quả nhiên chính là hướng Tô Châu Yến tử ở phương hướng đi.

Dọc theo đường đi Cưu Ma Trí đều ở hoang sơn dã lĩnh trong lúc ghé qua, Trần Tiêu thủy chung muốn câu dẫn Cưu Ma Trí nói nữa, nhưng là Cưu Ma Trí chính là ngậm miệng không đáp. Như thế chạy ba canh giờ lộ trình, Trần Tiêu mắt thấy mặt trời tây tà, lúc này sợ là đã mau đến sáu giờ tối tới chung, lúc trước ở Lưu Chính Phong quý phủ sẽ không ăn thứ gì, lúc này bụng không khỏi ực ực ực ực kêu lên.

Vừa chạy một trận, Cưu Ma Trí này mới dừng bước lại.

Hấn biết Trần Tiêu không có võ công, đối với mình phong huyết thủ pháp vừa cực kỳ tự tin, này đây giải khai Trần Tiêu nửa người trên huyết đạo, sau đó đưa cho hấn mấy khối bánh mì.

Cưu Ma Trí là Tây Vực tăng nhân, bình thời ăn đồ luôn luôn nhẹ, nhưng là Trần Tiêu sao có thể chịu được cái này?

Làm làm một người mỗi bữa cơm vô thịt cũng ăn không vô hiện đại xuyên việt giả, muốn gọi hấn ngay cả ăn mấy ngày bánh mì, kia không phải là ghen diên không thể. Lập tức cười hi hi nói: "Cưu Ma Trí Cưu đại sư, người nhìn Hmm, có câu là không thể ngược đãi tù binh, có phải hay không có thể cho ta chút ăn ngon chút đồ? Không có thịt ta ăn không ngon a..."

Cưu Ma Trí nhìn một chút Trần Tiêu, nghĩ thầm người trẻ tuổi kia thoát nhìn cũng là dễ nói chuyện, dứt khoát thỏa mãn nguyện vọng của hấn, tương lai nói đến điều kiện tới cũng dễ dàng rất nhiều.

Lúc này gật đầu, nói: "Tiểu thí chủ nếu là bảo đảm không chạy, tiểu tăng đi bắt chút ít gà rừng thỏ các loại tạo điều kiện cho người Thiêu Khảo (đồ nướng) cũng là có thể. Chẳng qua nếu như tiểu thí chủ nghĩ muốn chạy trốn rồi mà nói..., có thể bị trừng phạt tiểu tăng khiến cho nặng tay rồi."

Trần Tiêu chỉ cầu chịu chút ăn ngon đồ, lấy trước mắt hấn bản lãnh, ở Cưu Ma Trí thiên hạ này Lục Đại tuyệt đỉnh một trong không coi vào đâu muốn chạy kia không khác người si nói mộng, cười hi hi nói: "Đại sư nói giỡn, tiểu tử ngay cả võ công cũng không nửa điểm, lại bị người phong bế huyết đạo, này chân cũng không nhúc nhích được, có thể chạy đến đâu đi?"

Cưu Ma Trí tự nhiên hiểu điểm này, lập tức nếu không nói nói, thân ảnh phiêu hốt, thoáng qua liền đi xa.

Trần Tiêu bên này mặc dù không dám chạy trốn chạy, nhưng là tự nhiên phải nghĩ biện pháp tự cứu, nghĩ tới nghĩ lui, bỗng nhiên trong lúc trong đầu linh quang chợt lóe, từ trong lòng ngực móc ra « Quỳnh Hoa Bảo Điện », tinh tế lật thoát nhìn.

« Quỳnh Hoa Bảo Điện » tờ thứ nhất, phía trên chính là kia truyền lưu thiên cổ tám chữ: muốn luyện thần công, tất phải tặcung.

Nửa sau chính là tờ thứ hai, nói về này « Quỳnh Hoa Bảo Điện » thế nhưng không có luyện công quy tắc chung, tờ thứ hai trực tiếp tự là tu luyện như thế nào bước(đi) rồi, Trần Tiêu chỉ hơi quét mắt một vòng, cũng đã nhìn hiểu đại khái.

Chỉ thấy này tờ thứ hai trên phương pháp tu luyện, mình xác viết mấy ngôn ngữ trong nghề ——

"Quỳnh hoa thần công, khởi bước đoạn đệ nhất trọng."

"Thủ Thái Dương Tiểu Tràng Kinh."

"Chủ điều mục: nội lực đánh sâu vào bốn kinh mạch chừng các mười chín huyết, mở rộng kinh mạch huyết đạo, nội lực tồn phóng trong đó."

"thủ thái dương Tiểu Tràng Kinh trên huyết vị mưu đồ bày ra ——"

Phía dưới là một trần trụi thân thể nam tử toàn thân hình vẽ, ở nam tử này trên cánh tay mình xác đánh dấu rồi này thủ thái dương Tiểu Tràng Kinh toàn bộ huyết vị, cùng sở hữu nghe cung, quyền liêu, Thiên Dung, thiên song, kiên trung du, kiên ngoại du, khúc viên, bình Phong chờ toàn bộ mười chín huyết vị.

Này huyết đồ bày ra chiếm một tờ, về phần thứ ba tờ trên còn lại là này khởi bước đoạn đệ nhất trọng mình xác phương pháp tu luyện, Trần Tiêu mảnh nhìn thật kỹ, chỉ thấy phía trên viết: "Người tập võ, võ đạo đều do nội lực mà sinh. Thân thể con người kinh mạch toàn thân chung phân thập nhị chính

kinh, bát mạch kỳ kinh, bốn đoạn tu luyện là quý hoa thần công khởi bước, làm khiến cho nội lực tùy trong đan điền bắn ra, đánh sâu vào đạo thứ nhất thánh cung đại huyết, làm đem toàn thân nội lực toàn bộ đẩy vào thánh cung đại trong huyết, bốn huyết phương thành. Đợi đến sau đó bên trong đan điền lực khôi phục sau, thì sử dụng nghe cung đại huyết bên trong bảo tồn nội lực, hướng quyền liêu đại huyết đánh vào, sau đó bên trong đan điền lực lần nữa tiến vào nghe cung đại huyết, phía sau theo thứ tự Hành Chi."

Sau đó vẫn là một bức hình vẽ, phía trên thì dùng tơ hồng đánh dấu ra từng bước từng bước hành công lộ tuyến, một bước cuối cùng, thì chính là ngón út trên Thiếu Trạch huyết.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 31: Đùa giỡn Cưu Ma Trí!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Chỉ nhìn một bước này, Trần Tiêu nhất thời liền nhìn trong lòng run sợ, thầm nghĩ: "Này Quý Hoa thần công khó trách làm cho người ta vừa thấy liền không nhìn được muốn từ cung tu luyện. Bước đầu tiên, chính là đem trong đan điền toàn bộ nội lực cũng xâm nhập này Nghê cung đại huyết, sau nội lực sống lại sau, sẽ đem Nghê cung đại huyết chen vào phía sau Quyền liêu huyết. Chẳng qua là này khởi bước đoạn đệ nhất trọng, luyện thành liền tương đương với người nội lực đệ cao suốt gấp mười chín lần, mặc dù thực tế chi tiết không thể nào khoa trương như vậy, nhưng là ít nhất đệ cao ba năm lần, tuyệt không thành vấn đề."

Hắn lần đầu tiên nhìn này « Quý Hoa Bảo Điện », bất quá đại khái bay vùn vụt, lúc này chân chính nghiên cứu, mới càng phát ra cảm thấy này Quý Hoa Bảo Điện đáng sợ.

Bất quá hắn bản thân là một chút nội lực cũng không có, nghĩ luyện này quý hoa thần công kia là tuyệt đối không thể, cho nên lúc này nhìn này bộ thần công bí tịch, cũng là cùng đọc sách lúc nhìn sách giáo khoa không sai biệt lắm.

Đang định sau này lật, Cưu Ma Trí nhưng trong tay dẫn một con thỏ hoang đi trở về, vừa thấy được Trần Tiêu đang xem sách, trong bụng có chút nghi ngờ, chờ thấy kia sách tên sách, trong lòng mạnh mẽ vừa nhảy, liền nói ngay: "Nhìn sách gì, mượn tiểu tăng đánh giá, có thể hay không?"

Hắc hắc, chờ đúng là ngươi những lời này!

Trần Tiêu không nói hai lời tự cầm trong tay « Quý Hoa Bảo Điện » đưa tới, cười nói: "Quốc sư nếu muốn xem, tiểu tử còn có thể không mượn không được? Muốn nhìn thì lấy đi sao, xem xong rồi nhớ được còn ta."

Tiểu dạng, xem đi, nhìn chết ngươi, chờ ngươi làm thái giám thời điểm nhớ được cảm ơn ta, hắc hắc.

Trần Tiêu trong lòng cười thầm, lại nói: "Chờ ngươi cất Tiểu đệ đệ, đến lúc đó lấy ngươi này một thân nội lực, đều không cần nhiều, quang bước đầu tiên đem nội lực toàn bức tiến thánh cung đại huyết, tự không phải là chuẩn bị cho ngươi tẩu hỏa nhập ma không thể!"

Hắn bên này trong lòng tính toán đánh đinh đương vang, lại không nghĩ Cưu Ma Trí chỉ nhìn tờ thứ nhất, thế nhưng liền đem này bốn « Quý Hoa Bảo Điện » vừa ném trả lại cho Trần Tiêu, nói: "Nguyên lai là Đông Phương thí chủ « Quý Hoa Bảo Điện », vật này mặc dù hảo, tiểu tăng lại không nghĩ tu luyện, này liền trả cho tiểu thí chủ sao."

Ta kháo! Đó là một tình huống nào?

Trần Tiêu nhận lấy Quý Hoa Bảo Điện, cẩn thận hỏi: "Quốc sư đối với này Quý Hoa Bảo Điện, chẳng lẽ không động tâm? Không muốn học?"

Lại chỉ thấy Cưu Ma Trí chấp tay hành lễ, khuôn mặt mỉm cười, chậm rãi nói: "Võ công cố nhiên lợi hại, trong trường hợp đó thân thể phát làn da, bị chi cha mẹ, tiểu tăng nhưng tuyệt không dám dễ dàng tự tổn."

Thật ra thì hắn đối với « Quý Hoa Bảo Điện » cũng là tương đối tò mò, bất quá một chút lật xem, liền bị tờ thứ nhất cái kia câu "Muốn luyện thần công, tất phải tự cung" cho dọa trở về. Mặc dù kia sống hắn cả đời cũng chưa chắc dùng là trên, nhưng là tự như vậy cất, cũng thật là có chút không nỡ. Hơn nữa vật này coi như mình thật luyện, tối đa cũng chính là trở nên cùng Đông Phương Bất Bại giống nhau —— hắn lúc trước chỉ nhìn cái kia mấy lần, cũng đã dám khẳng định này « Quý Hoa Bảo Điện » lộ số cùng tự mình tu luyện hỏa điểm đao thuộc tính quá mức xung đột.

Nghĩ hắn Cưu Ma Trí một thân công lực bức nào cao tuyệt, muốn đem toàn thân nội lực đẩy vào một huyết đạo bên trong, kia không phải là tẩu hỏa nhập ma không thể.

Nghĩ tới nghĩ lui, hay là Lục Mạch Thần Kiếm, vô ảnh kiếm khí thích hợp hơn của mình này một thân xuất thần nhập hóa nội công, nếu là mạnh đoạt « Quỷ Hoa Bảo Điện », đến lúc đó dẫn tới cái này Trần Tiêu phản kháng, lấy không được thật bốn « Lục Mạch Thần Kiếm », vậy thì cái được không bù đắp đủ cái mất.

Cho nên Curu Ma Trí mới không nói hai lời liền đem « Quỷ Hoa Bảo Điện » cho trả trở về, mục đích bất quá chính là vì đòi Trần Tiêu thật là tốt cảm mà thôi.

Dù sao lấy võ công của mình, chờ Trần Tiêu viết ra « Lục Mạch Thần Kiếm, » kiếm phổ, khi đó này « Quỷ Hoa Bảo Điện » còn không phải là dễ như trở bàn tay?

Curu Ma Trí trong lòng suy nghĩ thay đổi thật nhanh, Trần Tiêu nhưng không rõ ràng lắm, bị hấn một câu nói cho nói sanh mục kết thiệt.

"Khó khăn... Chẳng lẽ tự bởi vì?"

Trần Tiêu hiểu kỳ nói: "Kia quốc sư nguoi vì sao muốn cạo đầu?"

Curu Ma Trí đáp: "Quy y là bởi vì tiểu tăng một lòng hướng Phật, cùng này tự mình hại mình thân thể, không giống một chuyện, không thể đánh đồng."

Mặc dù này Curu Ma Trí không có tính toán luyện quỷ hoa thần công, bất quá ít nhất hấn là mở miệng.

Tiểu tăng, có cơ hội tốt như vậy, không hảo hảo đùa giỡn nguoi hạ xuống, lão tử khẩu khí này làm sao có thể ra? Trần Tiêu thu hồi « Quỷ Hoa Bảo Điện », cười hỏi: "Quốc sư, tiểu tử có một về Phật hiệu chuyện tình vẫn không có thể nghĩ thông suốt, kính xin quốc sư dạy ta."

Nếu là Trần Tiêu nói việc, Curu Ma Trí nhưng đáp cũng không đáp, nhưng là có liên quan Phật hiệu, này thì không thể tránh rồi, lúc này nói: "Nga? Không nghĩ tới tiểu thí chủ lại có bức này tâm địa, có gì vấn đề, kính xin nói nói. Tiểu tăng tất nhiên tri vô bất ngôn ngôn vô bất tẩn."

Cũng biết hấn sẽ nói như vậy.

Này Curu Ma Trí nói trắng ra là, đó chính là thuần túy nguoi quân tử một, vừa nghĩ làm cường đạo hết lần này tới lần khác còn muốn mang một tờ giấy quân tử trước mặt da, vậy cũng thật sự là vừa làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ điện hình.

Trần Tiêu cười a a hỏi trước: "Lấy quốc sư ý kiến, này Phật, là cái gì?"

Vấn đề như vậy làm sao có thể làm khó Curu Ma Trí, Curu Ma Trí chấp tay hành lễ, vững vàng nói: "Phật, toan tính vì 'Cảm giác nguoi', 'Biết nguoi', 'Cảm giác'. Cảm giác có tam nghĩa: tự giác, khiến cho chúng sanh giác ngộ, cảm giác được viên mãn, là Phật giáo tu hành cao nhất quả vị. Phạm phu thiếu lần này tam hạng, thanh nghe thấy, Duyên Giác thiếu sau hai hạng, Bồ Tát thiếu cuối cùng hạng nhất, chỉ có Phật mới tam hạng đều đủ. Tiểu thừa nói 'Phật', một loại là dùng đối nghịch Thích Ca Mâu Ni tôn xưng. Đại Thừa trừ chỉ Thích Ca Mâu Ni ngoài, còn nói về hết thấy cảm giác được viên mãn nguoi. Tiểu tăng trả lời có thể hay không?"

Được, cái này dĩ nhiên được rồi, bất quá Trần Tiêu nếu muốn đùa giỡn hấn, tự nhiên không thể chỉ hỏi đơn giản như vậy vấn đề, cười hỏi tiếp: "Hòa thượng kia vì sao phải quy y a? Quốc sư mới vừa rồi cũng nói, thân thể phát lân da, bị chi cha mẹ, đúng không?"

Curu Ma Trí đáp: "Phật nguoi, tâm vậy. Vô ích tính thị dã, bản chất bản tâm thị dã, có thể cảm giác hết thấy gốc rễ thể, vạn vật chi nguyên. Không có tính có cực, không có thuộc tính, không có nhan sắc, vô sinh vô diệt bản chất, tên cổ vì phật tính, tên là pháp thân, tên là đúng như, tên là Ma Ni châu, tên là Như Lai giấu, lần này Phật thân, không phải là sắc thân, không phải là nhân duyên thân, không phải là có rò thân."

【 đại Phật đỉnh thủ Lăng Nghiêm kinh 】 nói: bốn Như Lai giấu hay đúng như tính, hay minh thật lòng, bốn không phải là nhân duyên, cũng không phải tự nhiên tính, vô sinh, có bất diệt, ta không phải là hư vô, lần này tâm cần phải, không thể nào đắc nơi, có đột nhiên không mất, là bốn đột nhiên tồn tại. Có nguoi làm có, vô nguoi làm vô, sơ có cuối có, sơ vô cuối cùng vô, bịa đặt, có diệt thành vô, đều là hí luận, là động tính pháp."

Hấn này đáp cũng là cặn kẽ, nhưng là Trần Tiêu ở một bên nghe như lọt vào trong sương mù, bất minh sở dĩ, bất quá ngoài miệng cũng không thể như vậy, hay là hỏi nữa một lần: "Hòa thượng vì sao phải quy y, quốc sư nhưng còn chưa nói."

Curu Ma Trí kiên nhẫn đáp: "Thế giới bốn là giả huyền, nhân sinh cũng là khổ nạn, chỉ có gãy trừ hết thấy phiền não tu hành thành Phật, mới có thể đạt tới vĩnh hằng hạnh phúc. Phật tổ Thích Ca Mâu Ni lúc ban đầu đối với Già Diệp chờ năm nguoi thuyết pháp, đích thân vì bọn họ cạo đi rồi đầu tóc, tỏ vẻ tiếp nhận bọn họ làm đệ tử của mình."

"Hòa thượng cạo phát đại biểu xóa phiền não cùng sai lầm tập khí, xóa kiêu ngạo chậm trễ lòng, đi trừ hết thấy nhớ thương, toàn tâm toàn ý tu hành. Không biết tiểu thí chủ nghĩ có đúng không?"

Trần Tiêu nghe âm thầm gật đầu, này Curu Ma Trí này đền thờ đứng thẳng quả nhiên khá lớn đủ cho lực, khó trách có thể lên làm quốc sư. Nhưng lại hỏi: "Kia Phật gia đệ tử đều có những giới luật?"

Đây càng đơn giản, quả thực chính là há mồm sẽ tới đồ, Curu Ma Trí đáp: "Không sát sinh, không ăn trộm trộm, bất tà dâm, không vọng ngữ, không uống rượu."

Trần Tiêu lại hỏi: "Kia không sát sinh, này một điều giới luật, quốc sư là muốn tính toán phá?"



Curu Ma Trí cười đáp: "Chỉ cần tiểu thí chủ viết xuống Lục Mạch Thần Kiếm, tập tranh ảnh tư liệu, tiểu tăng tự nhiên sẽ không giết sinh."

Trần Tiêu hỏi nữa: "Không ăn trộm trộm, quốc sư cũng là không có trộm đạo, tuy nhiên nó bắt tiểu từ yêu cầu kiểm phủ, này không khác mình đoạt, quốc sư nghĩ như thế nào?"

Curu Ma Trí đáp: "Đây là mượn, hơn nữa tiểu tăng cũng tuyệt không quan sát, cùng đoạt tuyệt không một chút quan hệ."

Kháo, mịa nó này có tính hay không là "Người xuất gia chuyện, tại sao có thể gọi đoạt đâu?"

Bất quá những thứ này còn cũng chỉ là khai vị chút thức ăn, nếu muốn đùa giỡn hần, phía dưới mới là chánh đề: "Kia quốc sư như thế nào đối đãi bắt tà dân này một cái? Đúng rồi, này một cái có phải hay không chính là Phật gia theo lời giới sắc?"

Curu Ma Trí沉吟 nói: "Chính là. Tiểu tăng cả đời niệm Phật, thị thế gian hết thầy cô gái đều vì Hồng Phấn Khô Lôu, bình sanh chẳng bao giờ cùng bất kỳ cô gái từng có tiếp xúc."

Này ta dĩ nhiên biết, bất quá ta quan tâm là không là người với ai Gia cô nương cầu kết, ta quan tâm chính là phía dưới vấn đề: "Kia quốc sư cho là, Phật gia là hy vọng thế gian niệm Phật hòa thượng càng nhiều càng tốt đâu rồi, hay là càng ít càng tốt?"

Này còn dùng hỏi sao? Curu Ma Trí không hề nghĩ ngợi: "Đương nhiên là càng nhiều càng tốt."

Trần Tiêu hỏi nữa: "Hòa thượng kia cũng giới sắc?"

"Cũng giới sắc."

Lúc này Trần Tiêu âm mưu được như ý, trong lòng cười to, ngoài miệng cũng là hỏi vô cùng沉吟: "Nhưng là kia vấn đề đã tới rồi. Thế gian này nam tử cũng làm hòa thượng, cũng giới sắc, kia —— nữ nhân phải như thế nào mới có thể sinh đứa trẻ a? Nữ nhân đều không thể sinh đứa trẻ, đây chẳng phải là trên dưới một trăm năm sau thế gian này tự không nữa người?"

"Này..."

Cái vấn đề này có thể nói là đã hỏi tới Curu Ma Trí đích từ huyết trên. Phật tổ tự nhiên là hi vọng thế gian này giáo đồ càng nhiều càng tốt, nhưng là nếu là một khi thế gian tất cả đều là đáng vốc tiểu tỳ Phật tử, người người cũng quy y làm hòa thượng, kia nhân loại còn như thế nào phồn diễn sinh sống?

Như thế ngược lại, cái này giới sắc một cái, rốt cuộc là là có đúng hay không?

Trần Tiêu trong lòng cười to, đừng nói này Curu Ma Trí, cái vấn đề này sợ là Phật tổ đích thân đến, cũng đáp không được. Này hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn chính là một chết tuần hoàn, hoàn toàn khó giải. Phải biết Phật gia luôn luôn dạy lục căn thanh tịnh, hết lần này tới lần khác cái vấn đề này liên quan đến đến loài người đầy đàn phát triển đích căn bản trên.

Cho dù trên địa cầu, Phật giáo phát triển mấy ngàn năm, cái vấn đề này cũng cũng không có đáp án, huống chi là lúc này Phật giáo mới vừa thịnh hành không lâu?

Curu Ma Trí thật sự là đáp không được, cuối cùng chỉ đành phải chấp tay hành lễ, đọc một tiếng: "A di Đà Phật."

Mất thấy làm khó rồi Curu Ma Trí, Trần Tiêu lúc này mới cảm thấy hài lòng, cười nói: "Tiểu tử cũng là vẫn không có suy nghĩ cẩn thận cái vấn đề này, cho nên mới hỏi quốc sư, ai, xem ra quốc sư cũng là đáp không được. Tính một cái rồi, không muốn như vậy rất nhiều rồi, hay là trước ăn cơm mới là đứng đắn. Quốc sư có đạo không? Tiểu tử này nên trước tiên đem này thọ lộc da rồi hãy nói."

Curu Ma Trí luôn luôn sử dụng công phu quyền cước, nơi đó có đạo?

Bất quá này thọ không đi da làm sao có thể ăn? Hần vẫn tự xưng là Phật hiệu cao thâm, nhưng trả lời không hơn Trần Tiêu cái vấn đề này, trong miệng không ngừng tự hỏi nói: "Nếu thế gian nam tử cũng làm hòa thượng, thì như thế nào phồn diễn sinh sống? Nếu thế gian nam tử cũng làm hòa thượng, thì như thế nào phồn diễn sinh sống?" Trong miệng như thế lâm bầm, thủ hạ nhưng không tự chủ liền vạch tìm tòi trong tay thọ da.

Trần Tiêu nhìn thâm vui, hắc hắc, mặc người mạnh đến trên, cũng phải uống lão tử nước rửa chân!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

# Chương 32: Hỏa Diễm đao

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Lúc này kia còn quần được rồi bản không bản, sát sinh không sát sinh và vân vân, Trần Tiêu nhận lấy đã bị Cưu Ma Trí lột da thô tốt lắm, liền muốn muốn nôi lửa Thiêu Khảo (đồ nướng) rồi ăn, nhưng là vừa mới nhức nhích, trên đùi cũng là một trận nhức mồi, bỏ nhào một chút mới ngã xuống đất, lúc này mới nhớ lại hai chân huyết đạo bị điểm, nói: "Quốc sư, đem ta huyết đạo đón mở quá, nếu không ta làm sao Thiêu Khảo (đồ nướng)?"

Cưu Ma Trí nghe Trần Tiêu lời mà nói..., cách không hướng Trần Tiêu vỗ một chưởng.

Một đạo hùng hậu chưởng phong truyền đến, Trần Tiêu hai chân mạnh mẽ buông lỏng, huyết đạo nhất thời bị cời ra. Lúc trước hắn tự nhận được hệ thống cho an bài phân tích hỏa diễm đao nhiệm vụ, lúc này thỉnh thoảng, trong lòng nhất thời đích nói thầm: "Thoạt nhìn ngọn lửa này đao cũng không còn khó như vậy luyện nha, phải là một loại nội lực phóng ra ngoài pháp môn, cộng thêm dương cương thuộc tính? Đáng tiếc mới vừa rồi tự hạ xuống, còn không rõ ràng lắm hành công đường nhỏ, nhiều hơn nữa quan sát mấy ngày tốt nhất."

Lập tức cũng không nói chuyện, chẳng qua là sống giết mình hai chân, thôi cung hoạt huyết, chờ nhức mồi cảm giác đi, này liền đứng dậy mọi nơi thu thập cành khô củi khô, không có chỉ trong chốc lát cũng đã chuẩn bị cho tốt rồi một cái nhỏ nhỏ đồng lửa đồng, tìm hai củi chạc cắm vào trong đất, chuỗi hảo thảo hoang thân thể, hết thấy sắp xếp, Trần Tiêu nhìn Cưu Ma Trí mặt mày hơn hờ nói: "Quốc sư, cho chút hỏa quả?"

Hắn nói dễ dàng tùy ý, Cưu Ma Trí ở nhận được Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ lúc trước tự nhiên sẽ không làm khó hắn, lần này lại là một chiêu hỏa diễm đao, bất quá lúc này nội lực bức người nóng rực, so với cho lúc trước Trần Tiêu thủ pháp giải huyết, lại là bất đồng.

Trần Tiêu âm thầm quan sát, mắt thấy ngọn lửa này đao hoặc lấy tay thay kiếm, hoặc lấy chưởng đòi chỉ, nhưng là tóm lại nói như thế nào cũng là dựa vào song chưởng phát động.

Trong lòng âm thầm suy nghĩ: "Tay là một toàn bộ tin tức nguyên, kinh lạc huyết vị phong phú, vừa có thủ tam dương kinh, thủ tam âm kinh cực kỳ huyết vị tuần hoàn cùng phân bố, lại có mười bốn vốn kinh câu thông liên lạc, đông đảo kinh ngoài kỳ huyết phân bố, nhìn này Cưu Ma Trí hỏa diễm đao chỉ cương chí dương, nghĩ đến chủ yếu chính là tay tam dương kinh hành công lộ tuyến."

"Trên tay thủ tam dương kinh, chung bao gồm tay Dương Minh đại tràng kinh, thủ thái dương Tiểu Trãng Kinh, Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh."

"Thủ Dương Minh đại tràng kinh, ở trên bàn tay cùng sở hữu ngón trỏ nhánh cuối nạo trặc, cách móng tay giác một phân là nơi thương dương huyết, bàn tay đốt ngón tay thứ hai phía trước là nơi nhị gian huyết, phía sau là tam gian huyết, mu bàn tay thứ hai xương bàn tay nạo trặc điểm giữa nơi Hợp Cốc huyết, cổ tay bối nạo trặc dương khê huyết này năm đại huyết."

"Thủ thái dương Tiểu Trãng Kinh, còn lại là ngón út nhánh cuối Thiếu Trạch huyết, bàn tay thước trặc tiền cốt, hậu khê, oản cốt, dương cốt này năm đại huyết."

"Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh, ngón áp út đầu ngón tay quan xung huyết, mu bàn tay giữa ngón bốn và ngón năm là dịch kỳ môn, xương bàn tay đang lúc trung chữ huyết, oản bối vượt qua văn trong đích dương trì huyết này ngũ đại huyết vị."

"Vừa mới hắn lần thứ nhất giải huyết thời điểm sử dụng chính là trên bàn tay chưởng phong, này trên bàn tay hắn là tay Dương Minh đại tràng kinh Hợp Cốc, tam gian, nhị gian cùng với Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh trên dịch môn, trung chữ hai huyết. Bất quá này Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh gần sát chưởng bên, cùng vừa rồi hắn cho củi đồng đốt lửa đích Thủ thái dương Tiểu Trãng Kinh cách gần chút ít..."

"Như vậy suy đoán xuống tới, này Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh hắn là hỏa diễm đao quy tắc chung, tay Dương Minh đại tràng kinh nghĩ đến chính là điểm huyết giải huyết ôn hòa một chút nội lực lộ số, Thủ thái dương Tiểu Trãng Kinh còn lại là khoảng cách xa công kích nóng rực nội lực lộ số rồi. Điều này cũng cùng lúc trước hắn dùng chưởng lực điểm huyết giải huyết, cùng với khoảng cách xa lấy chưởng làm đao sử dụng phách không chưởng cũng cùng phù hợp."

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu hận không được ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, lấy tỏ vẻ trong lòng chỉ vui vẻ.

Hắn, ở lão tử này châm cứu chuyên nghiệp kỹ thuật chỗ ở trước mặt trước sử dụng võ công, kia thuần túy là đưa tới cửa tới bí tịch võ công a, tiểu dạng, đến lúc đó người lão hòa thượng này Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ kia là tuyệt đối cảm không đi, cũng là của người ngọn lửa này đao sợ là đắc bị lão tử cho học đi nữa, ha ha ha ha!

Thoải mái tự một chữ, ta chỉ nói một lần a, cạc cạc!

Trần Tiêu bên này trong lòng vui mừng cũng muốn ngất trời rồi, trên mặt nhưng cực kỳ bình tĩnh, thủ hạ cũng không còn ngừng, cẩn thận một chút hỏa, bất lộ nửa phần sơ hở.

Cưu Ma Trí bên kia cũng là không biết chút nào, còn đang suy nghĩ lúc trước chính là cái kia "Toàn thể giới nam nhân nếu là cũng làm hòa thượng, kia nhân loại chẳng phải là đặc biệt sạch" cái này cao thâm vấn đề, xen lẫn không biết mới vừa rồi kia hai chiêu một khiến cho xong, hỏa diễm đao bí mật cũng đã bị Trần Tiêu cho phân tích ra rồi mấy phần.

Lúc này hắn chẳng qua là cho là Trần Tiêu bất quá là không có có võ công người bình thường, sao có thể nghĩ đến của mình ẩn giấu tuyệt chiêu đã bị phân tích ra khỏi một phần tới?

Trần Tiêu bên này âm thầm ghi nhớ hỏa diễm đao hành công pháp môn, nhớ rồi ước chừng hai chừng mười phút đồng hồ, lúc này thỏ cũng đã bị nướng ra rồi mùi thơm, Trần Tiêu mắt thấy thỏ trên người "Dùng" cháy mỡ, vội vàng đưa tay vào ngực, lấy ra dùng vải rách cẩn thận gói kỹ một ít bao đồ.

Này một ít bao đồ nhưng là trân quý đồ, đây là Trần Tiêu mới vừa xuyên việt, tình cờ trong lúc phát hiện một ít bao đồ gia vị.

Đồ gia vị a, có câu là món ăn có được hay không ăn, tất cả này đồ gia vị trên.

Mặc dù tư đột nhiên không có, bất quá muối, hạt mè, cây ớt mặt, bột hồ tiêu đều vẫn phải có.

Lập tức Trần Tiêu ở thỏ nướng phía trên vãi lên muối bột, cây ớt, bột hồ tiêu, sau đó lại bắt đầu không ngừng hương Curu Ma Trí phương hướng phiến gió bắt đầu thổi.

"Hắc hắc, tiểu dạng, nghe thấy được mùi thơm đi? Ngươi nhưng là hòa thượng, muốn ăn thịt, vậy khẳng định là ý không tốt. Không muốn ăn, như vậy tự tốt nhất, lão tử không phải là đùa chết ngươi không thể!"

Trong lòng càng là nghĩ như vậy, Trần Tiêu tâm tình liền lại càng hảo, phiến cũng là càng thêm dùng sức.

Này thỏ nướng nguyên vốn là mỹ vị, vừa kinh Trần Tiêu cộng thêm này rất nhiều đồ gia vị, mùi thơm cơ hồ có thể đem người hồn cũng cho vẽ ra.

Trần Tiêu mắt thấy Curu Ma Trí lỗ mũi hung hăng nghe nghe, trong lòng lại càng mừng rỡ, càng thêm dùng sức phiến gió.

Có câu là thực sắc tính dã, người chỉ cần muốn sống dĩ nhiên là không thể không ăn cái gì. Đến cuối cùng, nguyên gốc thẳng đang suy tư vấn đề Curu Ma Trí oán hận trọn mắt nhìn Trần Tiêu một cái, dứt khoát đứng lên, đi rất xa, lúc này mới ngồi xuống.

"Oa ha ha ha ha!"

Trần Tiêu trong lòng thiếu chút nữa vui ngắt trời, cười lớn thầm nghĩ: "Tiểu dạng, võ công thẳng chức rất giỏi a? Trị không chết được ngươi! Gọi ngươi chỉ có thể nhìn, không có thể ăn! Ngươi nhưng là một đời cao tăng, này trốn đi len lén uống rượu ăn thịt vậy nhất định là biết ý không tốt nữa, hắc hắc, ta đây có thể bị không khách khí sao!"

Nói về này Curu Ma Trí cũng là xui xẻo, hơn nữa còn là hồng bét.

Nghĩ hấn cả đời tung hoành giang hồ, chưa từng ăn xong lớn như vậy thiệt thòi?

Hết lần này tới lần khác này thiếu hay là ngậm bồ hòn, chỉ có thể buồn bực ăn, vẫn không thể cãi lại.

Lúc trước Phật hiệu vấn đề đã bị Trần Tiêu cho hỏi đến, hôm nay Trần Tiêu bên này chuẩn bị thỏ kia mùi thơm quả thực có thể đem người nước miếng cũng vẽ ra, hết lần này tới lần khác Curu Ma Trí vẫn không thể có nửa điểm ý động. Nếu không ở Trần Tiêu này trước mặt người bình thường, người này có thể bị vút lớn.

Nhưng là nguyên vốn phải là thật cẩn thận nhìn tự mình sắc mặt làm việc Trần Tiêu, nhưng bây giờ là ngum lớn ăn thịt, tự mình nhưng chỉ có thể ở một bên làm ra nhìn nghe thấy vị, này thật đúng là buồn cười!

Curu Ma Trí trong lòng đại hận, dứt khoát vừa đi xa chút ít, nhắm mắt làm ngơ!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 33: Cái mộng gà cho ta!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Ăn xong thỏ nướng, Trần Tiêu trong lòng thậm thoải mái, lúc này trời sắc còn không có tối hẳn, dứt khoát tiếp tục móc ra « Quỳnh Hoa Bảo Điện », cẩn thận lật thoát nhìn.

Lúc trước đã xem « Quỳnh Hoa Bảo Điện » khởi bước đoạn đệ nhất trọng, lúc này liền từ phía sau nhìn lên, ý kiến phía trên đang viết ——

"Quý hoa thần công, khởi bước đoạn đệ nhị trọng."

"Thủ Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh."

"Chủ điều mục: nội lực đánh sâu vào bốn kinh mạch chừng các hai mươi ba huyết, mở rộng kinh mạch huyết đạo, nội lực tồn phóng trong đó."

"Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh huyết vị như đồ bày ra —— "

Phía dưới vừa là một trần trụ thân thể nam tử toàn thân giống như, ở nam tử này trên cánh tay mình xác đánh dấu rồi Thủ Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh toàn bộ huyết vị, bao gồm trên bàn tay Quan hướng, Dịch môn, Trung chữ, Dương trì mãi cho đến cánh tay nơi Nao biết, Vai liễu rồi đến đầu tai Cùng liễu, Tỉ trúc vô ích tổng cộng là hai mươi ba nơi đại huyết.

Này khởi bước đoạn đệ nhị trọng phương pháp tu luyện cùng đệ nhất trọng không sai biệt lắm, vẫn là đem bên trong đan điền lực toàn bộ đẩy vào ban đầu đầu Tỉ trúc vô ích đại trong huyết, một đại huyết một đại huyết đánh sâu vào.

Sau đó vẫn là một bức hình vẽ, phía trên thì dùng tơ hồng đánh dấu ra từng bước từng bước hành công lộ tuyến, một bước cuối cùng, thì chính là trên ngón vô danh Quan hướng huyết.

Nhìn đến đây, Trần Tiêu thầm nghĩ: "Này « Quý Hoa Bảo Điện » nổi danh nhất một chút tự là có thể học cấp tốc, uy lực hiện ra cực nhanh, nhưng là phải là làm cho người ta đem nội lực toàn bộ đẩy vào một đại huyết, từng bước từng bước luyện, này thật giống như lại có chút ít không bình thường."

Phải biết rằng, ở nguyên tác trong đích Tịch Tà Kiếm Pháp, liền tùy này Quý Hoa Bảo Điện diễn biến mà đến. Nhưng này Tịch Tà Kiếm Pháp, tốc độ tu luyện cũng là cực nhanh, hơn nữa tu luyện thành sau uy lực nhưng có đại để không sai biệt lắm. Nhạc Bất Quần cùng Lâm Bình Chi hai người nội lực chênh lệch đâu chỉ gấp trăm lần? Cuối cùng thực lực rồi lại không kém bao nhiêu.

Này rõ ràng không bình thường.

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu lại muốn: "Chẳng lẽ, trong lúc này lực cũng không phải là nhất định phải toàn bộ đẩy vào một đại trong huyết? Mà là chỉ nhờ là có thể?" Như vậy vừa nghĩ, hiểu ra.

Nhạc Bất Quần nội lực thâm hậu, rất có thể chỉ sử dụng một phần mười thậm chí là một phần trăm nội lực, là có thể nhờ một huyết vị. Như vậy hẳn tu luyện tự nhiên cực nhanh.

Nhưng là Lâm Bình Chi nội lực xa không bằng Nhạc Bất Quần, có thể nội lực toàn thân cũng chỉ có thể nhờ một huyết vị. Nhưng là vô luận nội lực thâm hậu hay không, này một huyết vị có thể dung nạp nội lực, nhưng không kém nhiều. Nói cách khác, nhiều nhất, Lâm Bình Chi tu luyện Tịch Tà Kiếm Phổ, cùng Nhạc Bất Quần khác nhau cũng bất quá chính là thể gian chênh lệch lớn hơn một chút mà thôi. Nhưng là một khi tu luyện thành công, thì uy lực nhưng không kém nhiều rồi.

Phân tích tới đây, Trần Tiêu rốt cực rộng mở trong sáng.

Xem ra này « Quý Hoa Bảo Điện » không hồ là sử thượng luyện thành tốc độ nhanh nhất công pháp, này quý hoa thần công đối nội lực yêu cầu, quả thực đã có thể coi như là nhỏ tới trình độ nhất định rồi.

Lại lật nhìn một hồi, nắm giữ đại khái hành công nguyên lý, Trần Tiêu rốt cực chậm rãi khép sách lại, ngã xuống đất ngủ.

Như thế mấy ngày, Cưu Ma Trí mang theo Trần Tiêu chẳng qua là không ngừng hướng đông bước đi.

Trần Tiêu mỗi ngày cũng ít nhất phải ăn một hai lần thịt nướng, hoặc là thỏ hoang, hoặc là sơn hồ, có đôi khi Cưu Ma Trí tự giữ gìn bắt hai chích Phi Điều xuống tới cung Trần Tiêu thiêu khảo (đồ nướng).

Hôm nay giữa hai người mấy có lẽ đã đạt thành ăn ý, Trần Tiêu bắt được đồ chỉ để ý thiêu khảo (đồ nướng) tự mình ăn, ăn xong rồi phải đi lật xem Quý Hoa Bảo Điện. Ngăn ngừa mấy ngày trong lúc, đã đem Quý Hoa Bảo Điện nửa bộ phận trên toàn bộ lật xem xong.

Từ thủ tam dương kinh sau, chính là túc tam dương kinh. Phương pháp độc nhất vô nhị, cũng là một huyết vị một huyết vị tích góp từng tí một nội lực.

Này Quý Hoa Bảo Điện phương pháp luyện công, thuyết khó không khó, nói đơn giản nhưng cũng không đơn giản. Nếu là người bình thường, quang nhớ thân thể con người toàn thân huyết đạo tên vị trí, thì phải nhớ thời gian thật dài.

Nhưng là Trần Tiêu thân là trung y hệ châm cứu chuyên nghiệp kỹ thuật chỗ ở, này huyết đạo sớm liền nhớ kỹ, nửa điểm không kém, hôm nay chẳng qua là ghi nhớ phương pháp tu luyện, tự nhiên dễ dàng.

Cưu Ma Trí còn lại là thờ ơ lạnh nhạt, chỉ bất quá không bao giờ ... nửa chịu cùng Trần Tiêu nói chuyện.

Nghĩ đến là bị đá kích quá lớn, sợ lại đi tự rước lấy nhục.

Vừa đi hai ngày, Trần Tiêu cảm giác hẳn đi lại phương hướng sửa thành Đông Bắc, vẫn tránh ra đại lộ, thủy chung chọn tuyến đường đi cho hoang sơn dã lĩnh. Chẳng qua là địa thế càng ngày càng bằng phẳng, núi ít dần mà nước tiệm nhiều, trong vòng một ngày, thường thường muốn quá độ mấy lần.

Ngày này đi ngang qua một cái thành nhỏ, Cưu Ma Trí một chương đem Trần Tiêu phách ngắt, giấu ở một cây trong động, vừa cẩn thận dùng tảng đá che hạo, sau đó một mình một người rời đi.

Qua hện sao gần nửa canh giờ, Cưu Ma Trí liền là quay lại, chẳng qua là trên tay nhưng nhiều mấy thứ món đồ.

Giấy và bút mực.

Đem mở che dấu tảng đá lớn, Cưu Ma Trí đem Trần Tiêu từ thụ động trung lấy ra, sau ôn hòa nói: "Tiểu thí chủ, tiểu tăng khuất đại giá ngươì đông, nhiều hữu đắc tội, rất bản khoản."

Trần Tiêu mơ mơ màng màng dụi dụi mắt con ngươì, chảy nước miếng đều ngủ chảy xuống, nói: "Tốt nói, tốt nói. Bây giờ là giờ nào rồi? Ta có chút đói bụng, nghĩ ăn cái gì."

Cưu Ma Trí nói: "Cái này đương nhiên tốt nói. Chỉ bất quá, tiểu thí chủ nhìn tiểu tăng đã mang tới đồ, là dụng ý gì, nói vậy tiểu thí chủ tự nhiên là biết."

Trần Tiêu nói: "Biết biết, ta có thể không biết sao? Bất quá dù sao ta vừa chạy không được, ăn cơm trước quá? Ngườì này một đói, trí nhớ nhưng sẽ không tốt, vạn nhất đến lúc hậu viết sai cái gì, ngườì cũng không nên trách ta."

Cưu Ma Trí ngó chừng Trần Tiêu ánh mắt nhìn một hồi, muốn nhìn được hẩn rốt cuộc là đang nói lão giả bộ hồ đồ, hay là thật tính toán viết xuống Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ, đến cuối cùng nhưng thật là làm không đến nhìn ra, chỉ nghe được Trần Tiêu trong bụng "Cô lỗ lỗ" vang một chút, cuối cùng rốt cuộc chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Kia tiểu thí chủ liền chờ tiểu tăng chốc lát."

Vừa nói vừa điểm Trần Tiêu hai chân huyết đạo, liền đi bắt thỏ gà rừng.

Trần Tiêu ngồi dưới đất, trong đầu cũng là một mực suy tư như thế nào chạy trốn chuyện tình.

Lúc trước hẩn cũng đã nghĩ tới, nhưng là nài sao hai chân huyết đạo Cưu Ma Trí tự thủy chung cho đốt, hẩn cho dù dùng chân chạy đều chưa hẩn có thể chạy thắng Cưu Ma Trí, huống chi hai chân lại không thể động?

Cho nên dứt khoát tự lười chạy, chỉ có thể suy tư biện pháp khác .

Này Cưu Ma Trí làm việc tương đối cẩn thận, tự lấy đi bắt thỏ hoang gà núi, cũng chưa bao giờ sẽ rời đi Trần Tiêu trăm mét phạm vi, thủy chung cũng giữ vững có thể thấy Trần Tiêu trạng huống.

Thật ra thì cũng không thể trách Trần Tiêu không có cách nào trốn, cho dù nguyên tác trong Đoàn Dự bị nắm, cũng là nửa điểm phương pháp cũng không.

Trước mắt chỉ có thể đi một bước coi là một bước, lá mặt lá trái mới được.

Qua không có một hồi, Cưu Ma Trí đã chộp tới rồi một con gà rừng, đã làm lông, giao cho Trần Tiêu trên tay.

Trần Tiêu y theo là biện pháp cũ, chính là quyết định chủ ý trước ác tâm ác tâm này Cưu Ma Trí, cho nên cố ý đem gà nướng làm cho mùi thơm có thể bay ra thật xa, tức Cưu Ma Trí chỉ có thể xa xa né tránh.

Lúc này nướng chín, đang vang cửa vào, nhưng chợt nghe một thanh trung khí đầy đủ thanh âm vang lên: "Thơm quá gà nướng, xé một cái đùi gà cho ta nếm thử, đúng rồi, cái móng gà cũng cho ta."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 34: Bắc Cái Hồng Thất Công

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Nghe cái thanh âm này, Trần Tiêu đầu tiên là lấy làm kinh hãi, đợi nghe hẩn muốn ăn gà nướng chân, còn thích ăn gà cái móng, Trần Tiêu trong lòng trong nháy mắt mừng rỡ, vội vàng đáp ứng nói: "Ha ha, không thành vấn đề, dù sao ta một người cũng ăn không hết."

Nghe Trần Tiêu đáp ứng, rất nhanh, một thân ảnh xuất hiện ở Trần Tiêu trước mắt.

Này mở miệng nói chuyện là cái trung niên tên khát cái, gương mặt hình chữ nhật, hài hạ vi tu, tay thô chân to, y phục trên người đồng một khối tây một khối đánh đầy bồ đĩnh, nhưng rửa đặc sạch sẽ. Hắn cầm trong tay một cây gậy trúc, dài chừng ba thước, trên lưng đeo hồ lô lớn son son, trên mặt một bộ thềm chảy nước miếng bộ dáng, vẻ mặt cấp bách, tựa hồ nếu không đem đũa gà cùng gà cái mông cho hắn, sẽ phải đưa tay cướp đoạt rồi.

Ha ha, không nghĩ tới đã biết vì bụng, lại đem Bắc Cái Hồng Thất Công cho dẫn rồi tới đây, này thật đúng là kỳ rồi.

Chờ Bắc Cái Hồng Thất Công đại mã kim đao ngồi ở đối diện, Trần Tiêu cũng không phải khách khí, đưa tay ra: "Có rượu không có? Cho tiểu tử uống trước hai cái quá? Nhiều ... thế này ngày ngày thiên ăn vật này, trong miệng đậm cũng muốn ra cái chym rồi rồi."

Hồng Thất Công cười ha ha, mắt thấy chính hắn từ người muốn đũa gà cùng gà cái mông, đối phương thì muốn từ đã biết trong muốn rượu, đó là nửa mừng rỡ bất quá, không nói hai lời liền đem hồ lô rượu đưa tới, chờ Trần Tiêu nhận lấy, lúc này nhưng một chút cũng không khách khí, đã nắm gà nướng chop tự kéo xuống non nửa chỉ, phía trên một bộ vị bóng loáng nước trơn, chính là gà cái mông.

Trần Tiêu vệt hồ lô trên nút lọ, nhất thời mùi rượu bốn phía, hắn sùng sục sùng sục đã uống vài ngụm, đại khen: "Rượu ngon!"

Hồng Thất Công cũng là kéo xuống gà cái mông, một thanh nhét vào trong miệng, không được khen: "Hảo tiểu tử, người được lắm, này gà nướng không sai." Trong miệng hắn nói chuyện, ngón tay nhưng trên mặt đất tron mấy cái, Trần Tiêu cẩn thận nhìn lại, thấy kia là hai chữ: "Bắc bang?"

Trần Tiêu âm đọc hạ xuống, này "Bắc bang" cùng "Bị trời" hài âm, kia vẫn không rõ, này Hồng Thất Công rõ ràng cho thấy phát hiện mình bị người chế trụ, lập tức tay trái cầm lấy hồ lô rượu, tay phải thì trên mặt đất viết bốn chữ: "Tây ngọc quá thập."

Bốn chữ này cùng "Tây Vực quốc sư" hài âm, Hồng Thất Công sắc mặt trong nháy mắt trình trọng rồi không ít, gật đầu, vừa viết: "Đi đâu?"

Trần Tiêu thả ra trong tay hồ lô, đi lấy còn dư lại cái kia nửa con gà nướng, tay phải thì trả lời: "Nói từ vô."

Nơi này đã là Tô Châu cảnh nội, Hồng Thất Công vừa nhìn kia ba chữ, liền đoán được bọn họ đây là hướng Yến tử ở phương hướng đi trước, lập tức đem lời lau, Trần Tiêu cũng là học theo, lau chữ viết, chẳng qua là uống rượu ăn thịt nướng, trong miệng cười nói: "Đại thúc đây là tính toán đến đâu rồi a?"

Hồng Thất Công tung hoành giang hồ nhiều ... thế này năm, xông "Cửu Chi Thần Cái" danh hiệu, cùng Đông Tà Hoàng Dược Sư, Tây Độc Âu Dương Phong, Nam Đế một đên đại sư, trung thần thông Vương Trùng Dương cùng xưng thiên hạ ngũ tuyệt, thuộc về dặm chân một cái giang hồ đều được đầu tam đầu chính là nhân vật, nhưng là như vậy bị gọi là đại thúc, còn thật sự là đầu một hồi, lúc này cười nói: "Ta đến phụ cận có quan trọng hơn chuyện, nửa đường nghe thấy được này gà nướng mùi thơm, thiếu chút nữa đem ta trong bụng tham côn trùng cũng cho vẽ ra, cái này tới đòi ăn chút gì."

Hắn vừa nói vừa ăn, gió cuốn mây tan, trong nháy mắt Tiểu nửa con gà liền bị hắn cắt sạch sẽ.

Nhỏ dần nhìn thẳng Trần Tiêu trong tay cái kia nửa con gà, cổ họng một nhúc nhích, miệng nuốt tham đàn, Trần Tiêu thấy thế, trong lòng âm thầm buồn cười, cuối cùng tự mình lau cánh gà, còn dư lại cũng cho hắn.

Vừa lúc đó, phía sau một thanh thanh âm nhu hòa vang lên, nói: "Không biết vị này là ... ?"

Chính là Cửu Ma Trí rất xa nhìn thấy Hồng Thất Công tiền lai, lập tức âm thầm đề phòng, chậm rãi đến gần.

Hồng Thất Công trước khi đến rất xa liền gặp được Cửu Ma Trí đem Trần Tiêu từ trong thụ động cho dời ra tới tràng diện, trong lòng liền có chút ít nghi ngờ, nhìn Cửu Ma Trí quần áo, thật giống như không phải là Trung thổ nhân sĩ, lại là này loại lén lút lút, nghĩ đến sẽ giống như người tốt.

Tiếp theo vừa suy nghĩ một chút gần đây trên giang hồ có hay không phát sinh quá đại sự gì, nhưng làm sao cũng nhớ không nổi.

Cuối cùng bắt đầu dĩ chỉ có thể dứt khoát tiền lai, lấy đòi gà cái mông vì danh, ám dò thăm hạ xuống, cũng may nhờ Trần Tiêu thông minh, này thử một lần, quả nhiên kiểm tra xong rồi thân phận của đối phương.

Chính là thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, Tây Vực quốc sư Cửu Ma Trí.

Thật so với thơ ngũ tuyệt thực lực cùng Lục Đại thực lực, xê xích mặc dù không lớn, nhưng là dù sao không bằng. Lục Đại thực lực chân chính, so với trung thần thông Vương Trùng Dương còn còn muốn cao hơn một bậc, so với Hồng Thất Công thực lực, tự nhiên cũng là mạnh hơn một chút.

Cho nên chuyện này chỉ có thể dừng trí, không thể địch lại được, nếu không làm trở ngại, vậy cũng tự cả đời cho tâm khó an rồi.

Lúc này Hồng Thất Công nghe Cửu Ma Trí hỏi, lúc này cười ha ha nói: "Tại hạ văn gà nướng mùi thơm, nhất thời chùy sầm, này cứ tới đây rồi. Làm sao, đại sư chẳng lẽ có việc?"

Cửu Ma Trí trên dưới đánh giá một chút Hồng Thất Công, khi thấy hắn tay phải chỉ có bốn ngón tay, một cây ngón trở tề chưởng mà thiếu, trong lòng rung mình, mạnh mẽ nhớ tới trong chốn giang hồ một nhân vật, cùng hình tượng của hắn độc nhất vô nhị, lập tức cười nói: "Nguyên lai là Bắc Cái đại giá quang lâm, tiểu tăng không thể xa nghênh, mong rằng Thất công tha lỗi."

Trần Tiêu ở một bên gặp người này vô luận tương lai muốn như thế nào, này ngoài miệng nhưng thủy chung giữ vững lễ số, trong lòng âm thầm thay hắn cảm thấy đáng tiếc. Chỉ bằng hắn này độ dày da mặt, không đi làm MC thì thật là quá đáng tiếc.

Hồng Thất Công cười ha ha, cầm trong tay cuối cùng nửa con gà chân gặm chỉ còn xương, lúc này mới nắm lên hồ lô rượu, vừa uống một hớp rượu, lúc này mới hỏi: "Đại sư quá khen. Đúng rồi, bây giờ là giờ nào rồi?"

Curu Ma Trí không rõ hán lời này là có ý gì, nói: "Tiểu tăng cũng là không biết."

Hồng Thất Công ngẩng đầu nhìn sắc trời, bỗng nhiên đem hồ lô rượu nắp nhét trên, hướng sau lưng đeo một đáp, cầm lấy kia cùng rách nát đã cầu bỗng hoang mang rồi loạn mang mang đứng lên đã, vừa đi trong miệng còn la lớn: "A u, không tốt, muốn làm canh giờ có thể bị không ôn, tại hạ nhưng đặc đi trước một bước, cáo từ!"

Vừa nói khiến cho mở khinh công, trong nháy mắt cũng đã chẳng biết đi đâu. Cuối cùng kia cáo từ hai chữ truyền vào Curu Ma Trí trong tai lúc, Hồng Thất Công cả người sợ đã tại trăm mét có hơn rồi.

Curu Ma Trí nhìn Hồng Thất Công rồi đi phương hướng, trong mắt kinh nghi bất định. Hắn vốn là đánh bàn tính chính là muốn là chuyến này bị người phát hiện, thì cần phải giết người diệt khẩu, nhưng là lại không nghĩ rằng tới dĩ nhiên là Bắc Cái Hồng Thất Công. Đây lão khát cái làm mặc dù có chút điên điên không câu nệ tiểu tiết, nhưng lại thuộc loại là có chân công phu.

Hắn mặc dù nhưng để xác định tự mình nhất định có thể đắc thắng, nhưng là muốn giết Hồng Thất, cũng là ngàn khó vạn khó. Đến lúc đó vạn nhất thanh thế quá lớn, lại dẫn tới những người khác, kia liền thật to không ổn.

Nghĩ tới đây, một thanh nhắc tới Trần Tiêu thân thể, lần này dứt khoát đi đường suốt đêm, hướng Yên từ ở phương hướng chạy thẳng tới đi.

Đi lần này, chính là đến gần ba canh giờ. Mắt thấy chung quanh cũng là thủy lộ, nửa nhìn không thấy tới bán cá nhân ảnh, Curu Ma Trí lúc này mới để xuống Trần Tiêu, ngồi xuống luyện công.

Hắn dù sao ngày này có thể nói liên tục bốn tuần rồi gần bảy tám canh giờ, còn nói ra Trần Tiêu như vậy một đem gần một trăm chừng năm mươi cân đại người sống, nội lực nữa như thế nào hùng hậu, cũng là có chút ít chịu không nổi.

Curu Ma Trí bên kia ngồi xuống luyện công, Trần Tiêu cũng không nói nhảm, tìm đồng khô mát địa phương an tâm nằm xuống, ngoài mặt làm bộ như ngủ, trên thực tế cũng là len lén quan sát Curu Ma Trí luyện công quá trình.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 35: Phân tích Hỏa diễm đao, 70%!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Lúc này Curu Ma Trí khoanh chân mà ngồi, toàn thân như ẩn như hiện xuất hiện một tầng màu vàng nhạt hơi thở, Trần Tiêu chỉ nhìn hai mắt, liền đã biết này nhất định là hán tu luyện hỏa diễm đao lúc sơ tự phát sinh ra hộ thể nội kinh.

Lập tức cũng bắt động thanh sắc, chẳng qua là âm thầm quan sát.

Giờ phút này đã có thể nói là nửa đêm, hơn nữa trên bầu trời Minh Nguyệt như ẩn như hiện, ánh sáng tương đối mờ mịt.

Cùng đúng đích, này Curu Ma Trí toàn thân màu vàng nhạt hơi thở, liền càng phát ra rõ ràng.

Trần Tiêu nhìn một hồi, bỗng nhiên nhắm mắt lại, thầm nghĩ trong lòng: "Trên người hán này màu vàng hơi thở, thoát nhìn hình như là có đi vào lộ tuyến. Ta nhưng phải cẩn thận chút ít, không thể gọi hán phát hiện ta đang quan sát hán, tránh cho lộ ra sơ hở, sau này nhìn lại có thể bị khó khăn."

Lúc này hô hấp càng thêm đều đều, thậm chí thỉnh thoảng còn phát ra một tiếng không tính là quá nặng tiếng ngáy.

Phải biết rằng, này Curu Ma Trí lúc trước mang theo Trần Tiêu một đường chạy trốn, ít có loại này toàn lực hành công thời điểm. Tận dụng thời cơ mất không hề nữa, lúc này nếu là không cẩn thận đã thảo kinh xà, vậy sau này có thể bị không dễ làm rồi.

Trần Tiêu giả bộ ngủ rồi gần hơn nửa canh giờ, lúc này mới dám nửa lần len lén mở mắt.

Lúc này Curu Ma Trí đã đến hành công khẩn yếu quan đầu, toàn thân màu vàng nhạt hơi thở càng phát ra rõ ràng, Trần Tiêu nhìn kỹ lại, thậm chí cũng có

thể mình xác nhìn đến lớn tám màu vàng nhạt trong hơi thở, xen lẫn mấy cái yếu ớt màu vàng tuyến lưu, chậm rãi lưu động.

"Hắn này một thân nội lực, giao hội chút chính là bộ ngực huyết Thiên Trung, ừ, này là nằm ở nhâm mạch trong, là vốn thuộc âm mạch trong cơ thể, xem ra ngọn lửa này đao võ công hẳn là trải qua nhâm mạch làm giảm xóc chút."

"Trải qua cánh tay cùng sở hữu một... Hai... Tam, ba đường, quả nhiên là thủ tam dương kinh, đây là hỏa điểm đao phát công thông qua kinh mạch."

"Ừ, trải qua hai chân thì còn lại là một... Hai... Tam... Bốn, dĩ? Lại tổng cộng là bốn điều, nhìn vị trí này, hẳn là túc thái dương bàng quang kinh, Túc Thiếu Dương Đâm Kinh, túc Dương Minh Vị Kinh này túc tam dương kinh, cùng với chúc âm thuộc tính túc Thái Âm Tỳ Kinh."

"Túc tam dương kinh tự nhiên là nội luyện hỏa thuộc tính hỏa điểm đao chân khí, cái này chúc âm thuộc tính túc Thái Âm Tỳ Kinh lại là làm gì dùng là?"

"Này không có đạo lý a, ngọn lửa này đao có thể nhìn thành là hỏa thuộc tính nội lực, nhưng là trong lúc này lực trong xen lẫn một cái túc Thái Âm Tỳ Kinh là tính hướng nào?"

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu trong lòng có chút tò mò.

Theo lý thuyết, hỏa điểm đao là chí dương hỏa thuộc tính nội lực, tu luyện thủ tam dương cùng túc tam dương cũng thì thôi, nhưng là hết lần này tới lần khác trong đó xen lẫn một cái túc Thái Âm Tỳ Kinh, cái này thật là làm cho người ta có chút không cách nào hiểu.

Trần Tiêu vừa nhìn trộm hướng Cưu Ma Trí nhìn lại, lúc này Cưu Ma Trí cả người hơi thở càng thêm nồng nặc, kia bảy đường kinh mạch tuyến lưu càng phát ra rõ ràng, chỉ bất quá duy chỉ có chỉ có ở vào túc Thái Âm Tỳ Kinh cái kia con tuyến chợt mạnh chợt yếu, tựa phảng phất trái tim nhảy lên một loại.

Vừa nhìn một hồi, Trần Tiêu trầm nghĩ trong lòng: "Thoạt nhìn này túc Thái Âm Tỳ Kinh thật giống như cùng bình thường không giống với a..."

"Không giống với... Không giống với..."

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu trong giây lát bùng tỉnh đại ngộ, trầm nghĩ: "Chờ một chút!"

Hắn lại từ đầu nhìn lại, nhìn mấy lần, trong lòng liền tính toán một phen, lần này thẳng nhìn gần hai chừng mười phút đồng hồ, bỗng nhiên trong lúc hiểu ra, hắc hắc cười thầm nói: "Nguyên lai là như vậy, nguyên lai là như vậy, ha ha!"

"Thủ Dương Minh đại tràng kinh Ngũ Hành chúc kim, kim sinh thủy, thủy là túc thái dương bàng quang kinh, thủy lại sinh mộc, chính là đến Túc Thiếu Dương Đâm Kinh, sau mộc sanh hỏa, người này thể thập nhị chính kinh bên trong có bốn đường kinh mạch chúc hỏa, theo thứ tự là thủ Thiếu Âm Tâm Kinh, thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh, thủ thái dương Tiểu Tràng Kinh cùng Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh. Hỏa điểm đao chiếm hai cái hỏa mạch, hỏa sinh thổ, nếu như chỉ là một thổ, kia không khỏi dương khí quá thừa tổn hại tổn thương thân thể, cho nên liền khiến cho dùng tới rồi hai cái thổ mạch, theo thứ tự là túc Dương Minh Vị Kinh cùng túc Thái Âm Tỳ Kinh."

"Cuối cùng này hai cái túc mạch hội tụ đến nhâm mạch huyết Thiên Trung, nhâm mạch thuần âm, nhưng hóa giải dương độc, sau nội lực nửa chảy tới thuần dương độc mạch, như thế vừa lúc là một đại tuần hoàn."

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu mảnh nhìn thật kỹ, lần này trong lòng đã có một chút môn lộ, quả nhiên đang nhìn thấy Cưu Ma Trí cả người nội lực đi lại phương hướng, cùng mình thiết tưởng, nửa điểm không kém!

Đang nghĩ tới đây, quả nhiên hệ thống tăng lên thanh âm trong đầu vang lên: "Phân tích hỏa điểm đao nhiệm vụ, hoàn thành tỷ số, bảy mươi phần trăm."

Có hệ thống đề kỳ, xin ý kiến phê bình nói rõ tự mình phân tích chính xác, Trần Tiêu trong lòng thiếu chút nữa cười điên mất: "Ha ha ha ha! Hắc, tha cho người trí cao ngất, cũng không nghĩ tới người hỏa điểm đao, sẽ bị ta cho phân tích gần hết rồi sao? !"

Kỹ thuật chỗ ở cứu vớt thế giới có không có!

Lão tử quả nhiên chính là xuyên việt giả cổ chấp không giải thích a!

Nói về, lần này Cưu Ma Trí nhưng thật sự là tiền mất tật mang rồi.

Hắn vẫn cho là Trần Tiêu bất quá là một không trở về nửa điểm võ công người bình thường, trên thực tế Trần Tiêu biểu hiện ra cũng đích xác là người bình thường bộ dạng. Thậm chí ngay cả nhìn « Quý Hoa Báo Điện », cũng rất giống khi làm nhìn tiểu nhân sách giống nhau lật xem. Chỉ nhìn không luyện.

Nhưng là Cưu Ma Trí vừa sao có thể nghĩ đến, Trần Tiêu thể nhưng có thể biến thái đến đây, chẳng qua là tình cờ một lần, là có thể từ hắn hành công đường nhỏ trên phân tích ra hỏa điểm đao phương pháp tu luyện?

Hết lần này tới lần khác lúc này Cưu Ma Trí trong lòng còn đang đối với Trần Tiêu chưa từng có chạy trốn cử động mà tỏ vẻ tương đối hài lòng, trầm nghĩ: "Cái này Trần Tiêu cũng là rất phối hợp, chưa bao giờ có chạy trốn hành động, đã như vậy, ta liền tận lực không làm khó dễ hắn cũng chính là rồi. Nếu như hắn có thể hảo hảo đem Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ viết xuống, nhiều nhất ta liền bắt hắn trở về Tây Vực là được."

Giờ phút này hai người một ngồi xuống một ngủ, ngoài mặt hài hòa cực kỳ, về phần trên thực tế, vậy cũng chỉ có các trong lòng người tự biết rồi.

Cả đêm thời gian đao nất tiếp xúc quá, đến sáng sớm ngày thứ hai, Cưu Ma Trí cũng là không có gấp gáp lên đường, tìm một khối bằng phẳng tảng đá



lớn, từ y phục trong ngực lấy ra giấy và bút mực, cẩn thận trải tốt, nói: "Tiểu thí chủ, dọc theo con đường này tiểu tăng đối với người lễ kính có thêm, thậm chí ngay cả người sở đeo « Quý Hoa Bảo Điện » cũng là không có bất kỳ mơ ước lòng. Nay Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ, người nhưng nên cho tiểu tăng viết ra đi?"

Hắn lời này nói khách khí, nhưng là Trần Tiêu lại biết trong lòng hắn nghĩ cái gì, lúc này quả quyết nói: "Quốc sư, này có thể bị thật sự xin lỗi, ta thật sự không biết cái gì Lục Mạch Thần Kiếm a."

Cưu Ma Trí chấp tay hành lễ, thân nhiên nói: "Tiểu thí chủ chớ để lừa gạt tiểu tăng. Ở Lưu gia tiểu tăng cùng Đoàn Dự cùng cái kia công tử động thủ thời điểm, tiểu thí chủ nhưng là mình xác hô qua Lục Mạch Thần Kiếm chiêu thức tên. Nay Lục Mạch Thần Kiếm trong giang hồ biết người rất ít. Tiểu thí chủ nếu không phải biết, thì như thế nào có thể gọi ra những thứ kia tên?"

Ta còn đạo người vì sao bắt ta, nguyên lai là bởi vì, hắn, lão tử lúc này thật đúng là nằm cũng trúng thương a, buồn bực.

Trần Tiêu biết lúc này càng là không thừa nhận này Xú hòa thượng lại càng là khẳng định tự mình biết, phải nghĩ biện pháp lừa gạt hắn một lừa gạt.

Cho nên Trần Tiêu đầu tiên là làm bộ như cúi đầu trầm ngâm, chờ một lát sau, bỗng nhiên ngẩng đầu hỏi: "Quốc sư, người đã là thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh cao thủ một trong, nay Lục Mạch Thần Kiếm mặc dù uy lực thì không tệ, nhưng là còn không đáng cho người lớn như vậy thật xa đem ta cho bắt đến nơi này sao?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 36: Xé xoẹt da mặt người phản phật!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trần Tiêu nói như vậy, thật ra thì lớn nhất nguyên nhân chính là đắc trước cho Cưu Ma Trí một cái hạ bậc thang.

Phản chính tự mình cũng sẽ không Lục Mạch Thần Kiếm, sợ cái gì?

Châm cứu chuyên nghiệp kỹ thuật chỗ ở uy vũ khí phách không giải thích, đến lúc đó lung tung thêu dệt một bộ Lục Mạch Thần Kiếm, giả tập tranh ảnh tư liệu, kia là không có bất cứ vấn đề gì, tự mình nữa hơi chút tiêu dạng sửa lại, hắc hắc, luyện sao, luyện chết người cũng đừng trách ta!

Trần Tiêu nhưng là biết tính cách Cưu Ma Trí này là vừa muốn làm cường đạo lại vừa muốn da mặt, hắn hỏi như thế, dĩ nhiên là là muốn gọi Cưu Ma Trí thêu dệt ra một hợp lý lý do, như vậy tự mình cho hắn giả dối tập tranh ảnh tư liệu, đó mới thuận lý thành chương.

Quả nhiên, chỉ thấy Cưu Ma Trí lắc đầu nói: "Trần công tử thật sự có sai toan tính rồi. Tiểu tăng năm đó cùng Cô Tô Mộ Dung thế gia Mộ Dung Bác tiên sinh từng có hẹn ở phía trước, muốn mượn Lục Mạch Thần Kiếm đi cho hắn đánh giá. Vốn là đây là ta hai người ước hẹn, tiểu tăng thực cũng không nguyện liên lụy tới bên cạnh trên thân người. Có điều ước định phải hoàn thành, nếu như đổi ý, chẳng phải là nuốt lời hạ người. Vì vậy không thể làm gì dưới, chỉ có thể đem Trần công tử dẫn tới Mộ Dung Bác tiên sinh trước mộ. Trần công tử người nghĩ, ta và người bốn không oán thù, chỉ cần đem kinh văn tập tranh ảnh tư liệu một không lộ chút sơ hở viết đi ra ngoài, tiểu tăng tự mình tự nhiên là tuyệt sẽ không nhìn lên một cái, lập tức cổ phong, cầm đi ở Mộ Dung tiên sinh trước mộ hoá táng, rồi lần này nguyện vọng lâu nay, liền là cung tiễn công tử trở về."

Thấy không thấy không? Đây chính là điển hình kỹ nữ lại muốn dựng đền trình tiết.

Trước tiên đem nói cái kia gọi một đại nghĩa lẫn nhiên, sau đó cạnh mình tập tranh ảnh tư liệu một bức tranh hảo dĩ nhiên là là quyết đoán giết người diệt khẩu.

Trần Tiêu mới không có đàn như vậy, nếu là tùy tiện đáp ứng, rất dễ dàng có bị nhìn xuyên.

Cho nên khi chết sống không làm, trước treo ngược một chút khẩu vị của hắn, cuối cùng bị bắt đắc dĩ, mới vẽ phở cho hắn.

Trần Tiêu đối với hắn giải thích đã sớm hiểu rõ, nói: "Cưu Ma Trí đại sư, người lời nói này là lừa gạt không được ta."

Cưu Ma Trí tạo thành chữ thập nói: "A di đà Phật, tiểu tăng đối với Mộ Dung tiên sinh năm đó một dạ, còn như thế hết lòng tuân thủ, sao lại dám có lòng dạ khác?"

Trần Tiêu cười hì hì nói: "Thật ra thì vậy cũng không có gì, chính là lấy đại sư làm, sợ là vừa được đến tập tranh ảnh tư liệu, sẽ đem ta giết đi, cái này hiểm

tiểu tử nhưng là không dám mạo hiểm. Ngươi nghĩ a, ta tự là một người bình thường, một chút võ công cũng không có. Nay Lục Mạch Thần Kiếm, đâu rồi, ta đúng là may mắn đã từng gặp, chỉ là của ta người này đầu óc có chút không lớn linh quang, một sợ thời điểm tự dễ dàng ăn không thom ngủ không ngon. Nay ăn không thom ngủ không ngon đâu rồi, tự dễ dàng quên mất đồ. Nay một quên mất đồ đâu rồi, nói không tốt tiếp theo đem này Lục Mạch Thần Kiếm kiểm phổ đem quên đi..."

Nghe Trần Tiêu lời mà nói..., Cưu Ma Trí hai mắt tinh quang đại thịnh, rồi lại chốc lát trong lúc, sắc mặt càng phát ra hiền hoà, chậm rãi nói: "Kia theo Trần công tử có ý tứ là —— "

Trần Tiêu chưa suy nghĩ một chút, bỗng nhiên "Ba " một tiếng vỗ tay phát ra tiếng, nói: "Có, không bằng như vậy. Cưu Ma Trí đại sư tự nhiên là thủ tín người, tiểu tử ta cũng vậy rất kính ngưỡng đại sư làm, cho nên đại sư chỉ phải đáp ứng tiểu tử hai điều kiện, tiểu tử tất nhiên đem toàn bản Lục Mạch Thần Kiếm kiểm phổ viết ra, giao cho đại sư."

Mắt thấy Trần Tiêu như thế phối hợp, Cưu Ma Trí trong lòng mừng thầm, bất quá ngoài mặt cũng là bất động thanh sắc, chậm rãi hỏi: "Trần công tử điều kiện, không ngại nói ra trước đã. Chỉ cần không trái với tiểu tăng nguyên tắc làm người, tiểu tăng tất đáp ứng Trần công tử."

Hắc hắc, hắc hắc hắc, cũng biết ngươi này dễ nhui khẳng định rút lui!

Lời này ngươi nhưng là nói ra khỏi miệng, chỉ cần không trái với nguyên tắc làm người là được, đúng không? Trò trẻ con, một hồi nhin chết ngươi!

Trần Tiêu mở miệng trước nói: "Này điều kiện thứ nhất nha, quốc sư tự nhiên đắc bảo đảm tiểu tử viết ra Lục Mạch Thần Kiếm kiểm phổ sau, quốc sư không thể giết ta diệt khẩu, thậm chí ngay cả đối với ta động thủ cũng không được. Hơn nữa còn phải đem ta đem thả ra, đây là cơ bản nhất điều kiện. Cái điều kiện này quốc sư nếu là cũng không đáp ứng, tiểu tử kia nhưng là nói gì cũng không làm."

Cưu Ma Trí ngâm nga một tiếng: "Ngã phạt từ bi. Trần công tử cái điều kiện này, tiểu tăng có thể đáp ứng."

Trần Tiêu đối với này Cưu Ma Trí đáp ứng cái điều kiện này, vậy cũng được hoàn toàn không sao cả chuyện, dù sao hắn nói là đáp ứng, chờ thật đến khi đó có thể bị khó mà nói rồi, hơn nữa Trần Tiêu mục đích tự nhiên cũng không phải là cái này, trực tiếp tiếp tục nói: "Này điều kiện thứ hai đâu rồi, chính là quốc sư muốn thỉnh công chứng viên. Công chứng viên quốc sư biết chưa? Ngài cùng Mộ Dung Lão tiên sinh đồng ý đâu rồi, từ xưa có câu là một lời nói một gói vàng, ngài là hoàn thành lời hứa rồi, nhưng là không có ai biết nha."

"Cho nên quốc sư đại nhân muốn tìm thiên hạ anh hùng đến đây chứng kiến ngài tráng cử. Đến lúc đó tiểu đệ đem này Lục Mạch Thần Kiếm kiểm phổ viết ra, làm trò đại gia trước mặt phong hào, sau đó giao cho quốc sư, quốc sư lập tức ở Mộ Dung tiên sinh trước mặt đem kiểm này phổ đốt, như vậy vừa toàn rồi quốc sư đại nghĩa, có thể bảo vệ tiểu tử bình an, cái yêu cầu này, nhưng không quá phận sao? Cũng không coi là làm trái với quốc sư nguyên tắc làm người sao? Quốc sư nhưng là đại đức cao tăng, kia tự nhiên là nói ra Cứu Đỉnh nữa!"

Ha ha, hắc hắc hắc, oa ha ha ha ha ha!

Ngươi không làm kỹ nữ còn muốn đứng thẳng đèn thờ sao? Ngươi không sạch giả bộ cao tăng phong phạm sao? Lão tử xem ngươi lần này trả lời thế nào!

Đây cũng là khắp nơi chút ngươi từ huyết, không làm trái với ngươi nguyên tắc làm người, đây cũng là tự ngươi nói. Hắc, dám bắt cóc lão tử, lão tử không đem ngươi xé xoret da mặt ngươi phân phát lão tử không phải họ Trần!

Quả nhiên, Cưu Ma Trí nghe Trần Tiêu lời mà nói..., lập tức biến sắc. Trần Tiêu này phiên thoại nói nhưng là ác độc cực kỳ, hết lần này tới lần khác lại là đương nhiên gọi hắn thật sự tìm không được lấy có phản bác.

Hắn Cưu Ma Trí đúng là cảm này ước định làm lấy cớ. Nhưng là này ước định thời điểm, không ai chứng kiến. Này có thể, nhưng là ngươi hoàn thành ước định thời điểm, có người chứng kiến, này vốn không thành vấn đề sao? Này vốn là có thể a? Hơn nữa điều này cũng quá thật không làm trái với hắn mới vừa nói nguyên tắc làm người a.

Đây cũng là thật - hảo sự, vừa toàn rồi hắn đại nghĩa hình tượng, cũng có thể nói thông.

Cái vấn đề này, là thật khó có thể trả lời.

Hết lần này tới lần khác Trần Tiêu nói những lời đó, có rất nhiều cũng đều là Cưu Ma Trí lúc trước chính miệng nói, tự cách khác không nhìn kiểm phổ trực tiếp đốt, tự cách khác hoàn thành ước định. Lúc này nữa phản bác, vậy thì khó tới cực điểm.

Cưu Ma Trí gắt gao ngó chừng Trần Tiêu ánh mắt, hận nghiêng răng nghiêng lợi, hết lần này tới lần khác lại đem Trần Tiêu không có nửa điểm biện pháp, thậm chí ngay cả khiến cho dùng vũ lực cũng không được. Nhân gia nói là như vậy đương nhiên, đã biết nếu là vừa động thủ, kia không chỉ dùng của mình lời của rút ra mặt của mình sao?

Tự mình đánh mình chuyện, Cưu Ma Trí kia là tuyệt đối không làm. Cũng may hắn coi như có nhanh trí, con ngươi bỗng nhiên vòng vo hai chuyển, cũng là nói sang chuyện khác, nói: "Hai người này điều kiện, tiểu tăng đáp ứng Trần công tử cũng cũng là có thể. Chẳng qua là, Trần công tử vốn nên trước cho thấy hạ xuống, ngươi lục thật sự Lục Mạch Thần Kiếm kiểm phổ mới được. Nếu không tiểu tăng nếu là như vậy tùy tiện dưới trời anh hùng trước mặt đem phổ đốt, cuối cùng đốt cũng là giả dối, kia tiểu tăng chẳng phải là mất mặt tới cực điểm?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 37: Dấu hiệu nhà vệ sinh nam !?

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Có thể nói, đến giai đoạn này, Cưu Ma Trí đã hoàn toàn bị Trần Tiêu cho nắm mũi dẫn đi rồi, hắn nói mỗi một câu nói, Trần Tiêu cho dù không hoàn toàn đoán được, ít nhất ý tứ cũng là có thể đoán không sai biệt lắm.

Cho nên Cưu Ma Trí có thể nói như vậy, Trần Tiêu không thể cảm thấy ngoài ý muốn.

Có câu là đánh một gậy đắc phần thưởng ngọt ngào, này Cưu Ma Trí bị tự mình làm tức thiếu chút nữa phát điên xé rách da mặt, còn kèm cùng người đàn bà chanh chua đường như chửi đồng rồi, nếu không cho hắn chút chỗ tốt, tự mình sợ là phải chịu nổi khổ da thịt.

Lập tức Trần Tiêu làm bộ như suy nghĩ một chút, cuối cùng mới thiên khó khăn muôn vàn khó khăn gật đầu nói: "Cũng được, xem ngươi coi như thành ý phân thưởng, ta liền trước cho ngươi viết ra chút sao, bất quá cũng không thể nhiều, nếu không ngươi cũng cho học được, ta đây có thể bị khó giữ được cái mạng nhỏ này."

Trần Tiêu thốt ra lời này xong, Cưu Ma Trí nhất thời trong lòng hận không được đem Trần Tiêu cho ôm lấy tới hảo hảo đích thân lên một ngụm!

Hắn này giả bộ làm người tốt tốt cục giả dạng làm chánh quả rồi, Lục Mạch Thần Kiếm a, sẽ phải tới tay. Đến lúc đó là thật hay giả, tự mình kia tự nhiên là vừa nhìn liền biết. Lúc này thái độ càng phát ra hiền lành dễ thân, mỉm cười nói: "Như thế, kia tiểu tăng liền yên lặng chờ Trần công tử hồi âm."

"Ân ân, ta nhưng đầu tiên nói trước a, ta viết chữ có chút chậm, hơn nữa ta vẽ đây mưu đồ cũng không hay nhìn, khác đến lúc đó trách ta."

Cưu Ma Trí mỉm cười lắc đầu nói: "Không có, chỉ cần đại khái có thể xem hiểu là có thể."

Trần Tiêu cầm lấy bút lông, dùng miệng cắn cán bút, lúc này Cưu Ma Trí kia còn không có nhận lực cách nhìn, lúc này đi tiến lên đây, ân cần vì Trần Tiêu mài mực.

Nghĩ hắn là bức nào thân phận, đó là đường đường Tây Vực quốc sư, dưới một người trên vạn người.

Trước kia người khác có thể van xin đến chữ của hắn, kia cũng là thiên đại trước mặt tử, hôm nay hắn thế nhưng có thể dễ xuống tư thái tự mình làm Trần Tiêu mài mực, vậy cũng tuyệt đối là lần đầu tiên lần đầu rồi. Nói là Cưu Ma Trí xử nữ mài mực, tuyệt đối không khuếch đại.

Chuyện này nếu là truyền ra ngoài, sợ là có thể đem trên giang hồ người nhất gan cho hù chết.

Trần Tiêu trước trang mô tác dạng suy nghĩ một chút, sau giờ lên bút, ở nghiền mực trên chấm chút mực, sau viết, ở đây tuyên trên giấy vẽ một bức tranh vẽ đi ra ngoài.

Cưu Ma Trí chỉ nhìn thoáng qua, nhất thời hù đích khẽ run rẩy, nguy hiểm thật không có kêu ra tiếng.

Chỉ thấy kia mưu đồ ở phía trên nhất là một rỗng ruột viên cầu, vị trí trung tâm còn lại là hình trụ, hình trụ phía trên chỉ một chút, sau đó lại là hai mảnh chút ít hình trụ, thẳng rũ xuống. Cuối cùng ở chính giữa chính là cái kia đại hình trụ phía dưới, lại là hai mảnh chút ít thẳng đứng hình trụ.

Cả tranh vẽ bức tranh xong, Trần Tiêu trong lòng mừng rỡ, ta vẽ dấu hiệu nhà vệ sinh nam, hay là như vậy kinh điển...

Cưu Ma Trí nhìn đầu đầy mồ hôi, run giọng hỏi: "Trần công tử, ngươi vẽ đây đây là..."

Trần Tiêu tức giận nói: "Đó là một người a, ngươi ngay cả này cũng nhìn không ra? Không được quấy rối, ý nghĩ muốn chặt đứt có thể bị không tốt lấy!"

Cưu Ma Trí từ sinh hạ tới sống đến bây giờ, sợ là còn cho tới bây giờ không ai dám nói với hắn "Không được quấy rối" ba chữ kia. Nhưng là tại bức này mẩu chốt đương miệng, thì như thế nào dám phản bác? Chỉ có thể Trần Tiêu gọi hắn "không được quấy rối", hắn tự thật "không được quấy rối" rồi.

Đến cuối cùng, thật sự nhìn không được, chấp tay hành lễ, lẩm bầm lẩm bầm "Ngã phạt từ bi, ngã phạt từ bi..."

Hắn thật sợ một không cẩn thận một chương đem Trần Tiêu cho chụp chết.

Trần Tiêu cắn cây viết, cẩn thận nhớ lại trên địa cầu lúc xem « Thiên Long » phía trên tu luyện Lục Mạch Thần Kiếm lúc cái kia đoạn văn tự, nghĩ thầm "

« Thiên Long » phía trên ghi lại cũng không phải là rất cận kề, chỉ dựa vào những thứ này sợ là còn lừa dối không ngà này Curu Ma Trí, hơn nữa là thật hay giả, hẳn đến lúc đó một luyện liên biết, đặc vội vàng nghĩ biện pháp, bắt hẳn cho lừa gạt đến trong khe."

Lập tức trước nói bút ở giấy Tuyên Thành trên viết: "Lục Mạch Thần Kiếm, bao gồm phân ra Thiếu thương, thương dương, trung xung, quan xung, thiếu xung, thiếu trạch lục lộ kiếm pháp. Lục Mạch Thần Kiếm, cũng không phải là thật kiếm, chính là lấy hùng hậu cực kỳ nội lực hóa thành kiếm khí, tính chất vô hình, có thể coi vô hình khí kiếm."

Hắn trên địa cầu thời điểm ngay cả bút mấy lời cực kỳ ít viết, bình thời có cần viết đồ thời điểm phần lớn cũng là ở trên mấy vi tính gỗ bàn phím, sau bảo tồn đến USB trong, lúc này viết bút lông chữ, đó là viết xiêu xiêu vẹo vẹo, khó coi không nói, sợ là ngay cả nghĩ nhận ra, cũng có một chút khó khăn.

Curu Ma Trí ở một bên nhìn Trần Tiêu viết chữ, khó coi cực kỳ.

Này chữ viết như thế khó coi, đến lúc đó đừng nói nhớ kỹ, sợ là đã nghĩ nhận rõ cái nào là người, cũng cần thời gian thật dài. Lúc này liền muốn thay Trần Tiêu viết, nhưng là vừa vừa thấy được Trần Tiêu ở đây minh tư khổ tương, rồi lại sợ quấy rầy suy tư của hắn.

Nghĩ hẳn Curu Ma Trí tung hoành giang hồ nhiều năm như vậy, như vậy lo được lo mất, hay là lần đầu tiên đầu một hồi.

Curu Ma Trí ở bên kia do dự không chừng, Trần Tiêu cũng là trong lòng thầm nghĩ: "Này Lục Mạch Thần Kiếm, lung tung viết Curu Ma Trí luyện không có hiệu quả, khẳng định không được, đến lúc đó tự mình mạng nhỏ dễ dàng khó giữ được. Nhưng là phải gọi là Curu Ma Trí thật luyện thành rồi nguyên bản Lục Mạch Thần Kiếm, cũng khẳng định không được, như vậy người này tất nhiên làm hại vô lâm. Làm sao bây giờ đâu..."

Nghĩ tới đây, đột nhiên nghĩ đến, Curu Ma Trí hóa điểm đao chính là phách không chừng một loại, này Lục Mạch Thần Kiếm nói toạc ra, ước chừng thuộc về cách không chỉ lực, chỉ bất quá nghiêng về kiếm khí sắc bén, ngọn lửa này đao cùng Lục Mạch Thần Kiếm trên thực tế phát công nguyên lý thật đúng là không kém nhiều.

Chẳng bằng đổi thành biến chủng hỏa điểm đao, đến lúc đó Curu Ma Trí tự nhiên là có thể luyện ra thành quả, nhưng là dù thế nào luyện cũng vẫn chỉ là hỏa điểm đao, chẳng qua là đổi chủng phương pháp mà thôi.

Tự mình mạng nhỏ nhưng bảo vệ, Lục Mạch Thần Kiếm cũng không có bị học mất.

Đứng rồi đứng rồi, đến lúc đó cho thêm bên trong thêm giờ vật gì đó khác, luyện chết người!

Chọc cho mao (lông) ta, gọi người ăn không hết, ôm lấy đi, cứ làm như thế!

Lúc này Trần Tiêu trong lòng thiếu chút nữa hồi hộp, nói bút lại đang tuyên trên giấy viết: "Nếu nói Lục Mạch, tiếp xúc tay chỉ Lục Mạch, bao gồm Thủ thái âm Phế Kinh, thủ Quyết Âm Tâm Bao Kinh, thủ Thiếu Âm Tâm Kinh, thủ thái dương Tiểu Tràng Kinh, thủ Dương Minh Vị Kinh, cùng với Thủ thiếu dương Tam Tiêu Kinh."

Hắn bên này viết, trong lòng bên thầm nghĩ lúc trước quan sát hỏa điểm đao hành công đường nhỏ, thầm nghĩ: "Hỏa điểm đao, đó là hai cái hỏa mạch luyện được nóng rực nội lực, lại dùng hai cái thổ mạch hóa giải hỏa độc, hắc hắc, lúc này lão tử dứt khoát tự cho người thêm cộng thêm hai cái hỏa mạch! Đến lúc đó người này ác hòa thượng luyện muốn hòa phần thân, xem người phá không phá sắc giới!"

Trần Tiêu nguyên vốn là trung y hệ châm cứu chuyên nghiệp kỹ thuật chỗ ở, người này thể kinh mạch thuộc tính huyết vị kia có thể nói là há mồm sẽ tới, nếu trong lòng đã quyết định chủ ý, lúc này nói bút tiếp tục viết: "Lục Mạch Thần Kiếm, cửa thứ nhất, thủ Thiếu Âm Tâm Kinh, Thiếu xung kiếm."

Sau ở giấy Tuyên Thành bên trái chính là cái kia "Nhà vệ sinh nam dấu hiệu" phía trên, dựa theo này thủ Thiếu Âm Tâm Kinh vị trí, vẽ ra một cái hắc tuyến, ở phía trên các vị trí đánh dấu trên Thiếu Âm Tâm Kinh huyết đạo vị trí.

Sau đó nói bút trên giấy xiêu xiêu vẹo vẹo viết: "Thiếu xung kiếm, chân khí trong cơ thể mãnh liệt bộc phát, từ đan điền tới nhâm mạch huyết Thiên Trung, lúc sau huyết Thiên Trung tràn vào thủ Thiếu Âm Tâm Kinh trong, truyền từ nách Cực tuyến huyết tới bên trên cánh tay thanh lĩnh huyết, sau đó tới thiếu hải, lĩnh đạo, thông lý, âm kích, kỳ gian, đem cả người chân khí lần nữa tinh luyện, xuất thần môn, đến thiếu phủ, cuối cùng từ thiếu xung huyết bắn ra."

"Thủ Thiếu Âm Tâm Kinh thuộc tính thuần âm, này đây cần phải cần sử dụng Chí Dương thuộc tính nội lực, ở chỗ này trong kinh mạch hai tướng đánh sâu vào, thì uy lực có thể đề cao gấp bốn, mới là Thiếu Trùng kiếm khí, vô ảnh vô hình."

Viết xong những lời này, Trần Tiêu lại đang kia "Nhà vệ sinh nam dấu hiệu" phía trên cận kề viết ra các đại huyết đạo đích danh xưng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

# Chương 38: Ngụy • Lục Mạch Thần Kiếm

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trần Tiêu phen này làm bừa trong giả có thật, trong thật có giả, Curu Ma Trí chỉ khi hấn là một người bình thường, lại có thể viết ra như vậy cặn kẽ huyết đạo, sao còn có nửa điểm hoài nghi, trong lòng vui mừng, thầm nghĩ: "Xem ra lần này thật sự chiếm được bảo bối. Đã mất Đoàn Dự, nhưng bắt Trần Tiêu, còn lấy được rồi Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ, lần này có thể nói là thu hoạch phong phú rồi."

Chờ đắc Trần Tiêu đem đoạn này ngụy Lục Mạch Thần Kiếm kiếm quyết viết xong, Curu Ma Trí khẩn cấp đem xem ra giấy Tuyên Thành cẩn thận lại cẩn thận thổi phồng ở trong tay, tựa phảng phất một Đại thái giám ở đang cầm thánh chỉ một loại, e sợ cho nơi nào hư nửa điểm.

Nhìn một hồi, chỉ vào phía trên một huyết vị tên hỏi: "Trần công tử, không biết cái huyết vị này viết chính là... Là 'Âm kích' huyết?"

Hắn như vậy vừa hỏi, Trần Tiêu thể nhưng lần đầu tiên đỏ mặt lên, ý không tốt gãi gãi đầu tóc, cười nói: "Ban đầu nhìn Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ thời điểm cái chữ này ta không có biết..."

Lúc này Curu Ma Trí lại càng khẳng định Trần Tiêu chẳng qua là có kiếm phổ cũng không luyện, nếu không người tập võ nào có không nhận ra cái này Âm Kích huyết, lúc này hải lòng nói: "Trần công tử, lần này không phải là tiểu tăng cố ý muốn xem, bất quá tiểu tăng dù sao muốn nghiệm minh một chút kiếm này phổ là thật hay giả, cho nên cần tu luyện hạ xuống, kính xin Trần công tử vụ muốn chê cười tiểu tăng nuốt lời."

Phi, muốn luyện Lục Mạch Thần Kiếm lại cứ vốn lại nói đại nghĩa như vậy nghiêm nghị.

Không sợ người luyện, chỉ sợ người không luyện.

Trần Tiêu giả bộ làm không sao cả nói: "Muốn luyện tự luyện. Người không thử thử thật giả tự nhiên sẽ không cam lòng, ta là lười để ý người. Tốt lắm, ta muốn đi ngủ rồi, một mình người luyện sao, không có việc gì đừng quấy rầy ta a, ta mà xuống giường rất dễ nóng tính!"

Curu Ma Trí sợ vội vàng gạt đầu: "Điểm này tiểu tăng biết, tiểu tăng biết. Trần công tử xin cứ tự nhiên."

Vừa nói cung kính đang cầm Trần Tiêu chữ như gà bới một loại ngụy Lục Mạch Thần Kiếm, kiếm phổ, thậm chí còn hảo tâm khiến chút ít công lực, giúp Trần Tiêu đem mặt đất cho bình định, e sợ cho hắn ngủ là không đủ an ổn.

Trần Tiêu trong lòng vui ngất trời, cười hắc hắc nói: "Tốt lắm, luyện sao, luyện chết người! Đến lúc đó luyện người dục hóa phần thân."

Đang nghĩ tới đây, bỗng nhiên thềm kêu một tiếng không tốt, mẩn ột mồ hôi lạnh, trong lòng khẩn trương nói: "Không tốt, đã chuyện! Noi này hoang sơn dã lĩnh, theo ta cùng hấn hai người, hấn muốn thật luyện chịu không nổi, vậy lão tử chẳng phải là hoa cúc khó giữ được? Không được không được, đắc vội vàng tìm có thanh lâu địa phương mới được, nếu không đến lúc đó phiền toái có thể to lắm!"

Trong lòng hấn nghĩ như vậy, mặt ngoài cũng không dám biểu hiện ra, ngoan ngoãn suốt nằm xuống làm bộ ngủ, ánh mắt lại híp lại thành một đường nhỏ, nhìn lên Curu Ma Trí luyện công.

Curu Ma Trí nhìn kia tập tranh ảnh tư liệu phía trên chữ như gà bới một loại chữ, thật lâu mới toàn bộ nhận thức xong.

Theo Trần Tiêu theo như lời nói, vận khởi toàn thân chân khí, từ đan điền mà phát, đến huyết Thiên Trung, sau mạnh mẽ đánh sâu vào cánh tay phải tay Thiếu Âm Tâm Kinh này đường kinh mạch, chỉ cảm thấy cánh tay phải đau nhói, còn đang nghi hoặc, lại chỉ nghe xuy xuy tiếng vang, chân khí từ tay phải ngón út cuối cùng ít hướng trong huyết mãnh liệt bắn ra.

Lúc trước hấn cánh tay đau thời điểm còn tưởng rằng kiếm này phổ là giả, nhưng là lúc này chân khí thể nhưng thật có thể từ ít hướng trong huyết bắn ra, lúc này kia còn dám có nửa nửa điểm hoài nghi, trong lòng nhất thời mừng như điên.

Lại, hấn luyện không phải Lục Mạch Thần Kiếm? Chẳng qua là biến chủng hỏa diễm đao mà thôi.

Phải biết rằng, hỏa diễm đao lúc trước hấn có thể sử dụng phách không chừng pháp, hôm nay bất quá coi như là đổi huyết vị phát động, lại là ngưng tụ thành tuyến, cho nên thoát nhìn cũng là cùng Lục Mạch Thần Kiếm không sai biệt lắm.

Chỉ bất quá, vừa nơi nào có thể có chính tông Lục Mạch Thần Kiếm như vậy uy lực vô song?

Hắn này luyện chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng vẫn còn không tự biết, chỉ làm thủ Thiếu Âm Tâm Kinh đau đớn là bởi vì bình thời không tu luyện như thế nào, này thành linh đánh sâu vào hạ kinh mạch khuếch trương mới đau.

Không biết, như vậy loạn luyện võ công, hơn nữa lại là ở trong kinh mạch nổ tung một loại đột phá, đối với kinh mạch tổn thương đó là tương đối lớn. Nhưng Curu Ma Trí lại chỉ cho là này Lục Mạch Thần Kiếm thật sự, kia còn đối với lần này có cái gì hoài nghi?

Hiện tại hấn tự cho là luyện được rồi một đạo kiếm khí, đối với Trần Tiêu thái độ kia quả thực hảo tới cực điểm, tựa phảng phất Đại thái giám đối mặt lão phạt gia thời điểm một loại, còn kém cầm đồng hầy cho Trần Tiêu cung đã dậy.

Thậm chí Curu Ma Trí luyện đến thoải mái nơi, càng luyện càng thấy được này Lục Mạch Thần Kiếm uy lực vô song, vui sướng trong lòng từ không cần

nhiều lời, đến cuối cùng lúc nghỉ ngơi, thậm chí còn đem trên người áo choàng cùng cởi ra cho Trần Tiêu đắp lên, e sợ cho Trần Tiêu ngủ bị gió rét và vân vân, đến khi đó, thật có thể chính là "không được quấy rối" rồi.

Curu Ma Trí bên kia không ngừng luyện tập này Thiệu Trùng kiếm, Trần Tiêu này vừa cảm giác cũng là ngủ cực kỳ hương vị ngọt ngào.

Phản chính tự mình này « ngụy Lục Mạch Thần Kiếm » ở viết xong lúc trước, này Curu Ma Trí vậy khẳng định là đặc ăn ngon dễ uống cung tự mình, đừng nói là ăn uống ngủ nghỉ, sợ là coi như mình muốn đi thanh lâu tìm cô nương, này Curu Ma Trí đều được ở bên ngoài đằng hoàng nghe thanh.

Hừm hừ, ha ha ha, oa ha ha ha ha ha!

Cùng lão tử đấu, lão tử không đem người cho giày xéo bà mẹ người cũng nhận thức không ra người, lão tử không phải họ Trần!

Trần Tiêu trong lòng mừng rỡ, Curu Ma Trí cũng là đầy mặt tốt sắc, càng luyện càng thấy được có mùi vị, thậm chí hận không được này cả ngày cũng không lên đường, mắt thấy Trần Tiêu ngủ hương vị ngọt ngào, kia lại càng không muốn quấy rầy, khiến một hồi, sau đó liền khoan chân ngồi xuống, bắt đầu sử dụng toàn thân nội lực tấn công mạnh này thủ Thiệu Âm Tâm Kinh.

Ở ý nghĩ của hắn trong, này tay Thiệu Âm Tâm Kinh lúc trước vẫn không có luyện, hôm nay khiến cho này Lục Mạch Thần Kiếm luôn là không đủ như ý.

May nhờ lúc này phát hiện còn không coi là quá muộn, chỉ cần đợi một thời gian, này đường kinh mạch hoàn toàn luyện thông, uy lực kia tự nhiên nâng cao một bước.

Nghĩ tới đây, Curu Ma Trí đối với còn dư lại còn không có viết ra Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ, liền càng phát ra hướng tới.

Trần Tiêu này vừa cảm giác ngủ hương vị ngọt ngào cực kỳ, thẳng ngủ gần hai canh giờ mới vừa tỉnh lại, dụi dụi mắt con người, mơ mơ màng màng hỏi: "Bây giờ là giờ nào rồi? Quốc sư, chúng ta cái này lên đường sao. Sớm một chút đến địa phương ta cũng vậy sớm một chút dễ dàng."

Nếu trong tay Lục Mạch Thần Kiếm tập tranh ảnh tư liệu là thật, Curu Ma Trí mắt thấy mục đích đang ở trước mắt, nhưng thế nhưng càng phát ra là không nguyện lên đường rồi.

Dù sao nhưng hắn là nói hiểu, hết thấy cũng là vì ước định.

Hôm nay thiên thứ nhất này kiếm phổ thử cũng thử qua rồi, kia tự nhiên là thật đang không thể nghỉ ngơi, nhưng là phải là dựa theo lời của hắn nói, kia phía sau dĩ nhiên là nếu không hảo quan sát, muốn đề cho Trần Tiêu nữa viết ra hắn trước luyện qua, vậy cũng tự nói không thông rồi.

Trong lòng càng là như thế nghĩ, Curu Ma Trí liền càng là gấp gáp, mắt thấy Trần Tiêu muốn lên đường, vội vàng cắt đứt, nói: "Trần công tử, này lên đường cũng không phải gấp gáp. Người nhìn sắc trời này đã đến xế chiều, sợ là đuổi không được bao lâu đường thiên liền đen. Không bằng chúng ta trước tiên ở nơi này nữa nghỉ ngơi một đêm."

Lời nói này Curu Ma Trí có thể nói chính là ăn nói khép nép, hôm nay này Trần Tiêu đó là tập tranh ảnh tư liệu sống, kia tự nhiên phải đem hắn dụ dỗ hảo, nếu không đến lúc đó chết sống không cho mình viết, hoặc là đã hay hoặc là viết sai đi ra ngoài, đến lúc đó coi như mình đối với hắn dụng hình, đó cũng là cái được không bù đắp đủ cái mất.

Trần Tiêu ngẩng đầu nhìn giắt bầu trời ngay trung ương mặt trời, thầm nghĩ: "Mới buổi trưa mà thôi, cái gì đã đến xế chiều, mở mắt nói lời bịa đặt." Bất quá hắn trong lòng nghĩ như vậy, ngoài miệng cũng không thể nói như vậy, lúc này suy nghĩ một chút, bỗng nhiên che eo, kêu lên: "Ài u, thắt lưng đau quá a. Curu Ma Trí đại sư, tiểu tử cũng không phải không phải là lên đường không thể, nhưng là người nhìn, này trên mặt đất vừa thấp vừa lạnh, này nếu là ngủ tiếp đi xuống, cần phải ngủ ra bệnh không thể."

Hắn vừa nói như thế, Curu Ma Trí nhất thời kinh hãi.

Hiện tại này Trần Tiêu nhưng là bảo bối, đó là đánh không được chửi không được, chỉ có thể phụng dưỡng, còn phải ăn ngon dễ uống hầu hạ. Nơi này đã thuộc về Giang Nam địa giới, này nếu là thật đem thắt lưng cho ngủ hư, kia quả thật hồngбет. Lúc này vội vàng nói: "Kia theo Trần công tử ý tứ ..."

Loại khi này đó là tự nhiên muốn đá xà tùy cơn trên, Trần Tiêu cười hi hi nói: "Tìm huyện thành, chúng ta tìm khách sạn nghỉ ngơi nha, ta lại không vừa nói cấp đi cái kia cái gì Mộ Dung Bác tiên sinh mộ nơi đó."

Tìm khách sạn ở, đây cũng thật là là một ý kiến hay.

Curu Ma Trí lúc này đáp ứng, nói: "Hảo. Kia tiểu tử này liền dẫn Trần công tử lên đường. Này Giang Nam thật là ẩm ướt, Trần công tử nhưng phải tắt yếu ngàn vạn cẩn thận mới tốt."

Lúc này thật cẩn thận cung kính cất xong Trần Tiêu về đây xem ra "Nhà vệ sinh nam dấu hiệu" mưu đồ, đem mặc trường bào cho Trần Tiêu đắp kín, này liền dẫn hắn hướng phương đông một trận phi nước đại.

Đến hiện ngay tại lúc này, hắn thậm chí ngay cả một điểm nhỏ tâm nhãn cũng không dám làm.

Nếu không vạn nhất bị Trần Tiêu phát hiện hắn người đi đường phương hướng không đúng, đến lúc đó nếu không viết cho hắn kiếm phổ, vậy thì hồngбет chỉ cực.

Như thế vừa chạy ba lúc đến Thần đường, Trần Tiêu cũng vui vẻ đắc thanh nhân, chẳng qua là phóng tầm mắt xem ngắm phong cảnh. Khi đến, rốt cục thấy một ngọn Tiểu huyện thành nhỏ, đến lộ khẩu, gặp được mặt viết một cột mốc đường, tên là "Trường hưng" .

Thấy được cột mốc đường, Trần Tiêu trong lòng thầm nghĩ: "Cũng không biết Hồng Thất Công có không lại ở chỗ này chờ ta? Đây nhưng thật sự là nói không chính xác rồi. Nếu là hẳn thật tính toán cứu ta, lại sẽ tìm ai đến đây?"

Trong lòng suy nghĩ lung tung, bất quá dù sao nhất mấy ngày gần đây trôi qua thật là nhàn nhã đi chơi, hẳn luôn luôn chính là lạc quan tính tình, mắt thấy chung quanh muôn hoa khoe sắc, lục liễu rữ ven hồ, ẩm áp xuân phong thổi vào người, quả nhiên là như si như say.

Hai người vào này Trường Hưng huyện thành, tìm được một nhà ven đường khách sạn, Cưu Ma Trí mang theo Trần Tiêu tiến tới, muốn một gian phòng khách, vừa thấy Trần Tiêu kêu khá hơn chút thịt cá rượu và thức ăn, sau đó trả tiền lên lầu.

Vào trong phòng khách, gian phòng cũng là có chút sạch sẽ chỉnh tề, Trần Tiêu một chút cũng không khách khí, không nói hai lời nằm chết dí trên giường gỗ chính là một trận quay cuồng , hẳn nhiều ... thế này cuộc sống có thể nói là rất cực có thể ngủ thẳng mê mại trên giường, chỉ cảm thấy toàn thân nói không ra lời thoải mái thích ý.

Không có một hồi, điểm tiểu nhị đưa tới rượu và thức ăn, Trần Tiêu ăn uống thả cửa, Cưu Ma Trí nhưng chỉ có thể ở một bên làm ra nhìn, Trần Tiêu trong lòng chỉ thoải mái, tự đừng nói nữa.

Lại không nghĩ bữa cơm này còn không có ăn xong, Cưu Ma Trí bỗng nhiên trong lúc như lâm đại địch một loại ngưng thần đề phòng, sau đó Trần Tiêu liền nghe được tai trung một cái thanh âm vang lên.

Thanh âm kia nghe hơi có chút già nua, rồi lại có chút xen lẫn đồng âm, thanh âm từ xa đến gần, cũng là bên hướng bên này tới đây vừa nói nói: "Hi hi hi, ha ha ha, ngươi bắt ta không đến, ngươi bắt ta không đến. Nhanh lên một chút nhanh lên một chút, ngươi nữa không đến, ta nhưng muốn giấu đi nữa."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 39: Lão Ngoan Đồng, Hồng Thất Công

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Nghe thấy cái thanh này thanh âm, Trần Tiêu trong lòng mạnh mẽ cả kinh, một cái tên nhất thời mơ hồ xuất hiện trong đầu, thầm nghĩ: "Nghe thanh âm này, sẽ không phải là..."

Đang nghĩ tới đây, trên cửa phòng then cửa bỗng nhiên trong lúc tự mình rút xuống, một thân ảnh nhanh chóng vào gian phòng này trong phòng khách, sau đó thuận tay vừa chen vào then cửa.

Thân ảnh kia vào gian phòng, lại cẩn thận cài then môn, lúc này mới đem ngón giữa dọc tại trong miệng, hướng về phía Trần Tiêu cùng Cưu Ma Trí hai người nhỏ giọng nói: "Hừ —— đừng lên tiếng, ta giấu đi, gọi ta cái kia lão bằng hữu tìm không ra, hi hi, ha ha!"

Vừa nói liền ở bên trong phòng đồng tìm tây tìm, tìm kiếm có thể cung cấp chỗ ẩn thân.

Người nọ một thân màu xám tro áo choàng, đầu đầy tóc dài, nửa xám nửa trắng, thẳng dài đến bên hông, lông mày râu mép cũng là thật dài, lỗ mũi miệng cũng bị che lại rồi, thoạt nhìn phẳng phất là lão đầu điên, nhưng hơn cùng một đã nhận một loại lông xù thật là dọa người.

Cưu Ma Trí mắt thấy người này nhìn như điên điên khùng khùng, nhưng là của hắn mỗi cái động tác cũng đều là pháp luật sâu nghiêm, rõ ràng thân có thượng thừa võ công.

Hắn đối với Trung Nguyên võ lâm hiểu rõ là không tính xong thấu, đoán không ra cái này lão đầu điên xuất thân lai lịch, nhưng là Trần Tiêu cũng là một cái liền nhìn ra, trong lòng trong nháy mắt đại định: "Ha ha, không nghĩ tới Thất công lại gọi tới rồi này Lão Ngoan Đồng tới làm người giúp đỡ. Hai người bọn họ thực lực tương cận, hợp lực dưới sự là thật có thể chế trụ này Cưu Ma Trí cũng nói không chừng."

Lão Ngoan Đồng ở bên trong phòng tìm một vòng, rất nhanh tìm được rách nát tú quần áo, cả người ẩn dấu đi vào.

Cưu Ma Trí nguyên vốn định xuất thủ thử dò xét, lại thấy hắn lại thật sự là đi trốn, trong lòng nhất thời nổi lên nghi ngờ, ánh mắt kinh nghi bất định, đoán không ra lão đầu này là điên thật hay giả.



Nhưng lúc này, ngoài cửa chợt một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, đến nơi này ngừng một chút, ngay sau đó hướng tiền phương vừa đuổi theo.

Curu Ma Trí mắt thấy lão đầu này thật giống như thật sự là ở chơi trò chơi, trong lúc nhất thời cũng liền không đến bận rộn xuất thủ.

Có câu là yên lặng theo dõi kỳ biến, quả nhiên, kia đã nhân một loại lão đầu nghe được thanh âm đi xa, nhẹ nhàng mở ra cửa tủ, rón ra rón rén đi ra, cười hắc hắc, đem phòng khách môn nhỏ mở ra một đạo vách, nhìn chung quanh một chút, mắt thấy không có người, nhất thời hi hi cười một tiếng, liền là ra cửa.

Curu Ma Trí mắt thấy lão đầu này đi thật, cuối cùng yên lòng, bất quá trong lòng vẫn là có ý định đợi thêm nữa chốc lát, liền là đổi kia phòng của hắn, để tránh đột sinh vấn đề.

Lại không nghĩ, hắn mới vừa nghĩ tới đây, dị biến nổi lên!

"Oanh!"

Lúc này chính là Curu Ma Trí một lòng mới vừa để xuống thời điểm, phòng khách cửa sổ bỗng nhiên trong lúc một tiếng vang lớn, Curu Ma Trí mới vừa kịp phản ứng, cũng chỉ thấy ngồi ở trên giường Trần Tiêu thể nhưng đã bị một đạo thân ảnh cho đoạt mất.

Này cả kinh không phải chuyện đùa!

Hắn tu luyện kia "Lục Mạch Thần Kiếm" mới vừa nếm đến ngon ngọt, làm sao có thể đủ bỏ được Trần Tiêu? Trong lòng trong nháy mắt giận dữ, toàn thân màu vàng nhạt nội tức cũng mơ hồ bộc phát, lại không nghĩ đang định đuổi theo, phòng khách đại môn lại là một tiếng phát vang, sau đó một đạo thân ảnh hướng hắn thẳng nhào đầu về phía trước, "Vù vù" chính là hai quyền, trên nắm tay kinh phong cực mạnh, chỉ nhìn này thân thủ, so với tự mình tuyệt không kém trên quá nhiều.

Cùng lúc đó, một thanh thanh âm quen thuộc lại vang lên: "Hắc hắc, người này Xú hòa thượng, hư hòa thượng, đến, ta Lão Ngoan Đồng cùng người chơi một hồi!"

Curu Ma Trí giận dữ, xoay tay lại "Vù vù" hai cái chính là hai chiêu hỏa diễm đao, kinh khí phá không, thậm chí cũng phát ra "Ồ ồ" tiếng gió, Lão Ngoan Đồng thân thể quý dị ngắt một cái, mau tránh ra hỏa diễm đao pháp, sau đó liền chỉ nghe "Rầm rầm" hai tiếng, phòng khách cửa chính liền phảng phất bị hỏa được tạc quá một loại, bùn đất gạch đá đánh xoáy đến nơi bay ngang.

Lão Ngoan Đồng nhìn kia thanh thể, kinh hãi lông mày râu mép tất cả đều kiêu lên, ngăn ngừi sừng sốt một chút sau, quay đầu liền chạy, vừa chạy vừa lớn tiếng kêu lên: "Hong Thất Công, người chết gọi hoa, người gạt ta! Này Xú hòa thượng thực lực so sánh với Lão Ngoan Đồng lợi hại, lợi hại quá nhiều! Ta không chơi, không chơi! Chơi nữa sẽ đem mạng chơi tiến vào!"

Hắn đoạn đường này vừa chạy vừa gọi, thoáng qua đi xa.

Curu Ma Trí oán hận nhìn rồi Lão Ngoan Đồng bóng lưng một cái, cắn răng một cái, từ trong cửa sổ nhảy xuống, thẳng đuổi theo.

Cả ngày đánh nhau, lại bị nhận cho mổ vào mắt.

Lần trước chính là đã mắt thấy đi ra Yên tử ở thời điểm chạy Đoàn Dự, hôm nay thể nhưng vừa chạy Trần Tiêu.

Đồng dạng sai lầm, thể nhưng phạm vào hai lần!

Càng là như thế nghĩ, Curu Ma Trí trong lòng liền càng là tức giận, lần này khinh công toàn lực thi triển, gió bên tai thanh vù vù ầm ầm, trong nháy mắt liền đuổi theo ra rồi này Trường Hưng huyện thành.

...

Lúc này ôm Trần Tiêu phía trước nhanh chóng chạy, trừ Bắc Cái Hồng Thất Công ngoài còn có thể là ai?

Lúc trước hắn rất xa thấy Trần Tiêu bị người chế trụ, vừa bắt đầu chẳng qua là tò mò hòa thượng làm sao sẽ trói người làm con tin, cho nên tìm lý do tiếp cận hạ xuống, chờ đến phụ cận, biết được hòa thượng này dĩ nhiên là thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong Tây Vực quốc sư Curu Ma Trí, nhất thời trong lòng kinh hãi.

Này Curu Ma Trí võ công cực cao, có thể bị hắn bắt cóc người tự nhiên thân phận không phải chuyện đùa, cho nên để tránh đa thảo kinh xà, trước quyết đoán tránh, chờ đến này Trường Hưng huyện, gọi tới Cái Bang đệ tử, chung quanh hỏi thăm, rốt cục biết được Curu Ma Trí bắt cóc người, dĩ nhiên cũng làm là Hành Sơn Lưu Chính Phong chậu vàng rửa tay khánh điển trên, cái kia đạt được các đại môn phái hảo cảm anh hùng thiếu hiệp Trần Tiêu.

Đối với Trần Tiêu chuyện, Hồng Thất Công là cẩn thận hỏi lại hỏi, càng hỏi liền càng thấy được người này không thể không cứu, cho là thông qua bí mật thủ đoạn liên lạc với rồi vừa lúc ở phụ cận du ngoạn Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông, cho nên hai người một thương nghị, lúc này định ra này cứu người kế hoạch.

Tùy Chu Bá Thông hấp dẫn Curu Ma Trí lực chú ý, thời gian này Hồng Thất Công xác nhận Trần Tiêu vị trí cụ thể.



Sau thừa dịp Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông ra cửa, Cưu Ma Trí tinh thần toàn bộ đều ở trên người hắn thời điểm, Hồng Thất Công bạo lực tường đổ, quả nhiên nhất cử thành công, cứu ra rồi Trần Tiêu.

Chỉ bất quá, chỉ là cứu ra Trần Tiêu, rõ ràng còn xa xa không đủ.

Cưu Ma Trí dù sao cũng là thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, lấy mình và Lão Ngoan Đồng thực lực, nghĩ chiến đều Cưu Ma Trí, còn không sai biệt lắm, nhưng là một khi nhiều Trần Tiêu cái này không biết võ công người bình thường, kết quả khó liệu.

Vừa chạy một hồi, Hồng Thất Công đối với Trần Tiêu nói: "Tiểu tử, ngươi tên là Trần Tiêu, đúng không? Kia Cưu Ma Trí bắt ngươi làm gì?"

Trần Tiêu tai nghe vù vù tiếng gió âm âm, lúc này cảm giác của hắn tựa phảng phất ngồi ở một chiếc thi tốc chừng ba mươi mọt mô-tơ phía trên, khó nhọc nói: "Hắn ép ta cho hắn viết ra Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ."

"Lục Mạch Thần Kiếm, ?"

Hồng Thất Công nhất thời cả kinh nói: "Là đại lý đoàn gia Lục Mạch Thần Kiếm, ?"

Trần Tiêu trả lời: "Chính là, hòa thượng này cũng không biết nổi điên làm gì, hắn vốn là muốn bắt Đoàn Dự tới, kết quả Đoàn Dự không dễ bắt, cuối cùng cũng là đem ta cho bắt đi rồi."

Hồng Thất Công cũng là nghi ngờ nói: "Cái này tự nhiên. Vậy ngươi có thể hay không này Lục Mạch Thần Kiếm? Lúc trước hắn có không có làm khó ngươi?"

Này Hồng Thất Công nhưng là một tuyệt đối đại hiệp, trên thế giới này nhất dựa vào là ở người một trong rồi, Trần Tiêu làm sao dấu diếm hắn, cười hi hi nói: "Ta sẽ không a, bắt quá ta có thù dật nha, hắc hắc."

Hồng Thất Công suy nghĩ một chút, bỗng nhiên cười lên ha ha, nói: "Tiểu tử thú, trước ngươi cho Diệt Tuyệt sư thái xem bệnh chuyện tình ta nhưng là đều nghe nói, nói như vậy, này Lục Mạch Thần Kiếm là ngươi thù dật giả dối cho hắn?"

Đối với chuyện này, Trần Tiêu nghĩ tới tới tựa cảm thấy buồn cười, nói: "Đó là tự nhiên nữa. Thù dật bộ tâm pháp nha, vừa không phải là cái gì việc khó, hắc hắc."

Hồng Thất Công khen một tiếng, nói: "Hảo tiểu tử, có tiền đồ. Này Cưu Ma Trí tới ta Trung Nguyên hộ phong hoán vũ, cũng không thể tiện nghi hắn." Nói tới đây, Cưu Ma Trí quay đầu lại nhìn một chút càng đuổi càng gần Cưu Ma Trí, vội vàng nói: "Tiểu tử, ngươi biết bơi sẽ không?"

Biết bơi? Cái này thật là không biết a.

Trần Tiêu vội vàng lắc đầu: "Ta không biết bơi lặn a, ở trong nước chỉ có thể miễn cưỡng di động."

Hồng Thất Công làm khó nói: "Cái này không dễ làm. Ta cùng Lão Ngoan Đồng hai người ngăn lại hắn vấn đề không lớn, nhưng là như vậy sẽ không pháp bảo vệ chu toàn. Tính trước không muốn nhiều như vậy, ta chỉ có thể nói hết sức." Nói xong, Hồng Thất Công lại nói tiếp: "Tiểu tử, nhớ lấy, lưu được núi xanh ở không lo không có củi đốt, ngốc ta cùng Lão Ngoan Đồng sẽ xuất thủ cản hắn, nhưng là lúc này ngươi ngàn vạn không nên. Như vậy ta hai người một khi không cản được hắn, ngươi bị nắm, trực tiếp tựu đầu hàng, hắn tất sẽ không làm khó ngươi. Nếu không ngươi nếu chạy trốn, vạn nhất cho thêm hắn bắt được, sợ là muốn đả thương tàn thân thể."

"Ngàn vạn chớ để sinh anh hùng, nhất thời thắng bại không coi vào đâu."

Hồng Thất Công nói như vậy, hoàn toàn chính là vì Trần Tiêu suy nghĩ rồi.

Nếu như hắn và Lão Ngoan Đồng hai người có thể đấu thắng Cưu Ma Trí, kia Trần Tiêu tự nhiên an toàn.

Nhưng là vạn nhất đấu không lại, Trần Tiêu lúc trước chạy trốn, kết quả lần nữa bị Cưu Ma Trí bắt được, vậy cũng tự không thể thiếu có bị thương tổn, bị cắt đứt chân sợ là cũng là nhẹ nhất.

Nghe hắn nói trịnh trọng, Trần Tiêu vội vàng gật đầu, nói: "Tiểu tử tự biết, tiền bối yên tâm đi."

Đang nói đến đó trong, Cưu Ma Trí đã đuổi kịp hai người ba trọng trong phạm vi, toàn thân màu vàng nhạt hơi thở đại thịnh, mang chương chính là một chiêu hỏa diễm đao, kinh khi phá không bão táp, "Vù vù" thanh âm vang lên, một cái khí kinh hướng Hồng Thất Công phía sau lưng cuốn thẳng đi, trong miệng quát to: "Lưu lại cho ta!"

# Chương 40: Phân tích Hỏa Diễm đao, hoàn thành!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Lúc này hai phe vị trí cách Thái Hồ ước chừng còn có xa bảy tám dặm, Hồng Thất Công cũng không nghĩ tới Cưu Ma Trí lại đuổi theo nhanh như vậy nhanh chóng, đánh ra một cổ nhu hòa kinh lực đem Trần Tiêu thẳng đẩy đi ra, trong miệng kêu lên: "Tiểu tử, cẩn thận!"

Dứt lời Hồng Thất Công quay lại thân thể, chân trái hơi cong, trong cánh tay phải loan, toàn thân nội lực thốt nhiên bắn ra, lúc này hữu chưởng tìm vòng tròn, hô một tiếng, một chưởng đánh ra, đúng là hấn tuyệt kỹ thành danh, "Hàng Long Thập Bát Chưởng" chỉ "Kháng Long Hữu Hối" !

Hấn một chiêu này đánh ra, nhất thời một đạo cuồng mãnh vô trù kinh phong gầm thét cuốn thẳng ra, đón nhận Cưu Ma Trí hỏa diễm đao.

"Oanh —— ! ! !"

Hỏa diễm đao Vô Hình đao khí cùng Hàng Long Thập Bát Chưởng vô hình chưởng kinh đụng vào nhau, này hai loại công pháp cũng là dương cương cực kỳ thuộc tính, vừa mới va chạm, cả cả vùng đất cũng phảng phất chấn run lên một cái, cấp sức lực cuồng xoáy.

Bị một chiêu này ảnh hưởng, Cưu Ma Trí đi tới thể rõ ràng bỗng nhiên một chút, Hồng Thất Công dù sao thực lực không bằng hấn, cũng là đặng đặng đập đi liền lùi lại rồi ba bước, bộ ngực một trận khó chịu.

Lúc này muốn đi tự nhiên là không còn kịp nữa, Hồng Thất Công hướng về phía một bên trong bụi cỏ rỗng lớn nói: "Lão Ngoan Đồng, ngươi nếu không ra lão gọi hoa hôm nay sợ là thì phải chết ở nơi này!" Trong miệng hô Lão Ngoan Đồng đích thân đến hỗ trợ, chính hấn cũng là bay lên trời, song chưởng lẳng không xuống, vô trù chưởng lực Bạo Phong loại hướng Cưu Ma Trí bay tới, chính là Hàng Long Thập Bát Chưởng một chiêu khác, Phi Long Tại Thiên!

Hấn một chiêu này cũng là cương mãnh vô trù cứng rắn tấn công pháp, mục đích liền để cho Cưu Ma Trí phải đánh trả, hết sức trì hoãn thời gian.

Cưu Ma Trí hừ lạnh một tiếng, cả người hơi thờ lẩn nữa đại thịnh, song chưởng cũng chỉ thành đao, hỏa diễm đao toàn lực khiến cho mờ, cũng không có gì kết cấu, cũng là đầy trời gào thét đao khí tung hoành, đón nhận Hồng Thất Công Hàng Long Thập Bát Chưởng, trong lúc nhất thời tiếng nổ vang trận trận, nổ vang không dứt.

Hỏa Diễm đao là Mật tông bí truyền tuyệt học, bị Cưu Ma Trí học được, là thật uy lực vô cùng, hơn nữa Cưu Ma Trí một thân đăng phong tạo cực nội lực bản lĩnh, cùng Hồng Thất Công cứng đối cứng, rõ ràng chiếm thật lớn ưu thế, ép Hồng Thất Công cơ hồ mười chiêu trong chỉ có thể tấn công ra một hai chiêu, những khác phần lớn lại chỉ có thể miễn cưỡng phòng thủ.

Trên thực tế Hồng Thất Công thân là thiên hạ ngũ tuyệt một trong, vốn là còn không đến mức bị Cưu Ma Trí áp thành như vậy.

Chỉ bất quá hấn tu luyện Hàng Long Thập Bát Chưởng cùng Cưu Ma Trí tu luyện hỏa diễm đao đều thuộc về giống nhau dương cương lộ số, hai người thực lực cũng là rõ ràng Cưu Ma Trí cao hơn. Như vậy không có chút nào hoa xảo cứng đối cứng, Hồng Thất Công tự nhiên lỗ lã.

Trần Tiêu xa xa đứng ở một bên quan sát, vừa bắt đầu còn nhìn không ra cái gì đầu mối, bất quá cũng rất mau tựu nhìn thấu một chút môn lộ.

Lúc này Cưu Ma Trí cùng Hồng Thất Công có thể nói là thật cứng đối cứng, vừa là thuần túy cách không nội lực so đấu, loại này đối chiêu nhất là không có nửa điểm gặp may nơi, liều đích hoàn toàn chính là công lực tu vi phía sau trình độ.

Cho nên Hồng Thất Công cố nhiên là một thân trên dưới sưng mù bay lên, đó là cả người nội lực phát huy đến cực hạn tượng trưng.

Mà Cưu Ma Trí ngọn lửa này trong đao lực hỏa thuộc tính, đặc thù càng thêm rõ ràng, toàn thân đậm quang mang màu vàng chớp động, Trần Tiêu thậm chí cũng đã có thể thấy trên người hấn kia mấy cái đường thẳng hướng đi rồi.

"Hỏa diễm đao này, nội lực từ nơi đan điền lên đường, đến bộ ngực huyết Thiên Trung, sau tùy huyết Thiên Trung làm toàn thân nội lực vốn điểm xuất phát, sau đó tới trên cánh tay thủ tam dương kinh, cuối cùng thông qua bàn tay dưới nhất phương mây huyết đạo lao ra, tạo thành nóng rực bức người phách không chưởng lực, đây chính là hỏa diễm đao toàn bộ phương thức rồi."

"Nhìn sử dụng hỏa diễm đao thời điểm, hạ bàn thật vững vàng, này tức tam dương kinh hấn là nội lực khởi động nguồn suối, như vậy kết hợp lại lời mà nói..., đó chính là nội lực từ hạ bàn tức tam dương kinh sinh ra, hội tụ đến đan điền, sau đan điền chuyển vận đến Thiên Trung, lúc sau Thiên Trung tuần hoàn đến hai cánh tay tam dương kinh trung."

Quả nhiên, Trần Tiêu trong đầu mới vừa nghĩ tới đây, nhất thời đã lâu hệ thống thanh âm vang lên: "Nhiệm vụ chính tuyến: phân tích hỏa diễm đao hoàn thành. Nhiệm vụ hoàn thành cấp bậc đánh giá..."

"Đánh giá xong, nhiệm vụ hoàn thành cấp bậc, vô cùng tốt."

"Phần thưởng tánh mạng tốc độ khôi phục +20%."

"Phần thưởng nội công tu vi, sáu năm."

"Đến tiếp sau nhiệm vụ: tạm thời không có, tùy cơ gây ra."

Nghe hệ thống thông báo thanh âm, Trần Tiêu mừng rỡ trong lòng, âm thầm cuồng tiếu nói: "Oa ha ha ha ha, người này ngu si hòa thượng, Lục Mạch Thần Kiếm học giả dối, người hòa diễm đào lại bị ta cho học không sai biệt lắm, hắc hắc, cái gì gọi là tiền mất tật mang, người đây chính là! Cùng lão tử đấu, sống thêm ba trăm năm sao, oa ha ha ha ha!"

Hắn bên này thiếu chút nữa hồi hộp, nhưng Cưu Ma Trí cùng Hồng Thất Công ở giữa đánh nhau chết sống, lại có biến hóa.

Giữa hai người đã liều mạng rồi túc túc chừng mười chiêu, mỗi một chiêu đều là kinh thiên động địa, mắt thấy Hồng Thất Công hoàn cảnh xấu càng phát ra nghiêm trọng, may nhờ lúc này một đạo màu xám tro bóng người mau chạy tới, không nói hai lời đến Cưu Ma Trí phía sau, vù vù chính là hai quyền.

Chính là Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông đến!

...

Giờ này khắc này.

Khoảng cách mấy người chiến đấu địa điểm phương Tây Nam ước chừng một trăm bốn mươi dặm chừng một ngọn núi đỉnh, một cao một thấp hai nữ tử thân ảnh đứng ngạo nghễ trong gió, phía trước một người vóc người cực cao, một thân màu đỏ quần, hai tay cha ở phía sau, tư thái lãnh ngạo cao ngạo, tựa như vậy lẫm lẫm đứng, như nước trong đôi mắt điện xạ ra u lãnh quang mang, nhìn chăm chú vào phía dưới vô biên vô hạn điền dã nông thôn.

Người này, chính là truy tìm Trần Tiêu hạ lạc, chạy tới nơi này Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ, Đông Phương Ngọc, Đông Phương Bất Bại!

Đông Phương Ngọc đứng yên một lúc lâu, bỗng nhiên nhẹ nhàng một tiếng thở dài.

P phía sau kia thân ảnh đứng yên chỉ chớp lát, cẩn thận mở miệng, nói: "Giáo chủ, đã là ngày thứ mười ba rồi."

Đông Phương Ngọc khẽ gật đầu một cái, biểu hiện trên mặt nhưng không có bất kỳ biến hóa nào, nhàn nhạt mở miệng, trong trẻo lạnh lùng thanh âm mang theo nhẹ nhẹ khí phách, lãnh đạm nói: "Đem ta thần giáo toàn bộ nhân thủ cũng vận dụng trên, không tiếc bất kỳ thật nhiều, chỉ sợ đem thiên hạ này cho lật qua, cũng phải tìm đến Trần Tiêu."

P phía sau cô gái gật đầu ghi nhớ, nhỏ dần than nhẹ một tiếng, cẩn thận hỏi: "Kia giáo chủ có ý tứ là... Sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể?"

Đông Phương Bất Bại bỗng nhiên trong lúc giận dữ, nói: "Chỉ cần sống, không nên chết! Hắn như chết rồi, chúng ta liền giết trên Đại luân tự, diệt hắn cả nhà hòa thượng, chó gà không tha!"

P phía sau cô gái trái tim một trận mãnh liệt nhảy, rốt cục thở dài ra một hơi.

Nghĩ đã biết Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ Đông Phương Ngọc, bức nào kinh tài tuyệt đỉnh, thế nhưng sẽ vì một người đàn ông, như thế gây chiến.

Đây hết thấy, đến tột cùng đáng giá không?

Nửa nói như thế nào, kia Cưu Ma Trí cũng là thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong a.

Bất quá vô luận như thế nào, này dù sao cũng là Đông Phương giáo chủ truyền ra ra lệnh. Nàng bất quá là giáo chủ một thiếp thân nữ tử, duy nhất cần làm chỉ có thi hành mệnh lệnh mà thôi.

Những khác không phải biết, nàng liền không muốn biết. Không nên hỏi, nàng liền tuyệt đối sẽ không hỏi ra lời.

Nếu không chỉ sẽ đưa tới họa sát thân.

Nữ tử xuống núi sau, Đông Phương Ngọc gương mặt lạnh lẽo này thật tốt giang sơn, cả người áo không gió mà bay, tóc dài bay múa, sau lưng áo choàng phản phật, bông bành ư mọc cánh thành tiên, phong thái thoát tục.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

# Chương 41: Thì Thừa Lục Long

Converted by: dat94lnh(tangthuvien)

Lão Ngoan Đồng vừa mới gia nhập chiến đoàn, chiến cuộc nhất thời thay đổi.

Hắn trời sanh tính bướng bỉnh, tính cách nhanh nhẹn, chưa bao giờ theo như lẽ thường ra bài, lúc này vừa mới gần Cưu Ma Trí bên người hai trượng chừng trong phạm vi, trong miệng quát to một tiếng: "Xú hòa thượng, Lão Ngoan Đồng đến ngươi vui đùa một chút!"

Vừa nói hai tay loạn mở, hoàn toàn không được kết cấu, thân thể cũng là tả xung hữu đột, động tác cực nhanh.

Lúc này Cưu Ma Trí trước có Hồng Thất Công cương liệt cực kỳ Hàng Long Thập Bát Chương, sau có Lão Ngoan Đồng này không giải thích được quyền đường, áp lực trong nháy mắt tăng nhiều. Đối với Hồng Thất Công chương pháp, hắn còn có thể bằng vào tự mình cao tuyệt nội công cứng rắn áp một đầu. Nhưng là này Lão Ngoan Đồng này không giải thích được công kích thật là đoán không ra, trong lúc nhất thời chỉ có thể lấy bất biến ứng vạn biến, trước ứng phó trước mặt thể công nhất bén nhọn Hồng Thất Công, sau không một chút phân tâm ứng phó phía sau đánh tới Lão Ngoan Đồng.

Lão Ngoan Đồng thân pháp cũng là cực nhanh, ở Cưu Ma Trí phía sau tả nhanh phải chóng sáng ngời, vốn là loạn mở hai tay bỗng nhiên trong lúc tay trái một quyền đánh về phía Cưu Ma Trí phía sau lưng xương sống ngay trung ương tam tiêu du huyết, tay phải cũng là từ sau phương hạ xuống, thế nhưng chụp vào Cưu Ma Trí giữa hai chân đẩy chặn đại huyết.

Hắn này hai chiêu vô luận là thế đi hay là dùng sức phương pháp cũng hoàn toàn bất đồng, hoàn toàn chính là hai bộ lộ số, Cưu Ma Trí nhất thời kinh hãi, này hai chiêu vô luận kia một chiêu đụng phải, cũng là bị trọng thương, hết lần này tới lần khác này hai chiêu hoàn toàn bất đồng, giống như là hai người ở hướng hắn đồng thời công kích.

Trong nháy mắt mãnh liệt đánh ra hai chiêu hỏa diễm đao bức lui Hồng Thất Công, Cưu Ma Trí liên tục hai lắc mình né tránh Lão Ngoan Đồng công kích, xoay người lại liền lại là một chiêu cách không chương lực, bức lui Lão Ngoan Đồng, thất kinh hỏi: "Ngươi đây là cái gì võ công? Ta làm cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?"

Cũng khó trách hắn kinh ngạc.

Lão Ngoan Đồng này hai chiêu một dương cương uy mãnh, một cũng là âm nhu tới cực điểm, quả thực tuyệt đối không thể có thể xuất hiện ở cùng là một người trên người, kia tuyệt đối không tuân theo người thường thức.

Lại không nghĩ Lão Ngoan Đồng cười hi hi lông mày râu mép cũng bay lên, hắn trong cuộc đời hảo võ thành si, cười hắc hắc nói: "Xú hòa thượng, của ta chiêu này ngươi chưa từng thấy sao? Hắc hắc, hừ chết ngươi! Bất quá nha, ngươi hỏa diễm đao công phu cũng là rất lợi hại a, nếu không hai ta này võ công thay đổi, như thế nào?"

Nghĩ tới đây, rồi lại mãnh liệt vò đầu phát, nói: "Không có được hay không, ngươi không phải là người tốt, bất cóc tiểu huynh đệ, không đối với ngươi rồi."

Hắn bên này nói chêm chọc cười, Hồng Thất Công bên kia thấy hữu cơ nhưng ngời, kia còn có nửa câu nói nhảm, ôm lấy Trần Tiêu chính là một đường chạy nhanh, Trần Tiêu bên bị Hồng Thất Công ôm tẩu biên nghe Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông còn tại đằng kia vừa nói: "Bất quá ngươi hỏa diễm đao ta thật rất muốn học a... Ta đây bộ võ công là chính mình mần mê ra tới, bình thời thật sự nhầm chán, ta liền tay trái cùng tay phải đánh nhau..."

Lão Ngoan Đồng này la dài dòng lắm điều lái nhai một loại tự quyết định, lại làm cho một bên Cưu Ma Trí rất buồn bực.

Trần Tiêu bên này là có Lục Mạch Thần Kiếm, nhưng khi nhìn này Lão Ngoan Đồng võ công của, thế nhưng so với Lục Mạch Thần Kiếm cũng không kém chút nào. Thử nghĩ, một người nếu như có thể đồng thời sử dụng hai loại võ công, đây chẳng phải là có thể nói, thực lực của người này có thể bạo tăng gần gấp đôi? Nếu như hắn thật học này cái gì tay trái cùng tay phải đánh nhau công pháp, kia...

Nhưng là cảm giác dù sao Trần Tiêu vẫn tương đối hảo lừa gạt, này Lão Ngoan Đồng thoạt nhìn điên điên khùng khùng, trên thực tế nhưng chưa chắc dễ nói chuyện như vậy, nghĩ tới đây, Cưu Ma Trí mãnh liệt một dặm chân, hướng Hồng Thất Công Trần Tiêu phương hướng tiếp tục điên cuồng đuổi theo đi xuống.

Lão Ngoan Đồng mắt thấy Cưu Ma Trí đuổi theo, hắn cũng lập tức thi triển ra khinh công, vừa chạy vừa nói: "Uy, Xú hòa thượng, ngươi đừng chạy a, ngươi chạy ta còn có cái gì đùa a? Mới vừa rồi kia bộ quyền pháp là ta tự nghĩ ra, mới khiến hai chiêu! Này bảy mươi hai đường Không Minh Quyền còn có bảy mươi chiêu không có khiến cho đâu rồi, ta mới vừa rồi khiến cho cái kia hai chiêu tay trái gọi không huyết lại phong, tay phải gọi hầu tử thấu đào..."

Cưu Ma Trí không để ý tới hắn hồ ngôn loạn ngữ, chỉ để ý nhìn thẳng phía trước Hồng Thất Công cùng Trần Tiêu hai người thân ảnh, một đường điên cuồng đuổi theo.

Nội lực của hắn so với Hồng Thất Công còn muốn thâm hậu, vừa mới hai người cứng đối cứng, cũng là bên trong lực đại tổn, chỉ bất quá Cưu Ma Trí còn thừa lại so với Hồng Thất Công tới muốn thật nhiều, này đây này một khiến cho trên khinh công, cao thấp đứng thẳng hiện, bất quá hai nền hương thời gian, cũng đã đuổi theo không sai biệt lắm.

Mắt thấy Cưu Ma Trí vừa đuổi theo, Hồng Thất Công âm thầm kêu khổ, lúc này hấn khoảng cách Thái Hồ để đặt đầu gối vị trí không quá nửa dặm xa, nhưng là hết lần này tới lần khác cứ như vậy không tính là quá khoảng cách xa thì như lạch trời, còn muốn đi qua, đó là khó khăn chỉ vừa khó khăn.

Cưu Ma Trí đuổi kịp phụ cận, song chưởng vừa thông suốt huy vũ, sáu đạo hỏa diễm đao chân khí chém thẳng vào hướng Hồng Thất Công phía sau lưng.

Nhiệt khí bức người, này sáu đạo hỏa diễm đao sợ là chỉ cần có một đạo trúng mục tiêu, Hồng Thất Công không chết tiếp xúc đá thương, tuyệt chiếm không được bỏ đi.

Chuyện quá khẩn cấp, Hồng Thất Công âm thầm cắn răng một cái, toàn thân nội lực thốt nhiên bộc phát, ngạnh kháng hạ Cưu Ma Trí một chiêu hỏa diễm đao, mụ cái này thế tử, cả người lấy nhanh hơn tốc độ vừa thẳng tắp xông ra đem gần một trăm tới thước xa, mắt thấy đã đến mép nước, Hồng Thất Công đem Trần Tiêu mãnh liệt ném đi ra ngoài, đồng thời một ngụm máu tươi mạnh mẽ phun ra ngoài, lớn tiếng nói: "Tiểu tử, cẩn thận làm việc!"

Trần Tiêu thân trên không trung, đang thấy Cưu Ma Trí đầy mặt dữ tợn, hai mắt gần như máu đỏ vọt lên, lớn tiếng quát: "Muốn chết!"

Lần này hai người đã là liều mạng thế, Cưu Ma Trí là Tây Vực người, bên kia khí hậu lạnh khủng khiếp, hồ con sông cực ít, này đây hấn mặc dù võ công cái thế, cũng không nước.

Hôm nay mắt thấy Trần Tiêu sắp rơi vào trong nước, đến lúc đó một bơi xa, cho dù võ công của hấn cường thịnh trở lại trên gấp đôi, cũng là thúc thủ vô sách.

Lúc này Hồng Thất Công đã thân chịu trọng thương, Cưu Ma Trí cũng là thịnh nộ, Trần Tiêu trong lòng vô cùng gấp gáp, thật sự nếu không vội vàng nghĩ biện pháp, Hồng Thất Công sợ là muốn tánh mạng khó bảo toàn!

Đang vào lúc này, Trần Tiêu vừa thấy Hồng Thất Công xoay người lại, cả người nội lực đại thịnh, song chưởng đồng thời đánh ra, bày tay trái đập hữu chưởng, đúng là hấn luyện tập Hàng Long Thập Bát Chưởng trung uy lực mạnh nhất một chiêu, thì thừa lực Long!

Một chiêu này Hồng Thất Công kể từ khi luyện thành liền từ không sử qua, dù sao uy lực vô cùng khổng lồ, đối với địch nhân là như thế, đối với mình cũng là như thế.

Trừ bang chủ Cái bang, tên khắp thiên hạ "Bắc Kiều Phong, nam Mộ Dung" Kiều Phong bang chủ ra là chiêu này đại thành, chính hấn còn kém một chút khí hậu.

Nhưng khi lần nguy hiểm trước mắt, kia còn có thể suy nghĩ này rất nhiều, lúc này đánh ra.

Một chiêu tiếp xúc ra, nhất thời cuồng dã vô cùng chưởng phong phô thiên cái địa hướng Cưu Ma Trí thẳng áp đi, cùng lúc đó, Hồng Thất Công cũng là mặt như giấy vàng, lại là một búng máu phun ra.

Lúc này Cưu Ma Trí hai cánh tay cùng thân, song chưởng đứng lên, cũng là một chiêu uy mãnh không thủ phách vô ích kinh khí nghênh khứ, "Oanh" một tiếng phát vang, hai đạo uy mãnh không thủ chưởng lực nghê đụng, một đạo sóng xung kích phóng xạ ra, cuồng quyền đi.

"Phù phù —— "

Trần Tiêu thân thể lọt vào trong nước.

Liền vào lúc này, Trần Tiêu rất xa đang thấy Lão Ngoan Đồng từ phía sau đuổi theo, lúc này nữa do dự không được, Trần Tiêu há mồm chính là hô to một tiếng: "Lão Ngoan Đồng, hấn hạ bàn là nhượng điểm, tấn công hấn hai chân!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 42: Muội muội cứu mạng a!!!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trần Tiêu sờ dĩ như vậy la, chính là hấn mới vừa rồi ở đang xem cuộc chiến lúc phân tích ra tới kết quả.

Hỏa Diễm đao công pháp này, chọn dùng nguyên lý ước chừng chính là song chương đối địch, hai chân hậu cần ý nghĩ. Một thân nội lực, toàn bộ đều dựa vào song chương đánh ra, mà hai chân, còn lại là cung cấp liên tục không ngừng nội lực tuần hoàn.

Mà lúc này, chính là Cưu Ma Trí toàn thân công lực bộc phát cùng Hồng Thất Công so đấu nội lực thời khắc, chỉ muốn lúc này đánh loạn hấn hành công đường nhỏ, hấn không phải là thiết thời lớn không thể!

Chu Bá Thông luôn luôn thích chơi đùa, đó là chưa bao giờ phân trường hợp địa điểm. Lúc này nghe Trần Tiêu nói như vậy, ha ha cười một tiếng, nói: "Tiểu huynh đệ, nghe lời người. Xem chiêu, bạch câu vô ích cốc, Không minh quyền!"

Hấn này một chạy tới phụ cận, hai tay liền lại là hai chiêu hoàn toàn bất đồng bảy mươi hai đường Không Minh Quyền.

Tay trái nắm ngón tay thành ung trào thế, chụp vào Cưu Ma Trí phải bấp dùi chân ao ngay trung ương ủy trung huyệt, tay phải cũng là hướng Cưu Ma Trí chỗ kín chộp tới, lần này nếu là bất thực rồi, Cưu Ma Trí Tiểu đệ đệ không phải là biến thành "Rồng tuếch" không thể.

Lão Ngoan Đồng bình thời tay trái mình cùng tay phải đánh nhau, này cách son đã ngu... Cách không quyền lực mặc dù sẽ không, nhưng là này bảy mươi hai đường Không Minh Quyền phối hợp thêm chính hấn phát mình chừng vật nhau thuật, gần người chiến đấu uy lực nói là đương thời đệ nhất thậm chí cũng không quá đáng.

Cưu Ma Trí biết gay gắt, trong bụng giận dữ, tàn bạo nhìn hướng Trần Tiêu, quát lên: "Tiểu tử thú, lưu người không được!"

Vừa nói hai chân theo bản năng liên tính toán né tránh Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông này hai chiêu Không Minh Quyền.

Cũng khó trách hấn tức giận như thế, hấn này một bộ hỏa diễm đao thần công, luôn luôn mọi việc đều thuận lợi, thậm chí lại càng bằng lần này trở thành đương thời Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, nhưng là hấn lại biết, bộ này hỏa diễm đao công pháp, sơ hở duy nhất chính là trên hai chân túc tam dương trong kinh mạch nội lực tuần hoàn.

Bình thời còn không sao cả, nhưng là một khi đến nơi này so đấu nội lực thời điểm, chân nội lực tuần hoàn một khi bị đánh loạn, vậy thì cực kỳ hung hiểm.

Hôm nay lại bị Trần Tiêu một ngụm nói toạc ra, trong nháy mắt liền xuống sát tâm.

Lục Mạch Thần Kiếm, có thể không học, nhưng là võ công của mình đại phá nứt vỡ, tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào biết.

Đến nơi này chúng thời khắc, Cưu Ma Trí hung ác quyết tâm, liều mạng bị chút ít nội thương, cuồng nhảy dựng lên, hướng Trần Tiêu rơi xuống nước phương hướng lao thẳng tới đi, lẳng không chính là sáu phát hỏa diễm đao.

Đao kinh tung hoành, không khí cũng phảng phất bị xé nứt một loại.

Lão Ngoan Đồng cùng Hồng Thất Công đồng thời đoạt tiến lên đây, Hồng Thất Công cả người nội lực lần nữa bộc phát, lại là một ngụm máu tươi phun ra, hướng Cưu Ma Trí phía sau lưng không biết tấn công ra bao nhiêu chương, kinh khí đầy trời, chính là Hàng Long Thập Bát Chương trong đích cao thâm chiêu số, mây dày không mưa!

Lão Ngoan Đồng cách không quyền lực không được, nhưng là của hấn du đấu công phu nhưng vô cùng đặc, mạnh mẽ bay lên trời, hướng Cưu Ma Trí phía sau lưng chính là tam quyền bốn chân, đang lên bảy mươi hai đường Không Minh Quyền trung võ công của.

"Rầm rầm rầm——!!!"

Cưu Ma Trí phách không chương lực uy mãnh vô trù, Hồng Thất Công cùng Chu Bá Thông thế công cũng là bén nhọn cực kỳ, hỏa diễm đao phách nước vào ở bên trong, Hồng Thất Công kình kình đánh tới cùng với Không Minh Quyền cuồng mãnh oanh ở Cưu Ma Trí trên người.

"Phốc——""phốc——""phốc——"

Liên tục tam cái thanh âm vang lên, thanh âm đầu tiên là Cưu Ma Trí bị hồng thứ ba người đánh trúng, hấn hai người cùng đánh uy lực bức nào khổng lồ, nhất thời chân khí trong cơ thể một trận sôi trào, vẫn tung hoành vô địch Cưu Ma Trí rốt cục bị thương, một ngụm máu tươi thẳng bắn ra. Cũng may nhờ Hồng Thất Công người bị thương nặng, Chu Bá Thông thân trên không trung, thập thành thực lực bất quá phát huy ra năm sáu thành, nếu không Cưu Ma Trí bị này hai đại cao thủ cùng đánh, không thể không chết.

Tiếng thứ hai là Hồng Thất Công liều mạng hao tổn Chân Nguyên, đã thương càng thêm đã thương.

Về phần này tiếng thứ ba, cũng là Trần Tiêu trong tay nắm đầu gối, lặn xuống nước hạ đi trễ một chút, bị Cưu Ma Trí hỏa diễm đao cho bổ trúng bộ ngực!

Một đao kia bổ trúng, Trần Tiêu cả người cũng hướng trong Thái Hồ mặt thối đi, Trần Tiêu nhưng chỉ là dựa vào cuối cùng một hơi, gắt gao nắm trong tay di động một, không dám có nửa điểm buông tay, mắt thấy càng phiêu càng xa, Cưu Ma Trí là vô luận như thế nào cũng nữa đuổi không kịp rồi.

Chu Bá Thông mắt thấy Trần Tiêu bay xa, Cưu Ma Trí vừa mắt thấy chuyện không thể làm thoát qua bỏ chạy, nhất thời hai chân nhảy loạn, đại phát giận, nói: "Tiểu huynh đệ chạy, này Xú hòa thượng cũng chạy, hấn hỏa diễm đao ta cũng còn không có học xong, mới vừa rồi còn chơi thật khá đầu rồi, này chỉ chớp mắt cũng chỉ còn dư lại lão khiếu hóa một cái." Vừa nói ngồi dưới đất khóc lớn lên, loạn xé tự mình râu mép: "Người này chết tiết lão khiếu

hóa, tại sao phải để cho chạy kia Xứ hòa thượng? Hân hòa điểm đao thật tốt chơi, ta muốn là học tới đây, Không Minh Quyền hợp với hòa điểm đao, kia thật lợi hại? Cũng là người, ô ô ô —— "

Lão Ngoan Đồng khóc rống rồi một hồi, nhìn Hồng Thất Công mặt như kim giống như giấy, biết gay gắt, rất nhanh không hề nữa khóc rống, đỡ dậy Hồng Thất Công nói: "Tính một cái rồi, không chơi không chơi, nữa đùa nói lão khiêu hóa không thể không chết. Các người ở chung quanh đây có phần đã không có? Ta đưa người đi qua."

...

Trần Tiêu ở Thái Hồ trung nước chảy bèo trôi, hôm nay tánh mạng hân tốc độ khôi phục cao gần một trăm hai mươi phần trăm gia thành, giờ bị hòa điểm đao vừa kinh nước sở ngăn triệt tiêu rụng hơn phân nửa uy lực, bất quá là bị một chút nội thương, cũng không lâu lắm liền tỉnh lại.

Đang lo lắng sau này nên đi như thế nào công phu, chợt nghe được khoản là tiếng vang, mặt hồ lục ba trên bay tới một chiếc thuyền lá nhỏ, Trần Tiêu ngưng mắt nhìn lại, nhưng chính là một thiếu nữ áo lục tay cầm song mái chèo, trong miệng hát Tiểu khúc, chậm rãi hoa nước mà đến.

Cô gái kia tiếng ca mềm mại ngây thơ, vui mừng động tâm.

Chỉ thấy cô gái kia một đôi đầu ngón tay trắng bóc làn da như ngọc, chiếu đến lục ba, tựa như trong suốt một loại. Trần Tiêu thầm nghĩ: "Thiếu nữ này hát khúc hình ảnh cảm giác rất quen thuộc a, chẳng lẽ là Mộ Dung Phục thiếp thân nha hoàn A Bích?"

Đang muốn trưng tay chào hỏi, cô gái kia vạch lên thuyền nhỏ, đã gần đến trước người, vừa thấy Trần Tiêu, nhất thời "A u" một tiếng thét kinh hãi, hỏi: "Vị công tử này làm ở nơi này trôi trong hồ? Không rõ còn sống không?" Vừa nói liền vuron ra mớ mái chèo, hướng Trần Tiêu nhẹ nhàng đung tới.

Nàng thanh âm nói chuyện vô cùng ngọt vô cùng thanh, làm người ta vừa nghe xong, nói không ra lời thư thích. Thiếu nữ này ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, tuy không phải thậm đắc ý, tuy nhiên nó có khoảng rồi hoàn toàn ôn nhu, hơn nữa tám phần dung mạo, gọi chỉ cảm thấy nàng khuôn mặt cũng là ôn nhu, đầy người đều là thanh tú.

Trần Tiêu đưa tay nhẹ nhàng đung đặng mái chèo, lớn tiếng nói: "Muội muội cứu mạng a, ta không biết bơi lặn!"

Cô gái kia mỉm cười đem Trần Tiêu tha trên thuyền nhỏ, nói: "Công tử bộ dáng như vậy, từ gì địa phương, lại rơi xuống trong nước đi?"

Trần Tiêu cũng bất chấp ướt sũng một loại, chẳng qua là trước cần thận xoa xoa đầu tóc cùng trên mặt nước, cười đáp: "Đừng nhắc tới nữa. Bị một ác hòa thượng bắt lại, may nhờ có người xuất thủ tương trợ, nếu không bây giờ nói không hơn thế nào đâu. Đúng rồi, còn không biết muội muội xưng hô như thế nào? Muội muội như vậy xinh đẹp, nhất định là nhà ai đại môn nhà giàu khuê nữ sao?"

Cô gái kia nghe Trần Tiêu ca ngợi, cười cười khanh khách kiêu cười lên, một hồi lâu mới nói: "Công tử không được nói lung tung, ta nào có công tử nói như vậy xinh đẹp tại, bất quá là hầu hạ nhà ta Mộ Dung công tử khảy đàn thổi địch tiêu nha đầu, tên là A Bích. Người không cần gọi là muội muội, muội muội quá khách khí, gọi ta A Bích là tốt rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 43: Nay giúp đỡ không dễ dàng a...

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Cái này ôn nhu khá ái tiểu cô nương quả nhiên là A Bích, tiếng nàng ngọt ngào, thanh thúy động lòng, dù giọng địa phương nhưng cũng may không khó nghe hiểu, Trần Tiêu cười nói: "Tốt tốt, hôm nay có thể gặp được đến xinh đẹp như vậy A Bích muội muội, thật là tiểu tử tam sinh hữu hạnh. Không biết chúng ta đi kia?"

A Bích nhìn một chút Trần Tiêu cả người ướt nhẹp, ướt sũng một loại bộ dáng, che miệng cười một tiếng, nói: "Công tử như nếu không chê, kính xin đến trang thượng đi dùng một chén trà xanh, nghỉ ngơi một chút, sáng mai sáng sớm ta sẽ tìm người đưa người lên bờ, người xem có được không?"

Trần Tiêu trên người ướt nhẹp khó chịu, đâu thèm cái gì có được hay không, có thể đem này thân y phục đổi lại là được, lúc này gật đầu đáp ứng.

Abie cười nói: "Nơi này đi Yến tử ở Cẩm Vận Tiểu trúc, cũng là thủy lộ, ta đây liền chèo thuyền đưa công tử đi qua, được sao?" Nàng mỗi một câu "được sao", cũng là ân cần hỏi thăm, mềm giọng thương lượng, Trần Tiêu sao có thể cự tuyệt.

Nếu này A Bích cô nương hảo tâm, Trần Tiêu tự nhiên cũng không ngại không công làm cho nàng phiền toái, nhưng là muốn rồi lại muốn, nhưng bây giờ không có có đồ vật gì đó hảo đưa, cuối cùng nhìn A Bích một tiểu sinh sinh tiểu cô nương chèo thuyền mái chèo, vội vàng nói: "A Bích muội muội, đến người trên trang làm khách đã đường đột, hay là ta giúp người chèo thuyền sao, nếu không ta đây một đại nam nhân, nhưng muốn cô bé nhà dùng lực khí, ta đây xen lẫn trên người hạ cũng không thoải mái."

Nghe Trần Tiêu lời mà nói..., A Bích cười nói: "A ơ, Ấy không dám nhận. Công tử nhà ta nhưng nếu biết được, quy chế muốn mắng ta chậm trễ khách nhân. Công tử chỉ cần ngồi vững vàng chính là, ta chèo thuyền rất nhanh, một hồi liền đến."

Trần Tiêu sớm liền biết đạo nàng sẽ nói như vậy, cũng không khách khí, chợt thấy trên thuyền có cái nhỏ nhỏ cây gỗ, vừa có mấy người ống trúc nhỏ, nghĩ là bình thời tồn tại thủy dùng, bỗng nhiên trong lòng vừa động, dứt khoát ngồi xuống, lấy ra cây gỗ, lấy ra ống trúc, đinh đinh đương đương liền gõ lên.

Hắn bắt quá là trong đó y hệ kỹ thuật chỗ ở, kia biết cái gì âm luật, bắt quá như vậy thanh âm chợt cao chợt thấp, cũng miễn cưỡng thành điệu, nghe vào tai trung chỉ cảm thấy trong lòng linh hoạt kỳ ảo, cũng miễn cưỡng nghe được đi xuống.

A Bích ở một bên bên chèo thuyền, bên cười nói: "Công tử hảo thủ nghệ. Đây khúc từ nghĩ là công tử tạm thời làm thôi?"

Trần Tiêu vốn là cũng biết vị này A Bích cô nương đối với âm nhạc rất có thiên phú, lúc này cười nói: "Đúng vậy a. Đáng tiếc ta gõ ra không dễ nghe. Quê hương của chúng ta có lợi hại người, gõ ra cái này hãy cùng gõ giả từ cổ dường như Nga, hãy cùng gõ Tiểu cổ Linh Đang dường như, nhưng dễ nghe."

Vừa nói đem cây gỗ cho A Bích đưa tới, nói: "Nếu không ta tới chèo thuyền, a Bích muội muội người tới thử xem sao?"

A Bích suy nghĩ một chút, nàng quả thật có chút cảm thấy gõ thật hay, lúc này đem mái chèo giao cho Trần Tiêu trong tay, sau đó hai người đổi hạ vị đưa, lần này còn lại là Trần Tiêu chèo thuyền, A Bích gõ ra khúc rồi.

Hô —— không dễ dàng a, nghĩ giúp một việc còn phải phí lớn như vậy khí lực...

Trần Tiêu âm thầm xúc động mồ hôi lạnh. Chờ hắn vững vàng ngồi, lại gọi A Bích như vậy mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương tới chèo thuyền, hắn cái này tâm ý trong kia tự nhiên vô luận như thế nào cũng cảm giác không thoải mái —— đại gia đều không biết võ công, loại này thể lực sống kia tự nhiên muốn nam nhân tới làm.

A Bích cầm lấy cây gỗ, tùy ý gõ ống trúc, vừa bắt đầu còn phát không ra cái gì âm luật, ai ngờ nàng chẳng qua là thử hai lần, sau đó thể nhưng liền từ từ sinh ra âm luật đi ra ngoài.

Trần Tiêu nghe không hiểu nàng đập đập là cái gì, nhưng chẳng qua là cảm thấy dễ nghe, bên dao động mái chèo vừa cười hỏi: "A Bích muội muội, người này bắn ra là cái gì khúc từ a? Thật là dễ nghe. Ha ha, chờ một lát đến trên trang, người đem này ống trúc đổi thành Tiểu bát sứ, bên trong bát đồng độ cao nước, kia gõ, lại càng dễ nghe."

Abie thân nhiên cười, lại gõ hai cái, ôn nhu nói: "Thật sao? Đến lúc đó nhưng nếu công tử không khỏi gì quan trọng hơn sự thể, kính xin chỉ giáo ta nữa."

Trần Tiêu thấy nàng ngây thơ rục rờ, hòa ái dễ gần, lúc này đáp ứng, nói: "Đó là tự nhiên nữa. Dù sao này kỷ xảo lưu trong tay của ta cũng là không công nát bét, ta trừ có thể đem nước gỗ sai, đó là một chút âm luật cũng ra không được. Nhưng là vật gì vừa đến a Bích muội muội trong tay, có thể bị biến thành nhạc khí nữa, thật là rất thần kỳ."

A Bích hé miệng cười một tiếng, sắc mặt hơi hơi có chút đỏ bừng.

Nàng thiếu nữ tâm tính, nghe được Trần Tiêu không được tán dương tự mình, trong lòng tự nhiên cao hứng.

Trần Tiêu theo A Bích chỉ thị, một đường hướng đông đi tới.

Này Thái Hồ phương viên cực lớn, nhưng là có A Bích ngồi ở trên thuyền leng keng thùng thùng gõ ống trúc, Trần Tiêu vẽ lên thuyền tới liền một chút cũng không cảm thấy khô khan vô vị, chỉ cảm thấy nhân sinh thật cho giới tựa như đại mộng rồi một cuộc một loại.

Lúc trước hắn còn bắt quá là ở tức xá nhớ thuở xưa một chút vừa nặng chơi một lần Kim Dung quần hiệp truyện, kia nghĩ đến chân sau dĩ nhiên cũng làm không giải thích được xuyên việt đến trong thế giới này. Trong lúc này quá trình chi lý kỳ quỹ dị, quả nhiên là cho dù năm mơ cũng mộng không tới rồi.

Lúc này Trần Tiêu đã họa xuất rồi mấy khoảng cách xa, dời mắt nhìn lại, nhưng thấy yên ba mệnh mộng, nước xa tới tận chân trời.

Vừa tìm một trận, đập vào mắt nơi đã là một mảng lớn cơ hồ liền tiếp đến phía chân trời lá sen. Hoa sen điểm một cái, tuyết vào trong đó. A Bích cười nói: "Công tử, hương tiền phương hèm nhỏ hoa đi vào cũng được."

Trần Tiêu nghe vậy, thẳng tìm đi vào. A Bích nghĩ là sắp về nhà, tâm tính vô cùng tốt, mở miệng hát nói: "Hai xã ngày tốt, thiên gia đình viện, chỉ có vừa thấy song phi Yến. Phượng Hoàng sao ôn cho phép vì hàng xóm, tiêu tương khỏi mình tới gì muộn? Loạn vào Hồng lâu, thấp phi lục bờ, bức tranh xà nhẹ phẩy ca bụi chuyễn. Vì ai trở lại vì ai tới? Chủ nhân ân trọng bức rèm che cuốn."

Nàng thanh âm nhu man, lúc này nghe vào Trần Tiêu trong tai, càng cảm thấy xúc động. Trần Tiêu đối với cái này loại ôn nhu cô bé, tự nhiên sẽ không keo kiệt sắc ca ngợi chỉ từ, cười nói: "Trần Tiêu may mắn thế nào chi, được nghe lần này khúc ca, nhìn thấy A Bích muội muội dung nhan."



A Bích khẽ mỉm cười, sắc mặt đỏ lên, chỉ thị thủy lộ: "Từ nơi này hoa đi vào." Lúc này này trên mặt nước tất cả đều là lãng lá cùng Hồng Lãng, thanh ba trong, Hồng Lãng lá xanh, tiền diễm phi phàm. A Bích thuận tay ngắt lấy Hồng Lãng, tiện tay tróc hảo, đưa cho Trần Tiêu, cười nói: "Trần công tử không phải là người Giang Nam, nếm thử này Hồng Lãng nên nếm thử quả hồng lãng sao."

Trần Tiêu một ngụm ăn một quả, chỉ cảm thấy thơm ngọt thoải mái giòn, trong veo phi phàm, đại khen: "Này Hồng Lãng ăn ngon cực kỳ, thanh mà không nồng, rồi cùng A Bích muội muội hát Tiểu khúc giống nhau."

A Bích trên mặt vừa là hơi đỏ lên, cười nói: "Cầm của ta bài hát trẻ con tới so sánh với hồng lãng, sáng nay cũng là đệ nhất lần nghe được, đa tạ công tử nữa!"

Vừa tìm hơn hai canh giờ, Trần Tiêu xa xa trông thấy nơi xa Lục Liễu bụi rậm ở bên trong, lộ ra một góc mái cong. Trong lòng biết cuối cùng là muốn tới hai đầu bờ ruộng nữa, như vậy hoa đem đi xuống, trên người nóng lên, này một bộ quần áo đều nhanh bốc hơi.

A Bích vui vẻ nói: "Đến rồi! Trần công tử! Một mời người giúp ta tìm nửa ngày thuyền."

Tới lân cận, chỉ thấy một ngọn cành cây chiếc thành cái thang, rũ xuống tới thông hướng mặt nước. A Bích đem thuyền nhỏ thắt ở trên nhánh cây, chọt nghe đặc liễu trên cành một chú chim nhỏ "Toa Toa cũng toa, Toa Toa cũng toa" kêu lên, thanh âm thanh thúy. A Bích bắt chước chim hót, cũng gọi là rồi mấy cái, quay đầu lại cười nói: "Mời lên bờ thôi!"

Trần Tiêu trên đấc bờ, thấy sơ sơ lác lác bốn năm ngôi phòng xá, khéo léo đẹp đẽ, có chút tinh nhã. Tiểu bờ tám biển trên viết "Cầm Vận" hai chữ, phong cách viết có chút tiêu sái. Hỏi: "Nơi này là địa phương nào, hoàn cảnh thật tốt. Khó trách có thể nuôi ra a Bích cô nương xinh đẹp như vậy cô nương."

A Bích che miệng hi hi cười một tiếng, nói: "Đây là nhà ta Mộ Dung công tử lên cho ta ở, nhưng không phải là cái gì trọng yếu địa phương cách. Trần công tử còn xin mời đi theo ta, ta dẫn người đi thấy A Chu tỷ tỷ (theo TV thì là A Châu nhưng ta để nguyên là A Chu cho đúng vp, hơn nữa có lẽ gọi là A Chu thì đúng hơn vì A Bích, A Chu thì "bích" với "chu" chính là chỉ 2 loại màu sắc xanh ngọc và đỏ thắm."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 44: A Chu!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

A Chu? Vừa nghe đến cái tên này, Trần Tiêu nhất thời liền có chút ít thất thần.

Bởi vì làm một người người.

Chỉ cần vừa nhắc tới A Chu, Trần Tiêu liền tất nhiên có liên tưởng đến trên người một người.

Một ở « Thiên Long » trong sách hán thích nhất nhân vật.

Kiều Phong.

Bác Kiêu Phong, Nam Mộ Dung.

Theo bản năng, Trần Tiêu liền hỏi: "Người A Chu tỷ tỷ là ai?"

A Bích cười nói: "A Chu chính là A Chu, tỷ ấy so với ta lớn hơn một tháng, bởi vậy tự là tỷ a. Ta vẫn gọi là A Chu tỷ, ta đã gọi tỷ ấy ra mà sao giờ chưa thấy đến?"

Lúc này hai người tới, A Bích thỉnh Trần Tiêu ngồi ghế chủ tọa, sớm có nam bộc dâng lên trà xanh để uống.

A Bích hỏi cái kia nam bộc nói: "A Chu tỷ tỷ đâu? Sao giờ còn chưa ra? Hay là lại đi ra ngoài nữa?"

Nam kia bộc nói: "A Chu tiểu thư đi Tham Hợp trang rồi. Cụ thể là đi làm cái gì, tiểu nhân cũng không biết."

"Tham Hợp trang sao?"

A Bích nhìn một chút Trần Tiêu cả người còn có chút ướt át, suy nghĩ một chút, nói: "Như vậy cũng tốt, A Chu tỷ tỷ đến đó bên đi, cũng là vừa lúc có thích hợp Trần công tử mặc quần áo, không bằng công tử theo ta cùng đi, được sao?"

Tham Hợp trang? Kia sẽ không phải là Mộ Dung Phục chỗ ở thôn trang sao? Đây là muốn làm như vậy a? Đi gặp Mộ Dung Phục? Hắn muốn hỏi ta cùng bàn phục quốc đại kế... —— nghĩ tới đây, Trần Tiêu cũng hít một hơi, hắn là còn không đến mức đi? Tự mình bắt quá là người bình thường, cái này thật sự là có chút hướng tự mình trên mặt đất vàng rồi, ha ha.

Bất quá tóm lại là trước tiên đem chuyện đánh nghe rõ, Trần Tiêu cẩn thận hỏi: "A Bích muội muội, kia Tham Hợp trang, nhưng là nhà người Mộ Dung công tử chỗ ở? Ta đây tùy tiện ở nhà công tử, sợ là có chút không tốt a."

A Bích cười nói: "Không có việc gì, công tử nhà ta rất hiếu khách, rồi hãy nói, hắn đi ra ngoài điều tra chuyện gì rồi, bây giờ không có ở nhà."

Không ở nhà tốt, không ở nhà hảo.

Trần Tiêu cuối cùng là giao trái tim để xuống, cười nói: "Vậy cũng tốt, vậy thì còn phải phiền toái A Bích muội muội dẫn đường rồi. Đầu tiên nói trước nga, lần này hay là ta tới chào thuyền."

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu bỗng nhiên nhớ lại muốn dạy nàng bắn ra bát sứ chuyện, vội vàng nói: "Đúng rồi, không có vội hay không, A Bích muội muội, nói xong rồi muốn dạy người gỗ bát nước chuyện, nếu đáp ứng thì phải làm được. Không bằng A Bích muội muội trước thử một chút?"

A Bích suy nghĩ một chút, dứt khoát gật đầu, nói: "Hảo. Bất quá đầu tiên nói trước nhé, ta rất ngu si, đến lúc đó nhưng ngàn vạn không được chê cười ta sao."

Trần Tiêu nói: "Không có, A Bích muội muội thông minh như vậy, ta làm sao sẽ chê cười người chứ."

Lập tức tên kia nam bộc mang tới bát nước, bên trong từ cao xuống thấp rót nước, A Bích cầm trong tay đĩa trúc, tùy tiện gõ mấy cái, phát ra một trận đĩnh đĩnh đương đương thanh thúy tiếng vang.

Nàng liền hình như là một đứa bé chiếm được một món đồ chơi, này bắn ra, liền càng phát ra vui vẻ.

Lúc này "Đĩnh, đĩnh, đĩnh, long" thanh âm gần bó một chuỗi, thanh thúy dễ nghe, Trần Tiêu nghe rung đùi đắc ý, cũng bất chấp cả người y phục, hai tay phối hợp với âm nhạc tiết tấu đánh vọt, trong miệng hừ hừ không biết tên tạm thời tự biên khúc tự, thích ý cực kỳ.

Hai người một gỗ, một ngâm nga, thế nhưng cực kỳ hài hòa.

A Bích cố nhiên là trời sinh thích âm nhạc, Trần Tiêu thì là không có nửa điểm tạp niệm, chỉ cảm thấy có thể nghe thể loại này không có chút nào ô nhiễm âm nhạc, thật sự là bình sinh chuyện may mắn.

Trong lúc nhất thời mặc dù gian phòng này trong phòng khách chỉ có một nam một nữ hai người, thế nhưng xuất kỳ không có nửa điểm kiêu kiêu không khí.

Đến cuối cùng, kèm theo "Đĩnh —— đĩnh ——" hai tiếng trầm thấp trường âm, một khúc cuối cùng kết thúc, hai người nhìn nhau cười một tiếng, A Bích hướng Trần Tiêu vén áo thi lễ, cười nói: "Đa tạ Trần công tử chỉ đạo rồi. Ta đã học xong, chúng ta cái này lên đường đi Tham Hợp trang thôi, chậm công tử chờ hảo có nhuộm gió rét sao."

Trần Tiêu vươn người đứng dậy, cười nói: "Hảo, vậy chúng ta này liền đi sao."

Ra khỏi này Cầm vận Tiểu trúc, vẫn là Trần Tiêu mái chèo, A Bích khảy đàn, không bao lâu công phu, trên ánh trăng đầu cành lúc, đã đến bên trong Tham Hợp trang.

Hai người mới vừa vừa lên bờ, vừa nhìn đến một điệu dàng mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ hướng hai người đi tới.

Cô gái kia một thân đậm đỏ thâm áo mỏng, như cười như không nhìn Trần Tiêu A Bích hai người, vẻ mặt tinh linh bướng bình.

A Bích là gương mặt tròn, thanh nhả xinh đẹp, nữ lang này lại là mặt trứng ngỗng, con ngươi linh động, có khác một cổ động lòng người ý vị.

Trần Tiêu vừa nhìn thấy người thiếu nữ này, trong lòng mạnh mẽ máy động, sau đó chính là một trận không khỏi đau lòng.

A Chu. Cái này thiện lương đến làm cho đau lòng người cô bé.

Hướng về phía A Chu thật sâu vái chào đến, Trần tiểu tiêu âm cực kỳ trịnh trọng, nói: "Vị này chính là A Chu cô nương đi? Tại hạ Trần Tiêu, gặp qua A Chu cô nương."

A Chu trên dưới đánh giá Trần Tiêu một cái, cười nói: "Người theo ta A Bích muội tử là quan hệ như thế nào a, nhìn hai người đứng gần như vậy, cũng là trai tài gái sắc, tính toán lúc nào lấy của ta A Bích muội tử con gái đã xuất giá?"

A Bích ở một bên xấu hổ sắc mặt đỏ thắm, không thuận theo nói: "A Chu tỳ, không được giễu cợt ta cách, vị này là Trần công tử, ở trong hồ rơi xuống nước được ta cứu đi lên, không phải.. không phải.." Nàng nói tới đây, sắc mặt càng phát ra đỏ.

Trần Tiêu cũng là lắc đầu liên tục, danh tiết cô bé hẳn cũng không dám tự tiện đụng chạm, vội vàng nói: "Tại hạ quả thật như A Bích muội muội theo như lời, là không cần thận rơi xuống nước, được A Bích muội muội cứu giúp."

Nói tới đây, Trần Tiêu cười nói: "Chỉ bất quá, có một việc, cũng là A Bích muội muội làm sai rồi."

A Chu hỏi: "Chuyện gì?" A Bích cũng hỏi: "Chuyện gì thế, đâu nào có làm sai cách?"

Trần Tiêu cười đáp: "A Bích muội muội cũng không chuyện nói cho ta biết trước một tiếng A Chu cô nương là mỹ nhân như thế, ta vừa thấy dưới nguy hiểm thật mất thể thống, cái này cũng chưa tính là một việc chuyện sai sao?"

Nghe Trần Tiêu như vậy ca ngợi, A Chu nhất thời cười nói: "Phi, người này cũng là dịu dàng." Bất quá nàng mặc dù nói như vậy, nhưng là dù sao nghe người xưng tán tự mình xinh đẹp, trong lòng vẫn là cao hứng.

Hôm nay ba người đã coi như là biết, A Chu kỳ quái hỏi: "A Bích, người mang Trần công tử tới đây làm cái gì?"

Nói tới đây, chợt thấy Trần Tiêu cả người áo rõ ràng hay là một ít bộ rơi xuống nước lúc mặc quần áo, nhất thời hiểu được, cười nói: "Nguyên lai là tính toán tìm y phục mặc. Ân, chúng ta bên kia cũng là người hầu hạ y phục trên người, Trần công tử mặc quả thật không hợp thích lắm."

A Bích ở một bên cầu đạo: "A Chu, Trần công tử này một bộ quần áo mặc thật lâu tới tai, nếu không đổi đi bị lây gió rét tự chớ là chuyện tốt cách."

A Chu gật đầu, nói: "Ân, ta biết, đi theo ta sao. Vừa lúc có một bộ quần áo có chút cũ rồi, nghĩ đến chúng ta công tử cũng chưa chắc có nữa xuyên, sẽ đưa rồi cho Trần công tử tốt lắm. Chỉ là hy vọng Trần công tử bỏ qua cho."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 45: Cứu thái thái!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Được người trợ giúp, làm gì còn có đạo lý kén ba chọn bốn, Trần Tiêu cười nói: "Có mặc là được, tại hạ không chọn. Ha ha, vậy thì phiền toái A Chu cô nương rồi."

Thấy Trần Tiêu như vậy dễ nói chuyện, A Chu đối với Trần Tiêu hảo cảm lại thêm hai phần.

Ba người vào thôn trang, quẹo trái phải vòng vo, một hồi đi tới một gian yên lặng nhà kè, a Chu vào nhà điểm ngọn đèn, sau lựa ra một bộ xanh đen sắc trường bào lấy ra, đặt ở Trần Tiêu trên người khoa tay múa chân một chút, cảm giác hơi chút ít đi một chút, hơi một chút tiếc nuối nói: "Trần công tử vóc người uy vũ, bộ y phục này sợ là muốn nhỏ đi một chút."

Trần Tiêu cũng không khách khí, nhận lấy y phục, bên vào trong phòng đi vừa cười nói: "nhỏ chút ít liền nhỏ chút ít sao, không có gì lớn. Ta đây đi trước đổi lại đi nữa, hai vị cô nương xin chờ một chút."

A Bích ở một bên nhỏ giọng nói: "Trần công tử xin mời, chúng ta không có vội."

Vào gian phòng, Trần Tiêu đánh giá chung quanh một loại, thấy là một gian thư phòng. Chung quanh treo trên vách tường một ít chữ bức tranh, hẳn cũng là nhận không ra người nào sáng tác, nhưng là nghĩ đến lấy Cô Tô Mộ Dung danh tiếng hẳn không là phạm phẩm.

Chung quanh là một loạt giá sách, phía trên bày đặt một chút bộ sách, chợt có có thể thấy bìa mặt, cũng bất quá là một chút « thập tam kinh chú giải và chú thích », « điện bốn hai mươi hai sử » ... Thư sinh bộ sách.

Những thứ khác sách, Trần Tiêu căn cứ không thể tự tiện lật xem người khác đồ ý niệm trong đầu, cũng là không có cần thận xem xét. Bất quá nghĩ đến a Chu A Bích nếu yên tâm gọi hẳn một mình một người đi vào, nơi này hẳn là cũng không phải là cái gì trọng yếu địa phương.

Lúc này đã ước chừng là bảy giờ tối, sắc trời toàn bộ màu đen, Trần Tiêu mắt thấy đã đóng cửa phòng, này liền bắt đầu thay đổi quần áo.

Thay quần áo cũng là dễ dàng, chẳng qua là này tùy thân đeo « Quỳ Hoa Bảo Điện » đã bị nước hoàn toàn thấm ướt, một ít bọc nhỏ đồ gia vị lại càng hoàn toàn không có cách nào dùng.

Đồ gia vị vẫn còn là chuyện nhỏ, chẳng qua là này « Quỳ Hoa Bảo Điện » bị nước làm hư, thực tại để cho Trần Tiêu đau lòng.

Đổi lại tốt lắm y phục, Trần Tiêu trân trọng đem kia bốn « Quỳ Hoa Bảo Điện » cất xong, thầm nghĩ chờ một cơ hội, làm một lần nữa vẽ một quyền, nếu không nếu như mình cầm lấy như vậy một bản bị dơ bẩn đi gặp Đông Phương cô nương, vậy cũng tự mất mặt ném đi được rồi.

Mặc chỉnh tề, ra khỏi gian phòng này thư phòng, làm Trần Tiêu đứng ở A Chu A Bích hai nàng trước mặt thời điểm, hai nàng nhất thời hai mắt cũng bạo lên không khỏi thần thái. A Chu nói: "Trần công tử quả nhiên nhất biểu nhân tài, thật là một tuấn tú thanh niên."

A Bích cũng nói: "Đúng là thiếu niên anh tuấn không sai, so với công tử nhà ta cũng không thua gì sao."

Trần Tiêu ha hả cười một tiếng, nói: "Quá khen quá khen nữa, ta nào có tốt như vậy nha, ha ha, ha ha."

Ba người lại nói đùa rồi một trận, ra khỏi thôn trang đang định trở về, bỗng nhiên rất xa thấy một chiếc đèn dầu sáng rõ thuyền lớn hướng bên này thẳng chạy qua, trên thuyền chủ nhân là một xinh đẹp phu nhân, chung quanh vừa có không ít thất lưng khổ đao kiếm tay cầm cây đuốc nha hoàn, hùng hổ vọt vào trang.

Trần Tiêu ba người thậm chí ngay cả chạy cũng không kịp, liền bị bao quanh vây lại.

A Chu thấy cái này xinh đẹp phu nhân, nhất thời hù địch cả người cũng phát run lên, ăn nói khép nép nói: "Hầu gái A Chu, gặp qua cữu thái thái."

Cữu thái thái? Nữ nhân này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết so sánh với Diệt Tuyệt sư thái cái kia thời mẫn kinh lão bà còn khó hầu hạ hơn Vương Ngữ Yên mẫu thân? Vương phu nhân?

Vương phu nhân vừa mới xuống thuyền, mặt âm trầm, liên tục chỉ phát tay: "Đem ba người này bắt lại, trước chém tay phải hồi nữa nói."

Lập tức liền có đao trong tay kiếm nha hoàn đi lên cho Trần Tiêu Tam người trói bèn chắc, liền muốn động thủ chém ba người cánh tay.

Kháo, thấy không thấy không? Diệt Tuyệt sư thái nhất định còn nói chút đạo lý, này Vương phu nhân là tiền chém người sau giảng đạo lý —— cho nên có một câu nói vô cùng thích hợp với nàng: nàng vĩnh viễn đều là đối với, nếu như không đúng, chờ cánh tay của ngươi bị chặt rụng sau, ngươi sẽ phát hiện nàng hay là đối với...

Trần Tiêu sao có thể gọi nàng thật đem mấy người cánh tay cũng chém đứt, lớn tiếng kêu lên: "Khác chém, khác chém! Ngươi muốn hỏi điều gì trước hết hỏi, chờ chém lời của ta liền coi là biết ta cũng vậy không nói cho ngươi!"

Vương phu nhân trên dưới đánh giá Trần Tiêu một phen, nghi ngờ nói: "Ngươi là người phương nào, làm sao mặc rồi Mộ Dung Phục y phục?" Nói tới đây, thanh âm càng phát ra là không vui mừng: "Ta ghét nhất đúng là Mộ Dung Phục tiểu tử kia. Đẩy đi ra đẩy đi ra, làm phân bón."

Ta kháo, không mang theo không nói lý lẽ như vậy!

Trần Tiêu sau gáy cũng là mồ hôi lạnh, lúc này a Chu A Bích hai cô bé đã hù địch sắc mặt cũng liếc, này Vương phu nhân nhưng luôn luôn cũng là nói một không hai, do dự không được, đang gấp gấp đầu rồi, trong giây lát nhớ tới Vương Ngữ Yên cùng Đoàn Dự xuất hiện ở Hành Dương Lưu Chính Phong quý phủ, nhất thời lớn tiếng kêu lên: "Chậm đã! Ta biết nhà ngươi Ngữ Yên ở đâu!"

Nghe Trần Tiêu những lời này, Vương phu nhân quả nhiên do dự một chút, bất quá cuối cùng vẫn là nói: "Trước chờ một chút. Ân, tiểu tử này thoát nhìn có chút ý tứ. Vậy trước tiên chém hẳn một chân sao."

Trần Tiêu tim đập nổi trống dường như. Đến loại khi này, phải ra tuyệt chiêu!

Là ngươi ép của ta!

Trần Tiêu trong lòng đại hận, xé tiếng nói hô: "Ngươi nếu là dám chém chân của ta, ta liền đem ngươi cùng ngươi Thuần ca chuyện toàn nói ra!"

Hắn không nói người khác, lại nói "ngươi Thuần ca", người khác còn tưởng rằng hắn là nói lỗ miệng rồi, nhưng là lời này nghe vào Vương phu nhân trong tai nhưng là tình thiên phích lịch một loại, tinh thần thậm chí cũng hoảng hốt một chút, mắt thấy hạ nhân tự muốn động thủ chém chân, vội vàng gọi ngừng, nói: "Chậm đã! Ân, tiểu tử này nhìn đáng đáp biết đến không ít. Trước cho tới ta trong thuyền đi đi." Vừa nói lại nhìn một chút A Chu cùng A Bích hai nàng, chậm rãi nói: "Hai người này nha đầu cũng đều mang đi."

Nàng xem Trần Tiêu là theo a Chu A Bích cùng nhau, vì để tránh cho Trần Tiêu cá chết lưới rách, này đây mới không có gọi hạ nhân trực tiếp "Trước trói hai tay hồi nữa nói."

Chờ Trần Tiêu Tam mọi người bị áp vào Vương phu nhân ngồi thuyền lớn, Vương phu nhân cuối cùng còn gọi là nha hoàn hạ nhân ở trong trang đại tìm một lần, quả thật tìm không được Vương Ngữ Yên, lúc này mới oán hận trở về.

Chờ vào khoang thuyền, nhìn thấy Trần Tiêu sau, đồ ập xuống liền hỏi: "Ngữ Yên đâu? Ngươi nói ngươi biết, nàng rốt cuộc ở đâu?"

Cuối cùng lần này nàng coi như tương đối khắc chế, không có nói thẳng muốn chém Trần Tiêu cánh tay bắp đùi.

Trần Tiêu quơ quơ thân thể, nói: "Ta cánh tay cũng đã tê rần, cho chúng ta từng hạ cột chắc không? Dù sao ta vừa không biết võ công, trốn không thoát. Người muốn biết cái gì, ta cũng nói cho người biết!"

Vương phu nhân tàn bạo phách thai gõ đống, cả giận nói: "Người lại dám theo nói điều kiện?"

Kháo, không cho nói điều kiện chết thảm hại hơn! Nói điều kiện mới có đường sống!

Trần Tiêu cười ha hả nói: "Vương phu nhân, ngài đừng nóng giận. Khí này tổn thương nặng nề người, nhất là nữ nhân, tức giận tự dễ dàng chứng khí hư, dương trống rỗng, âm trống rỗng, khí úc, chứng khí hư máu trống rỗng, chứng khí hư máu đọng, khí trệ máu đọng, như vậy sẽ lên nếp nhăn, có nếp nhăn tự xấu xí. Mà xấu xí tự dễ dàng dẫn người khác không thích..."

Trần Tiêu này phảng phất nhiều khẩu lệnh một loại nói một tràng, Vương phu nhân nghe thật là mơ hồ, bất quá cuối cùng cuối cùng cái kia hai câu hay là nghe rõ." Có nếp nhăn tự xấu xí. Mà xấu xí tự dễ dàng dẫn người khác không thích..."

Nghe được hai câu này, Vương phu nhân nhất thời kinh hãi đưa tay mãnh liệt sờ gương mặt của mình, bên sờ bên lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ là bởi vì? Chẳng lẽ là bởi vì hán mới... Hán mới..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 46: Siêu cấp đại lừa dối!

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trần Tiêu ở một bên nghe trong lòng thẳng than thở, nói người nam nhân nào sẽ thích ngài lão như vậy vừa nóng tính vừa vô cùng thích ăn dấm nữ nhân a? Động một chút là chém người cánh tay chém người khác chân. Ta muốn là Đoàn Dự cha hán Đoàn Chính Thuần, ta cũng vậy không thích người!

Vương phu nhân ở một bên lo được lo mất rồi một hồi lâu, cuối cùng rốt cuộc vẫn là đem Trần Tiêu cho nói lòng trối, sau đó nắm cánh tay của hán, nói: "Hôm nay coi như người mạng lớn. Đi theo ta, đem người biết cũng nói cho ta!"

Vương phu nhân lôi kéo Trần Tiêu đến cách vách gian phòng, vững vàng đóng cửa phòng, lúc này mới lạnh lùng hỏi: "Tiểu tử, người tên là gì, đến này Tham Hợp trang tới làm cái gì? Hừ, chớ để nói dối, nếu không cũng không dễ dàng như vậy liền bỏ qua người."

Ta nam tử hán đại trượng phu đường đường chính chính có cần thiết lừa người sao? Trần Tiêu ngao nghe đáp: "Tại hạ Trần Tiêu, là đồng Trần, xào xào Tiêu. Ở nơi này trong hồ rơi xuống nước, được A Bích cô nương hảo tâm cứu giúp, vừa mang ta đến đúc kết trang đi đổi bộ khô mát y phục. Về phần những chuyện khác, đó là nửa điểm cũng không có."

"Nửa điểm không có?"

Vương phu nhân ngó chừng Trần Tiêu ánh mắt, cười lạnh nói: "Người sợ không phải mơ ước hán Mộ Dung gia 'Hoàn thi thủy các' trong bí tịch võ công mới thật sao? Nếu không cần gì phải hướng trong Thái Hồ nhảy? Thì như thế nào dẫn a Chu Abie hai nha đầu ngốc dẫn người đi đúc kết trang?"

Nàng trong lời nói có đâm, Trần Tiêu như thế nào nghe không hiểu? Dứt khoát đem cánh tay hướng trên bàn một đập, tức giận nói: "Hoàn thi thủy các là vật gì, ta quan tâm cái kia làm gì? Tại hạ bất quá một không biết võ công người bình thường, cho dù cho ta cái gì bí tịch, ta vừa luyện không được, cần gì mạo hiểm? Phu nhân thử một lần tại hạ mạch đập liền biết."

Nghe Trần Tiêu lời này, Vương phu nhân cũng không khách khí, lúc này đưa tay nhẹ nhàng đập ở Trần Tiêu trên cổ tay mạch đập, thử một lần dưới, quả nhiên Trần Tiêu mạch đập cùng người bình thường không khác, vừa khiến một chút nội lực thử dò xét, hơn là không có nửa điểm đụng nhau.

Xem ra này Trần Tiêu nói không mơ ước còn bày Hoàn thi thủy các bí tịch võ công, hán là không giả.

Đối với Trần Tiêu như vậy một người bình thường, Vương phu nhân tóm lại là đem phòng bị để xuống không ít, suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi: "Người biết Ngũ Yên tin tức? Nàng bây giờ đang ở kia? Đi làm gì nữa?"

Trần Tiêu trong lòng âm thầm về một thập tự : chữ thập, thầm nghĩ: "Đoàn lão đệ, không thể hôm nay đắc bất người làm bia đỡ đạn nữa!"

Lúc này đem ở Hành Dương Lưu Chính Phong trong phủ gặp qua Đoàn Dự chuyện tình nói, ngay tiếp theo đem Vương Ngữ Yên quần áo cũng hình dung một chút.

Nhỏ dần nói: "Ta nghe nói là bởi vì Mộ Dung công tử giết Thiếu Lâm tự Huyền Bi hòa thượng, Ngữ Yên cô nương tự đi theo. Đầu tiên nói trước a, ta chỉ là nghe nói, không biết thiệt giả, cụ thể thật tình nhưng không rõ ràng lắm."

Vương phu nhân thấy Trần Tiêu nói Vương Ngữ Yên quần áo đặc thù nửa điểm không kém, lảng lảng ra khỏi có thần, lẩm bẩm nói: "Đoàn Dự... Đoàn Dự... Vì sao luôn là họ Đoàn cùng ta làm khó? Vì sao luôn là họ Đoàn cùng ta làm khó?!"

Nghĩ tới đây, Vương phu nhân càng nghĩ càng giận, bỗng nhiên tay giơ lên, một chưởng đem Trần Tiêu trước mặt bần gỗ phách nát bấy, vụn gỗ đánh xoáy cuồng phi ra, ba đùng ba tán khắp nơi đều là vụn gỗ.

Trần Tiêu nhìn tan xương nát thịt bần gỗ, không khỏi trợn mắt hốc mồm, trong lòng thầm nghĩ: "Người này, tính tình quả nhiên đủ bốc lửa. Nàng nếu có thể cùng Diệt Tuyệt sư thái cùng Định Dật sư thái tiến tới cùng nhau, kia không phải là sinh ra hạch phản ứng nhiệt hạch không thể!"

Vương phu nhân vừa phát tiết một hồi, lúc này mới khí hô hô ngồi ở trên ghế, vừa thở hổn hển một hồi khí, bỗng nhiên lại hỏi: "Trước người nói chính là cái kia 'Ta Thuần, là ai?'"

Này còn dùng hỏi sao? Trần Tiêu cười hi hi nói: "Người này là cái Vương gia, họ Đoàn."

Vương gia, họ Đoàn, tên trung lại có thuần chữ, quả nhiên cùng trong lòng cái kia hắc bất mưu nhi hợp, Vương phu nhân liền liền hô hút tất cả cũng khăn trương lên, vội hỏi: "Hắn gần đây như thế nào?"

Đoàn Chính Thuần hiện tại như thế nào Trần Tiêu làm sao biết?

Bất quá loại khi này soạn bày không rời thập hay là không thành vấn đề. Trần Tiêu thuận miệng nói: "Hắn a, gần đây hắn là sẽ đến Trung Nguyên, nghĩ đến nhất định sẽ trừu không tới quý quý phủ làm khách."

"Hắn sẽ đến? Hắn thật sẽ đến?"

Vương phu nhân lẩm bẩm thì thầm hai câu, bỗng nhiên lại là giận dữ, ba đùng ba trong gian phòng đó đồ lẩn tẩn tao ương, chỉ nghe nàng tức giận nói: "Hắn tới thì như thế nào! Hắn tới thì như thế nào? ! Hắn trong lòng vẫn là không bỏ xuống được mấy cái tiểu tiện nhân! Hắn muốn tới ta không thể không giết hắn!"

A khaó, này cũng mười mấy năm rồi, nhà người Vương Ngữ Yên đều nhanh có thể lập gia đình, người còn ăn này rảnh rồi dấm?

Trần Tiêu nhìn thác nước mở hôi, bất quá nữ nhân ở phát giận, chính hắn một dạng đánh tương du còn là đừng chọc cho nàng cho thỏa đáng. Nếu không vạn nhất cướp cò, tự mình thật sự là kết quả có thể lo a.

Thật ra thì điều này cũng trách Đoàn Chính Thuần, người nói ở cái thế giới này thời đại này, tam thê tứ thiếp thật sự thuộc về nửa bình thường bất quá, hắn lại là cái Vương gia, hết lần này tới lần khác tìm mấy người phụ nhân một so sánh với một sức ghen lớn, tất cả đều là trong mắt không chịu được một hạt cát, chứa oi.

Vương phu nhân lần này phát tiết, kết thúc cũng mau, một lát sau, đột nhiên hỏi Trần Tiêu nói: "Người nói, người nói, trên mặt ta có nếp nhăn không có?"

Này Vương phu nhân nữa như thế nào mạnh miệng, dù sao vẫn là trong lòng có chút nhớ, có câu là yêu sâu hận chi cắt, nàng muốn trong lòng không có Đoàn Chính Thuần, còn như thế nào có như vậy hận Đại Lý người, hận họ Đoàn người?

Đối với cái này một chút, Trần Tiêu làm sao không rõ, nói: "Khóe mắt đã có chút ít nếp nhăn rồi."

Trước hù dọa nàng hạ xuống, mắt thấy Vương phu nhân tự muốn nổi đóa, Trần Tiêu rung đùi đắc ý rồi nói tiếp: "Này có câu là người phải nuôi sinh, phương đắc càng sống càng trẻ tuổi. Về phần này dưỡng sinh đâu rồi, đó là cần từ năm bước tới tích. Năm bước nếu là đã làm xong, trẻ tuổi mười tuổi tám tuổi, cũng không phải không được a. Dĩ nhiên, muốn hấp dẫn người khác chú ý, chỉ dựa vào cái này là không đủ tích! Còn có chút biện pháp khác, đồng thời sử dụng, mới vừa hiệu quả tốt nhất."

Lừa dối, hắc hắc, chỉ cần người mở miệng, ta tất lừa dối người tâm thần cái kia nhộn nhạo a.

Quả nhiên, Vương phu nhân bị Trần Tiêu lời của trong nháy mắt nhắc lên tâm tư.

Nữ nhân nào không thích đẹp? Nữ nhân nào không hy vọng tự mình vững vàng đem mình đàn ông thích nhất không chế ở lòng bàn tay của mình?

Cho nên Vương phu nhân lần này thái độ có thể nói là một trăm hai mươi độ đại biến chuyển, mặc dù không bằng 180° như vậy trước ngạo mạn sau cung kính làm cho người ta buồn nôn, nhưng là ít nhất giọng nói nghe vào tai đóa trong đã thoải mái nhiều.

Chỉ nghe Vương phu nhân ôn hòa nói: "Tiểu huynh đệ... Ân, người tên là Trần Tiêu đúng không? Nói đi, nếu để cho ta hài lòng lời mà nói..., ta có thể suy nghĩ thả người."

Hài lòng, kia tất phải gọi người hài lòng.

Tốt như vậy nói điều kiện cơ hội Trần Tiêu làm sao có thể có bỏ qua, một cái một cái nói lên: "Này dưỡng sinh đâu rồi, tự không thể không nói đến cuộc sống thái độ vấn đề. Phải biết rằng, vui vẻ cuộc sống, màu xanh biếc cuộc sống, khỏe mạnh cuộc sống mới thật sự là vui mừng sống, muốn làm đến vui mừng sống, không chỉ có là dưỡng sinh đơn giản như vậy, càng cần phải từ bên cạnh việc nhỏ vì bắt đầu thay đổi."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 47: Dưỡng sinh ngũ pháp

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Ở nơi này niên đại nói lên vui vẻ cuộc sống, Trần Tiêu dám nói thứ hai, kia tuyệt đối không ai dám nói đệ nhất.

Vương phu nhân chỉ vừa nghe Trần Tiêu này lời đạo đầu, nhất thời liền nổi lên lòng hiếu kỳ. Phải biết rằng, nàng cùng Đoàn Chính Thuần những nữ nhân khác cũng là không sai biệt lắm niên kỷ, nếu như nàng mình có thể thông qua này dưỡng sinh pháp nửa trẻ tuổi mười tuổi tám tuổi, thậm chí yêu cầu nửa thấp chút, trẻ tuổi năm tuổi sáu tuổi, vậy còn sợ Đoàn Chính Thuần đã gặp nàng, không giết này mình?

Cho nên Vương phu nhân giọng nói lại càng phát khá hơn một chút: "Trần công tử kính xin tường nói."

Trần Tiêu đưa tay phải ra, mở ra năm ngón tay, ban hạ ngón tay cái, nói: "Những thứ này việc cũng không khó, chung phân năm bước. Thứ nhất, tên là dưỡng sinh trước nuôi tâm. Phải biết rằng, người có các loại tâm tình, thất tình quá kích, khó tránh khỏi xuất hiện trên thân thể vấn đề, khi chi ôn hòa người thọ, nuôi tâm đại khái là dưỡng sinh trung cao nhất cảnh giới."

Vừa nói nhìn Vương phu nhân, nói: "Vương phu nhân, có câu tục ngữ tên là tướng tùy tâm sinh, này cùng đâu rồi, không phải nói đơn độc tinh khiết tướng mạo đẹp xấu, mà là nói tướng mạo tuổi thọ. Trong lòng áp lực quá lớn, hay nóng nảy, thì nếp nhăn tự sinh ra sớm. Nếu là vui vẻ, bình thời luôn là tâm tình sáng sủa, vậy thì da bóng láng, nếp nhăn ít cho nên Vương phu nhân, người nếu là nửa như vậy động một chút là chém người cánh tay bấp đù, nhưng là thật to không ỏn."

Nghe Trần Tiêu lời mà nói..., Vương phu nhân trong nháy mắt giận dữ, lạnh lùng nói: "Người là theo đạo huấn ta sao?"

Bất quá nghĩ lại, tự mình mấy năm gần đây quả thật càng phát ra dễ dàng tức giận, này dung mạo cũng so với mấy năm trước muốn già yếu nhanh hơn rất nhiều, này Trần Tiêu lời của nói thật đúng là chưa chắc là giả, lúc này đôi đề tài nói: "Coi là người nói rất đúng sao, tiếp tục."

Này Vương phu nhân ngang ngược can rờ quen, nghĩ trong lúc nhất thời tự sửa đổi tới đó là tuyệt đối không thể có thể. Trần Tiêu biết lần này đề ý, cũng không đề ý tới nàng, ban hạ ngón trỏ, tiếp tục nói: "Này điều thứ hai đâu rồi, tên là ẩm thực: ăn uống muốn hợp lý. Mỹ vị món ngon cố nhiên ăn ngon, nhưng là nhưng ngàn vạn phải chú ý ẩm thực: ăn uống phối hợp. Ta đem những này ăn đồ, chung phân sáu con. Theo thứ tự là nên ăn sớm chút ít, đồ ăn ẩm chút ít, đồ ăn đơn giản chút ít, đồ ăn ít béo chút, ăn chậm chút ít, đồ ăn mềm chút. Này hợp lý đồ ăn kết cấu cũng có thể tốt hơn giúp chúng ta điều tiết nội tiết hệ thống... Nga, cũng chính là điều tiết trong cơ thể khí, để cho khí càng thêm ôn hòa một chút."

Nghe Trần Tiêu đúng là nói chỉ có vật, Vương phu nhân thái độ liền càng phát ra khá hơn một chút.

Lần này Trần Tiêu ban hạ ngón giữa, nói: "Điều thứ ba, tên là vận động không thể thiếu. Ăn, này một cái ta thêu dệt rồi khẩu quyết, cùng sở hữu tám câu. Là "Khieu tổ song thủ thác thiên lý tam tiêu, tả hữu khai cung tự xạ điều, điều lý tỷ vị đan cử thủ, ngũ lao thất thương vãng hậu tiêu, điều đầu bãi vĩ khứ tâm hòa, bối hậu thất diên bách bệnh tiêu, toàn quyền nộ mục tăng khí lực, lưỡng thủ phân túc cố thận yêu" ( đây là khẩu quyết Trung y rất khó dịch nên mình mạn phép đề nguyên hán việt cho chuẩn, ai muốn đọc Vp mình sẽ up ở cuối bài ). Nhớ lấy mỗi ngày bất kể tình huống nào lúc nào, này vận động đâu rồi, cũng là muốn làm. Hoạt động một chút cánh tay chân, tự nhiên là có lợi thật lớn nữa."

Vương phu nhân lâm bảm niệm hai câu Trần Tiêu thêu dệt khẩu quyết, sau đó gật đầu: "Người đây là ngũ cảm hí giá thế, không tệ."

Nói tới đây, Vương phu nhân nghi ngờ nói: "Người cũng biết rất nhiều, chẳng lẽ thật không có luyện qua võ?"

Trần Tiêu khoát tay nói: "Không có, tuyệt đối không có. Tiểu tử khi còn bé là bởi vì quê quán náo ôn dịch, người đều chết hết, này liền dốc lòng học y, muốn nhiều cứu những người này, lúc này mới thăm tra theo thiên hạ danh y học ở trường, cuối cùng cuối cùng có chút sở thành."

Lý do này coi như nói thông, hơn nữa Trần Tiêu thể bên trong quả thật nửa điểm nội lực cũng không có, Vương phu nhân tin bầy thành, nói: "Ăn, người cũng là hơi có chí khí. Những thứ khác đâu?"

Trần Tiêu lần này ban hạ ngón áp út, nói: "Điều thứ tư, tên là dưỡng khí cũng nuôi thân. Phối hợp thăng bằng là dưỡng sinh trọng yếu tư tưởng, làm thân thể đạt tới thăng bằng lúc, trong cơ thể chi khí cũng cần đạt tới thăng bằng, thường thở khí, thường hô hấp, mũi nổi bất tỉnh nào tưởng thời điểm, không ngại chuyên tâm để cho thân thể buông lỏng. Gặp phải chuyện gì không hài lòng rồi, hít sâu một hai lần, tâm tình là có thể bình tĩnh trở lại rồi. Tâm tình bình tĩnh, tâm thái bình thân, tự nhiên này bề ngoài là có thể hiển hiện ra."

Này một cái vẫn không thể tức giận, Vương phu nhân gạt đầu, chậm đợi Trần Tiêu nói một điều cuối cùng.

Này trở về đến cuối cùng ngón út, Trần Tiêu nói: "Một điều cuối cùng, còn lại là thuốc thực học vấn. Ở thực vật bên trong, tuổi thọ dài nhất đúng là bách thụ cùng cây tùng, chúng ta thường nói 'Ngàn năm bách thụ'. Này bách tử nhân có dưỡng tính, an thần, nhuận tràng, thông liên, dưỡng nhan công hiệu. Tương tự như vậy nguyên liệu nấu ăn còn có câu kỷ, trần châu phần, con rùa linh cao, ý nhân, củ từ, lá sen phần, trước xe từ chờ một chút. Những thứ này nguyên liệu nấu ăn có thể ở dưỡng sinh vận động đồng thời tiến hành thực bổ, làm ít công to."

Kỹ thuật chỗ ở có chấp đến bạo có không có?

Cứu vớt thể giới có không có! Ai dám như vậy cùng Vương phu nhân nói chuyện còn nói nàng sanh mục kết thiệt một chút tính tình cũng không phát ra được? !

Trần Tiêu nói này một đồng lớn vậy cũng cũng là chân chân chính chính dưỡng nhan mỹ dung đồ, khác không biết, trần châu phần có thể dưỡng nhan Vương phu nhân nên cũng biết, nàng bình thời liền chột có sở dụng. Lúc này nghe Trần Tiêu lời mà nói..., vậy thì không còn hoài nghi, hiện tại nàng nhưng thật sự đem Trần Tiêu làm thành một vị y sư tới cổ vấn rồi.

Nghe Trần Tiêu nói như vậy một đồng lớn, Vương phu nhân lần này dứt khoát trực tiếp mở miệng: "Người đâu!"

Ngoài cửa liền có người hầu thanh âm truyền đến: "Phu nhân."

Wương phu nhân nói: "Chuẩn bị giấy và bút mực."

Nàng là tính toán đem Trần Tiêu nói những thứ này nhớ kỹ, bất quá lúc này ở trên thuyền, trên dưới lắc lư lắc lư, làm sao có thể nhớ kỹ, Trần Tiêu vội vàng ngăn cản, nói: "Wương phu nhân không cần phải gấp, phu nhân nếu muốn biết, chờ lên bờ nữa nhớ không muộn. Dù sao tiểu tử vừa không biết võ công, còn có thể chạy không được?"

Hắn lời này nói có lý, Vương phu nhân suy nghĩ một chút, hướng phía ngoài phát phát tay: "Không cần, lên bờ rồi hãy nói."

Người hầu kia đáp: "Dạ."

Lúc này Vương phu nhân nhìn Trần Tiêu ánh mắt rõ ràng có rất nhiều bất đồng. Mặc dù Vương Ngữ Yên bị Đoàn Dự đưa chạy đi, bất quá nghe Trần Tiêu ý tứ, Ngữ Yên trước mắt hẳn là không có gì đáng ngại, hết thấy hắn là coi như mạnh khỏe. Hơn nữa lấy nhà mình thế, Cô Tô Mộ Dung danh tiếng, trên giang hồ nếu ai dám làm khó Ngữ Yên, kia tất diệt hẳn cả nhà.

Trong lòng nghĩ như vậy, Vương phu nhân cũng coi như để xuống không ít tâm tư, lúc này nàng thì càng quan tâm lên Trần Tiêu nói chính là cái kia có thể làm cho dưỡng sinh hiệu quả càng tốt biện pháp, hỏi: "Công tử lúc trước theo lời này còn có cùng dưỡng sinh phối hợp biện pháp, không biết là..."

Lúc này thân thuyền nhẹ nhàng chấn động, Vương phu nhân biết đây là đã đến cửa mình Mạn Đà sơn trang, lập tức rồi nói tiếp: "Công tử đi theo ta sao."

Nghe muốn cùng nàng đi, Trần Tiêu vội vàng hỏi: "Wương phu nhân, không biết A Chu A Bích hai người bọn họ..."

Wương phu nhân khinh thường nói: "Các nàng hai nha hoàn còn có thể như thế nào. Ta vốn là tính toán trước chém các nàng một cái cánh tay, bất quá đã có Trần công tử vì nàng nhóm cầu tình, kia liền tạm thời bỏ qua cho là được."

Hô ——

Trần Tiêu thật dài mở miệng khí, xem ra này cánh tay cuối cùng là bảo vệ, không dễ dàng a...

Lên bờ, đi theo Vương phu nhân một đường hướng Mạn Đà sơn trang bước đi.

Vừa đi, Vương phu nhân bên nói: "Trần công tử, ở lại sẽ nhưng phải tất yếu đem người cũng biết cũng nói cho ta biết nghe. Nếu để cho ta hài lòng lời mà nói..., không thể thiếu người chỗ tốt."

Chỗ tốt cũng không dám, có thể giữ được mạng nhỏ cho dù thành công.

Trần Tiêu tiểu a a trả lời: "Wương phu nhân khách khí. Tại hạ coi như là nửa lang trung, chuyện như vậy cho dù không có chỗ tốt đó cũng là nhất định phải làm."

"Người cũng là có thể nói."

Nói tới đây, Vương phu nhân thân nhiên nói: "Đến, vào đi."



Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 48: Đình Xuân Thu?

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Trước mắt là một ngọn bên hồ tiểu lâu, cấu trúc tinh xảo, Trần Tiêu đi theo Vương phu nhân vào trong lầu, Vương phu nhân thấp sáng ngọn đèn, mang theo Trần Tiêu đến một cái bàn trước, nói: "Ồ chỗ này sao. Đem ngòi cũng biết cũng viết xuống."

"Nha..."

Trần Tiêu nhìn trước mắt danh quý đích giấy và bút mực, trong lòng vẫn có chút do dự —— lòng của hắn bút chữ thật sự là có chút không dám gặp người...

Cẩn rằng một cái một dặm chân, Trần Tiêu nhắc tới bút, trảm hảo mực nước, liền trên giấy viết xuống "Dưỡng sinh ngũ pháp" bốn chữ. Nào biết bốn chữ này mới vừa viết xong, Trần Tiêu đã bị Vương phu nhân đẩy ra, trong tay bút lông cũng bị đoạt mất, chỉ nghe Vương phu nhân cả giận nói: "Bất học vô thuật tiểu tử, chữ có thể viết ngòi như vậy khó coi, toàn bộ thiên hạ sợ là cũng tìm không ra người thứ hai. Ngòi nói, ta viết."

Cũng khó trách Vương phu nhân mắng Trần Tiêu này chữ viết khó coi, hắn hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn chính là dùng cầm bút máy tư thế viết, có thể không khó coi sao...

Có thể gọi phái Tiêu Dao nhân sĩ chủ động nói bút làm ghi chép văn án, này Trần Tiêu sợ là khắp thiên hạ đầu số một.

Lập tức, Trần Tiêu rung đùi đắc ý đem phía trước nói lại từ từ một lần nữa nói một lần, hắn bên này nói, Vương phu nhân bên kia nhớ, bút lông chữ dù sao viết không nhanh, này vừa nói một cái, liền là hơn một canh giờ đi qua.

Lúc này ánh trăng đã lên đỉnh, theo như Địa Cầu thời gian coi là ước chừng chín mươi giờ chừng.

Nhưng là Vương phu nhân vì có thể ở trong lòng nhân diện trước áp những nữ nhân khác một đầu, thế nhưng càng viết càng lên tinh thần. Lúc này Trần Tiêu đã đem phía trước đã nói lại lần nữa nói một lần, xuống lần nữa mặt, đi ra kia cùng dưỡng sinh phối hợp biện pháp rồi.

Mất thấy Vương phu nhân trong mắt tinh quang đại thịnh, Trần Tiêu cũng biết những thứ này hôm nay không nói xem ra là không được, lúc này tiếp tục nói: "Này dưỡng sinh nói xong đâu, đã đến mấu chốt nhất từng bước. Có vị từ trong ra ngoài. Dưỡng sinh, là chủ bên trong. Mỹ dung, chính là chủ ngoài nữa."

Dưỡng sinh, mỹ dung hai người này từ cũng là Vương phu nhân những năm gần đây lần đầu nghe nói.

Nàng nghe Trần Tiêu nói trịnh trọng, cũng là nói bút, đem lúc trước viết cái kia chút ít dưỡng sinh biện pháp trân trọng thả vào một bên, ở một tờ mới đích trên giấy chậm rãi viết lên "Mỹ dung" hai chữ.

Này Vương phu nhân tính tình mặc dù táo bạo, nhưng là này bút lông chữ viết đích mưu thật là đẹp mắt. Thanh tú mà có lực, bay là tả rất mỹ cảm. Thế đúng dịp hình dạng mặt, mạnh mẽ tự nhiên, phác kếm côi hoặc tú đúng dịp, phương mới vừa hoặc tròn nhu, hàm súc hoặc trương dương, thể bút cho là phiêu miêu như mây trôi, kiểu như Kinh Long.

Bởi vậy cũng là có thể thấy được, nàng có thể làm cho Đoàn Chính Thuần này phong lưu lão soái ca nhìn trên mắt, là có mấy phần thật sự bản lĩnh.

Chờ Vương phu nhân viết xong hai chữ này, Trần Tiêu lúc này mới nói tiếp: "Này mỹ dung, chung chia làm ba phương diện. Từ trước đầu bếp làm món ăn yêu cầu sắc hương vị đều đủ, này mỹ dung, dạy cũng chính là này sắc, hương, vị tam đại yếu điểm"

Vương phu nhân liền vừa trên giấy viết xuống "Sắc, hương, vị" ba chữ.

Trần Tiêu rồi nói tiếp: "Sắc, tự nhiên chỉ đúng là nữ nhân dáng ngoài lớn lên rồi. Lần này tuy là trời sanh, sau đó trời cũng nhưng thay đổi một chút. Tự cách khác này mí mắt. Ánh mắt là tâm linh chi cửa sổ, đối với nữ nhân mà nói, ứng một cặp mắt hai mí mắt to, kia là một việc cỡ nào khoái trá chuyện tình. Tuy nhiên nó có nữ nhân trời sanh chính là mất một mí, cái này cần hậu thiên hơi chút sửa đổi một chút."

Hắn nói tới đây, Vương phu nhân vội vàng từ một bên lấy ra một mặt gương đồng, cẩn thận chiếu chiếu, cuối cùng mới hài lòng nói: "May nhờ ta là mất hai mí."

Trần Tiêu nhìn thật là tốt cười, cũng không dám biểu hiện ra, trịnh trọng nói: "Vương phu nhân tự nhiên là cực đẹp. Giống như Vương phu nhân loại này

mắt hai mí, ở chúng ta y học giới, tên là mở phiên hình mắt hai mí. Đây mở phiên hình mắt hai mí, là vì da trên mặt nếp gấp từ bên trong tí hoặc nhích tới gần bên trong tí nơi bắt đầu, hướng ra phía ngoài trên từ từ rồi đi duyên dáng, tùy hẹp biến chiều rộng giống như một cái chiết phiên mở ra, cũng xưng quang đuôi hình. Loại này hình thái mắt hai mí lộ ra vẻ xinh đẹp, quyến rũ. Chúng ta bình thường theo lời 'Mắt xếch' chính là chỗ này chúng mất hình."

Vừa nói Trần Tiêu sát có chuyện lạ trên dưới cẩn thận đánh giá Vương phu nhân một phen, tán thán nói: "Vương phu nhân là hình dạng mặt trái xoan, chính là lấy loại này mở phiên hình mắt hai mí là đẹp nhất."

Hắn lời nói này nói chỉ có vật, không để lại dấu vết tán dương Vương phu nhân xinh đẹp, nghe vào Vương phu nhân trong tai chỉ cảm thấy nói không ra lời hài lòng, trong lúc nhất thời nhìn Trần Tiêu ánh mắt vừa nhu hòa rất nhiều, sau trên giấy trình trọng ghi nhớ một hàng chữ: "Mở phiên hình mắt hai mí, thích hợp nhất mặt trái xoan."

Nhìn nàng kia trình trọng chuyện lạ bộ dạng, Trần Tiêu nguy hiểm thật không có bật cười, nói tiếp: "Người mí mắt là riêng là song, đây là thiên định, bất quá cũng có thể hậu thiên thay đổi. Chỉ bất quá kia cần phải có cực cao vượt qua nghệ thuật cùng với đao pháp, ở trên mí mắt nửa cắt một đạo. Phải biết rằng này cắt mí mắt, cùng cắt ánh mắt, chỉ kém một, ý tứ cũng thật sự là không kém trên bao nhiêu. Cho nên loại giải phẫu này, trước mắt chỉ có thể coi là là trên lý luận có thể được. Thật muốn làm lời mà nói..., tại hạ là không có kia phân thực lực."

Hắn nói rất đúng hiện đại chữa bệnh trong cắt mắt hai mí đích phương pháp xử lý, đây là thật thật tại tại có thể được đích phương pháp xử lý, Vương phu nhân hơi suy nghĩ một chút, cũng nói: "Àn, nếu như đây là tùy mẫu thân của ta động thủ, sợ tài khả Được."

Nói là nói như vậy, bất quá vẫn là viết xuống "Mí mắt có thể cắt" này năm chữ.

Nói xong mí mắt, Trần Tiêu tiếp tục bắt đầu nói rằng mặt: "Đây mí mắt nhưng kinh hậu thiên gia công, này sống mũi, đôi môi tự nhiên cũng là có thể rồi. Chỉ bất quá trước mặt điều kiện thật sự là còn không đạt tới, cho nên này chỉ có thể coi là là của ta một ngày nghỉ nghĩ. Bất quá những chi tiết này mặc dù không đòi được, nhưng là có một chút vẫn là có thể làm được."

Nói tới đây, Trần Tiêu mới cường điệu giới thiệu nói: "Cái phương pháp này, liền tên là mặt nạ."

Hôm nay thật đúng là Vương phu nhân đại thu hoạch cuộc sống.

Đầu tiên là nghe được dưỡng sinh, mỹ dung, hội này vừa nghe được cắt mắt hai mí, còn có cái này mặt nạ, lập tức lại càng trình trọng, hỏi: "Mặt nạ này, phải làm như thế nào, lại có là dụng ý gì?"

Trần Tiêu cả người cũng tràn đầy tự tin nị lực, đây cũng là hắn trung y dưỡng sinh dưỡng nhan phương diện kiến thức, nói: "Mặt nạ này, chính là chọn dùng trần châu phân, hơn nữa trứng gà thanh, sữa tươi, hương tiêu hoặc lô hội chờ điều hòa thoa mặt, có thể tạo được đậm ban, trắng đẹp, Tiêu Viêm, trừ mặt nhăn chờ hiệu quả. Có thể nói, dưỡng sinh phương pháp, hơn nữa Mặt nạ này, để cho Vương phu nhân ngài trẻ tuổi năm sáu tuổi, tuổi, không thành vấn đề, không thành vấn đề."

Phương pháp cách điều chế và vân vân đều có rồi, Vương phu nhân vội vàng cẩn thận ghi nhớ, hết thấy cũng nhớ kỹ sau, lúc này mới hỏi: "Người nói mặt nạ này, thật sự có lớn như vậy chỗ dùng? Có thể làm cho ta trẻ tuổi kia rất nhiều sao?"

Trần Tiêu trả lời: "Mặt nạ này phối hợp dưỡng sinh, đó là cần muốn trường kỳ kiên trì. Một hai ngày nhất định là nhìn chưa ra. Chẳng qua nếu như kiên trì mỗi ngày cũng làm, nhiều nhất nửa tháng, là có thể cảm nhận được da càng phát ra trơn mềm mềm mại. Thời gian nửa trường một chút, da có càng thêm trắng nõn trơn bóng."

Này làm bún màng mấy thứ đồ cũng là có thể ăn đồ, bản thân không có độc, tuyệt đối không phải là này Trần Tiêu muốn hại mình mới nghĩ ra được.

Lúc này Vương phu nhân đã tin chín thành, gật đầu vừa nhìn kỹ hai lần, vững vàng nhớ kỹ.

Hôm nay này "Sắc" chữ đã nói xong, Trần Tiêu chậm rãi mở miệng, tiếp tục nói: "'Sắc' chữ nói xong, kế tiếp, chính là cái này 'Hương' chữ rồi."

Vương phu nhân hôm nay đối với Trần Tiêu thái độ kia quả thực chính là ngậm nước người bắt được một cây có thể so với eo thô đầu gối, cung kính nói: "Kính xin công tử cận kề nói tới."

Lúc này trải qua Trần Tiêu một phen lừa dối, Vương phu nhân đối với Trần Tiêu có thể nói là nói gì nghe nấy, thái độ kia lại càng thật to thật là tốt lên.

Trần Tiêu cười nói: "Có câu là nghe thấy hương biết nữ nhân, mùi thơm của nữ nhân, đây là nữ nhân hấp dẫn người ta nhất một chỗ. Phải biết trên thân nam nhân có mùi thơm, thường thường sẽ bị người cho là người này quá mức ẻo lả, cho nên nhang này vị, đó là chuyên chúc nữ nhân có đồ rồi. Chỉ bất quá nữ nhân trời sinh mùi thơm của cơ thể rất nhạt, một loại trừ phi nam nhân lỗ mũi cực kỳ bén nhạy, nếu không là người không thấy nữ nhân mùi thơm của cơ thể rồi."

Nói tới đây, Trần Tiêu Chính nghĩ tới có thể nghe thấy ra cô gái có phải hay không xử nữ Điền Bá Quang, cười thầm nói: "Cũng không biết Điền đại ca này là thế nào luyện ra được, thật là thần."

Lúc này Vương phu nhân thật là khẩu vị bị treo ngược tức tức, ở một bên bên nhớ vừa hỏi: "Kia theo công tử ý tứ, nhang này vị phải làm như thế nào được đến? Có hay không muốn dùng cánh hoa tới rửa... Tắm?"

Cánh hoa tắm? Phương pháp như thế đối với Trần Tiêu mà nói thật là muốn nhiều thổ huyết.

Trần Tiêu là ai? Đó là thế kỷ hai mươi mốt sinh viên đại học, hay là trường học không thể tranh cãi sinh viên tài cao, nếu là dùng cánh hoa bọt tằm, kia truyền đi còn không bị cười đến rụng răng?

Lúc này khẽ cười nói: "Biện pháp như vậy có thể được là có thể được, bắt quá hiệu quả hay là không tốt. Tại hạ cũng là biết có một loại biện pháp, có thể dễ luyện ra này mang theo mùi hoa chất lỏng, ta đặt tên là nước hoa, Vương phu nhân cũng là có thể thử một lần."

"Nước hoa?"

Đây cũng là một danh từ mới, Vương phu nhân vội vàng cầm bút ký, sau hỏi: "Vậy còn xin hỏi công tử, nhang này nước, nên như thế nào chế luyện?"

Nàng mới vừa hỏi xong lời này, chợt nghe được lầu dưới tiếng xột xoạt tiếng vang, có người bước lên lầu này ban công cấp. Người nọ bước lên bậc thang lúc dùng lực mềm nhẹ, mấy nếu không thanh âm, đủ thấy nội lực cao minh.

Vương phu nhân bỗng nhiên dừng lại bút, cẩn thận nghe ngóng, bỗng nhiên mở miệng nhẹ giọng hỏi: "Cha, là người đã đến rồi sao?"

Nàng thốt ra lời này xong, Trần Tiêu bỗng nhiên trong lòng vừa động, thầm nghĩ: "Vương phu nhân cha hử? Đây cũng là người nào? Làm sao một chút cũng nghĩ không ra?"

Chỉ nghe phía ngoài người nọ thở phào nhẹ nhõm, đáp: "Đúng nha, người lên đây đi!" Này vừa mới dứt lời, bỗng nhiên người nọ lại nói: "Àn? Không đúng, còn có người khác tiếng hít thở. Là ai ở chỗ này?"

Vừa nói một đạo thân ảnh thẳng xông tới, thân ảnh kia tốc độ cực nhanh, chớ Trần Tiêu vừa mới kịp phản ứng, cô đã bị người nọ bấm ở trong lòng bàn tay, lúc này Trần Tiêu mới nhìn đến người nọ lớn lên. Chỉ thấy hân một thân màu xanh trường bào, tóc dài phi búi, đầu tóc hoa râm, mặt ngoài thoạt nhìn tựa hồ tuổi đã không nhẹ, nhưng là nửa nhìn mặt hân lỗ, rồi lại gấp thể diện tron hân, màu da trắng nõn, trong đầu nhất thời cả kinh, thầm nghĩ: "Người này chẳng lẽ là làm cho 'Hóa công lão quái' Đinh Xuân Thu?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 49: Tiểu vô tướng công

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

Lúc này tay của người kia chừng càng phát ra dùng sức, nhìn về phía một bên Vương phu nhân, hỏi: "Người này là ai?"

Vương phu nhân vội vàng kéo tay của người kia, vội la lên: "Hắn là ta mời tới dạy ta dưỡng sinh dưỡng nhan phương pháp tiên sinh, là một y quan, không phải là người trong giang hồ."

"Ngà?"

Người nọ tiện tay một đạo nội lực đánh vào Trần Tiêu thể bên trong, quả nhiên không có nửa điểm nội lực, lúc này mới đem Trần Tiêu để xuống, còn thân hơn cát vổ vổ Trần Tiêu bả vai, cười ha hả nói: "Là một y quan a, không tệ, người rất tốt."

Vừa nói nhìn về phía Vương phu nhân lúc trước ghi chép những thứ đó, hỏi: "Những điều này là do hân dạy người?"

Vương phu nhân đáp: "Chính là, ta cảm giác nói coi như hữu dụng."

Người nọ cảm lấy nhớ đích những thứ đó, nhìn kỹ một chút, vừa nhìn vừa gật đầu, nói: "Àn, là có chút đạo lý. Đúng rồi, Ngự Yên đi nơi nào nữa?"

Lúc này Vương phu nhân mắt thấy sát khí bị thu hết, vịn hân ở trên một cái ghế ngồi xuống, lúc này mới trả lời: "Nghe nói phái Thiếu Lâm có một lão hòa thượng tên là Huyền Bi, ở Đại Lý làm cho người ta đánh chết, vết thương trí mệnh đúng là hân tuyệt kỹ sở trường, tên là 'Đại Vi đà xử', phái Thiếu Lâm nhận định hạ thủ chính là Cô Tô Mộ Dung. Mộ Dung Phục bị người oan uổng, mang mấy tên gia tướng trên Thiếu Lâm tự giải thích. Ngự Yên lo lắng Mộ Dung Phục nói không rõ, mình cũng đi theo rồi."

Lão nhân kia lắc đầu, nói: "Chuyện này truyền dư luận xôn xao, bản thân ta là cũng nghe nói. Chỉ bắt quá bằng Mộ Dung Phục điểm này công phu, sao đánh cho chết Huyền Bi này lão ngốc?"

Vương phu nhân hỏi: "Cha, là người động tay, có phải hay không?"

Lão nhân kia nói: "Không phải là! Không cừu không oán ta đây làm sao đi giết hòa thượng Thiếu Lâm? Hẳn tự nhận gia truyền 'Đấu Chuyển Tinh Dĩ' công phu rất giỏi, luôn luôn xem thường Tinh Tú phái, hắc hắc, lần này có phiền toái thật cũng không sai."

Lúc này Trần Tiêu mới rốt cục xác định lão nhân này quả nhiên chính là tinh tú lão quái Đinh Xuân Thu.

Chỉ bất quá tại sao Vương phu nhân quần hần khi gió gọi cha, nhưng lại không biết rồi.

Thì ra là, Vương phu nhân vốn là phái Tiêu Dao Vô Nhai từ cùng Lý Thu Thủy sở sinh nữ nhi, hai người sinh lần này ái nữ sau, cùng tồn tại Vô Lượng sơn ở bên trong, sư huynh muội tình thâm ngưỡng mộ, thỉnh thoảng dưới ánh trăng đối với kiếm, thỉnh thoảng hoa trước phú thi, hoan hảo di soạn.

Đoàn Dự học Lăng Ba Vĩ Bộ cùng Bắc Minh Thần Công, chính là ở đây Vô Lượng sơn trong sơn động phát hiện.

Chỉ bất quá Vô Nhai từ cho cầm kỳ thư họa, y bói số tử vi đều sở đọc lướt qua, sở vụ vừa quảng, đối với Lý Thu Thủy không khỏi lạnh nhạt.

Lý Thu Thủy tức giận bất quá, lại bắt đầu ở bên ngoài bắt người cướp của rồi không ít anh tuấn thiếu niên vào động, cùng bọn họ công khai trêu chọc, nguyên ý là muốn dẫn tới tình lang chú ý cho mình, khởi biết Vô Nhai từ càng phát ra căm hận, thế nhưng giận dữ rồi đi.

Lý Thu Thủy thất vọng ngoài, hơn đem Vô Nhai từ nhị đệ tử Đinh Xuân Thu câu dẫn cánh trên.

Đinh Xuân Thu sợ Vô Nhai từ trả thù, đột nhiên làm khó dễ, đem Vô Nhai từ đánh rớt vách đá, sinh tử không biết. Đinh Lý hai người liền đem "Lang hoàn ngọc động" nơi cất giấu, cùng với Lý Thu Thủy nữ nhi Lý Thanh La mang đi Tô Châu. Lý Thu Thủy vì che dấu tai mắt người, mạng nữ nhi gọi Đinh Xuân Thu là cha, Vương phu nhân thuở nhỏ gọi thói quen, sau khi lớn lên cũng không đổi lời nói.

Lúc này Vương phu nhân lôi kéo Đinh Xuân Thu cánh tay, hỏi: "Cha, ngươi lại đang luyện 'Tiểu vô tướng công' sao? Ngươi cũng giáo giáo ta có được hay không, chờ ta luyện tốt lắm, ta nữa chuyển dạy Ngữ Yên. Dè dặt nâng một cô bé nhà, không có chút võ công trong người, bị người khác khi dễ."

Đinh Xuân Thu lại nói: "Cũng tốt! Bất quá này công phu thật khó khăn luyện, chính ta cũng không còn luyện được đến nơi đến chốn. Ta trước dạy ngươi như thế nào phá giải khẩu quyết, ngươi cùng Ngữ Yên nữa từ từ theo sách tu tập. Ân, Ngữ Yên đối với hần biểu ca quá tốt, ta không yên lòng."

Vừa nói xoay người lại một chuyển, đem cẩn thận đứng ở một bên Trần Tiêu phách ngất, nói: "Theo ta lên lầu khử thủ sao."

Nói tới đây, Đinh Xuân Thu thấy Vương phu nhân rõ ràng ánh mắt thật là ân cần, nói: "Ân, hẳn không có chết, chỉ bất quá bị ta phong bế huyết đạo, nhất thời nửa khắc tỉnh không được mà thôi. Đi thôi."

Nghe được Trần Tiêu không có chuyện gì, Vương phu nhân cuối cùng trong nội tâm đại định, hai người này liền ra cửa, lên lầu đi.

Hai người trên gác lầu, Đinh Xuân Thu đốt cây nến, sau đó dè dặt giá cắm nến nữa một chút, chỉ nghe "Rào rĩ" mấy tiếng cơ hoàng tiếng vang, sau đó "Chi nha" một tiếng, một cánh cửa vào bên trong mở ra.

Đinh Xuân Thu vừa đốt một giá cắm nến, vào nơi đây ám phòng, nhưng thấy trong phòng đứng hàng đầy từng chích học tử, nặng nề cao điệp, mỗi chích học tử cửa tử trên cũng khắc lại chữ, điền lấy màu lam thuốc màu, đều là "Lang hoàn ngọc động" bốn chữ.

Đến một con học tử trước, Đinh Xuân Thu kéo lên cửa tử tấm ván gỗ, đem trong quầy một chồng sổ sách cũng chuyển ra tới để lên lớp giảng bài bàn, cùng sở hữu bảy tám bốn, sổ ghi chép giác cuộn cuộn nổi lên, làm như dùng cũ rồi sổ sách. Lấy sách rồi, Đinh Xuân Thu nhanh chóng đi ra, thả vào ngoài phòng một tờ bản gỗ nhỏ trên, sau đó mở ra trong đó một quyển, nói: "Này môn nội công, tổ sư gia chỉ truyền mẹ ngươi, sư phụ ta, sư bá cũng không đặc truyền thụ. Tổ sư gia đem luyện công pháp môn viết thành sổ sách bộ đáng 'Tháng giêng sơ nhất, thu Ngân chín tiền tám phần', chính là ngày thứ nhất nhẹ nhàng hấp khí chín lần, động lại tức tám lần. 'Giao Ngân bát tiền bảy phần', chính là nhẹ nhàng hơi thở tám lần, động lại tức bảy lần. 'Tháng giêng sơ hai, thu Ngân bát tiền chín phần, cầu heo phổi một bộ, heo tràng phó nhĩ, tìm heo một bộ', chính là ngày thứ hai hấp khí động lại tức sau, đem nội tức ở phổi mạch chuyển một lần, ở tràng mạch chuyển hai lần, Tại Tâm mạch chuyển một lần..."

Wang phu nhân chỉ biết là này tiểu vô tướng công là một môn cực cao sâu đích nội công, nhưng là bình thời nhưng không biết hẳn là biến tướng ghi tạc này sổ sách trên, cười nói: "Tổ sư gia thật thú vị, đem tim của mình, phổi, tràng cũng sáng tác rồi tìm heo, heo phổi, heo tràng."

Đinh Xuân Thu mỉm cười nói: "Như vậy viết, cho dù sách này rơi vào không liên hệ nhau chỉ trong tay người, hẳn cũng chỉ đạo là mua thịt mua thức ăn gia dụng sổ sách, quyết không biết là tu tập vô thượng nội công tâm pháp. Ngươi nữa học mấy chữ này."

Wang phu nhân chiếu vào này sổ sách trên chữ, học nói: "Mới, người, thật, đều đặn, xuân, thân..."

Đinh Xuân Thu nói: "Nữa học, muốn học đặc mau!"

Wang phu nhân học nói: "Cốc, phục, Mộc, mộc, tác, khóc, phòng..." Đinh Xuân Thu nói: "Rót nữa chuyển đi học, muốn một hơi, ở giữa không ngừng." Vương phu nhân ngay cả học bảy thanh trắc chữ, hơi thở không thông thuận, càng về sau cười làm một đoàn, phục ở trên bàn.

Đinh Xuân Thu nói: "Không cần nóng lòng, ngươi mỗi ngày học trên một canh giờ, thuận học để sau lưng cũng thuần thực rồi, nữa theo trên sách pháp môn Luyện Khí, luyện được hai sách, ta sẽ dạy ngươi." Hai người lại nói mấy câu nhàn nhạt, sau đó Đinh Xuân Thu lấy đi một sách, Vương phu nhân thì cầm sách thứ nhất, còn lại mấy sách, lại lần nữa tòa trở về vào bên trong tử.

Vương phu nhân đem Đinh Xuân Thu đưa ra tiểu lâu đại môn, lại nhớ tới lúc trước thư phòng, nhìn một chút đang nằm ở trên ghế đã phát ra trầm trầm tiếng ngáy Trần Tiêu, vốn là nàng còn đánh coi là tiếp tục nghe Trần Tiêu nói cái gì kia nước hoa chuyện tình, cuối cùng suy nghĩ một chút, hay là thôi.

Đến cuối cùng, Vương phu nhân nhẹ nhẹ đóng cửa phòng, nhìn trên đầu một vòng Minh Nguyệt, cuối cùng thật dài thở dài.

Đối với cái này Trần Tiêu, trong lòng của nàng hơi có chút lo được lo mất.

Dù sao Trần Tiêu biết đến chuyện nhiều quá, nhất là hảo muốn biết nàng cùng Đoàn Chính Thuần ở giữa ân ân oán oán, người như vậy, giữ lại không được.

Nhưng là phải là nói thật giết Trần Tiêu, rồi lại hơi có chút không nỡ. Dù sao Trần Tiêu không chỉ là biết đến nhiều, hắn có đồ thật giống như cũng rất nhiều. Tựa cách khác những thứ này dường sinh dường nham địa phương tử. Thật giết hắn rồi, vậy sau này những thứ đó chẳng phải là vừa không chiếm được rồi?

Nghĩ đến đây, Vương trong lòng phu nhân hảo là vì khó khăn, cuối cùng vừa thở dài một tiếng, rất xa đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 50: Quỳ Hoa Bảo Điển nguyên lý

Converted by: dat94lmh(tangthuvien)

"A... Đây vừa cảm giác ngủ, thật là thơm a!"

Sáng sớm ngày thứ hai, Trần Tiêu ngáp một cái thật dài tỉnh dậy, dùng sức đưa tay ra sau lưng moi, nhìn xinh đẹp đứng thẳng ở bên người A Bích, ha ha cười nói: "Là A Bích muội muội nha, sớm nha, người không có chuyện gì thật sự là quá tốt. Đứng rồi, người A Chu tỷ tỷ đâu?"

A Bích nhìn vườn người mà đứng Trần Tiêu, sắc mặt hồng một chút, cúi đầu nói: "Hôm qua cữu thái thái sau khi trở về sẽ đem ta cùng A Chu a tỷ thả ra tai, nhưng hù chết ta, may nhờ ông trời phù hộ, nếu không của ta cánh tay này sợ là chó có tới tai."

Àn, cánh tay còn đang là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi, ha ha.

Trần Tiêu đến A Bích bụng trong chậu rửa mặt hảo hảo rửa mặt, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, sau ở một cái mới chuẩn bị khăn bông phía trên xoa xoa, hỏi: "Đứng rồi, Vương phu nhân đâu?"

A Bích cúi đầu, bên thu dọn đồ đạc bên nói: "Cữu thái thái biết công tử ngủ say, phân phó ta không được quấy rầy, đợi công tử tỉnh lại, liền thỉnh công tử theo ta đi vân cầm lâu dùng bữa, công tử xin mời đi theo ta cách."

Trần Tiêu theo A Bích ở nơi này Mạn Đà sơn trang quẹo trái phải nhiều, lưng từng xem xét,

Này không hổ là Mạn Đà sơn trang, chung quanh hoa trong rừng trừ hoa trà ngoài sẽ không khác, ngay cả thường thấy nhất vịnh quang buổi sáng, Nguyệt Nguyệt hồng, cây tường vi cây hoa hồng Mẫu Đơn các loại là một gốc cây cũng không có.

Rất nhanh đến vân cầm lâu, Trần Tiêu lưng từng mà lên, lầu này trên trần thiết lộng lẫy, một bức phòng chính vẽ chính là khổng tước xòe đuôi, hai bên một bộ mộc liên, viết chính là: "Nước sơn lá vân sai mặt, hoa sơn trà tuyết ghen nghiêng".

Lúc này tiệc rượu đã thiết hảo, Vương phu nhân thấy Trần Tiêu đi lên, mỉm cười nói: "Công tử đến, còn xin mời ngồi."

Nàng này càng là khách khí, Trần Tiêu trong lòng liền càng phát ra cảm giác được mao cốt tưng nhiên, chỉ cảm thấy này Vương phu nhân đối với mình sợ là không có yên tĩnh cái gì hảo tâm, đến thời khắc mấu chốt, sợ là còn phải vội vàng chạy trốn.

Bất quá bất kể trong lòng có chủ ý gì, ngoài mặt tự nhiên là không thể lộ ra.

Trần Tiêu ở trên cao thủ ngồi, Vương phu nhân thì tại dưới tay tương bồi.

Một ngày như thế một đêm, cũng không còn ăn xong thứ gì, Trần Tiêu thực tại là đói ngao rồi, cầm quần rượu này tịch là xa hoa trân dị hay là nhà bình thường thường, tóm lại là thấy cái gì ăn ngon tựu gấp cái gì, kia khối thịt lớn nhất nhất mập tựu ăn kia đồng, không một chút nửa điểm khách khí.

Hết lần này tới lần khác hán muốn chẳng qua là ăn còn chưa tính, hán còn không ngừng hưởng trong miệng nhét. Hán vốn là lớn lên tự tương đối cao lớn, như vậy một thanh gương mặt chống đỡ cao cao khua lên, cả người nhìn qua hãy cùng một con siêu cấp lớn sóc một loại, nhìn ở chung quanh một đám thị nữ hạ trong mắt người, tự phảng phất quý chết đuối đầu thai một loại.

Vương phu nhân mắt thấy Trần Tiêu như vậy không có nửa điểm nguy hiểm cảm bộ dáng, lại là thờ dài một hơi.

Như vậy phàm ăn cuối cùng ăn hoàn toàn ăn no, cuối cùng Trần Tiêu hải lòng đánh trọn vẹn nấc, thở ra một ngụm tửu khí, lúc này mới coi là hải lòng, tựa vào trên ghế nhẹ nhàng vuốt bụng, cười ha hả nói: "Thật lâu không như vậy đã nghiền rồi, tiểu tử nên tạ ơn Vương phu nhân này một bữa cơm chi ân, chỉ cần là tiểu tử trong lòng biết đến, vậy thì tri vô bất ngôn ngôn vô bất tẩn."

Vương phu nhân nhìn phảng phất mới vừa bị long quyền phong cuốn quá cái bàn, cũng nhìn không được nữa, ha ha cười một tiếng, duỗi ra ngón tay thọt Trần Tiêu ốt, nói: "Người vừa không nên gấp gấp đi, nhìn người này quý chết đuối bộ dạng, ta còn có thể đói bụng đến người không được."

Loại khi này nhất định phải giả ngây giả dại, Trần Tiêu ha hả cười một tiếng, gỡ gỡ đầu tóc, nói: "Để cho Vương phu nhân chê cười, tại hạ cho tới bây giờ không quá ăn ngon như vậy thức ăn, một kích động, ăn quá no..." Nói xong lại là "Nấc" một tiếng, dẫn chung quanh thị nữ rồi rít che miệng cười duyên.

Lúc này cho dù Vương phu nhân nữa muốn như thế nào giữ vững uy nghiêm, nhưng cũng là không nhịn được, cuối cùng rốt cuộc là xì một tiếng vừa bật cười, nói: "Người nha. Đi về trước đi, một hồi ta đây bên chuyện hết bận liền đi tìm người." Vừa nói nhìn về phía đứng ở một bên A Chu A Bích hai nàng, nói: "Hai người các người liền trước hầu hạ Trần công tử sao. Nếu là có nơi nào hầu hạ không chu toàn, ta chém hai người đích tay."

A Chu ở một bên đuôi nói gấp: "Vâng, nô tỳ biết rồi."

Lúc này không nữa trong mắt khóa người cũng biết đối phương là làm cho mình trở về, Trần Tiêu lúc này đứng dậy, hướng Vương phu nhân vừa chấp tay, nói: "Tiểu tử kia hãy đi về trước rồi."

Lại cùng a Chu A Bích hai nàng trở về lúc trước tiểu lâu, Trần Tiêu mắt thấy hai nàng canh giữ ở cửa, một chút không dám sảo động, hiểu đây là Vương phu nhân gọi nàng lượng nhìn hảo chính mình, tránh cho tự mình trộm lên trốn đi, lập tức cũng không thêm để ý, đi tới viết chữ trước bàn, cẩn thận suy nghĩ một chút, rốt cục vẫn phải từ trong lòng ngực móc ra « Quý Hoa Bảo Điển », từ từ lật xem.

Lúc trước cũng coi như tự mình may mắn, nghĩ là Curu Ma Trí vì đòi hảo chính mình bắt được Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ mới không có hạ thủ cướp đoạt, nhưng là hôm nay đã rơi xuống nước, sau này nói không chính xác còn sẽ có cái gì những chuyện khác phát sinh, cũng không thể cho chuẩn bị đã mất.

Bị nước ngâm qua, này bốn Quý Hoa Bảo Điển đã biến thành nếp uốn không chịu nổi, như vậy là chuyện nhỏ, nhất bị kịch thì còn lại là bên trong chữ viết phần lớn cũng đã mơ mơ hồ hồ nhìn không rõ lắm. Này cả kinh nhưng không phải chuyện đùa, Trần Tiêu suy nghĩ một chút, vội vàng ở trong gian phòng đó cẩn thận tìm lên.

May ở chỗ này là thư phòng, không có một hồi, Trần Tiêu liền tìm một quyển phía trên không có chữ viết không có tên sách trống không sách, mừng rỡ trong lòng, lúc này liền ngồi trở lại cái ghế, tính toán đem « Quý Hoa Bảo Điển » toàn bộ chép lại.

Này Quý Hoa Bảo Điển bên trong trang sách đã ướt không còn hình dáng, hơn nữa rất nhiều chữ viết cũng đã hôn mê ra, cũng may Trần Tiêu là trung y hệ kỹ thuật chỗ ở, những thứ này huyết đạo phương vị vốn là tự nhớ đích vô cùng vững chắc, lúc này mặc dù thấy không rõ, nhưng cũng vấn đề không lớn.

Lần này hán là dựa theo đúng đắn bút lông thư pháp tới ghi chép, chữ viết quả nhiên rất có đôi cái nhìn.

Mặc dù vẫn khó coi, tuy nhiên nó cũng miễn cưỡng có thể thấy vậy vào mắt rồi —— ít nhất viết là cái gì chữ hay là nhận thức ra tới.

Nói bút trước tiên ở tên sách nơi đó viết lên « Quý Hoa Bảo Điển » bốn chữ, sau trang kế tiếp, kia dĩ nhiên là là "Muốn luyện thần công, tất phải tự cung" này bát chữ to rồi.

Bất quá Trần Tiêu dù sao sợ này bảo điển bị người khác cướp đi, cho nên từ là không thể nguyên khuôn nguyên dạng viết ghi chép, suy nghĩ một chút, sau trước mở ra hạ nửa sách, dựa theo phía trên viết ghi chép.

Này Quý Hoa Bảo Điển hạ nửa sách, cùng trên nửa sách thì là hoàn toàn ngược lại lộ số.

Phải biết rằng, trên nửa sách Quý Hoa Bảo Điển, nói chính là đem nội lực một huyết vị một huyết vị đã thông toàn thân bảy đại dương mạch, nhưng là cái này nửa sách cũng là kiên quyết ngược lại, nói nhưng là như thế nào hoàn toàn phong bế ở toàn thân tất cả bảy đại âm mạch.

Này cũng chính là lúc trước Trần Tiêu cho Đông Phương Ngọc nói Quý Hoa Bảo Điển chỗ sơ hở lúc theo lời nguyên nhân kia rồi.

Ở nguyên tác ở bên trong, phái Hoa Sơn khí kiếm lưỡng tông chi tranh giành, liền chính là nguyên từ hơn thế.

Trên nửa sách, nói hoàn toàn là Luyện Khí thông kinh mạch pháp môn, nhưng là cái này nửa sách, nhưng là hoàn toàn cũng được tới đây, phong bế huyết đạo kinh mạch phương pháp.

Thử nhớ năm đó Hoa Sơn cái kia hai gã đệ tử tách ra trí nhớ, một đôi theo dưới luyện công lộ số hoàn toàn ngược lại, kia còn không cho là mình đúng

đổi với mới vừa rồi là sai?

Bởi vậy cũng mới tạo thành rồi khí kiếm lưỡng tông bị kích.

Kết quả trên thực tế, năm đó kia hai Hoa Sơn đệ tử, còn lại là cũng đưa lưng về phía rồi, chỉ bất quá đám bọn hắn không nghĩ tới này thực là cùng một loại võ công luyện công pháp môn mà thôi.

Trần Tiêu cắn cây viết suy nghĩ một chút, cuối cùng trước ghi chép hạ nửa sách trong đó một thiên phương pháp luyện công.

"Quý hoa thần công, khởi bước đoạn đệ nhất trọng."

"Thủ thái âm Phế Kinh."

"Chủ điều mục: nội lực phong bế bốn kinh mạch chừng các mười một huyết, đem kinh mạch huyết đạo toàn bộ phong bế, không thể lưu một tia nội lực."

Sau đó Trần Tiêu liền lại bắt đầu bức tranh hắn chính là cái kia "Nhà vệ sinh nam dấu hiệu", chỉ bất quá lần này vẽ đầy hơi chút dễ nhìn một chút xú...

Bức tranh con người toàn vẹn giống như, Trần Tiêu ở nơi này ảnh hình người trên người mình xác đánh dấu hảo Thủ thái âm Phế Kinh toàn bộ huyết đạo, bao gồm trung phủ, Vân Môn, Thiên Phủ, hiệp bạch chờ toàn bộ thập một huyết đạo.

Sau ở một bên trên viết rõ: "Tầng này tu luyện, cần đem toàn thân nội lực toàn bộ tập trung đến Thủ thái âm Phế Kinh nhất ngoài huyết vị trên huyết thiếu thương. Tùy Thiếu thương huyết bắt đầu, từng bước phong bế dọc đường toàn bộ huyết vị, trong lúc đường kinh mạch hoàn toàn phong bế, lần này điều mục phương thành."

Sau đó vừa vẽ một bức hình vẽ, phía trên thì dùng hắc tuyến đánh dấu ra từng bước từng bước hành công lộ tuyến, một bước cuối cùng, thì chính là nhất nội bộ trung phủ huyết.

Này Quý Hoa Bảo Điển hành công nguyên lý, trên thực tế nói trắng ra là, chính là chọn dùng biến chủng thân thể con người vượt qua điện từ pháo công việc nguyên lý.

Ở bình thường vượt qua điện từ pháo công việc nguyên lý ở bên trong, là bởi vì có dòng điện thông qua vật thể ở từ trường trung có sinh ra tăng tốc độ.

Vượt qua điện từ pháo dựa vào hai cây mô điện trường kim khí đạo quỹ sinh ra cực mạnh từ trường, đồng thời đạo quỹ trong đích bộ phận dòng điện thông qua kim khí viên đạn, do đó khiến cho viên đạn gia tốc, cuối cùng xuất hiện ở thang lúc có cực cao sơ tốc độ.

Mà Quý Hoa thần công, còn lại là tùy trong cơ thể con người bảy đại dương mạch trong nội lực làm như dòng điện trừ bị, ở phát động thời điểm, trong nháy mắt cường đại nội lực bộc phát, hướng bên trong đan điền thu về, đồng thời nửa từ đan điền chuyển tới toàn thân bảy đại âm mạch trong, trong nháy mắt xông phá vốn là dựa vào nội lực phong bế huyết đạo, như vậy là có thể ở trong người tạo thành một cái trong nháy mắt năng lượng cực kỳ cuồng bạo nội lực lưu, như thế là có thể để cho học xong Quý Hoa Bảo Điển người hành động tốc độ muốn xa cao hơn giang hồ kia võ công của hắn.

Không thể không nói, năm đó sáng tạo này bộ « Quý Hoa Bảo Điển » Đại thái giám, thật sự là kỳ tài, như vậy hành công nguyên lý, cũng có thể bị hắn cho nghĩ ra được.

Trần Tiêu ghi chép hảo này sửa đổi đệ nhất trọng phương pháp tu luyện, sau mau sớm khép sách lại sách, cẩn thận thu vào, lại cẩn thận đem giấy và bút mực cũng thả lại tại chỗ, lúc này mới yên tâm. Cũng không thể lại tiếp tục viết, vạn nhất bị Vương phu nhân phát hiện, vậy làm phiền có thể to lắm.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 51: Phân tích Tiểu Vô Tướng Công

Converted by: là là la(tangthuvien)

Lúc này đây nàng ngược lại là đối với Trần Tiêu khách khí rất nhiều, thậm chí sau lưng còn đi theo hai cái nha hoàn, trong tay bưng lấy lưỡng bàn hoa quả.

Cả đám nhìn thấy Trần Tiêu, Vương phu nhân đi đầu nói ra: "Công tử sốt ruột chờ đi à nha? Ăn trước chút ít hoa quả a, thẩm giọng nói."

Mất thấy Trần Tiêu ăn hết một cái quả táo, Vương phu nhân lúc này mới thoả mãn, trước phát phát tay gọi cái kia hai cái nha hoàn cất kỹ quả táo sau đi ra ngoài, lúc này mới mặt mũi tràn đầy ôn hòa mỉm cười, nói ra: "Trần công tử, hôm nay có thể nói cho ta biết, cái kia nước hoa chế tác phương pháp a?"

Lại nói tiếp, cái này nước hoa cũng không phải cái gì cao thâm đồ vật, Trần Tiêu đối với cái này hiển nhiên sẽ không tàng tư, lúc này đứng người lên, cười nói: "Đương nhiên đương nhiên, Vương phu nhân mời ngồi."

Cả đám Vương phu nhân đến trên mặt ghế ngồi xuống, cầm lấy văn chương về sau, Trần Tiêu lúc này mới chậm rãi nói: "Cái này nước hoa chế tác phương pháp mặc dù cực kỳ đơn giản, cũng rất phiền phức, Vương phu nhân có thể ngàn vạn phải nhớ cẩn thận."

Nghe xong Trần Tiêu lời mà nói..., Vương phu nhân càng phát ra trịnh trọng.

Phàm là nữ nhân, liền không có người hội (sẽ) cự tuyệt có lại để cho mình có thể đẹp hơn một điểm phương pháp, nhất là như Vương phu nhân như vậy gia đại nghiệp đại nữ nhân, càng phải như vậy.

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, Trần Tiêu tận lực phóng nói nhỏ nhanh chóng, chậm rãi nói ra: "Trước chuẩn bị một ly cất thành mảnh vỡ cánh hoa, ân, nhất định phải tuyển dụng hương vị khá lớn hoa, ví dụ như Jasmonic A..., Lavender thảo lập các loại, bằng không thì như vậy chế tác phương thức hiệu quả liền không được tốt."

Vương phu nhân chỉ tiết ghi nhớ, cả đám viết xong về sau, mới vừa hỏi nói: "Cái kia, hoa son trà phải chăng có thể? Ta tại đây không có cái khác hoa. Ta không thích cái khác hoa mùi thơm."

Cái gì người không thích cái khác hoa, là vì mỗ thuần chỉ thích hoa son trà mới đúng chứ? Hắc hắc.

Trần Tiêu trong nội tâm gương sáng nhĩ đầy, có điều ngoài miệng cũng không dám nói phả, đối với hoa son trà lúc trước hẳn nghiên cứu được tính thời điểm bao nhiêu tiếp xúc qua một ít, cái này hoa son trà đương nhiên là có mùi thơm, chỉ là có đậm đặc, có thanh nhã, như nổi tiếng "Hương trà cây hoa hồng" cũng là bởi vì nó mùi thơm như trà hương hoa mà được gọi là. Cái này hoa son trà thuộc về mạch hương hình, ngẫu nhiên nghe thấy được một luồng bánh mì nướng giống như bình thường mùi thơm, cái kia chính là hoa son trà phát ra ra đấy.

Hấp ——

Làm cho trên người cùng bánh mì tựa như phún phún hương, đây là ý định lại để cho mỗ thuần một ngum đem (chiếc) người cho ăn hết tiết tấu ah...

Trần Tiêu nghĩ nghĩ chính mình trước đó tiếp xúc qua một ít bao nhiêu có chút Trung y dược lý hoa trà, cuối cùng nghĩ ra được năm chủng (trồng), nói ra: "Ân, thích hợp làm cái này nước hoa hoa son trà, ước chừng có năm chủng (trồng), theo thứ tự là năm trụ điển TRÀ, mông tự liền nhụy trà, du huyền cây dầu sỡ, trường mủi đoan trụ trà, lưu cầu liền nhụy trà."

Nghe Trần Tiêu vậy mà đối với trà lại cũng là có chỗ đọc lướt qua, Vương phu nhân lập tức kinh ngạc nói: "Công tử còn hiểu hoa son trà?"

Lúc này không 'trang Bức' còn dài khi nào?

Trần Tiêu cười vô cùng hàm súc, nói: "Hiểu sơ, hiểu sơ. Tiểu tử trước kia đã từng nghiên cứu qua cái này hoa son trà dược lý, bao nhiêu tiếp xúc qua một ít. Ha ha, ha ha, đương nhiên, cũng chỉ là biết rõ như vậy một ít, nhiều hơn nữa đấy, Nhưng cũng không rõ ràng rồi."

"Ah?"

Vương phu nhân càng phát ra đã đến hào hứng, cười hỏi: "Cái kia không ngại nói lên vừa nói?" Ngoài miệng mặc dù nói như vậy, Nhưng là dưới ngòi bút nhưng lại không ngừng, rõ ràng đã chuẩn bị xong ghi chép.

Trần Tiêu cười ha hả nói: "Cái này năm trụ điển TRÀ lại xưng hầu tử mộc, cao lớn ước năm thước đến chín xích mễ (m), mười đến mười hai tháng khai mở bạch sắc hoa, nhụy hoa đa sỡ vàng óng ánh sắc, có đậm đặc Úc Hương vị, sinh tại Vân Nam... Ân, thì ra là Đại Lý trung tây bộ tất cả huyện, dốc núi cây bụi trong lúc (ở giữa), khi rảnh rồi có phân bố tại Trung Xuyên Tây Nam bộ."

Lời này nói xong, thấy mình nâng lên Đại Lý, Vương phu nhân không có tức giận, chỉ là dưới ngòi bút không ngừng ghi chép, lúc này mới thở dài một hơi.

Cái này Đại Lý, đây chính là Vương phu nhân kiêng kị ah, tùy tiện nói lung tung, nằng nhưng là sẽ phát giận địa phương.

Giới thiệu xong năm trụ điển TRÀ, kế tiếp Trần Tiêu tiếp tục giới thiệu còn lại bốn loại: "Mông tự liền nhụy trà Đại Lý trung bộ đến Đông Nam bộ các nơi. Tháng 11 đến năm tới mười hai tháng khai mở bạch sắc hoa, hơi có mùi thơm. Du huyền cây dầu sỡ tháng mười đến năm tới một tháng khai mở bạch sắc hoa, đường kính thật lớn, (chiếc) có nồng đậm hương thơm. Trường mủi đoan trụ trà sớm chun khai mở bạch sắc hơi hoa thơm, hẳn (nàng) tàng mủi bạch hoa biến chủng xưng trần châu trà. Lưu Cầu liền nhụy hoa son trà bạch sắc, hương thơm, hai đến ba tháng phần nở hoa. Nghe nói nguyên sản Lưu Cầu quần đảo, bên này có hay không, ta có thể cũng không biết."

Nghe Trần Tiêu giới thiệu như vậy kỹ càng, nghĩ đến những vật này đem làm không phải hẳn tạm thời biên đi ra đấy, nhất là năm trụ điển TRÀ cùng mông tự liền nhụy chữ trà dấu vết (tích) cái này Mạn Đà Sơn Trang liền có chủng (trồng), liệu đến không phải lời nói dối.

Vương phu nhân hôm nay đối với Trần Tiêu mà nói đã tin cái mười đủ mười, lúc này lại là khó xử nói: "Chính là ta Mạn Đà Sơn Trang nhưng lại không lúc này nở hoa hoa son trà, cái này nên làm thế nào cho phải?"



Trần Tiêu nghĩ nghĩ, trả lời: "Giống như bình thường mùi thơm nhạt chút ít cũng tốt, đôi khi mùi thơm qua đậm đặc ngược lại dễ dàng dẫn phát đối phương phản cảm đây này."

Nghe xong lời này, Vương phu nhân mới tính toán mặt chuyên hỉ sắc, tiếp tục ghi chép.

Trần Tiêu nói tiếp: "Cầm một cái khá lớn chén, đem (chiếc) một khối lỗ so sánh mảnh bằng gác trải tại trong chén —— ần, chính là vài bông có thể. Cái này vài bông muốn khá lớn đến biên giới có thể rủ xuống ra chén ăn cơm, đem (chiếc) cánh hoa bỏ vào, rót vào nước đến mặt qua cánh hoa. Sau đó tìm đĩa cái gì cầm chén che lại, đặt ở âm mát địa phương một ngày đến hai ngày."

"Về sau lấy ra, lợi dụng bằng gác đem (chiếc) chất lỏng nhẹ nhàng nặn đi ra, đặt đi ra chất lỏng có lẽ đã có thể nghe thấy được mùi thơm rồi. Chú ý không muốn quá lớn lực đem (chiếc) cánh hoa thịt cũng nặn đi ra nha."

"Sau đó đem Hương Hương nước đặt ở sạch sẽ cái nồi dấm (ở bên trong) dùng rất loại nhỏ (tiểu nhân) hỏa nấu, một mực nấu đến chất lỏng chỉ còn lại có một ít thừa, về sau lại thêm chút ít thanh rượu, chứa ở phong kín trong bình, cái này là tự chế nước hoa rồi. Thơm như vậy nước có thể gửi chừng một tháng, nhớ rõ tốt nhất đặt ở lạnh trong hầm ướp lạnh nha."

Trần Tiêu bên này nói trịnh trọng, Vương phu nhân bên kia nhớ là quy tắc càng là vô cùng cẩn thận, e sợ cho ghi sai một bước.

Thậm chí cả đám toàn bộ viết xong, Vương phu nhân còn gọi là Trần Tiêu nhìn một lần, không có sai chỗ, lúc này mới coi chừng cẩn thận cất kỹ, xem nàng dạng như vậy giống như là đã lấy được một cái tuyệt thế bảo bối giống như bình thường.

Những... này đều viết xong, Trần Tiêu cũng là hơi mệt chút, ngồi vào một bên, tiện tay cầm lấy một cái quả táo, liền bắt đầu ăn.

Ở này nghỉ ngơi công phu, Vương phu nhân lại nhìn Trần Tiêu hai mắt, bỗng nhiên tâm đó hỏi: "Công tử sở học có chút phức tạp, không biết là người phương nào chỗ thụ?"

Loại vấn đề này tự nhiên không làm khó được Trần Tiêu, Trần Tiêu "Cót ketch" một tiếng cắn khẩu quả táo, vừa ăn vừa nói nói: "Ta à, thầy của ta có thể nhiều hơn, cái gì đều có, phần lớn đều là chút ít giáo viên dạy học, thiên văn địa lý mấy thuật toán học đều học qua một điểm. Bất quá ta thích nhất hay (vẫn) là y học phương diện. Ngài muốn ah, cái này gặp được một cái thờ hơi cuối cùng người, ta khẽ vươn tay như vậy nhìn lên xem xét, một lần nữa cho hẳn làm thí điểm được, hắc, tốt rồi! Lúc này thời điểm cái kia tâm tình, Nhưng cũng đừng đề nhiều vui vẻ á."

Nghe Trần Tiêu nói thú vị, Vương phu nhân cũng đi theo khanh khách nở nụ cười.

Nàng vốn là cực kỳ mỹ mạo, lúc này tâm tình đại tốt, tự nhiên là phong tình vạn chủng.

Trần Tiêu nhìn bộ dạng này trăng ánh, toàn thân đều là một kích linh, tranh thủ thời gian quay đầu đi chỗ khác, không dám nhìn nữa.

Đây chính là cái lão yêu bà, chọc giận nàng, cho khoét con mắt vậy thì không ổn.

Vương phu nhân nở nụ cười một hồi, bỗng nhiên nói ra: "Đem qua ta luyện nhà của ta một môn công phu, Nhưng là luyện đến một nửa, lại bỗng nhiên không biết nên như thế nào luyện đi xuống, luôn cảm thấy luyện sai rồi một ít. Không biết công tử có thể không giúp ta giải thích nghi hoặc?"

Ồi chào? Cái này chẳng lẽ là ở đây thăm dò ta?

Trần Tiêu Kỳ chà trách: "Vương phu nhân, ta chỉ là cái lang trung, xem như hơi chút hiểu được một ít dưỡng sinh dưỡng nhan biện pháp, cái này vô công, ta đã có thể không hiểu ah."

Vương phu nhân nhưng lại chẳng hề để ý ngữ khí, nói ra: "Kỳ thật cũng không phải cái gì vô công cao thâm, chỉ có điều cha ta đi rồi, ta cái này trong trang lại không tốt hỏi người khác, lúc này mới ý định hỏi một chút ngươi."

"Nha..."

Trần Tiêu Trùng lớn lên "Ah" một tiếng, hỏi: "Cái kia Vương phu nhân không ngại nói nói xem."

Vương phu nhân nói ra: "Ta ngày hôm qua nhẹ nhàng hấp khí chín lần, ngưng tức tám lần. Nhưng là lại bỗng nhiên tâm đó cảm giác có chút cháng váng đầu hoa mắt, mặt nổi đỏ ửng, nhưng lại chẳng biết tại sao?"

Nghe nàng..., Trần Tiêu Chính ý định giải đáp, lại không nghĩ trong đầu vậy mà bỗng nhiên truyền đến hệ thống thanh âm lạnh như băng

Chỉ nghe đạo kia thanh âm vậy mà rõ ràng là ——

"Nhiệm vụ chính tuyến kích hoạt. Nhiệm vụ: phân tích Tiểu vô tướng công. Nhiệm vụ ban thưởng, căn cứ đánh giá mà định ra. Nhiệm vụ thất bại: khấu trừ mười năm tu vi. Như tu vi vì vi phạm tắc thì trực tiếp gạt bỏ."

## Chương 52: Rất không ổn

Converted by: là là la(tanghuvien)

Chỉ cần là cùng nội công có quan hệ đấy, cái này tiểu vô tướng công cũng có thể mô phỏng!

Ngay từ đầu Trần Tiêu còn ý định nói cho Vương phu nhân đây bắt quá là hít sâu dài ra tức giận làm cho thiếu dưỡng tạo thành hiện tượng, chẳng qua hiện nay đã có cái này hệ thống nhiệm vụ, Nhưng không thể đơn giản như vậy sự tình rồi, được tận lực nhiều thám thính một ít về cái này tiểu vô tướng công đồ vật.

Trần Tiêu giả vờ giả vịt cẩn thận suy tư một hồi, trầm ngâm nói: "Hấp khí hơi thở, đây là thuộc phổi, ân, hẳn là đi tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh, Vương phu nhân lại cảm thấy có chút chóng vàng đầu hoa mắt, mắt nổi đom đóm, đây là khí huyết chưa đủ bệnh trạng. Chỉ không biết Vương phu nhân cái này..."

Nói xong Trần Tiêu nhìn nhìn Vương phu nhân, vẻ mặt vẻ mặt nghiêm túc hỏi: "Chẳng lẽ là Vương phu nhân... Thiên quý đã đến?"

Hắn lời này vừa hỏi xong, Vương phu nhân mặt bỗng thoáng một phát biến thành đỏ bừng, một hồi lâu sau mới cuối cùng nhớ rõ trước mắt cái này tuổi trẻ nam nhân là cái lang trung, đối với kinh mạch dưỡng sinh các loại rất có kiến thụ, lúc này mới cố nén thẹn thùng, nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng.

Trần Tiêu có chút hai mắt nhắm lại, ngón tay bắt trụ đánh lấy đùi, giả vờ giả vịt nói: "Ân, hôm nay quý đúng là cần tư âm bổ huyết thời điểm, lựa chọn đúng lúc này luyện công, Nhưng là không được tốt. Theo tiểu tử đề nghị, Vương phu nhân không bằng chờ một chốc tầm vài ngày, cả đám được thiên quý đã qua, thử lại bên trên thử một lần. Chỉ có điều..."

Wương phu nhân vội la lên: "Chỉ có điều như thế nào?"

Trần Tiêu chậm rãi nói: "Chỉ có điều không thể cạo chi qua gấp, để tránh bị thương nguyên khí, cái kia liền không tốt rồi. Phải biết rằng cái này tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh bản thân thuần dương, Ngũ Hành thuộc hỏa, hỏa khắc kim, nhân thể trong kinh mạch tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua) thuộc kim, cái này đầu kim mạch lại vừa vận ở đây... Ân, ở đây thiên quý trong phạm vi. Tại hôm nay quý thời điểm cưỡng ép hiệp tu luyện, khó tránh khỏi sẽ làm bị thương đến cái này đầu kim mạch, đối với thân thể có thể to lớn có chỗ hại rồi."

Nghe Trần Tiêu nói coi như có đạo lý, Vương phu nhân vừa cẩn thận nghĩ nghĩ, cuối cùng gật đầu nói: "Đã công tử nói như thế, thế thì xác thực cũng không gấp tại đây nhất thời. Chỉ là sợ là công việc quan trọng từ ở chỗ này trước ừ khuất chút ít lúc rì rồi."

Trần Tiêu khoát khoát tay, cười ha hả nói: "Không có gì không có gì, giúp người vi khoái hoạt chi bản, khả năng giúp đỡ bên trên Vương phu nhân bề bộn, tiểu tử trong nội tâm chính là rất cao hứng, không có gì đáng ngại không có gì đáng ngại."

Hắn mấy câu nói đó nói xong, bỗng nhiên lại hỏi: "Đúng rồi, Vương phu nhân, cái kia mặt màng, Nhưng làm ra đã đến?"

Wương phu nhân cười nói: "Còn không có, đã có cái này kỳ diệu đơn thuốc, tự nhiên cần một ít tốt tài liệu. Vốn là những cái...kia không đồ tốt đều bị ta cho ném đi, ta đã gọi bọn hạ nhân đi ra ngoài tìm, về phần cụ thể hiệu quả như thế nào, còn phải cả đám những cái...kia chuẩn bị xong về sau mới rõ ràng."

Hôm nay mặc dù cùng cái này Vương phu nhân quan hệ hơi chút khá hơn một chút, có điều Trần Tiêu trong nội tâm tự nhiên cũng biết tại đây Mạn Đà Sơn Trang chờ lâu một ngày, liền nhiều một phần nguy hiểm. Cái này Vương phu nhân đây chính là cái sát phạt quyết đoán đích nhân vật, chính mình lại biết rõ nhiều như vậy bí mật, tóm lại không phải cái gì chuyện tốt.

Chỉ tiếc vốn là còn ý định mau chóng mang theo a Chu A Bích hai nữ ly khai, hôm nay đã có cái này hệ thống nhiệm vụ, xem ra còn phải nghĩ biện pháp lại nghỉ ngơi vài ngày.

Wương phu nhân lại hỏi Trần Tiêu một ít về dưỡng sinh mỹ dung phương diện vấn đề, về phần tiểu vô tướng công sự tình, nhưng lại không hề không hề nói ra.

Trần Tiêu lại trả lời Vương phu nhân mấy vấn đề, Vương phu nhân lúc này mới tính toán thoả mãn, thân nhiên mà đi.

Kế tiếp vài ngày, Trần Tiêu không làm gì rồi rảnh rỗi liền một lần nữa sao chép 《Quỳ Hoa Bảo Điển》, Vương phu nhân ngẫu nhiên tới một lần hỏi một chút về mỹ dung phương diện vấn đề, cái kia nước hoa nhào bột mì màng cũng là đã đã làm ra đi ra, rất hợp Vương phu nhân tâm ý, ngay tiếp theo Trần Tiêu hôm nay vậy cũng vị là cái này Mạn Đà Sơn Trang người tâm phúc, đừng nói tại đây ở trên đảo có thể tùy ý loạn xuyên, sợ là liền muốn bầu trời ánh sao sáng, một đám hạ nhân đều phải nghĩ biện pháp cho làm ra.

Lại nói tiếp Trần Tiêu không thể không nghĩ tới luyện tiểu vô tướng công. Nhưng là chờ hân muốn lúc luyện lại bỗng nhiên tâm đó có một việc thiếu chút nữa gọi hân phát điên.

Bởi vì cái này tiểu vô tướng công uy lực tự nhiên là thật lớn, vấn đề ở chỗ, luyện cái này được trước trong cơ thể có nội lực...

Trần Tiêu phân tích võ công là không có vấn đề, trong tay cũng có Quỷ Hoa Bảo Điển cùng tiểu vô tướng công cái này hai bộ cực phẩm bí tịch võ công hết lần này tới lần khác trong giang hồ trụ cột nhất như thể nào ngưng tụ nội lực phương pháp hân không có.

Lần này, muốn luyện tự nhiên là luyện không được, cũng may hân bây giờ là Vương phu nhân trong mắt người tâm phúc, cũng là zì yóu tự tại, sành ăn, đảo mắt là được năm ngày thời gian trôi qua.

Hôm nay sáng sớm, Trần Tiêu sớm rời giường, 《 Quỷ Hoa Bảo Điển 》 rốt cục sao chép chấm dứt, chỉ có điều Trần Tiêu cuối cùng vẫn là biến mất trong đó về nhâm mạch cùng đốc mạch trong khi tu luyện cho. Đêm hôm cuối cùng một tờ viết xong, Trần Tiêu nghĩ nghĩ, bỗng nhiên hắc hắc vui lên, ở đây cuối cùng trang bên trên lại viết xuống tám cái chữ to, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn kết thúc công việc.

Vừa đem (chiếc) sao chép tốt Quỷ Hoa Bảo Điển cất kỹ, tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, sau đó Vương phu nhân thanh âm truyền tới: "Trần công tử có thể đã thức chưa?"

Bên ngoài a Chu thanh âm trả lời: "Quay trở lại cậu phu nhân, vừa tỉnh không lâu."

"Àn."

Nói xong Vương phu nhân liền vào sách này phòng, vừa mới chứng kiến Trần Tiêu, lập tức liền cười nói: "Công tử tỉnh."

Trần Tiêu véo chỉ tính toán, nghĩ đến cái này Vương phu nhân thiên quý có lẽ đã qua, lúc này hỏi: "Vương phu nhân chẳng lẽ là trước đó luyện công vấn đề đã giải quyết?"

Vương phu nhân hơi gật đầu cười, về sau hỏi Trần Tiêu nói: "Công tử xem ta hôm nay so trước kia có gì không giống như vậy?"

Trần Tiêu cao thấp đánh giá Vương phu nhân một vòng, lại dùng sức nghe nghe, không tự chủ được khen: "Tốt, ha ha, chúc mừng phu nhân, chúc mừng phu nhân. Hôm nay mặt này sắc càng phát ra trắng nõn bóng loáng, toàn thân nhàn nhạt hương trà nhẹ mà không tiêu tan, cái này nếu như bị người nào đó chứng kiến, sợ là hồn cũng phải bị câu đi rồi, ha ha."

"Tiểu bại hoại."

Vương phu nhân nghe Trần Tiêu ca ngợi, nhất là cái kia cuối cùng một câu "Bị người nào đó chứng kiến hồn cũng phải bị câu đi", đó là chân chính nói đến nằng trong tâm khảm đi, nhõng nhẽo cười nói: "Đã biết rõ người tiểu tử này bại hoại nói ngọt. Àn, gần mấy rì ta cũng xác thực cảm giác được chính mình phảng phất tuổi trẻ mấy tuổi, đây hết thấy đều lấy, nhờ công tử phúc rồi."

Nói xong Vương phu nhân tìm một cái ghế ngồi xuống, rồi nói tiếp: "Lần trước ta nói luyện công ra chút ít vấn đề, hôm nay cũng đã giải quyết. Chỉ có điều cái này bước thứ hai nha, ta ngày hôm qua thử thử, mặc dù so với trước kia mạnh rất nhiều, Nhưng là hay (vẫn) là chột có không khỏe bệnh trạng, còn phải thỉnh công tử giúp ta giải thoát một phát."

Đã đến đã đến, Trần Tiêu mặt ngoài trang sát có chuyện lạ, trên thực tế trong nội tâm nhưng lại cười lật trời, lại nói cái này võ công chính mình đưa tới cửa đến cảm giác xác thực không giống với ah, hắc hắc. Trần Tiêu trịnh trọng hỏi: "Vương phu nhân thỉnh giảng."

Vương phu nhân nói: "Ta hôm qua rì ngưng tức về sau, đem nội tức ở đây phôi mạch chuyển một lần, ở đây tràng mạch chuyển hai lần, trong lòng mạch chuyển một lần, Nhưng là luyện qua về sau, lại luôn hội (sẽ) cảm giác có chút tâm thần có chút không tập trung, không biết là nguyên nhân nào?"

Trần Tiêu cẩn thận nghĩ nghĩ, dùng ngón tay ở đây trên đùi gõ vài cái, phân tích nói: "Cái này phôi mạch hân là đối ứng tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh, tràng mạch thì là tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua) cùng tay mặt trời Tiểu Tràng Kinh, tâm mạch chuyển một lần, àn, đó là tay quá âm Phế Kinh. Ngài chờ ta tính toán ha..."

Nói xong Trần Tiêu bên cạnh âm thầm trí nhớ Tiểu vô tướng công cái này mấy cái kinh mạch phương pháp tu luyện, bên cạnh lâm bẩm nói: "Tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh thuộc hỏa, tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua) thuộc kim, tay mặt trời Tiểu Tràng Kinh thuộc hỏa, tay quá âm Phế Kinh thuộc kim... Không ổn, sâu sắc không ổn ah."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

# Chương 53: Hồng Môn Yến

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Nàng lúc trước liền nghe Đinh Xuân Thu đã từng nói qua, nói cái này Tiểu vô tướng công cực kỳ khó luyện, người bình thường nếu là tìm không thấy bí quyết, đó là tự không cần phải nói rồi, thậm chí mà ngay cả Đinh Xuân Thu chính mình, đều thần nhiên thừa nhận còn không có luyện đến nhà.

Lúc này nghe Trần Tiêu nói liên tục không ổn, lúc này liền ý định kỹ càng nghe một chút đến cùng có gì không ổn.

Trần Tiêu cầm lấy bút lông, trên giấy vẽ một vòng tròn, nói ra: "Trong chúng ta y từ trước giảng Cứu Ngũ đi tương sinh tương khắc đạo lý. Vương phu nhân người xem, trong đó của ngài tức trước tiên ở phổi mạch thì ra là thuộc hỏa tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh đạo qua một vòng, về sau đi liền lập tức đã đến cái này thuộc kim tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua), hỏa khắc kim, một bước này là được ra sai rồi. Hẳn là Tam Tiêu Kinh về sau, đến cùng thuộc hỏa mạch tay mặt trời Tiểu Tràng Kinh, về sau sợ là trong lúc này còn phải tăng thêm hai loại kinh mạch mới thành."

"Cái gì kinh mạch?"

Vương phu nhân vô ý thức liền hỏi lên.

Lại chỉ thấy Trần Tiêu lắc đầu, nói: "Hiện tại còn không rõ ràng lắm, tiểu tử cũng chỉ là dựa theo chính mình học được đồ vật nói, nhưng là cái này bí tịch võ công tiểu tử cũng không dám lung tung sửa đổi, trừ phi có thể chứng kiến một bước này cụ thể phương pháp tu luyện, một đôi chiếu phía dưới mới có thể nghĩ biện pháp."

Phu nhân cẩn thận nghĩ nghĩ, sau đó nói ra: "Một bước này là đem nội tức ở đây phổi mạch chuyển một lần, ở đây tràng mạch chuyển hai lần, trong lòng mạch chuyển một lần, phía dưới còn có một bước là ở dạ dày cùng tỳ bộ lại chuyển hai vòng. Nhưng là ta chỉ luyện đến phía trước liền cảm thấy trong nội tâm thật là phiền muộn, cái này ở đây dạ dày cùng tỳ bộ, còn không có luyện."

"Tỳ... Dạ dày..."

Trần Tiêu trên giấy viết xuống hai chữ này, bỗng nhiên hai mắt sáng ngời, cười nói: "Ha ha, ta hiểu được." Nói xong Trần Tiêu nhìn về phía Vương phu nhân, nói ra: "Vương phu nhân, người cái này võ công, nhất định là không có vấn đề đấy, vấn đề chỉ là, người cho luyện phản á."

"Dạ dày kinh mạch, là đủ Dương Minh Vị Kinh, tỳ bộ thì là đủ quá âm tỳ kinh (trái qua). Cái này hai đường kinh mạch thuộc tính đều vì đất."

"Ngũ Hành bên trong, hỏa đất mới, cho nên Vương phu nhân cho là trước dùng nội tức trái qua tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh, tay mặt trời Tiểu Tràng Kinh, về sau nội lực chuyển đất thuộc tính đủ Dương Minh Vị Kinh cùng đủ quá âm tỳ kinh (trái qua). Đất lại sinh kim, lúc này đây nội tức quay lại tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua) cùng tay quá âm Phế Kinh. Về sau nội tức trở về cái kia cái gì đan điền, như vậy mới được là một cái hoàn mỹ tuần hoàn ah."

Nói đến đây, Trần Tiêu tuy nói lông mày phi sắc vũ, Vương phu nhân cũng là nghe hiểu ra, cười duỗi ra ngón tay gật Trần Tiêu cái ót, nói ra: "Coi như người có kiến thức a, ta cái này trở về thử xem. Nếu quả thật có thể thực hiện lời mà nói..., vậy cũng muốn nhiều hơn cảm tạ người rồi."

Nàng tại đây vài ngày trong thời gian, mấy cái làm phức tạp nàng nan đề đều bị giải quyết dễ dàng, tâm tình cái này một tốt mà bắt đầu..., cả người lập tức liền không hề như vậy âm nặng nề lại để cho người sợ hãi.

Đưa đến Vương phu nhân, Trần Tiêu âm thầm nói: "Cái này tiểu vô tướng công, xem ra cũng không có trong truyền thuyết thần kỳ như vậy ah, ước chừng chính là cái Ngũ Hành tương sinh tương khắc tuần hoàn lý luận nha. Ân, đợi lát nữa hai ngày, cả đám lại quan sát quan sát nói sau. Chỉ tiếc ah, hẳn nãy kia đấy, những... này võ công ngược lại là không có gì khó khăn, ta biết đến coi như là không ít, hết lần này tới lần khác chính là cái này võ công bước đầu tiên ngưng tụ ra nội lực một bước này sẽ không, thật sự là gấp chết người."

Lại nói tiếp, Trần Tiêu đối với võ công tri thức có thể nói phong phú về đến nhà, hết lần này tới lần khác đối với người tập võ mà nói đơn giản nhất ngưng tụ nội lực pháp môn, hẳn lại sẽ không biết. Nay đây không có hệ thống hơn hai mươi năm tu vi dự trữ, Trần Tiêu lại hoàn toàn không có biện pháp sử dụng bên trên nhỏ tí tạo.

Hỏi Vương phu nhân tu luyện như thế nào nội lực a, Trần Tiêu còn không dám.

Hắn hiện tại chiếm tiện nghi liền chiếm ở đây Vương phu nhân chỉ đem hắn trở thành một cái so sánh có học vấn lang trung, không có đem hắn đem làm người trong giang hồ. Nhưng vạn nhất Trần Tiêu cầu nàng trong giáo công phương pháp tu luyện, đến lúc đó Vương phu nhân cần phải giết hắn diệt khẩu không thể, để tránh cái này tiểu vô tướng công lưu truyền ra đi.

Như vậy lật qua lật lại muốn, dưới mắt sự tình thật sự là thật là khó lựa chọn.

Như vậy cũng tốt so Trần Tiêu sau lưng chính là một tòa Kim Sơn, hẳn lại không công cụ đào vàng. Trong nội tâm phiền muộn, có thể nghĩ rồi.

Có điều cũng may Trần Tiêu luôn luôn là cái lạc quan tính tử, không nghĩ ra sự tình vậy trước tiên không muốn, dù sao tại đây Mạn Đà Sơn Trang hô phong hoán vũ, còn có Vương phu nhân dạy mình tiểu vô tướng công, cả đám học xong lại đi cũng là không muộn.

Đã đến vừa rạng sáng ngày thứ hai, Trần Tiêu còn chưa ngủ tỉnh đâu rồi, liền nghe được Vương phu nhân thanh âm vang lên, lúc này đây rõ ràng tâm tình

không tệ, xem ra hẳn là tu luyện phương pháp chính xác rồi, quả nhiên, Trần Tiêu vừa mơ mơ màng màng từ trên giường ngồi dậy, chỉ thấy Vương phu nhân vừa vào cửa liền mở miệng nói ra: "Tiểu bại hoại, ngươi được lắm đấy. Ngươi nói cho ta biết biện pháp, quả nhiên đi được thông, ngày hôm qua ta lại tu luyện một hồi, cảm giác xác thực cùng trước kia khác nhau rất lớn rồi. Nói đi, ý định ta như thế nào phần thưởng ngươi?"

Lần này nàng mặc kệ Trần Tiêu gọi Trần công tử, ngược lại gọi tiểu bại hoại, cái kia cơ hồ đã có thể xem như nàng đem (chiếc) Trần Tiêu trở thành người một nhà rồi.

Vàng bạc tài bảo chỉ lưu Trần Tiêu nơi nào sẽ vừa ý mắt, tranh thủ thời gian thoái thác: "Vương phu nhân khách khí, ha ha, tiểu tử thì ra là vừa vận đối với mấy cái này có chút nghiên cứu, khả năng giúp đỡ phu nhân bề bộn, cao hứng còn không kịp, muốn cái gì khen thưởng. Ở chỗ này có ăn có uống đấy, đã không tệ á."

Vương phu nhân mỉm cười nói: "Ngươi tiểu tử này ah, không phần thưởng ngươi chút gì đó ta cuối cùng cảm thấy trong nội tâm có chút bất khoan."

Trần Tiêu nói: "Cái kia cả đám qua một thời gian ngắn phóng tiểu tử ly khai như thế nào? Thực không dám đầu điểm, tiểu tử còn có kiện một chuyện khẩn cấp nhất định phải làm đấy."

Tổng sống ở chỗ này có thể không làm được, cái kia còn như thế nào đi tìm nhà của ta Đông Phương cô nương đây?

Lại nói tiếp thời gian dài như vậy không có gặp, thật đúng là có điểm muốn đầu rồi, hừ hừ.

Nghe xong Trần Tiêu lời mà nói..., Vương phu nhân mặt sắc lập tức mờ đi thoáng một phát, có điều đến cùng rất nhanh đáp ứng: "Được rồi, tiểu bại hoại, coi như ngươi thắng. Ta vốn định giết ngươi, có điều tiểu tử ngươi có phần hợp ta tâm ý, ngược lại là có chút không nỡ ra tay. Như vậy đi, chờ ngươi giúp ta giải quyết tu luyện vấn đề, ta để lại ngươi ly khai, như thế nào?"

Cả đám giúp ngươi giải quyết tu luyện vấn đề ngươi phải đối với ta hạ thủ á?

Trần Tiêu đối với nàng mà nói chính là sâu sắc hoài nghi, có điều biểu hiện ra cũng không thể biểu hiện ra ngoài, cười nói: "Tốt, tiểu tử nhất định đem hết khả năng."

Sau đó vài ngày, Trần Tiêu cơ hồ mỗi ngày đều là cùng Vương phu nhân xen lẫn trong cùng một chỗ, cái này tiểu vô tướng công cơ hồ nhìn từ đầu tới đuôi, trong nội tâm đối với bộ này vô công phương pháp tu luyện, đó là đã hiểu được cái 4/7jiu không rời mười rồi.

Cái này tiểu vô tướng công nói trắng ra là, chính là dùng nội lực trong thân thể tận lực mở rộng thể Nội Kinh mạch, tăng lên nội lực tốc độ tu luyện, đồng thời lại căn cứ Ngũ Hành tương sinh tương khắc nguyên lý, lại để cho nội lực trong người có thể rất tốt tuần hoàn. Như vậy đem làm bất chúc mặt khác vô công thời điểm, nội lực liền có thể lập tức mở phòng ra bị bất chúc vô công nội lực sử dụng phương thức, tự nhiên là được thấy cái gì liền có thể bất chúc được đến cái gì.

Đã đến ngày thứ sáu buổi sáng, nương theo lấy Trần Tiêu giúp đỡ Vương phu nhân cải tiến cái này tiểu vô tướng công cuối cùng tu luyện vài bước, lập tức trong đầu truyền đến hệ thống thanh âm: "Nhiệm vụ: phân tích tiểu vô tướng công hoàn thành, nhiệm vụ hoàn thành đẳng cấp cho điểm: tốt. Nhiệm vụ ban thưởng: bốn năm tu vị."

Vù, nhiệm vụ này rốt cục hoàn thành á..., hắc hắc.

Kỳ thật nếu như dựa theo Trần Tiêu phân tích cái này tiểu vô tướng công, vốn là có lẽ ít nhất cho cái vô cùng tốt đánh giá đấy. Chỉ có điều dù sao cái này Vương trong tay phu nhân tiểu vô tướng công không được đầy đủ, trong đó bị đình chun thu cầm đi một bản, cho nên cũng chỉ có thể được cái "Tốt" đánh giá rồi.

Có điều bất kể thế nào nói, nhiệm vụ đã hoàn thành, Trần Tiêu tự nhiên liền sẽ không lại tại tại đây ngốc xuống dưới, vừa vặn Vương phu nhân cũng là đứng người lên, ôn hòa nói: "Trần công tử, cái này mấy rì đa tạ ngươi rồi. Ta đi đầu một bước, ở đây gắm hoa lâu vì ngươi thiết yến, cảm tạ ngươi gần chút ít lúc rì trợ giúp."

Nói xong chân thành mà đi.

Loại này thời điểm, ai còn đi dự tiệc người đó là \*\*, cái kia rõ ràng là Hồng Môn Yến cái kia.

Trần Tiêu không nói hai lời liền bắt đầu thu dọn đồ đạc, đi ra ngoài giữ chặt canh giữ ở ngoài cửa a Chu A Bích hai nữ cánh tay liền hướng bên hồ đi đến, vừa đi vừa nói: "Đi mau đi mau, nếu ngươi không đi đầu phải dọn nhà!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

# Chương 54: Bắc Kiều Phong

Converted by: là là la(tangthuvien)

Có hạ nhân gấp đi vài bước, đã đến Vương phu nhân trước mặt, ăn nói khép nép nói: "Chủ nhân, Trần công tử mang theo a Chu A Bích hai nữ, ngồi thuyền đã đi ra."

Vương phu nhân nhìn xem Trần Tiêu trước đó chỗ lầu nhỏ phương hướng, như thích phụ trọng giống như thở dài ra một hơi, thân nhiên nói: "Đã biết. Đi xuống đi."

Chậm rãi ngồi xuống thân thể, Vương phu nhân đột nhiên cảm giác được, có lẽ như vậy mới là tốt nhất kết cục.

Nếu không Trần Tiêu Nhược thật sự tới nơi này dự tiệc, đến lúc đó chính mình là giết, hay (vẫn) là không giết?

Đi cũng tốt, xong hết mọi chuyện, chỉ (cái) đem làm hấn là chạy thoát, nhắm mắt làm ngơ a.

...

Trên hồ gió sớm trịnh trịnh, mang theo lãng Diệp Thanh hương.

Trần Tiêu dùng sức vịn mái chèo, A Bích nhìn ống trúc hát lấy tiểu khúc, a Chu nhưng lại yên lặng nhìn xem mặt hồ, không biết suy nghĩ cái gì.

Thật lâu, a Chu bỗng nhiên xoay đầu lại, cười hỏi: "Trần công tử, làm sao người biết cậu phu nhân muốn giết người?"

Trần Tiêu bên cạnh mái chèo, bên cạnh cười hắc hắc nói ra: "Cái này còn phải hỏi sao? Ta nên nói cho nàng biết đều nói cho nàng biết rồi, giữ lại cũng không có gì tác dụng, biết đến lại nhiều, cái kia tự nhiên là giết ta mới tốt bảo thủ bí mật. Có điều ah, Vương phu nhân trước khi đi cho ta nói ra cái tình, cố ý nói cho ta biết chuẩn bị buổi tiệc, cái kia ý tứ chính là Hồng Môn Yến cái kia, ta muốn trì hoãn đi, cái này đầu nhưng là không còn á."

A Chu nghĩ nghĩ, theo như cậu phu nhân tính cách, sợ là không giả, nói: "Chính là chúng ta đi ra thuận lợi như vậy, cái kia lại là vì cái gì?"

Trần Tiêu trả lời: "Đó là bởi vì Vương phu nhân muốn giết ta, rồi lại có chút không hạ thủ. Cho nên liền cho ta hai lựa chọn. Nếu chạy thoát đâu rồi, nàng kia cũng liền thôi, ta nếu đi dự tiệc đâu rồi, cái kia chính là Thiên Ý, không giết ta không được á. Cho nên nàng mới không có phải người chăm chăm vào chúng ta, càng là liền cái này thuyền đều cho chúng ta chuẩn bị cho tốt á."

A Bích ở một bên hé miệng cười cười, nói: "Thật sự là chuyện gì sự tình đều chó dấu diêm ở Trần công tử cách. A Chu a tỷ, chúng ta đây là đi cái gì địa phương niết?"

A Chu nhong nhong cười nói: "Đi đâu ta làm sao biết, nghe Trần công tử đúng là rồi."

Mạn Đà Sơn Trang cùng Cẩm Vận tiểu trúc đều ở đây phương đông, này đây Trần Tiêu một đường hướng bắc vạch tới. Hấn bắt quá là một cái không có gì nội lực người bình thường, cũng may lần này trốn chết không tính quá gấp, chậm rì rì vạch lên mái chèo, nghe a Chu A Bích hai nữ vui cười, cũng là không thể nào bực mình.

Gần buổi trưa, vạch đến núi nhỏ dưới chân, lên bờ vừa hỏi thổ dân, cái này núi gọi là mã dấu vết (tích) núi, đã cách Vô Tích cái gì gần.

Lúc này Trần Tiêu tìm tron vẹn gần nửa ngày thuyền, hay bởi vì trốn chết không ăn qua cái gì đó, đã sớm bụng đói kêu vang, lập tức Đại Thành liền gần ngay trước mắt, trong nội tâm càng phát ra được chứ gấp, lúc này mang theo a Chu A Bích hai nữ liền hướng Vô Tích nội thành tiến đến.

Tiến vào nội thành, người đi đường rộn ràng, thật là phần hoa, Trần Tiêu Tam người tin bước mà đi, không có một hồi liền chứng kiến lão đại một tòa quán rượu bên đường mà đứng, biển chữ vàng bên trên viết "Tùng Hạc lâu" ba chữ to. Chiêu bài thâm niên nguyệt lâu, bị hun khói thành tối đen như mực, ba cái chữ vàng lại lập lòe sáng lên, trịnh trịnh mùi rượu thịt tức giận theo trong tửu lâu phun ra ra, đầu bếp đao tiêu âm thanh cùng chạy đường □ tiếng quát tiếng nổ thành một mảnh.

Trần Tiêu Tam người bên trên được lâu ra, chạy đường tới mời đến. Trần Tiêu đã muốn một bầu rượu, lại tùy tiện đã muốn bốn dạng ăn sáng, cùng a Chu A Bích hai nữ tiễn chúc chậm chậm uống, rất thích ý.

Lại không nghĩ vừa ăn lừng dạ, bỗng nhiên nghe dưới lầu có hai người vừa nói lời nói bên cạnh được lâu đến.

Một người trong đó nói ra: "Kiều Phong cùng Cưu Ma Trí ở ngoài thành đều đánh cho hai ngày rồi, rõ ràng chẳng phân biệt được cao thấp. Cái kia Cưu Ma Trí chính là thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong ah, Cái Bang Kiều Phong Kiều bang chủ rõ ràng cũng có bực này thực lực, thật đúng là không thấy đi ra."

Sau một người tắc thì tiếp lời nói: "Đúng vậy a. Trần Tiêu tiểu tử kia ở đây Lưu Chính Phong chậu vàng rửa tay lễ mừng bên trên bị Cưu Ma Trí bắt đi, cũng không biết chết hay chưa, lúc trước ngược lại là không thấy được. Nếu không phải bởi vì hấn, cái kia Lâm Bình Chi đã bị sự phụ bắt được..."

Đang nói, hai cái ăn mặc một thân màu xanh sẫm sắc quần áo người trẻ tuổi "Đạp đạp đạp" đi lên lầu, sau đó nhìn chung quanh một vòng, không có chi trong chốc lát liền đem ánh mắt như ngừng lại Trần Tiêu trên người, trước một người cười ha ha, nói: "Ha ha, xem ta gặp ai? Đây không phải ở đây chậu vàng rửa tay lễ mừng bên trên hồ phong hoán vũ Trần Tiêu Trần huynh sao? Chắc chắn, theo Cưu Ma Trí cái kia Phiến Tăng trong tay trốn tới rồi, còn rẽ vào hai cái xinh đẹp mẹ con, thật sự là kỳ rồi."

Nói xong hai người trực tiếp đã đến Trần Tiêu bên cạnh bàn, trước một người thò tay liền hướng A Bích trên mặt sờ soạng, bên cạnh thò tay bên cạnh cười hắc hắc nói: "Cái này hai cái tiểu nương tử ngược lại là rất phiêu lộng đấy, vừa vặn ta cùng nhân kiệt sư đệ một người một cái ah, ha ha."

Lập tức hấn một chi (cái) tiện tay muốn sờ đến A Bích trên mặt, Trần Tiêu ngồi ở một bên, lạnh lùng nói: "Khó trách đều nói phải Thanh Thành đệ tử nổi danh miệng tiện, trước kia ta còn không tin, hôm nay xem xét, thật đúng là đúng là như thế."

Nói xong Trần Tiêu nhân nhạ nhìn cái này hai tên Thanh Thành đệ tử liếc, hỏi: "Nghe nói Thanh Thành cái này nhất đại đệ tử nổi danh nhất chính là bốn người, được xưng "Thanh Thành tứ tú" không biết hai vị phải hay là không tứ tú người trong?"

Nghe Trần Tiêu kêu lên Thanh Thành tứ tú tên tuổi, trước một người lập tức đắc ý phi phàm, cười nói: "Đúng vậy, ta chính là Hồng người hùng, đây là ta sư đệ là nhân kiệt. Hắc hắc, đã Trần huynh biết rõ ta huynh đệ hai người danh hào, cái này theo chúng ta đi một chuyến a, chúng ta sư phụ chính là rất muốn gặp người đây này."

"Dư Thương Hải muốn gặp ta?"

Trần Tiêu lúc này đây ngược lại là có chút kinh ngạc: "Hắn thấy ta làm cái gì? Ta cùng hắn lại không quen. Không đi không đi."

Lúc này rốt cuộc là la nhân kiệt có chút không kiên nhẫn được nữa, lúc này "Sặc" một tiếng rút...ra bên hông trường kiếm, chung quanh thực khách mắt thấy muốn đánh nhau, "Ah" một hồi thét lên liền hướng dưới lầu chạy tới, lúc này thời điểm chỉ nghe la nhân kiệt nói: "Hồng sư huynh, cùng hắn nói nhảm cái gì? Cưu Ma Trí chính là chính miệng nói 《 Quỳ Hoa Bảo Điện 》 ở này Trần Tiêu trên người, dùng hắn Lục Đại tuyệt đỉnh thân phận còn có thể có giả dối hay sao?"

Bà mẹ nó, Cưu Ma Trí người cái trọc đầu rõ ràng đem (chiếc) chuyện trọng yếu như vậy đều cho truyền đi rồi hả?

Cái này lão tử chẳng phải là phiền toái lớn hơn?

Loại sự tình này có thể không thể so với mặt khác, Trần Tiêu trên ột đều cơ hồ hiện ra mồ hôi lạnh, những...này người trong giang hồ vì tuyệt thế bí tịch võ công, vậy cũng đều sẽ là đổi mới (respawn) chỉ số thông minh hạn cuối đích nhân vật, do dự không được. Trần Tiêu bỗng nhiên cười hi hi sờ tay vào ngực, lấy ra một quyển sách ra, "BA~" thoáng một phát phóng tới trên mặt bàn, hỏi: "Người nói là thứ này?"

Hồng người hùng cùng la nhân kiệt hai người vừa thấy quyển sách này bìa mặt quả nhiên là được 《 Quỳ Hoa Bảo Điện 》, trong nội tâm lập tức đại hi, nói: "Đúng, đúng, chính là cái này."

Trần Tiêu Trùng lớn lên đuổi lung một cái: "Cái kia còn không tranh thủ thời gian cầm sách mau chút? Một hồi có người sang đây xem đến, sách này đã có thể chưa hẳn có thể là hai người được rồi."

Tuyệt thế bí tịch võ công ngay tại trước mắt, Hồng người hùng cùng la nhân kiệt hai người trong đầu đều loạn thành một bầy, cái loại cảm giác này thật giống như cơn mưa rào đổ xuống, lại bỗng nhiên đã nhận được trong cuối cùng tin tức giống như, toàn bộ đại não đều là trống rỗng, Hồng người hùng không nói hai lời một bả nhắc lên 《 Quỳ Hoa Bảo Điện 》, tiện tay lật ra thoáng một phát, thượng diện quả nhiên kỹ càng ghi lại lấy đủ loại huyết vị phương pháp tu luyện, lúc này thời điểm hắn cho dù có ngốc cũng biết được tranh thủ thời gian chạy trốn, lập tức đoạt khỏi Quỳ Hoa Bảo Điện, giữ chặt la nhân kiệt chính là một đường chạy như điên.

Trần Tiêu tai nghe hai người bọn họ đến nhanh chạy trốn nhanh hơn, vẫn không quên đến cửa sổ bên cạnh lửa cháy đổ thêm dầu: "Người của phái Thanh Thành đem (chiếc) 《 Quỳ Hoa Bảo Điện 》 cho cướp đi á! Đúng, chính là bên cạnh cái kia hai cái mặc (đeo; xuyên) áo xanh phục đội nón xanh đấy!"

Hắn cái này một cuồng hống kêu đi ra, Hồng người hùng cùng la nhân kiệt lúc này mới giật mình tỉnh lại, vừa rồi một kích động quên giết người diệt khẩu sự tình, lúc này lại giết bằng được rõ ràng đã không được, bởi vì bọn họ thậm chí đã thấy được cách đó không xa có không ít người trong giang hồ đuổi đi theo, lần này kinh hãi có thể không nhẹ, nhanh chân liền hướng về thành bên ngoài chạy như điên.

Sợ quá chạy mất Hồng người hùng cùng la nhân kiệt hai người, Trần Tiêu chậm rãi ngồi xuống, trong nội tâm cười to không ngớt: "Ha ha ha, may mắn đến chính là cái này lương ngu xuẩn, phái Thanh Thành đệ tử xem ra thông minh này quả nhiên là không được tốt lắm, cảm của ta già 《 Quỳ Hoa Bảo Điện 》 đem làm bảo bối tựa như đoạt chạy. Án, lúc này quả nhiên an tâm nhiều hơn, hắc hắc, trên giang hồ mỗi người đều biết Quỳ Hoa Bảo Điện bị hai người bọn họ cướp đi, phiền phức của ta đã có thể ít hơn nhiều."

Chính nghĩ tới đây, bỗng nhiên một đạo lam sắc thân ảnh chuyển lên lầu ra, vừa thấy Trần Tiêu mặt liền lớn tiếng kêu lên: "Trần đại ca, ha ha, vừa rồi chứng kiến người rõ ràng cũng ở đây, tiểu đệ không thể chờ đợi được liền đi lên tìm người á."

Cái này người anh tuấn nho nhã, công tử văn nhã bộ dáng, ngoại trừ Đoàn Dự thì còn ai ra.

Lúc này thời điểm a Chu A Bích hai nữ cũng đứng người lên, kêu lên: "Vương cô nương, người cũng tới."

Nhưng lại Vương Ngữ Yên cũng đã đến.



Trần Tiêu cùng Đoàn Dự ở đây chậu vàng rửa tay lễ mừng bên trên liền tương đương hợp tính tình, Trần Tiêu tiến lên mãnh liệt đập Đoàn Dự bả vai, cười nói: "Rất nhiều ngày không thấy, tiến triển như thế nào?"

Hắn nói cái này tiến triển tự nhiên là chỉ Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên quan hệ trong đó rồi. Đoàn Dự nghe vào tai dậm (ở bên trong), chỉ cảm thấy nói không nên lời thân thiết hưởng thụ, hạ giọng ở đây Trần Tiêu bên tai nói: "Cuối cùng có thể xông ta cười nữa."

Trần Tiêu nghe xong, cười ha ha, lôi kéo Đoàn Dự cánh tay ngồi xuống, nói: "Không có vội hay không." Lúc này thời điểm nhớ tới bị Cưu Ma Trí bắt đi trước Lệnh Hồ Xung chính là bị thương thật nặng, vội vàng hỏi: "Đúng rồi, Lệnh Hồ đại ca thương thế như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 55: Phù sa không chảy ruộng ngoài

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Không cần hỏi, chính giữa nhất định chính là đang tại đối địch Cưu Ma Trí cùng Kiều Phong hai người rồi.

Trần Tiêu Đoàn Dự cả đám năm người chen lên tiến đến, chính nhìn thấy Cưu Ma Trí hỏa diễm đao toàn lực thi triển, đang cùng trước mặt một cái khối ngô Đại Hân đối bình.

Đại hân kia ước chừng chừng ba mươi năm tuổi, mặc tro sắc cừu vải bào, đã hơi có rách rưới, mày rậm mắt to, mũi cao rộng rãi khẩu, một trương tứ phương mặt chữ quốc, rất có gian nan vất vả chi sắc, hai đạo ánh mắt như lạnh điện giống như, nhìn quanh chi tế, vô cùng có uy thế.

Rốt cục nhìn thấy trong nội tâm thần tượng, Trần Tiêu toàn thân nhiệt huyết sôi trào, lập tức âm thầm uống âm thanh hái: "Thần tượng, đây mới là thần tượng ah lão thiên gia! Chỉ có chúng ta Kiều Phong đại ca, mới có thể cũng coi là 'Khí khái hào hùng bùng bùng, hiệp to lớn người' cái này bốn chữ!"

Lúc này trong tràng hai người chính đánh đến lúc này, Cưu Ma Trí hỏa diễm đao phách không chừng lực cương mãnh, mà Kiều Phong Hàng Long Thập Bát Chương cũng muốn xa so Hồng Thất Công sử (khiến cho) còn mạnh hơn kinh.

Hồng Thất Công bởi vì thiên phú nguyên nhân, chỉ có thể sử xuất mười lăm chương, cuối cùng ba chương cưỡng ép hiệp sử dụng tất [nhiên] chịu nội thương cản trở.

Chính là Kiều Phong lại không giống với. Hàng Long Thập Bát Chương ở đây Kiều Phong sử (khiến cho) ra, cái kia liền giống như ăn cơm uống nước giống như: bình thường nhẹ nhõm như ý.

Cưu Ma Trí song chương huy động liên tục, trái một đao phải một đao, hân ngọn lửa này đao cũng không có gì cao thâm chiêu thức, dựa vào đúng là hùng hậu nội lực phát ra Vô Hình đao tức giận giống như: bình thường phách không chừng lực, nhưng đã đến hân loại này đẳng cấp, thường thường đều là càng đơn giản trực tiếp bạo lực chiêu thức liền càng là dùng tốt, quá mức phức tạp thường thường hiệu quả ngược lại không lớn.

Một đao kia đao hỏa diễm đao, kêu khóc lấy oanh hướng Kiều Phong, mang theo trên mặt đất từng mảnh từng mảnh cát đất.

Cuồng phong bạo cuốn!

Kiều Phong nhưng lại tập trung tư tưởng suy nghĩ mà đối đãi, bỗng nhiên toàn thân nội lực mãnh liệt kích động, toàn thân quần áo không gió mà bay, trong hai mắt bộc phát ra lạnh điện giống như: bình thường hàn quang, tay phải vẽ lên một cái nửa vòng tròn, hướng về phía xa xa đứng ở đây đối diện Cưu Ma Trí "Vù" liền đánh ra một chương, chung quanh nội lực kích động, một đạo chương phong cơ hồ xé rách không khí giống như, trên không trung thậm chí lưu lại một đạo cực đại mất thường có thể thấy được chương ấn.

Một chương thế đi không ngớt, Kiều Phong một bước tiến lên, tay phải lại là một cái nửa vòng tròn, cái này đao thứ hai chương lực so đao thứ nhất nhanh hơn càng gấp, hai đạo chương lực hợp cùng một chỗ, hình thành một cái càng thêm cực lớn chương ấn, đánh về phía Cưu Ma Trí!

Hắn một chiêu này, đúng là Hàng Long Thập Bát Chương bên trong mạnh nhất chiêu thức một trong, Thần Long Vô Song!

Một chiêu này ưu thế ở chỗ, hai đạo chương lực một trước một sau, phía trước chương lực chậm chạp, đằng sau chương lực tắc thì muốn đuổi kịp phía trước cái kia một đạo chương lực, hai đạo chương lực dung hợp cùng một chỗ, uy lực lập tức liền tương đương với có hai cái Kiều Phong đồng thời công kích địch nhân, thậm chí vừa chí dương chiêu thức, uy lực vô cùng lớn.



Kiều Phong chưởng lực một đường dễ như trở bàn tay giống như bình thường triệt để đem Cưu Ma Trí hòa điểm đao áp chế, Cưu Ma Trí nhận biết chiêu này lợi hại, không dám ngang bướng, sử (khiến cho) khai mở thân pháp, cuối cùng ở đây ranh giới chỉ còn như ngàn cân treo sợi tóc tránh qua, tránh né Kiêu Phong một chiêu này, Nhưng là riêng là cái kia chiêu phong, cũng đã đủ để cho hắn toàn thân khí huyết không thuận rồi.

Một chiêu này Thần Long Vô Dịch, cũng là hao tổn rất lớn nội lực chiêu thức, dùng Kiêu Phong chỉ năng, thực sự cần thoát điều tức một lát, phóng mới có thể kỹ năng đối địch.

Cưu Ma Trí đứng lại, chấp tay hành lễ, nói: "A Di Đà Phật, bác Kiêu Phong, nam Mộ Dung quả nhiên danh bất hư truyền. Kiêu thí chủ, chúng ta không bằng cứ như vậy dừng tay, như thế nào?"

Cưu Ma Trí là lập tức hai người đã liều mạng hai ngày bất phân thắng bại, lại đấu xuống dưới sợ là cái lưng bại câu thương kết cục, rõ ràng tính không ra.

Trong lòng của hắn cũng thật là hiếu kỳ, Trung Nguyên võ lâm khi nào ra như vậy được một anh hùng nhân vật. Bác Kiêu Phong nam Mộ Dung tên tuổi đó là đã sớm nghe qua đây, chỉ là hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới cái này Kiêu Phong rõ ràng lợi hại đến tận đây.

Lại chỉ nghe Kiêu Phong cao giọng nói ra: "Quốc sư đến ta Trung Nguyên hô phong hoán vũ, bắt đi Trần Tiêu, lại đã thương Thất công, khoản nợ này vô luận như thế nào cũng không thể như vậy được rồi."

Nghe Kiêu Phong nhắc tới Trần Tiêu, Cưu Ma Trí trên mặt cơ bắp đều là nhảy dựng nhảy dựng đấy, vậy cũng thật sự là trong lòng của hắn vĩnh viễn đau nhức, muốn chính mình nếu có thể nhiều hơn nữa học mấy chiêu Lục Mạch thần kiếm công phu, cái đó còn có thể bị cái này Kiêu Phong bức đến trình độ như vậy? Nhưng là trong lòng của hắn mặc dù khô, ngoài miệng nhưng lại nói ra: "A Di Đà Phật, tiểu tăng xác thực là từng thỉnh qua Trần công tử, Nhưng là Trần công tử ở đây Thái Hồ phụ cận đã đi ra, về phần Hồng Thất, đó là Vũ Đâu, có chỗ tổn thương thực là không thể tránh được."

Kiều Phong hỏi: "Trần Tiêu đi thật? Người xuất gia không đánh lời nói dối."

Cưu Ma Trí nói: "A Di Đà Phật, tiểu tăng nói tự nhiên những câu là thật, tuyệt không nửa điểm hư giả."

Kiều Phong nghĩ nghĩ, cũng hiểu được dùng Cưu Ma Trí thân phận địa vị, nghĩ đến còn không đến mức nói dối mong người, nói: "Đã quốc sư đã nói như thế, cái kia liền xin mời. Chỉ có điều kính xin quốc sư nhớ rõ, ta Trung Nguyên võ lâm có thể tuyệt không phải quốc sư có thể một tay che trời địa phương."

Trần Tiêu ở một bên nghe Kiêu Phong nói như thế phóng khoáng, trong nội tâm nhiệt huyết dâng lên, lớn tiếng khen: "Hảo hán tử!"

Hắn một tiếng này hô, lập tức ánh mắt chung quanh đều hướng trên người hắn xem ra.

Kiều Phong cùng Cưu Ma Trí cùng với xa xa đang xem cuộc chiến Lão Ngoan Đồng Hồng Thất Công đồng thời kêu lên: "Trần Tiêu!"

Cưu Ma Trí toàn thân nội kinh hào quang lập tức đại thịnh, liền muốn động thủ, Nhưng là nghĩ lại, trước đó Kiêu Phong coi như giảng giảng hồ đồ đạo nghĩa, chỉ cùng chính mình đơn đã độc đấu, nếu như mình lúc này còn muốn trảo cái này Trần Tiêu, đến lúc đó quần công, sợ là lấy không được bỏ đi.

Nghĩ tới đây, Cưu Ma Trí con mắt đi lòng vòng, bỗng nhiên toàn thân kinh khí toàn bộ thu liễm, chấp tay hành lễ, mỉm cười nói: "A Di Đà Phật, Trần công tử cát nhân thiên tướng, to (tí ti) không hề tổn hại, thật đáng mừng." Nói xong quay đầu nhìn về phía Kiêu Phong, nói: "Hôm nay Trần công tử như là đã xuất hiện, cái kia tiểu tăng cái này liền cáo từ."

Hắn nói đi là đi, sử (khiến cho) khai mở khinh công, đảo mắt không thấy bóng dáng.

Đối với cái này hào khí ngất trời Kiêu Phong, đây chính là Trần Tiêu trong nội tâm tuyệt đối thần tượng rồi, lúc này cái đó còn lo lắng cái kia rất nhiều, vài bước chạy lên tiến đến, xong Kiêu Phong cười nói: "Kiêu Đại ca, người vừa rồi cái kia một chiêu quả thực đẹp trai ngây người, ha ha." Nói xong giữ chặt Kiêu Phong ống tay áo, nói: "Kiêu Đại ca, không chê ta không có võ công lời mà nói..., chúng ta cái này đi uống rượu."

Kiều Phong cao thấp đánh giá Trần Tiêu liếc, cười ha ha, nói: "Sớm liền nghe nói Trần lão đệ mặc dù không biết võ công, làm người lại rất có anh hùng hào khí, nay rì vừa thấy, quả là thế. Đi, đi uống rượu!"

Mọi người mắt thấy người này quả nhiên là truyền thuyết kia trong thân mạng 《Quỷ Hoa Bảo Điển》 cái này tuyệt thế bí tịch Trần Tiêu, lúc này nhún lên. Nhưng là lúc này có thể cùng Lục Đại tuyệt đỉnh một trong Cưu Ma Trí liều mạng hai ngày bất phân thắng bại Kiêu Phong lúc này, ai dám lộn xộn?

Chính là bọn họ muốn cái gì Trần Tiêu làm sao có thể hội (sẽ) không rõ ràng lắm, lúc này hướng về phía chung quanh quần hùng chớp chớp mắt, nói: "《Quỷ Hoa Bảo Điển》 bị phái Thanh Thành Hồng người hùng cùng la nhân kiệt cướp đi á..., các người còn không mau đuổi theo!"

Hắn dám đảm đương lấy Kiêu Phong bức này anh hùng mặt nói ra chuyện đó, mọi người tại đây cái đó còn cho rằng già bộ, cũng không biết ai gào thét một tiếng, trong nháy mắt đám người liền đi nửa cái không dư thừa.

Kiều Phong cũng tại một bên vội la lên: "Trần lão đệ, người lời vừa mới nói có thể thực?"

Trần Tiêu cười hì hì nói: "Bí tịch là bị đã đoạt, bất quá là giả bí tịch, tự chính mình lung tung sửa đấy."

Nói xong ở đây Kiêu Phong bên tai vụng trộm nói hai câu nói, chọc cho Kiêu Phong cười ha ha, hình dáng cực vui vẻ, nói: "Hảo tiểu tử, có người đấy, ha

ha!" Nói xong đập Trần Tiêu bả vai, lớn tiếng nói: "Đi, đi uống rượu!"

Hai người bọn họ thân cao hình thể phảng phất, đi cùng một chỗ liền phảng phất thân huỳnh đệ giống như, Đoàn Dự cũng lách vào đi qua, nói: "Mang ta lên mang ta lên."

Kiều Phong vừa thấy Đoàn Dự, lại nhìn một chút Vương Ngữ Yên, cười ha ha: "Nếu như ta không có đoán sai, vị này nhưng chỉ có Lưu Chính Phong quý phu cùng Hoa Sơn Lệnh Hồ thiếu hiệp đại chiến Cưu Ma Trí Đoàn Dự Đoàn lão đệ rồi hả?"

Đoàn Dự không có ý tứ gãi gãi đầu, có chút ngại ngùng nói: "Kỳ thật tiểu đệ cũng không có lợi hại như vậy á..., đều là Lệnh Hồ đại ca kiếm pháp tốt."

Kiều Phong kéo lại Đoàn Dự, ba người ngửa mặt lên trời cười to, cực kỳ cao hứng.

Vương Ngữ Yên ở một bên nhìn xem cái này ba cái tuổi trẻ Tuấn Ngan, thở dài một tiếng, âm thầm nói: "Trung Nguyên võ lâm có cái này rất nhiều thiếu niên tuấn kiệt, biểu ca cái mục tiêu kia... Ai."

Nghĩ tới đây, rốt cục vẫn phải cùng a Chu A Bích hai nữ đi theo.

Lão Ngoan Đồng ở phía sau không biết Trần Tiêu ở đây Kiêu Phong bên tai nói cái gì lời nói, nhanh chóng vò đầu bứt tai, rồi lại thấy Trần Tiêu Kiêu Phong Đoàn Dự ba người hần chen vào không lọt tay đi, cuối cùng chỉ có thể ở đằng sau vịn Hồng Thất Công, nói: "Lão Khiếu Hoa, người đoán vừa rồi Trần tiểu tử ở đây các người Kiêu bang chủ bên tai nói cái gì lời nói?"

Hồng Thất Công hừ hừ hai tiếng, chống trong tay phá mộc trường đi theo một đám người sau lưng, tức giận nói: "Ta làm sao biết? Người hỏi một chút tiểu tử kia chẳng phải được."

Lão Ngoan Đồng gần đây không chịu ngồi yên tĩnh tử, con mắt đi lòng vòng, bỗng nhiên tầm đó chạy đến phía trước đi, cười đùa nói: "Trần tiểu tử, người hội (sẽ) hóa điểm đao sẽ không?"

Ôi chào? Hẳn nghĩ như thế nào bắt đầu cái này à nha?

Trần Tiêu hiểu kỳ hỏi: "Chu đại ca, người hỏi cái này để làm gì?"

Lão Ngoan Đồng nhân thể đặt mông lách vào đi ở một bên Đoàn Dự, ôm Trần Tiêu cánh tay, cười nói: "Ha ha, là như thế này đây, ta thấy cái kia Xú hòa thượng hóa điểm đao rất thú vị đấy, người cùng hần cùng một chỗ thời gian nhiều, người giáo giáo ta cái kia hóa điểm đao là như thế nào đùa nghịch đấy, được không? Ân, ngọn lửa này đao dùng lực pháp môn người tất nhiên là sẽ không đâu rồi, có điều người đã nói với ta nhược điểm của hần, cho nên muốn tới là có chút phát hiện đúng không?"

Người trong giang hồ đối với nhà khác sở học phần lớn đều giữ kín như bưng, cũng chỉ có cái này Lão Ngoan Đồng chưa bao giờ giăng cái kia rất nhiều quy củ, hần chỉ cần cảm thấy thú vị, đó là đều muốn học đấy.

Nhìn Lão Ngoan Đồng cái kia hầu bộ dáng gấp gáp, Trần Tiêu cũng hiểu được buồn cười, nói: "Một cái phá hóa điểm đao nha, dạy người cũng không sao ah."

Lão Ngoan Đồng vốn là thì ra là muốn học lấy chơi, không nghĩ tới Trần Tiêu vậy mà thực hội (sẽ), lần này chính là vừa mừng vừa sợ, lập tức lôi kéo Trần Tiêu cánh tay liền hướng một bên đi, vừa đi vừa nói: "Cái kia Cưu Ma Trí ta đánh hần có điều, ta lại thiên không hướng hần nhận thua. Ta hơn mười năm hiểu thắng hiểu thắng, nếu không phải Kiêu bang chủ ra tay, Nhưng liền phế tại một tịch rồi, đến ra, tiểu huynh đệ, nơi này có thảo có cây, hai ta hướng lên trời thề mình, kết làm huynh đệ, về sau có phúc cộng hưởng, gặp nạn chung đem làm. Như vậy người dạy ta hóa điểm đao, đó cũng là nước phù sa không lưu ruộng người ngoài..."

Hần nói đến đây, Kiêu Phong cũng tại một bên cau mày nói: "Chu lão ca, người cái này..."

Chu Bá Thông nhìn nhìn Kiêu Phong, bỗng nhiên mặt mày hớn hở mà bắt đầu..., nói: "Đúng đúng đúng, đem (chiếc) người cũng mang lên, đem (chiếc) người cũng mang lên!"

Nói xong xoa lấy hai người liền đi.

Kiều Phong nhưng lại cự tuyệt nói: "Anh em kết nghĩa, nào có như vậy làm qua loa hay sao?"

Nghe xong Kiêu Phong lời mà nói..., Chu Bá Thông "Phù phù" một tiếng ngồi dưới đất, che mặt khóc lớn, loạn kéo chính mình râu ria: "Ô ô ô... Người không chịu cùng ta kết bái sao? Vậy người đích thị là ghét bỏ ta vô công không bằng người, năm đó ta cùng Vương Trùng Dương kết làm huynh đệ thời điểm, hần cũng là ra sức khước từ đấy..."

## Chương 56: Có phúc cùng hưởng

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Đoàn Dự đã ở một bên tranh thủ thời gian đuổi kịp, nói: "Mang ta lên mang ta lên, tiểu đệ mặc dù võ công không được tốt lắm, Nhưng là cũng rất bội phục Kiều Đại ca hào khí."

Lúc này bốn người đều ý định huynh đệ kết nghĩa, Kiều Phong quả nhiên là vừa mừng vừa sợ, cười ha ha, bốn người cầm tay hướng về Vô Tích thành đi đến, Kiều Phong vừa đi vừa nói: "Ba vị huynh đệ đều thập phần ngay thẳng, ta cuộc đời theo chỗ không gặp, nay rì có bức này chuyện tốt, đem làm phải say một cuộc, ha ha!"

Lại quay trở lại Vô Tích thành, Trần Tiêu tâm cảnh tự nhiên là cùng lúc trước khác nhau rất lớn.

Có thể cùng Kiều Phong anh em kết nghĩa, cái kia quả thực là nằm mơ đều cười tỉnh chuyện tốt. Trần Tiêu trước đó đọc sách thời điểm liền cực bội phục Kiều Phong làm người, hôm nay thấy, tự nhiên càng là ưa thích.

Một đoàn người lại trở về cái kia Tùng Hạc lâu, rất lâu thịt ngon chọn trọn vẹn một bàn lớn, Kiều Phong gọi bartender trực tiếp đi lên chén lớn, lại lên lưỡng đàn ca lương rượu, trọn vẹn hai mươi cân, cười to nói: "Nay rì chỉ cầu một say, không biết mấy vị huynh đệ có thể thỏa mãn kiêu mỗ nguyện vọng này hay không?" Kiều Phong gần đây phóng khoáng tự tại, uống rượu cái kia tự nhiên là muốn chén lớn.

Uống rượu đó là tuyệt đối không thể cự tuyệt đấy, Trần Tiêu cười ha ha, đi đầu đi lấy vò rượu, Nhưng là hắn không có nửa điểm nội lực, vò rượu này cầm liền thật là cổ hết sức, cuối cùng vẫn là Kiều Phong giúp hắn một bả, cho mấy người rượu đều rót, về sau bùng lên chén ra, ngưỡng cổ một ngụm uống cạn.

Trần Tiêu học theo, người khác có lúc là dùng nước đem làm rượu, lúc này thời điểm Trần Tiêu thì là nâng cốc đem làm nước, không nói hai lời, ngừng cổ, cũng đi theo một ngụm đã làm, về sau hé miệng, cấp ra một ngụm tửu khí.

Đoàn Dự thấy rượu này tức giận xông mũi, hắn ở đây Vân Nam Đại Lý nào có như vậy uống rượu pháp, Nhưng là lúc này Vương Ngự Yên ngay tại bên người ngồi, coi như là uống xong tửu chết rồi, đó cũng là tuyệt đối không thể ném đi người đây, thầm nghĩ: "Uống tới đa cũng bắt quá là say chết, lại có cái gì quá không được hay sao? Nếu gọi Vương cô nương xem nhẹ, đó mới là từ tội." Lúc này cũng cầm lấy chén lớn, nói: "Tại hạ liễu mình cùng quân tử, nếu đợi tí nữa rượu sau thất thố, các vị đại ca chớ để cười ta."

Nói xong ừng ực ừng ực liền uống vào.

Giảng hồ đều đồn đãi bắc Kiều Phong nam Mộ Dung, Đoàn Dự cùng Kiều Phong uống rượu, vậy thì tương đương với cùng Mộ Dung Phục cạnh tranh, là chết sống cũng không thể ở trong lòng mặt người trước nhận thua đấy.

Lại sau đó chính là Lão Ngoan Đồng, lão nhân này gần đây thú vị, có điều kết bài về sau có thể theo Trần Tiêu cái kia học hóa điểm đao, cũng là giờ lên bát rượu, nói: "Trần tiểu tử, ở lại sẽ ngại nhưng không cho thừa dịp ta uống say chơi xấu, người cái kia hóa điểm đao có thể nhất định phải dạy ta." Nói xong cũng là uống vào.

Bốn người cái này bốn bát rượu uống xong, Kiều Phong ha ha cười cười, nói ra: "Sảng khoái." Đi theo liền lại châm Tứ đại chén, ngừng đầu lên ra, lại là một ngụm uống cạn.

Trong nháy mắt, bốn người mỗi người uống hết đi Tam đại chén, Hồng Thất Công thân có nội thương, không tốt như vậy uống rượu, và lại hắn cùng với Kiều Phong quan hệ trong đó, cái này kết bài sự tình là không tốt tham dự đấy, cũng chỉ có thể ở một bên quan sát.

Cái này một chén lớn là được non nửa cân, lúc này Trần Tiêu một cân nhiều rượu mạnh vào trong bụng, trong bụng tựa như có luồng Liệt Hỏa ở đây hùng hực đốt cháy, trong ý nghĩ hỗn hỗn động động, đã là có chút say.

Kiều Phong cái này ba bát rượu vào trong bụng, cũng bắt quá chỉ có thể coi là là giải cái khát, có điều hắn mắt thấy lại như vậy uống hết, mấy người kia sợ là đều được lập tức nằm xuống, cái này kết bài sự tình nhưng là không còn biện pháp rồi, liền nói ngay: "Chúng ta tới trước hậu viện đi thôi, chỗ đó yên tĩnh chút ít."

Bốn người lúc này đứng dậy, Kiều Phong phía trước dẫn đường, đằng sau là Lão Ngoan Đồng, Trần Tiêu cùng Đoàn Dự hai người có chút không thắng tửu lực, lưng la lưng lay đi theo cuối cùng.

Đã đến hậu viện, Kiều Phong cho chương quỳ một thỏi bạc, phân phó không có chuyện trọng yếu đừng tới người đã quỳ rầy, cả đám chương quỳ ly khai, cái này liền đóng kỹ đại môn, Lão Ngoan Đồng vốn là cười nói: "Ha ha, kết bài mới tốt, kết bài mới tốt."

Bốn người dọn xong hương án, cất kỹ bát rượu, lúc này ở đây trong đình viện quỳ tốt, đang muốn hạ bài, Chu Bá Thông lại bỗng nhiên tâm đó nói: "Hôm nay kết bài cũng không phải các người chịu ta bức bách, cái kia đều là các người tự nguyện đấy, Nhưng không phải miễn cưỡng đáp ứng. Còn có,

không cho phép chê ta quá lão!"

Trần Tiêu nghe âm thầm buồn cười, cái này Lão Ngoan Đồng quả nhiên là già mà không kính, lúc này cười nói: "Chu đại ca, chúng ta tự nhiên đều là tự nguyện đấy, lại nói tiếp chúng ta trong bốn người còn phải mấy người lớn nhất, cho nên người phải theo lý thường nên hợp lý cái này đại ca rồi."

Chu Bá Thông lập tức mặt mũi tràn đầy vui mừng, Nhưng là lại bỗng nhiên nhìn nhìn Kiều Phong, nói: "Không được không, công phu của ta không có Kiều bang chủ lợi hại, Kiều bang chủ người làm đại ca a."

Kiều Phong biết hẳn nói chuyện làm việc có chút bừa bãi, nói: "Nếu nói là dựa theo võ công cao thấp đến sắp xếp, cái kia Trần Tiêu huynh đệ sợ không được là sắp xếp đến cuối cùng à nha? Nói sau, ta nếu quân Chu đại ca người gọi hiền đệ, vậy cũng quá mức không được tự nhiên."

Trần Tiêu ở một bên khuyên nhủ: "Chính là chính là, theo như tuổi, không theo như võ công."

Trong bốn người Chu Bá Thông lớn nhất, Kiều Phong thứ hai, Trần Tiêu thứ ba, Đoàn Dự là lão Tứ. Lại không nghĩ đang muốn chính thức quỳ gối, Trần Tiêu lại bỗng nhiên nói ra: "Đợi một chút, có chút không ổn, sâu sắc không ổn!"

Hắn lời này nói thật là kỳ quái, Kiều Phong hiểu kỳ nói: "Có gì không ổn?"

Chu Bá Thông ở một bên vội la lên: "Vì sao không ổn? Người nhất định là ghét bỏ ta quá lão, ta biết rõ người là không chịu xưng ta là nghĩa huynh được rồi."

Đoàn Dự đã ở một bên thật là hiểu kỳ, không rõ Trần Tiêu vì sao nói "Sâu sắc không ổn".

Lại chỉ nghe Trần Tiêu rung đùi đắc ý nói: "Cái này kết bái, có đạo là có phúc cùng hưởng, có phải thế không?"

Kiều Phong gật đầu, nói: "Đúng vậy."

Trần Tiêu lại nói: "Tiêu đệ ta trước đó đã có một cái kết bái đại ca một cái kết bái muội muội, đại ca gọi Điền Bá Quang, muội muội gọi Nghi Lâm, mấy vị cũng đều biết?"

Chuyện này đã sớm trong giang hồ truyền ra, Kiều Phong thân là bang chủ Cái bang, cái này Cái Bang tin tức vô cùng nhất linh thông, như thế nào không biết? Lại là gật đầu: "Việc này ta biết rõ."

Trần Tiêu rồi nói tiếp: "Ta hôm nay cùng ba vị huynh đệ kết bái, cái kia tự nhiên là sâu sắc chuyện tốt rồi, là sâu sắc phúc khí. Cái này có phúc muốn cùng hưởng, cho nên ta là ý định, dứt khoát sẽ đem ta trước đó kết nghĩa đại ca cùng kết bái muội muội cũng mang lên, như vậy tốt nhất. Không biết có thể là không thể?"

Hắn thốt ra lời này xong, Kiều Phong lập tức cao cao giơ ngón tay cái lên, khen: "Trần lão đệ cái này trái tim trắng, thật sự là không phản đối. Tốt! Cái này nếu không đáp ứng, cái kia coi như cái gì có phúc cùng hưởng?"

Lúc này thời điểm Đoàn Dự cũng tại một bên cũng nói: "Đúng vậy a đúng vậy a, ta trước đó còn cùng Lệnh Hồ đại ca cũng kết bái rồi, vậy thì dứt khoát đem hắn cũng mang lên."

Hôm nay trong nháy mắt bốn người biến bảy người, cái này vui mừng cảm giác liền càng thêm mãnh liệt rồi.

Mấy người luận mấy tuổi, Chu Bá Thông lớn nhất, Kiều Phong tắc thì sắp xếp vị thứ hai, về sau là Điền Bá Quang, Lệnh Hồ Xung, Trần Tiêu sắp xếp đệ ngũ, lại đăng sau thì là Đoàn Dự, nhỏ nhất chính là Nghi Lâm

Bốn người lúc này mới hướng về phía hương án đã bái tám bái, Chu Bá Thông đi đầu nói ra: "Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông, nay rì cùng Kiều Phong, Điền Bá Quang, Lệnh Hồ Xung, Trần Tiêu, Đoàn Dự, Nghi Lâm kết nghĩa kim lan, rì sau có phúc cộng hưởng, gặp nạn chung đem làm. Nếu là vì này mình ước, dạy ta võ công hoàn toàn biến mất, liền tiểu Cầu con mèo nhỏ cũng đánh không lại."

Kiều Phong nghe hẳn lập thể như vậy cổ quái, nhin không được buồn cười. Chu Bá Thông trợn mắt nói: "Cười chuyện gì? Mau cùng lấy niệm."

Lúc này Kiều Phong Trần Tiêu Đoàn Dự ba người cũng đều đi theo đọc một lần, sau đó dùng rượu lịch đấy, bái kiến huynh trưởng.

Bốn người cái này tính toán kết bái thành công, hôm nay Trần Tiêu huynh đệ đội hình chưa từng có lớn mạnh, tối thiểu nhất, đi tới chỗ nào ăn uống miễn phí đó là tuyệt đối không có nửa điểm vấn đề.

Lại vui vẻ giúp nhau kêu vài tiếng, bốn người cái này liền trở về Tùng Hạc lâu, vừa mới lên tới lầu hai, lại chỉ thấy hai cái tên ăn mày đứng ở đây trước bàn mặt, một người trong đó cả thọt một chân, chống một đầu quái trạng, người thứ hai là cái sấu mi khổ kiếm lão già.

Hai cái tên ăn mày vừa thấy Kiều Phong đi lên, nhanh chóng đã đi tới, cung kính xoay người hành lễ.

Cái kia cả thọt đủ đàn ông nhìn nhìn đứng ở một bên Trần Tiêu Lão Ngoan Đồng còn có Đoàn Dự ba người, muốn nói chuyện, rồi lại ngừng không nói.

Kiều Phong tự nhiên biết rõ nguyên nhân gì, nói: "Đều là nhà mình huynh đệ, không cần tương đầu điểm."

Được Kiều Phong cho phép, cái kia cả thọt đủ đàn ông cái này mới thấp giọng nói: "Khỏi bấm đại ca, đối phương ước định mình rì sáng sớm, ở đây Huệ Sơn trong chòi nghỉ mát gấp gờ."

Kiều Phong nhẹ gật đầu, nói: "Không khỏi quá sốt ruột chút ít."

Lúc này đằng sau lão giả kia nói: "Huy nh đệ vốn theo chân bọn họ nói, cuộc hẹn quyết định ba rì về sau. Nhưng đối với phương tựa hồ biết rõ chúng ta nhân thủ không đồng đều, miêng ra chê cười nói như vậy, nói ra nếu như không dám phó ước, Minh triều không đi cũng thành."

Kiều Phong nói ra: "Đúng rồi, người đồn đãi xuống dưới, đêm nay Canh [3] mọi người ở đây Huệ Sơn tề tựu. Chúng ta tới trước, chờ đối phương đến đây phó ước."

Hai người khom người đáp ứng, quay người xuống lầu.

Trần Tiêu đứng ở một bên nghe xong, trong nội tâm chợt cả kinh, ám đạo:thăm nghĩ: "Xem tình hình này, sợ không phải kiều nhị ca muốn đi gặp cái kia Nhất phẩm đường? Trong lúc này lại sắp phát sinh về thân phận của hần bạo lộ chuyện kia?"

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu trong nội tâm càng phát ra được chữ gấp, ám đạo:thăm nghĩ: "Ta nên như thế nào giúp đỡ Kiều nhị ca một đám?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 57: Phân tích nội công

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Chu Bá Thông ở một bên cười nói: "Rất tốt, rất tốt, cái này lại có thú vị á..., ha ha. Đi một chút đi, chúng ta cái này đi nhìn một cái nào nhiệt."

Cái này Lão Ngoan Đồng làm người mặc dù bừa bãi, Nhưng lại không ngốc.

Cái Bang có bức này đại địch, hần nói đi nhìn nào nhiệt là giả, đi hỗ trợ sợ mới là thật đấy.

Đoàn Dự cũng nói: "Tiểu đệ mặc dù võ công không ra hồn, thực sự muốn đi, kiều nhị ca có thể đồng ý có thể sao?"

Kiều Phong lại nhìn một chút Trần Tiêu, thấy Trần Tiêu cũng là ý định cùng đi bộ dáng, nói: "Chu đại ca tự nhiên là không có vấn đề đấy, chỉ là sợ địch nhân ra tay tàn nhẫn âm độc, Lục đệ tu cần thận chút. Về phần Ngũ đệ, tác thì ngàn vạn không thể tùy tiện hiện thân."

Trần Tiêu nhẹ gật đầu, Đoàn Dự thì là vui vẻ nói: "Tự nhiên tuân theo nhị ca dặn dò."

Lão Ngoan Đồng lúc này nâng dậy Hồng Thất Công, hần và Hồng Thất Công thông qua Vương Trùng Dương nhận thức, quan hệ tự nhiên thân cận một ít.

A Chu A Bích cùng Vương Ngữ Yên tam nữ nghe nói Kiều Phong bang phái cùng người khác ước hẹn đấu, cũng đều rất là hiếu kỳ. Dù sao hiện tại không nóng nảy bên trên Thiếu Lâm, cùng đi nhìn xem cũng là không tệ.

Vương Ngữ Yên vốn là thì ra là ý định đi theo Đoàn Dự bên trên Thiếu Lâm đi tìm biểu ca Mộ Dung Phục, bỗng nhiên tâm đó giật mình, nhớ lại Kiều Phong chỗ Cái Bang tin tức vô cùng nhất linh thông, lúc này đứng người lên, đi vào Đoàn Dự bên người, nhỏ giọng nói: "Đoàn công tử, có thể không giúp ta hỏi một chút, biểu ca ta bây giờ đang ở thì sao? Ân, Cái Bang tin tức vô cùng nhất linh thông, ta lại cùng Kiều bang chủ không quen..."

Nghe Vương Ngữ Yên nói như thế, Đoàn Dự trong nội tâm vị chưa khó chịu, có điều nghĩ lại đến Trần Tiêu cái kia câu "Tình thành chỗ đến kiên định", lập tức lại hưng phấn lên, ám đạo:thăm nghĩ: "Vương cô nương mặc dù hay (vẫn) là quái niệm nàng Mộ Dung biểu ca, Nhưng là ít nhất bây giờ là chịu chủ động nói chuyện với ta rồi." Nghĩ tới đây, Đoàn Dự trên mặt thất bại quét qua quét sạch, xống Kiều Phong nói: "Kiều nhị ca, không biết người có biết hay không Mộ Dung Phục Mộ Dung công tử bây giờ đang ở thì sao?"

Vừa mới Vương Ngữ Yên cùng Đoàn Dự nói chuyện, Kiều Phong cũng đã nghe vào tai dậm (ở bên trong), nghi ngờ nói: "Còn không biết vị này chính là..."

Hần cái này người gần đây hào sảng, lúc trước mặc dù cùng tam nữ một bàn, Nhưng là được Trần Tiêu Lão Ngoan Đồng cùng Đoàn Dự cái này ba cái hảo huynh đệ, trong lúc nhất thời sẽ đem Vương Ngữ Yên tam nữ thân phận đem quên đi, lúc này mới giật mình còn không biết tam nữ thân phận, tranh

thủ thời gian ôm quyền nói: "Kiều mẫu thô tục đã quen, vừa rồi chưa từng thỉnh giáo, kính xin cô nương rộng lòng tha thứ."

Đoàn Dự ở một bên cười ha hả nói: "Vị này chính là Vương Ngũ Yên Vương cô nương, Mộ Dung Phục Mộ Dung công tử là nàng biểu ca."

Nghe được người trước mắt là Mộ Dung Phục biểu muội, Kiều Phong kinh hãi, nói: "Ta tổ nghe thấy Cô Tô Mộ Dung thị đại danh, lần này tới đến Giang Nam, là được vì hấn mà đến. Nghe nói Mộ Dung Phục nho nhã anh tuấn, võ công cao cường, Nhưng là còn chưa có không có nghe các huynh đệ đã từng nói qua ở nơi nào nhìn thấy hấn."

Vương Ngũ Yên nghe hấn nói Mộ Dung Phục "Võ công cao cường, dung mạo tuấn nhã", trong nội tâm ngọt cực kỳ hưởng thụ, mặt sắc đỏ bừng, trong lúc nhất thời đối với Kiều Phong ấn tượng tốt, nhẹ giọng hỏi: "Kiều bang chủ ở xa tới tìm hấn, là muốn kết giao hấn cái này bằng hữu sao?"

Kiều Phong nhưng lại thờ dài, thần sắc âm trầm, lắc đầu nói: "Ta vốn hy vọng được có thể kết giao vị bằng hữu kia, nhưng chỉ sợ không cách nào như nguyện rồi." Vương Ngũ Yên hỏi: "Vì cái gì?" Kiều Phong nói: "Ta có một cái hảo hữu chí giao, hơn hai tháng trước chết oan chết uổng, mọi người đều nói là người biểu ca Mộ Dung Phục hạ độc thủ."

Nói đến đây, Vương Ngũ Yên cũng là thần sắc âm trầm. Chuyện này vô luận như thế nào cũng là giải thích không rõ, trừ phi thật có thể nhìn thấy biểu ca Mộ Dung Phục, ở trước mặt hỏi rõ mới thành.

Một đoàn người nối đuôi nhau xuống lầu, vừa đi, Chu Bá Thông bên cạnh hỏi Trần Tiêu nói: "Ngũ đệ, người cái này dạy ta hòa điểm đao công phu được không? Đại ca đem (chiếc) ta bộ này tả hữu vật nhau cùng Không Minh Quyền công phu dạy cho người."

Trần Tiêu xem cái kia hầu bộ dáng gấp gáp, biết rõ Chu Bá Thông cái này người có chút yêu võ thành si, bộ này Hóa Viêm đao pháp không dạy cho hấn, hấn là nói cái gì cũng không biết bỏ qua đấy, lúc này trả lời: "Nhìn Chu đại ca người nói, có điều chính là một bộ hòa điểm đao ấy ư, một hồi đến địa phương ta dạy cho người là được."

Chu Bá Thông nghe hắc hắc thẳng vui cười, Kiều Phong lại hiếu kỳ hỏi: "Ngũ đệ, người như thế nào không có nửa điểm võ công?"

Trần Tiêu cười hắc hắc nói: "Không có biện pháp, huynh đệ ta cũng là mới nhập giang hồ, cái này võ công còn một mực chưa kịp luyện đây này —— đúng rồi, Kiều Đại ca, trong lúc này lực, muốn như thế nào mới có thể ngưng tụ ra đến à?"

Hấn đã được hệ thống hơn hai mươi năm tu vi dự trữ, hết lần này tới lần khác chính là trong lúc này lực bước đầu tiên không có nửa điểm đầu mối. Hôm nay cuối cùng đã có cơ hội, cái kia tự nhiên là muốn hỏi cái tình huống đấy.

Kiều Phong nghĩ nghĩ, hỏi: "Ngũ đệ, cái này người huyết vị, nhất là phần bụng huyết vị, người cũng đã biết?"

Cái này còn không há mồm sẽ tới?

Trần Tiêu không cần nghĩ liền trả lời: "Biết rõ. Trong cực, quan nguyên, cửa đá, Khí Hải, âm giao, Thần Khuyết, hơi nước, cái này bảy cái đại huyết là ở đốc mạch phía trên, Khí Hải thì ra là tặc xung đan điền. Mặt khác còn có đủ thiếu âm thận kinh (trái qua) đại hách, tức giận huyết, bốn đây, trong rót, hoang du năm huyết, cùng với đủ Dương Minh Vị Kinh Thiên Khu, bên ngoài lăng, đại cực, đường nước chảy, trở về cái này năm huyết."

Nghe Trần Tiêu những kiến thức này cơ hồ há miệng sẽ tới, Kiều Phong cười to, nói: "Ngũ đệ dễ nhớ tính. Đã Ngũ đệ cũng đã nhớ kỹ cái này phần bụng toàn bộ \*\* huyết, cái này nội lực, Nhưng chính là lấy đồ trong túi giống như dễ dàng."

Nghe Kiều Phong nói đơn giản như vậy, Trần Tiêu kinh ngạc nói: "Kiều nhị ca, đây là nói như thế nào?"

Kiều Phong đáp: "Cái này ngưng tụ nội lực, đơn giản chính là thông qua ngón tay kim trừ Khí Hải bên ngoài \*\* huyết, hấp dẫn chúng ta chỗ ăn đồ ăn năng lượng quy đến Khí Hải bên trong mà thôi."

"Theo nhất bên ngoài Thiên Khu, bên ngoài lăng, đại cực, đường nước chảy, trở về tuần hoàn một chu, về sau quá độ đến lớn hách, tức giận huyết, bốn đây, trong rót, hoang du, lại đến nhất zhōng yāng trong cực, quan nguyên, cửa đá, âm giao, Thần Khuyết, hơi nước, như vậy liền xem như một cái Chu Thiên. Như thế mỗi rì chậm rãi kim cái này mấy cái huyết vị, ước chừng chừng một tháng, liền có thể cảm giác được Khí Hải ở trong có tức giận sinh ra, cái này là nội lực."

"Nội lực sinh ra về sau, không tiếp tục tu ngón tay kim, chỉ cần ý thức dẫn đạo nội lực tiếp tục ở đây \*\* trong huyết tuần hoàn, đây cũng là chúng ta bình thường theo như lời ngời xuống Luyện khí rồi."

Cái này... Trong lúc này lực là như vậy sinh ra hay sao?

Trần Tiêu một mực nhớ kỹ nội lực phương pháp tu luyện, bỗng nhiên tâm đó, bừng tỉnh đại ngộ.

Trong lúc này lực, nói trắng ra là kỳ thật chính là sinh vật có thể một loại, kim Khí Hải chung quanh 16 huyết, là dẫn đạo ăn vào đi đồ ăn năng lượng đi về hướng, đem (chiếc) ăn hết đồ vật chỗ sinh ra năng lượng, chứa đựng đến huyết Khí Hải ở bên trong, mỗi ngày đều chứa đựng một ít, như vậy cả đám sử dụng thời điểm cái này sinh vật có thể tích góp từng tí một lượng đã rất lớn, tự nhiên cũng sẽ xuất hiện đủ loại siêu việt thường nhân võ công rồi.

Cái này... Cái này rõ ràng chính là Đạo gia dẫn đường thuật ah!

Lúc này thời điểm lại nghe Kiều Phong nói: "Chỉ là chứa đựng nội lực còn chưa đủ, chúng ta tập võ người trong, bình thường đều muốn tận lực đem

(chiếc) tức giận giữ lại trong người, tránh cho vô vị xói mòn."

"Chúng ta người tập võ cũng cần vận động, mà vận động thời điểm, sẽ sinh ra nhiệt [nóng], sẽ chảy mồ hôi. Cái này luồng nhiệt [nóng] chính là tức giận. Cái gọi là luyện tinh hóa tức giận, chính là vận dụng sinh ra cái này nhiệt [nóng]."

"Nhưng là, trên người của chúng ta có vô số cọng lông lỗ, một vận động nóng lên, phát nhiệt, tức giận liền từ trong lỗ chân lông tản mát ra đi."

"Cho nên có đạo là võ công có cao thấp chi phân, lợi hại võ công, kỳ thật chính là có thể rất tốt khống chế những...này nhiệt [nóng]."

"Người thời gian tu luyện, không kém nhiều. Lợi hại võ công, Nhưng dùng rất tốt chứa đựng phát huy những...này nhiệt [nóng], thì ra là chúng ta tục xưng nội lực, kém một chút võ công, tắc thì luyện thập phần, có thể phát huy ra đến cũng bất quá chỉ có năm phần bốn phần thậm chí là ba phần. Cho nên mới có tu luyện đồng dạng thời gian, thực lực lại không đồng dạng như vậy tình huống."

Trần Tiêu nghe con mắt đều tỏa sáng: "Cái này võ công, kỳ thật nói căn bản chút ít, cái kia chính là lại để cho người có thể rất tốt bảo tồn trong cơ thể sinh vật có thể phương thức ah. Nói ví dụ chúng ta ăn một bữa cơm có thể sinh ra 100 sinh vật có thể, người bình thường ngoại trừ duy trì tánh mạng cần thiết 30 bên ngoài, những thứ khác bảy mươi đều bất tri bất giác tản mát rồi. Học được kém một chút người có võ công, tắc thì ngoại trừ cái kia 30 bên ngoài, chỉ có thể bảo tồn cái hai ba mươi, nếu tu luyện tuyệt đỉnh người có võ công, tắc thì có thể bảo tồn 50~60 sinh vật có thể!"

Cái này quả nhiên cùng mình trước đó tưởng tượng không sai biệt lắm.

Tốt võ công, Nhưng dùng càng nhiều nữa giữ lại sinh vật có thể, ở đây sử dụng thời điểm lập tức bộc phát cũng nhiều hơn, kém một chút võ công, thì là bảo tồn thiếu chút ít, sử dụng thời điểm bộc phát cũng ít chút ít.

Như vậy tính toán, khó trách võ công có cao thấp, quả nhiên là không giống với ah.

Trần Tiêu lại hỏi: "Cái này nhiệt [nóng], thì ra là nội lực, rốt cuộc muốn như thế nào giữ lại trong người không ngừng đi ra ngoài đâu này?"

Kiều Phong cười nói: "Cái này đơn giản, trong cơ thể có nội lực về sau, lại để cho nội lực chảy - khắp toàn thân, đóng chặt toàn thân lỗ chân lông là được rồi. Đương nhiên chúng ta thêm nữa... Sử dụng phương pháp là bình thường không sử dụng nội lực thời điểm, đem (chiếc) sở hữu tất cả nội lực đều tồn trong đan điền. Cho nên mới nói, đan điền vừa vỡ, không thể chứa đựng nội lực, người liền chung thân nếu không có thể tập võ."

Nguyên lai là như vậy, nguyên lai là như vậy!

Ha ha, trước đó làm phức tạp ta lớn nhất nan đề rốt cục giải quyết!

Trần Tiêu nước mắt mục ah, lúc này rốt cục có thể luyện võ công nữa à, thủ được mây mờ trăng tỏ mình ah!

Chỉ cần một loạt có nội lực, vậy thì có thể đạt được hệ thống hai mươi... Chờ ta một chút tính toán, cứu Nghi Lâm mười năm, lừa dối Đồng Phương mười từ ba năm, cứu Diệt Tuyệt sư thái một năm, phân tích hỏa điểm đao sáu năm, phân tích tiểu vô tướng công bốn năm, cộng lại chính là trọn vẹn 24 năm tu vị ah! Nhưng lại không giảm giá! Không giảm giá ah!

Cái này 24 năm tu vị, quả chỉ là nếu so với bên trên những người khác ba bốn mươi năm đấy...

Lại không nghĩ, Trần Tiêu vừa nghĩ tới đây, trong đầu vậy mà bỗng nhiên xuất hiện hệ thống nhắc nhở ——

"Nhắc nhở: Nội lực tu vị chứa đựng căn cứ {Kí Chủ} tu luyện đệ nhất bộ nội công tâm pháp phẩm cấp cung cấp. Thịnh {Kí Chủ} thận trọng lựa chọn đệ nhất bộ nội công tâm pháp."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 58: Âu Dương Khắc

Converted by: là là la(tangthuvien)

Ta cái Ấc, ta đi đâu tìm cao thâm nội công đi à? Tiểu vô tướng công có thể tăng lên nội lực tu vị nhưng là nó không có bước đầu tiên ah! Chín âm chân kinh ngược lại là có một dịch căn rền cốt quyền sách, vấn đề là cái thế giới này chín âm chân kinh hay (vẫn) là khắc vào trong cổ mộ đấy sao? Thần Tiên tỷ tỷ tiền đưa ta về nhà a, ta dễ chịu tổn thương ah!

Vân...vân, đợi một tý, ta như thế nào nhớ rõ Kiều Phong nội lực cũng rất khủng bố kia mà?

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu lặng lẽ thọt Kiều Phong cánh tay, nhỏ giọng hỏi: "Cái kia kiều nhị ca, ngươi luyện chính là cái gì nội công à? Ngươi Hàng Long chương đối nội lực yêu cầu rất cao a?"

Kiều Phong cười nói: "Ta ngay từ đầu luyện chính là Thiếu Lâm công phu, có điều về sau tự chính mình lại cho sửa lại thoáng một phát. Ân, có lẽ không thua tại Thiếu Lâm những cái...kia cao thâm nội công tâm pháp rồi."

Nguyên lai là như vậy, kiều nhị ca xem ra là căn cứ một bộ bình thường cấp bậc nội công tâm pháp, chính mình nghiên cứu ra đến đây càng cao tâm pháp đây.

Hôm nay Trần Tiêu đối với Kiều Phong luyện võ thiên phú thật sự là bội phục đầu rạp xuống đất, âm thầm nói: "Kiều nhị ca đều có thể, ta thử xem, cũng có thể không có vấn đề. Hừ hừ, trước chờ ta tìm bản nội công tâm pháp đây..."

Chính nghĩ tới đây, bỗng nhiên chỉ thấy trên đường lớn hai cái quần áo rách rưới, khát nôi (\*ăn mày) bộ dáng đàn ông vội vàng chạy tới, hai người kia thi triển khinh công, mới thoáng cái liền chạy vội tới trước mắt, đồng loạt khom người, một người nói ra: "Khởi bẩm bang chủ, Cô Tô Mộ Dung phục mang theo hai cái hảo thủ cùng cái khác áo trắng nam tử đã đến 'Đại nghĩa phân đà' 'Tuồng đà chủ biết được bang chủ lúc này, đặc phái thuộc hạ đến đây cáo tri.'"

Mộ Dung Phục, rõ ràng tự mình đến rồi!

Kiều Phong nhú nhú mày, nói: "Ta đi nhìn một cái." Hắn e sợ cho phát sinh cái gì đại xung đột, đi cái gì gấp, nhưng vẫn là không quên nói cho hai người kia, nói: "Mấy vị này đều là hảo huynh đệ của ta, hai người các ngươi mang bọn họ chạy tới."

Cái kia hai người đàn ông mặt lộ hi sắc, cùng kêu lên đáp: "Vâng!" Cung kính xông Trần Tiêu bọn người hành lễ, nói: "Kiều bang chủ đi đầu một bước, mấy vị bên này thỉnh."

Hai người đàn ông phía trước dẫn đường, đi về phía trước gần dặm, gầy mà phía bên trái, quanh co đi lên ở nông thôn điền kinh. Vùng này đều là cực mập sống ruộng tốt, khắp nơi cang sông giao nhau.

Đi đáp số dặm (ở bên trong), vượt qua một mảnh rừng cây hạnh, chỉ nghe một bả tràn ngập từ tính giọng nam vang lên, nói: "Kiều bang chủ, Mộ Dung huynh vì tìm ngươi, tự mình tìm được ra, các ngươi không nói giảng cấp bậc lễ nghĩa thì cũng thôi đi, vì sao rồi lại đem chúng ta bao bọc vây quanh?"

Trần Tiêu nghe xong cái thanh này thanh âm, trong nội tâm hiểu kỳ, không biết người nói chuyện phải hay là không chính là cùng kiều nhị ca kỳ danh "Dùng kia chỉ đạo còn thì kia thân" Mộ Dung Phục, đài chuyển qua rừng cây hạnh, Trần Tiêu trước thấy được bốn gã bạch y nữ tử, rất xa đứng ở một bên.

Những cái...kia bạch y nữ tử đều là hai mươi hai mươi ba tuổi niên kỷ, lông mày xanh đôi mắt đẹp, cực kỳ xinh đẹp. Lại nhìn bốn người kia giữa cổ trần quý hồ cầu, một nhân vật trong giây lát xuất hiện ở Trần Tiêu trong đầu.

Lại đi đi về trước vài bước, rồi lại nhìn thấy bốn nam nhân, bị một đám lớn nhỏ tên ăn mày cho bao quanh vây quanh ở zhōng yāng.

Một người cầm đầu tướng mạo tuấn nhã, tay phải cầm quạt xếp, mặc (đeo; xuyên) một thanh sắc trường bào, tay trái trên ngón tay đeo cái hán nhân ngọc, đây mặt mỉm cười nhìn đứng ở trước mặt hắn Kiều Phong.

Một cái khác nam tử thì là một thân bạch sa tanh kim tuyến thêu hoa trường bào, nhẹ cầu buộc nhẹ, cầm trong tay quạt xếp, thần thái thật là tiêu sái, ba mươi lăm sáu tuổi, hai mắt bay xéo, diện mục tuấn nhã, rồi lại khí khái hào hùng bức người, trên người quần áo và trang sức cách ăn mặc, nghiêm nhiên là một vị phú quý Vương Tôn.

Sau hai người một cái là vị dung mạo thon gầy trung niên đàn ông, thân hình rất cao, mặc một thân vải xám trường bào, mang trên mặt một luồng bất thường bừng bừng thần sắc. Tên còn lại tắc thì người nọ thân hình nhỏ gầy, ước chừng ba mươi hai mươi ba tuổi niên kỷ, hai gò má lõm, giữ lại lưỡng phiết đuôi chuột tu, lông mi rủ xuống, dung mạo thập phần xấu xí.

Trần Tiêu thầm nghĩ trong lòng: "Quả nhiên là Âu Dương Khắc! Hắn tại sao cùng Mộ Dung Phục đi đến cùng đi rồi hả? Cái kia người cao hãn là chính là Bao Bất Đồng? Nhỏ gầy chính là Phong Ba Ác?"

Lúc này Vương Ngữ Yên a Chu A Bích tam nữ từ lâu kinh (trải qua) thấy được Mộ Dung Phục, Vương Ngữ Yên "Ah" một tiếng thờ nhẹ, liền hướng Mộ Dung Phục nghênh đón, vừa chạy vừa nói: "Biểu ca, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Lại không nghĩ Mộ Dung Phục còn không có đáp lời, Trần Tiêu liền trong nội tâm gọi hồng bét.

Cái này Mộ Dung Phục đối với Vương Ngữ Yên còn có thể xem như quân tử, Nhưng là cái này Âu Dương Khắc đã có thể khó mà nói rồi. Cái này choáng nha so Điền Bá Quang còn sắc, Điền Bá Quang tốt xấu hiện tại coi như cái tà quy chính rồi, cái này Âu Dương Khắc vậy cũng chính là tuyệt đối không có sửa, đã sắc đến thực chất bên trong gia hỏa.

Quả nhiên, Âu Dương Khắc vừa thấy Vương Ngữ Yên cái kia gần như không hề khuyết điểm nhỏ nhất khuôn mặt, lập tức hai mắt sáng rõ, vươn tay ra một bả ngăn lại, sau đó cực kỳ quân tử phạm ôm quyền vái chào, hai mắt lại chăm chú nhìn Vương Ngữ Yên mặt, hỏi: "Tại hạ Tây Vực Bạch Đà sơn Âu



Dương Khắc, không biết vị này cô nương xinh đẹp xưng hô như thế nào?"

Chính là Vương Ngũ Yên gặp được Mộ Dung Phục, cái đó còn có thể lý những người khác, cũng không đáp lời, chỉ là chạy tới Mộ Dung Phục trước mặt, nhẹ giọng hỏi: "Biểu ca, người gần chút ít rì từ, khá tốt không tốt?"

Vương Ngũ Yên nhìn thấy Mộ Dung Phục, trong nội tâm cái kia đúng thật là vừa mừng vừa sợ, lại không nghĩ Mộ Dung Phục rõ ràng không có trả lời vấn đề của nàng, chỉ là xông Âu Dương Khắc nói ra: "Đây là đang hạ biểu muội, họ Vương, tên Ngũ Yên."

Hắn cái này một không để ý tới Vương Ngũ Yên, Vương Ngũ Yên trong nội tâm lập tức cảm thấy thất vọng, lại chỉ nghe Âu Dương Khắc ở một bên nịnh nọt nói: "Ah nha, uyển này Thanh Dương, ngữ cười Yên Nhiên, Vương cô nương danh tự thật là tốt nghe."

Mộ Dung Phục nói: "Biểu muội người xinh đẹp, danh tự tự nhiên cũng là vô cùng tốt đấy."

Hai người bọn họ tại đầu đó kẻ xướng người họa, Vương Ngũ Yên lại chỉ cảm thấy Mộ Dung Phục cũng không có chính thức đem nàng để ở trong lòng, không khỏi có chút thất thần.

Kiều Phong ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, thấy cái này Âu Dương Khắc vừa thấy được Vương Ngũ Yên là được một bộ gấp sắc bộ dáng, nghĩ đến cũng không phải người tốt lành gì, ngay tiếp theo đối với Mộ Dung Phục ấn tượng cũng kém hai phần, thần nhiên nói: "Mộ Dung huynh đến vừa vặn, ta trong bang các vị huynh đệ một mực cũng hoài nghi là người giết ta giúp đỡ Mã phó bang chủ, hôm nay Mộ Dung huynh đích thân đến, tự nhiên thuận tiện giải quyết việc này."

Mộ Dung Phục xong Tiêu Phong liền ôm quyền, nói ra: "Kiều huynh có này hỏi, cũng chính là tại hạ hôm nay này đến mục đích. Phải biết rằng quý bang Mã phó bang chủ bất hạnh gặp nạn thời điểm, ta đang tại..."

Cái Bang dù sao nhân số phần đông, này đây ngoại trừ trợ giúp Kiều Phong bên ngoài, còn có hai người Phó bang chủ, theo thứ tự là Mã Đại Nguyên cùng Hồng Thất Công.

Chỉ có điều luận võ công, Mã Đại Nguyên nhưng lại so Hồng Thất Công yếu nhược không ít.

Hắn bên này kể ra lấy lúc ấy hắn cũng không tại tràng căn cứ chính xác theo, Nhưng Vương Ngũ Yên đã thấy sự chú ý của hắn thủy chung đều không có phóng tới trên người mình, không khỏi một tiếng thờ dài, yên lặng cúi đầu xuống, đi tới một bên.

Đoàn Dự ở phía xa xem trong nội tâm vừa chua xót vừa đau, Trần Tiêu thấy hắn mặt sắc có chút tái nhợt, biết rõ đây là vì tình gây thương tích, cũng là không có biện pháp gì.

Ngược lại là lúc này thời điểm Lão Ngoan Đồng ở một bên giữ chặt Trần Tiêu cánh tay, nói ra: "Ngũ đệ, hắc hắc, bọn họ ở bên kia nói chuyện chánh sự, người vừa vặn thừa cơ hội này dạy ta hóa điểm đao, được không? Chính là giáo giáo ta một ít vận khí lúc tư thế là được."

Hắn tất nhiên là không tin Trần Tiêu có thể minh bạch hóa điểm đao loại này cao thâm võ công pháp môn tu luyện, cho nên chỉ là cầu cái hóa điểm đao vận khí thời điểm tư thế.

Trần Tiêu nghe buồn cười, thầm nghĩ trong lòng: "Lão Ngoan Đồng lão nhân này gần đây mê, ta không bằng liền dứt khoát lừa gạt hắn một lừa gạt, hắc hắc."

Lập tức chính sắc nói: "Chu đại ca, ta đây hiện tại sẽ dạy người?"

Lão Ngoan Đồng đầu điểm gà con mỏ thóc giống như, nói: "Hiện tại sẽ dạy!"

Trần Tiêu lời kéo Lão Ngoan Đồng rất xa đi đến một chỗ không người địa phương, nói ra: "Ngọn lửa này đao đầu rồi, chú ý đúng là đem (chiếc) nội lực trước do hai chân chỗ đủ tam dương kinh (trái qua) tầm đó vận hành, sau đó chuyển tới đủ quá âm tỳ kinh (trái qua), về sau hội tụ đến đan điền, từ đan điền chuyển vận đến Thiên Trung, lúc sau Thiên Trung tuần hoàn đến hai tay tam dương kinh (trái qua) trong."

Lão Ngoan Đồng nghe hắn nói sát có chuyện lạ, cũng mặc kệ mọi việc, là đúng hay không đúng, trước theo lời luyện vài vòng, bỗng nhiên kinh ngạc nói: "Ồ? Ha ha, thú vị, thật tốt chơi, bàn tay của ta như thế nào hội (sẽ) nóng lên hay sao?"

Nói đến đây, Lão Ngoan Đồng một đôi mắt chăm chú nhìn Trần Tiêu, cười hắc hắc nói: "Ngũ đệ, người ngọn lửa này đao pháp môn tu luyện, sẽ không phải là thật sao? Ân, ta cái này một luyện thì có hiệu quả, nói người cái này pháp môn là biên đấy, ta xem sâu sắc không có thể."

Trần Tiêu cười nhìn Lão Ngoan Đồng tức, nói ra câu kia truyền lưu thiên cổ mà nói: "Mặc kệ Hắc Miêu bạch mèo, có thể bắt đến con chuột đúng là tốt mèo —— Chu đại ca người còn muốn không cần tiếp tục nghe?"

Chu Bá Thông ngay từ đầu vốn chỉ có điều đồ tốt chơi, không nghĩ tới rõ ràng thật sự tu luyện đi ra một ít hiệu quả, lần này vui vẻ râu ria lông mi đều bay lên, giữ chặt Trần Tiêu cánh tay, vội la lên: "Phía dưới đầu này? Phía dưới đầu này?"

Trần Tiêu vô ý thức liền muốn nói "Phía dưới đã không có", có điều tưởng tượng lời này thực nói ra, Lão Ngoan Đồng không phải tức điên không thể, chịu khó lấy cười nói: "Sau đó đem nội lực vận hành đến tay Dương Minh đại trảng kinh (trái qua) bên trên hai gian, ba gian, Hợp Cốc cái này ba cái huyết đạo lên, trong đầu lặng yên muốn đem (chiếc) cái này chân khí sắc đi ra ngoài là được rồi. Chu đại ca nếu không người thử xem?"

Chu Bá Thông cái đó còn do dự, lập tức theo lời dựa theo phương pháp này tuần hoàn, cả đám nội lực đều tập trung vào hai gian, ba gian, Hợp Cốc cái này ba cái huyết đạo bên trên về sau, vung mạnh lên tay, lập tức chỉ nghe "Vù" một tiếng, rõ ràng thật sự bị hấn cho bổ ra một đạo thu nhỏ lại kiểu hóa điểm đao chường phong!

Chỉ có điều Cưu Ma Trí thân là Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, nội lực so Chu Bá Thông muốn hùng hậu, hơn nữa một lòng, Chu Bá Thông nội lực đường đi cùng ngọn lửa này đao cũng không phải là như vậy hợp phách, này đây uy lực tự nhiên thì ra là sâu sắc không bằng rồi.

Chính là Chu Bá Thông đầu thêm được rồi cái này rất nhiều, hấn cảm thấy cái này võ công rất thú vị, ha ha cười cái này vung một đao, cái kia vung một đao, chính ở thời điểm này, chợt nghe được bên kia Đoàn Dự kêu lớn: "Âu Dương Khắc, người làm gì?"

Trần Tiêu quay đầu nhìn lại, chính nhìn thấy Âu Dương Khắc muốn kéo Vương Ngữ Yên tay, lại bị Đoàn Dự cho ngăn lại.

Lúc trước Trần Tiêu lần đầu tiên chứng kiến Âu Dương Khắc, đã biết rõ hôm nay việc này khẳng định không dễ dàng như vậy giải quyết. Cái này Âu Dương Khắc đó là tiêu chuẩn ngăn tặc một người, nhất là sau lưng có bốn tuyệt một trong Tây Độc Âu Dương Phong cho hấn chỗ dựa, đó là gần đây coi trời bằng vung đã quen đấy.

Đừng nói là một cái Vương Ngữ Yên, mà ngay cả Đông Tà Hoàng Dược Sư con gái Hoàng Dung, hấn đều nhớ thương qua.

Hôm nay thấy Thần Tiên tỷ tỷ giống như bình thường Vương Ngữ Yên, dùng Âu Dương Khắc cái kia nước tiểu tính nếu có thể nhịn xuống, Trần Tiêu người này đều đảo lại ghi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 59: Hối thế gian tình là chi?

Converted by: là là la(tangthuvien)

Kỳ thật đúng lúc này buồn bực nhất đấy, không phải Đoàn Dự, cũng không phải Vương Ngữ Yên, tuyệt đối là Mộ Dung Phục rồi.

Hắn liền thuộc về trong nội tâm đã tâm thật lớn người, một mực mưu toan mưu đồ thiên hạ nghiệp lớn, vốn là lần này xuất hành trên đường gặp được Âu Dương Khắc, lập tức gạt nẩy mình, tận lực kết giao phía dưới càng là biết được cái này Âu Dương Khắc thúc thúc chính là bốn tuyệt một trong Tây Độc Âu Dương Phong, lúc ấy hấn biết đến thời điểm trong nội tâm thiếu chút nữa trong bụng nở hoa.

Hắn vốn là quyết định ý kiến hay, là thông qua Cái Bang Mã phó bang chủ cái chết chuyện này, trước cho mình gạt rửa thoát hiểm nghị, sẽ cùng Kiều Phong kết giao.

Lại không nghĩ rõ ràng ở chỗ này đụng phải biểu muội Vương Ngữ Yên, càng không có nghĩ tới Âu Dương Khắc rõ ràng như vậy không để cho mặt mũi, đang tại chính mình mặt liền đi sờ Vương Ngữ Yên tay.

Lần này đã có thể gọi hấn thế khó xử, bảo hộ Vương Ngữ Yên a, thế tất hội (sẽ) đắc tội Âu Dương Khắc, Nhưng là nếu chẳng quan tâm, đang tại nhiều như vậy hảo hán mặt, nhất là Kiều Phong đã ở trảng, thì như thế nào làm được?

Kìm nén đến cuối cùng, Mộ Dung Phục đến cùng hay (vẫn) là rất có nhanh trí, xông Âu Dương Khắc liền ôm quyền, nói: "Âu Dương huynh, ngàn vạn đừng nên trách, biểu muội bình thường rất ít gặp người, kính xin không muốn hù đến nàng."

Hắn lời này nói cũng là uyển chuyển, bên kia Lão Ngoan Đồng nhưng lại không đã làm.

Lão Ngoan Đồng vốn là chính là tâm hướng về Lục đệ Đoàn Dự đấy, trước đó lúc ăn com Đoàn Dự đối với Vương Ngữ Yên cảm tình vậy cho dù là người ngu cũng nhìn ra được, lúc này thấy loại sự tình này, cái đó còn nhịn được?

Hơn nữa vừa mới học hội hòa điểm đao, đang lo tìm không thấy đối thủ, xông lại hướng về phía Âu Dương Khắc chính là một chiêu hóa điểm đao, trong miệng kêu lên: "Âu Dương chất nhi, thúc thúc của người cái kia lão độc vật đầu này? Như thế nào một chỉ nhìn không thấy? Đến ra, vừa vặn ta hiện tại không có gì đáng giá đùa sự tình, người tới chơi với ta chơi."

Âu Dương Khắc nghe xong lão nhân này có thể gọi ra bản thân thúc thúc "Lão độc vật" ngoại hiệu, làm người nhìn về phía trên lại điên điên khùng khùng, lập tức nhớ tới trước kia thúc thúc Âu Dương Phong đã từng đã nói với hấn Vương Trùng Dương người sư đệ kia Chu Bá Thông đến.

Lần này hẳn nào dám động thủ, tránh ra Chu Bá Thông cái kia một đạo không tính quá sắc bén chường phong, cầu xin tha thứ nói: "Chu tiên bối tha tại hạ a, chờ ta thúc thúc đã đến, lại để cho hắn đem làm đối thủ của ngươi."

Hắn bên này cầu xin tha thứ, bên kia Phong Ba Ác lại là tốt nhất đấu, lớn tiếng kêu lên: "Thế gian yêu nhất đánh nhau chính là ai? Đó là Giang Nam một trận gió Phong Ba Ác, hôm nay cuối cùng đã tìm được đối thủ tốt, đánh trước qua nói sau." Nói xong trên không trung một cái xoay người, hướng Chu Bá Thông liền lao thẳng tới trước đây.

Chu Bá Thông vốn là thực lực xa so sánh Phong Ba Ác vì cao, Nhưng là hắn tâm học hòa diễm đao, đó chính là giống như tiểu hài tử đã nhận được một kiện rất hợp tâm ý món đồ chơi mới, đó là nói cái gì cũng không muốn ném đấy.

Hắn bên này hòa diễm đao sử (khiến cho) không đủ thuần thực, thực lực đại giảm, Phong Ba Ác nhưng lại ý chí chiến đấu chính thịnh, hai người rõ ràng trong lúc nhất thời đấu cái lực lượng ngang nhau, trong nháy mắt chiến làm một đoàn.

Đúng lúc này, một cái âm dương kỳ quặc thanh âm truyền đến: "Ta Mộ Dung huynh đệ cùng Vương cô nương sự tình, ngươi tiểu tử này tính toán cái đó rồi hành? Mộ Dung huynh đệ đều không nói chuyện, ngươi ngược lại là mở miệng trước bảo ta Mộ Dung huynh đệ khó xử, lẽ nào lại như vậy, chính thức lẽ nào lại như vậy!"

Tiếng nói vừa dứt, một đạo tro sắc thân ảnh lao thẳng tới Đoàn Dự, đó chính là trước đó vẫn đứng ở đây Mộ Dung Phục bên người bao Tam tiên sinh.

Lúc này ở trăng tắt cả mọi người không nghĩ tới chiến đoàn vậy mà hội (sẽ) bởi vì Âu Dương Khắc cái này vốn là hoàn toàn râu ria người kéo ra, Kiều Phong ở một bên xem nhứ này, lại nói tiếp lúc trước hắn cực kỳ coi trọng Mộ Dung Phục, một mực không muốn khiến cho xung đột.

Lại không nghĩ Mộ Dung Phục lại có thể biết cùng Âu Dương Khắc như vậy Hoa Hoa Công Tử (Play Boy) đi đến cùng một chỗ, Kiều Phong lúc trước xem Âu Dương Khắc tùy thân luôn mang theo vài tên vũ mị phóng đảng mỹ nữ rêu rao là được đã nhìn hắn không dậy nổi, vừa mới lại thấy hắn thậm chí ngay cả hảo hữu biểu muội cũng là không buông tha, lần này chán ghét càng sâu.

Có đạo là ngư tâm ngư mã tâm mã, lúc này Kiều Phong đối với Mộ Dung Phục cảm giác thẳng tắp hạ thấp, Nhưng là dù sao nơi này là chính mình địa bàn, đang muốn ra tay ngăn trở, lại bỗng nhiên tâm đó lỗ tai giật giật, nhưng lại lúc này lại ngừng lại.

Đoàn Dự mặc dù động thủ công phu không lớn đi, nhưng là luận chạy trốn công phu, đương thời hắn nói thứ hai, thật đúng là không người nào dám nói là đệ nhất.

Mất thấy Bao Bất Đồng thể tới hung mãnh, Đoàn Dự cái đó còn dám động thủ, ah nha một tiếng, trái phía trước bước ra hai bước, Bao Bất Đồng đang tại lúc này vung đao bổ tới, lại không hướng Đoàn Dự sau đó vậy mà lại hướng phải phía trên đập một bước, một đao kia liền không có chém lấy.

Bên kia Phong Ba Ác cùng vừa học được hóa diễm đao cảm thấy thú vị Chu Bá Thông đánh chính là cao hứng, trong miệng hét lớn một tiếng: "Hay lắm!" Hắn vốn là nhưng lại không sợ đánh nhau nhiều người, chỉ sợ đến ít người địch nhân vật, cái này một đánh nhau, cái đó còn quân được này sao nhiều, giữa không trung bỗng nhiên tâm đó một cái chuyển hướng, dĩ nhiên là hướng về đứng ở một bên quan sát Trần Tiêu nhào tới.

A Chu A Bích hai nữ vốn là Mộ Dung Phục một phương, Nhưng là trước kia được Trần Tiêu đã cứu tính mệnh, lại biết rõ cái này Phong Ba Ác gió Tử gia gần đây hiếu chiến, ngược lại chưa hẳn thật muốn sát nhân, lúc này hoảng sợ nói: "Trần công tử coi chừng!"

Trần Tiêu mắt thấy Phong Ba Ác hướng chính mình vọt tới, lập tức vô lực nhả rãnh: "Ta là xì-dầu đáng ah uy (cho ăn)! Ngươi sửa chữa kéo ta làm gì?"

Lập tức Phong Ba Ác một đạo muốn chém tới Trần Tiêu, lại bỗng nhiên tâm đó thu đao, đơn đao chia xuống đất lại nhảy trở về, né tránh Lão Ngoan Đồng hai chiêu hóa diễm đao, hướng về phía Trần Tiêu kêu lên: "Này, ngươi như thế nào không hoàn thủ?"

Lại nói cái này không biết võ công còn có chỗ tốt này?

Trần Tiêu hai tay một quán, một nhún vai bâng, bắt đầu dĩ nói: "Ta lại không biết võ công, như thế nào hoàn thủ?"

Phong Ba Ác lại cùng Chu Bá Thông chiến thành một đoàn, trong miệng nhưng lại kêu lên: "Không biết võ công? Không biết võ công cái kia hai ta liền so cái khác!" Hắn thiên tính hiếu chiến, mỗi thời mỗi khắc hận không thể đều cùng người khác đấu, lại cũng không thị phi đánh nhau không thể.

Ắc, không thể so với võ công lão tử còn chả lẽ lại sợ ngươi?

Trần Tiêu xong Phong Ba Ác khẽ vươn tay chỉ, lớn tiếng nói: "So liền so, ai sợ ai? Phóng ngựa tới!"

Lão Ngoan Đồng nghe được thú vị, lập tức thoát ra chiến đoàn, cười nói: "Tính ta một người tính ta một người, so cái gì?"

Phong Ba Ác nhãn châu xoay động, nói: "So khoác lác!"

Bà mẹ nó! Cũng dám cùng lão tử so cái này, lão tử hơn hai nghìn năm kiến thức, nếu khoác lác đều chém gió có điều ngươi, cái kia không cần ngươi động thủ, lão tử chính mình một đầu đâm chết!

Nghe Phong Ba Ác nói thú vị, a Chu A Bích hai nữ lập tức che miệng những nhẽo cười, Kiều Phong cũng là mỉm cười, ám đạo:thâm nghĩ: "Ta cái này Ngũ đệ tính cách thật đúng là có thú, cái dạng gì mọi người có thể nói với hắn bên trên lời nói."

Mà ngay cả đứng ở đây Mộ Dung Phục bên người một mực tâm tình không được tốt Vương Ngự Yên cũng đều trên mặt lộ ra vui vẻ, tâm tình tốt lên rất nhiều.

Chỉ nghe Phong Ba Ác nói: "Ta từ trước đến nay thích đến chỗ đánh nhau, đi lần này đánh một đường xem, đi qua Hoàng Sơn, chơi qua Thái Sơn, tây đến qua Đại Lý, Bắc thượng qua Trường Thành..."

Hắn nói đến đây, đứng ở một bên Lão Ngoan Đồng hơi có chút không kiên nhẫn, ngắt lời nói: "Người cái này tính toán cái gì, ta sẽ qua Tây Độc Áu Dương Phong, ta sư ca là trong thần thông Vương Trùng Dương, Bắc Cái Hồng Thất Công Lão Khiếu Hoa được ta cứu qua, phía đông chơi qua Đào Hoa đảo, mặt phía nam bá kiến một đèn cùng khô khốc, hắc hắc, người thua người thua!"

Hắn nói đến đây, mọi người tại đây đồng đều không tự giác muốn, cái này Lão Ngoan Đồng, tiếp xúc ngược lại đều là cao nhân, trong lúc nhất thời mà ngay cả vốn là đầu cùng một chỗ Bao Bất Đồng cùng Đoàn Dự cũng đều ngừng lại, toàn trường ánh mắt của người đều nhìn về Trần Tiêu, muốn nghe xem lúc này hắn thì như thế nào khoác lác.

Trần Tiêu ở một bên nghe nhưng lại âm thầm buồn cười, cái này hai người, nói toạc thiên đi cũng không quá đáng liền trên phiên đại lục này đi dạo, hừ hừ, nhìn ta đấy!

Lúc này mở miệng cười nói: "Ta nhận thức cao thủ ngược lại là không nhiều lắm, cùng Đông Phương Bất Bại uống qua rượu, lúc ngủ Tây Vực quốc sư Cưu Ma Trí cho ta áp đảo quần áo. Huyền Khô đại sư mời ta gia nhập Thiếu Lâm, Hoa Sơn Quân Tử Kiếm Nhạc Bất Quần tiên sinh cũng mời qua ta đi bãi phóng Phong Thanh Dương lão tiên bối."

Hắn nói đến đây, cảnh giới lại là không giống như vậy.

Phong Ba Ác là một đường đi một đường đầu, Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông thì là cùng cấp cao thủ giúp nhau tầm đó độ sức tham tường, lại không nghĩ cái này Trần Tiêu tắc thì hoàn toàn trái lại, hắn bắt quả là một cái không biết võ công người bình thường, lại được cái này rất nhiều cao thủ coi trọng, trong đó càng có Đông Phương Bất Bại cùng Cưu Ma Trí cái này hai đại tuyệt đỉnh cao thủ. Như thế vừa so sánh với, cái kia tự nhiên là so với hắn hai người muốn lợi hại.

Lại không nghĩ, Trần Tiêu cái này lời còn chưa nói hết, vậy mà lại tiếp tục nói: "Lại nói tiếp, sư phụ ta thế nhưng không ít, ta tính tính toán toán ha... Một, hai, ba... Ân, lúc nhỏ ba bốn, mười lăm mười sáu tuổi thời điểm bảy tám cái, đã đến hai mươi tuổi lại có 4/7 cái, cả đám hai mươi ba hai mươi bốn tuổi thời điểm thì là mười mấy, cộng lại sợ là được có hơn ba mươi cái sư phụ rồi."

Hắn nói rất đúng tiểu học ngữ ngữ mấy bên ngoài ba cái lão sư, trường cấp hai ngữ ngữ mấy ngoại vật hoá sinh lịch sử địa lý sinh vật, trường cấp 3 mặc dù khoa mục không thay đổi có thể lão sư lại thay đổi, đã đến đại học lại thêm hơn mười cái giáo sư, như vậy tính toán, Nhưng không phải là chừng ba mươi cái sư phụ sao?

Cái thế giới này, nói như vậy sư phụ cái kia đều là thụ nghiệp ân sư, đại bộ phận đều là cả đời một cái, có kỳ ngộ đặc thù cũng không quá đáng liền ba bốn cao nữa là rồi. Ở đâu có thể hưởng hắn như vậy thoáng một phát chừng ba mươi cái sư phụ?

Lúc này thời điểm mỗi người đồng đều muốn hắn là thời Đại Ngu, Bao Bất Đồng thực tế ưa thích cùng người đầu võ mồm, ở bên kia quả nhiên nói ra: "Người cái này khoác lác không ổn, sâu sắc không ổn! Khoe khoang đại khí ai sẽ không? Ta còn có 100 cái sư phụ đây này!"

Mọi người tại đây cùng đại điểm đầu của nó.

Trần Tiêu nhưng lại mỉm cười nói: "Ta nói đều thật sự, dạy ta biết chữ đấy, là một sư, dạy ta chắc chắn đấy, là một sư, dạy ta 'Cáp rầu~ bối so' lại là một sư. Biết rõ tiểu câu vì cái gì nhất định sẽ rơi xuống mặt đất sao? Ta biết rõ, cũng là một cái sư phụ giáo đấy. Biết rõ hóa được như thế nào chế tạo sao? Cái khác sư phụ đã dạy ta. Biết rõ nữ nhân là như thế nào mang thai sao? Hắc hắc, đây cũng là một cái sư phụ đã dạy của ta."

Hắn phía trước nói coi như đứng đắn, cả đám nói xong lời cuối cùng, ở đây mấy cái nữ hài nghe xong "Nữ nhân như thế nào mang thai", lập tức mặt sắc đỏ thắm, "Phi" một tiếng, rồi lại nhìn không được hiếu kỳ, muốn nghe xem hắn còn biết mấy thứ gì đó.

Chỉ nghe Trần Tiêu tiếp tục nói: "Về phần lịch sử, đây là một sư, nhân văn tư tưởng lại là một sư, thiên hạ đất rộng của nhiều, ở đâu có núi, ở đâu có sông, ở đâu có sa mạc, ở đâu có băng sơn, đây cũng là một sư."

Hắn Trần Tiêu là nhân vật nào? Trung y hệ kỹ thuật chỗ ở cao tài sinh, mặc dù những kiến thức này cao thâm hắn không hiểu, nhưng là cảm chút ít trụ cột đồ vật lừa dối những... này người trong võ lâm, cái kia còn không há mồm sẽ tới?

"Tại đây thiên hạ cực tây chi địa, có tuyết Phong tên là Everest, cao bốn ngàn trượng, quanh năm trắng như tuyết Bạch Tuyết, chính là thế giới cao nhất ngọn núi. Cực bắc, có Thiên Sơn son mạch, Dao Trì ngọc động, truyền thuyết đó là Vương Mẫu nương nương tắm rửa địa phương. Cực nam, có đảo tên là Hải Nam, ở trên đảo có chân trời góc biển. Phương đông, mở một biển cả, vạn dặm vô cương!"

Hắn những lời này, ở đây đều là giang hồ nhân sĩ, ngoại trừ Everest chưa từng nghe qua, những thứ khác Thiên Sơn, Hải Nam, phương đông vô tận biển cả, đó là cũng biết đấy, chỉ là không có đi qua. Lúc này nghe Trần Tiêu nói như thế, trong nội tâm đã sớm tin mười đủ mười.

Lại nghe Trần Tiêu lại nói: "Xem yêu còn rất có? Biết rõ là có ý gì sao? Đó là 'Ta có thể trợ giúp người sao' ý tứ, đây là một cái khác phiên rộng lớn đại lục ở bên trên ngôn ngữ, mọi người nếu là có cơ hội gặp được da trắng, đầu tóc vàng, mắt xanh con người người, liền hỏi 'Xem yêu còn rất có?' " nhất định đúng vậy. Bọn họ nếu nói 'Đi học lại!' " đó là cảm ơn, Nhưng không cho phép đánh nhau!"

Anh ngữ lão sư, ta cảm kích người!

Khó trách người không phải bức ta học Anh ngữ, đây quả thực là xuyên việt về sau 'trang Bức' mại mạnh như một phương thức ah bà mẹ nó!

Tĩnh! Tuyệt đối yên tĩnh! Thậm chí tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Ở đây những...này người trong võ lâm vốn là đối với Trần Tiêu một cái sẽ không chút nào võ công người bình thường không lớn coi trọng. Nhưng là không nghĩ tới hần vậy mà ngoại trừ không biết võ công bên ngoài, vậy mà hội (sẽ) mặt khác cái này rất nhiều thứ, nhất là Mộ Dung Phục, càng là mắt phóng tinh quang, hận không thể lúc này cứ tới đây cùng Trần Tiêu cầm tay ngôn hoan.

Đầu tóc vàng mắt xanh con người? Xem yêu còn rất có? Đi học lại!

Cái này thật đúng là văn sở vị văn (\*mới nghe lần đầu), nghe đều bị người khó có thể tin.

Cả đời trong lúc (ở giữa), mọi người tại đây trong nội tâm đều bị Trần Tiêu cái này nói một phen cho chấn kinh rồi.

Lại không nghĩ, liền tại đây cực yên tĩnh thời điểm, mọi âm thanh đều tịch bên trong, chợt nghe được cách đó không xa bay tới một hồi nhu hòa tiếng ca, cách xa nhau mặc dù xa, nhưng tiếng ca đọc nhấn rõ từng chữ trong trẻo, rành mạch nghe được là: "Hồi thế gian, tình là vật gì, thẳng giáo sinh tử tương hứa?" Ngay từ đầu cách mọi người khoảng cách ước sao 15~16 trượng xa, lại cả đám hát đến cuối cùng một câu thời điểm, thanh âm trong giây lát tới gần rất nhiều, người nọ tới thật nhanh, thứ bậc ba câu tiếng ca hát xong, đã đi tới mọi người tầm đó.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 60: Đả cầu bổng pháp

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Ở đây quần hào ngạc nhiên nhìn nhau, lại đúng là một người mặc màu vàng hơi đỏ sắc đạo bào, cầm trong tay một bả chiếc phát trần mỹ mạo đạo cô.

Kiều Phong sớm liền biết có cường nhân ở bên, hô hấp như ẩn như hiện, lại không nghĩ dĩ nhiên là một nữ nhân như vậy.

Chỉ thấy nữ nhân kia trước mỉm cười lườm Trần Tiêu liếc, sau đó nhìn về phía Mộ Dung Phục, cười nhạt nói: "Vị cô nương này đối với người mỗi tình thâm thiết, người lại vậy mà chẳng quan tâm, thiên hạ nam tử, quả thật phần lớn phụ lòng phụ bạc." Nàng tiếng nhu hòa uyển chuyển, thần thái kiều mỵ, thêm chi đôi mắt sáng rực trắng tinh, da sắc trắng nõn, thực là cái ra sắc mỹ nhân, lại không nghĩ một câu nói kia nói xong, trong tay chiếc phát trần vậy mà liền hướng Mộ Dung Phục bay tới.

Lúc này trên trận lại sinh vấn đề, Mộ Dung Phục lại không rõ nàng vì sao hướng chính mình động thủ, còn đang nghi hoặc, bỗng nhiên nhớ lại trong giang hồ nhân vật số má, lập tức lại không dám khinh thường, sử xuất nhà mình sinh động công "Vật đôi sao dôi", hướng đạo này cô ngênh khứ.

Nguyên lai đạo này cô, đúng là gần đây không thể gặp nam tử phụ lòng phụ bạc thiếu tình cảm nữ ma đầu, Xích Luyện Tiên Từ, Lý Mạc Sầu!

Lý Mạc Sầu trước đó thấy tại đây giang hồ mọi người tụ hội, trong nội tâm tò mò, liền rất xa ở một bên quan sát, chỉ là nàng kiêng kỵ Kiêu Phong thực lực, nhất thời không dám hiện thân. Nhưng là mắt thấy Mộ Dung Phục đối với hần cái này mỹ mạo cực kỳ lại đối với hần cực quan tâm Vương Ngữ Yên không giả từ sắc, lập tức nhớ tới chính mình qua lại, quả thực cùng cái này Vương cô nương không có sai biệt, lúc ấy liền động ra tay ý định.

Chỉ là vừa mới cái này Trần Tiêu nói thật sự tình màu, này đây mới nghe được Trần Tiêu nói xong, lúc này mới hiện thân.

Nàng cùng Mộ Dung Phục trong nháy mắt đánh làm một đoàn, giữa hai người thực lực trên thực tế không kém nhiều, Mộ Dung Phục so nàng mặc dù hơi chút mạnh hơn một ít, thực sự có hạn, một thời ba khắc muốn chia thắng bại tuyệt không dễ dàng.

Hai người cái này vừa động thủ, thân pháp cực nhanh, trong nháy mắt đánh thành một đoàn, đúng là càng đánh càng xa, không có chi trong chỗ lát sẽ thấy nhìn không tới bóng dáng rồi.

Trần Tiêu ở một bên xem không biết nên khóc hay cười, cái này Mộ Dung Phục rõ ràng có thể trêu chọc phải Lý Mạc Sầu, cái này thật đúng là kỳ tới cực điểm rồi.

Mộ Dung Phục đã đi, Bao Bất Đồng cùng Phong Ba Ác cái đó còn quần được cái kia rất nhiều, lúc này đi theo.

Âu Dương Khắc thì là mất thấy chuyện không thể làm, mặc dù hấn khẩu Thủy Vương Ngữ Yên mỹ mạo, lại biết có Lão Ngoan Đồng Hồng Thất Công ở đây, nhiều ngốc một phần là hơn một phần nguy hiểm, xin lỗi một tiếng, mang theo cái kia bốn cái áo trắng mỹ nữ lúc này ly khai.

Bọn họ cái này không hiểu thấu trong nháy mắt đi cái sạch sẽ, Cái Bang mọi người người nhìn một cái ta, ta coi nhìn người, ai cũng không biết kế tiếp phải làm như thế nào.

Vốn là hôm nay là ý định giải quyết trước đó hiểu lầm đấy, có điều thoát nhìn Mộ Dung Phục giống như ngược lại thực không phải hung thủ giết người, này đây Cái Bang mọi người thật cũng không khó xử bọn họ, lại không nghĩ đang định từng người trở về vị trí cũ đương khẩu, chợt nghe được đông thủ có không ít người bước nhanh đi tới, đi theo phương bắc cũng có người tới, nhân số thêm nữa....

Kiều Phong lúc trước hội kiến Mộ Dung Phục, đã biết hấn chỉ dẫn theo mấy người kia ra, mục đích cũng là vì nói khai mở hiểu lầm, lúc này đến nhân mã định không phải Mộ Dung Phục giúp đỡ, Nhưng là dù sao còn đại không rõ ràng lắm tình huống, lúc này phân phó ở đây chúng Cái Bang đệ tử tập trung tư tưởng suy nghĩ đề phòng.

Lại không nghĩ Tây Phương cùng phía nam cũng đồng thời có bước chân lộn xộn thanh âm. Nhưng lại bốn phương tám hướng đều đã đến địch nhân.

Nhân số như thế phần đông, Trần Tiêu trong nội tâm kêu khổ, rồi lại không cách nào nói toạc. Kiêu Phong tự nhiên là đoán không ra cái gì bang phái có thể xuất động cái này rất nhiều người, quả quyết nói: "Phía nam địch nhân lực đạo yếu nhất, đợi tí nữa thấy ta thủ thế, chúng huynh đệ lập tức hướng nam rút đi."

Đúng lúc này, phương đông hạnh phía sau cây chạy đi 50~60 người, đều là quần áo tả tơi, tóc rối tung, hoặc cầm binh khí, hoặc cầm chén bẻ trúc trượng, đều là trong Cái Bang bang chúng. Đi theo phương bắc cũng có 1/2 mười tên Cái Bang đệ tử đi ra, mọi người thần sắc nghiêm trọng, thấy Kiêu Phong cũng không hành lễ, ngược lại ả ả đứng địch ý.

Vương Ngữ Yên, a Chu A Bích tam nữ thấy tình cảnh này, không khỏi có chút kinh hoàng, gom lại cùng một chỗ, thối lui đến Kiêu Phong sau lưng.

Nhưng mà lúc này, bãi kiến bức này tràng diện, nhưng lại mấy Kiêu Phong cùng Hồng Thất Công hai người kinh ngạc nhất.

Những người này đều là bốn bang bang chúng, xưa nay đối với kiêu Hồng hai người cực kỳ kính trọng, chỉ cần xa xa trông thấy, đã sớm chạy vội tới hành lễ, tại sao nay ừ đột nhiên xuất hiện, liền "Bang chủ" cũng không kêu một tiếng?

Hai người chính đại cảm (giác) nghi hoặc, chỉ thấy tây thủ cùng nam thủ cũng chạy tới mười mấy tên bang chúng, không bao lâu tầm đó, liền đem hạnh Lâm Tùng bên trong đích đất trống chật ních rồi, lúc này từ trong đám người đi ra bốn gã lão già, có râu bạc trắng tóc trắng, có mặt mày hồng hào, trong tay tất cả cầm binh khí, phân chiếm tứ giác, đem Kiêu Phong bọn người bao bọc vây quanh.

Khi bọn hấn về sau, lại có bốn người đứng đây, Kiêu Phong nhận biết đây là trong bang, gián, Bành, lương, Lỗ Tứ vị phó trưởng lão, võ công cũng cực cao.

Cái Bang chính là trên giang hồ số một đại bang hội, trong bang cao thủ nhiều như mây, Cái Bang Lục Đại trưởng lão Tứ đại phó trưởng lão càng là vọng trọng võ lâm, lúc này rõ ràng suốt hiện thân tám vị, cái kia đã nói mình lần này sự tình đã đến liên quan đến tồn vong thời khắc.

Nhưng mà trong bang trọng yếu nhân vật đầu não, lúc này lại thiếu đi hai người, Kiêu Phong càng ngày càng kinh hãi, lập tức tám người này đem chính mình bao bọc vây quanh, trong lòng bàn tay mồ hôi lạnh ẩm ướt, hấn cho dù gặp được mạnh nhất nhất ác địch nhân, cũng chưa bao giờ giống như giờ phút này như vậy hãi dị.

Tất cả mọi người là tay chân huynh đệ, vạn nhất động thủ, cái kia chính là thủ túc tương tàn, thậm nghĩ: "Chẳng lẽ Cái Bang chợt sinh nội loạn? Truyền công, chấp pháp hai vị trưởng lão cùng tất cả phân đà đã chủ gặp không may độc thủ?"

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên nghe đông thủ một vị hai loại cánh tay cái gì trường, tay trái trong dẫn theo một chỉ chứa mễ (m) bao tải trưởng lão kêu lớn: "Kết Đà Cầu trận!"

Lập tức Đông Nam Tây Bắc tứ phía Cái Bang trong bang chúng, mỗi một chỗ đều chạy đi hơn mười người, hơn hai mươi người không đều, tất cả cầm binh khí, đem Kiêu Phong, Trần Tiêu cả đám cả đám cả đám bao bọc vây quanh, thậm chí mà ngay cả một mực ngồi ở một bên Hồng Thất Công cũng đều vây quanh ở bên trong.

Kiều Phong tự biết bốn bang cái này Đà Cầu trận một phát động, tứ phía bang chúng liền này bên trên kia xuống, không phải tương địch người giết chết sát thương, quyết không dừng lại nghỉ.

Trần Tiêu đã ở một bên xem trong nội tâm sốt ruột, chuyện này tuyệt đối không phải võ công cao thấp có khả năng giải quyết, Nhưng là muốn nên như thế nào hỗ trợ, rồi lại hoàn toàn không có đầu mối.

Đoàn Dự nóng vội Kiêu Phong kiêu nhị ca an nguy, hấn biết Đạo Vương Ngữ Yên thông Hiểu Thiên hạ các phái võ công, tranh thủ thời gian xin giúp đỡ, lại nghe Vương Ngữ Yên ở một bên nhỏ giọng nói: "Không thành đấy. Cái Bang cái này Đà Cầu trận, phá không được, hay (vẫn) là nghĩ biện pháp khuyên bọn họ dừng tay a."

Lão Ngoan Đồng ngược lại là ở một bên hỏi: "Đại ăn mỳ, tiểu ăn mỳ, các người cái này lại diễn cái đó ra? Muốn thương tổn ta Nhị đệ sao? Vậy cũng không thành, sâu sắc không thành!"

Kiều Phong tự nhiên cũng là tuyệt không nguyện ý cùng nhà mình huynh đệ động thủ, lập tức tay trái vung lên, quát: "Chậm đã!"

Giờ phút này thiên sắc đã hơi dần dần đen lại, mộ sắc bao phủ, hạnh lâm bên cạnh đám sương phiêu quần. Kiều Phong nghĩ thầm: "Giờ phút này duy có tình mà đối đãi biến, tốt nhất là chuyển di mọi người tâm tư, cả đám được truyền công trường lão cả đám trở về, đại sự liền định."

Nghĩ tới đây, chợt nghe được một bà âm thanh trong trẻo vang lên, nói: "Kiều nhị ca, ngươi cũng không nói cho chúng ta giới thiệu một chút mấy vị, cái này có thể sâu sắc không nên, chờ đợi hội (sẽ) uống rượu thời điểm nên trước phạt Tam đại chén."

Kiều Phong quay đầu nhìn lại, Nhưng không phải là cười đùa tí tưng Ngũ đệ Trần Tiêu thì còn ai ra?

Lần này Kiều Phong mừng rỡ trong lòng, liền mình nói: "Nên phạt, nên phạt, ha ha, đến ra, Chu đại ca, Ngũ đệ, Lục đệ, ta cho các ngươi giới thiệu một chút." Nói xong muốn chung quanh chúng nhân nói: "Các vị huynh đệ, ta nay rì cực kỳ ưa thích, bạn mới mấy người bạn tốt, chúng ta ý hợp tâm đầu, đã kết bái vì huynh đệ."

Nói xong kéo qua một bên Chu Bá Thông, cười nói: "Vị này chính là Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông Chu đại ca, hần đích sư ca là ngũ tuyệt đứng đầu Vương Trùng Dương Vương chân nhân, cùng chúng ta Thất công là bằng hữu cũ rồi."

Đứng ở phía trước tám vị trưởng lão vội vàng xông Chu Bá Thông ôm quyền, nói: "Kính đã lâu, kính đã lâu."

Lão Ngoan Đồng cười hi hi xông mọi người chào hỏi, nói: "Không cần kính đã lâu, không cần kính đã lâu, hắc hắc. Các vị kêu to hoa, trong gọi hoa, Lão Khiếu Hoa nhóm: đám bọn họ tốt, các ngươi có cái gì thú vị công phu không vậy?"

Kiều Phong biết hần tính trẻ con tâng, không để ý tới hần, đón lấy chỉ vào Trần Tiêu, nói ra: "Vị này nghĩ đến các huynh đệ nhất định cũng nghe nói. Hần chính là đầu chút ít rì từ ở đây Hành Sơn Lưu Chính Phong Lưu đại hiệp chậu vàng rửa tay lễ mừng bên trên đại phóng sáng rọi thiếu hiệp Trần Tiêu rồi. Ha ha, ta vị này Ngũ đệ, mặc dù không biết võ công, Nhưng là đã có một khóa lòng hiệp nghĩa, các vị chắc hẳn cũng là biết đến rồi."

Trần Tiêu gần chút ít lúc rì trong giang hồ danh tiếng cực kinh, đơn chính tuyệt đỉnh cao thủ cùng hần có quan hệ thì có hai vị, cái này Cái Bang mấy Đại trưởng lão sao có thể không biết, tranh thủ thời gian ôm quyền mời đến. Trần Tiêu cười ha ha ôm quyền đáp lễ.

Đón lấy đến phiên Đoàn Dự, Kiều Phong nói: "Vị này chính là của ta Lục đệ, thân phận chính là sâu sắc không đơn giản, chính là Đại Lý Đoàn thị truyền nhân, Lục Mạch thần kiếm xuất thân nhập hóa!"

Đoàn Dự nghe được Kiều Phong tán dương chính mình, vụng trộm nhìn nhìn đứng ở một bên Vương Ngũ Yên, chính thấy nàng ánh mắt hướng chính mình trông lại, mừng rỡ trong lòng, mặt sắc kim nén màu đỏ bừng, một đôi tay loạn dao động: "Tiểu đệ võ công rất kém, rất kém."

Giới thiệu xong huynh đệ ba người, Trần Tiêu ngược lại lại giới thiệu khởi cái kia tám vị trưởng lão đến.

Râu bạc trắng tóc trắng, tay sử (khiến cho) ngược lại răng thiết giản chính là Tổng trưởng lão, tay sử (khiến cho) thép trọng ục ịch Lão Nhân là hề trưởng lão, sử (khiến cho) bao tải thì còn lại là Trần trưởng lão.

Đang muốn giới thiệu đến vị thứ tư trưởng lão lúc, chợt nghe được tiếng bước chân tiếng nổ, góc đông bắc bên trên có rất nhiều người chạy tới, thanh âm ầm ỹ, có liên hỏi: "Bang chủ như thế nào đây? phản bội đồ ở nơi nào?" Có nói: "Lên bọn họ hợp lý, cho quan được thật sự là bức mình." Loạn thành một bầy.

Kiều Phong đại hỉ, nhưng không muốn thiếu cấp bậc lễ nghĩa, sử (khiến cho) Ngô trưởng lão trong lòng còn có để giới, vẫn đang thay mấy người dẫn kiến, cho thấy vị thứ tư Ngô trưởng lão tư cách, địa vị danh vọng, lại giới thiệu sau bốn vị giản, Bành, lương, Lỗ Tứ vị phó trưởng lão, lúc này mới quay người.

Chỉ thấy truyền công trường lão, Cháp pháp trường lão, nhân từ, Đại Dũng, đại lễ, đại tín tất cả đà đà chủ, suất (\*ti lệ) cùng rất nhiều bang chúng, nhất thời tụ lại. Mọi người đều có vô số ngôn ngữ muốn nói, nhưng ở bang chủ trước mặt, ai cũng không dám tùy ý mở miệng.

Kiều Phong nói ra: "Mọi người phân biệt ngồi xuống, ta có chuyện muốn nói."

Mọi người cùng kêu lên đáp: "Vâng!"

Trần Tiêu cũng lôi kéo Chu Bá Thông cùng Đoàn Dự còn có Vương Ngũ Yên tam nữ an tâm ngồi xuống, đối với một hồi sự tình, lúc này trong lòng của hần đã mơ mơ hồ hồ có một đại khái biện pháp rồi, này đây nếu không như thế nào khản tương.

Kiều Phong thấy mọi người đều thủ quy củ, cảm thấy lời đầu tiên rộng ba phần, mỉm cười, nói ra: "Chúng ta Cái Bang đều nhờ trên giang hồ bằng hữu nhìn đến lên, hơn trăm năm đến được xưng trong chốn võ lâm đệ nhất đại bang. Đã người đồng thể mạnh, mọi người nghĩ cách không thể đủ một, đó cũng là khó tránh khỏi sự tình. Chỉ cần phân trần minh bạch, hảo hảo thương lượng, mọi người vẫn là tương thân tương ái hảo huynh đệ, mọi người cũng không nên đem nhất thời khí phách phân tranh, nhìn đến quá mức nặng."

Hần nói mấy câu nói đó lúc thần sắc cực kỳ hiền hoà. Trong lòng của hần sớm đã mảnh thêm tính toán, quyết ý yên lặng xử sự, muốn đem một hồi đại họa trừ khử ở vô hình, nói cái gì cũng không thể khiến cho Cái Bang huynh đệ tự giết lẫn nhau.

Mọi người nghe hần nói như vậy, nguyên lai giường cung bật kiếm xu thế quả nhiên hơi thấy lỏng.

Ngồi ở Kiều Phong bên phải một cái mặt sắc vàng như nền lão cái đứng đây, nói ra: "Xin hỏi Tổng hê Trần Ngô Tứ vị trưởng lão, các ngươi sai người đem chúng ta nhốt tại Thái Hồ bên trong đích trên thuyền nhỏ, cái kia là có ý gì?" Người nọ là trong Cái Bang Chấp pháp trưởng lão, tên là Bạch Thế Kính, từ trước đến nay thiết diện vô tư, trong bang lớn nhỏ đám người, mặc dù cũng không vi phạm bang quy hình đâu, nhìn thấy hắn cũng là e ngại ba phần.

Trần Tiêu nghe đến đó, vụng trộm xông Lão Ngoan Đồng nói: "Chu đại ca, một hồi cầu ngươi giúp một việc xưng không thể?"

Chu Bá Thông hiểu kỳ, hỏi: "Ngũ đệ có chuyện gì?"

Trần Tiêu ở đây Chu Bá Thông bên tai nhỏ giọng nói mấy câu, Chu Bá Thông nghe đột nhiên mặt sắc đại biến, cả kinh nói: "Ngũ đệ, loại sự tình này..." Trần Tiêu cười cực kỳ quý dị, nói: "Chu đại ca, huynh đệ thân gia tính mệnh chính là còn đâu trên người của ngươi rồi, vô luận như thế nào cũng phải giúp ta một đám."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 61: Suốt đời hảo huynh đệ!

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Đoàn Dự trong nội tâm chính nghi hoặc, Trần Tiêu lại bỗng nhiên ôm cánh tay của hắn, nhỏ giọng hỏi: "Lục đệ, hôm nay ca ca có một sự tình, cần được trước trung cầu ý kiến của ngươi."

Đoàn Dự hiểu kỳ nói: "Sự tình gì, Ngũ Ca kính xin nói, chỉ cần tiểu đệ có năng lực, tất [nhiên] vì Ngũ Ca xử lý nói."

Trần Tiêu cũng dán ghé vào lỗ tai hắn một hồi nói thầm, Đoàn Dự nghe cực kỳ kinh ngạc, nói: "Ngũ Ca, ngươi..." Cuối cùng hung hăng gật đầu: "Tiểu đệ nói cái gì cũng đứng ở đây Ngũ Ca bên này!"

Mấy người bọn hắn người nói nhỏ không biết nói cái gì đó, Vương Ngữ Yên tam nữ đủ hướng hai người xem ra, đoán không ra ý của bọn hắn.

A Bích nhỏ giọng nói ra: "Xem xét Trần công tử biểu lộ, ta biết ngay hắn lại có chuyện gì chú ý cách."

Không có chỉ trong chốc lát, Lão Ngoan Đồng lại vòng vo trở về, trong tay dùng bao vải ba cái sự việc, nhìn không ra là vật gì, chỉ là cho Trần Tiêu cùng Đoàn Dự mỗi người một cái.

Vương Ngữ Yên tam nữ đang tò mò trong lúc (ở giữa), bỗng nhiên nghe bầy cái "Ah" một tiếng thét kinh hãi, mấy người quay đầu nhìn lại, chính nhìn thấy một người tướng mạo Thanh Nhã tên ăn mày quý gồi Kiều Phong trước mặt, chỉ thấy Kiều Phong tay trái tại hắn đầu vai vỗ nhẹ hai cái, nói ra: "Toàn Quan Thanh, ngươi đã biết sai, quý xuống cũng là không cần. Sinh sự phạm thượng chi tội, lại quyết không có thể miễn, chậm rãi đi thêm nghị chỗ không muộn." Khuỷu tay phải nhẹ rất, đã đụng trúng hắn á huyết.

Vương Ngữ Yên tam nữ thế mới biết đây hết thấy tai họa đều là cái này tên gì Toàn Quan Thanh tên ăn mày can thiệp đi ra đây.

Xa xa ngồi ở một bên Hồng Thất Công một mực ở đây thờ ơ lạnh nhạt, hắn ngay từ đầu liền cảm thấy sự tình hôm nay không bình thường, lúc này thời điểm bỗng nhiên hừ lạnh nói: "Tổng hê Trần Ngô Tứ trưởng lão, giã Bành lương Lỗ Tứ vị phó trưởng lão phản bội bang chủ, vi phạm bang quy điều thứ nhất. Chấp pháp đệ tử, đem cái này Bát trưởng lão trói lại."

Hồng Thất Công ở đây Cái Bang uy vọng cũng là cực cao, thân phận là Cái Bang Phó bang chủ, hắn thốt ra lời này xong, lập tức liền có chấp pháp đệ tử đi cho cái này tám vị trưởng lão bên trên buộc.

Tám vị trưởng lão bỏ xuống binh khí, không chút nào phản kháng.

Chỉ có Trần trưởng lão mặt sắc cực kỳ khó coi, thì thảo nói: "Người nhu nhược, người nhu nhược! Cùng một trận chiến, chưa hẳn liền thua, Nhưng là ai cũng sợ Kiều Phong."

Lúc này dù sao cũng là Cái Bang trọng đại trước mắt, Trần Tiêu bọn người mặc dù cùng Kiều Phong không phải ngoại nhân, nhưng cũng bắt hảo quan sát bên này tình huống.



Mấy người quay đầu đi chỗ khác, trong nội tâm cảm giác có chút khác thường.

Cái này Kiều Phong từ khi làm tới bang chủ Cái bang, trải qua không biết bao nhiêu sóng to gió lớn, trong vòng (bên trong) giải phân tranh, bên ngoài kháng cường địch, thủy chung kiệt lực ứng phó, không còn nửa điểm tư tâm, đem Cái Bang chinh đồn được cực kỳ thịnh vượng, trên giang hồ uy danh hiển hách, thực là có công không qua, càng là đạt được "Bắc Kiều Phong, nam Mộ Dung" đại danh đỉnh đỉnh.

Tại sao bỗng nhiên ngay lúc đó, lại có cái này rất nhiều người mưu đồ bí mật phản loạn?

Hắn trong mấy người ngoại trừ Trần Tiêu trong nội tâm minh bạch, mấy người khác chính là vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông rồi, thậm chí mà ngay cả ngồi ở một bên Hồng Thất Công cũng là đầu đầy sương mù.

Lúc này đã thấy Toàn Quan Thanh chỉ vào Vương Ngữ Yên cả đám ba thiếu nữ nói: "Ba người này là Mộ Dung Phục người nhà thân thuộc, người tiến hành che chở." Chỉ vào Đoàn Dự nói: "Người nọ là Mộ Dung Phục bằng hữu, người lại tới kết làm huynh đệ..."

Đoàn Dự liên tục khoát tay, nói ra: "Cũng không phải, cũng không phải! Ta không phải Mộ Dung Phục bằng hữu, ta chưa bao giờ thấy qua Mộ Dung công tử mặt. Cái này ba vị cô nương, nói là Mộ Dung công tử người nhà thân thích tắc thì có thể, nói là thân thuộc chưa hẳn." Hắn muốn Vương Ngữ Yên chỉ là Mộ Dung Phục "Thân thích", tuyệt không phải "Thân thuộc", ở giữa phân biệt, không thể không có phân biệt.

Lúc này thời điểm Hồng Thất Công cũng tại một bên ho khan một tiếng, trong tay phá mộc trượng "Vù" một tiếng liền ném hướng Toàn Quan Thanh, cả giận nói: "Vừa mới Mộ Dung Phục Mộ Dung công tử mới vừa tới qua, Mã phó bang chủ qua đời thời điểm hắn đang tại Thiếu Lâm tự làm khách, có mấy vị phương trượng đại sư có thể làm chứng! Vừa mới liền nghe người tổng đề chuyện này, ta còn thờ ơ lạnh nhạt. Hôm nay người vậy mà cầm nữ nhân đi ra uy hiếp, thả người chó má!" Hắn cái này mộc trượng quăng ra chỉ lực không nhỏ, đánh vào Toàn Quan Thanh trên đầu, lập tức đánh chính là hắn một cái lão đảo.

Mộ Dung Phục trước đó tới đây, đó là ở đây không ít Cái Bang đệ tử tận mắt nhìn đến, Mộ Dung Phục nói chuyện này thời điểm cũng đều là chính tai nghe được.

Mộ Dung Phục đã dám nói có Thiếu Lâm các vị đại sư còn có huyền từ phương trượng cũng có thể làm chứng, cái kia liền quyết định giả không được.

Lúc này Cháp pháp trưởng lão Bạch Thế Kính tức giận hỏi: "Toàn Quan Thanh, người còn có lời gì nói?"

Toàn Quan Thanh nhưng chỉ là im lặng, nếu không ngôn ngữ rồi.

Bạch thế kính quay đầu hướng Kiều Phong nói: "Bang chủ, bức này không làm phản đồ, không cần lại cùng hắn tốn nhiều lời lẽ (thần lưỡi), dựa theo phản nghịch phạm thượng bang quy phạt là xong."

Kiều Phong thầm nghĩ: "Bạch trưởng lão một ý phải nhanh một chút xử quyết Toàn Quan Thanh, lộ ra là không cho hắn thổ lộ bất lợi với ngôn ngữ của ta." Cất cao giọng nói: "Toàn bộ đã chủ có thể nói được động cái này rất nhiều người mưu đồ bí mật làm loạn, tất có rất trọng đại nguyên nhân. Đại trượng phu làm việc, đối với chính là đúng, sai chính là sai. Các vị huynh đệ, Kiều Phong sở tác sở vi, có gì không đúng, thỉnh mọi người nói rõ là được."

Ngô Trường Phong Ngô trưởng lão thở dài khẩu khí, nói: "Bang chủ, ta lúc trước nghĩ đến người hoặc là cái cố làm ra vẻ đại gian hùng, hoặc là cái ruột thẳng bụng thẳng hảo hán tử, hôm nay mới biết là làm tin lời của người, chỉ nói người cùng Mã phó bang chủ bất hòa : không cùng, ngầm cấu kết Cô Tô Mộ Dung thị tay hại hắn. Dù loại việc nhỏ tự cùng một chỗ, lại không khỏi người không tin. Hiện nay tưởng tượng, chúng ta thức sự quá hồ đồ. Bạch trưởng lão, người mời ra pháp đao ra, y theo bang quy, chúng ta tự hành kết thúc là được."

Bạch Thế Kính sắc mặt như sương lạnh, trầm giọng nói: "Cháp pháp đệ tử, thỉnh bốn bang pháp đao."

Hắn thuộc hạ chín tên đệ tử cùng kêu lên đáp: "Vâng!" Mỗi người từ phía sau lưng trong bao vải lấy ra một cái hoàng bao vải phục, mở ra bao phục, lấy ra một thanh đoản đao. Chín chuỗi tinh quang sáng sủa đoản đao đặt song song cùng một chỗ, đồng dạng dài ngắn lớn nhỏ, ánh lửa chiếu rọi phía dưới, trên lưỡi đao lờ lờ ra lam um tùm sáng rọi.

Bạch Thế Kính thở dài, nói ra: "Tổng hê Trần Ngô Tứ trưởng lão làm tin lời của người, mưu đồ phản loạn, nguy hại bốn bang nghiệp lớn, tội đáng một đao xử tử. Trí tuệ phân đã chủ Toàn Quan Thanh, bịa đặt hoặc chúng, cổ động nội loạn, tội đáng chín đao xử tử. Tham dự phản loạn tất cả đã đệ tử, tất cả lĩnh tội trách, rì sau tường thêm truy cứu, phân biệt xử phạt."

Lại không nghĩ đang tại lúc này, Kiều Phong hét lớn một tiếng, nói: "Chậm đã!"

Dứt lời đi đến pháp đao trước đó, nói ra: "Mười lăm năm trước, phương bắc Khiết Đan quốc xâm lấn Nhạn Môn Quan, Tổng trưởng lão biết được tin tức, ba rì không ăn, bốn muộn không ngủ, đêm tối chạy về, báo biết khẩn cấp quân tình, trên đường liên tục đánh chết chín thất ngựa tốt, hắn cũng mệt mỏi được người bị nội thương, miệng phun máu tươi. Rốt cục ta Đại Tổng quân coi giữ có chuẩn bị. Khiết Đan hồ kỵ bắt đắc chỉ trở ra. Đây là có công với đất nước đại sự, trên giang hồ anh hùng mặc dù không biết bên trong tình hình cụ thể và tỉ mỉ, chúng ta Cái Bang nhưng lại biết đến."

Nói đến đây Kiều Phong khẽ vươn tay, đem tay trái đệ nhất chuỗi pháp đao rút lên. Phù một tiếng nhẹ vang lên, chỉ thấy Kiều Phong đem pháp đao đâm vào chính hán vai trái. Thấy vậy cảnh tượng, bảy cái lập tức "Ah" kêu to một tiếng.

Bên này bảy cái đang tại trong lúc khiếp sợ, lại bỗng nhiên Vương Ngữ Yên cả đám tam nữ cũng là đồng thời "Ah" một tiếng kêu sợ hãi!

Kiều Phong quay đầu nhìn lại, lần này cũng là kinh hãi cái không phải chuyện đùa, hai bước xông về phía trước tiến đến, vội la lên: "Chu đại ca, Ngữ đệ,

Lục đệ, các người làm gì?"

Lại nguyên lai đúng là Trần Tiêu, Chu Bá Thông, Đoàn Dự ba người cũng là cầm trong tay dao găm, đâm chính mình một kiếm.

Nguyên lai lúc trước Trần Tiêu liền đoán ra một Kiều Phong tính cách, một màn này tất nhiên phát sinh, sau đó âm thầm lại để cho Chu Bá Thông hỗ trợ, lấy ba thanh dao găm đến.

Sự tình hôm nay có thể hay không cải biến kết quả, đây chính là rất quan trọng yếu một bước!

Cũng may Chu Bá Thông mặc dù mê, Đoàn Dự mặc dù cô hủ, tuy nhiên cũng cực gắng nghĩa khí, nghe xong Trần Tiêu lời mà nói..., không có nửa điểm do dự, lúc này cũng học Kiều Phong bộ dạng, tự đâm một kiếm.

Trần Tiêu mặt sắc đều đau tái nhợt, trên mặt nhưng lại cười nói: "Kiều nhị ca, chúng ta kết nghĩa thời điểm chính là nói cái gì kia mà? Kiều nhị ca còn chưa quên a?"

Kiều Phong mặt sắc cực kỳ bi thống, nói: "Có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu!"

Trần Tiêu cười nói: "Hôm nay kiều nhị ca gặp nạn, làm huynh đệ làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn? Đây là các người Cái Bang gia sự, nhưng là người nhưng lại ta kết nghĩa nhị ca, chúng ta mặc kệ nhà của người sự tình, chỉ đề ý người bị thương, người bị thương, các huynh đệ liền cùng người!"

Kiều Phong mắt hồ trong nước mắt tuôn ra mà xuống, hần từ nhỏ liền cực kỳ cường tráng, lúc này lại là đại chịu cảm động, nghẹn ngào lấy hỏi: "Ngũ đệ, có đau hay không?"

Trần Tiêu nhú nhú mày, nói: "Đau!" Nhưng là sau đó lại nói tiếp: "Bất quá ta không sợ!"

Kiều Phong lại nhìn một chút Chu Bá Thông cùng Đoàn Dự, bỗng nhiên tầm đó rống lớn nói: "Hào huynh đệ!"

Trần Tiêu tiếp lời nói: "Cả đời!"

Chung quanh bấy cái hoàn toàn yên tĩnh.

Có đạo là ngu ngốc ngu ngốc mã tâm mã, Kiều bang chủ huynh đệ kết nghĩa cũng như này anh hùng phóng khoáng, không hỏi cũng biết Kiều Phong là bực nào anh hùng nhân vật.

Lần này mấy Đại trưởng lão phản loạn, rốt cuộc là đối với? Hay (vẫn) là sai?

Vương Ngữ Yên tam nữ ở một bên cũng là xem tròn mắt há hốc mồm. Vương Ngữ Yên lúc trước muốn Mộ Dung Phục lấy lòng, Mộ Dung Phục lại chẳng quan tâm. Đoàn Dự bất quá là một cái cô hủ thư sinh, nhưng có thể vì toàn bộ tình nghĩa huynh đệ làm ra bực này sự tình, trong lúc nhất thời đúng là muốn ngây dại.

A Bích nhìn về phía Trần Tiêu, trong nội tâm nói: "Trần công tử cư nhiên như thế có đảm đương, ai, thật sự là thể chỗ hiếm thấy quá thay..." Nghĩ tới đây, không khỏi đỏ mặt lên.

A Chu nhìn về phía Kiều Phong, nàng nếu so với A Bích hoạt bát khiêu thoát : nhanh nhẹn rất nhiều, lại cực kỳ sùng bái anh hùng.

Lúc này nhìn xem Kiều Phong cái này đường đường nam nhi bảy thước, thậm chí ngay cả lời nói đều đã quên nói.

Kiều Phong nguyên vốn cũng không phải là bà mẹ chi nhân, biết rõ việc này không thể ngăn, lúc này lại nhớ tới mấy Đại trưởng lão trước mặt, cao giọng nói "Bạch trưởng lão, bốn bang bang quy bên trong, có như vậy một đầu: 'Bốn bang đệ tử phạm quy, không được nhẹ xá, bang chủ muốn thêm tha thứ, cũng tự tự chảy máu tươi, dùng rửa sạch tội khác.' có phải thế không?"

Bạch Thế Kính gương mặt vẫn là cứng ngắt như đá, chậm rãi nói: "Bang quy là có như vậy một đầu, nhưng bang chủ tự chảy máu tươi, giặt rửa người chi tội, cũng tự ngấm lại có đáng giá hay không."

Kiều Phong nói: "Chỉ cần không xấu tổ tông di pháp, vậy cũng tốt."

Sau đó xoay người lại, tan vỡ cái này mấy vị trưởng lão năm đó ánh sáng chói lọi qua lại.

Hắn mỗi nói một người, liền đâm chính mình một kiếm.

Trần Tiêu, Lão Ngoan Đồng, Đoàn Dự ba người cũng đồng đều đâm chính mình một kiếm. Lão Ngoan Đồng mặc dù mê, làm người cũng tuyệt đối không ngốc. Hắn vì Kiều Phong hào hùng chỗ nhiếp, vì Trần Tiêu nghĩa khí nhận thấy, cái này mấy kiếm, đâm mặc dù máu tươi giàn giụa, nhưng trong lòng cực kỳ thoải mái.

Hồng Thất Công ở một bên nhìn âm thầm gật đầu, trong nội tâm thầm khen Trần Tiêu kẻ này mặc dù không biết võ công, hào hùng lại không cho Kiều Phong nửa phần, này đây cũng không ngăn cản.

Trong nháy mắt tám kiếm đâm xong, Kiều Phong hai bước đi đến Trần Tiêu Tam mặt người trước, nhẹ nhàng giúp bọn hắn rút...ra dao găm, may mà

đâm cũng không quá sâu, lúc này Tứ huynh đệ ôm ở cùng một chỗ, cũng bất chấp toàn thân máu tươi đầm đìa, chỉ là cười ha ha.

Tiếng cười thẳng có thể phá tan đám mây.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 62: Mã phu nhân

Converted by: là là la(tangthuvien)

Toàn Quan Thanh nói: "Ta cho nên phản ngươi, là vì giang sơn xã tắc, vì Cái Bang trăm đời (thay) cơ nghiệp, Nhưng tiếc nói với ta ngươi thân thể chân tướng chỉ nhân, sợ sự tình sợ chết, không dám hiện thân. Đem ngươi ta một đao giết chết là được."

Nghe đến đó, Trần Tiêu trong nội tâm mấy động, ám đạo:thầm nghĩ: "Đã đến."

Kiều Phong trầm ngâm một lát, nghi ngờ nói: "Thân thể của ta thể bên trong có sao không đối với chỗ, ngươi có gì cứ nói."

Toàn Quan Thanh lắc đầu nói: "Ta lúc này chỉ nói mà không làm, ai cũng không tin, ngươi hay (vẫn) là đem ta giết thì tốt hơn."

Kiều Phong đẩy bụng sự nghi ngờ, lớn tiếng nói: "Đại trượng phu có chuyện đã nói, làm gì ấp a ấp úng, muốn nói rồi lại không nói? Toàn Quan Thanh, là hảo hán tử, chết còn không sợ, nói chuyện rồi lại có cái gì cố kỵ rồi hả?"

Trần Tiêu nghe đến đó, lôi kéo Chu Bá Thông cùng Đoàn Dự ngồi xuống, Vương Ngữ Yên cùng a Chu A Bích tam nữ bối rối tìm kiếm sạch sẽ vải, vì ba người hấn băng bó. Vương Ngữ Yên trước đó cùng Đoàn Dự cùng một chỗ xuất hành, vừa rồi Âu Dương Khắc đối với nàng động thủ động cước lại là Đoàn Dự trước hết nhất lôi ra, cũng liên đới với Đoàn Dự thân thiết hơn gần một ít, nàng phụ trách cho Đoàn Dự băng bó.

Đoàn Dự da thịt mặc dù đau, Nhưng là nhưng trong lòng thì vui thích đấy, thầm nghĩ: "Có thể được Thần Tiên tỷ tỷ cho ta băng bó miệng vết thương, là được lại đâm bên trên mười đao hai mươi đao đấy, vậy cũng không sao cả rồi."

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên lại thầm nghĩ: "À ôi!!!, Nhưng không đúng. Ta nếu như bị đâm mười đao hai mươi đao, cái kia Chu đại ca, kiêu nhị ca, Trần Ngũ Ca chẳng phải là cũng phải bị đâm bên trên mười đao hai mươi đao? Không nên không nên, Nhưng sâu sắc không được!"

A Bích nhưng lại vì Trần Tiêu băng bó miệng vết thương, nàng lúc trước cùng Trần Tiêu trước hết nhất gặp mặt, bên cạnh nhẹ nhàng băng bó vừa nói nói: "Trần công tử, lần sau có thể không được như vậy đến quá thay, ngươi không biết võ công, mất máu quá nhiều sẽ có nguy hiểm cách."

Trần Tiêu cười nói: "Vị huynh đệ, chịu bị thương tính toán cái gì. Có điều về sau hội (sẽ) nghe A Bích lời của mười mươi, tranh thủ một điểm tổn thương không bị."

Lão Ngoan Đồng ở một bên nhưng lại đỏ bừng cả khuôn mặt, nhảy chân nói: "Ai ôi!!!, ai ôi!!!, ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi đừng đụng ta, ta cuộc đời cũng không gần nữ sắc, ngươi đem vải cho ta, ta tự mình tới, chính mình đến."

Trần Tiêu quay đầu nhìn lại, nguy hiểm thật cười ra tiếng.

Lại nguyên lai là a Chu muốn vì Chu Bá Thông băng bó, Chu Bá Thông nhưng cũng không dám, muốn chính mình động thủ.

Cái này Chu Bá Thông võ học thiên phú rất cao, nhưng là cái này tình thương đã có thể bình thường thôi, hấn bình sinh chạm qua nữ nhân, cái kia một tay đều đếm được tới.

A Chu cũng là bị hấn trên chọc khanh khách cười không ngừng, nghĩ thầm cái này Lão Ngoan Đồng võ công cực cao, đối mặt chính mình thời điểm lại cùng tiểu hài tử tựa như, thật sự là thú vị.

Nàng vốn là thì có cái thiên phú, cái kia chính là trang ai liền giống ai, mà ngay cả bên người người thân cận nhất cũng khó khăn dùng phát hiện. Lúc này thời điểm tình nghịch tâm chợt lên, bỗng nhiên học Chu Bá Thông thanh âm nói ra: "Ai ôi!!!, ai ôi!!!, ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi đừng nhúc nhích, ngươi chính là ta, ta chính là ngươi, vài liền không để cho ngươi, ta giúp ngươi, ta giúp ngươi."

Lão Ngoan Đồng nghe xong lời này, lông mi râu ria đều kinh hãi bay lên, trừng cái này trên ánh mắt hạ dùng sức dò xét a Chu, cả kinh nói: "Ôi chao! Vừa rồi ta không nói chuyện nha, là ngươi cái này nữ oa oa nói?"

A Chu khanh khách cười không ngừng, lại sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn mà nói nói: "Ân, vừa rồi ta nói chuyện, là ta cái này nữ oa oa nói."

"Ha ha, thú vị, thú vị!"

Chu Bá Thông được a Chu cái này tình nghịch cô nương, hai người thậm chí liền bằng bó miệng vết thương cũng đành phải vậy, trong nháy mắt nào làm một đoàn.

Đúng lúc này hậu, bỗng nhiên một con ngựa hướng về bên này tới, tốc độ cực nhanh, bên cạnh chạy, lập tức kỵ sĩ bên cạnh la lớn: "Khẩn cấp quân tình!"

Mọi người tại đây đều hướng bên kia nhìn lại.

Một lát tầm đó, cái kia thừa lúc mã đã chạy vội tới phụ cận, kỵ sĩ xoay người hạ yên. Cái này người khoan bào đại tỵ, ăn mặc thật là hoa lệ, lại cực nhanh chóng bỏ áo ngoài, lộ ra bên trong curu y trăm kết Cái Bang trang phục.

Người nọ đi đến Kiều Phong trước mặt, cung kính trình lên một cái nhỏ nhỏ (ba lô) bao khóa, nói ra: "Khẩn cấp quân tình..." Chỉ nói bốn chữ này, liền thờ không thôi, bỗng nhiên ngay lúc đó, hần thừa lúc đến cái kia con ngựa một tiếng đau đớn mà rên lên, ngã lăn ở đấy, đúng là thoát lực mà chết.

Kiều Phong thấy cái này người như thế phần đầu quên mình, truyền lại tin tức tự nhiên cực kỳ trọng yếu, mà lại tất [nhiên] dị thường khẩn cấp, lập tức mở ra, thấy bên trong bọc lấy một quả lap hoàn.

Trần Tiêu đứng xa xa nhìn, nghĩ đến đây chính là báo cáo Tây Hạ nhất phẩm đường thuốc mê thư.

Lại không nghĩ Kiều Phong đang muốn triển khai đến xem, chợt nghe được một tiếng nữ tử thanh âm vang lên, nói: "Mau ngăn cản hần, việc quân cơ đại sự đừng cho Kiều Phong quan sát!"

Kiều Phong đầy bụng nổi băn khoăn, ám đạo:thăm nghĩ: "Hôm nay chuyện này vì sao khắp nơi lộ ra quỷ dị? Lại không quản hần khi gió, yên lặng theo dõi kỳ biến đúng rồi."

Liền tại lúc này, rừng cây sau chuyển ra đỉnh đầu kiêu nhỏ, hai người kiện hán mang, bước nhanh như bay, đi vào trong rừng vừa để xuống, mở ra kiêu duy.

Trong kiêu chậm rãi chạy bộ ra một cái toàn thân đồ trắng thiếu phụ.

Thiếu phụ kia cúi đầu, hướng Kiều Phong dịu dàng đã bái xuống dưới, nói ra: "Vị vong nhân mã môn Ôn thị, tham kiến bang chủ."

Kiều Phong trả thi lễ, nói ra: "Chị dâu, hữu lễ!"

Trần Tiêu tập trung tư tưởng suy nghĩ dò xét cái này Mã phu nhân, lúc này trời chiều chính đem xuống núi, nhân nhật ánh sáng màu vàng chiếu vào trên mặt nàng, nhưng thấy nàng đuôi lông mày khỏe mắt trong lúc (ở giữa) ẩn lộ nếp nhăn, ước chừng có ba mươi lăm sáu tuổi, trên mặt không chút phấn son, da sắc trắng nõn, ngược lại là cái mỹ nhân, lại ít hơn ngồi ở bên cạnh mình cùng Lão Ngoan Đồng chơi đùa a Chu.

Mã phu nhân mặc dù tướng mạo quả thực xinh đẹp, Trần Tiêu lại biết nàng thực là một cái tâm như rắn rết giống như đích nhân vật.

Nàng muốn đạt được lại không chiếm được đồ vật, nàng sẽ gấp đem hết toàn lực đem hần (nàng) bị phá hủy.

Hần ý định hại Kiều Phong sự tình, Trần Tiêu có thể nào không biết, cũng may lúc trước đã trải tốt trụ cột, lúc này cần đấy, là được cân nhắc như thế nào mở miệng. Dù sao chuyện này liên quan đến quá mức trọng đại, trong đó rất nhiều chuyện Trần Tiêu cũng là nhớ không phải rất rõ ràng, cái này Mã phu nhân đến cùng có cái gì tay cầm, trong lúc nhất thời thật đúng là khó nghĩ ra.

Lúc này chỉ nghe Mã phu nhân thấp giọng nói ra: "Tiên phu bất hạnh chết, tiểu nữ tử chỉ có tự oán mệnh khổ, càng bị tiên phu cũng không di tiếp theo nam nữ, tiếp tục Mã thị thuốc lá..." Nàng tuy nói được cái gì thấp, nhưng giọng nói thanh thúy, từng chữ từng chữ truyền vào mọi người trong tai, thật là êm tai.

Nàng nói đến đây, trong lời nói hơi mình nuốt, có chút khóc nước nở. Hạnh lâm trong vô số anh hào, trong nội tâm đồng đều cảm (giác) khổ sở.

Trần Tiêu cũng tại một bên cười lạnh nói: "Trang, ngươi tiếp tục giả vờ! Choáng nha hôm nay không bối ngươi cái này khuôn mặt, lão tử với ngươi họ!"

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu rồi lại nhủ mảy, ám đạo:thăm nghĩ: "Đây là cái này choáng nha mặc dù ta biết rõ nàng cùng nhiều cái mọi người có một chân, lại không có gì chứng cứ, có đạo là bất tặc bất tang, bất gian bất song, cái kia rất đúng có nhân chứng vật chứng đấy. Ta nếu không khẩu nói linh tinh, gọi mọi người đã cho ta là vu hãm nàng, vậy cũng liền không xong cực kỳ."

Hiện tại Trần Tiêu gặp phải vấn đề là, hần biết rõ cái này Mã phu nhân khẳng định cùng nhiều cái người có một chân, Mã Đại Nguyên cũng không phải Mộ Dung Phục giết, mà là nàng cùng gian phu giết. Nhưng là trong cái thế giới này, nhân vật quan hệ trong đó biến hóa tương đối lớn, Trần Tiêu một thời gian cũng là nói không chính xác cái này Mã phu nhân đến cùng đều cùng với chơi qua giường.

Chuyện này nếu làm, vậy thì toàn bộ đều hư, Kiều Phong thân bại danh liệt, chính mình vậy thì tương đương với giúp cái sâu sắc trở ngại.

Lúc này chỉ nghe Mã phu nhân nói ra: "Tiểu nữ từ liêm chôn cất tiên phu về sau, kiểm điểm di vật, tại hán suu tầm quyền kinh (trái qua) chỗ, nhìn thấy một phong dùng xi dày đặc phong cổ di thư. Phong bì bên trên viết: 'Dư như tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi, này tín lập tức thiêu, hủy đi xem người được gọi là hủy dư di thể, làm cho dư cữu tuyền bất an. Dư như chết oan chết uổng, này tín lập tức giao bốn bang chư trưởng lão hội cùng hủy đi duyệt, đang mang trọng đại, không được sai sót.' "

Kiều Phong theo đêm nay đủ loại tình hình bên trong, sớm cảm thấy được có một cái trọng đại cực kỳ mờ mờ ở đây đối phó chính mình, lúc này nghe Mã phu nhân nói đến đây, phản cảm nhẹ nhõm, thần sắc thản nhiên, thầm nghĩ: "Các người có cái gì âm mưu, mặc sức sử đi ra tốt rồi. Kiêu mỗ cuộc đời không làm nửa điểm việc trái với lương tâm, mặc kệ có gì nghiêng hại vu hãm, kiêu mỗ thì sợ gì?"

Lúc này Mã phu nhân chậm rãi theo trên người cúi xuống một cái vải bố bao phục, mở ra bao phục, lấy ra một phong thư ra, nói ra: "Cái này phong là được tiên phu Mã Đại Nguyên di thư. Đại Nguyên ông cố, tổ phụ, phụ thân, mấy đời đều là người trong Cái bang, không phải trưởng lão, là được tám túi đệ tử. Hán bút tích nghĩ đến các vị là nhận ra rất rõ ràng đây."

Nàng cầm phong thư này, không để cho Kiêu Phong, lại rõ ràng cũng không để cho Hồng Thất Công, vậy mà ngược lại giao cho Bạch Thế Kinh trong tay.

Trần Tiêu ở một bên quan sát, trong nội tâm mãnh liệt máy động, ám đạo thầm nghĩ: "Cái này Bạch Thế Kinh xem ra chính là nàng gian phu một trong rồi, ân, nguyên tác trong liên có hán một cái, hôm nay xem ra, đem làm sẽ không sai."

Bạch Thế Kinh cầm trong tay phong thư, khắp nơi tròng chúng tên ăn mày trong lúc (ở giữa) qua lại đi một vòng, cuối cùng trở lại Cái Bang tám vị trưởng lão trước mặt, cho bọn họ lại nhìn một chút, cả đám mọi người xem hết, thấy bọn họ đồng đều tự gật đầu, lúc này mới cao giọng nói ra: "Phong thư này bên trên chữ, thật là Đại Nguyên viết. Trên thư xi vẫn đang phong cổ hoàn hảo, không người động đây."

Trần Tiêu ở một bên sờ lên cằm cẩn thận suy nghĩ, chợt thấy một bên a Chu, trong đầu lập tức linh quang lóe lên, trong nội tâm đã có so đo.

Chính là trước mắt còn kém một cái chuyện trọng yếu nhất, điểm này nếu không giải quyết, cái kia phía trước kế hoạch liên sử (khiến cho) không đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 63: Năm xưa chuyện cũ

Converted by: là là (tangthuvien)

Bạch Thế Kinh xé mở phong thư phong bì, rút một trang giấy tiên đi ra, cao giọng nói ra: "Đã đây là Mã phó bang chủ yêu cầu nhất định phải giao bốn bang chư trưởng lão hội cùng hủy đi duyệt, cho nên tự nhiên vào lúc này nơi đây mọi người cùng xem, mới được là tốt nhất rồi."

Hán lời này nói xong, trước quét lá thư này kiện liếc, lại đột nhiên mặt sắc đại biến, chỉ thấy hai tay của hán đều run rẩy lên, kinh ngạc nói: "Dĩ nhiên là Nhận Môn Quan bên ngoài, loạn thạch cốc trước... Ta... Ta..."

Đang nói đến đó dậm (ở bên trong), chợt được nghe hạnh lâm kia chỗ, có một cái thanh âm già nua nói ra: "A Di Đà Phật, hi vọng lão nạp còn không có có tới chậm."

Mọi người quay đầu, chỉ thấy hạnh phía sau cây chuyển ra một người mặc vải xám nạp bào lão tăng, mặt vuông tai lớn, hình dáng tướng mạo uy nghiêm.

Bạch Thế Kinh vội vàng kêu lên: "Sân thượng núi biết làm vinh dự sư đã đến, hơn ba mươi năm không thấy, đại sư vẫn đang bực này thanh kiện."

Trí Quang hòa thượng tên tuổi trong võ lâm cũng không vang dội, trong Cái Bang sau đồng lứa đích nhân vật đều không biết lai lịch của hán. Nhưng Kiêu Phong, Hồng Thất Công cùng mấy vị trưởng lão cả đám lại đồng đều đứng trang nghiêm bắt đầu kính nể, biết hán năm đó từng phát đại tâm nguyện, phiêu dương qua biển, xa phò hải ngoại Man Hoang, thu thập dị chủng vô cây, trị hết Chiết mẫn Lưỡng Quảng vùng vô số nhiễm độc chương dân chúng.

Hán vì vậy mà bệnh nặng hai trận, kết quả võ công hoàn toàn biến mất, nhưng ân huệ dân chúng, thực không cạn tiên.

Chính thừa dịp mọi người đi lên hành lễ công phu, Trần Tiêu cẩn thận quan sát mọi người tại đây, lại bỗng nhiên ngay lúc đó phát hiện Toàn Quan Thanh ánh mắt tiêu điểm, dĩ nhiên là ở đây Mã phu nhân trên người, mà lúc này Mã phu nhân cũng đang cùng Toàn Quan Thanh liếc nhau một cái.

Xem ra cái này Toàn Quan Thanh cũng là cùng nguyên tác trong đồng dạng cùng lấy Mã phu nhân có một chân rồi. Chỉ là không biết mặt khác còn có ai.

Kỳ thật, vốn là Mã phu nhân cùng Bạch Thế Kính Toàn Quan Thanh ở giữa mờ ám cực kỳ không thấy được, nhưng là Trần Tiêu sáng sớm liền biết rõ nữ nhân này nước tính Dương hoa, cố ý phía dưới cẩn thận quan sát, tự nhiên liền có thể phát hiện những... này chi tiết nhỏ.

Trước mắt đến xem, Kiều Phong kiều nhị ca thân thể sợ là không có biện pháp giấu diếm, trên thực tế chuyện này thật cũng không cái gì tất yếu giấu diếm, từ khi phản loạn chuyện này phát sinh, thậm chí rất sớm trước đó, cái này nghiêm chỉnh sự kiện cũng đã kết quả đã định rồi. Nhất là vừa rồi Bạch Thế Kính nói "Nhạn Môn Quan bên ngoài" cái kia sự kiện.

Bởi vì đã sớm gieo xuống, quả cũng đã kết xuất, hiện tại Trần Tiêu cần làm không phải ngăn cản Kiều Phong biết rõ thân thể của mình, mà là phải nghĩ biện pháp vạch trần Mã phu nhân chân diện mục!

Dù sao đây hết thảy, năng cái này ác độc tới cực điểm nữ nhân mới được là người khôi xướng.

Hôm nay không thể lại do dự, thời gian dễ dàng không kịp, tối thiểu đã đã biết trong đó hai người, cái kia dĩ nhiên là theo trên người bọn họ ra tay!

Trần Tiêu quay người lặng lẽ đi vào a Chu bên người, kéo qua cái này đáng yêu cô nương, tiến đến nàng bên tai nhỏ giọng nói mấy câu, a Chu nghe xong, mặt sắc kinh ngạc bất định, có điều rất nhanh liền hung hăng nhẹ gạt đầu, thừa dịp lúc này tất cả mọi người đang nghe Trí Quang hòa thượng nói chuyện, lặng lẽ ra cánh rừng, trong lúc nhất thời vậy mà ai cũng không phát hiện.

Chu Bá Thông cảm thấy hiếu kỳ, đang định hỏi, Trần Tiêu lại lờ kéo hắn chậm rãi đi trở về nguyên lai vị trí ngồi xuống, nhỏ giọng nói: "Chu đại ca, người tin ta không tin?"

Chu Bá Thông trả lời: "Người là ta Ngũ đệ, ta đương nhiên tin người."

Trần Tiêu lúc này cũng tiến đến hắn bên tai, nhỏ giọng nói một phen, Chu Bá Thông nghe thẳng kêu lên: "Ha ha, thú vị, thú vị. Cứ làm như thế! Cứ làm như thế!"

Dàn xếp tốt Chu Bá Thông, Đoàn Dự ngược lại là trung thực, một lòng tất cả Vương Ngữ Yên trên người, ngược lại là tình cùng hắn giải thích.

Lúc này chỉ nghe Trí Quang đại sư nói ra: "Lão nạp lúc trước làm sai đâu sự tình, cũng không cần giấu diếm, tình hình thực tế nói đến là được." Bạch Thế Kính nói: "Lúc ấy là vì nước vì dân, không thể nói là đã làm sai chuyện."

Trí Quang lắc đầu nói: "Sai liền sai rồi, cần gì phải lừa mình dối người?"

Quay người hướng về mọi người, nói ra: "Ba mươi năm trước, Trung Nguyên hào kiệt nhận được tin tức, nói ta đại Hoa Tây phương bắc Khiết Đan quốc hữu rất nhiều võ sĩ muốn tới đánh lên Thiếu Lâm tự, muốn trong chùa bí tàng mấy trăm năm võ công tập tranh ảnh tư liệu, một lần hành động đoạt đi."

"Cái này Khiết Đan quốc, gần đây cùng chúng ta có huyết hải thâm cừu, mà Thiếu Lâm võ công tuyệt kỹ chính là trung sĩ võ thuật của quý, mặc dù trong chùa cao thủ phần đông, Nhưng là dù sao không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, chuyện này thật đúng không phải chuyện đùa, chúng ta dùng sự tình ở đây khẩn cấp, không kịp tường thêm thương nghị, nghe nói những... này Khiết Đan võ sĩ yếu đạo kinh (trải qua) Nhạn Môn, một mặt phái người thông tri Thiếu Lâm tự Nghiêm gia đề phòng, mọi người lập tức đi gấp tiến đến, muốn ở đây Nhạn Môn Quan bên ngoài đón đánh, tung không thể đều đem chi tiêu diệt, cũng muốn làm bọn hắn gian mưu khó có thể thực hiện được."

Là lúc cái này đại Hoa vương hướng mặc dù thực lực cường đại, Nhưng là quanh thân quốc gia cũng đều không kém.

Phương bắc Mông Cổ, Tây Bắc Khiết Đan, Đông Bắc Kim quốc, Tây Phương Tây Hạ, nhà phiên, từng quốc gia bên trong đều có cao thủ, võ phong cũng bừa bộn.

Song phương tầm đó chiến đấu chưa bao giờ ngừng qua.

Mọi người nghe được cùng Khiết Đan chiến tranh, cũng nhịn không được nhiệt huyết như sôi.

Trí Quang đại sư chậm rãi quay đầu đi, dừng ở đứng ở một bên Kiều Phong, nói ra: "Kiều bang chủ, nếu như người đã được biết đến cái này tin tức, cái kia liền như thế nào?"

Kiều Phong cao giọng nói ra: "Trí Quang đại sư, kiều mỗ kiến thức nông cạn lậu, tài đức không đủ để phục chúng, gây nên làm cho huynh đệ trong bang kiến nghị, nói đến cực kỳ hồ thẹn. Nhưng kiều mỗ mặc dù vô năng, nhưng cũng là cái có can đảm, có cốt khí nam tử Hán, tại cái này đại thế đại nghĩa phân thượng quyết không gây nên không rõ thị phi. Nếu như đã được biết đến cái này tin tức, tự nhiên suất (\*tỉ lệ) cùng bốn bang huynh đệ, đem tới tiến đến ngăn chặn."

Hắn lời nói này nói được đồng dạng, mọi người nghe xong, tất cả đều động dung, đồng đều muốn: "Nam tử Hán đại trượng phu có đem làm như thế."

Trần Tiêu nghe xong, ở một bên mãnh liệt vỗ tay chưởng, lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Lại không nghĩ tác động miệng vết thương, đau nhe răng trợn mắt.

Hắn lúc trước cùng Kiều Phong có nạn cùng chịu, cái này Cái Bang tất cả mọi người là cảm giác sâu sắc bội phục, thì đối với hắn đánh võ không khí khản trương, đều là mỉm cười, không thêm quan tâm. Thậm chí càng có tâm hướng Kiều Phong người vụng trộm xông hắn giờ ngón tay cái lên đến.

Chỉ nghe Trí Quang rồi nói tiếp: "Lúc ấy chúng ta e sợ cho địch nhân thế đại, quả thực tụ tập nhiều cường thủ. Các môn các phái, chỉ cần ở đây phương bắc đây, nhận được tin tức, (chiếc) có đều đến đây tương trợ. Lúc ấy chúng ta tụ tập ít nhất hơn ba trăm người, qua Nhạn Môn Quan đã thành trong vòng hơn mười dặm, bỗng nhiên ngay lúc đó, trên góc Tây Bắc truyền đến ngựa chạy trốn thanh âm, nghe thanh âm ít nhất cũng có gần ngàn kỵ. Cầm đầu dẫn đầu đại ca giờ lên cao tay phải, mọi người liền ngừng lại. Mọi người trong nội tâm lại là vui mừng, lại là gánh ưu, không có một người nói một câu."

"Vui mừng chính là, tin tức quả nhiên không giả, may mắn chúng ta không chút nào trì hoãn đuổi tới, rốt cục có thể bằng lúc cản trở. Nhưng lo lắng đây, nhưng lại cái này người Khiết Đan mấy phần đồng, gần ngàn kỵ sĩ, có thể hay không ngăn lại bọn họ, ai trong lòng cũng là không có chút nào nắm chắc."

"Thậm chí có thể không có thể còn sống sót, đều là không biết số lượng."

Nói đến đây, Trí Quang đại sư nhìn về phía Kiều Phong, chậm rãi nói: "Lúc này dẫn đầu đại ca một tiếng mời đến, mọi người nhao nhao mai phục lên. Đãi đối phương càng ngày càng gần, chúng ta lại chứng kiến gần đây ngàn kỵ sĩ bên trong, cầm đầu hai người nhưng lại một đôi vợ chồng, nam dáng người khôi ngô, tướng mạo đường đường, quần áo và trang sức cũng đẹp đẽ quý giá nhiều lắm. Cái kia nữ là cái thiếu phụ, trong tay ôm một đứa con nít, hai người ngang nhau đàm tiếu mà đến, thần thái cực kỳ thân mật, lộ ra là một đôi thiếu niên vợ chồng."

"Mất thấy bọn họ không hề phòng bị, lúc này không động thủ, chờ đến khi nào?"

"Về phần kết quả, nghĩ đến Kiều bang chủ cũng là đã theo uông trợ giúp nào biết được rồi. Một trận chiến này, chúng ta chết tổn thương thảm trọng, hơn ba trăm tên giang hồ hảo thủ, mặc dù võ công cao có thấp có, Nhưng là cuối cùng sống sót đây, có điều mười mấy người."

Hơn ba trăm tên giang hồ hảo thủ, chỉ có mười mấy người còn sống, chiến đấu chỉ thảm thiết, có thể tưởng tượng.

Trí Quang rồi nói tiếp: "Cũng may cái này vừa đứng, chúng ta giết sạch rồi sở hữu tất cả Khiết Đan kỵ sĩ, mà ngay cả nữ nhân kia, cũng bị một đao chém tới bên đầu. Đến cuối cùng, mặc dù là thủ cái kia người võ công kỳ cao, chỉ (cái) hấn một người liền giết chúng ta hơn năm mươi tên hảo thủ, nhưng cũng là vô lực xoay chuyển trời đất, cuối cùng dẫn đầu đại ca tự biết không hạnh, cuối cùng sẽ chết dưới tay hấn, không ngớt lời quát hỏi: 'Người là ai? Người là ai?' người nọ cũng không đáp lời nói, qua tay hai cái hiệp, lại giết sáu người, chợt khời một chân, đá trúng Uông bang chủ trên lưng huyết đạo, đi theo chân trái uyên ương liên hoàn, lại đá trúng dẫn đầu đại ca dưới xương sườn huyết đạo."

"Chính là hấn nhưng lại không lại sát nhân, lại bỗng nhiên chạy vội tới thiếu phụ kia thì thể bên cạnh, ôm nàng khóc lớn lên, khóc đến thê lương bi ai cực kỳ. Ta nghe xong cái này tiếng khóc, cảm thấy lại nhịn không được khổ sở."

"Người nọ khóc một hồi, ôm lấy con của hấn thì thể nhìn một hồi, đem anh thì đặt ở mẫu thân hấn trong ngực, đi đến dẫn đầu đại ca trước người, lớn tiếng quát mắng. Dẫn đầu đại ca không chút nào khuất phục, hướng hấn tròn mắt nhìn, chỉ là khổ nỗi nghe không hiểu đối phương ngôn ngữ. Cái kia người Liêu trong lúc đó ngửa mặt lên trời hét dài, từ dưới đất nhặt lên một thanh đoản đao, ở đây ngọn núi trên thạch bích vẽ lên chữ ra, lúc đó thiên sắc đã đen, tối, ta cùng hấn cách xa nhau lại xa, nhìn không thấy hấn ghi mấy thứ gì đó."

"Cũng không biết đã qua bao nhiêu thời điểm, chỉ nghe đem làm một tiếng, hấn ném hạ đoản đao, cúi người ôm lấy vợ hấn cùng nhi tử thì thể, đi đến vách đá, tuôn ra thân liền hướng thâm cốc trong nhảy xuống."

Mọi người nghe được tại đây, đều là "Ah" một tiếng, ai cũng không thể đoán được lại sẽ có này biến cố.

Thậm chí mà ngay cả Kiều Phong, cũng là nhịn không được "Ah" một tiếng.

Trí Quang đại sư nói: "Các vị giờ phút này nghe tới, vẫn còn (cảm) giác kinh ngạc, lúc ấy ta từng nhìn thấy, thực là kinh ngạc vô cùng. Ta vốn định võ công như thế cao cường chi nhân, ở đây Liêu quốc nhất định thân cư địa vị cao, lại tuyệt đối không thể tưởng được lại hội (sẽ) nhảy núi tự vận."

"Cái kia biết chuyện lạ bên trong, càng có chuyện lạ, liền ở đây ta một tiếng hét kinh hãi thời điểm, đột nhiên "Oa oa" hai tiếng hài nhi khóc nỉ non, theo loạn thạch trong cốc truyền ra, đi theo đen nhánh một kiện sự việc theo trong cốc bay lên, đập một tiếng nhẹ âm, vừa vắn ngã ở đây Uông bang chủ trên người. Hài nhi khóc nỉ non thanh âm một mực không ngớt, nguyên lai ngã ở đây Uông bang chủ trên người đúng là cái kia hài nhi."

Kiều Phong ở một bên không tự giác nói: "Là thiếu phụ kia bị giết, nàng nhi tử ngã ở đây dưới mặt đất, chỉ là đóng chặt tức giận, kỳ thật chưa chết?"

Trí Quang gật đầu nói: "Đúng vậy. Người nọ ngay từ đầu chỉ nói thể nhi đều tang, vì vậy ôm hai cổ thì thể quăng nhai tự vận. Cái kia hài nhi một khi chấn động, tỉnh lại, nhất thời khóc nỉ non lên tiếng. Cái kia người Liêu thân thù cũng thật được, không muốn nhi tử theo hấn sống sờ sờ táng thân đáy cốc, lập tức đem hài nhi vứt ra đi lên, hấn nhớ rõ phương vị khoảng cách, vừa mới đem hài nhi tăng tại Uông bang chủ trên bụng, sử (khiến cho) hài tử bất trí bị thương."

"Lòng trắc ẩn, mọi người đều có, cái kia hài nhi chúng ta cuối cùng không có giết. Về sau chúng ta mấy người đối với cái này sự kiện càng phát ra hoài nghi, rồi lại thương lượng không ra kết quả. Dẫn đầu đại ca nói: 'Hấn khắc vào trên thạch bích văn tự, có lẽ hàm có thâm ý gì.' đem thạch bích văn tự thác xuống dưới. Những cái...kia kẻ đồng văn tự xâm nhập thạch ở bên trong, mấy và hai thốn, hấn dùng một thanh đoản đao tùy ý khắc hoa mà thành, riêng là phần này lực tay, ta xem liền đã không tại hiện nay Lục Đại tuyệt đỉnh phía dưới."

"Về sau chúng ta tìm hội (sẽ) Khiết Đan văn tự người, phiên dịch ba lượt, kết quả cũng giống nhau. Lúc này chúng ta mới biết, giết nhầm người."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 64: Người có tin ta không ?

Converted by: là là(latangthuvien)

Mọi người nóng lòng muốn biết trên thạch bích văn tự là có ý gì, lại nghe hần chậm chạp không nói, có chút tính tử nôn nóng chỉ nhân liền hỏi: "Những cái...kia chữ nói cái gì đó?" "Vì cái gì đối với bọn họ không được sao?" Vậy đối với Khiết Đan vợ chồng vì cái gì bị chết oan uổng?"

Trí Quang nói: "Các vị bằng hữu, cũng không ta có ý thừa nước đục thả câu, không chịu thổ lộ cái này Khiết Đan văn tự ý nghĩa. Thực là của chúng ta sở tác sở vi, thật là mười phần sai, thật là mà không mặt mũi nào đối với người. Ta Trí Quang trong võ lâm chỉ là vô danh tiểu tốt, đã làm sai chuyện, không coi vào đâu, nhưng dẫn đầu đại ca cùng Uông bang chủ là bức nào than phận địa vị? Huống chi Uông bang chủ dĩ nhiên qua đời, ta cũng không thể lung tung tổn hại và hần nhị vị thanh danh, xin thứ cho ta không thể nói rõ."

"Chúng ta mấy người bởi vì đối với Nhạn Môn Quan bên ngoài sự tình thẹn trong lòng, cuối cùng đem (chiếc) cái kia Khiết Đan trẻ mới sinh gọi nuôi ở đây thiếu thất dưới núi nhà nông, sự tình qua về sau, xử trí như thế nào cái này hải nhi, ngược lại là có chút khó giải quyết. Chúng ta thực xin lỗi cha mẹ của hần, tự không thể lại tổn thương hần tính mệnh. Nhưng nói muốn đem hần nuôi dưỡng lớn lên, người Khiết Đan là chúng ta tử thù, ba người chúng ta trong nội tâm đều đã nghĩ đến 'Dưỡng hổ di hoạ' bốn chữ. Về sau dẫn đầu đại ca cầm một trăm lượng bạc, giao cho cái kia nhà nông, thỉnh chúng dưỡng dục cái này hải nhi, muốn cái kia nông phu phụ tự nhận là cái này Khiết Đan hải nhi cha mẹ, cái kia hải nhi trưởng thành về sau, cũng quyết không có thể lại để cho hần biết được nhận nuôi sự tình..."

Kiều Phong nghe đến đó, trong nội tâm đã đoán được 4\jiu phân, run giọng hỏi: "Trí Quang đại sư, cái kia... Cái kia thiếu thất dưới núi nông người, hần, hần, hần họ gì?"

Trí Quang nói: "Người đã đoán được, ta cũng không cần giấu diếm. Cái kia nông người họ kiêu, tên gọi làm ba hộc."

Kiều Phong lớn tiếng kêu lên: "Không, không! Người nói hươu nói vượn, bịa đặt như vậy một quyển sách chuyện ma quỷ đến vu hãm ta. Ta là đường đường người Hán, như thế nào là Khiết Đan hồ bất làm nô lệ? Ta... Ta... Ba hộc công là ta thân sinh phụ thân, người lại nói mò..." Trong lúc đó hai tay một phần, cướp được Trí Quang trước người, tay trái một phát bắt được bộ ngực hần.

Hồng Thất Công ở một bên bỗng nhiên kêu lớn: "Không thể!"

Kiều Phong nhiệt huyết dâng lên, lớn tiếng nói: "Trí Quang đại sư làm người, ta tổ chỗ kính ngưỡng. Các người... Các người... Muốn bỏ ta chức bang chủ, vậy cũng mà thôi, ta chấp tay lại để cho người là được, tại sao lập lần này nói cách đi ra, vu tội ta? Ta... Ta kiêu mỗ đến cùng làm cái gì chuyện xấu, các người như thế đau khổ bức ta?"

Hần cuối cùng cái này vài câu thanh âm cũng khàn giọng rồi, mọi người nghe, không khỏi đều sinh ra đồng tình chi ý.

Đúng lúc này, chợt nghe được một bả tuổi trẻ thanh âm chậm rãi vang lên, nói: "Kiêu nhị ca, trước dừng tay a."

Lại đúng là ở một bên nghe Trần Tiêu.

Kiều Phong nhìn về phía Trần Tiêu, mắt hồ trong ngậm lấy nước mắt, khàn giọng lấy cuống họng hỏi: "Ngũ đệ, người... Người có tin ta hay không?"

Trần Tiêu đi ra phía trước, giữ chặt Kiêu Phong cánh tay, nhìn thẳng hần, chậm rãi nói: "Nhị ca, hiện tại trước không gấp, nhìn xem lá thư này rồi nói sau." Lời này nói xong, Trần Tiêu bổ sung nói: "Ngân vạn không được bởi vì tâm thần kích động mà đức hạ sai lầm lớn ah."

Nghe Trần Tiêu nói có lý, Kiêu Phong hít một hơi thật dài tức giận, buông ra Trí Quang, xông đứng ở một bên Bạch Thế Kính khẽ vươn tay, nói: "Tin đâu này? Tin cho ta xem một chút, nhanh cho ta xem một chút!"

Bạch Thế Kính đang định đem (chiếc) tin đưa cho Kiêu Phong, lại không nghĩ Trí Quang ở một bên bỗng nhiên nói: "Trước để cho ta xem, phải chăng thật sự là nguyên tín."

Nói xong đem tin tiếp trong tay, nhìn một lần, nói ra: "Đúng vậy, quả nhiên là dẫn đầu đại ca bút tích." Nói xong tay trái ngón tay hơi ra sức, đem tín vĩ tên xé xuống, để vào trong miệng đầu lưỡi một cuốn, đã nuốt vào trong bụng.

Kiều Phong cảm thấy đại loạn, lần này liền chưa kịp ngăn cản, găm lên giận dữ, bầy tay trái đánh ra, lẳng không đập trúng hần huyết đạo, tay phải lập tức đem tín đoạt lấy, nhưng rút cục chậm một bước, tín vĩ kí tên đã bị hần nuốt vào cổ họng. Kiêu Phong lại là một churong, đây ra hần huyết đạo, cả giận nói: "Người... Người làm gì?"



Trần Tiêu biết hần lúc này tâm thần kích động, Kiều Phong kiều nhị ca thân thể hôm nay đã giải, lúc này không phải so đo cái này thời điểm, tranh thủ thời gian khuyên nhủ: "Kiều nhị ca, trước xem tín a."

Kiều Phong hít sâu một hơi, tâm loạn như ma, liền lấy bốn phía ánh lửa nhìn tín, chỉ thấy thượng diện viết:

"Mấy tịch trường đàm, ta huynh truyền ngôi chỉ ý thủy chung không thay đổi. Nhưng dư liềm rì tường tư, nhưng kỳ nào cho rằng không thể. Kiều quân tài nghệ vô cùng cao minh, lập công cái gì vĩ, làm người can đảm huyết tính, không chỉ có vi quý bang trong anh dũng Bất Quân chi nhân vật, tức lướt xem Thần Châu vô lâm đồng đạo, cũng chưa có có thể bằng dùng. Nay tài năng mà kế thừa ta huynh vị, hần rì Cái Bang uy danh càng trương, tự trong dự liệu sự tình tai."

Kiều Phong đọc được nơi này, cảm thấy vị tiền bối này đối với chính mình cực kỳ tôn sùng ca ngợi, cảm thấy cực kỳ cảm kích, tiếp tục đọc xuống dưới:

"Nhưng đem làm rì Nhạn Môn Quan bên ngoài huyết chiến, kinh tâm động phách hình dạng, dư không rì không tác tại hoài. Kẻ này không phải tộc loại của ta, cha hần mẹ hần, đã chết tại ta hai người chi thủ. Hần rì kẻ này không biết hần (nàng) xuất thân lai lịch thì thôi, nếu không chẳng những Cái Bang đem diệt tại hần (nàng) tay, Trung Nguyên vô lâm cũng đem gặp lớn lao họa kiếp. Đương thời khôn ngoan vô công có thể bằng kẻ này người, thực rai rác. Quý bang trong bang đại sự, nguyên không phải ngoại nhân có khả năng xen vào, duy người ta giao tình không giống tầm thường, việc này phục liên quan đến quá lớn, kỳ nghĩ lại chi." Phía dưới kí tên, đã bị Trí Quang xé đi.

Bạch Thế Kính thấy Kiều Phong đọc xong này tín sau ngay người không nói, lập tức lại đưa qua một trương giấy viết thư ra, nói ra: "Đây là Uông bang chủ tự viết, Kiều bang chủ đem làm nhận được hần bút tích."

Kiều Phong nhận lấy, chỉ thấy cái kia trương giấy viết thư bên trên viết:

"Chữ dụ Cái Bang Mã phó bang chủ, truyền công trưởng lão, Chấp pháp trưởng lão, ký chư trưởng lão: Kiều Phong nếu có trợ Khiết Đan ghét đại hoa tiến hành người, toàn bộ giúp đỡ lập tức thi hành hợp lực đánh chết, không được sai sót. Hạ độc hành thích, đều không không thể, ra tay người có công vô tội. Uông Kiểm thông tự tay viết."

Đã đến lúc này, Hồng Thất Công mới chậm rãi đứng dậy, chống gậy拄杖 đi vào Kiều Phong trước mặt, nói ra: "Kiều bang chủ, Lão Khiếu Hoa cả đời này gặp được qua rất nhiều lựa chọn, Nhưng là tự nhận nhất lựa chọn chính xác, chính là tuyển người cho ta bang chủ Cái Bang. Năm đó Uông bang chủ vốn có ý gọi Lão Khiếu Hoa đem làm đám này chủ, Nhưng là Lão Khiếu Hoa lại biết người làm đám này chủ, hơn xa ta gấp trăm lần."

"Hôm nay mặc dù thân thể của người đã có cái này rất nhiều vấn đề, nhưng là Lão Khiếu Hoa lại tự tin, người chưa bao giờ đã làm bất luận cái gì thực xin lỗi ta Cái Bang sự tình."

"Cho nên mặc kệ người khác nói cái gì, Lão Khiếu Hoa đều y nguyên chỉ (cái) thừa nhận người mới được là ta bang chủ Cái Bang."

Hồng Thất Công lời này nói xong, chung quanh vốn là mặc dù có chút chưa quyết định Cái Bang bang chúng, lập tức liền kêu lên tốt đến.

Cần biết, từ khi Kiều Phong tiếp quản Cái Bang, quản lý rất thịnh vượng, thanh thế đều ầm ầm có thể cùng Thiếu Lâm Võ Đang đánh đồng.

Tuy nhiên lại không muốn, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một đạo thanh thúy giọng nữ vang lên, dĩ nhiên là trước đó một mực ở một bên không nói gì Mã phu nhân! Chỉ nghe nàng nói ra: "Các vị bá bá thúc thúc, tiên phu bất hạnh qua đời, rất cuộc là người phương nào hạ độc thủ, lúc này tất nhiên là khó thêm ngắt lời. Nhưng muốn tiên phu bình sinh thành ôn thật thà, kém cỏi ngôn từ, trên giang hồ cũng không cừu gia, thiếp thân thật sự nghĩ không ra, vì sao có người muốn lấy hần tính mệnh. Nhưng mà câu cửa miệng đạo được tốt: 'Ẩn giấu chính là trộm cắp' phải hay là không bởi vì tiên phu trong tay nắm giữ cái gì trọng yếu sự việc, người khác nghĩ đến chỉ mà cam tâm? Người khác phải hay là không sợ hần tiết lộ cơ mật, hư mất đại sự, cho nên muốn giết hần diệt khẩu?"

Nàng nói mấy câu nói đó dụng ý rất cuộc hiểu không qua, trực chỉ sát hại Mã Đại Nguyên hung thủ là được Kiều Phong, mà hần (nàng) hành hung ý nghĩa chính, ở chỗ dấu không có hần là người Khiết Đan căn cứ chính xác theo.

Mã phu nhân lời này nói cũng coi như có lý có cứ, Kiều Phong đang muốn phân biệt, lại không nghĩ trên trận vậy mà ra lại ngoài ý muốn!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 65: Sụp đổ!

Converted by: là là (tangthuvien)

Sau đó một người một thân vải xám quần áo nữ tử bay thẳng tiến trong tròng, nàng chạy cũng không khoái, lộ ra là không có võ công, trong lòng mọi người đại kỳ, chuyển mục nhìn lại, lại chỉ thấy nữ tử này lớn lên kiêu khiếp e sợ, thanh tú động lòng người, khéo léo đẹp đẽ, vậy mà đúng là Mã phu nhân!

Cái này thứ hai Mã phu nhân vừa xuất hiện, lập tức ở đây tất cả mọi người ngây người.

Kiều Phong xem trọn mắt há hốc mồm, Hồng Thất Công trong tay quả trứng "Lạch cạch" thoảng một phát rơi xuống đất, tám vị trưởng lão nhìn xem nguyên lai Mã phu nhân, lại nhìn một chút mới tới Mã phu nhân, lần lượt từng cái một miệng há trở thành (thành công) sâu sắc vòng tròn, nhìn về phía trên cùng nguyên một đám Tiểu Thụ động giống như bình thường.

Cái này thứ hai Mã phu nhân hướng về cái thứ nhất Mã phu nhân thẳng chạy tới, thò tay liền đi kéo nàng mặt, bên cạnh khóc la lớn: "Người cái này giết ngàn đao yêu nữ, làm loạn Cái Bang, xấu ta danh tiết, cùng cái kia rất nhiều người cầu kết, người gọi ta sau này như thế nào làm người? Ta giết người, ta giết người!"

Cái này hai cái "Mã phu nhân" đồng thời lộ diện, trong lúc nhất thời toàn bộ hiện trường loạn cả một đoàn, mọi người muốn can ngăn rồi lại không có cách nào động thủ, dù sao đó là hai nữ nhân, hết lần này tới lần khác lớn lên lại giống như đúc, hay (vẫn) là Mã phó bang chủ phu nhân, cái này thì như thế nào có thể động thủ?

Bực này tràng diện đừng nói bọn họ chưa thấy qua, sợ là mà ngay cả muốn đều cho tới bây giờ không muốn qua, trong lúc nhất thời thật giống như một cái vừa ra ngục giam tù phạm khát khao tắm mười năm, bỗng nhiên tắm đó phát hiện đứng trước mặt hơn hai mươi cái không mảnh vải che thân nữ nhân giống như, hết lần này tới lần khác những nữ nhân kia cũng đều là giống như đúc.

Cái thứ nhất Mã phu nhân triệt để giật mình, mắt thấy cái kia thứ hai Mã phu nhân lao đến, bỗng nhiên "Ah" một tiếng kêu sợ hãi, vừa chạy vừa kêu lên: "Người là ai? Người rốt cuộc là ai? Ta không biết người, không biết người!"

Thứ hai Mã phu nhân bên cạnh truy đánh nàng, bên cạnh mắng: "Người cái này giết ngàn đao yêu nữ, người muốn hủy Kiêu bang chủ, liền thừa dịp ta không chú ý đem ta mê đảo, về sau giả dạng làm ta tiên phu Mã Đại Nguyên thế tử, sau lưng không biết cùng bao nhiêu người cầu kết, mục đích đúng là hôm nay vạch trần Kiêu bang chủ!"

Nói đến đây, thứ hai Mã phu nhân bên cạnh truy đánh cái thứ nhất Mã phu nhân, bên cạnh gào khóc, nói: "Người gọi ta sau này như thế nào làm người? Như thế nào làm người? Ta, ta không sống á!"

Nàng cái này phiến thoại nói chân tình ý cắt, khóc cái kia gọi một cái tên tâm liệt phế, cái thứ nhất Mã phu nhân triệt để ngây dại, tùy ý thứ hai Mã phu nhân ở đây trên mặt nàng bắt xuống dưới, kinh ngạc nói: "Người... Người rốt cuộc là ai?"

Niệm vài tiếng, bỗng nhiên tầm đó cao giọng tru lên mà bắt đầu..., kêu lên: "Người rốt cuộc là ai? Người rốt cuộc là ai?!"

Thứ hai Mã phu nhân tiếp tục truy đánh nàng, chỉ là không ngừng khóc ròng nói: "Người, người cùng cái kia rất nhiều người cầu kết, người gọi ta như thế nào làm người?!"

Lúc này mọi người cuối cùng nghe xong cái mình bạch, nguyên lai cái này cái thứ nhất Mã phu nhân không biết sử (kiến cho) thủ đoạn gì cùng cái này sau xuất hiện Mã phu nhân đánh tráo, mục đích đúng là muốn vạch trần Cái Bang Kiêu bang chủ.

Cái này Cái Bang hiện tại quy mô thật lớn, ần ần cùng Thiếu Lâm Võ Đang cũng thế mà đứng, cừu gia tự nhiên tuyệt đối không ít. Thật có chuyện này ư, cũng là không tính thân kỳ.

Chính nghĩ tới đây, chỉ nghe thứ hai Mã phu nhân còn gọi là nói: "Lúc ấy người một kiếm cắt đứt cổ của ta, may mắn mệnh ta đại không chết! Bằng không thì hiện tại, bằng không thì hiện tại! Ô ô ô..."

Nói xong nàng đi vào Kiêu Phong trước mặt, "Phù phù" một tiếng quỳ xuống, ngẩng đầu lên, chỉ vào cổ của mình, nói ra: "Kiêu bang chủ, người xem, người xem, tại đây còn có nàng lúc ấy ra tay cái kia đạo sẹo! Kiêu bang chủ, thỉnh người cho ta làm chúa ơi!"

Kiều Phong cùng mấy vị trưởng lão nhìn kỹ lại, cái này vị thứ hai Mã phu nhân trên cổ, quả nhiên có một đạo nhân nhạ vết máu.

Đúng lúc này Hồng Thất Công mặc dù không rõ ràng lắm sự tình đến cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng lại bỗng nhiên đứng lên, đi đến vị thứ hai Mã phu nhân bên người, trầm giọng nói: "Mã phu nhân, không nên gấp gáp, có chuyện từ từ nói." Hẳn đây là sợ cái này đi ra vị thứ hai Mã phu nhân bị thụ người khác ám toán diệt khẩu, cho nên tranh thủ thời gian tới bảo hộ.

Dù sao thực xảy ra điều gì tình huống, Kiêu Phong việc này kiện nhân vật chính không tiện động thủ, nhưng là mình lão gia hỏa này tại đây, người khác sợ là liền không được nhúc nhích rồi.

Cái thứ nhất Mã phu nhân bị hù toàn thân phát run, chỉ vào thứ hai Mã phu nhân, hét to: "Người rốt cuộc là ai? Người rốt cuộc là ai?!" Gọi xong, lại là bắt trụ kêu lên: "Người là giả dối! Người mới được là giả dối!"

Lúc này thời điểm thứ hai Mã phu nhân lại không hề lý nàng, chỉ là khóc ròng nói: "Ta trước đó cùng tiên phu gần đây cảm tình dung hòa thuận, nào biết ngày đó nàng bỗng nhiên đem ta mê đảo, về sau liền muốn giết ta diệt khẩu. May mắn nàng không có võ công, cái này đối với ta cổ họng thoảng một phát khí lực sử (kiến cho) nhỏ hơn chút ít, đây mới gọi là ta cầu tha còn sống."

"Chính là ta một cái yếu đuối nữ lưu, bản thân bị trọng thương, thì như thế nào báo thù? May mắn ngày đó vị này, vị này Chu đại ca trải qua, hảo tâm đã cứu ta. Sau đó ta sợ Cái Bang sinh biến, liền phiền toái Chu đại ca đi tìm hiểu tin tức."

Lúc này thời điểm đứng ở một bên Chu Bá Thông cười hi hi nói: "Là cực, là cực, vốn nha, các ngươi những... này kêu to hoa, tiểu khiêu hóa, không già không nhỏ trong gọi hoa sự tình, ta là mặc kệ đấy. Bất quá ta nghĩ lại, cũng là thú vị, liền vụng trộm đi các ngươi cái kia cái gì Mã phó bang chủ trong nhà nghe lén một hồi. Lúc ấy cũng chỉ nghe theo trong phòng nói cái gì đó 'Trên người của ngươi có nhiều thứ, so ánh trăng càng tròn càng bạch' còn có cái gì 'Trên người của ngươi bánh Trung thu, ngọt đã qua mặt đường' các loại, ta tưởng tượng nguyên lai là có người ở đây thảo luận ăn, không có ý nghĩa, ta liền đi tới á."

Nói đến đây, Chu Bá Thông bỗng nhiên tầm đó nhìn nhìn đứng ở một bên đã lạnh run Bạch Thế Kính, vỗ đầu một cái, nói ra: "Ah đúng, người nọ tiếng nói với ngươi giống như đúc, ha ha, ha ha, các ngươi lúc ấy ở đây thảo luận cái gì ăn ngon hay sao? Nói cho nói cho ta biết?"

Nghe xong Chu Bá Thông lời mà nói..., Bạch Thế Kính rốt cục rốt cuộc duy trì không được, phù phù một tiếng hướng về phía Kiều Phong quỳ xuống, bắt trụ làm nhiều việc cùng lúc (tay nắm tay mười) mãnh liệt quát chính mình đôi má, không ngừng gào khóc, nói: "Kiều bang chủ, là ta xin lỗi ngươi, là ta xin lỗi ngươi ah!"

Nguyên lai, cái này thứ hai Mã phu nhân, đúng là giới về cải trang giả dạng a Chu chỗ giả trang.

Lúc ấy Trần Tiêu Chính sốt ruột như thế nào giúp đỡ Kiều Phong giặt rửa thoát giết Mã Đại Nguyên ô danh, nghĩ nửa ngày lại không có nửa điểm biện pháp.

Đối phương làm việc một giọt nước cũng không lọt, chính mình cái ngoại nhân thật sự là không có biện pháp ngắt lời.

Lại không nghĩ, hần bên này đang lo công phu, bỗng nhiên nghe a Chu học được hai câu Chu Bá Thông lời mà nói..., lần này đã có thể nhắc nhở hần, lập tức này ra ý hay, ở đây a Chu bên tai đã nói vừa rồi cái kia chút ít lời nói. Cái này a Chu vốn là liền cực kỳ thông minh, nghe xong Trần Tiêu nói xong, lập tức liền biết đây là Trần Tiêu muốn vì nhị ca Kiều Phong giặt rửa thoát hiềm nghi. Mặc dù không biết những lời này rốt cuộc là từ đâu mà đến, nhưng là a Chu lúc trước thấy Kiều Phong hào khí ngất trời, vốn là trong nội tâm liền có hảo cảm, lúc này hai người ăn nhip với nhau, a Chu cái này vụng trộm đi ra ngoài chuẩn bị.

Chính là chỉ là như vậy, cái này liệu ở dưới liền không đủ hung ác.

Trần Tiêu nghĩ nghĩ, dứt khoát lại giáo Lão Ngoan Đồng nói những lời kia. Cũng may mắn là Lão Ngoan Đồng cái này trong lòng mọi người gần đây không có gì xảo trá người tại đây, nếu đổi thành người khác, vậy thì khó tránh khỏi làm cho người ta hoài nghi. Nhưng là Lão Ngoan Đồng sư ca là Vương Trùng Dương, lại cùng Hồng Thất Công giáo tốt, hơn nữa không có gì tâm cơ, cái này vừa nói lời nói, Nhưng dựa vào tính tự nhiên tăng nhiều.

Trần Tiêu vốn là trong lòng cũng là không có có bao nhiêu nắm chắc, có điều dù sao thời gian không đợi người, dứt khoát buông tay đánh cược một lần, lừa dối bên trên một lừa dối.

Không nghĩ tới cái này một lừa dối, quả nhiên đem (chiếc) Bạch Thế Kính cho lừa dối hồng mắt.

Cái này Bạch Thế Kính trước đó một mực cùng Kiều Phong quan hệ coi như không tệ, ở đây nguyên tác trong Mã phu nhân muốn hãm hại Kiều Phong, Bạch Thế Kính chính là liều chết không theo, Mã phu nhân lúc này mới lại tìm Toàn Quan Thanh, cùng ngủ ba muộn, về sau Toàn Quan Thanh nói gì nghe nấy, lúc này mới đã có hãm hại Kiều Phong tiền vốn.

Hôm nay Bạch Thế Kính bắt thấy chính mình trước đó làm một chuyện đã bạo lộ, lại nguyên lai là chịu yêu nữ chỗ hoặc, trong nội tâm cái đó còn có nửa điểm hoài nghi, phù phù một tiếng liền quỳ xuống, triệt để hồng mắt.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 66: Điên cuồng!

Converted by: là là la(tangthuvien)

Hồng Thất Công lạnh lùng nhìn Mã phu nhân liếc, quả quyết quát: "Đem (chiếc) cái này yêu nữ cùng Bạch Thế Kính trói lại!"

Hần câu này lời vừa ra khỏi miệng, lập tức liền có Cái Bang đệ tử tiến lên bắt người.

Mọi người tại đây vốn là liên đới với Kiều Phong lại kính lại bội, hôm nay mặc dù nghe được Kiều Phong là người Khiết Đan, Nhưng là trong tiềm thức vẫn đang còn đem hắn coi như cái kia dẫn đầu Cái Bang đi về hướng huy hoàng Kiều bang chủ. Hôm nay nghe được đây hết thấy đều là cái này mặt như hoa tươi tâm lại như rắn rết yêu nữ gây nên, cái đó còn do dự, chỉ là thời gian trong nháy mắt sẽ đem Bạch Thế Kính cùng Mã phu nhân trôi bánh chưng giống như bình thường.

Dùng hay (vẫn) là cực kỳ rắn chắc da trâu gân.

A Chu thấy loại này trận thế, biết rõ chuyện của mình xong xuôi, lúc này coi chừng thối lui đến Kiều Phong bên người.

Cái này đỉnh thiên lập địa đàn ông thật sự là có thể cho nàng vô hạn cảm giác an toàn.

"Hất nước!"

Lúc này hết thấy mệnh lệnh đều do Hồng Thất Công đời (thay) phát, dù sao Kiều Phong thân phận miễn cảm, hôm nay đã không thích hợp lại tuyên bố hiệu lệnh rồi.

"Đánh đá" một tiếng, sớm có Cái Bang đệ tử lấy ra nước lạnh gọi ở đây Mã phu nhân trên đầu, Mã phu nhân chịu nước lạnh một kích, lập tức tỉnh lại, nhưng chỉ là hai mắt gắt gao chăm chăm vào a Chu, không nghe mà hỏi: "Người tốt cuộc là ai? Người tốt cuộc là ai?"

Lúc này thời điểm Hồng Thất Công không hỏi Mã phu nhân, nhưng lại hỏi trước Bạch Thế Kính, hắn nhặt lên mới vừa rồi bị chấn kinh phá mộc trượng, dùng sức dùng một chút đấy, thờ dãi: "Thế kính ah thế kính, ta gần đây bội phục người thiết diện vô tư, đối mặt ta Cái Bang đệ tử chấp pháp, cho tới bây giờ chỉ nói ngang hàng không giáng nhân tình, lại không nghĩ rằng, người như thế nào, người sao có thể làm ra loại sự tình này đến?"

Nói đến đây, Hồng Thất Công cảm xúc kích động, ho sặc sụa vài tiếng.

Bạch Thế Kính khóc rống lưu nước mắt, lớn tiếng khóc thét nói: "Thất công, ta, ta..."

Một bên Mã phu nhân mắt thấy đại thế đã mất, Bạch Thế Kính như là đã đầu hàng, giấu diếm hết thấy lại không có bất kỳ tấc yếu, bỗng nhiên điên rồi giống như bình thường phá lên cười, nụ cười này trắng đem (chiếc) nước mắt nước mũi đều bật cười, bỗng nhiên hướng về phía a Chu liều mạng giống như bình thường mắng: "Người tiện nhân này! Người tốt cuộc là ai? Vì sao phải xấu ta chuyện tốt! Vì cái gì?!"

Mọi người nghe nàng mắng ác độc khó nghe, đối với nàng ấn tượng, lập tức kém đến nỗi cực điểm.

Mã phu nhân mắng một hồi, bỗng nhiên đáng thương nhìn về phía Hồng Thất Công, nhẹ giọng hỏi: "Thất công, người có thể hay không, cho ta báng tòng (lồng) điếm? Ta như vậy, Nhưng khó coi chết rồi."

Chung quanh mọi người nghe đại kỳ, cái này yêu nữ sắp chết đến nơi, không quan tâm cái khác, ngược lại là quan tâm khỏi mình bây giờ bộ dạng đến.

Nhưng lại không biết, Mã phu nhân tự phụ mỹ mạo, cả đời nước tính Dương hoa, gió sáo cực kỳ, tự không chịu cái chết thời điểm phải như thế nào khó coi.

Hồng Thất Công hơi suy nghĩ một chút, biết nàng bây giờ là nói ra hết thấy nơi phát ra nhân quả thời khắc mấu chốt, lúc này nói ra: "Cho hắn buộc tòng (lồng) chút ít."

Mã phu nhân bất quá là một cái không có võ công nữ tử, Cái Bang đệ tử cũng không sợ nàng sẽ nhớ biện pháp chạy trốn, lúc này cho nàng buộc nói lỏng một ít.

Lại không nghĩ cái kia hai cái Cái Bang đệ tử chính mở trời cho nàng thời điểm, Mã phu nhân rõ ràng thần kỳ cười nói: "Lưỡng vị tiểu huynh đệ, ta lớn lên xem được không?"

Cái kia hai cái Cái Bang đệ tử nghe xong, xấu hổ mặt đỏ tới mang tai.

Hồng Thất Công "Phi" một tiếng, nhổ nước miếng.

Toàn thân da trâu gân buông lỏng ra một ít, Mã phu nhân lại lắc thân thể, cố ý mặt hướng Kiều Phong, lộ ra tuyết trắng hạng cái cổ, còn lộ ra một đầu hồng sa tanh áo ngực biên giới.

Kiều Phong xem lông mày cau chặt, hắn thực không muốn xem Mã phu nhân cái này ác độc yêu nữ, lúc này xoay người sang chỗ khác, không nhìn tới nàng.

Mã phu nhân thấy, đột nhiên chửi ầm lên: "Kiều Phong! Người cái này chết cái thứ không biết xấu hổ, vì cái gì sẽ không chịu liếc lấy ta một cái? Vì cái gì!" Nói xong, bỗng nhiên lại nở nụ cười, lúc này đây cười không ngừng trang điểm xinh đẹp, nở nụ cười một hồi, Mã phu nhân rồi lại ôn nhu nói: "Người không nhìn ta, ta là được chết rồi, những lời này cũng không nói cho người."

Kiều Phong bắt đắc dĩ, lại vòng vo trở về.

Mã phu nhân lại nói: "Kiều bang chủ, người, người có thể hay không ôm ta một cái?"

Chung quanh mọi người nghe thật sự là đại kỳ, hoàn toàn đoán không ra đến Mã phu nhân đây rốt cuộc là muốn làm cái gì.

Lời của nàng gọi Kiều Phong cực kỳ khó xử, đưa mắt nhìn quanh, bỗng nhiên trông thấy Ngũ đệ Trần Tiêu Chính hướng chính mình xem ra, chỉ nghe Trần Tiêu nói ra: "Kiều nhị ca, đại trượng phu không có gì không thể đối với tiếng người, liền xem nàng rốt cuộc muốn cái gì."

"Tốt một chuyện có thể khá đối với tiếng người!"

Kiều Phong sai bước đi vào Mã phu nhân bên người, đem nàng nhu nhược thân thể ôm vào trong ngực, chỉ là biểu hiện trên mặt liền không có thể thật tốt nhìn.

Mã phu nhân lúc này mới thoả mãn, lẩm bẩm nói: "Ta đơn độc nhi ở chỗ này lẻ loi trơ trọi, lạnh tanh đấy, ừ đêm nhớ muốn. Hướng trông mong muốn nhìn qua, luôn nhớ kỹ người cái này oan gia, người... Người..." Nói đến đây, vành mắt nhi liền đỏ lên.

Người chung quanh nghe không hiểu thấu, Kiều Phong cũng là trong nội tâm đại kỳ, hỏi: "Ta và người tối đa có điều chỉ gặp một lượng mặt, người thì như thế nào luôn nhớ kỹ ta?"

Mã phu nhân lại không đáp lời này, chỉ là lẩm bẩm nói: "Ta chỉ là tưởng nhớ người, trên người mạnh khỏe sao? Trong lòng khoái hoạt sao? Việc lớn việc nhỏ đều trôi chảy sao? Chỉ cần người tốt, ta liền vui vẻ rồi, làm người cũng có tư vị." Nàng càng nói càng thấp, chung quanh mọi người chỉ cảm thấy nàng nói chuyện chán trong miệng chất chất, nhuyển dào dạt đấy, nói không hết thiên niên uyển chuyển, nghe vào tai trong quả nhiên là rung động đến tâm can, làm cho người thần chú đoạt, hồn chú tiêu.

Chính là nói xong lời cuối cùng, Mã phu nhân ngữ khí bỗng nhiên đại biến, giọng the thè nói: "Chính là ta tưởng nhớ người, người có tưởng nhớ ta sao? Người vì cái gì đều không muốn liếc lấy ta một cái? Vì cái gì!"

Nàng hỏi một hồi, thấy Kiều Phong không đáp, bỗng nhiên chậm rãi đem đầu tựa ở hán đầu vai, toàn thân liền giống như không có nửa cục xương, chính mình khó có thể chèo chống, một mảnh tóc dài đen nhánh khoắc trên vai đem xuống, khoắc lên Kiều Phong trên bờ vai.

Nàng hai mắt hơi khai mở khép hờ, chỉ lộ ra một đường nhỏ, nói ra: "Kiều bang chủ, ta làm nhiều như vậy, cũng là vì người, người biết không?" Giọng nói lại như oán trách, lại như làm nũng.

Chung quanh mọi người chỉ cảm thấy bình sinh gặp sự tình, dùng hôm nay kỳ lạ nhất, xuất hiện hai cái Mã phu nhân không nói, lúc trước hại Kiều bang chủ Mã phu nhân, vậy mà nói nàng làm tất cả đều là vì Kiều Phong.

Kiều Phong cũng là sờ không tới nửa điểm ý nghĩ, hỏi: "Người nói, người làm như vậy, cũng là vì ta?"

Mã phu nhân mỉm cười nói: "Đương nhiên là vì người, như không phải là vì người, ta lại làm cái này rất nhiều làm cái gì?" Đến nơi đây, bà vai dùng sức đứng thẳng bỗng nhúc nhích, thật giống như là muốn duỗi ra hai tay, ôm một cái Kiều Phong cổ.

Nàng vùng vẫy một hồi, thấy gãy giữa mà không thoát, cũng liền không hề miễn cưỡng, chỉ nói là nói: "Kiều bang chủ, người nói ta, đẹp mắt không?"

Kiều Phong càng phát ra không kiên nhẫn, Nhưng là vì đạt được hết thầy chân tướng, hay (vẫn) là cau mày nói ra: "Đẹp mắt, đẹp mắt."

Mã phu nhân nói: "Ta biết rõ người nói không phải trong nội tâm lời nói. Có điều người có thể nói như vậy, ta cuối cùng là vui mừng đấy."

Nói xong câu đó, Mã phu nhân hướng về phía Kiều Phong vũ mị cười cười, nói: "Kiều bang chủ, ta nói cái câu chuyện cho người nghe, được không?"

Kiều Phong tinh thần chấn động, nghĩ thầm: "Nàng muốn nói câu chuyện, nói không chừng có manh mối gì có thể tìm ra." Lúc này gật đầu, nói: "Tốt, người nói."

Mã phu nhân nằm ở Kiều Phong trong ngực, lẩm bẩm nói: "Ta khi còn bé trong nhà rất nghèo, muốn mặc (đeo; xuyên) quần áo mới, phụ thân lại làm không dậy nổi, ta suốt ngày chính là muốn, bao lâu có thể như bên cạnh Giang gia tỷ tỷ như vậy, lễ mừng năm mới có hoa y hoa giày mặc (đeo; xuyên), vậy thì vui vẻ rồi."

Kiều Phong nghe nàng dĩ nhiên cũng làm như vậy nói về khi còn bé sự tình, cũng không biết là có ý gì, chỉ phải im lặng lắng nghe tiếp.

Chung quanh mọi người lập tức đáp án sắp bóc trần, ai cũng không dám phát ra một điểm thanh âm, e sợ cho làm rối loạn cái này yêu nữ nói chuyện tâm tình.

Trong lúc nhất thời, khắp rừng cây hạnh trong vậy mà tiếng kim roi cũng có thể nghe được, yên tĩnh đến gần như quý dị.

Mã phu nhân mỉm môi cười cười, vừa nhẹ nhàng vừa dịu dàng tiếp tục nói: "Ta khi còn bé ah, ừ đêm nhớ muốn, sinh chính là hoa quần áo bệnh tương tư. Là được có một đôi giày mới mặc (đeo; xuyên), vậy cũng vui vẻ vô cùng."

"Ta bảy tuổi một năm kia lên, cha ta nói, đến tháng chạp dậm (ở bên trong), đem (chiếc) nhà của ta đường ba đầu dê, 14 con gà [cầm] bắt được chợ đi lên bán đi lễ mừng năm mới, lại cắt bỏ khối vải bông, về nhà đến cho ta khe hồ bộ đồ bộ đồ mới. Ta từ tháng tám dậm (ở bên trong) phụ thân nói những lời này khi đó lên, mà bắt đầu hy vọng rồi, ta hào hào cho ăn gà, chăn dê..."

"Khó khăn chờ đến tháng chạp, ta mỗi ngày thúc phụ thân đi bán dê, bán gà. Phụ thân tổng nói: 'Chờ nóng lòng như thế, đến tuổi gần tuổi muộn, gà dê

bán được lên giá tiền.' trời qua vài ngày, hạ khỏi tuyết rơi nhiều ra, đột nhiên suy sụp còi còi vài tiếng tiếng nổ, dê lan phòng cho tuyết rơi nhiều dề sập á. May mắn dê nhi không có dề chết. Cha đem dê nhi dắt tại một bên, nói ra cái này nên sớm đi đi đem dê nhi bán đi. Không ngờ chính là hôm nay lúc nửa đêm, bỗng nhiên dê gọi Lang Hào, ba đầu dê đều cho sói đói kéo đi á..., hơn mười con gà cũng cho Sói ăn hết hơn phân nửa. Phụ thân kêu to la hét, đi ra ngoài đuổi Sói, muốn đem dê nhi đoạt lại."

"Mắt thấy hấn đuổi vào trên núi, ta sốt ruột được rất, không biết phụ thân có thể hay không đoạt lại dê nhi. Chờ thật lâu rất lâu, mới thấy phụ thân một cà thọt rẽ ngang trở về. Hấn nói ở đây trên vách núi tuyết đậm (ở bên trong) trượt một phát, té bị thương chân, ném lao cũng ném tới đáy vực xuống, dê nhi tự nhiên đoạt không trở về.

"Ta cực kỳ thất vọng, ngồi ở trong đồng tuyết lên tiếng khóc lớn. Ta mỗi ngày hão hão chăn dê, chính là muốn mặc (đeo; xuyên) hoa quần áo, kết quả là nhưng lại công dã tràng. Ta vừa khóc còn gọi là, chỉ (cái) trách móc; 'Cha, người đi đem (chiếc) dê nhi đoạt lại, ta muốn mặc (đeo; xuyên) bộ đồ mới, ta muốn mặc (đeo; xuyên) bộ đồ mới!'"

Nghe nàng không nghèo niệm phụ thân an nguy, chỉ là quái niệm lấy quần áo mới, mọi người không khỏi lòng mảy cau chặt, muốn nói gì, Nhưng là rồi lại không biết nói cái gì cho phải.

Kiều Phong nghe đến đó, một lòng cũng là thẳng trầm xuống: "Nữ nhân này như thể thiên tính lương bạc! Cha nàng cha té bị thương rồi, nàng không quan tâm phụ thân thương thế, tận nhớ kỹ hoa của mình y, hưởng chi Tuyết Dạ đuổi theo sói đói, đó là hạng gì chuyện nguy hiểm? Lúc ấy nàng mặc dù tuổi nhỏ không hiểu chuyện, thực sự không nên."

Chỉ nghe Mã phu nhân còn nói xuống dưới: "Cha ta nói ra: 'Tiểu muội, chúng ta ngày khác lại dưỡng vài đầu dê, đến sang năm bán đi, nhất định mua cho người hoa quần áo.' ta chỉ là khóc lớn không thuận theo. Nhưng là không thuận theo lại có cái biện pháp gì đâu này? Không đến nửa tháng liền bước sang năm mới rồi, bên cạnh Giang gia tỷ tỷ mặc một kiện hoàng đầy ngọn nguồn hoa hồng mới áo bông, một đầu xanh lá mạ sắc hoa cúc quần. Ta coi được thật sự là phát si á..., tức giận đến không chịu ăn cơm. Phụ thân không ngừng哄 ta, ta chỉ lờ đi hấn."

"Ngày đó là năm 30, đến buổi tối, ta trên giường lật qua lật lại ngủ không được, liền lặng lẽ mà bắt đầu..., sò đến bên cạnh Giang bá bá trong nhà. Đại nhân ở đây đón giao thừa, còn chưa ngủ, ngọn nến điểm được sáng loáng đấy, ta thấy Giang gia tỷ tỷ ở đây trên giường gạch ngủ rồi, nàng bộ đồ mới quần che ở trên người, đồ au ánh nến chiếu vào, càng thêm lộ ra đẹp mắt. Ta ngơ ngác nhìn, nhìn thật lâu thật lâu, ta lặng lẽ đi vào phòng đi. Đem bộ đồ mới bộ đồ mới quần cầm lên."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 67: Chân tướng rõ ràng!

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Nhưng là bây giờ dù sao muốn nghe nàng đem lời nói xong, ngoài miệng cũng chỉ để dụ lấy nàng nói ra: "Àn, trộm kiện bộ đồ mới, cũng không coi vào đâu."

Lại không nghĩ Mã phu nhân mắt sáng lưu ba, tự nhiên cười nói, nói ra: "Lời này của người nói không thành tâm, người đích thị là trong nội tâm đối với ta trộm người ta quần áo sự tình rất khinh thường, đúng hay không? Lúc này đây người có thể đoán sai á..., ta mới không phải trộm bộ đồ mới mới quần đây này! Ta lấy khỏi trên bàn may vá trong rổ cái kéo, đem cái kia kiện quần áo mới cắt bỏ được nát bấy, càng làm cái kia quần cắt bỏ trở thành (thành công) từng loại từng loại đấy, vĩnh viễn may vá không đứng dậy. Ta cắt bỏ nát bộ này bộ đồ mới mới quần về sau, trong nội tâm nói không nên lời vui mừng, so với ta chính mình có quần áo mới mặc (đeo; xuyên) còn muốn thống khoái."

Nàng những lời này nói xong, chung quanh tất cả mọi người nghe "Ah" một tiếng.

Kiều Phong nghe cũng cực kỳ kỳ quái, ưa thích người khác thứ đồ vật, trộm tới đây coi như là bình thường tâm lý, Nhưng là trộm đến rồi lại không cần, đem thứ này phá hư sạch sẽ, cái này nữ nhân ác độc trong nội tâm đến cùng muốn cái gì, Nhưng liền thật sự đoán không được á.

Chỉ nghe Mã phu nhân nói: "Kiều bang chủ, người cũng đã biết ta tại sao phải nói cho người cái này câu chuyện? Ta muốn bảo người minh bạch tính tình của ta, từ nhỏ chính là như vậy, nếu là có một kiện sự việc ta ri đêm nhớ muốn, không chiếm được tay, hết lần này tới lần khác người bên ngoài vận khí tốt đã nhận được, như vậy ta nói cái gì cũng phải hủy cái này sự việc. Khi còn bé sử (khiến cho) chính là đàn biện pháp, niên kỷ chậm rãi nổi lên ra, người cũng thông minh chút ít, liền khiến cho chút ít xảo diệu điểm biện pháp á."

Nghe đến đó, mọi người tại đây một lòng, thật là lạnh đến tận xương tủy.

Không chiếm được đồ vật, muốn hủy diệt, yêu nữ này, tâm lý đến tột cùng là vạn vật đã đến cái loại gì tình độ độ.

Mà ngay cả một bên gần đây nhẹ nhàng như nước Vương Ngữ Yên, cũng là nghe mặt sắc ửng đỏ lên, "Phi" một tiếng, ám đạo thâm nghĩ: "Không chiếm được đây, muốn hủy diệt, vậy tương lai nếu như ta cùng biểu ca không thể cùng một chỗ, ta cũng muốn giết biểu ca sao? Không, tuyệt đối không thể. Ta chỉ biết ngóng trông biểu ca sống rất tốt, như vậy ta liền cảm thấy mỹ mãn á."

Nghĩ tới đây, càng phát ra xem thường Mã phu nhân.

Nàng lúc trước một mực không có nói như thế nào lời nói, cũng không có như thế nào hấp dẫn Mã phu nhân chú ý. Lúc này lại bỗng nhiên "Phi" một tiếng, lập tức dẫn Mã phu nhân nhìn sang.

Vương Ngữ Yên dung mạo vốn là liền xa so Mã phu nhân xinh đẹp rất nhiều, lúc này bị Mã phu nhân nhìn, lập tức kêu sợ hãi một tiếng, chỉ nghe nàng kêu lên: "Người là ai? Người như thế nào hội (sẽ) xinh đẹp như vậy? Người rốt cuộc là ai?"

Trần Tiêu cái này Mã phu nhân không có nửa điểm hảo cảm, ở một bên đối với hừ lạnh nói: "Tương tùy tâm sinh, trong lòng người ác độc, tự nhiên không có Vương cô nương đẹp mắt."

Đoàn Dự đã ở một bên nói ra: "Ngũ Ca nói có lý. Vương cô nương tâm địa, so người thiện lương một nghìn lần gấp một vạn lần, đừng nói nàng vốn là so người đẹp mắt, chính là người dù cho xem gấp mười gấp trăm lần, cũng không bằng Vương cô nương một sợi tóc!"

Nói xong nhìn về phía Trần Tiêu, hỏi: "Ngũ Ca, cái kia cái gì ngoại ngữ đấy, xinh đẹp nói như thế nào?"

Trần Tiêu cao cao dựng thẳng lên một căn ngón tay cái, cười nói: "BIU đặc (biệt) phúc!"

Đoàn Dự hướng về phía Vương Ngữ Yên liền nói: "BIU đặc (biệt) phúc! BIU đặc (biệt) phúc!" Dẫn tới Vương Ngữ Yên cùng A Bích một hồi không nhéo cười, Vương Ngữ Yên biết đây là Đoàn Dự tán dương chính mình, mặt sắc không khỏi đỏ lên.

Mã phu nhân xem mấy người kia tầm đó quan hệ hòa hợp, trong nội tâm không khỏi cực kỳ bắt đầu ghen tị, thét to: "Kiều Phong, giết nàng, giết nữ nhân kia! Người không giết nàng, ta sẽ thấy không nói!"

Nghe nàng vậy mà ác độc ghen tị đến như thế, Kiều Phong lòng mảy may cau chặt, cả giận nói: "Đây là ta kết bái Lục đệ bạn tốt, kiêu mỗ đình thiên lập địa, là được lập tức chết rồi, cũng tuyệt đối sẽ không động nàng một ngón tay!"

Mất thấy Kiều Phong tuyệt không động thủ, Mã phu nhân lúc này cảm miệng, nếu không nói lời nói.

Lúc này chỉ nghe một bả còi mở thanh âm vang lên, lại chỉ nghe Trần Tiêu ở một bên hắc hắc cười lạnh nói: "Ta hiểu rõ một loại cực hình, là đem (chiếc) chịu hình người cùng chó dữ uy (cho ăn) bên trên chân được, về sau nhốt tại một cái trong lồng. Trường hợp như vậy, nghĩ đến người mới có thể tưởng tượng được đến á? Nhưng là không được tốt xem!"

Nghe xong Trần Tiêu lời mà nói..., Mã phu nhân lập tức toàn thân phảng phất bị sấm đánh qua giống như, cao giọng thét lên, nói: "Ma quỷ! Người là ma quỷ! Không muốn! Không muốn đối với ta như vậy! Ta nói, ta nói!"

Muốn nàng Mã phu nhân gần đây tự cho là xinh đẹp mỹ lệ, như thế nào nguyện ý ra loại này đại xấu ở đây trước mọi người? Trần Tiêu chính là bắt được nàng loại tâm lý này, cho nên thốt ra lời này lố ra, quả nhiên chính nói ở đây Mã phu nhân đích từ huyết bên trên.

Người trừ chết không có gì đáng ngại, Nhưng là loại này cực hình quả thực so chết còn làm cho nàng cảm thấy khủng bố!

Trong lúc nhất thời Mã phu nhân toàn thân đều kịch liệt run rẩy lên, nếu không dám xem Trần Tiêu liếc.

Nàng sợ hãi một hồi lâu, cũng là biết rõ hôm nay sợ là khó hơn nữa thiện rồi, có thể bảo vệ cái toàn thân cho dù ông trời phù hộ, cái kia còn dám lại muốn cầu một khác, nghĩ ngợi một lúc sau, bỗng nhiên nhẹ nhàng cười cười, mặt sắc trở nên kiêu ngạo vô hạn, hướng về phía Kiều Phong nói ra: "Kiều bang chủ, người ôm ta một cái! Van cầu người, ôm ta nhanh một ít."

Thanh âm của nàng mềm nhũn cực kỳ, Kiều Phong mặc dù đối với nàng ghét cay ghét đắng tới cực điểm, Nhưng là nghe xong những lời này, thực sự không tự kìm hãm được tìm đập thỉnh thịch.

Nghĩ tới đây, Kiều Phong bỗng nhiên thân nhiên rất nhiều.

Muốn hấn là hạng gì tâm tính, hấn đều thiếu chút nữa chịu đựng không nổi, Bạch Thế Kính chịu nàng câu dẫn, thì như thế nào hội (sẽ) không động tâm? Trong lúc nhất thời đối với Bạch Thế Kính ác cảm, cũng ít rất nhiều.

Mã phu nhân thấy Kiều Phong không có động tác, lập tức trên đầu của hấn trên mặt đều là mồ hôi lạnh, đột nhiên hỏi: "Kiều Phong, trên người của người rất nhiệt [nóng], phải hay là không? Ta biết đến, người chính là không muốn ôm của ta."

Nói xong, Mã phu nhân lại hướng Kiều Phong trong ngực nhích lại gần, bỗng nhiên cười cười, nói ra: "Chính là ta chính là biết rõ người không thích ta, ta lại càng muốn người ôm ta một cái. Kiều Phong, người biết không? Ta càng là không chiếm được đồ vật, ta lại càng muốn hủy diệt hấn. Cho dù hủy không được, ta cũng sẽ không gọi hấn sống khá giả. Ta biết rõ người không muốn ôm ta, ta lại càng muốn gọi người ôm một cái."

"Vốn là ta ý định tìm kiếm nghĩ cách bắt được ngươi, sau đó đem ngươi hảo hảo trói lại. Buộc ngươi yêu thích ta, thậm chí buộc ngươi cùng ta... Cùng ta làm chuyện này, ta cũng nguyện ý."

"Chính là ta biết rõ ngươi là sẽ không thiệt tình yêu thích ta đấy, cho nên chúng ta... Chúng ta làm xong chuyện này, ta sẽ dùng một bả Tiểu Dao, từng điểm từng điểm, từng điểm từng điểm giết ngươi."

"Này trong đó, ta sẽ cho ngươi sành ăn, một chút cũng sẽ không bạc đãi ngươi. Còn có thể rìi cùng ngươi... Cùng ngươi khoái hoạt..."

Kiều Phong ở một bên nghe, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp sở hữu tất cả lòng tơ toàn bộ đều ngược lại bị dựng lên.

Hắn cuộc đời đại chiến tiểu chiến vô số, lúc trước thân thể bị vạch trần thời điểm cũng là tâm kinh động phách, nhưng là muốn nói trong nội tâm kinh hãi thậm chí có chút ít sợ hãi sự tình, hay (vẫn) là dùng lúc này vì nhất!

Lúc này chung quanh mọi người đã sớm cả kinh ngây người, bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới một cái nữ nhân rõ ràng có thể vô si ác độc đến loại trình độ này.

Mã phu nhân tựa đầu tựa ở Kiêu Phong trên bờ vai, nhẹ nhàng vuốt ve, nói không hết nhẹ thương mật yêu, lại không nghĩ, bỗng nhiên ngay lúc đó nghiêng đầu lại, ở đây Kiêu Phong trên bờ vai hung hăng cắn một cái, miệng đầy đều là máu tươi, mị âm thanh nói: "Hôm nay ngươi người, ta là không chiếm được á. Đánh là tình, mắng là yêu, ta yêu cho ngươi muốn chết, cho nên cắn ngươi."

Kiều Phong vốn là có thể bằng vào nội lực, đem Mã phu nhân một ngụm hàm răng tất cả đều sụp đổ mất, Nhưng là một là nghe xong Mã phu nhân mà nói trong nội tâm khiếp sợ, hai là hắn còn cần nghe Mã phu nhân nói rằng vẫn, cái này một cái không có phục hồi tinh thần lại, lập tức bị một ngụm cắn chảy máu đến.

Có điều Kiêu Phong là bức nào thiết cốt boong boong đàn ông, chỉ là nhú nhú mảy, liền không nói thêm gì nữa.

Mã phu nhân mỉm cười đã đi ra Kiêu Phong bả vai, nhẹ nhàng nói ra: "Ta ngày đó nhìn lên đã đến Uông bang chủ di lệnh, vốn là ý định khích lệ Đại Nguyên vạch trần thân thể của ngươi bí mật, Nhưng là Đại Nguyên nhưng lại vô luận như thế nào cũng không chịu đấy. Cái kia bọc mủ, nửa điểm đại sự cũng không dám đương nổi."

Tiêu Phong nói: "Ngươi tại sao phải hại chết Mã đại ca?"

Mã phu nhân bỗng nhiên mắt lộ ra hung quang, oán hận mà nói: "Ta hôm nay rơi đến nước này, đều là ngươi làm hại. Ngươi cái này ngạo mạn tự đại, không đem người ta nhìn ở đây trong mắt súc sinh! Ngươi cái này heo chó không bằng Khiết Đan hồ bất làm nô lệ, ngươi chết sau rơi vào tầng mười tám địa ngục, mỗi ngày lại để cho ác quỷ tra tấn ngươi. Ngươi cái này cẩu tạp chủng, vương bát đần..."

Mọi người ở một bên càng nghe càng kỳ, bọn họ biết rõ Mã phu nhân nếu không chiếm được cái gì đó, liền muốn hủy diệt, Nhưng là cái đó và Kiêu Phong thật sự là bắn đại bác cũng không tới sự tình, vì cái gì nàng hội (sẽ) hận Kiêu Phong hung ác đến loại trình độ này? Bình thường Kiêu Phong cực nhỏ một mình một người, cho dù miễn cưỡng cho rằng hai người vì ái sinh hận, Nhưng là Kiêu Phong cùng nàng cơ hồ liền chưa từng gặp mặt, cái này yêu lại từ gì nói lên?

Mã phu nhân càng mắng càng ngoan độc, hiển nhiên trong nội tâm tích đầy đầy ngập oán giận, không phải phát tiết không thể, mắng càng về sau, đứng là phở phờ lời xấu xa, dơ bẩn xấu xa, không thể tưởng tượng.

Nàng gần đây nhã nhặn lịch sự tao nhã, lại hội (sẽ) mắng được như thế đánh đá hung hãn ác, thực đại ra tất cả mọi người ngoài ý liệu, Vương Ngữ Yên nghe mặt sắc đỏ bừng, hung hăng "Phi" một tiếng nghiêng đầu đi, dùng hai tay che lỗ tai. Nhưng là rồi lại hiếu kỳ đầy hết thấy đều là bởi vì sao, cực kỳ do dự.

Lại mắng tốt một hồi, mị thanh âm của phu nhân mới dần dần thấp xuống, cuối cùng nói ra: "Kiêu Phong ngươi cẩu tặc kia, ngươi làm hại ta nay rì đến tình cảnh như thế này, nhìn ngươi rì sau có cái gì kết cục."

Tiêu Phong bình tâm tĩnh khí mà nói: "Mắng xong đến sao?"

Lúc này a Chu lặng lẽ đi vào Kiêu Phong sau lưng, nhìn xem nằm ở Kiêu Phong trong ngực Mã phu nhân, cười lạnh nói: "Yêu nữ, Kiêu bang chủ hạng gì anh hùng nhân vật, ngươi chính là mắng hắn một vạn lần, lại có thể thay đổi được hắn ở đây các vị hào kiệt trong lòng ấn tượng sao?"

Chuyện đó nếu là do người khác nói đi ra, Mã phu nhân định sẽ không để ý tới.

Chính là lúc này đứng là do cái này cùng chính mình lớn lên giống như đức nữ nhân nói đi ra, Mã phu nhân lại tưởng rằng Mã Đại Nguyên âm hồn đến tìm nàng lấy mạng, trong lúc nhất thời mặt đều bị hù trắng rồi.

Mã phu nhân sợ a Chu lại mắng nàng, tranh thủ thời gian tiếp xuống dưới: "Năm đó ngươi ở đây Vô Tích thành phía ngoài lần cùng ta gặp, không tệ, liền vì chuyện này. Ngươi tự cao tự đại, tự cho là võ công đệ nhất thiên hạ ngạo mạn gia hỏa, thẳng mẹ tặc!"

Lúc này thời điểm Hồng Thất Công nhưng lại nghi ngờ nói: "Yêu nữ, các ngươi lần thứ nhất gặp mặt làm sao vậy? Kiêu bang chủ hẳn là còn đối với ngươi động thủ động cước hay sao? Hắn ở đâu đắc tội ngươi rồi?"

Mã phu nhân oán hận mà nói: "Cũng là bởi vì phản đối ta động thủ động cước, lại không đắc tội ta! Kiêu Phong, ngươi... Ngươi cái này mắt cao hơn đầu



gia hòa, cho dù ngươi là hoàng đế, cũng không có thể có gì đặc biệt hơn người."

Mọi người tại đây lúc này ngược lại là thật sự thêm kiến thức.

Không có tội nàng, đến thành nàng xông đối phương ra tay lý do? Lời này lại từ đâu nói đến?

Tiêu Phong nói: "Ta chưa bao giờ cho là mình vô địch thiên hạ, hoàng cung đại nội đại âm dương sư Hoàng Thường, võ công liền so với ta cao."

Mã phu nhân cũng không để ý tới hội (sẽ) hán và Hoàng Thường ai võ công cao, chỉ là nói: "Năm đó ngươi ở đây Vô Tích thành phía ngoài lần nhìn thấy ta, hừ, thành Lạc Dương đậm (ở bên trong) bách hoa trong hội, ngươi sẽ không nhìn thấy ta sao?"

Tiêu Phong khẽ giật mình, thành Lạc Dương khai mở bách hoa hội (sẽ), đó là hai năm trước sự tình rồi, hán cùng với Cái Bang chúng huynh đệ cùng đi đi gặp, chơi đoán số uống rượu, nháo cái thoải mái, Nhưng nói là cái gì cũng không nhớ nổi ở đây hội (sẽ) bên trên từng thấy qua nàng, nhân tiện nói: "Cái kia một lần Mã đại ca phải đi đấy, hán cũng không mang ngươi tới thấy ta à."

Mã phu nhân mắng: "Ngươi là ai, ngươi bắt quả là một đám thói gọi hóa Lão đại, có cái gì thần khí rồi? Ngày đó bách hoa trong hội, ta ở đằng kia hoàng cây thược dược bên cạnh như vậy vừa đứng, trong hội anh hùng hảo hán, cái đó một cái không hướng ta ngốc nhìn qua, không người nào là nhìn ta thần hồn điên đảo? Lại cứ ngươi cái tên này tự sinh anh hùng hảo hán, không tham nữ sắc, mà ngay cả con mắt cũng không hướng ta coi bên trên liếc. Nếu như ngươi thật đúng không có gặp ta, vậy cũng mà thôi, ta cũng không trách ngươi. Ngươi rõ ràng nhìn thấy ta đấy, Nhưng chính là làm như không thấy, ánh mắt ở đây ta trên mặt xét qua, rõ ràng không ngừng lưu một lát, coi như ta cùng dong chỉ tục phần không có chút nào phân biệt. Ngươi quân tử, không biết xấu hổ đồ vô sỉ."

Lần này, Mã phu nhân sở dĩ muốn mưu hại Kiều Phong, chân tướng rốt cục rõ ràng khắp thiên hạ!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 68: Tây Độc ( chương kép)

Converted by: là là la(tangthuvien)

Chẳng qua là bởi vì Kiều bang chủ không thấy nàng, nàng dĩ nhiên cũng làm muốn mưu hại Kiều bang chủ. Là muốn, lúc ấy Kiều Phong là bang chủ Cái bang, Mã Đại Nguyên là Phó bang chủ, Mã Đại Nguyên thê từ Kiều Phong thì như thế nào có thể luôn nhìn nàng? Chuyện này về tình về lý, Kiều Phong đều không có nửa điểm sai lầm.

Nếu là nói cái này đáng chết, cái này trên đời sợ là không. . .nửa người không nên chết rồi.

Chỉ có điều Mã phu nhân cái này nói một phen nói quá nhanh, mọi người chỉ (cái) nhớ kỹ nghe nàng mưu hại Kiều Phong nguyên nhân, trong lúc nhất thời trong lời nói của nàng sơ hở, chính là có quan hệ cái này "Thứ hai Mã phu nhân" rốt cuộc là ai vẫn đề, ai cũng sẽ không để ý.

Tiêu Phong từng bước mãnh khỏe, nói: "Đúng rồi, ta nhớ ra rồi, cái kia rì cây thược dược hoa bên cạnh, giống như thật có mấy cái nữ tử, khi đó ta chi quần cổ lấy uống rượu, không có công phu đi nhìn cái gì Mẩu Đan cây thược dược, nam nhân nữ nhân. Nếu như là tiền bối nữ lưu anh hiệp, ta đương nhiên hội (sẽ) tiến lên bái kiến. Nhưng ngươi là ta chị dâu, ta không có nhìn thấy ngươi, lại có cái gì quá không được thất lễ? Ngươi làm gì nhớ lớn như vậy hận?"

Mã phu nhân hung dữ mà nói: "Ngươi chẳng lẽ không có sinh trùng mắt sao? Thế này hán là nhiều ra tên anh hùng hảo hán, đều muốn từ đầu đến chân hướng ta tình tế dò xét. Có chút đức cao vọng trọng chi nhân, cho dù không dám hướng ta nhìn thẳng vào, thừa lúc người bên ngoài chưa phát giác ra, tông hay (vẫn) là hướng ta vùng trộm nhìn trùng vài lần. Chỉ có ngươi, chỉ có ngươi... Hừ, bách hoa trong hội hơn một ngàn cái nam nhân, cũng chỉ ngươi từ đầu đến cuối không có nhìn ta."

"Ngươi là Cái Bang đầu to não, thiên hạ nổi tiếng anh hùng hảo hán. Lạc Dương bách hoa trong hội, nam tử hán dùng ngươi cảm đầu, nữ tử tự nhiên dùng ta vi đệ nhất. Ngươi lại không hướng ta hảo hảo nhìn trùng vài lần, ta lại tự phụ mỹ mạo, lại có làm được cái gì? Cái kia hơn một ngàn người liền lại vì ta thần hồn điên đảo, trong nội tâm của ta lại có thể nào thoải mái?"

"Kiều Phong, ngươi câu tặc kia, năm đó ta nào ngươi con mắt cũng không nhìn ta liếc, mới gọi Mã Đại Nguyên đến vạch trần ngươi vết sẹo. Mã Đại Nguyên nói cái gì cũng không chịu, ta mới gọi Bạch Thế Kính giết Mã Đại Nguyên. Ngươi... Ngươi nay rì đối với ta, vẫn là chút nào cũng không động tâm."

"Cũng là lão thiên gia có mắt, cái kia một rì để cho ta ở đây Mã Đại Nguyên hôm sát trong phát hiện Uông bang chủ di thư. Muốn trộm hủy đi như vậy một phong thư, không hư hao phong bì phát hỏa nước son, nhìn tàng đi phong tốt, vậy là cái gì việc khó? Ta nhìn lên cái kia tín, đã được biết đến trong đó ăn tết (quá tiết), ngươi nghĩ tới ta khi đó còn có nhiều vui vẻ? Ha ha, đó chính là ta ra trong nội tâm cái này khẩu ác khí cơ hội tốt, ta muốn ngươi thân bại danh liệt, rốt cuộc sinh không được anh hùng hảo hán. Ta liền muốn Mã Đại Nguyên trước mặt mọi người vạch trần, tốt kêu thiên hạ hảo hán đều biết ngươi là Khiết Đan hồ bất làm nô lệ, muốn ngươi đừng nói làm không thành bang chủ Cái bang, liền ở đây Trung Nguyên không cách nào dừng chân (\*có chỗ đứng để sinh sống), liền tính mệnh cũng là khó bảo toàn."

Tiêu Phong biết rõ nàng không thể nhúc nhích, rốt cuộc không cách nào hại người, nhưng một câu như vậy câu ác độc ngôn ngữ tiến vào tai ra, thực sự trên lưng cảm thấy rung cả mình, hừ một tiếng, nói ra: "Mã đại ca không chịu theo ngươi nói như vậy, ngươi liền đưa hán giết?"

Mã phu nhân nói: "Đúng vậy a! Hán nếu không không nghe ta lời nói, ngược lại hung hăng mắng ta dừng lại một chút. Đã qua hơn một tháng, Bạch Thế Kính đến làm khách, cái kia rì là tháng tám 14, hán đến nhà của ta đã tới tết Trung thu, hán nhìn ta liếc, lại là liếc, hừ hừ, cái này lão sắc quỷ! Ta chà đạp chính mình thân thể, dẫn tới cái này lão sắc quỷ cho ta gặp mê. Ta gọi lão sắc quỷ giết Mã Đại Nguyên cái này bọc mù, hán không chịu, ta muốn vạch trần hán cường gian ta. Lão tặc này đối với người bên ngoài, về mặt lễ thiết diện vô tư, ở đây lão nương trước mặt, cái gì xấu dạng thiếu được? Ta nói với hán: 'Ngươi giết Mã Đại Nguyên, ta tự nhiên thành thế với ngươi. Bằng không, ngươi liền sung sướng mau mau một chưởng đánh chết ta a!' hán không bỏ được giết ta, đành phải giết Mã Đại Nguyên á."

Lời nói này nói xong, ánh mắt của mọi người đều hướng quỳ gối một bên Bạch Thế Kính nhìn lại, càng có không ít bang chúng đi ra phía trước, nhả nước bọt, dùng chân đạp hán. Bạch Thế Kính mặt xám như tro, không nói một lời.

Tiêu Phong nhưng lại thờ dài khẩu khí, ngăn lại Cái Bang bang chúng cử động, đau lòng nói: "Bạch Thế Kính thiết boong boong một đầu hảo hán tử, cứ như vậy tươi sống hủy trong tay ngươi."

Nghe xong Kiều Phong những lời này, Bạch Thế Kính bỗng nhiên tầm đó gào khóc, thanh âm cơ hồ có thể xuyên thấu mây xanh, vừa khóc vừa nói: "Kiều bang chủ, là ta thực xin lỗi ngươi! Ta đáng chết, ta đáng chết ah!" Hán gào thét một hồi, bỗng nhiên tầm đó một ngụm cắn đứt đầu lưỡi, như vậy chết rồi.

Kiều Phong muốn ra tay ngăn cản, cũng đã không kịp.

Mã phu nhân lại không để ý tới hán, lại nói: "Ta gọi Bạch Thế Kính xuất đầu vạch trần thân thể của ngươi bí mật. Phi, cái này lão sắc quỷ rõ ràng với ngươi giảng nghĩa khí, cho ta làm cho hung ác rồi, cầm lấy dao găm đến muốn tự vận. Được rồi, ta liền tha hán một lần, tìm tới Toàn Quan Thanh cái này chết tiết dạng hoạt khí gia hòa. Lão nương chỉ (cái) cùng hán ngủ ba muộn, hán cái gì toàn bộ nghe ta được rồi, lòng ngực lấy được lão tiếng nổ, nói hết thấy bao tại hán trên người, nhất định thành công. Đẳng sau ngươi cũng biết á."

Toàn Quan Thanh nghe đến đó, lập tức hết thấy toàn bộ bại lộ, rốt cục rốt cuộc không chịu nổi, thẳng tắp ngã đi.

Hồng Thất Công mặt sắc lạnh phảng phát than đen.

Chung quanh một đám Cái Bang bang chúng đồng loạt dùng trong tay quai trượng đón đầu, cao giọng quát: "Sát! Sát!"

Tiêu Phong rốt cục trong nội tâm cuối cùng một cái điểm khả nghi rốt cục cũng bóc trần rồi, vì cái gì Toàn Quan Thanh chủ mưu phản loạn chính mình, mà Bạch Thế Kính phản bị phản đáng bắt được.

Mã phu nhân xoẹt xoẹt cười nói: "Ngày đó ta nói bầu trời ánh trăng vừa tròn lại vừa trắng, Bạch Thế Kính cái này lão sắc quỷ nói: 'Trên người của ngươi có nhiều thứ, so bầu trời ánh trăng càng tròn càng bạch.' ta hỏi hán bánh Trung thu thích ăn thật hay (vẫn) là ngọt đấy, lão sắc quỷ nói: 'Trên người của ngươi bánh Trung thu, tự nhiên là ngọt đã qua mặt đường.' hai câu này lời nói lại bị người khác nghe lên đi, khó trách lão sắc quỷ lúc ấy liền bị hù quỷ xuống. Ai, cái này thành sự không có bại sự có dư đồ đấy."

Sự tình rốt cục toàn bộ nói xong, Mã phu nhân tựa đầu tựa ở Kiều Phong trên bờ vai, lẩm bẩm nói: "Kiều bang chủ, sự tình ta đều nói hết á. Ngươi giết ta đi. Ha ha, ha ha, ta mặc dù đến cuối cùng cũng không thể đạt được ngươi người, nhưng là có thể chết ở đây trong tay của ngươi, đó cũng là tốt."

Hồng Thất Công sợ Kiều Phong không hạ thủ, ở một bên lạnh giọng nói: "Mưu đồ bí mật phản loạn, mưu sát chồng, đem làm chịu phanh thây xé xác hình phạt đó! Lão Khiếu Hoa tự nhận cả đời chưa từng hạ độc thủ như vậy, nhưng là hôm nay sợ là muốn phá lệ rồi!"

Nghe được cũng bị phanh thây xé xác, Mã phu nhân toàn thân đều run rẩy lên, dốc sức liều mạng hướng Kiều Phong trong ngực lách vào đi, thét to: "Không muốn! Không muốn! Không muốn đối với ta như vậy, phanh thây xé xác, phanh thây xé xác, như vậy ta... Ta còn như thế nào gặp người?!"

Sắp chết đến nơi, nàng sợ hãi rõ ràng còn là dùng mạo của mình.

Cái Bang đệ tử lần nữa sáo động mà bắt đầu..., không ngừng hô to, nói: "Phanh thây xé xác! Phanh thây xé xác!"

Kiều Phong nhắc tay ngăn lại hiện trường sáo động, nhìn về phía Mã phu nhân, nói: "Ta cuối cùng hỏi ngươi một câu, cái kia viết thư cho Uông bang chủ dẫn đầu đại ca, rốt cuộc là ai? Ngươi xem qua lá thư này, bái kiến trên thư kí tên."

Mã phu nhân phảng phát bắt được cuối cùng cây cỏ cứu mạng, bỗng nhiên tỉnh táo lại, ha ha cười nói: "Hắc hắc, hắc hắc, Kiều Phong, cuối cùng cuối cùng là ngươi tới cứu ta đầu rồi, hay (vẫn) là ta cứu ngươi? Mã Đại Nguyên chết rồi, Bạch Thế Kính chết rồi, cái kia tín Toàn Quan Thanh chưa có xem, năm đó trận kia chiến đấu, còn lại mấy cái bên kia người sống hiện tại cho dù không chết sợ là cũng không nhớ ra được đều có ai rồi, mà Trí Quang đại sư nghĩ đến ngươi là tuyệt sẽ không ép hỏi rồi. Hôm nay trên đời cũng chỉ còn lại có ta cùng cái kia dẫn đầu đại ca chính mình, mới biết được hán là ai."

Kiều Phong tìm đập tăng lên, nói ra: "Đúng vậy, dù sao cũng là Kiều Phong hướng người cầu khẩn, thỉnh đem người người này tính danh cáo tri."

Mã phu nhân nói: "Mệnh ta ở đây khoảng cách, người lại có chỗ tốt gì cho ta?"

Kiều Phong nói: "Kiều mỗ nhưng giáo đủ khả năng, phu nhân có gì phân phó, không có bất tuân."

Mã phu nhân mỉm cười nói: "Ta còn muốn cái gì? Kiều Phong, ta oán hận người khinh thường tình tế nhìn ta, đến nỗi gây thành loại này tai họa, người muốn ta cáo tri cái kia dẫn đầu đại ca danh tự, vậy cũng không khó, hôm nay người cũng ôm ta cả buổi, ta thấy đủ á." Nói đến đây, Mã phu nhân con mắt đi lòng vòng, bỗng nhiên câu đạo: "Kiều bang chủ, người là đại anh hùng đại hào kiệt, ta muốn người đáp ứng ta, cái kia dẫn đầu đại ca là ai, người liền một chương chụp chết ta, được không?"

Tiêu Phong lúc này đáp: "Tốt!"

Mã phu nhân ở đây Kiều Phong bên tai nhỏ giọng nói một cái tên, Kiều Phong lập tức mặt sắc đại biến, chậm rãi đứng dậy.

Hắn trong ý nghĩ loạn thành một bầy, cuối cùng hai mắt huyết hồng, nhìn xem quỳ trên mặt đất Mã phu nhân, lớn tiếng nói: "Kiều Phong tốt đàn ông, đỉnh thiên lập địa đàn ông, bình sinh chưa bao giờ đối với nữ nhân động dục tay. Mặc dù đối với người hận thấu xương, có điều đã kiều mỗ đã đã đáp ứng người, tự nhiên sẽ không nuốt lời!"

Nói xong không đều những người khác ngăn lại, oanh một tiếng, một chương vỗ vào Mã phu nhân ngực.

Mã phu nhân chậm rãi yếu đuối, tại chỗ khí tuyệt.

Một chương đánh gãy Mã phu nhân tâm mạch, Kiều Phong lại bỗng nhiên quay đầu hùng hăng nhìn Đoàn Dự liếc, nắm đấm niết rắc rắc bạo tiếng nổ, đột nhiên tầm đó một tiếng vô cùng bi thống thét dài, chạy như điên, lập tức không thấy thân ảnh.

Nhìn Kiều Phong biểu lộ, Trần Tiêu trong nội tâm đại kỳ, lại quay đầu nhìn nhìn Đoàn Dự, Trần Tiêu đột nhiên mặt sắc đại biến, quát to một tiếng: "Không tốt!"

Liền muốn muốn ngăn cản Kiều Phong. Nhưng là hắn lúc này không có nửa điểm võ công ở đây thân, như thế nào ngăn đón xuống?

Cuối cùng quyết đoán chạy tới Hồng Thất Công trước mặt, giữ chặt Hồng Thất Công cánh tay, cầu đạo: "Thất công, van cầu người nhanh chút ít cứu cứu kiều nhị ca, bằng không thì hôm nay việc này đã có thể được gây thành thảm kịch rồi!"

Hồng Thất Công cũng biết việc này đang mang trọng đại, Nhưng là nhưng cũng không cách nào có thể muốn, có điều hắn thông tri Trần Tiêu tức trí đa mưu, vội vàng hỏi: "Nói như thế nào?"

Trần Tiêu vội la lên: "Mã phu nhân trước khi chết nói cho Kiều Phong cái kia dẫn đầu đại ca danh tự, nhất định là Lục đệ Đoàn Dự phụ thân, Đoàn Chính Thuần!"

Hồng Thất Công ngạc nhiên nói: "Người thế nào biết?"

Trần Tiêu đầu đầy Đại Hãn, chết tiệt, Mã phu nhân cùng Đoàn Chính Thuần cũng có một chân, nàng không thể cùng Đoàn Chính Thuần song túc song phi, coi hắn tính cách, thì như thế nào sẽ không xếp đặt thiết kế hại? Kiều Phong chỉ nói người nàng chỉ tưởng chết hắn (nàng) nói cũng thiện, trong lúc nhất thời sao có thể nghĩ đến chỗ này sự tình giả bộ?

Chính là Đoàn Chính Thuần cùng Mã phu nhân có một chân sự tình, Trần Tiêu biết rõ, vấn đề ở chỗ chuyện này không có cách nào nói, cuối cùng nhìn Đoàn Dự liếc, nói: "Ta Lục đệ là có thể minh bạch!"

Nghe được đang mang phụ thân của mình, Đoàn Dự cũng là khẩn trương, Đoàn Chính Thuần khắp nơi lưu tình sự tình hẳn là được đoán cũng đoán, cái này Mã phu nhân lớn lên lại thật là đẹp mắt, việc này tuyệt đối có nhiều khả năng. Nghĩ tới đây, Đoàn Dự đi nhanh lên tiến lên đây, giữ chặt Trần Tiêu cánh tay, hỏi: "Ngũ Ca, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Cha ta khẳng định đánh không lại kiều nhị ca đấy, người nhanh chút ít giúp ta ngấm lại biện pháp, nhanh nha!"

Trần Tiêu cũng là nhanh chóng đầu đầy mồ hôi lạnh, ở giữa sân đôi tới đôi lui, suy nghĩ nửa ngày, bỗng nhiên nói ra: "Đã có, đã có." Nói xong kéo qua Hồng Thất Công, a Chu, Đoàn Dự cùng với A Bích bốn người đi đến xa xa một bên trong góc, Trần Tiêu rồi mới lên tiếng: "Vị này Mã phu nhân, kỳ thật là băng hữu của ta a Chu cô nương chỗ giả trang."

Lập tức đem (chiếc) chân tướng cho mấy người nói một lần, mọi người lúc này mới chợt hiểu hiểu ra. Hồng Thất Công còn đòi hỏi lại Trần Tiêu nói cho Chu Bá Thông cái kia chút ít lời nói là làm thế nào biết đấy, Nhưng là cũng biết lúc này không phải dong dài thời điểm, cuối cùng đến cùng hay (vẫn) là nhịn xuống không nói.

Giải thích hết hết thầy chân tướng, Trần Tiêu nói tiếp: "Thất công, kiều nhị ca hôm nay không biết đi nơi nào, ta sợ hắn vì báo cha mẹ chi thù tìm kiếm Đoàn Chính Thuần Đoàn bá phụ, cho nên dưới mắt biện pháp tốt nhất, chính là do a Chu lại ra về Đoàn bá phụ, về sau lao động Thất công người tuyên bố tin tức, dẫn kiều nhị ca tiến đến."

Nói đến đây, Trần Tiêu lại nhìn về phía Đoàn Dự, nói: "Lục đệ, người nhất định phải thủy chung đi theo a Chu cô nương bên người, kiều nhị ca chứng

kiến người, tất [nhiên] sẽ không lập tức động thủ, lúc này thời điểm a Chu lại bóc mặt nạ, các người đem (chiếc) sự tình cho hắn nói rõ, nên có thể làm."

Hắn biện pháp này có thể nói là trước mắt dễ dàng nhất làm được đích phương pháp xử lý rồi.

Mọi người nghĩ nghĩ, đồng đều (cảm) giác có thể thực hiện.

A Chu lại bỗng nhiên nói ra: "Chính là, ta chưa thấy qua Đoàn bá phụ bộ dạng à?"

Đoàn Dự ở một bên nói ra: "Có ta ở đây đâu rồi, ít nhất cách ăn mặc cái bảy tám phần như là không có vấn đề đấy."

Mấy người lúc này nghị định, Đoàn Dự mang theo Vương Ngữ Yên tam nữ cái này rời đi chuẩn bị. Nhân mạng quan thiên, không phải do bọn họ không nóng nảy.

Mấy người này đi rồi, Hồng Thất Công hung hăng vỗ vỗ Trần Tiêu bả vai, khen: "Hảo tiểu tử, có người đấy. Hôm nay nếu không phải người, chúng ta Cái Bang vấn đề này có thể to lớn. May mắn mà có người cái này đầu kế sách, giặt rửa thoát khỏi Kiều bang chủ giết Mã Đại Nguyên ô danh, cũng toàn bộ người chần ngạ thanh danh của người."

Trần Tiêu cười hắc hắc, có chút không có ý tứ nói: "Kiều Phong là ta nhị ca, ta đương nhiên muốn vì hắn suy nghĩ á."

Hai người đang nói đến đó dậm (ở bên trong), bỗng nhiên theo rừng cây hạnh bên trong truyền đến hét lớn một tiếng, nói: "Là ai lén lén lút lút trốn ở rừng cây hạnh trong?"

Nghe xong cái thanh âm này, Trần Tiêu cùng Hồng Thất Công liếc nhau một cái, đồng thời nói: "Tây Hạ nhất phẩm đường!"

Trần Tiêu lúc này vịn Hồng Thất Công hướng trong rừng chạy tới, đang chạy lầy, bỗng nghe được xa xa kèn ô ô thổi bay, đi theo ngậm trộm nghe được nhóm lớn tiếng vỗ ngựa tự vài dặm truyền ra bên ngoài đến.

Bên cạnh chạy, Trần Tiêu vừa hỏi: "Thất công, trước đó liền nghe cái này Tây Hạ nhất phẩm đường danh hào, bọn họ đến cùng là người nào?"

Hồng Thất Công khinh thường nói: "Tây Hạ quốc hữu cái giảng võ quán, gọi là gì 'Nhất phẩm đường' là nên quốc quốc vương chỗ lập, trong nội đường thông báo tuyển dụng võ công cao cường chi sĩ, ưu lễ cung cấp nuôi dưỡng, muốn bọn họ truyền thụ Tây Hạ \*\* quan võ nghệ. Cái này nhất phẩm trong nội đường không có nghe nói có cái gì cao thủ, lúc này đây bọn họ rõ ràng dám can đảm đến đây, cũng không biết là ăn hết cái gì tìm gấu gan báo."

"Phàm là đi vào 'Nhất phẩm đường' chi nhân, đều được xưng võ công thiên hạ nhất phẩm. Chỉ huy nhất phẩm đường chính là vị Vương gia, quan phong chinh đông Đại tướng quân, gọi là gì Hách Liên {cây thiết-Fe}. Bọn họ biết được bốn bang là Đại Tổng trong chốn võ lâm một trụ cột lớn, muốn một lần hành động đem bốn bang phá hủy, trước cây uy danh. Sau đó lại dẫn binh phạm giới, tiến nhanh thẳng tiến."

"Cái này Hách Liên {cây thiết-Fe} cách Biện Lương, liền đến Lạc Dương ta giúp đỡ tổng đà. Vừa mới lúc đó Kiều bang chủ suất (\*tỉ lệ) cùng ta các loại..., đến Giang Nam đến vì Mã phó bang chủ báo thù, Tây Hạ người bị vô ếch chụp hụt. Cái này làm người một không làm, hai không ngót, lại chạy tới Giang Nam ra, rốt cục cùng Kiều bang chủ định ra cuộc hẹn."

Cái Bang có bắc Kiều Phong, nam Mộ Dung bên trong đích Kiều Phong tọa trấn, cái này nhất phẩm đường dám đến tìm Cái Bang phiên toái, tất nhiên là được cái gì cao thủ gia nhập liên minh. Nếu không dùng bọn họ thực lực, tự tiện đến đây cùng Cái Bang sống mái với nhau, tất nhiên nào đây bụi đất.

Hai người mới vừa vào trong rừng, chính chứng kiến tám cưỡi ngựa phân thành hai hàng, xông vào lâm đến. Tám con ngựa bên trên thừa lúc người đều tay cầm trường mâu, đầu mâu bên trên trói buộc một mặt tiểu kỳ. Đầu mâu lóe lóe sáng lên, lò mờ có thể chứng kiến tay trái từ phía tiểu kỳ bên trên đều thêu lên "Tây Hạ Hách Liên" bốn cái chữ viết nhảm, bên phải từ phía bên trên nhưng lại thêu lên "Tây Vực Âu Dương" bốn cái chữ viết nhảm, kỳ bên trên có...khác Tây Hạ văn tự. Đi theo lại là tám cưỡi ngựa phân thành hai hàng, chạy băng băng[Mercedes-Benz] vào rừng. Lập tức thừa lúc người bốn người hoan hô, bốn người kích trống.

Hồng Thất Công vừa nhìn thấy cái kia Tây Vực Âu Dương bốn chữ to, lập tức gọi hồngбет, nói: "Không tốt, là Âu Dương Phong cái này lão độc vật! Hắn như thế nào cùng Nhất phẩm đường quấy cùng một chỗ rồi, cái này muốn hồngбет!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

## Chương 69: Giết sạch!

Converted by: là là la(tangthuvien)

Chính là lúc này Cái Bang bên này thật có thể giữ thể diện cũng không quá đáng chính là Chu Bá Thông một người, còn lại Hồng Thất Công nội thương chưa lành, mặt khác tất cả trưởng lão đồng đều không phải Âu Dương Phong đối thủ, hơn nữa bọn họ dám đến phạm Cái Bang oai vũ, ngoại trừ Âu Dương Phong bên ngoài, làm sao có thể không có người khác?

Ở đây người thổi kèn tay trống về sau, tiến đến tám gã Tây Hạ võ sĩ.

Hồng Thất Công thấy tám người này thần sắc, lộ ra là cũng có thượng thừa võ công, nghĩ thầm: "Xem ra đây cũng là nhất phẩm trong nội đường đích nhân vật rồi. Lại không biết Âu Dương Phong cái kia lão độc vật có ở nơi nào?"

Cái kia tám gã võ sĩ phân phía bên trái phải vừa đứng, Cái Bang mọi người chính không rõ ràng cho lắm, chợt nghe được xa xa trong có một hồi tuôn rơi thanh âm.

Lúc này thời điểm đứng ở một bên Chu Bá Thông bỗng nhiên một tiếng kêu sợ hãi: "Có xà!" Một lời vừa tắt, dị thanh đầu lên, tựa hồ là bày răn đại đến.

Chu Bá Thông mặt sắc đại biến, dù là võ công của hắn đã tới xuất thần nhập hóa chi cảnh, nhưng vừa nghe đến loại này xà trùng du động thanh âm, nhưng lại sợ tới mức hồn phi phách tán. Cái Bang chúng tên ăn mầy như lâm đại địch, nhao nhao nương đến cùng một chỗ, giơ tay lên trong đánh chó côn bổng, tập trung tư tưởng suy nghĩ quan sát.

Cái Bang từ trước liền tự ý bắt xà trùng. Nhưng là lúc này nghe được cái này mắng lớn mắng lớn độc xà bò sát thanh âm, vẫn là da đầu run lên.

Lúc này sần sật âm thanh càng phát ra tới gần, Trần Tiêu bỗng nhiên trông thấy

Thiên thiên vạn vạn đầu rắn lục xếp thành hàng dài uốn lượn mà trước. Hơn mười tên áo trắng nam tử cầm trong tay trường cán đuôi rắn, bắt trụ đem bật ra đội ngũ rắn lục chọn nhập trong đội. Cả đám bày răn đã đến Cái Bang mọi người trước mặt, theo đuôi rắn nam tử trúc tiêu thanh âm, từng loại từng loại đều vòng tại dưới mặt đất, ngóc lên đầu.

Đã đến lúc này, mới có lưỡng thừa lúc mã chậm rãi đi vào hạnh lâm.

Trái lập tức hành khách mặc đồ thẩm cảm bào, 34-35 năm tuổi, mũi ưng, râu hình chữ bát, nghĩ đến liền hẳn là cái kia Hách Liên {cây thiết-Fe} rồi.

Phải một người tắc thì một thân áo trắng, thân hình cao lớn,

Trong tay cầm một căn quanh co khúc khuỷu hắc sắc thô trọng, giống như là sắt thép chế tạo, đầu trọng đúc lấy cái nứt ra mà cười đầu người, đầu người trong miệng lộ ra sắc nhọn răng trắng như tuyết, bộ dáng thật là dữ tợn quý dị, càng kỳ chính là trọng bên trên bàn lấy hai loại ngân lân lờ lờ con rắn nhỏ, bắt trụ uốn lượn cao thấp.

Chỉ nhìn dấu hiệu này tính bàn xà trọng, Trần Tiêu liền biết rõ, quả nhiên là Tây Độc Âu Dương Phong đã đến.

Khó trách trước đó Âu Dương Khắc sẽ cùng Mộ Dung Phục đi đến cùng một chỗ, nguyên lai hẳn chỉ là một cái tiền phong mà thôi.

Hồng Thất Công nói nhỏ: "Âu Dương Phong cái kia lão độc vật xưa nay yêu thích chăn nuôi độc xà độc trùng, cái này một đoàn lợi hại rắn lục hẳn đều có thể chỉ huy như ý, Nhưng thật không dễ dàng."

Lúc này thời điểm một cái thân hình cực cao, cái mũi thật lớn đàn ông, tiến lâm liền quát: "Tây Hạ quốc chinh đông Đại tướng quân giá lâm, bang chủ Cái bang tiến lên bái kiến." Thanh âm âm dương kỳ quặc, đứng là lúc trước nói chuyện cái kia người.

Hồng Thất Công lại không để ý tới hắn, trái lại trước nhìn về phía Âu Dương Phong, cười nói: "Lão độc vật, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ ah."

Hách Liên {cây thiết-Fe} biết hẳn và Âu Dương Phong tình bạn cố tri thức, chỉ là cười cười, cũng không nói lời nào.

Âu Dương Phong theo lập tức đến ngay, xông Hồng Thất Công ôm quyền nói: "Thất công, nhiều như vậy năm không thấy, nguoi hay (vẫn) là bộ dáng như vậy."

Lúc này cái kia muốn Cái Bang bái kiến đàn ông lại nói một lần: "Tây Hạ quốc chinh đông Đại tướng quân giá lâm, bang chủ Cái bang tiến lên bái kiến."

Hồng Thất Công hướng về phía người nọ vừa trừng mắt, hừ lạnh nói: "Bốn bang bang chủ không tại nơi đây, do ta đại lý bang vụ. Cái Bang huynh đệ là giang hồ lùm cò, Quý Tướng quân chúng ta treo cao không lên, cũng không cần tới gặp chúng ta này ăn mầy gọi ăn mầy."

Người đàn ông kia nói: "Tướng quân nhà ta nghe nói Trung Nguyên Cái Bang có hai môn tuyệt kỹ, một là đánh mèo bổng pháp, một là hàng xà thập bát chương, muốn gặp hiểu biết thức."

Hắn lời này vốn là ý định lấy lòng bọn họ Hách Liên {cây thiết-Fe} tướng quân, vốn loại này diệt người khác uy phong trường chính mình chí khí mà nói nhắc tới cũng tính toán bình thường. Nhưng là hắn ngàn không nên vạn không nên, không nên đã quên ở chỗ này còn có Tây Độc Âu Dương Phong ở bên trong.

Âu Dương Phong cùng Bắc Cái Hồng Thất Công tịnh xưng bốn tuyệt, Cáp Mô Công cùng Hàng Long Thập Bát Chương xem như đặt song song kỳ công, hẳn đem (chiếc) Hàng Long Thập Bát Chương cho nói thành hàng xà thập bát chương, cái kia tự nhiên là chăm chọc Âu Dương Phong Cáp Mô Công cũng không quá đáng bình thường thôi rồi, hơn nữa cái này Âu Dương Phong dẫn theo thật lớn một đám xà, hẳn nói hàng xà thập bát chương, cái kia liền tương đương lại cho Âu Dương Phong mắng một lần.

Một câu nói kia mắng Âu Dương Phong hai lần, dùng Âu Dương Phong tính cách như thế nào nhịn được?

Cũng không thấy hắn như thế nào động tác, mọi người tại đây chỉ cảm thấy trong tay hắn thép trượng lóe lóe, bỗng nhiên người đàn ông kia bay thẳng mà ra, rơi xuống mặt đất lúc bắt trụ lớn tiếng kêu rên, thanh âm cực kỳ thảm thiết, toàn thân làn da ngay từ đầu biến thành huyết hồng, sau đó hồng phát tím, không có chỉ trong chốc lát liền tím biến thành màu đen, rất nhanh sẽ thấy cũng kêu không ra tiếng rồi.

Vốn là bày cái nghe được giận tím mặt, lại không nghĩ người nọ đảo mắt liền bị hạ độc chết, không khỏi trong nội tâm cực kỳ tâm thần bất định. Cái này răn độc lợi hại như thế, ở lại sẽ động thủ, phải làm như thế nào?

Lúc này thời điểm bỗng nhiên từ một bên trong rừng cây lờ ra một cái hoàng sắc bóng người, thân pháp cực nhanh, đảo mắt đi vào Cái Bang tầm đó, một đôi đầu đinh giống như mắt nhỏ đảo quanh mọi nơi nhìn loạn, bỗng nhiên nhìn về phía Trần Tiêu, hỏi: "Này, tiểu tử, người chứng kiến sư phụ ta không vậy?"

Trần Tiêu trong nội tâm hiểu kỳ, hướng người nọ nhìn lại, lần đầu tiên liền nhìn thấy hắn một cái đầu to đến khác tầm thường, một trương rộng rãi trong miệng lộ ra đầy răng trắng nhọn, trung đẳng dáng người, trên thân trắng kiện, chi dưới thon gầy, hải tiếp theo từng thép xoát giống như râu ria, chuẩn bị giống như kích, lại nhìn không ra niên kỷ của hắn bao nhiêu. Trên người một kiện áo bào màu vàng, dài chừng đến gối, áo choàng là thượng đẳng gấm vóc, thật là đẹp đẽ quý giá, hạ thân lại ăn mặc đầu vải thô quần, dơ bẩn lam lũ, nhan sắc khó phân biệt. Mười ngón tay vừa nhọn vừa dài, tựa như chân gà.

Vừa thấy bộ dạng này hình tượng, lại là mới mở miệng tìm sư phụ, Trần Tiêu lập tức liền muốn khỏi lúc này là ai, bèn bẽn lẽn nói: "Người là ta Nam Hải Ngạc Thần sư đệ a, sư phụ người không tại cái này. Ta là sư phụ người Đoàn Dự kết bối Ngũ Ca, người có chuyện gì, nói với ta cũng giống như vậy."

Lúc này thời điểm Chu Bá Thông cũng tới tham gia náo nhiệt, kêu lên: "Hắc hắc, ta là kết bối đại ca, người được quần ta gọi sư bá!"

Trần Tiêu: "..."

Lại nói cái này quan hệ thật đúng là rất loạn đây, cái này Nam Hải Ngạc Thần thoáng cái đi ra sáu cái sư thúc sư bá...

Nam Hải Ngạc Thần Nhạc lão tam khi bọn hắn trong tứ đại ác nhân sắp xếp lão Tam, bình sinh đó là hận nhất người khác cùng hắn kéo bối phận, nghe xong Trần Tiêu cùng Chu Bá Thông nói như thế, lập tức giận dữ, trong miệng kêu lên: "Người chiếm ta tiện nghi!" Đồng thời một trảo liền hướng Trần Tiêu chụp tới, ý định bẻ gãy Trần Tiêu cổ.

Lần này nếu trảo thực, Trần Tiêu đầu lâu sợ là tại chỗ phải bị vụn xuống.

Chu Bá Thông ở một bên thấy hắn thế tới hung mãnh, hắn và Trần Tiêu huynh đệ tình thâm, đó là thật sự cùng một chỗ bị qua khó cùng một chỗ hưởng qua phúc đấy, lúc này cũng không đáp lời, một chiêu ngăn cản trước đây.

Chu Bá Thông bên này cùng Nam Hải Ngạc Thần Nhạc lão tam khề động thượng thủ, mọi người tại đây đồng đều biết rõ đây là luận võ độ sức, đó là muốn giảng quy củ đấy, cũng liền đều thu tư thế, giúp nhau tản đó ngược lại là nhất thời bình yên vô sự, quan sát hai người luận võ.

Chu Bá Thông luyện bảy mươi hai lộ Không Minh Quyền, đó là cận thân triển đấu công phu, hết lần này tới lần khác Nhạc lão tam bình sinh thích nhất vận người cổ, cũng là cận thân công phu. Hai người kia đụng một cái lên, trong nháy mắt đánh thành một đoàn, thân thể cực nhanh, mấy hơi thở công phu đã hủy đi chừng ba mươi chiêu.

Có điều dù sao Nhạc lão tam ở đây trong tứ đại ác nhân võ công sắp xếp thứ ba, khoảng cách trước hai người chênh lệch không phải nhỏ tí tẹo, Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông nhưng lại cùng Hồng Thất Công Âu Dương Phong cái này bốn tuyệt không kém bao nhiêu, cái này hơn mười chiêu thoáng qua một cái, lập tức cảm thấy chống đỡ không được.

Lập tức muốn bị thua, Nhạc lão tam bỗng nhiên thoáng nhìn trong tràng Mã phu nhân thi thể, vội vàng lớn tiếng kêu lên: "Lão Tứ, nơi này có cái mỹ nữ!"

Muốn Nhạc lão tam làm người tục tăng cực kỳ, cái đó phản đích thanh đẹp xấu, có điều hiện tại tình thế khẩn cấp, đó là quan không được cái kia rất nhiều rồi.

Hắn thốt ra lời này xong, lập tức lại từ cánh rừng bên ngoài truyền đến một bà âm chim thanh âm, nói: "Ồ đâu?"

Cùng lúc đó, một bóng người nhanh chóng đã đến trong tràng, cũng mặc kệ Nhạc lão tam cùng Chu Bá Thông đánh nhau, chỉ là cho đã mắt ở đây trong vòng (bên trong) tìm kiếm. Rất nhanh chứng kiến Mã phu nhân thi thể, lập tức giận dữ, nhanh chóng gia nhập Nhạc lão tam chiến đoàn, bên cạnh cùng Chu Bá Thông đối chiêu vừa nói nói: "Như thế mỹ mạo một cái tiểu nương tử, người như thế nào giết đi! Người muốn giết, cũng phải lưu được ta hường dụng sau lại Sát!"

Cái này về sau chi nhân không phải người khác, đúng là gần đây tốt sắc tới cực điểm trong tứ đại ác nhân người thứ tư, Vân Trung Hạc!

Vân Trung Hạc thân hình trường như cây gậy trúc, tháo chạy tung xu thế lại mau lẹ dị thường, hai tay tất cả chấp nhất đem (chiếc) hình thù kỳ lạ binh khí,

chuôi trường ba thước, mũi nhọn là một chỉ (cái) nắm ngón tay thép trảo.

Lúc này hai đại ác nhân đại đầu Chu Bá Thông, vốn là nghĩ đến dùng hai địch một, còn không thoải mái bắt được, lại không nghĩ Chu Bá Thông tả hữu vật nhau công phu vô cùng nhất không sợ số chẵn địch nhân, lúc này tay phải chiêu thức đại khai đại hợp, cùng Nhạc lão tam đối với trảo, tay trái nhưng lại xinh xắn tiêu bất đường đi, đem Vân Trung Hạc móng vuốt thép phong một giọt nước cũng không lọt, còn vừa đánh vừa cười nói: "Hắc hắc, cái này bình khí thú vị, uy, một hồi đánh xong, bình khí của người bảo ta chơi hội (sẽ), được không?"

Vân Trung Hạc mắt thấy hấn lấy một địch hai còn dấu điểm nửa phần hiện tượng thất bại, tự biết công phu xa không bằng hấn, lập tức đồng một phiêu, tây nhoáng một cái, triển khai khinh công, cùng hấn du đầu (hit and run).

Ba người hấn đánh thành một đoàn, đứng ở một bên Âu Dương Phong nhưng lại bỗng nhiên mặt sắc đại biến, thấp giọng xôn bên cạnh Hách Liên {cây thiết-Fe} nói: "Có rất nhiều địch nhân tới!"

Hách Liên {cây thiết-Fe} mặt sắc kinh nghi bất định, kỳ quái nói: "Sẽ là phương nào đội ngũ?"

Âu Dương Phong nói: "Trước mắt còn không biết, dùng bất biến ứng vạn biến."

Hai người bọn họ ở bên cạnh xì xào bàn tán, Trần Tiêu nhưng lại cũng không biết.

Hấn chỉ (cái) nhận biết cây gậy trúc này người bình thường là "Thiên hạ bốn ác" trung vị xếp thứ bốn "Cùng hung cực ác" Vân Trung Hạc, trong lòng biết bọn họ tứ đại ác nhân cũng không tương cách, ngưng mắt hướng một bên trong rừng nhìn lại, quả thấy "Việc ác bất tận" Diệp nhị nương ôm ấp một cái tiêu nhi cười mỉm đứng đấy, chỉ là không có gặp cái kia đầu đáng tội ác "Tội ác chồng chất" Đoàn Duyên Khánh.

Trần Tiêu suy nghĩ: "Chỉ cần Diên Khánh thái tử không tại nơi này, vậy là tốt rồi xử lý."

Chính là cái này tứ đại ác nhân đã làm cái này rất nhiều ác sự tình còn vui vẻ, thù hạ xác thực có chân công phu. Hấn e sợ cho Diệp nhị nương ở một bên đánh lén Lão Ngoan Đồng, lúc này kêu lên: "Chu đại ca, coi chừng, bên cạnh còn có một."

Chu Bá Thông bên cạnh đón đỡ chống đỡ Nhạc lão tam cùng Vân Trung Hạc thể công, vừa cười nói: "Không có việc gì, Ngũ đệ, xem ca ca như thế nào đánh bọn họ!"

Trần Tiêu bên này người nói vô tâm, Vân Trung Hạc nhưng lại người nghe hữu ý, hấn thấy Trần Tiêu hạ bàn phù phiếm, nhìn ra hấn là cái không biết võ công người bình thường, nhưng lại lại cùng cái này đầu đầy tóc nâu trắng lại võ công kỳ cao lão đầu xưng huynh gọi đệ, lưỡng trước hai người này nhất định là đã kết bái, lúc này thoát ra chiến đoàn, một trảo hướng Trần Tiêu trên người đánh tới.

Một trảo này thế đi lẳng lẹ ác liệt, nhưng lại khoảng cách khá xa, mục đích bất quá là muốn hấp dẫn cái này Chu Bá Thông lộ ra sơ hở.

Quả nhiên, Chu Bá Thông chứng kiến Vân Trung Hạc không cùng chính mình run rẩy, lại đi công kích Trần Tiêu, không khỏi trong nội tâm khẩn trương, kêu lên: "Ngũ đệ coi chừng!"

Lại không nghĩ vừa lúc đó, bỗng nhiên lại là một hồi tiếng hét lớn vang lên, nghe nhân số kỳ nhiều, chỉ nghe cái kia trận tiếng quát nói dĩ nhiên là: "Bảo hộ tả sứ!"

Sau đó phản phật lập một đám hắc y che mặt nam tử tràn vào trong tràng, đem Trần Tiêu bao bọc vây quanh, mỗi người trong tay đều cầm một cái ống trúc.

Vừa thấy những...này hắc y nam tử, mọi người tại đây mặt sắc lập tức đại biến, Chu Bá Thông, Nhạc lão tam, Vân Trung Hạc ba người cố nhiên là lập tức tách ra không đánh, mà ngay cả Cái Bang cùng Âu Dương Phong, Hách Liên {cây thiết-Fe} cả đám nhất phẩm đường người cũng là như lâm đại địch.

Bởi vì bọn họ cũng đã nhận ra, những...này hắc y nam tử, đúng là rì Nguyệt Thần trong giáo người, trong tay cầm kèn cla-ri-nét, đúng là lại để cho người trong giang hồ văn phong (\*nghe thấy) sắc biến thành Hắc Huyết Thần Châm!

Đúng lúc này, một đạo hồng sắc thân ảnh tia chớp giống như: bình thường nhảy vào chiến trường, tốc độ nhanh thậm chí lại để cho người nhìn không tới hình dạng của nàng.

Chỉ nghe "Bang bang" hai tiếng trầm đục âm thanh vang lên, Vân Trung Hạc cùng Nhạc lão tam thân thể bay thẳng đi ra ngoài, "Ầm ầm" trong tiếng, té ngã trên đất. Lần này tổn thương không rõ, hai người nhận biết lợi hại, không nói hai lời đứng dậy liền chạy.

Có thể có tốc độ như vậy đấy, ngoại trừ rì Nguyệt Thần giáo giáo chủ, Đông Phương Bất Bại, còn có thể là ai? !

Vừa nhìn thấy Đông Phương Bất Bại xuất hiện, Trần Tiêu cái này nước mắt đều thiếu chút nữa không có chảy ra.

Đông Phương cô nương ah, cuối cùng là lại gặp được người rồi...

Trần tiêu âm đều run rẩy lên, xôn Đông Phương Bất Bại nói ra: "Đông Phương cô nương, đã lâu không gặp, thực thật là muốn chết ta nữa à!" Hấn mặc dù đã là rì Nguyệt Thần giáo Quang Minh tả sứ, Nhưng là xưng hô Đông Phương Bất Bại, trong lúc nhất thời hay (vẫn) là sửa không đến.

Lúc này thời điểm Âu Dương Phong đã sớm nhận ra Đông Phương Bất Bại thân phận, lúc này ôm quyền mời đến, nói: "Tây Độc Âu Dương Phong, bái kiến phượng đông giáo chủ."

Hắn mặc dù thân là bốn tuyệt, cùng Hồng Thất Công kỳ danh, Nhưng là đối mặt giang hồ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong Đông Phương Bất Bại, thực sự không dám quá mức kêu gào.

Lại không nghĩ Đông Phương Bất Bại liền cảnh đều lười để ý đến hắn, chỉ là hỏi Trần Tiêu nói: "Trần Tiêu, những người này, đều ai là địch nhân?"

Trần Tiêu một ngón tay Tây Hạ nhất phẩm đường cái kia những người này, nói ra: "Bọn họ là địch nhân! Người xem bọn họ cách ăn mặc, muốn giết chúng ta tới lấy!"

Đông Phương Bất Bại nhìn Âu Dương Phong liếc, nói: "Âu Dương tiên sinh xin mời."

Âu Dương Phong nghe xong lời này, cái đó vẫn không rõ ràng là có ý gì, không cần suy nghĩ, sử (khiến cho) khai mở khinh công, qua trong giây lát liền là đi xa.

Đông Phương Bất Bại lạnh lùng nhìn lướt qua còn lại những... này nhất phẩm đường thành viên, thân nhiên nói: "Các người cùng Cái Bang ân oán ta không muốn quản, có điều dám can đảm đối với ta giáo Quang Minh tả sứ ra tay, đó chính là từ tội." Dứt lời lại cũng không thèm nhìn bọn hắn, chỉ là từ miệng trong lạnh lùng nhả ra hai chữ đến.

"Giết sạch."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 70: Điền Bá Quang và hảo cô nương

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Hách Liên tướng quân cái kia có thể nghĩ đến Đông Phương Bất Bại quả nhiên là nói động thủ liền động thủ, Nhất phẩm trong nội đường tất cả mọi người liền phản kháng cũng không kịp, đều ngã xuống đất, mà ngay cả Âu Dương Phong mang đến cái kia vài tên khổng xà nam tử cũng đều không có thể may mắn thoát khỏi.

Trong nháy mắt trên đất máu đen, thậm chí mà ngay cả Âu Dương Phong mang đến độc xà cũng đều bị độc chết không ít.

Cái Bang mọi người thấy trọn mắt há hốc mồm, cả há mồm đều trương có thể nuốt vào đá điều trứng đi, lưng lạnh rung rết run, mồ hôi lạnh ướt đầm vật áo.

Bọn họ không phải không biết rõ Nhật Nguyệt Thần giáo là Ma giáo, nhưng là vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới cái này Nhật Nguyệt Thần giáo rõ ràng hung tàn đến loại trình độ này. Có điều cuối cùng cũng may cái này Nhật Nguyệt Thần giáo trước mắt xem như hữu phượng, không tính địch nhân, mà bọn họ giết lại là nhất phẩm đường những... này đến Trung Nguyên hộ phong hoán vũ người, cũng sẽ không người lên tiếng.

Nghĩ tới đây, không khỏi ánh mắt mọi người đều hướng Trần Tiêu nhìn lại.

Người trẻ tuổi này mặc dù mình không biết võ công, nhưng là thần giáo Quang Minh Tả sứ thân phận hạng gì tôn sùng? Một câu liền quyết định Tây Hạ nhất phẩm đường vận mệnh. Duy nhất may mắn đây, chính là người trẻ tuổi này là bọn họ Cái Bang Kiều bang chủ anh em kết nghĩa, cuối cùng còn là người một nhà.

Chính là hôm nay Kiều bang chủ lại có thể nói là bị bọn họ cho tự mình đuổi đi, cái này...

Nghĩ tới đây, bày cái đồng loạt rung mình một cái.

OK Nhất phẩm đường, Đông Phương Bất Bại liền phảng phất làm một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ giống như, nhìn về phía Trần Tiêu, nhàn nhạt hỏi: "Gần đây qua tốt chứ?" Nói xong thấy được Trần Tiêu miệng vết thương, bỗng nhiên tâm đó thanh âm càng phát ra lạnh như băng, hỏi: "Ai tổn thương người?"

Trần Tiêu trong nội tâm cái kia gọi một cái cảm động, xôn Đông Phương Bất Bại liền ôm quyền, nói: "Đa tạ Đông Phương cô nương quan tâm, tại hạ may mà bình an vô sự. Đây là vết thương nhỏ, là tự chính mình không cẩn thận làm ra đến đây."



Nghe Trần Tiêu nói như thế, Đông Phương Bất Bại cuối cùng yên tâm, khẽ gật đầu một cái, nói: "Vậy thì tốt rồi."

Hôm nay hết thủy cuối cùng chấm dứt, Trần Tiêu tranh thủ thời gian cho Đông Phương Bất Bại giới thiệu mọi người tại đây, tốt hòa hoãn thoáng một phát hiện trường áp lực hào khí.

Hắn trước giới thiệu Hồng Thất Công, cười nói: "Vị này chính là Hồng Thất Công tiền bối, ta có thể theo Cưu Ma Trí trong tay thoát khốn, còn phải nhờ có Thất công hỗ trợ, vì thế Thất công thậm chí người bị nội thương, Nhưng bảo ta trong nội tâm quả thực bản khoãn."

Đông Phương Bất Bại nhìn về phía Hồng Thất Công, khẽ gật đầu, bỗng nhiên phân phó phía dưới nói: "Sau này phạm ta Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử, gặp được người trong Cái bang, nhượng bộ lui binh."

Chung quanh thần giáo đệ tử ầm ầm đáp: "Vâng!"

Thanh âm đều nhip, cực kỳ rung động.

Nàng mặc dù không có cùng Hồng Thất Công lời nói cảm ơn, nhưng là những lời này có thể so sánh cảm ơn hai chữ thật sự gấp trăm lần nghìn lần, ít nhất nàng đã nói rõ lập trường, sau này trừ phi Cái Bang chủ động khó xử, Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử tuyệt đối không đứng Cái Bang ra tay.

Hồng Thất Công tự nhiên minh bạch cái này ý vị như thế nào, cái kia có thể nói là vô số cái nhân mạng ah, lúc này xong Đông Phương Bất Bại liền ôm quyền, nói: "Đông Phương giáo chủ cao thượng, Hồng Thất vền vẹn thay mặt Cái Bang toàn thể đệ tử, tạ ơn Đông Phương giáo chủ."

Cái này một tạ chính là thành tâm thành ý.

Hôm nay đúng là Cái Bang gặp đại biến thời khắc, Kiều Phong thân thể bị vạch trần, không biết tung tích, chính hắn lại thân có trọng thương, lúc này nếu như Đông Phương Bất Bại nguyện ý diệt hãn Cái Bang, cái kia cơ hồ chính là không cần tốn nhiều sức, riêng này chút ít mang theo Hắc Huyết Thần Châm giáo chúng, liền có thể bình định bọn họ hơn phân nửa Cái Bang đệ tử.

Hôm nay Đông Phương Bất Bại vậy mà có thể trước mặt mọi người tuyên bố hôm nay không đứng Cái Bang động thủ, cái kia quả thực chính là thiên đại mặt mũi.

Bên này giúp nhau gửi lời chào chấm dứt, Trần Tiêu lại giới thiệu Chu Bá Thông, nói: "Vị này chính là Lão Ngoan Đồng Chu đại ca, hãn và Hồng Thất Công cùng một chỗ cứu ta, hôm nay đã là của ta kết bái đại ca á... ha ha."

Đông Phương Bất Bại xong Chu Bá Thông khẽ gật đầu, xem như bắt chuyện qua.

Chu Bá Thông nhưng lại nhăn nhó nhí nhí không để ý tới nàng, bỗng nhiên nhảy đến một cái Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử trước, cười hi hi nói: "Hắc hắc, vị huynh đệ kia, người cái này hay biểu diễn cho ta chơi hội (sê), được không?" Nói xong ngón tay lấy Hắc Huyết Thần Châm phát sắc cơ lò xo, trái xem phải xem

Đông Phương Bất Bại nghe danh hào của hãn gọi Lão Ngoan Đồng, đã biết rõ cái này Chu Bá Thông có chút hài đồng tâm tính, ngậy thơ thuần phác, không có gì tâm cơ, lúc này xong cái kia Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử nói: "Đưa hãn một cái."

Cái kia Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử cõi ra Hắc Huyết Thần Châm, cẩn thận cảm miếng vải gói kỹ, về sau đem (chiếc) cơ lò xo đưa tới Lão Ngoan Đồng trên tay.

Lão Ngoan Đồng như nhặt được chí bảo, cao thấp tả hữu bóc lên, yêu thích không buông tay.

Cuối cùng hết thủy hạt bụi rơi xuống đất, Trần Tiêu tự nhiên biết rõ Đông Phương Bất Bại cho mình này thiên đại mặt mũi là vì cái gì, hãn còn không có tự kỷ đến thực cho rằng Đông Phương Bất Bại cái này thiên chi kiêu nữ, Nhật Nguyệt nữ Vương sẽ thích được chính mình, đây hết thủy, tự nhiên vẫn là vì cái tiền Quỷ Hoa Bảo Điện.

Lại không nghĩ hãn cái này đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên có Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử cầm lấy một cái Nhất phẩm đường người đi đến, báo cáo nói: "Khởi bẩm giáo chủ, vừa mới có thuộc hạ bên ngoài phát hiện cái này người lên lên lút lút, cái này liền bắt tới, vẫn còn trên người hãn phát hiện cái này hai cái bình nhỏ tử."

Nói xong tên kia thần giáo đệ tử đem (chiếc) cái kia nhất phẩm đường người ép đến trên mặt đất.

Người này thần giáo đệ tử trên ngực trái có xăm một tháng răng kiêu tiêu chí, chung quanh một vòng viền vàng, trên đầu cũng không có mang cái khăn đen, lớn lên có chút anh tuấn, huyết Thái Dương cao cao nổi lên, hiển nhiên tu vị rất cao. Trần Tiêu thật là hiếu kỳ, hỏi: "Vị huynh đệ kia phái."

Tên đệ tử kia xong Trần Tiêu liền ôm quyền, cung kính nói: "Quay trở lại Tả sứ, thuộc hạ là Loan Nguyệt đường phó Đường chủ Lý Dật Phong."

Phó đường chủ, xem ra cái này người cũng là hảo thủ nha.

Trần Tiêu cười ha ha vỗ vỗ Lý Dật Phong bả vai, nói: "Hào hảo cố gắng, hảo hảo cố gắng."

Lúc này Đông Phương Bất Bại nhìn về phía tên kia Nhất phẩm đường người, lạnh lùng hỏi: "Người tới cái này làm cái gì?"

Tên kia nhất phẩm đường người ngược lại là tốt âm thanh mạnh mẽ, lệch ra quá mức đi, cũng không đáp lời nói.

Đồng Phuong Bất Bại vậy mà so với hấn càng là dứt khoát, trực tiếp một chương vỡ vào đỉnh đầu của người kia, người nọ hai chân mảnh liệt đá đập lung tung hai cái, lập tức chết rồi.

Giết người nọ, Đồng Phuong Bất Bại cầm qua cái kia hai cái bình nhỏ, thần nhiên nói: "Tà hữu có điều chính là dùng độc thủ đoạn mà thôi." Nói xong liền đem cái kia hai cái bình nhỏ thu vào trong ngực.

Lúc này tại đây không còn có ngoại nhân, chỉ còn lại có Cái Bang cùng Nhật Nguyệt Thần giáo cái này một chính một tà hai đại bang phái người.

Chính là càng như vậy, hào khí ngược lại là càng xấu hổ...mà bắt đầu.

Hồng Thất Công lập tức lại tiếp tục như vậy dù sao không phải cái gì chuyện tốt, đang muốn dẫn người ly khai, chợt nghe được một tiếng truyền báo, một người hắc y che mặt Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử chạy tới, báo cáo nói: "Khởi bẩm giáo chủ, Điện Đà chủ trở về, có điều, có điều giống như bị thụ thương rất nặng!"

Nghe xong cái này báo cáo, Đồng Phuong Bất Bại một đôi lông mày thậm chí đều vểnh lên lên, giận dữ nói: "Ai dám đối với ta thần giáo người trong động thủ! Điện Bá Quang người đâu?"

Lúc này sớm có Nhật Nguyệt Thần giáo đệ tử mang một người hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi người trẻ tuổi đi đến, Trần Tiêu nhìn kỹ, người nọ một thân áo lam, bên hông treo một thanh rộng hai thốn trường hai thước đoản đao, cái trán một túm dí dỏm tóc dài rủ xuống, nhưng không phải là Điện Bá Quang còn có thể là ai?

Cái này cả kinh có thể không phải chuyện đùa, Trần Tiêu hai bước xông tới, kêu lên: "Điện đại ca, ngươi làm sao vậy?"

Lúc trước nghe Đồng Phuong Bất Bại nói người này tên là Điện Bá Quang, đứng ở một bên Lão Ngoan Đồng lập tức lỗ tai đều bị dựng lên, bay thẳng đến Trần Tiêu bên người, nhìn về phía nằm ở trên cáng cứu thương Điện Bá Quang, cao thấp đánh giá một phen, hỏi: "Ngũ đệ, cái này là người nói cái kia Điện Bá Quang? Ta Tam đệ?"

Trần Tiêu trịnh trọng gật đầu, nói: "Ân, đúng, hiện tại ta phải gọi Điện Tam ca rồi. Tam ca, ngươi bây giờ cảm giác như thế nào đây?" Hấn đã thấy được Điện Bá Quang con mắt đang nhìn chính mình, xem ra tánh mạng tạm thời còn không có trở ngại. Chỉ là đôi má lõm, râu ria xồm xàm, cái đó còn có trước kia cái kia qua như gió tiêu sái bộ dáng.

Điện Bá Quang nhưng lại không để ý tới trên người mình đau xót, trước nhìn về phía đứng ở một bên Chu Bá Thông, hỏi: "Nhị đệ, vị này chính là..."

Trần Tiêu tranh thủ thời gian giới thiệu nói: "Đây là ta mới kết bái Chu Bá Thông Chu đại ca, chúng ta lúc này đây bảy người kết bái, đem (chiếc) người cũng coi như tiến vào, ta là Ngũ đệ, người ở đây chúng ta trong mấy người niên kỷ sắp xếp thứ ba, về sau ta phải gọi người điện Tam ca á." Lúc này đem (chiếc) mấy người kết bái sự tình giản yếu nói một lần.

Điện Bá Quang nghe xong, mảnh liệt quần quai, hấn lần này ai cũng không ngờ rằng, lập tức nhào vào trên mặt đất, đã thấy hấn hướng Chu Bá Thông thẳng quỳ xuống, nói: "Điện Bá Quang bái kiến đại ca."

Hấn chỉ (cái) cái này một cái cử động, cũng đã thẳng được Chu Bá Thông hảo cảm, Chu Bá Thông khó được mặt mũi tràn đầy trịnh trọng đem hấn đỡ đến trên cáng cứu thương, nói: "Ai đánh tổn thương người? Đại ca cho người hạ giận, đánh chính là hấn đứt tay đứt chân, chỉ có thể ở trên giường đi ị đi đại!"

Nghe đến đó, Hồng Thất Công biết rõ đây đã là Nhật Nguyệt Thần trong giáo bộ gia sự rồi, lại nghe tiếp tự nhiên là thật không tốt sự tình, lúc này cùng Đồng Phuong Bất Bại vội đến một tiếng, sau đó liền cùng trước đó một mực xa xa đứng ngoài quan sát Trí Quang đại sư, mang lên trời bánh chưng giống như: bình thường Toàn Quan Thanh cùng Mã phu nhân thi thế, một đám người lúc này rồi đi.

Lúc này rừng cây hạnh trong vòng (bên trong) hoàn toàn yên tĩnh, duy nhất có thể nghe được đấy, chỉ có vù vù tiếng gió.

Điện Bá Quang hảo hảo sửa sang lại thoáng một phát suy nghĩ, lúc này mới mở miệng, nói về hấn gặp được sự tình: "Cái kia ừ ta theo như phượng đông giáo chủ bàn giao: nhấn nhủ, tiến về trước Côn Lôn Sơn Quang Minh đình đi cho Trương Vô Kỵ Trương giáo chủ đưa thiệp mời từ, nói ta Đồng Phuong giáo chủ muốn cầu Hàn Băng bông vải chương đánh giá. Cái kia nghĩ đến trên nửa đường, ta gặp một người cô nương..."

Nói đến đây, Điện Bá Quang tự giễu nở nụ cười thoáng một phát, nhìn xem Trần Tiêu, nói: "Ngũ đệ, lúc này đây ca ca ta cũng không dùng mạnh, ta một mực nhớ kỹ người chính là tên kia cái gì tự do yêu đương, nghĩ đến dù sao không kém cái này nhất thời nửa khắc, liền vụng trộm đi theo, muốn nhìn một chút cô nương kia nhà ở nơi nào, cả đám làm việc trở về, cũng tốt, cũng tốt đi hảo hảo phát triển hạ cảm tình thử xem, ha ha..."

Trần Tiêu nghe vừa bức mình vừa buồn cười, cái này Điện Bá Quang, hay (vẫn) là như vậy sắc.

Chỉ nghe Điện Bá Quang ho khan hai cái, tiếp tục nói: "Ta thấy đến cái cô nương kia thời điểm, nàng đang tại tiệm bán thuốc bốc thuốc. Ta nghe nàng nói cái gì phụ thân được phong hàn, muốn bắt chút ít được vì nàng phụ thân chữa bệnh, thăm nghĩ đây chính là cái tốt cô nương, thì càng muốn biết chỗ ở của nàng rồi. Cô nương kia không có chỉ trong chốc lát liền từ tiệm bán thuốc trong đi ra, ta đi theo nàng đã đến trong nhà nàng, giấu ở nhà nàng đối diện một cái phòng ở trên đỉnh, nhìn xem nàng cho nàng phụ thân thuốc tiên uống."

"Lập tức cô nương kia đối với nàng phụ thân chiếu cố cẩn thận, bỗng nhiên ta vậy mà cảm thấy, ta thực là không xứng với nàng được rồi. Ta dù sao trước đây đã làm sự tình, hắc hắc, đã làm sự tình cũng không lớn sáng rõ, cô nương kia nhưng lại tâm địa cực kỳ thiện lương. Như vậy đáng hoàng nữ tử, coi như là theo ta, vậy cũng chỉ có thể gọi là ta tự ti mặc cảm."

"Nghĩ tới đây, ta cũng chỉ có thể thàn than một tiếng, thàn nghĩ: 'Cô bé này như vậy thiện lương, ta làm sao có thể chà đạp nàng?' Nhưng là muốn bảo ta cứ như vậy ly khai, rồi lại có chút không nỡ. Vì vậy ngày đó trong đêm, ta vụng trộm sờ đến cô bé kia trong nhà, tại hán gia trên mặt bàn thả mười lượng bạc, nói cho nàng biết tiền kia giữ lại cho nàng phụ thân chữa bệnh."

Lão Ngoan Đồng cùng Trần Tiêu nghe xong, ngay ngắn hướng giờ ngón tay cái lên, nói: "Làm tốt!"

Điền Bá Quang trên mặt hốt nhiên nhưng hiện ra nhẹ nhàng thần sắc, mỉm cười nói: "Chuyện này làm xong, ta đột nhiên cảm giác được trong nội tâm dễ chịu không ít." Nói xong, hán vậy mà vừa cười cười, nói: "Hắc hắc, hắc hắc, Ngũ đệ, đại ca, nói đến không sợ các người chê cười. Ta là người, cuộc đời không thể gặp mỹ nữ, cô nương kia ta là không đành lòng đụng được rồi, Nhưng là ta đường đường nam tử hán, tóm lại là, tóm lại là có chút muốn cái kia..."

Nghe đến đó, Trần Tiêu cười hi hi nói: "Điền Tam ca là ý định đi thanh lâu rồi, phải hay là không?"

Điền Bá Quang vỗ mạnh một cái đùi, nhưng lại tác động thương thế trên người, đau một phát miệng, nhưng vẫn là cười nói: "Cũng không phải, ta lúc ấy liền định tìm gia thanh lâu cái kia... Cái kia..." Cái kia cái cả buổi, rốt cục vẫn phải không có đem (chiếc) "Cái kia" nói ra, chỉ là tiếp tục nói: "Kết quả ta mới từ cô bé kia trong nhà đi ra, bỗng nhiên liền gặp được một người. Chỉ nghe người kia nói: 'Ồ, kình công của ngươi rất tốt ah.' Nói xong liền hướng ta một chưởng vỗ tới."

Nghe đến đó, Trần Tiêu cùng Lão Ngoan Đồng đều là ah một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 71: Tiên Thiên Công

Converted by: là là (tangthuvien)

Chỉ nghe Điền Bá Quang tiếp tục nói: "Lúc ấy tâm tư của ta hoàn toàn không ở hán trên người, thàn nghĩ tìm gia thanh lâu. Chính là nếu đối phương đã muốn động thủ, kia liền không thể không tiếp chiêu, ta lúc ấy một đao còn trở về, cũng không nghĩ muốn người nọ ha ha cười, nhưng lại không tiếp chiêu, xoay người liền chạy."

"Ta vừa thấy hán như thế, biết hán là tính toán cùng ta tỷ thí kình công. Huynh đệ, các người nghĩ xem, ta Điền Bá Quang được xưng thiên lý độc hành, luận đao pháp võ công, ta tự nhận còn thượng không được cái gì đại mặt bàn, chính là này so với kình công, ta lại sợ quá ai tới?"

"Ngày đó buổi tối, hán ở phía trước chạy, ta ở phía sau truy, một chạy chính là nửa canh giờ, cũng chẳng phân biệt được cao thấp. Tới rồi lúc này, ta mới tỉnh giấc lại đây, này một đường, dĩ nhiên là thẳng đến tây bắc Côn Lôn sơn mà đi. Cũng rốt cục đã biết người này, thế nhưng chính là mình giáo Thanh Dục Bức Vương, Vi Nhất Tiếu!"

Nghe đến đó, Trần Tiêu, Chu Bá Thông, Đông Phương bắt bại ba người lại là "A" một tiếng.

Ai có thể nghĩ vậy Điền Bá Quang chính là đi nhìn lên một cái cô nương, thế nhưng có thể gặp được Thanh Dục Bức Vương này chánh chủ?

Điền Bá Quang tiếp tục nói: "Mất thấy chúng ta hai người kình công chẳng phân biệt được thắng bại, ta liền cao giọng hô: 'Phía trước chính là mình giáo Thanh Dục Bức Vương không phải? Tại hạ có việc muốn nhờ!' người nọ nghe nói như thế, lập tức liền ngừng lại, hỏi ta: 'Chuyện gì?'."

"Lòng ta biết nếu nói thẳng Đông phương giáo chủ muốn tìm hán mượn đọc 《Hàn Băng Miên Chương》 bí tịch, hơn phân nửa sẽ bị cự tuyệt, liền nói:

‘Ta giáo Đông Phương giáo chủ phái ta gặp mặt quý giáo Trương giáo chủ, có tín hàm trình lên.’

Thanh Dục Bức Vương lúc ấy nghĩ nghĩ, nói ‘Hào, tín trước cho ta xem có phải hay không Đông Phương giáo chủ tự tay viết thư, người cũng không thể gạt ta.’ Ta nghĩ, hôm nay hạ tài năng ở kình công thượng còn hơn của ta, sợ cũng chỉ có Thanh Dục Bức Vương một người, chính là dù sao Đông Phương giáo chủ tự tay viết thư hàm, đó là phải trực tiếp giao cho Trương Vô Kỵ trên tay đích, liền không đồng ý."

"Thanh Dục Bức Vương gặp ta không đem tín cho hán xem, lúc này liền thay đổi sắc mặt, nói ‘ngươi như vậy áp á áp ứng, ta xem chứ không phải là ở

đánh ta giáo chủ ý, xem chừng! '. Lúc này đôi ta liền động khởi thủ đến. Hấn võ công rất cao, so với khinh công ta là không thua vu hấn, nhưng là này so với đánh nhau công phu, ta nhưng chỉ có không kịp hấn . Đôi ta đấu ước chừng ba mươi đến chiều, ta thỉnh thoảng bị hấn vỡ một chừng, xem như bại lap."

"Thua ở trên tay hấn, nhưng thật ra kĩ không bằng nhân, ta cũng không trách hấn, chỉ là sợ hấn đem ta một chừng giết, này tin sẽ đưa không ra đi. Nào biết hấn nhưng thật ra không có lập tức giết ta, chỉ hỏi ‘ Tín đâu, cho ta xem ’ Lòng ta nghĩ muốn lúc này không giao tín, nếu như bị hấn một chừng giết, vậy lại phiền toái, này liền nói: ‘ Ở ta trong lòng ngực. '"

Nói tới đây, Điền Bá Quang nhìn về phía Đông Phương bất bại, ho khan hai tiếng, nói: "Đông Phương giáo chủ, thuộc hạ cũng không phải là sợ hấn, thật là sợ bị giết , không có cách nào khác trở về báo tin."

Đông Phương bất bại hơi hơi gật đầu, nói: "Àn, ta biết. Sau lại đâu?"

Điền Bá Quang nói: "Sau lại, Thanh Dục Bức Vương kéo xuống một khối mảnh vải bao cánh trên, lấy ra tín hàm, kiểm tra một phen, gấp tín thượng không độc, lại nhìn nhìn tín hàm bìa mặt thượng đích tự, nói: ‘ Thật như là thật sự. Ân, ta đây liền không giết ngươi. Ngươi trở về nói cho các người Đông Phương giáo chủ, ta giáo ở Quang Minh đình chờ Đông Phương giáo chủ đại giá quang lâm. ’ Sau đó liền đi lap."

"Ta người bị Hàn Băng Miên Chương đích bằng hấn nội lực, chỉ cảm thấy khó chịu cực kỳ, hôn mê tỉnh, tỉnh vưng, gây sức ép hai ngày, sợ trở về đích chậm chết ở trên đường, bên này chạy nhanh trở về đuổi. Cũng may tín cuối cùng là tặng đi ra ngoài, lại ở nửa đường thượng gặp được ta thần giáo huynh đệ, biết được giáo chủ ở bên cạnh, cuối cùng là tìm lại đây."

Hấn này phiền nói đích hiệu được cực kỳ, tuy rằng bị thương, bất quá ra mồ hôi mạng là không có gì đáng ngại.

Mặc kệ nói như thế nào, tín cuối cùng là đưa đến, Trần Tiêu cũng để lại không ít tâm, theo sau cẩn thận ngăn Điền Bá Quang ngực quần áo, chỉ thấy ngực ở giữa ương, rõ ràng là một cái màu lam nhạt đích dấu bàn tay. Đưa tay phóng đi lên, lạnh lẽo đến xương.

Trần Tiêu, Đông Phương bất bại, Chu Bá Thông ba người liếc nhau, cùng kêu lên nói: "Hàn Băng Miên Chương!"

Đông Phương bất bại sắc mặt đại lãnh, cả giận nói: "Khi ta thần giáo đệ tử, tội ác tày trời! Điền Bá Quang, nhĩ hảo hảo dưỡng thương, thương tốt lắm ta để ngươi đương Phong lôi đường phó Đường chủ!" Nói xong nhìn về phía chung quanh nhật nguyệt thần giáo giáo chúng, nói: "Tùy ta thượng Quang minh đình!"

Chúng Nhật Nguyệt thần giáo đệ tử âm âm đáp ứng: "Thượng Quang minh đình!"

Trần Tiêu nghĩ nghĩ, cũng bỗng nhiên trong lúc đó ngăn lại Đông Phương Bất Bại, lôi kéo của nàng tay áo đi vào khắp ngõ ngách lý, nhỏ giọng nói: "Đông Phương cô nương, trước đừng có gấp, có chuyện tình nên lòng hiểu được, đến lúc đó tái nhích người không muộn."

Đông Phương bất bại đối Trần Tiêu trong lời nói tóm lại là muốn nghe đích, hiểu kỳ nói: "Ngươi nói."

Trần Tiêu nói: "Đông Phương cô nương ngươi thượng Quang minh đình, là vì Hàn Băng Miên chương. Chính là chúng ta dù sao cũng phải trước lòng hiểu được này Hàn Băng Miên chương đối Quỷ Hoa thần công rốt cuộc có hay không bổ túc đích tác dụng. Hiện giờ điền Tam ca vừa lúc bị Hàn Băng Miên chương đích thương, ta là nghĩ muốn a, này Hàn Băng Miên chương lực chỉ âm tới hàn, như phụ cốt chi giò, rất khó đi trừ. Đông Phương cô nương tu luyện đích Quỷ Hoa thần công, vừa lúc dương khí quá thừa, không bằng thử xem cấp Điền đại ca dùng nội lực chữa thương một chút, nếu hiệu quả rõ ràng, kia liền không có vấn đề ."

Trần Tiêu này trở mình nói đích hợp tình hợp lý, nếu là muốn thượng Quang minh đình, dù sao cũng phải để ý thanh rõ ràng, dù sao này cũng không phải là cái gì việc nhỏ, dù sao cũng phải lòng hiểu được có đáng giá hay không đắc.

Đông Phương bất bại nghĩ nghĩ, lúc này đáp ứng xuống dưới: "Hảo. Ta trước thử xem là xong. Nếu đúng như ngươi theo như lời, kia chúng ta trước hết chờ vài ngày."

Nói xong đi vào Điền Bá Quang bên người, thân sau nhẹ nhàng khoát lên Điền Bá Quang cánh tay thượng, theo sau một đường nhỏ nội lực đánh tiến Điền Bá Quang trong cơ thể.

Ngay từ đầu Điền Bá Quang trong lòng thực tại bị dọa cái quá, chính là trong nháy mắt liền cảm giác ngực trúng chừng vị trí một đạo dòng nước ấm trải qua, phía trước vẫn tra tấn hấn đích hàn băng chân khí, thể nhưng ẩn ẩn có tiêu tán đích dấu hiệu.

Trần Tiêu một mực một bên quan sát, lúc này kia màu lam nhạt đích Hàn Băng chương ẩn thể nhưng hơi hơi toát ra nhiệt khí, theo chung quanh bắt đầu đuổi dần thu nhỏ lại.

Tuy rằng tốc độ thật chậm, nhưng là tóm lại là có thể nhìn ra hiệu quả.

Thấy như vậy, Trần Tiêu mừng rỡ, nói: "Hữu hiệu quả, Đông Phương cô nương, ngươi xem ngươi xem, chừng ẩn ở thu nhỏ lại, hơn nữa chữa khỏi tốt địa phương làn da hồi phục hoàn hảo, một chút dấu vết đều nhìn không ra đến."

Cũng khó trách Trần Tiêu như vậy vui vẻ, này Hàn Băng Miên chương ở Điền Bá Quang trên người gây người nhiều như vậy thiên, Điền Bá Quang chính mình thân mình nội lực thật là một chút đều không có biện pháp, cái này thuyết minh này Hàn Băng Miên chương bình thường đích nội lực không thể cứu trị.

Chính là Đông Phương Ngọc Quỳnh Hoa thần công nội lực lại có thể.

Cái này chính thuyết minh, này lưỡng chủng nội lực thuộc tính, có thể trung hoà.

Thấy vậy tình cảnh, Đông Phương Bất Bại cũng biết đã biết Quỳnh Hoa thần công cùng này hHàn Băng Miên chương quả nhiên là vừa hảo điều hòa trong đó lỗ hổng, trong lòng tự nhiên cũng là mừng rỡ.

Lại thua rồi một hồi nội lực, Đông Phương bất bại chậm rãi thu công.

Điền Bá Quang dù sao lúc này thân thể còn rất là suy yếu, một lần đưa vào nhiều lắm nội lực dễ dàng thương đến kinh mạch, như vậy đã có thể không tốt.

Lúc này Đông Phương Bất Bại ở một bên nghỉ ngơi, hồi phục nội lực, Điền Bá Quang cũng là một đích nhanh không một hồi công phu liền đã ngủ. Lão ngoan đồng mắt thấy vô sự khả làm, lôi kéo Trần Tiêu đích thủ, hai người rất xa đi đến một bên, Chu Bá Thông hỏi: "Ngũ đệ, này Quang minh đình người đi là không đi?"

Trần Tiêu ngạc nhiên nói: "Đi, đương nhiên đi a."

Chu Bá Thông nghĩ nghĩ, nói: "Ngũ đệ, người hiện tại không có võ công, thượng Quang minh đình, khả dễ dàng gặp được nguy hiểm, thật to đích nguy hiểm."

Có nguy hiểm Trần Tiêu đương nhiên biết, chính là hắn có thể không đi sao? Trong tay này vài loại tuyệt thế bí tịch đâu, còn kém cái Hàn Băng Miên chương, nói sau, hắn nếu không đi, kia Đông Phương bất bại đi có ích lợi gì?

Chu Bá Thông lại nói: "Như vậy tốt lắm, Ngũ đệ, ta sư ca năm đó từng dạy ta quá một bộ nội công tâm pháp, chẳng qua ta trời sinh tọa không được, này bộ công pháp liên tu luyện không được. Ngũ đệ người nhưng thật ra ngút trời tài, nghĩ đến học này không có gì vấn đề. Ta cùng ta sư ca là anh em kết nghĩa, cùng người cũng là anh em kết nghĩa, này bộ công pháp truyền cho người, người lại đã dạy ta Hòa Diễm đạo, vậy tương đương với người cùng ta sư ca trao đổi võ công, không tính ngoại lệ. Người xem như thế nào?"

Lão ngoan đồng muốn dạy mình võ công? Trần Tiêu cho đã mất đầu là sao nhỏ tình, hai tay không được đích chà xát, hỏi: "Kia. . . . . Cái kia. . . . ."  
Chu Bá Thông, người tính toán dạy ta chính là. . . . ."

Quả nhiên, Chu Bá Thông cười hắc hắc, nói: "Tiên Thiên Công!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 72: Hoàn thiện Tiên Thiên Công

Converted by: là là la(tangthuvien)

Tiên Thiên công!

Trần Tiêu trong lòng kia kêu một cái hạnh phúc a. . . . .

Đây chính là toàn bộ trấn giáo Vương Trùng Dương nội công tâm pháp a! Vương Trùng Dương quý vì thơ ngũ tuyệt đứng đầu, dựa vào chính là này bộ Tiên Thiên công!

Chỉ nghe Chu Bá Thông nói: "Ta sư ca Vương Trùng Dương, bình thường người trong giang hồ đều chỉ biết là hắn là ngũ tuyệt đứng đầu, nhưng là kỳ thật bọn họ cũng không biết ta sư ca thành tựu tuyệt đối không chỉ là như thế này. Ta sư ca là đan đạo Bắc tông tổ sư, người bình thường có thể không biết ta sư ca địa vị rất cao, ân, đúng rồi, Ngũ đệ, Lữ Đồng Tân người có biết không biết?"

Lữ Đồng Tân? Bất tiên một trong cái kia Lữ Đồng Tân? Vương Trùng Dương có thể cùng Lữ Đồng Tân nhắc lên? !

Trần Tiêu hai mắt đều bị Chu Bá Thông những lời này cấp hỏi ngây người, liều mạng gật đầu, nói: "Biết, biết a! Lữ Đồng Tân làm sao vậy?"

Chu Bá Thông cười ha hả nói: "Lữ Đồng Tân, nguyên danh Lữ Nham, tự Đồng Tân, hào Thuần Dương tử. Hắn chính là ta Toàn Chân phái năm tổ một

trong, này Tiên Thiên công, chính là theo hần khi đó truyền xuống tới đích."

Này. . . . . Này. . . . . Ni mã này Tiên Thiên công nên sẽ không là kì huyền tu chân công pháp đi?

Trần Tiêu nghe nước mũi đều thiếu chút nữa thẳng xuống dưới.

Hần chỉ biết là Tiên thiên công ngu bức, thực ngu bức, nhưng là lại không nghĩ rằng này Tiên thiên công cư nhiên ngu bức đến loại trình độ này a ta dựa vào!

Chu Bá Thông tiếp tục nói: "Bình thường nói tới đan nói truyền lưu đều là Ngụy Bá Dương, Trương Bá Đoan, Lữ Thuần Dương, ta sư ca Vương Trùng Dương, từ từ như vậy một đường đàm xuống dưới đích. Cho nên rất nhiều không hiểu nhân thường xuyên liên yêu nói, thơ ngữ tuyệt hiện giờ chỉ còn bốn tuyệt, Trung thần thông Vương Trùng Dương đã muốn tiên đi lạc, bất quá cho dù hần trên đời, cũng không tất liền thực như vậy lợi hại. Hắc hắc, kia đều là thật to chó má!"

"Muốn nói ta kiêu Nhị đệ công phu là nhà ông bà ngoại trung đỉnh nhân tiên nhân, ta mặc dù hiểu được một ít Toàn Chân phái nội gia công phu bí quyết, bây giờ còn không phải hần địch thủ. Chính là nhà ông bà ngoại công phu luyện đến giống hần như vậy, chỉ sợ đã đến nơi tận cùng. Mà Toàn Chân phái võ công cũng không có chừng mực, giống ta sư ca như vậy, con có thể nói là sơ khuy con đường mà thôi."

"Năm đó ta sư ca thắng được 'Trung thần thông' tôn hào, quyết không là bính vận khí gặp phải đích. Ân ta sư ca năm đó thực lực, so với chỉ hiện giờ kiêu Nhị đệ hôm nay tung tài, sợ là còn có chút không đủ. Nhưng là nếu hần hôm nay thượng ờ, hơn nữa này hơn mười năm tiến cảnh, gặp được hiện giờ Nhị đệ, đương cũng không cùng cao thấp. Nếu là tái tu luyện cái mười năm sau, kia kiêu Nhị đệ, sợ là cũng không phải ta sư ca đối thủ lạc. Nếu là cùng Đông tà Tây độc bọn họ luận võ, quyết không tu tái so với bảy ngày bảy đêm, ta coi gần nửa ngày trong lúc đó, có thể đưa bọn họ thuyết phục."

Trần Tiêu nghe lú lỏi, này Tiên thiên công hậu kỳ càng lợi hại, như thế nào liền cảm giác càng nghe càng cùng kì huyền tu chân pháp môn tiếp cận a.

Nghĩ đến đây, Trần Tiêu trong đầu không khỏi nhớ tới cái kia đại võ hiệp hệ thống, chạy nhanh âm thầm hỏi: "Hệ thống, này Tiên Thiên công ở người đó là cái gì bình xét cấp bậc võ công?"

Rất nhanh, trong đầu hệ thống đáp lời thanh liên vang lên: "Tiên Thiên công, đánh giá cấp bậc, vô cùng tốt."

Vô cùng tốt, dĩ nhiên là vô cùng tốt cấp bậc nội công tâm pháp. Bất quá hệ thống cho này đánh giá cấp bậc, kia hần là là nói, này Tiên Thiên công còn không phải cao nhất tiềm đích, ta đã nói sao, tại đây cái trong thế giới sao có thể xuất hiện kì huyền tu chân cấp bậc công pháp. . . . .

Chỉ nghe Chu Bá Thông tiếp tục nói: "Trên thực tế ta sư ca Vương Trùng Dương, cũng bất quá chỉ có thể xem như sơ khuy con đường mà thôi. Này Tiên Thiên công, là thật chính huyền môn chính tông, luyện tập này công duy nhất mục tiêu chính là trở thành thần tiên, mà không phải đơn thuần trở thành nhân gian tuyệt đỉnh cao thủ. Tiên Thiên công có cái cái gì trước sau tam bảo luận. Ta cũng không biết là thật sự là giả, bất quá tóm lại là muốn trước nói cho Ngũ đệ của người."

"Này trước sau tam bảo luận, là đạo, thiên, địa bởi vì tam tài, tam tài đều có tam bảo. Thiên có tam bảo, nhật, nguyệt, tinh, địa có tam bảo, thủy, hỏa, phong, nhân có tam bảo, thần, khí, tinh. Nhân tam bảo nếu thiếu một tức tử vong, nhân tam bảo lại phân tiên thiên, Hậu thiên. Tiên thiên tam bảo vì nguyên thần, nguyên khí, nguyên tinh. Hậu Thiên tam bảo vì thức thần, hấp khí, cảm tính. Tiên thiên, hậu thiên lẫn nhau phối hợp, không đối phân tích, không đến sâu nhất công phu, là phân không ra."

"Ai, này đó loạn thất bát tao, ta dù sao không tu luyện thế nào lạc. Bất quá Ngũ đệ người thử xem nhưng thật ra cũng có thể, hắc hắc."

Ni mã còn nói này không phải kì huyền tu chân tu luyện bộ sách võ thuật?

Này hệ thống bình xét cấp bậc rốt cuộc là căn cứ cái gì định đích?

Trần tiêu lúc này đã muốn khẩn cấp chuẩn bị học này tiên thiên công, cũng không nghĩ muốn trong đầu hệ thống thanh âm cư nhiên lại vang lên ——

"Chỉ nhánh nhiệm vụ gây ra, nhiệm vụ phân tích Trung. . . . ."

"Phân tích xong, chỉ nhánh nhiệm vụ: ném thử hoàn thiện Tiên Thiên công, nhiệm vụ thành công, căn cứ hoàn thiện cấp bậc đánh giá cấp cho. Thất bại trừng phạt, vô."

Trần Tiêu: ". . . . ."

Nga cái dựa vào! Lão ngoan đồng nói này Tiên Thiên công là không hoàn thiện, hệ thống ý tứ này là bảo ta chính mình mân mê cái tu chân công pháp đi ra?

Cũng may thất bại trừng phạt không có, cuối cùng là cái trong lòng an ủi, bằng không nếu tới cái thất bại tắc kí chủ gạt bỏ và vân vân, vậy hoàn toàn xong đời.

Nghĩ đến đây, Trần Tiêu chạy nhanh nói: "Chu đại ca, kia này Tiên Thiên công, phải như thế nào tu luyện a?"

Chu bá thông ngắt đầu vong thiên, miệng nói nhỏ thì thảo tự nói, một hồi lâu sau bỗng nhiên nói: "Khẩu quyết bị ta cấp đã quên. . . . ."

Trần Tiêu: ". . . . ."

Cũng may Chu Bá Thông không có gì xảo trá, không hiểu đặc điểm nhân ăn uống linh tinh, lập tức liền tiếp theo nói đi xuống: "Bất quá phương pháp tu luyện ta còn là biết đến, ta cái này nói cùng người nghe."

Trần Tiêu một viên cân thận bản dọa bang bang loạn khiêu, hoàn hảo hoàn hảo. . . . .

Chỉ nghe Chu Bá Thông đạo: "Phía trước như thế nào ngưng tụ ra nội lực Nhị độ là đã muốn nói cho người lạ, phía dưới ta nói chính là ta này Tiên Thiên công phương pháp tu luyện. Nhân thể bụng trừ bỏ đan điền khí hải ở ngoài mười bảy cái đại huyệt, chúng ta có thể coi như là một cái vòng tròn."

"Này Tiên Thiên công, bước đầu tiên yêu cầu chính là tĩnh dưỡng hóa khí."

"Tập tĩnh là Tiên Thiên công chủ yếu công phu. Tâm nếu không tĩnh, tắc khí không chỗ nào về, lành nghề công khí không khỏi tâm ý hôn mê hoặc vạn niệm mạt thành bụi, cứ thế thần thì tán, công không chỗ nào đi. Nếu muốn đạt tới tập tĩnh, phải ở hằng ngày cuộc sống trung dưỡng thành thói quen, ở ngôn, nghe, thị, động chờ phương diện cũng không phải cùng, phải bảo trì im lặng, lành nghề, trụ, tọa, nằm trong lúc đó cũng muốn dưỡng này tĩnh tĩnh cương trực, lúc này mới có thể không trệ này nhập tĩnh chi cơ."

"Đáng tiếc của ta tính tình chính là tính không dưới đến, cho nên này Tiên Thiên công, đó là vô luận như thế nào cũng tu luyện có thể nào đích."

"Cổ nhân vân: đi tắc thổ với đường bằng phẳng, trụ tắc ngưng thần vụ rất hư, tọa tắc điều đan điền chi tức, nằm tắc thủ tề hạ chi châu. Sinh sôi không thôi, cuộn cuộn trường tồn, tính tĩnh tự nhiên xóa, tính tĩnh tự nhiên ôn hòa, tâm vô táo hỏa, như thế tắc phương hảo hành công cũng."

Nói tới đây, Chu Bá Thông lời kéo trần tiêu ngồi xuống, biên khoa tay múa chân biên nói: "Tiên Thiên công, chính là trước tĩnh hạ tâm đến, lấy tay chỉ kim tới ngoại một vòng hơi nước, hoang du, thiên xu, ngoại lãng, đại cự, thủy đạo, trở về, đại hách, trung cực này chín chỗ huyệt đạo. Ta đạo gia cho tới nay đều là áp dụng âm dương Thái Cực, này chín huyệt đạo đứng là Thái Cực tới bên ngoài hình tròn."

"Này chín chỗ huyệt đạo án nhu hai vòng lúc sau, tái trở lại ban đầu hơi nước huyệt, xuống phía dưới kinh tả trung chú, hữu khí huyệt, tái trở lại tới phía dưới trung cấp huyệt, như vậy đúng là một cái âm dương ngư tiêu sái thể."

"Lúc này còn thẳng tả hữu bốn mẫn, thần khuyết, âm giao, cửa đá, quan nguyên, này mấy huyệt vị, là cuối cùng lấy tay chỉ kim đích."

"Như vậy tuần hoàn trước mười ngày qua cá biệt nguyệt, liền có thể cảm thấy cảm được khí hội tụ đến huyệt Khí Hải lý, này tiên thiên công ngưng tụ nội lực bước đầu tiên, vậy tính thành lập."

Kỳ thật Chu Bá Thông nói này đó, kia bất quá là tiên thiên công lúc ban đầu cấp nhập môn thiên, bình thường giang hồ môn phái đều có chính mình ngưng tụ nội lực bí quyết, không tính là cái gì cao thâm chỗ, chẳng qua này đối với trần tiêu mà nói, cũng tuyệt đối là tới trọng yếu đồ vật này nọ.

Một là này nội công tâm pháp là Tiên Thiên công đích, kia chính là ngay cả hệ thống đều đánh giá vì "Vô cùng tốt" cấp bậc nội công tâm pháp.

Hai là y theo này Tiên Thiên công nhập môn thiên đến ngưng tụ nội lực, nếu ngưng tụ đi ra, kia đến lúc đó hệ thống thưởng cho kia hai mươi bốn năm tu vi, nhưng chỉ có thật thật sự ở hai mươi bốn năm Tiên Thiên công tu vi, vẫn là không suy giảm đích!

Nghĩ đến đây, Trần Tiêu trong lòng vui sướng kính, vậy quả thực giống như đi ở đường cái thượng bỗng nhiên bị hé ra năm trăm vạn giải thưởng lớn xổ số tập trên đầu giống nhau —— vẫn là lập tức là có thể đi lĩnh thưởng cái loại này.

Trần Tiêu cười ha hả hỏi: "Kia Chu đại ca, nhập môn thiên lúc sau, là cái gì bộ đáng đích?"

Chu Bá Thông cười nói: "Này nhập môn thiên lúc sau, thì phải là như thế nào hấp thu thiên địa trong lúc đó linh khí lập. Không nói gạt người, này tiên thiên công cực mạnh chỗ, liền ở chỗ này. Nhà khác môn phái, đó là thông qua phong bế lỗ chân lông, kêu trong cơ thể nội lực không tiêu tan thất đi ra ngoài. Ta sư ca này tiên thiên công, chính là không giống với. Đó là thông qua toàn thân huyệt đạo, hấp thu ngoại giới linh khí hoàn thiện tự thân, ngay từ đầu tuy rằng tiến cảnh thông thả, chính là chờ công lực càng thâm hậu, hấp thu linh khí tốc độ cũng lại càng mau."

"Cho nên ta mới nói, ta sư ca nếu sống đến bây giờ, kia thực lực tuyệt đối sẽ không nhược khắp thiên hạ sáu đại tuyệt đỉnh. Nếu là có thể sống thêm một phần mười năm, vậy tính sáu đại tuyệt đỉnh, sợ cũng không phải ta sư ca đối thủ."

Ta dựa vào, nghe được không có nghe đến không? Này không phải là kì huyền tu chân nội công đặc điểm sao. . . . .

Hấp thu thiên địa linh khí a. . . . .

Trần Tiêu chạy nhanh hỏi: "Chu đại ca, kia như thế nào mới có thể hấp thu thiên địa linh khí a?"

Chu Bá Thông nói này rất nhiều, đã muốn có chút ngồi không yên, lần này nhưng thật ra giảng lại mau lại trực tiếp: "Chính là dùng nội lực từng bước từng bước đã thông toàn thân huyệt đạo, lúc sau nội lực ở huyệt đạo bên trong không ngừng tuần hoàn xoay tròn, liền cùng máy xay gió đường như. Ngay từ đầu nội lực thấp thời điểm xoay tròn chậm một chút, hấp thu thiên địa linh khí cũng cũng chậm chút, chờ nội lực càng phát ra thâm hậu, xoay tròn tốc độ càng nhanh, vậy hấp thu càng nhanh."

Nói tới đây, Chu Bá Thông phịch một chút nhảy dựng lên, hóa thiêu mông bình thường kêu lên: "Đừng tới đừng tới, giảng bài và vân vân một nhất người, Ngũ độ người trước tu luyện bước đầu tiên, ta đi đi chơi lập, hắc hắc, ha ha!" Trong nháy mắt không thấy bóng dáng.

Lúc này Đông Phương Bất Bại ở nhắm mắt bỏ sung nội lực, Chu Bá Thông lại chạy tới chơi đùa, Điền Bá Quang này nghỉ ngơi lấy lại sức, lại thể nhưng chỉ có Trần Tiêu một người ngồi ở nơi đó.

Là khi đã là giờ Mùi, ước chừng buổi chiều hai điểm đến chung, gió nhẹ phát động, thổi tới trên người ẩm đào dạt cực kỳ thoải mái.

Trần Tiêu cả người đều thả lỏng xuống dưới, thầm nghĩ: "Này Tiên Thiên công, tự nhiên là thượng thừa nội công. Chính là nếu hệ thống nêu lên này Tiên Thiên công còn có thể hoàn thiện, nghĩ đến là còn có thể kêu nó rất tốt một ít. Ân đối, ta phía trước còn theo Vương phu nhân nơi đó nghe tới Tiểu vô tướng công, này Tiểu vô tướng công có thể bắt chước các môn các phái nội công chiêu thức, cùng này Tiên thiên công, nghĩ đến có thể dung hợp cùng một chỗ. Đối, liền như vậy bạn!"

Lập tức, Trần Tiêu bắt đầu cẩn thận nghiên cứu khôi như thế nào đem lưỡng chủng võ công dung hợp.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 73: Tiên Thiên Vô Cực công

Converted by: là là la(tangthuvien)

Tiên Thiên công, là đã thông toàn thân kinh mạch, lại để cho nội lực ở đây huyết đạo ở trong hình thành luồng khí xoáy, không ngừng xoay tròn, cùng động kinh cơ không sai biệt lắm, đến hấp dẫn chung quanh Thiên Địa linh khí.

Tiểu vô tướng công tác thì cùng là đã thông trong cơ thể tất cả đại kinh mạch, mở rộng kinh mạch lưu lượng, như vậy mô phỏng nhà khác công phu thời điểm nội lực liền có thể tùy ý chuyển đổi thuộc tính, hoàn thành mô phỏng.

Như vậy xem ra, cái này đã thông thể Nội Kinh mạch điểm này, lại là giống nhau.

Về sau, mới được là cái này hai Đại Vũ công chính thức khác nhau rồi.

Còn chân chính trọng điểm, đang tại tại cái này bước thứ ba lên!

Tiên Thiên công là hấp dẫn Thiên Địa linh khí, chứa đựng trong đan điền. Mà tiểu vô tướng công, thì là nội lực một mực ở đây thể Nội Kinh mạch trong lúc (ở giữa) chạy, mở rộng kinh mạch đồng thời, lại để cho thân thể càng nhiều nữa chứa đựng dư thừa đi ra sinh vật có thể, thì ra là nội lực.

Đã cái này hai Đại Vũ công muốn dung hợp, cái kia liền cần phải ở chỗ này ra tay.

Dựa theo Trần Tiêu tưởng tượng, trước ngưng tụ ra nội lực, về sau đã thông thể Nội Kinh mạch huyết đạo, sau đó sử dụng Tiên Thiên công đỉnh ốc nội lực hấp thu ngoại giới Thiên Địa linh khí, hấp thu tới về sau, cũng không trực tiếp chứa đựng đến đan điền, ngược lại là trong người tuần hoàn.

Hấp thu linh khí, đi trước thuộc mộc Túc Thiếu Dương Đâm Kinh, đủ quyết âm lá gan kinh (trái qua), mộc sanh hỏa...

Không đúng không đúng, nhân thể bốn đầu hỏa mạch, cái này bốn đầu hỏa mạch đi đến, lại đi đến cuối cùng hai loại đất mạch, cái kia cần phải tồn thương kinh mạch không thể.

Ân, đổi một loại phương pháp.

Trần Tiêu duỗi ra ngón tay trên mặt đất nhiều lần : so vẽ tranh, vừa vẽ vòng bên cạnh suy nghĩ: "Cái này bốn đầu hỏa mạch, vậy nhất định nếu cuối cùng được rồi. Nhưng là bốn đầu hỏa mạch muốn tuần hoàn đi nơi nào? Ân, đúng rồi, có lẽ tuần hoàn đến thuộc âm nhâm mạch trong. Lúc này tính tính toán toán, đúng, được đi ngược chiều đến tính toán, nội lực theo nhâm mạch xuất phát lời mà nói..., hẳn là đến tay thiếu âm tâm kinh, tay mặt trời Tiểu Tràng Kinh, tay quyết âm Tâm Bao Kinh, tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh cái này bốn đầu hỏa mạch. Mộc sanh hỏa, cái kia chính là theo hỏa mạch đến mộc mạch, là Túc Thiếu Dương Đâm Kinh, đủ quyết âm lá gan kinh (trái qua), thủy sinh mộc, là đủ mặt trời bàng quang kinh (trái qua), đủ thiếu âm thận kinh (trái qua), về sau kim nước lửa, lần này là tay quá âm Phế Kinh, tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua), thổ sinh kim, là tuần hoàn đã đến đủ Dương Minh Vị Kinh, đủ quá âm tỷ kinh (trái qua)."

"Tuần hoàn đến nơi đây, cái kia chính là cuối cùng dương thuộc tính đốc mạch rồi. Ân, dạng này tính ra, hẳn là hấp thu linh khí tiên tiến nhập nhân thể sau lưng đốc mạch, do đốc mạch tiến vào hai loại đất mạch, cái này đất mạch tính từ ôn hòa, có lẽ không có vấn đề. Về sau là kim mạch, Thủy Mạch, lại sau đó là mộc mạch, hỏa mạch, như vậy thập nhị chính kinh liền tu luyện xong rồi.. Vãn..vãn, đợi một tý, hay (vãn) là không đúng!"



Trần Tiêu thò tay hung hăng gỡ tóc, hất đem (chiếc) một kiện chuyện rất trọng yếu đem quên đi —— tiểu vô tướng công còn có Lục Mạch kỳ kinh (trái qua) đây này...

"Cái này Lục Mạch kỳ kinh (trái qua) lại nên xử lý như thế nào?"

Lục Mạch kỳ đã là xông mạch, mang mạch, âm khiêu mạch, dương khiêu mạch, âm duy mạch, dương duy mạch gọi chung là. Chúng cùng thập nhị chính kinh không giống như vậy, cũng không lệ thuộc trực tiếp tạng phủ, lại không có trong ngoài phối hợp quan hệ, hắc (nàng) tuần hành đường đạo kỳ đi, cố lấy làm kỳ kinh (trái qua).

Trần Tiêu lẩm bẩm nói: "Xông mạch, từ tại đầu, cho tới tại đùi, xò xuyên qua toàn thân; trở thành khí huyết chỗ xung yếu, có thể điều tiết mười hai kinh (trái qua) khí huyết cổ xung 'Mười hai kinh mạch chi hải' lại xưng 'Biển máu'."

"Mang mạch, khởi tại Quý hiệp, xéo xuống chuyển về đến mang mạch huyết, quán thân một chu, như đai lưng, có thể ước thúc tung làm được chư mạch."

"Âm khiêu mạch, Dương khiêu mạch: khiêu, có nhẹ kiện khiêu nhanh chỉ ý. Có nhu đẹp mắt mục, tư mí mắt khép mở cùng chi dưới vận động công năng."

"Âm duy mạch, dương duy mạch: duy, có gắn bó chỉ ý. Âm duy mạch công năng là 'Duy lạc chư âm'; dương duy mạch công năng là 'Duy lạc chư dương'."

Đọc đến đây đậm (ở bên trong), Trần Tiêu lẩm bẩm nói: "Duy lạc chư âm, duy lạc chư dương... Duy lạc chư âm, duy lạc chư dương..."

Hắn cái này tướng tượng, liền trọn vẹn suy nghĩ gần một ngày thời gian.

Nhân thể thập nhị chính kinh, bát mạch kỳ kinh (trái qua), tiểu vô tướng công đó là đều luyện đấy, hơn nữa luyện chi tuyệt đối là nếu so với không luyện mạnh hơn rất nhiều.

Chính là dựa theo Ngũ Hành tương sinh tương khắc nguyên lý, rồi lại không có cái này ngoại trừ nhâm mạch đốc mạch bên ngoài Lục Đại kỳ kinh (trái qua). Lúc trước cùng Vương phu nhân cộng đồng nghiên cứu tiểu vô tướng công thời điểm, cái kia tiểu vô tướng công phương pháp tu luyện thiếu thốn một bản, có điều Trần Tiêu nhưng lại biết đến rất rõ ràng, tiểu vô tướng công nói chung chính là kinh mạch Ngũ Hành tương sinh tương khắc tuần hoàn, hơn nữa trong lúc này Ngũ Hành tương sinh tương khắc trên thực tế cũng không hoàn toàn, phần lớn đều là mấy cái kinh mạch ở giữa tuần hoàn, cũng không phải toàn thân sở hữu tất cả kinh mạch đều có thể tiến vào một cái đại tuần hoàn bên trong.

Hôm nay đã muốn hoàn thiện Tiên Thiên công, cái con kia tiến hành khu vực tuần hoàn, là tuyệt đối không được đấy, hoặc là nói, là không đủ đấy.

Tiên Thiên công vì sao hoàn thiện? Cũng là bởi vì cái này công phu ra hiệu quả quá chậm. Dựa theo Lão Ngaoan Đồng theo như lời ý tứ, sơ kỳ tu luyện Tiên Thiên công, ít nhất là dùng mười năm làm một cái giới hạn.

Cái thứ nhất mười năm, sợ là cũng không quá đáng liền giang hồ tam lưu tuyển thủ trình độ, miễn cưỡng xem như hội (sẽ) võ công.

Thứ hai mười năm, ước chừng là nhị lưu tuyển thủ.

Đệ tam cái mười năm, cái kia chính là cao thủ nhất lưu, lại tiếp tục tu luyện, mới có thể xem như tiến dần từng bước.

Nếu như luyện võ thiên phú như Vương Trùng Dương giống như: bình thường nhân vật thiên tài, cũng cần bốn mươi năm mười tuổi niên kỷ mới có thể ổn áp mặt khác bốn tuyệt một đầu.

Mặc dù bộ này công pháp tác dụng chậm mười phần, nhưng là Trần Tiêu có thể đợi được rất tốt thời gian dài như vậy sao? Rõ ràng không thể.

Tại nơi này trong giang hồ, cao thủ nhất lưu là cái gì cấp bậc, nói trắng ra là thi ra là pháo hôi hình nhân vật, miễn cưỡng có thể tiếp Lý Mạc Sầu nhân vật như vậy một chiêu nửa thức mà thôi.

Nếu như Trần Tiêu không thay đổi lương Tiên Thiên công, cho dù hệ thống cho hắn phần thưởng 24 năm nội lực, toàn bộ dùng tới tối đa cũng liền cao cao không tới, thấp không xong rồi.

Có điều Trần Tiêu cũng biết loại chuyện này không phải sốt ruột sự tình, muốn suy nghĩ vấn đề, không để tâm vào chuyện vụn vặt, bình tâm tĩnh khí, mới vô cùng nhất trọng yếu.

Đào mất ba ngày thời gian trôi qua.

Mấy ngày nay Trần Tiêu ban ngày rồi rảnh liền muốn vấn đề này, nhàm chán thời điểm liền xem Đông Phương Ngọc cho Điền Bá Quang chữa thương, hoặc là thừa dịp Đông Phương Ngọc lúc nghỉ ngơi cùng nàng tâm sự, rì từ qua ngược lại là tương đương thoải mái.

Đã đến ngày thứ tư buổi chiều, Trần Tiêu Chính cùng mấy người ăn cơm công phu, chính chứng kiến Đông Phương Ngọc cái kia một thân hồng sắc trường bào, sau đó ngẩng đầu lên, đối diện bên trên Đông Phương Ngọc ánh mắt.

Cái nhìn này thẳng xem Trần Tiêu trong đầu trống rỗng, chỉ cảm thấy càng xem càng thích xem, càng xem càng đẹp mắt.

Lại không nghĩ nhưng vào lúc này, bỗng nhiên trên tay tê rần, lại nguyên lai là không có chủ ý công phu, ngón tay đụng phải để ở một bên Điền Bá Quang cái kia chuỗi đoàn đao thượng diện, tìm một cái nho nhỏ miệng máu.

Hắn đang định dùng miệng hấp thoáng một phát chảy ra máu tươi, đúng lúc này, trong đầu bỗng nhiên linh quang vừa hiện, lần này lại bất chấp cái gì miệng vết thương cái gì hút máu không hút máu, không nói hai lời liền chạy đến một bên một gốc cây hạnh dưới cây, rơi vào trầm tư.

"Ha ha ha, nguyên lai trước đó muốn đẩy, đều là sai đấy, đều là sai đấy, ha ha."

"Cái này huyết mới được là người căn bản ah, muốn tu luyện cao thâm nội công, bước đầu tiên hoàn toàn không phải là gọi nội lực chảy về phía đốc mạch, mà là có lẽ trước tiên đem nội lực chảy tới chưởng quán toàn thân huyết dịch xông mạch mới đúng. Hấp thu Thiên Địa linh khí, trải qua xông mạch thoát mải huyết khí về sau, sau đó nên chuyển tới mang mạch, ngang lại đến một vòng."

"Về sau đến hết thấy bắt đầu đốc mạch, lúc này thời điểm nội lực chưa từng thuộc tính chuyển thành dương thuộc tính, về sau dĩ nhiên là là chưởng quán toàn thân vận động dương khiêu mạch á. Theo dương khiêu mạch bắt đầu, lúc này thời điểm hẳn là vừa bắt đầu đất mạch đủ Dương Minh Vị Kinh, kim mạch tay Dương Minh đại tràng kinh (trải qua), Thủy Mạch đủ mặt trời bàng quang kinh (trải qua), mộc mạch Túc Thiếu Dương Đâm Kinh, cuối cùng đến hai cái hỏa mạch tay mặt trời Tiểu Trãng Kinh cùng tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh."

"Lúc này thời điểm, dĩ nhiên là là cần sử dụng duy lạc chư dương dương duy mạch tiến hành giảm xóc, tiến vào nhâm mạch."

"Sau đó lại theo nhâm mạch bắt đầu biến chuyển âm thuộc tính, theo đất mạch đủ quá âm tỳ kinh (trải qua), kim mạch tay quá âm Phế Kinh, Thủy Mạch đủ thiếu âm thận kinh (trải qua), mộc mạch đủ quyết âm lá gan kinh (trải qua), cuối cùng đến hai cái hỏa mạch tay thiếu âm tâm kinh cùng tay quyết âm Tâm Bao Kinh."

"Về sau dĩ nhiên là là duy lạc chư âm âm duy mạch, về sau lại trải qua âm khiêu mạch giảm xóc, tuần hoàn đến xông mạch, mang mạch, như vậy vô hạn tuần hoàn."

"Ha ha, lúc này âm dương tương tế, kỳ kinh bát mạch toàn bộ đã thông, nội lực trong người tuần hoàn không thôi, Ngũ Hành tương sinh, thiên hạ vô công mặc ta mô phỏng, ngoại bộ còn có thể không ngừng hấp thu Thiên Địa linh khí, lúc này mới như dạng, lúc này mới như dạng mà! Ha ha ha ha!"

Quả nhiên, Trần Tiêu bên này đem toàn bộ nội lực chảy về phía đầu làm cho thuận về sau, trong đầu lập tức xuất hiện hệ thống tiếng nhắc nhở ——

"{Kí Chủ} hoàn thiện Tiên Thiên công chi nhánh nhiệm vụ hoàn thành. Nhiệm vụ đánh giá đẳng cấp, thỉnh chờ một chút..."

"Đánh giá đẳng cấp, hoàn mỹ. Ban thưởng: mười năm tu vị. Thỉnh {Kí Chủ} vì thế mới nội công tâm pháp mệnh danh."

Oa ha ha ha ha, thật sự hoàn thành, thật sự hoàn thành! Tiên Thiên công tăng thêm tiểu vô tướng công tạo ra tâm pháp, lại là hoàn mỹ cấp đấy, lại là hoàn mỹ cấp đấy! Như vậy nội công tâm pháp, sẽ cường đến loại tình trạng nào? !

Lúc này Trần Tiêu trong lòng hưng phấn trình độ, quả thực nói đều không có cách nào nói ra.

Có điều lại như thế nào vui vẻ, dù sao cũng còn phải trước cho nội công này tâm pháp mệnh danh, Trần Tiêu nghĩ nghĩ, bộ này tâm pháp chọn dùng Tiên Thiên công cùng tiểu vô tướng công, vậy thì lấy cái "Tiên Thiên", lại lấy cái "Vô Tướng" ... Tiên Thiên Vô Tướng công? Giống như không được tốt nghe ah..

Ân, sửa một cái, đã kêu, đã kêu Tiên Thiên Vô Cực công a!

Nghĩ tới đây, Trần Tiêu lúc này hướng về phía hệ thống trả lời: "Gọi Tiên Thiên Vô Cực công, đã kêu Tiên Thiên Vô Cực công!"

Hắn vừa cho bộ này nội công tâm pháp mệnh danh hoàn tất, hệ thống thanh âm lập tức lần nữa vang lên ——

"Tiên Thiên Vô Cực công, đánh giá: hoàn mỹ cấp. Thêm vào ban thưởng: mới bắt đầu nội lực giá trị khởi động, thỉnh {Kí Chủ} lựa chọn ban thưởng nội lực tu vị: năm năm, mười năm, hai mươi năm, toàn bộ. Tình bạn nhắc nhở: trong cái này công tâm pháp vì hoàn mỹ cấp tâm pháp, lựa chọn tu vị sai lầm mà nói có thể sẽ tạo thành đan điền tổn hại, thỉnh {Kí Chủ} thận trọng lựa chọn."

Ha ha ha, cái này ban thưởng tốt, cái này ban thưởng tốt! Ban thưởng mới bắt đầu nội lực giá trị khởi động..

Vân...vân, đợi một tý, lựa chọn hơn có thể sẽ tạo thành đan điền tổn hại? Trần Tiêu lập tức liền bị dọa. Lại nói tiếp hắn còn phải cảm tạ hệ thống có cái này nhắc nhở. Thử nghĩ, bộ này hoàn mỹ cấp nội công tâm pháp, đó là hạng gì uy lực? Nếu như trực tiếp lựa chọn toàn bộ tu vị, hệ thống thoáng cái chuyển đan điền, cái kia còn không đem đan điền cho lách vào bạo?

Cái này rất giống, Trần Tiêu bây giờ là một đứa bé, mặc dù trước mặt xếp đặt một cái bồn lớn thơm ngào ngạt bánh bao, Nhưng là hắn một đứa bé khẩu vị mới tham ăn hạ mấy cái?

Dù sao Trần Tiêu trước đó nhưng cho tới bây giờ không có tu luyện qua nội công, cái này nếu lựa chọn sai rồi, vậy thì tương đương với tiêu hài tử lựa chọn một lần ăn cái kia một chậu bánh bao —— không cho ăn bẻ bụng cái kia trừ phi bụng là cục tẩy làm đấy!

Mặc dù ở đây Kim đại sư trong sách cũng có qua không ít một lần truyền bao nhiêu năm công lực ví dụ, có điều hệ thống cho cái này tu vị sợ là chưa hẳn

cùng cái kia đồng dạng, càng nhiều nữa khả năng sợ là sẽ phải trực tiếp quán chú đi vào. Tiên Thiên Vô Cực công nếu là hoàn mỹ cấp tâm pháp, trong lúc này lực tất nhiên là tinh khiết nhất, năng lượng nhất cuồng bạo cái chủng loại kia, đã hệ thống có nhắc nhở, vậy thì không thể coi như không quan trọng, hay (vẫn) là cẩn thận là hơn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 74: Phạt kinh tẩy tử

Converted by: là là la(tangthuvien)

Hắn cái này vừa mới dứt lời, lập tức chỉ (cái) cảm giác mình bụng dưới đan điền giống như không ngừng có cái gì ở đây như bên trong trút xuống, liền như muốn tóe phá bụng xông sắp xuất hiện đến giống như, trên ót mồ hôi ùng ùng (\*không dứt) hướng trên mặt đất rơi xuống, lúc này hắn cũng biết loại tình huống này đúng là cái kia trong vòng năm năm lực, thật sự nếu không nghĩ biện pháp sợ là tại chỗ phải bị cho ăn bẻ bụng, lúc này không dám có nửa điểm do dự, tập trung tinh thần nếm thử dẫn đạo trong đan điền nội lực chậm rãi hướng eo bụng chỗ xông mạch huyết đạo cửa đá chỗ chảy tới.

Trong lúc này lực nhất lưu động mà bắt đầu..., lập tức trong đan điền bành trướng cảm giác lập giảm, toàn thân lập tức thoải mái chưa rất nhiều.

Sau đó trong đan điền nội lực bắt đầu không ngừng gia tăng, Trần Tiêu lúc này đây tự nhiên học thông minh, bên này có nội lực quán chú tiến đến, hắn liền dẫn dắt đến nội lực hướng về xông mạch xuất phát, theo xông mạch bắt đầu, nội lực thoải mái toàn thân huyết khí, về sau đã đến mang mạch thời điểm, hơi chút yếu đi một ít, không đến mức lập tức tổn thương kinh mạch, về sau đi đốc mạch, dương khiêu mạch, Lục Đại dương mạch, dương duy mạch, đến nhận chức mạch, Lục Đại âm mạch, lại đến âm duy mạch, về sau lại trải qua âm khiêu mạch, cuối cùng trở về xông mạch, vừa lúc là một cái thật lớn Chu Thiên.

Nội lực trong người toàn bộ tuần hoàn một chu, hệ thống rót vào Trần Tiêu thể trong vòng (bên trong) trong vòng năm năm lực vừa vận toàn bộ rót xong.

Lúc này bành trướng nội lực ở đây Trần Tiêu thể trong vòng (bên trong) cái này một cái Đại Chu thiên trong vô hạn tuần hoàn, Trần Tiêu chỉ cảm thấy toàn thân nói không nên lời thoải mái thích ý.

Hắn nhưng lại không biết, khắp thiên hạ như hắn như vậy, bước đầu tiên đánh trước thông dĩ nhiên là trong truyền thuyết khó khăn nhất đả thông hai mạch Nhâm Đốc, Nhưng vị là trong thiên hạ, điên cuồng rồi.

Bởi vì bất luận kẻ nào tu luyện nội công, đều là trước sử (khiến cho) nội lực đi thập nhị chính kinh, mở rộng kinh mạch dung lượng, từ từ tích lũy, góp gió thành bão.

Chính là nói như vậy, đợi đến lúc trùng kích hai mạch Nhâm Đốc thời điểm, bởi vì thể Nội Kinh mạch đã cơ hồ định hình, nội lực tuần hoàn cũng kém không nhiều lắm vững chắc, còn muốn trùng kích, Nhưng liền khó càng thêm khó, hơi không cẩn thận, sẽ gặp làm bị thương kinh mạch.

Kinh mạch thuận tiện giống như cây gậy trúc, ngay từ đầu mặc dù mảnh, nhưng là đang phát triển mềm dai tính cường, đợi đến lúc trưởng thành về sau, biến làm biến giòn, lúc này thời điểm chỉ cần hơi có không chế không nổi, sẽ gặp bị thương. Người trong giang hồ thường nói tẩu hỏa nhập ma, là được nguyên nhân này.

Chính là Trần Tiêu lại không giống với, hắn hiện tại kinh mạch vừa mới có được nội lực lưu động, hơn nữa nội lực đi xông mạch tinh lọc toàn thân huyết dịch tế bào, toàn thân trong kinh mạch đạn tính vô cùng tốt, đây đối với những người khác mà nói khó khăn nhất một bước, với hắn mà nói ngược lại là tự nhiên mà vậy liền vượt qua đi.

Hôm nay nội lực trong người tuần hoàn không ngớt sinh sôi không ngừng, Trần Tiêu tự nhiên biết rõ rèn sắt muốn nhân lúc còn nóng, lúc này không chế một bộ phận nội lực, theo xông mạch bắt đầu, một cái huyết vị một cái huyết vị trùng kích, xoay tròn, có điều hai canh giờ công phu, Trần Tiêu toàn thân ba trăm sáu mươi một chính huyết bốn mươi tám kỳ huyết cũng đã toàn bộ giải khai.

Lúc này Trần Tiêu toàn thân lỗ chân lông toàn bộ mở ra, vô cùng vô tận Thiên Địa linh khí một tia một tia bị hút vào trong thân thể hắn.

Mặc dù chậm chạp.

Mặc dù hiệu quả cũng không thể nào rõ ràng, nhưng là Trần Tiêu nhưng lại biết rõ, chỉ cần giả dùng lúc rì, tu vi của hắn, chắc chắn một rì ngàn dặm, không thể ngăn cản!

Hôm nay Trần Tiêu, Nhưng dùng nói đúng là ở vào tẩy kinh phạt tùy giai đoạn. Mệnh môn bành trướng nội lực bổ dưỡng lấy toàn thân của hắn cao thấp mỗi một nơi, nội lực những nơi đi qua, trong cơ thể vô dụng cạn bã lưu lại độc tố toàn bộ đều bị chậm chạp bài xuất bên ngoài cơ thể.

Thậm chí mà ngay cả xa xa ở một bên ngồi xuống nghỉ ngơi Đông Phương Ngọc đều mở mắt ra ra, kỳ quái nói: "Cái gì hương vị, như vậy khó nghe?"

Cuối cùng theo mùi tìm kiếm trước đây, chính chứng kiến đã đầy mặt và đầu cổ đen xám sắc bùn ô Trần Tiêu, cả kinh nói: "Tẩy kinh phạt tùy!"

Nghe thế âm thanh kinh hô, xa xa ở một bên chính xem trên mặt đất con kiến đánh nhau Chu Bá Thông cũng chạy tới, ngạc nhiên nói: "Ngũ đệ, người đây là có chuyện gì?"

Lúc này Trần Tiêu toàn thân mỗi một chỗ tế bào đều ở đây hoan hô tung tăng như chim sẻ, sao có thể nghe thế hai người kinh hô, chỉ là lại để cho nội lực trong người tuần hoàn không ngắt, tận khả năng bài xuất trong thân thể sở hữu tất cả độc tố.

Cái này Tiên Thiên Vô Cực công đã như vậy mệnh danh, cái kia tự nhiên là có nguyên nhân đấy.

Đạo gia gần đây cho rằng, chỉ có hài nhi ở đây mẫu thân trong cơ thể thời điểm, tinh khiết nhất không rãnh, trong cơ thể không có bất kỳ chỗ thiếu hụt.

Đợi đến lúc ra từ trong bụng mẹ, hô hấp ra ngoài giới không khí, ăn vào những cái...kia cũng không thuần túy là năng lượng đồ ăn, cái này trong cơ thể con người sẽ gặp cản phát ra chông chát độc tố. Cái này cũng chính là vì cái gì vừa sinh ra hài nhi con mắt sáng ngời, mà tuổi già Lão Nhân hai mắt đục ngầu nguyên nhân rồi.

Cho nên cái này Tiên Thiên công, mục đích đúng là muốn cho tu luyện người có thể từng bước bài xuất trong cơ thể độc tố, một lần nữa trở lại trong ngoài đều thuần túy cảnh giới.

Chỉ có điều, vốn là Tiên Thiên công bởi vì ngay từ đầu thực lực tăng lên thật chậm, cho nên biểu hiện cũng không rõ ràng.

Chính là Trần Tiêu nhưng lại hoàn toàn bất đồng.

Hắn là lập tức được năm năm tu vị, hơn nữa hôm nay hắn Tiên Thiên Vô Cực công thân là hoàn mỹ cực nội công tâm pháp, cái này thật năm năm tu vị gia tăng, xuất hiện loại này tẩy kinh phạt tùy hiện tượng, cũng liền chẳng có gì lạ.

Lúc này Đông Phương Ngọc cùng Lão Ngoan Đồng lặng kinh ngạc nhìn xem Trần Tiêu ở đằng kia một hít một thở, lại ai cũng không dám tiến lên đã quấy rầy.

Dù sao Trần Tiêu hiện tại luyện công rõ ràng đang đứng ở mấu chốt giai đoạn, lúc này thời điểm một khi bị quấy nhiễu, vậy thì rất có thể hội (sẽ) tẩu hỏa nhập ma. Cái này có thể tuyệt đối không phải nói cười sự tình.

Lại nói tiếp, có thể gọi thiên hạ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong Đông Phương Bất Bại vì hắn hộ pháp luyện công, cái này thật sự là nằm mơ đều có thể cười tình chuyện tốt rồi.

Trần Tiêu cái này một luyện, là được trọn vẹn một canh giờ.

Chờ hắn mở to mắt ra, trước hết nhất chứng kiến chính là Đông Phương Ngọc cái kia Vô Song đôi mắt đẹp, trong mắt Thần Quang bùng lên nhìn mình, lập tức kỳ quái nói: "Đông Phương cô nương, ta trên mặt có cái gì sao? Vì cái gì như vậy xem ta?"

Nói đến đây, hắn cũng nghe thấy được trên người cái kia từng đợt cực lớn mùi thối, "Ah ôi!!!" Một tiếng kêu, đứng người lên liền chạy: "Thối chết thối chết rồi, ta đây là làm sao vậy?" Bên cạnh chạy còn bên cạnh không quên quay đầu lại hô: "Đông Phương cô nương, ta đi tìm một chỗ tắm rửa, người cũng không cần theo tới á!"

Chính là hắn cái này lời còn chưa nói hết, lập tức liền gặp được một tro đỏ lên hai đạo nhân ảnh hướng chính mình thẳng đến tới, đúng là Đông Phương Ngọc cùng Lão Ngoan Đồng.

Chỉ nghe Đông Phương Ngọc nói ra: "Ta có lời hỏi người, một hồi người xuống nước nói sau."

"Nha..." Vậy hôm nay ta liền cho người tới cái mỹ nam đi tắm đồ, hừ hừ.

May mà tại đây chỗ Giang Nam, Hà Đường nước chảy rất nhiều, ba người có điều chạy ra nửa dặm đấy, liền chứng kiến phía trước một đầu sông nhỏ, cái kia sông nhỏ nước chất thanh tịnh, ước chừng nửa người sâu, Trần Tiêu không nói hai lời trực tiếp thoáng một phát nhào vào trong nước, cái này vừa vào nước, lập tức liền chứng kiến toàn thân nước chảy trải qua địa phương một đạo nâu đen sắc ô nước trắng phiêu mà đi, đồng thời trên người mùi thối đại giảm.

"Vù... Thoải mái ah..."

Lại đang trong nước qua lại bốc lên một hồi, Trần Tiêu thoải mái thở phào nhẹ nhõm, cả người ẩn vào trong nước, toàn thân dùng sức chà xát, cuối cùng chui ra nước ra, "HAAA" một tiếng lau đem mặt bên trên nước.

Lúc này thời điểm một mực đứng ở một bên lặng lẽ quan sát Đông Phương Ngọc tìm một khối sạch sẽ địa phương, ngồi xuống.

Nàng tư thế ngồi cực kỳ đẹp mắt, một đôi thon dài \*\* chăm chú khép lại, nghiêng ở một bên, theo Trần Tiêu góc độ nhìn lại, vậy mà nhìn không tới nửa điểm khe hở. Thân thể cũng là kẻ nghiêng, như ngọc tay trái xanh tại trên mặt đất, lộ ra cánh tay trắng nõn như ngọc sen.

Đông Phương Ngọc vốn là chính là một cái tuyệt thế mỹ nhân, hôm nay lại trong lúc lơ đãng bày ra như vậy mang nữ nhân vị tư thế, Trần Tiêu thiếu chút nữa xem ngây người mất, lẩm bẩm nói: "Đông Phương cô nương, người thật xinh đẹp..."

Đông Phương Ngọc "PHỐC" một tiếng bật cười, nói: "Miệng lưỡi trơn tru. Ta hỏi người, người luyện chính là cái gì võ công?"

Nàng biết rõ Trần Tiêu mấy ngày nay đang luyện võ, nhưng lại một mực đều không vấn đề Trần Tiêu luyện chính là cái gì.

Muốn nàng thân là Lục Đại tuyệt đỉnh, đối với Trần Tiêu loại này mới nhập môn người kém cỏi luyện võ công tự nhiên sẽ không cảm (giác) cái gì hứng thú. Chỉ là không nghĩ tới Trần Tiêu vậy mà có thể luyện đến tủy kinh phạt tủy cảnh giới, này đây lúc này mới hiểu kỳ.

Trần Tiêu ha ha cười cười, lộ ra một ngụm bạch tỏa sáng hàm răng, nói: "Là Chu đại ca giáo công phu của ta, hắc hắc, lợi hại không?"

Nghe Trần Tiêu nói cái này công phu lợi hại, Chu Bá Thông mừng rỡ, nói: "Ngũ đệ, có người đấy, ta liền nói người có thể làm!"

Đông Phương Ngọc nhìn xem Trần Tiêu, bỗng nhiên khóe miệng có chút câu dẫn ra một cái nho nhỏ độ cong, cười nói: "Nhìn người dịch lấy cất giấu đấy, có gì đặc biệt hơn người, không nói đừng nói." Nói xong quay đầu hét lớn một tiếng: "Người tới cái kia!" Một tiếng này thanh âm thật lớn, chỉ nghe chọt còi còi một thanh âm vang lên, bên cạnh bờ bay lên hai cái thủy điều.

"Phù phù —— "

Đông Phương Ngọc cái này hét lớn một tiếng lập tức cho Trần Tiêu bị hù một phát ngã vào trong nước, tranh thủ thời gian chui ra, kêu lên: "Đông Phương cô nương, người không thể giết người diệt khẩu!"

Đông Phương Ngọc lại cười nói: "Ah? Ta liền giết người diệt khẩu rồi, lại có thể thế nào?" Nói xong nhìn về phía đã đi tới phía sau nàng cái kia tên hắc y che mặt rì Nguyệt Thần giáo đệ tử, phân phó nói: "Ta sử lúc trước y phục mặc cực kỳ khủng khiếp, người đi tìm một bộ quần áo ra, nhớ rõ rộng thùng thình một ít."

"Vâng!"

Nghe xong Đông Phương Ngọc phân phó, tên đệ tử kia lập tức đi xa.

Trần Tiêu trong nước lập tức roi lệ đầy mặt, chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy vô cùng chính năng lượng, trong nội tâm cái kia gọi một cái cảm động, quả nhiên hay (vẫn) là chúng ta Đông Phương muội tử nhất hiểu được săn sóc người ah! Cái gì Hoàng Dung cái gì Tiểu Long Nữ, cùng chúng ta Đông Phương muội tử vừa so sánh với, đó là đều bị so xuống dưới á!

Lão Ngoan Đồng mặc dù mê, Nhưng là cũng không ngốc, hẳn biết rõ Đông Phương Bất Bại nhất định là sẽ không giết Ngũ đệ Trần Tiêu đấy, lúc này quay người chạy đi, vừa chạy vừa nói: "Nhằm chán cực độ, không để ý tới các người rồi, ta đi luyện hóa điểm đạo đi á!" Nói xong trong nháy mắt, nhanh như chớp sẽ không ảnh rồi.

Là lúc đã gần đến hoàng hôn, Đông Phương Ngọc ngồi trên trên cỏ, gió nhẹ lướt qua, mang theo ba búi tóc đen chậm rãi bay múa.

Trần Tiêu đứng ở trong nước, lập tức liền xem ngây dại, cứng họng, muốn nói chuyện, rồi lại không biết nói cái gì cho phải.

Đúng lúc này, tay trái núi bên cạnh trên bầu trời một cái lưu tinh cực nhanh mà qua, ở đây bầu trời hoa trở thành (thành công) một đạo thật dài ánh lửa.

Trần Tiêu Đông Phương Ngọc hai người ngay ngắn hướng nhìn lại, Trần Tiêu bỗng nhiên nhắm mắt lại, miệng lẩm bẩm. Cả đám cái kia khóa lưu tinh xẹt qua, Trần Tiêu vừa vận niệm xong. Lần này chính là cực kỳ vui vẻ, ở trong nước cao giọng kêu la, lại nhảy còn gọi là.

Đông Phương Ngọc nhìn xem buồn cười, hỏi: "Người vừa rồi đang làm cái gì? Nhìn người thần thần bí bí đấy. Cái này, cũng có thể nói cho ta biết a?"

Trần Tiêu cười nói: "Ồ đây quê hương của chúng ta, có một truyền thuyết. Nếu như chứng kiến lưu tinh rồi, vậy thì lập tức nhắm mắt lại cầu nguyện, chỉ cần ở đây lưu tinh biến mất trước đó hứa tốt nguyện vọng, cái kia điều tâm nguyện này có thể đạt thành." Nói đến đây, Trần Tiêu bỗng nhiên cười hi hi nói: "Bất quá ta là trái lại đấy, hắc hắc!"

# Chương 75: Người là người của ta!

Converted by: là là la(tangthuvien)

"Trái lại hay sao?"

Đồng Phương Ngọc hé miệng nở nụ cười thoáng một phát, hỏi: "Vậy người hứa cái gì nguyện?"

Lúc này trong nước đã có chút nguội mát, Trần Tiêu lại đã giặt rửa tinh thân thể, lúc này chậm rãi đi đến ám ra, rất xa nằm xuống, cười ha hả nói: "Ta hứa nguyện vọng là hi vọng đền Tam ca có thể mau chóng khôi phục, hi vọng Đồng Phương cô nương người càng ngày càng xinh đẹp, hi vọng ta cùng hảo huynh đệ của ta bạn tốt nhóm: đám bọn họ đều có thể sống lâu trăm tuổi."

Đồng Phương Ngọc hiểu kỳ nói: "Đây là trái lại hay sao?"

Trần Tiêu chột nghiêng người, hướng bên Đồng Phương Ngọc, cười nói: "Đền Tam ca đạt được Đồng Phương cô nương người trị liệu, hiện tại đã tốt rồi sáu thành, cái này nói rõ nguyện vọng này đã đạt thành á. Đồng Phương cô nương tương lai thần công hoàn thiện, nhất định sẽ càng ngày càng xinh đẹp đấy, nguyện vọng này cho dù hoàn thành một nửa. Phía trước hai cái nguyện vọng đều có hi vọng, đã nói lên cái này cầu nguyện hay (vẫn) là rất linh nghiệm đấy. Như vậy ta cái này đệ tam cái nguyện vọng, tự nhiên cũng còn kém không nhiều lắm hội (sẽ) đạt thành đúng á, hắc hắc."

Đồng Phương Ngọc nghe che miệng cười cười, lắc đầu, nói khẽ: "Liên người cái này Quý Tâm mất nhiều."

Đêm hè lưu tinh rất nhiều, trong chốc lát liền có một vì sao rơi xẹt qua trời cao, Trần Tiêu hỏi: "Đồng Phương cô nương, xem ra hôm nay cũng không có thiếu lưu tinh, người muốn hay không cũng thử xem?"

Thấy Trần Tiêu nói thú vị, Đồng Phương Ngọc vốn là rất ít để ý tới những... này không có tác dụng gì đồ vật, có điều lúc này cũng hiểu được thử xem cũng là không sao, đành lại một vì sao rơi xẹt qua, tranh thủ thời gian thu về tay ra, yên lặng niệm ba cái nguyện vọng.

Cả đám cái kia khóa lưu tinh triệt để từ phía chân trời biến mất, Đồng Phương Ngọc đã là đầy mặt mỉm cười, cái này vui vẻ càng lúc càng lớn, cuối cùng lại cười toàn bộ thân thể đều run rẩy lên, thẳng gọi Trần Tiêu xem nước miếng đều thiếu chút nữa chảy xuống.

Nở nụ cười một hồi lâu, Đồng Phương Ngọc mới tính toán cười xong, nói: "Coi như người phương pháp kia dùng tốt a, ta vừa rồi cầu nguyện xong, xác thực cảm thấy tâm tình tốt lên rất nhiều."

Trần Tiêu cười nói: "Người hứa cái gì nguyện vọng, có thể hay không nói cho nói cho ta biết?"

Đồng Phương Ngọc phỉu Trần Tiêu liếc, nói: "Chính mình đoán a."

Giữa hai người an tĩnh một hồi, Đồng Phương Ngọc đột nhiên hỏi: "Đúng rồi, người trên bờ vai mấy chỗ miệng vết thương, rốt cuộc là ai tổn thương hay sao?"

Cái này à? Trần Tiêu mắt Kiến Đồng Phương Ngọc trong mắt sát cơ hiện lên, sợ nằng thật sự đi giết người, vội vàng đem trước đó cùng Kiều Phong kết bái, ở đây rừng cây hạnh trong Kiều Phong vì Cái Bang cam nguyện bản thân đời (thay) phạt, chính mình cùng Chu Bá Thông Đoàn Dự tam huynh đệ có nạn cùng chịu sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần.

Đồng Phương Ngọc nghe xong, thân nhiên nói: "Người ngược lại là giảng nghĩa khí." Nói đến đây, Đồng Phương Ngọc bỗng nhiên tầm đó cả giận nói: "Người là người của ta, chưa ta cho phép về sau còn như vậy làm, có tin ta hay không đem (chiếc) người mặt khác sáu cái huynh đệ toàn bộ giết sạch? !"

Thần Tiên tỷ tỷ, ta rất sợ đó ah!

Trần Tiêu đầu đầy Đại Hãn, đem (chiếc) đầu điểm cùng con gà con ăn mề (m) tựa như: "Tín, ta tin! Về sau không làm như vậy!"

Đồng Phương Ngọc "PHỐC" cười cười, lúc này mới thoả mãn, nói: "Cái này còn kém không nhiều lắm."

Đang nói đến đó đậm (ở bên trong), bỗng nhiên chạy trốn âm thanh vang lên, Đồng Phương Ngọc trước đó phân phó đi tìm quần áo Nhật Nguyệt thần giáo giáo chúng phản trở về, một Kiến Đồng Phương Ngọc, liền là quý xuống, nói: "Hồi bẩm giáo chủ, quần áo đã tiến hành thỏa đáng."

Đồng Phương Ngọc đứng người lên, thân nhiên nói: "Hầu hạ tã sử thay quần áo a." Lập tức liền đi xa.

Nhà của ta Đồng Phương muội tử hay (vẫn) là như vậy dứt khoát ah..

Trần Tiêu sững sờ nhìn xem Đồng Phương Ngọc bóng lưng, đợi đến triệt để nhìn không tới rồi, lúc này mới ho khan một tiếng, cái kia gọi một cái đác chỉ vừa lòng: "Hầu hạ bản tã sử mặc quần áo. Ha ha, cảm giác này coi như không tệ."

Lúc này sớm có bốn gã Nhật Nguyệt thần giáo phụ trách Đồng Phương Ngọc bắt đầu cuộc sống hàng ngày tỷ nữ vây quanh tới, ba chân bốn cẳng giúp đỡ Trần Tiêu mặc quần áo.

Thân là thế kỷ hai mươi mốt ưu tú xuyên việt nam, cái đó bái kiến loại này trần thế, có điều có đạo là nhập gia tùy tục, nhập gia tùy tục...

Lại nói bị tám cái non mềm non bàn tay nhỏ bé cao thấp cho thay quần áo, cảm giác này thật đúng là không tầm thường cái kia —— không nên không nên, được nhìn không chớp mắt, tâm vô tạp niệm, a Di Đà Phật, bằng không thì phía dưới Tiểu Đình đình đứng lên, người nọ đã có thể mắt nhắm đi được rồi...

Kết quả y phục này đòi Trần Tiêu là đầu đầy Đại Hãn. Hãn theo xuyên việt đến cái thế giới này cho tới bây giờ, cái gì sóng to gió lớn chưa thấy qua, ngược lại là đáp số lúc này là nhất khần trương một lần rồi.

Một hồi lâu, cuối cùng thay quần áo hoàn tất, Trần Tiêu nhìn nhìn trong nước cái bóng của mình, một thân màu đỏ tím võ sĩ trường bào, bên hông một đầu kim quang long lạnh thanh tú to vàng đai lưng, trên chân một đôi màu đen bước trên mây lý, cái kia quả nhiên là phong lưu phóng khoáng anh tuấn tiêu sái ngọc thụ Lâm Phong, hãn vốn là liền sinh đẹp mắt, đáng người lại mười phần cao lớn, có đạo là người dựa vào ăn mặc mà dựa vào mị vàng, lúc này như vậy một thay quần áo, cái kia thực Chân nhi là vô cùng tốt được rồi.

Hãn cái này đang ta say mê đầu rồi, chợt nghe được thị nữ "Ah" một tiếng kêu sợ hãi, quay đầu lại đi, chính chứng kiến bốn gã thị nữ toàn thân run rẩy quỳ trên mặt đất, ở trước mặt các nàng, đứng là cái kia vốn đã hoàn toàn bị nước cho phao (ngâm) hư mất 《 Quý Hoa Bảo Điện 》!

Còn tưởng là cái gì, nguyên lai là quyển sách này ah, Trần Tiêu đi qua, đem (chiếc) cái kia bản sắp bị phao (ngâm) nát 《 Quý Hoa Bảo Điện 》 tùy tiện lau hai cái, ước lượng tiền trong ngực, nói: "Tất cả đứng lên a, không có chuyện gì, lại không là của các ngươi sai."

Tuy nhiên lại nghe trong đó một cái thị nữ run rẩy thanh âm nói ra: "Nô tài thấy sách này, tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần —— "

Ân, cũng thế, xem ra các nàng là bởi vì thấy được sách này mới sợ, háp —— sẽ không phải muốn các nàng chọc mũi con mắt a?

Trần Tiêu tranh thủ thời gian nói ra: "Đứng lên đi, các ngươi vừa rồi cái gì cũng không thấy, biết không?"

"Biết rõ, biết rõ."

Bốn gã thị nữ toàn thân run như run rẩy, bất trụ đáp ứng nói.

"Biết rõ các ngươi còn quỳ, tranh thủ thời gian lên." Trần Tiêu hung dữ nói xong, đi nhanh liền muốn Đông Phương Ngọc phương hướng ly khai đi tới.

Vòng vo hai cái ngoặt (khom), rất nhanh Trần Tiêu liền thấy được một thân hỏa hồng Đông Phương Ngọc đang đứng ở đây trong rừng cây ngọc ngạc xuất thân, tranh thủ thời gian hô: "Đông Phương cô nương, hắc hắc, người xem ta thay đổi cái này thân quần áo như thế nào đây? Có đẹp trai hay không?"

Nghe xong Trần Tiêu lời mà nói..., Đông Phương Ngọc xoay người lại, đem làm nàng chứng kiến Trần Tiêu thời điểm, một đôi trong đôi mắt đẹp lập tức bộc phát ra một mảnh chói mắt thần thái, mỉm cười nói: "Ân, tốt, xác thực tốt! Đáng người cao ngất uy vũ, ngược lại là rất có thêm chút sức nhỏ núi này khí khái."

Trên thế giới này, nữ tử xem nam nhân hàng đầu đấy, cũng không phải tướng mạo, mà là đáng người khí thế.

Tiểu bạch kiểm cái gì đấy, Nhưng không phải quá lưu hành.

Trần Tiêu khó được nghe Đông Phương Ngọc khích lệ một lần chính mình, vẫn có chút thẹn thùng, ha ha cười nói: "Kỳ thật ta cũng không có tốt như vậy á..."

Lại chỉ nghe Đông Phương Ngọc trả lời: "Ta nhớ được ở đây Hành Dương thời điểm, ta cũng đã có nói một câu đấy."

Nói xong Đông Phương Ngọc nhìn Trần Tiêu con mắt liếc, mỉm cười nói: "Ngươi đã là người của ta rồi, ta đã nói, đương nhiên là được tốt."

Nghe được không nghe thấy chưa?

Không hổ là chúng ta Đông Phương muội tử ah, nói chuyện chính là khí phách!

Lúc này trời đã hơi hắc, Trần Tiêu cùng Đông Phương Ngọc cô nam quả nữ một mình ở chung luôn không tốt, dù sao hiện tại Đông Phương Ngọc tu luyện quý hoa thần công sơ hờ còn rất lớn, tính tình rất khó cân nhắc, Trần Tiêu cũng không dám ở đây bên người nàng dạo chơi một thời gian quá dài, cho nên hay (vẫn) là tranh thủ thời gian ly khai vì bên trên: "Đông Phương cô nương, ta đi trước tìm Chu đại ca đi chơi á."

Đông Phương Ngọc nhàn nhạt nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, không nói thêm gì nữa, cũng không tri tâm đậm (ở bên trong) suy nghĩ cái gì.

# Chương 76: Trái phải đánh nhau

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Trần Tiêu Ly mở Đông Phương Ngọc, đi một hồi, lại chính nhìn thấy Lão Ngoan Đồng ngồi dưới đất, tay trái cùng tay phải đánh nhau.

Lão Ngoan Đồng mặc dù tuổi già, nhưng lại đầy ngập tính trẻ con, nói chuyện ngây thơ rực rỡ, không có nửa điểm xảo trá, Trần Tiêu đối với cái này đại ca tự nhiên là ấn tượng vô cùng tốt đấy, đi qua cười nói: "Chu đại ca, ngươi đang làm gì đó? Đây là không phải chính là ngươi nói cái kia tay trái cùng tay phải đánh nhau cách chơi?"

Chu Bá Thông lại đánh cho một hồi, lúc này mới dừng tay, nói: "Ta bình thường ngồi không yên, lúc trước bị ta sư ca nhìn xem, không bảo ta xuống núi. Ở đây Toàn Chân giáo dậm (ở bên trong) ngây người tầm mười năm, mặc dù võ công rất có tiến cảnh, Nhưng là khổ ở đây không có người hủy đi chiêu, ta sư ca lại gần đây không muốn cùng ta động thủ, cũng chỉ phải tay trái cùng tay phải đánh nhau."

Nói xong lời kéo Trần Tiêu ngồi xuống, nói: "Ngũ đệ, ta bộ này công phu chính là thú vị nhanh, đến ra, ta sử (khiến cho) cho ngươi xem"

Chu Bá Thông trợ thủ đắc lực đưa ra ngoài, nói: "Ta làm bộ tay phải là Cưu Ma Trí cái kia ác hòa thượng, tay trái chính là ta Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông, tay phải một chiêu hóa diễm đao, ngọn lửa này đao là cách không kinh khí, cho nên tay trái của ta phải tránh đi, không thể chính diện đối địch, rất đúng vây quanh một bên, trả lại bên trên hãn một quyền, cứ như vậy đánh nhau." Hắn vừa nói, hai cánh tay bên cạnh giúp nhau ra chiêu, trái công phải thủ đánh cho thật là mãnh liệt.

Chỉ có điều như vậy đánh, dù sao Hòa Diễm đao ưu thế hơi lớn, tay trái luôn thủ nhiều công ít, không có chỉ trong chốc lát liền thất bại xuống, Lão Ngoan Đồng ừ ừ nói: "Ài, lại thua rồi. Ngọn lửa này đao, Nhưng thật sự là khó đối phó."

Cưu Ma Trí có thể thân là Lục Đại tuyệt đỉnh một trong, tự nhiên tuyệt đối không phải may mắn đấy. Hắn vốn là liền một thân nội công xuất thần nhập hóa, Hòa Diễm này đao lại là không hề chiêu thức, tất cả đều là Phách Không kinh khí, tâm tùy ý chuyển, Nhưng xa có thể gần, quả nhiên là rất khó phá giải. Chu Bá Thông nhưng đều là cận thân công phu, chỉ cần hơi chút một cái không cẩn thận, vậy thì được bị đánh bại.

Trần Tiêu trong nội tâm chỉ cảm thấy buồn cười, cái này Lão Ngoan Đồng, thời thời khắc khắc đều không quên tu luyện võ công.

Chu Bá Thông thở hổn hển mấy hơi thở, không có chỉ trong chốc lát liền bình bình pằng pằng lại đánh nhau, Trần Tiêu thầm nghĩ: "May mắn ngươi bắt chước chính là Cưu Ma Trí hóa diễm đao, bằng không thì ngươi nếu bắt chước khỏi Đông Phương Bất Bại, cái này tay phải còn không đều được nhanh đến bay đi ah..."

Trần Tiêu lại nhìn mấy chiêu, cái này Chu Bá Thông hai tay giúp nhau công thủ hóa giải, mỗi một chiêu mỗi nhất thức đều là công kích chính mình chỗ hiểm, đồng thời lại coi bỏ chính mình tay kia công tới chiêu số, bởi vậy bên trên cả hai tay chiêu số hoàn toàn tách ra, quả nhiên là thấy những điều chưa hề thấy, văn sở vị văn (\*mới nghe lần đầu) quái quyền.

Chu Bá Thông lại đánh cho một hồi, bỗng nhiên dừng lại, giữ chặt Trần Tiêu cánh tay, nói ra: "Ngũ đệ, ta vừa rồi gặp ngươi đã tẩy kinh phạt tùy, đó là đã có thượng thừa nội công hiện tượng, đến ra, ngươi theo giúp ta đến đánh một hồi, lúc này chúng ta bốn người người đánh. Ngươi sắm vai hai cái, tay trái của ta giúp ngươi, chúng ta cùng một chỗ đối phó Cưu Ma Trí."

Cái này vừa lên đến hầy theo Chu Bá Thông chơi tả hữu vật nhau, Trần Tiêu sao có thể chịu được, tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ nói: "Chu đại ca, ta không biết võ công ah."

Mất thấy Trần Tiêu mặt gặp nạn sắc, Chu Bá Thông năn nỉ nói: "Tốt Ngũ đệ, ta trước đó không có đánh qua Cưu Ma Trí, cái này trong nội tâm liền như thể nào cũng không thoải mái. Bình thường lại không có người nào cùng ta hủy đi chiêu, thật sự là buồn bức lợi hại. Tốt Ngũ đệ, ngươi hãy theo ta chơi hội (sẽ) a, ta nhất định sẽ không dả thương đến ngươi đấy."

Trần Tiêu thấy hãn mặt mũi tràn đầy khẩn cầu chi sắc, thầm nghĩ: "Dù sao cũng không phải thực đánh, cái này cùng hãn đánh lên một hồi thật cũng không cái gì. Àn, tốt xấu ta cũng có 120% sự khôi phục sức khỏe tăng thêm, cho dù có chút ít tổn thương cũng rất nhanh liền khôi phục." Lúc này nói ra: "Tốt. Có điều Chu đại ca, ta võ công chiêu thức cái gì đều sẽ không, chỉ có thể loạn đánh một mạch á."

Chu Bá Thông cười nói: "Chơi với ta là được, mau tới mau tới." Nói xong hãn liền trước đánh nhau.

Trần Tiêu ngay từ đầu xem hãn đánh chính là quá chậm, hai tay lung tung liền tham dự đi vào.

Há biết cái này ở bên cạnh xem thời điểm cảm thấy Chu Bá Thông đánh chính là cũng không bằng gì rất nhanh, nhưng là hãn cái này một tham dự vào, lại mãnh liệt chỉ cảm thấy hai tay hai mắt hoàn toàn không đủ dùng, rõ ràng theo không kịp Lão Ngoan Đồng tiết tấu, chỉ là mấy cái trong nháy mắt, trên hai tay liền "BA~ BA~" trùng nhiều lần hóa diễm đao. Cũng may Chu Bá Thông bởi vì là chơi đùa, ngọn lửa này đao sử (khiến cho) không thể nào phát lực, bằng không thì Trần Tiêu cần phải bị thương không thể.

Chu Bá Thông mặt hiện lên xin lỗi sắc, nói: "Tốt Ngũ đệ, tổn thương có đau hay không? Àn, ta cũng không thể gọi ngươi bạch ngã, nếu không ta dạy cho ngươi một bộ võ công a, ngươi muốn học cái gì?"



Kỳ thật lại nói tiếp, cái này Chu Bá Thông mạnh nhất đúng là cái này tả hữu vật nhau, Không Minh Quyền cho dù muốn giáo Trần Tiêu, Trần Tiêu nhất thời bán hội cũng là không học được.

Dù sao hấn ở đây xuyên việt trước bất quá là cái kỹ thuật chỗ ở, cùng người đánh nhau số lần một tay đều đếm được tới, cũng đều là tiểu học thời điểm đánh chính là...

Lúc này vừa lên đến liền lấy người động thủ so chiêu, toàn thân rõ ràng không cân đối.

Giống như: bình thường trạch nam(\*) thường thường đều có như vậy một loại hiện tượng. Nhưng có thể con mắt có thể chứng kiến đối phương đánh tới quỹ tích, nhưng là trên tay tốc độ liên rõ ràng theo không kịp thị giác tốc độ. Trong nội tâm cũng biết hướng bên nào có thể tránh khai mở, hết lần này tới lần khác thân thể chính là theo không kịp.

Trần Tiêu hiện tại chính là, cho nên hấn cũng biết Lão Ngoan Đồng là muốn giáo hấn công phu, Nhưng là lại không luật học, chỉ phải nói ra: "Chu đại ca, trước không nóng nảy, ngươi chờ ta ngắm lại."

Hấn tu luyện nếu là Tiên Thiên công cùng Tiểu Vô tướng công tổng hợp đi ra Tiên Thiên Vô Cực công, dĩ nhiên là có thể bắt chước người khác võ công.

Cái này quá rườm rà võ công hấn một thời ba khắc là không có biện pháp sử (khiến cho) đấy, nghĩ tới nghĩ lui, ngược lại là ngọn lửa này đao vô cùng nhất đơn giản, có thể phát đao khí là được, nghĩ tới đây, Trần Tiêu lúc này mô phỏng xảy ra hoá loạn điểm đao hành công đường nhỏ, tiện tay một chưởng bỏ ra, vậy mà thật sự xuất hiện nho nhỏ một đao đao khí.

Mặc dù so với Cửu Ma Trí Hỏa Diễm đao, không khác con kiến cùng con voi phân biệt, nhưng là đầu gì cũng là hỏa diễm đao hình dạng.

Lão Ngoan Đồng đều ở một bên xem ngây người mắt, kêu lên: "WOW, Ngũ đệ, ngươi rõ ràng thế nhưng sử (khiến cho) Hỏa Diễm đao?"

Trần Tiêu cười hi hi nhẹ gật đầu, lại muốn muốn, lúc này đây nội lực vận hành tại tay trái ngón trỏ thương dương trên huyết, lẳng không một điểm, xoẹt xoẹt tiếng vang, thậm chí có là mô phỏng Lục Mạch thần kiếm Thương Dương kiếm.

Hấn một thân nội lực hôm nay vừa mới xem như có chút chỗ thành, vốn là Lục Mạch thần kiếm cần cực cao nội lực mới có thể khiến được, Nhưng là Trần Tiêu cái này Tiên Thiên Vô Cực công năng đủ mô phỏng, dĩ nhiên là không có cao như vậy yêu cầu, bắn ra đến cũng không coi vào đâu kiếm khí, chỉ là có một ngoại hình mà thôi.

Có điều cho dù chỉ là như vậy, cũng đủ để đem Lão Ngoan Đồng cho chân trụ, chỉ nghe Lão Ngoan Đồng lại là kêu lên: "Lục Mạch thần kiếm! Tốt Ngũ đệ, ngươi thật đúng là lợi hại! Đến ra, lúc này chúng ta thử lại lần nữa."

Trần Tiêu nhưng lại lắc đầu nói: "Chu đại ca, ngươi chờ một chút, ta hiện tại còn không thuần thực, chờ ta hảo hảo thuần thực thoáng một phát đấy."

Nói xong trợ thủ đắc lực bắt đầu khoa tay múa chân lên.

Tay phải một chiêu Hỏa Diễm đao, tay trái một chiêu Lục Mạch thần kiếm, nhưng là khoa tay múa chân cả buổi, tóm lại vẫn có trước có hậu, không bằng Chu Bá Thông đồng thời sử (khiến cho) bên trên không giống như vậy chiêu số.

Chu Bá Thông là tiểu hài tử tính nết, bất trụ thức giục: "Được rồi được rồi, thử tốt có hay không? Nhanh lên, đến!"

Trần Tiêu tự nhiên biết rõ võ công loại vật này không phải nhất thời nửa khắc có thể phải biết đấy.

Hấn tu luyện Tiên Thiên Vô Cực công bắt chước võ công thuần thuần xuôi gió, Nhưng là cái này võ học một đạo, không chỉ là võ công nội lực, còn có chiêu thức, nhãn lực, thân thể phối hợp độ cả đám rất nhiều phương diện.

Chỉ có nội công, sẽ không động thủ tự nhiên không được.

Chỉ có nhãn lực, động thủ thời điểm thân thể theo không kịp suy nghĩ tốc độ, đó cũng là không được.

Chỉ có điều những yếu tố này không phải một ngày hay hai ngày liền có thể rèn luyện được đi ra đấy, cũng may Trần Tiêu từ trước rộng rãi rộng lượng, đã biết rõ những... này, cũng liền không để tâm vào chuyện vụn vặt, lúc này lại cùng Chu Bá Thông chơi thành một đoàn.

Lần này Chu Bá Thông y nguyên tay phải hỏa diễm đao tay trái Không Minh Quyền, Trần Tiêu thì là tay phải sử (khiến cho) một chiêu Hỏa Diễm đao công tới, tay trái thành linh lại bắn một cái đằng trước giả mạo Lục Mạch thần kiếm, mặc dù hiệu quả không phải rất rõ ràng, có điều ngọn lửa này đao dù sao không có chiêu thức sáo lộ (\*đường theo động tác võ thuật), mỗi khi đao phong tới gần, Lão Ngoan Đồng cũng dù sao cũng phải đem (chiếc) tay phải trốn bên trên một trốn.

Hai người như thế như vậy, trọn vẹn đánh cho một nén nhang tả hữu công phu, mới rốt cục phân ra thắng bại.

Hay (vẫn) là Lão Ngoan Đồng tay phải thắng.

Kể tiếp mấy ngày, Đông Phương Bất Bại mỗi ngày cho Điền Bá Quang trị liệu, Trần Tiêu liền cùng Lão Ngoan Đồng chơi đôi tay này lẫn nhau bác.

Điền Bá Quang thương thế tuy tốt, Đông Phương Ngọc thấy hấn ngực Hàn Băng chừng ấn đã triệt để biến mất, càng không có nửa phần dấu vết lưu lại, cũng biết cái này Hàn Băng Miên Chưởng xác thực là có thể cùng mình Quỷ Hoa thần công bên trong đích dương độc trung hoà, tâm tình tự nhiên cũng liền đại tốt.

Trần Tiêu cùng Chu Bá Thông hai người giúp nhau đánh nhau, đùa chết đi được.

Trần Tiêu là lần đầu chính thức tiếp xúc võ học, đó chính là hết thầy đều cảm giác mới lạ thời điểm, Chu Bá Thông thì là cái vũ si, có người cùng hấn hủ đi chiêu, cũng mặc kệ cái này người thực lực như thế nào, dù sao chỉ cần có người cùng hấn, vậy thì tinh thần sáng láng.

Hôm nay dùng qua cơm trưa, Đông Phương Ngọc thấy Trần Tiêu hai người đánh chính là thật là vui vẻ, trong nội tâm không khỏi có chút tò mò, Điền Bá Quang ở đây trên cang cấu thương nằm cái này rất nhiều thiên, cũng là buồn bực hốt hoảng, hai người đã đến Trần Tiêu Chu Bá Thông bên người, xem hai người bọn họ lẫn nhau đánh.

Chu Bá Thông thấy hấn hai người cũng tới, nói: "Đến vừa vặn, chúng ta biến cái biện pháp chơi đùa."

Trần Tiêu cười nói: "Tốt, chơi cái gì?" Chu Bá Thông nói: "Ân, lúc này là bốn người, chúng ta chơi sáu người đánh nhau."

Trần Tiêu Kỳ nói: "Sáu người?"

Chu Bá Thông nói: "Một điểm không tệ. Tay trái của ta là một người, tay phải là một người, người hai tay xem như một cái nửa người, phương đông giáo chủ võ công cao, vậy cũng phải xem như một cái nửa người, điền Tam đệ tính toán một người, Nhưng không phải là sáu người."

Nói xong Chu Bá Thông cười nói: "Lần này chúng ta sáu người ai cũng không giúp ai, tóm lại là tìm đến ai liền cùng ai đánh nhau một trận. Ân, Đông Phương giáo chủ tốc độ quá nhanh, đợi lát nữa nên coi chừng phòng nàng."

Nghe hấn nói thú vị, Đông Phương Ngọc hé miệng nở nụ cười thoáng một phát, sau đó phân phó nói: "Người tới, lấy phụ tá bộ đồ đến."

Nàng là nữ nhân, cùng người cái nam nhân da thịt đụng nhau dù sao không tốt, này đây cần đeo lên cái bao tay.

Sớm có thủ hạ rất nhanh mang tới một bộ màu đỏ nam vàng tơ (tí tí) xinh đẹp cái bao tay, Đông Phương Ngọc tay phải đeo lên, cười nói: "Cái kia liền bắt đầu a."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 77: Hoàng hiền đệ

Converted by: là là la(tangthuvien)

Lập tức bốn người mỗi người từng người tự chiến, Chu Bá Thông tay phải Hỏa Diễm đao, tay trái Không Minh Quyền, mỗi một tay công phu đều không giảm hai tay cùng sử (khiến cho), Trần Tiêu cùng hấn đùa những này qua mặc dù không bằng cái kia dạng hoàn toàn nhất tâm nhị dụng(\*), nhưng là tay trái Lục Mạch thần kiếm tay phải Hỏa Diễm đao phối hợp lại ngược lại là cũng hữu mô hữu dạng (\*ra dáng).

Đông Phương Ngọc chỉ (cái) sử (khiến cho) tay phải, có điều nàng động tác thật sự quá nhanh, Trần Tiêu tất nhiên là không cần phải nói, mà ngay cả Chu Bá Thông cũng là chỉ có thể miễn cưỡng cùng bên trên nàng. Cũng may Đông Phương Ngọc biết rõ mấy người kia chỉ (cái) mấy Chu Bá Thông công phu tốt nhất, một chỉ (cái) màu đỏ bàn tay trở mình Hoa Hồ Điệp giống như: bình thường chỉ cùng Chu Bá Thông đánh nhau, ngẫu nhiên Trần Tiêu đã bị Điền Bá Quang uy hiếp, nàng còn có thể giúp đỡ một đám.

Cuối cùng thừa Điền Bá Quang ngược lại là đại chiếm người bị thương tiện nghi, hấn đại thương vừa vặn, ai cũng không muốn tìm hấn đối địch, hấn cũng là mừng rỡ nhẹ nhõm, tay cầm một chỉ (cái) Tiểu Thụ cảnh, một hồi đánh đánh cái này một hồi đánh đánh cái kia, đùa cực kỳ vui vẻ.

Bốn người như vậy hỗn chiến, một chơi dĩ nhiên cũng làm chơi hai canh giờ, đến cuối cùng vậy mà ai cũng không làm sao được được ai, chỉ (cái) Đông Phương Ngọc chiếm được một ít thượng phong, mỗi người đều bị ngón tay của nàng điểm qua khi nào.

Chu Bá Thông hào hứng bừng bừng, lúc này liền ý định đem hai tay vật nhau công phu dạy cho mấy người, thú vị cái tám người hỗn chiến.

Chỉ có điều cái môn này bốn sự có thể lại so với hấn chính mình chế Không Minh Quyền lại khó khăn vài phần.

Câu cửa miệng nói: "Chuyên tâm." Lại nói: "Tay trái họa (vẽ) phượng, tay phải khoanh tròn, tắc thì không thể quy tắc có sẵn cũ." Đôi tay này vật nhau chỉ thuật lại đúng là yếu nhân lòng có nhị dụng, mà nghiên tập thời điểm cũng chính là theo "Tay trái họa (vẽ) phượng, tay phải khoanh tròn" lúc đầu.

Trần Tiêu trước đó ở địa cầu lúc liền thử qua, lúc ấy tự nhiên là họa (vẽ) không đi ra, chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng xem như có một hình thức ban đầu, nếu như muốn thật là đồng thời họa (vẽ) Phượng Viên, đó là vô luận như thế nào cũng họa (vẽ) không đi ra đấy.

Có điều hẳn không phải cái để tâm vào chuyện vụn vặt người, cái này tả hữu vật nhau vốn là liền cần tâm tư cực tĩnh cực người đơn thuần mới có thể khiến được, thông minh như Hoàng Dung Dương Quá thể hệ đều sử (khiến cho) không đi ra.

Trần Tiêu bản thân tự nhiên không ngu ngốc, ở địa cầu thời điểm tiếp xúc sự tình lại nhiều, muốn học cái này công phu, cái kia quả nhiên là ngàn khó muôn vạn khó khăn.

Hắn cũng là cực linh thông đích nhân vật, đã không thể đồng thời họa (vẽ), lại cùng Lão Ngoan Đồng đấu cái này rất nhiều thiên, cũng coi như có chút linh ngộ, vậy thì dứt khoát hơi chút phân cái trước sau, tay trái trước họa (vẽ) cái nửa phượng, về sau tay phải lại khoanh tròn, cả đám tay phải tròn vẽ ra một nửa, tay trái phượng đã họa (vẽ) xong, liền lại bắt đầu họa (vẽ) hình tam giác.

Như vậy một cái phượng, một cái vòng tròn, về sau một cái tam giác, lại về sau rồi lại vẽ lên cái Ngũ Tinh.

Bởi như vậy, mặc dù không bằng Lão Ngoan Đồng giống như: bình thường hoàn toàn dùng một đem làm hai, nhưng là như thế một người tiếp một người xuống, ngược lại là rất có không ngót không dứt chỉ ý.

Chu Bá Thông thật là hi an ủi, nói ra: "Ngũ đệ, ngươi thử xem tay trái sử (khiến cho) một chiêu Hỏa Diễm đao, tay phải sử (khiến cho) một chiêu Thương Dương kiếm"

Trần Tiêu lúc này theo lời mà đi, hắn mặc dù không thể đồng thời sử dụng, nhưng là trước tay phải một chiêu Hỏa Diễm đao, đao khí vừa ra, tay trái liền lại là một chiêu Thương Dương kiếm tức giận. Không đều Thương Dương kiếm tức giận sử (khiến cho) xong, tay phải lại là một chiêu hỏa diễm đao.

Trong lúc nhất thời đao khí kiếm khí tung hoành, nếu không phải có tâm quan sát, thật đúng là vô cùng khó phân phân biệt rõ rệt cuộc là đồng thời sử xuất, hay (vẫn) là kẻ trước người sau tuần hoàn sử xuất.

Chu Bá Thông xem cười to, cực kỳ vui vẻ, nói: "Tốt Ngũ đệ, ngươi có thể thật là có bản lĩnh."

Đồng Phương Ngọc ở một bên xem tâm động, có điều nàng cũng biết nàng học Quỷ Hoa Bảo Điện tốc độ tăng trưởng, cái này tả hữu vật nhau chỉ thuật, mặc dù cũng là thiên hạ khó được cao siêu võ học, Nhưng là hết lần này tới lần khác không thích hợp nàng.

Thử nghĩ, dùng tốc độ của nàng, hai tay tách ra sử (khiến cho) cái chiêu số gì, hoàn toàn không có bất kỳ tất yếu.

Bởi vì cho dù kẻ trước người sau, hoặc là tạm thời biến chiêu, cũng cùng đồng thời sử xuất hai chủng chiêu thức không có gì quá lớn khác nhau. Ngược lại là vạn nhất bởi vì phân tâm nhị dụng làm cho ảnh hưởng tới tốc độ, cái kia lại cái được không bù đắp đủ cái mất.

Điền Bá Quang cũng là muốn học, Nhưng là võ công của hắn cũng là dùng tốc độ tăng trưởng, đến lúc đó một nhanh một chậm, phối hợp không lên, ngược lại là dễ dàng đem mình làm cho cái luống cuống tay chân.

Chu Bá Thông không chịu ngồi yên tính tình, vì cùng với mấy người chơi "Tám người đánh nhau" chỉ đùa giỡn, cực kỳ nóng vội, hết sức dạy bọn họ nhiều loại bí quyết môn. Nhưng là loại công phu này lại không phải ai đều có thể luyện được, kết quả mấy ngày sau, thực sự cũng chỉ có Trần Tiêu đi theo Lão Ngoan Đồng học được năm thành tả hữu vật nhau.

Về phần như Chu Bá Thông giống như: bình thường mười phần mười đấy, đó là vô luận như thế nào cũng không được rồi.

Thứ này cường cầu không đến, Chu Bá Thông tự nhiên cũng là minh bạch, nói: "Đến, lần này ta cùng Ngũ đệ xem như một mình, chúng ta xem như ba cái nửa người, phượng đông giáo chủ cùng điền Tam đệ một mình, chúng ta lúc này lại đến chơi đùa."

Mấy người dù sao hôm nay cũng không có cái gì quá nhanh chóng sự tình, loại này thú vị công phu há có không chơi chi lý?

Chu Bá Thông tay trái Không Minh Quyền, tay phải Hỏa Diễm đao, Trần Tiêu tay trái Thương Dương kiếm, tay phải cũng là Hỏa Diễm đao, Đồng Phương Ngọc cùng Điền Bá Quang hai người tắc thì đều là nhanh chiêu, trong lúc nhất thời người tới ta đi, đánh chính là rất náo nhiệt.

Vừa đánh, Chu Bá Thông vì lấy được thắng lợi, vẫn không quên nhớ giáo Trần Tiêu một ít khắc địch chế thắng pháp môn, như thế nào mới có thể công được lăng lệ ác liệt, như thế nào mới có thể thủ được vững chắc, Trần Tiêu toàn bộ nhớ kỹ trong lòng.

Có điều lúc trước hắn dù sao cũng là cái trạch nam(\*), cái này động thủ công phu tóm lại là so ra kém mấy người kia quanh năm suốt tháng kinh nghiệm thực chiến, hai người nguyên bại nhiều thắng ít. Có điều bất kể thế nào nói, tốt xấu xem như đã có tiến bộ không nhỏ, ít nhất lấy người động thủ so chiêu, không đến mức luống cuống tay chân được rồi.

Kể từ đó, Trần Tiêu cái này tương đương với có bốn người đang giúp hắn uy (cho ăn) chiêu, bốn người này ngoại trừ Điền Bá Quang thực lực hơi thấp, mặt khác hai cái Lão Ngoan Đồng một cái Đồng Phương Ngọc cái kia đều là tuyệt đỉnh cao thủ, cái này đạt được đánh nhau kinh nghiệm, thật sự là đủ để cho trên giang hồ cao thủ nhất lưu đều đỏ mắt.

Lại qua mấy ngày, lập tức đã rất khó bắt quá cái gì tiến cảnh, Đông Phương Ngọc lúc này mới cự tuyệt chơi cái này "Sáu người đánh nhau" trò chơi, mở miệng nói: "Nghĩ ngơi không sai biệt lắm, chúng ta cái này liền lên đường đi."

Trần Tiêu cũng biết là thời điểm bên trên Quang Minh đỉnh thấy Trương Vô Kỵ rồi, lúc này an ủi Chu Bá Thông cùng Điền Bá Quang, cái này lượt chuẩn bị khởi hành lên đường.

Đông Phương Ngọc an bài Nhật Nguyệt thần giáo đệ tử hiện hành xuất phát, ở đây Côn Lôn Sơn dưới chân Cách Nhĩ Mộc trấn tập hợp.

Cái này Cách Nhĩ Mộc trấn ở vào Thanh Hải tỉnh vùng phía nam, nam cao bắc thấp, do tây hướng đông nghiêng. Là Côn Lôn Sơn, Đường Cổ Lạp Sơn dưới chân lớn nhất thôn trấn, vì Côn Lôn Sơn phụ cận là tối trọng yếu nhất trạm trung chuyển cùng nơi tập kết hàng, muốn đi Côn Lôn Sơn, không phải trải qua cái này Cách Nhĩ Mộc trấn không thể.

An bài tốt giáo chúng xuất phát, Đông Phương Ngọc cùng Trần Tiêu, Chu Bá Thông, Điền Bá Quang bốn người chân sau theo rừng cây hạnh xuất phát, một đường hướng tây Bắc Hành đi.

Như thế đuổi đến hơn ba ngày lộ trình, phía trước bỗng nhiên hiện ra một cái nhỏ nhỏ hồ nước, Trần Tiêu bọn người cái này ba ngày đi thật là mệt nhọc, lúc này thấy cái này thanh tịnh mấy có thể thấy được đáy ngọn nguồn nhỏ nhỏ hồ nước, cảm thấy đại hỉ, bốn người tất cả tìm ẩn nấp địa điểm, liền từng người xuống hồ tắm rửa.

Trần Tiêu bên này vừa mới muốn cởi quần áo, bỗng nhiên nghe bên cạnh cách đó không xa truyền đến hai tiếng kêu to: "Hoàng hiền đệ, Hoàng hiền đệ."

Cái này hai âm thanh tiếng kêu to âm chất phác, nghe hẳn là hai mươi tuổi nam tử trẻ tuổi, cũng không biết đang tìm cái gì người.

Có điều Trần Tiêu lại thì thầm hai tiếng, trong nội tâm tổng ẩn ẩn cảm giác cái thanh âm này cảm giác rất là có chút quen thuộc, tò mò tìm trước đây, chính nhìn thấy một cái mây rậm mắt to người trẻ tuổi ngồi dưới đất.

Người tuổi trẻ kia một thân vàng xám sắc võ sĩ phục, trên đầu đơn giản trát lấy một cái võ sĩ khăn vương, bên hông treo một căn nhuyễn tiên, nhàm chán phía dưới trong tay gảy lấy một căn Cỏ Lau cán, không ngừng gõ lấy mặt nước.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 78: Quách Tĩnh Hoàng Dung

Converted by: là là la(tangthuvien)

Trần Tiêu càng xem càng kỳ, luôn ẩn ẩn cảm thấy cái này người cảm giác nhìn quen mắt, lại vừa nghĩ tới hần vừa rồi gọi cái kia hai tiếng "Hoàng hiền đệ", bỗng nhiên tâm đồ nhớ tới một người ra, lúc này cười ha hả đi ra phía trước, hỏi: "Đang đợi người à?"

Người nọ xoay người lại, nhìn nhìn Trần Tiêu, nhẹ gật đầu, nói: "Ân."

Trần Tiêu nghe xong cái này âm thanh trả lời, chợt phát hiện không biết nói cái gì cho phải rồi. Lúc này thời điểm chợt nghe được tây thủ trong rừng cây ẩn ẩn truyền đến cái lộn thanh âm, hai người liếc nhau, đồng thời nói ra: "Có người!"

Lòng hiếu kỳ lên, hai người bước nhanh tìm trước đây, chỉ nghe một người thô vừa nói nói: "Cái này đương lúc còn bày chuyện gì đại sư ca cái giá đỡ? Mọi người tám lạng nửa cân, người còn không phải cũng ở giữa không trung nhảy đây." Tên còn lại nói: "Con mẹ nó! Vừa rồi người nếu không là nhất gan như vậy, quay người trước trốn, bốn người chúng ta đánh hần một cái, chẳng lẽ sẽ gặp thua?" Lại một người nói: "Người thoát được ngã một phát, cũng không có thể có chuyện gì rất giỏi."

Trần Tiêu là không rõ ràng lắm mấy người kia là ai, người tuổi trẻ kia ngược lại là bỗng nhiên kinh ngạc nói: "Là Hoàng Hà tứ quý!"

Quả nhiên là hần!

Trần Tiêu trong nội tâm cười trộm, cái này ăn mặc vàng xám sắc võ sĩ bào chất phác người trẻ tuổi, đúng là Quách Tĩnh.

Hai người đang muốn đi phía trước nhìn lại, Quách Tĩnh làm người chất phác, nhắc nhở Trần Tiêu nói: "Vị huynh đài này, phía trước là Hoàng Hà tứ quý, cũng không phải người tốt, cũng nên cẩn thận."

Trần Tiêu nhẹ gật đầu, cười nói: "Àn, ta biết rõ. Yên tâm đi, nghe thanh âm bọn họ hình như là bị treo ngược lên á..., làm tổn thương ta không đến đấy."

Quách Tĩnh vỗ vỗ đầu, nói ra: "Ha ha, nghe thanh âm là từ thượng diện truyền đến đấy, đi, chúng ta đi nhìn xem."

Hai người đã đến trong rừng, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy bốn người dấn tại không trung, đung đưa, vãn vung tay múa chân cái lộn không ngớt.

Quách Tĩnh vừa thấy phía dưới, biết rõ hẳn cả đám người liền ở đây phụ cận, cũng mặc kệ cái kia Hoàng Hà tứ quý, dùng tay lưng thành loa hình dạng, chỉ đề ý lớn tiếng la lên: "Hoàng hiền đệ, Hoàng hiền đệ!"

Hô một hồi, chợt nghe không xa ra có người nhẹ nhàng cười cười, Trần Tiêu Quách Tĩnh hai người quay đầu đi, tiếng nước động tĩnh, một thuyền lá nhỏ theo trong bụi cây nhẹ nhàng đi ra.

Thuyền nhỏ đuôi thuyền một nữ tử cầm mái chèo đang thuyền, tóc dài xõa vai, toàn thân áo trắng, trên tóc bó đầu kim mạng, Bạch Tuyết một ánh, càng là sáng sủa phát quang. Quách Tĩnh thấy thiếu nữ này một thân trang phục giống như tiên nữ giống như, không khỏi thấy ngây người.

Thuyền kia chậm rãi đang gần, chỉ thấy nàng kia phương đem làm thiêu linh, có điều mười lăm mười sáu tuổi, da thịt trắng tuyết, xinh đẹp vô cùng, cho sắc tuyệt lệ, không thể nhìn gần.

Trần Tiêu xem âm thầm gật đầu, cái này Hoàng Dung quả nhiên là cái mỹ nhân bại hoại, thậm chí so về Vương Ngữ Yên cùng Đông Phương Ngọc, cũng là không kém nửa phần.

Quách Tĩnh lại chỉ cảm thấy chói mắt sinh hoa, không dám nhìn nữa, chuyển khai đầu, chậm rãi thối lui vài bước.

Cô gái kia đem (chiếc) thuyền dao động đến bên cạnh bờ, kêu lên: "Quách ca ca, lên thuyền đến đây đi!" Nói xong lại nhìn một chút Trần Tiêu, hiếu kỳ nói: "Ồ, người kia là ai?"

Quách Tĩnh kinh ngạc, xoay đầu lại, chỉ thấy cô gái kia lúm đồng tiền sinh xuân, vạt áo trong gió nhẹ nhàng phiêu động. Quách Tĩnh như si giống như mộng, hai tay dụi dụi mắt con người.

Trần Tiêu ở một bên nhắc nhở: "Còn không mau đi lên."

Quách Tĩnh lúc này mới áp ứng "Ah" một tiếng, nhảy lên thuyền đi.

Cô gái kia thấy Quách Tĩnh lên thuyền, cười nói: "Như thế nào? Không biết ta à nha?"

Thiếu nữ này có thể không phải là Hoàng Dung sao.

Quách Tĩnh nghe nàng thanh âm, lơ mơ là được chính mình cả đám tiểu kiều hóa Hoàng Dung Hoàng hiền đệ bộ dáng. Nhưng là một cái tiểu kiều hóa làm sao có thể hội (sẽ) bỗng nhiên biến thành một cái tiên nữ, thật sự là không thể tương tin vào hai mắt của mình.

Hoàng Dung nói: "Người về sau không thể gọi ta Hoàng hiền đệ á..., cũng đừng gọi ta hoàng hiền muội, bảo ta làm Dung nhi a. Ba ba của ta gần đây như vậy gọi đấy."

Quách Tĩnh ngu ngơ cười cười, đáp: "Tốt."

Trần Tiêu tự nhiên không muốn tại đây đem làm bóng đèn, ở một bên nói ra: "Hai vị ngược lại là trai tài gái sắc, cái kia tại hạ liền không đã quấy rầy hai vị á..., cáo từ!" Nói xong liền ôm quyền, liền ý định trở về tắm rửa.

Lại không nghĩ cô gái kia bỗng nhiên nói: "Người ngược lại là rất biết nói chuyện. Người tên là gì?"

Trần Tiêu cười ha ha, vừa đi vừa nói: "Tại hạ Trần Tiêu, tại đông Trần, đầu hui Tiêu, 24 tuổi, đến nay chưa lập gia đình!"

Hoàng Dung "PHỐC" cười cười, nói: "Nguyên lai là người, người trên giang hồ thanh danh cũng không nhỏ á. Nhưng là hay (vẫn) là so ra kém Tĩnh ca ca rất tốt với ta!" Nàng bình thường gần đây mạnh thật, không muốn chính mình cái này Tĩnh ca ca lạc hậu hơn người.

Trần Tiêu thanh âm nhưng lại xa xa truyền đến: "Đó là tự nhiên, ha ha, hai vị sau này còn gặp lại!"

Đào mắt biến mất không thấy gì nữa.

Quách Tĩnh nhìn xem Trần Tiêu Ly đi phương hướng, gãi gãi đầu, hỏi: "Dung nhi, người nhận thức hẳn?"

Hoàng Dung cười nói: "Àn, nghe Cái Bang những cái...kia gọi hoa nhắc tới qua. Nghe nói cái này Trần Tiêu làm người rất giảng nghĩa khí đấy. Tĩnh ca ca, người là như thế nào gặp được hẳn hay sao?"

Quách Tĩnh đang muốn trả lời, lại không nghĩ theo rừng cây bên kia nhớ tới một hồi tiếng nói chuyện, Trần Tiêu mang theo ba người vậy mà lại trở về rồi.

Trong đó một cái một thân màu đỏ váy dài cao gầy nữ tử vừa nhìn thấy Quách Tĩnh Hoàng Dung hai người, lúc này triển khai thân pháp, trong nháy mắt liền đã đến hẳn hai người trước mặt, cao thấp đánh giá Hoàng Dung liếc, thấy nàng một đôi đen kịt mắt to óng ánh trong suốt, thật là linh động, lòng mi lại

mặt lại dài, màu da trắng nõn như son, gật đầu nói: "Rất đẹp tiểu cô nương." Nói xong nhìn nhìn dán tại trên cây Hoàng Hà tứ quý, hỏi: "Bốn người này là người bắt được hay sao?"

Hoàng Dung có chút giương cái miệng nhỏ nhắn, nhìn xem trước mặt cái này dung mạo cùng mình tương xứng tuổi trẻ tỷ tỷ, lẩm bẩm nói: "Tỷ tỷ, người thật xinh đẹp." Nói xong hi hi cười cười, nói: "Cái kia bốn cái đồ ngu là ta bắt được đấy."

Cái này Hồng Y nữ tử, dĩ nhiên là là Đông Phương Ngọc rồi.

Nguyên lai Đông Phương Ngọc, Lão Ngoan Đồng cùng Điền Bá Quang ba người đang chuẩn bị xuống sông hảo hảo tắm rửa, chợt nghe được trong rừng có tiếng chửi bậy, lúc này phản trở về, không có một hồi liền chứng kiến Trần Tiêu từ trong rừng tới, mấy người nghe Trần Tiêu vừa nói, liền là tìm tới.

Lúc này thời điểm Chu Bá Thông đã đến Quách Tĩnh hai người trước mặt, cười nói: "Tiểu huynh đệ, nữ oa oa, bốn người này, cho chúng ta chơi đùa được không?"

Hắn lời kia vừa thốt ra, Trần Tiêu tranh thủ thời gian ở phía sau giới thiệu nói: "Vị này chính là Chu Bá Thông Chu đại ca."

Nghe được Chu Bá Thông danh tự, Hoàng Dung lập tức nhảy dựng lên, kêu lên: "Người là Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông!"

Chu Bá Thông ngạc nhiên nói: "Nữ oa oa, người nhận ra ta?"

Hoàng Dung cười nói: "Ta nghe phụ thân nhắc tới qua người, nhà của ta ở Đào Hoa đảo."

"Đào Hoa đảo?"

Chu Bá Thông lập tức kinh hãi lông mi râu ria đều vểnh lên lên, nói: "Cha người phải. Ha ha, nữ oa oa, không nghĩ tới người đều đã lớn như vậy á."

Nói xong Chu Bá Thông không thể chờ đợi được theo trên mặt đất lấy mấy cục đá, bắn ra đi bắn đoạn Hoàng Hà tứ quý sợi dây trên người, nói: "Bốn người này cho ta mượn chơi đùa."

Hoàng Dung nói: "Tốt."

Buông Hoàng Hà tứ quý, Chu Bá Thông kéo qua Trần Tiêu, cười nói: "Ngũ đệ, bốn người này công phu, ta coi lấy cùng người không sai biệt lắm, người không bằng mượn bọn họ luyện luyện tập vừa vặn. Nhưng cần thận chút, đừng để bên ngoài một đao chém mất đầu."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 79: Hoàng Hà tứ quý

Converted by: là là(tangthuvien)

Tốt như vậy luyện tập cơ hội Trần Tiêu làm sao có thể bỏ qua, lúc này bóp bóp nắm tay, nói: "Tốt... Tốt!" Hắn trên miệng mặc dù đáp ứng. Nhưng là dù sao là lần đầu tiên thực chiến, nhất là chứng kiến đối phương rút...ra hàn quang lờ lờ bội đao, nếu như nói một điểm sợ hãi tâm lý đều không có, chính hắn cũng không tin.

Hoàng Hà tứ quý đều là "Quý môn Long Vương" cát Thông Thiên đồ đệ, lão đại "Mắt hồn đao" thẩm Thanh Cương, lão nhị "Truy mệnh thương" Ngô Thanh liệt, lão tam "Đoạt phách cây roi" mã thanh hùng, lão tứ "Tang môn búa" tiền thanh kiện. Hoàng Hà tứ quý danh hào mặc dù vang dội, Nhưng là công phu của bọn hắn, lại thật là không được tốt lắm, Lão Ngoan Đồng cảm bốn người bọn họ cho Trần Tiêu luyện tập, cái kia tự nhiên là dù cho cũng không có.

Lúc này coi bỏ tứ quý sợi dây trên người, Trần Tiêu chậm rãi đi ra phía trước, nói: "Động thủ đi!"

Tứ quý biết rõ hôm nay tất [nhien] khó may mắn thoát khỏi, nếu như có thể cùng cái này gọi Trần Tiêu người trẻ tuổi hảo hảo vượt qua mấy chiêu, đối phương nếu thỏa mãn lời mà nói..., ngược lại còn có thể có một đường sinh cơ, lúc này cũng không nhiều lời nói, lão đại "Mắt hồn đao" thẩm Thanh Cương trước hết nhất lao tới, "Bá" thoáng một phát là được một cái nghiêng bỏ.

Hắn một chiêu này trên thực tế cũng không thể nào cao minh, lực đạo cũng không bằng gì hùng hậu.

Chính là cái này dù sao xem như thật thực chiến công phu, Trần Tiêu lúc trước cùng Chu Bá Thông Đông Phương Ngọc Điền Bá Quang ba người chơi đánh nhau trò chơi, nhân lực đã luyện cực cao, Nhưng là dù sao trường thi kinh nghiệm lại không phải rất đủ, cái này võ công chú ý chính là toàn thân cao thấp cân đối phối hợp, chỉ có nhân lực, đó là tuyệt đối không đủ đây.

Quả nhiên, Trần Tiêu cái này mặc dù đã đủ có thể thấy được né tránh phương hướng, Nhưng là dù sao thân thể còn không có luyện đến như vậy linh mẫn, chỉ có thể có chút nghiêng người, lập tức thẩm Thanh Cương trường đao theo Trần Tiêu ngực về một cái mà qua, mang ra một đạo vết máu!

Đông Phương Ngọc ở một bên xem âm thầm nhủ mày, có điều nàng cũng biết Trần Tiêu vừa mới tập võ, thời gian liền một tháng cũng còn không tới, cũng là không thể nhận cầu rất cao.

"Quả nhiên khó chơi!"

Vừa mới đối mặt Trần Tiêu liền bị thương nhẹ, nào dám có nửa điểm chủ quan, một bộ như lâm đại địch biểu lộ, thật dài hít và một hơi, lớn tiếng nói: "Lại đến!"

Lúc này đây hấn chủ động xuất kích, bắt lấy "Mắt hồn đao" thẩm Thanh Cương vừa mới thu chiêu không đương, tay phải lẳng không một cái bỏ xuống, hỏa diễm đao!

Một chiêu này hỏa diễm đao thật sự là Trần Tiêu trước mắt mạnh nhất một chiêu, "Vù" một tiếng, một đạo Vô Hình đao mang liền hướng thẩm Thanh Cương bay thẳng mà đi. Hấn mặc dù trước kia là trạch nam(\*), Nhưng là tính cách nhưng lại đơn giản sẽ không chịu thua, hôm nay vừa mới đối mặt liền thân thể bị thương, càng là ra tay cuồng mãnh, một chiêu này hỏa diễm đao nếu là chính diện đánh trúng, thẩm Thanh Cương tuyệt sẽ không dễ chịu.

"Hảo tiểu tử, quả nhiên có chút năng lực!"

Xa xa đứng ở một bên quan sát Chu Bá Thông thấy một đao kia, lập tức hô to một tiếng, cười nói: "Ra chiêu thời cơ lực đạo vừa đúng, không tệ, không tệ."

Trần Tiêu đối với võ công chiêu thức lý giải xa không bằng đối thủ của hấn "Mắt hồn đao" thẩm Thanh Cương, Nhưng là hấn nhưng lại thắng ở đây học được năm thành tả hữu vật nhau, cái này chiêu thứ nhất hỏa diễm đao vừa ra tay, đằng sau Thương Dương kiếm liền tự nhiên mà vậy khiến đi ra, trái chỉ liền chút, "Suru suru suru" ba tiếng, liên tục ba đạo Thương Dương kiếm lại là bắn về phía thẩm Thanh Cương.

Thẩm Thanh Cương nhận biết lợi hại, trước đó cái kia một chiêu hỏa diễm đao hấn liền không dám đón đỡ, hôm nay chỉ là nghe cái này ba tiếng phá không kinh khí, cũng biết không dễ ứng phó, lúc này một cái như con lật đật lười lẩn lẩn, lách mình tránh ra, đồng thời vung đao công kích Trần Tiêu hạ bản.

Một đao kia công chính là Trần Tiêu bấp chân, đao thế cực thấp, Trần Tiêu đáng người lại có chút cao lớn, lần này liền rất khó đánh trả.

Cũng may Trần Tiêu tu luyện chính là hoàn mỹ cấp tâm pháp, mặc dù chỉ sử dụng trong vòng năm năm lực, nhưng lại cũng đã ôn áp thẩm Thanh Cương một đầu, bằng vào thân cao chân dài ưu thế, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, không lùi mà tiến tới, xông về phía trước một bước, nội lực toàn bộ tập trung đến hai chân phía trên, một cước liền hướng về phía thẩm Thanh Cương trong bụng đá vào.

"Tốt!"

Thấy Trần Tiêu một cước này, một mực không có gì biểu lộ Đông Phương Ngọc cũng kim lòng không được kêu một tiếng tốt.

Nàng cũng không phải tán thưởng Trần Tiêu một cước này đã xảo diệu, mà là tán thưởng Trần Tiêu có thể tùy cơ ứng biến. Dù sao lấy Trần Tiêu trước mắt thực lực, vô luận là hỏa diễm đao hay (vẫn) là Thương Dương kiếm, tầm bắn đều không bằng cầm trong tay trường đao thẩm Thanh Cương.

Nếu như lui về phía sau mở đi ra, lại để cho thẩm Thanh Cương hòa nhau thế công, vậy thì không lớn diệu.

Chính là Trần Tiêu nhân cao mã đại, ngược lại là vừa vận lợi dụng lên thân thể của hấn ưu thế, không câu nệ tại võ công chiêu thức, ngược lại áp dụng thực dụng sách lược, một cước này tiến lên trước, vừa vận tiến vào thẩm Thanh Cương một chiêu kia góc chết, lại đến một cước, cho dù không có đá trúng, ít nhất cũng là có thể ngăn chặn thẩm Thanh Cương thế công, cho nên Đông Phương Ngọc mới có thể lớn tiếng quát màu.

Lúc này thẩm Thanh Cương bỏ về phía Trần Tiêu bấp chân một đao muốn biến chiêu đã là không kịp, lúc này tay trái dùng sức chống đất, cả người đều lẳng không lẩn mình quay cuồng mà bắt đầu..., hiềm lại càng hiềm tránh khỏi Trần Tiêu một cước, lại không nghĩ đúng lúc này chợt nghe một tiếng "Sur huynh coi chừng!", sau đó một đạo cực đại quyền ảnh bay thẳng mặt, "Oanh" một tiếng, lập tức mặt trái khung trong quyền, cho đã mất sao Kim ư ra.

Lại nguyên lai là Trần Tiêu cái kia năm thành tả hữu vật nhau sử (khiến cho) thói quen, thế công vừa mở ra liền không ngớt không dứt, trước đó một cước kia đá ra, còn không có sử (khiến cho) xong, sau đó là được một quyền tiếp đi lên.

Nội lực của hấn thâm hậu, thân thể tinh linh hoạt liền so thẩm Thanh Cương tốt hơn rất nhiều. Một cước này một quyền, thật đúng hơi có chút hành vân lưu thủy ý cảnh.

Quả nhiên, thẩm Thanh Cương tránh thoát một cước, lại không tránh thoát một quyền kia, cái này đệ một hiệp, Trần Tiêu cùng "Mắt hồn đao" thẩm Thanh Cương, rõ ràng đánh cho cái thế lực ngang nhau.

Đứng ở một bên quan sát Đông Phương Ngọc, Chu Bá Thông cùng Điền Bá Quang xem đều là âm thầm gật đầu, tán thán nói: "Không tệ, không tệ. Hiểu được biến báo, không câu nệ không thay đổi, tốt!"

"Tốt tốt!"

Một bên Hoàng Dung cũng là vỗ tay tán thưởng, tán thưởng sau khi xong vẫn không quên xông một bên Quách Tĩnh nói ra: "Tinh ca ca, công phu của hần cùng ngươi không sai biệt lắm, về sau các ngươi có thể nhiều hơn luận bàn so sánh thoảng một phát." Nói xong vẫn không quên vụng trộm nhìn Đông Phương Ngọc liếc.

Hoàng Dung tâm nhãn nhiều, cực kỳ cơ linh, mấy người kia dặm (ở bên trong) Chu Bá Thông cùng phụ thân Đông Tà Hoàng Dược Sư cơ hồ kỳ danh, vị này xinh đẹp tỷ tỷ võ công càng là cao dọa người, Tinh ca ca nếu có thể thường xuyên cùng Trần Tiêu luận bàn, tự nhiên không thiếu được sẽ phải chịu chỉ điểm.

Nghĩ tới đây, Hoàng Dung bỗng nhiên nói ra: "Tinh ca ca, ngươi trước tiên ở tại đây nhìn xem, ta đi làm cho ăn chút gì đi." Đào mắt liền đi xa.

Tiểu nha đầu trù nghệ chính là nhất tuyệt, nếu có thể lại để cho mấy người kia ăn ngon, tự nhiên thu hoạch càng lớn.

Lúc này Trần Tiêu cùng thăm Thanh Cương lẫn nhau có công thủ, đã đánh cho hơn mười cái hiệp.

Trần Tiêu là ngượng tay, đối với cùng người khác luận bàn thi đấu hay (vẫn) là newbie một chỉ (cái), nhưng là hần chiếm được nội lực cao, nhãn lực tốt ưu thế.

Thăm Thanh Cương nhưng lại đánh nhau kinh nghiệm phong phú, tăng thêm trên tay nắm giữ binh khí, hai người trong nháy mắt lại hủy đi hai ba mươi chiêu, trong lúc nhất thời lại đánh cho cái khó phân thắng bại.

Thăm Thanh Cương biết rõ hôm nay thế khó may mắn thoát khỏi, sử xuất bản lĩnh xuất chúng cho người trẻ tuổi kia uy (cho ăn) chiêu, nếu có thể lại để cho này lão đầu tử cùng Hồng Y nữ tử thỏa mãn, có lẽ còn có thể có cái một đường sinh cơ. Hần sớm cũng đã liệu định, nếu như mình thật có thể làm bị thương tiểu tử này, đó mới có thể chiếm được đối phương vài phần kính trọng. Nếu không nếu chính mình mấy chiêu đã bị đánh bại, vậy thì lại không có giữ lại tác dụng, nào dám không sử xuất toàn lực. Lập tức tinh thần phấn chấn, đem (chiếc) một thanh đao khiến cho vù vù gió tiếng nổ, đao pháp càng lúc càng hung ác, đột nhiên Hoàn Đao mãnh liệt chém, hướng Trần Tiêu phần eo chém tới.

Lúc này đây Trần Tiêu sớm có chuẩn bị, một cái lắc mình trong lúc (ở giữa) hướng lui về phía sau ra hai thước, thăm Thanh Cương cái này khê đao, rõ ràng không có thể đối với Trần Tiêu tạo thành nửa điểm tổn thương.

Lại không nghĩ, cái này cũng chỉ là một cái hư chiêu!

Thăm Thanh Cương một chiêu chưa sử (khiến cho) xong, sau đó toàn bộ thân thể đều xông lên phía trước, hướng về Trần Tiêu lại là một đao đánh xuống!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 80: Ngẫu ngộ

Converted by: là là la(tangthuvien)

"Thật nhanh!"

Lúc này thời điểm đúng là Trần Tiêu lực cũ vừa tận lực mới không sinh thời điểm, muốn lại lóe lên tránh đã là không kịp, thời khắc sinh tử, Trần Tiêu đồng tử toàn bộ phóng đại, cái kia "Mất hồn đao" thăm Thanh Cương động tác hoàn toàn phản chiếu ở đây Trần Tiêu trong mắt, lập tức tốc độ rõ ràng phảng phất chậm chạp từng chút một, Trần Tiêu dốc sức liều mạng hơi nghiêng thân, lập tức tránh thoát hần cái kia một kích trí mạng!

"Xoẹt —— "

Một tiếng vang nhỏ, một đao kia Trần Tiêu dù sao không có thể hoàn toàn tránh đi, lại bị hoạch xuất ra một đạo thốn trường miệng máu. Cũng may Trần Tiêu có 120% sự khôi phục sức khỏe tăng thêm, chịu chút ít vết thương nhẹ, tự nhiên không nói chơi.

"Ha ha, ta nhìn thấy rồi, ta nhìn thấy rồi!"



Rốt cục có thể thấy rõ "Mắt hòn đảo" thăm Thanh Cương động tác, Trần Tiêu mừng rỡ trong lòng, quay người là được một chiêu hòa điểm đảo bỏ tới.

Một chiêu này cùng lúc trước hòa điểm đảo cũng không có gì không giống như vậy, Nhưng là cả đám "Mắt hòn đảo" thăm Thanh Cương lần nữa vọt tới thời điểm, Trần Tiêu lại bỗng nhiên "Ha ha" cười lớn một tiếng, chính là liên tục hai ngón tay, "Xoẹt xoẹt" trong tiếng, hung hăng điểm ở đây "Mắt hòn đảo" thăm Thanh Cương ngực.

Tà hữu vật nhau, liên hoàn công kích!

Cái này thông qua Tiên Thiên Vô Cực công mô phỏng đi ra Thương Dương kiếm, mặc dù không bằng Đoàn Dự thuần khiết Lục Mạch thần kiếm như vậy uy lực mạnh mẽ, Nhưng là cũng đủ làm cho thăm Thanh Cương bị thương.

"Tốt!"

Ở một bên quan sát Đông Phương Ngọc cũng không tự chủ được lớn tiếng quát cái màu.

Trần Tiêu thiên phú quả thật không tệ, nhưng là Đông Phương Ngọc cũng không nghĩ tới rõ ràng kinh người như vậy. Ngắn ngủn mấy cái hiệp công phu, dĩ nhiên cũng làm có thể cùng "Mắt hòn đảo" thăm Thanh Cương có công có thủ, cuối cùng càng là xảo diệu làm bị thương rồi "mắt hòn đảo" thăm Thanh Cương!

Như là đã bị thua, thăm Thanh Cương cũng lúc này dừng lại thế công, lặng chờ xử lý.

Chu Bá Thông chạy lên đến đây, ôm Trần Tiêu cổ, Lão ngoan đồng giống như: bình thường cười ha ha, nói: "Ngũ đệ, có người đấy, người được lắm đấy, ha ha, rõ ràng thắng. Vừa rồi một đảo kia ta còn tưởng rằng người tròn không thoát đây này."

Trần Tiêu gãi gãi tóc, cười nói: "May mắn, may mắn, ha ha, ha ha."

Lúc này thời điểm Đông Phương Ngọc nhưng lại xông Hoàng Hà bốn Quỷ đạo: "Trung thực ở lại đó, dám có chạy trốn nghĩ cách, chặt chân của các người."

Hoàng Hà tứ quỷ đầu đầy Đại Hãn, bắt trụ gât đầu: "Vâng! Là!"

Trần Tiêu mặc dù ở đây vừa rồi thi đấu trong bị thương, nhưng trong lòng thì thoải mái, cười nói: "Đa tạ Đông Phương cô nương không có xuất thủ tương trợ á..., bằng không thì vừa rồi một khắc này đột phá, sợ là cũng chưa có."

Hắn lời này có thể nói chính là thành tâm thực lòng. Loại này thi đấu, vô cùng nhất cần cảm giác nguy cơ. Nếu như trong nội tâm thời thời khắc khắc đều tổng nhớ rõ sẽ có người tới cứu, cái kia tự nhiên liền rơi xuống tâm thường.

Cần biết người có thể cứu một lần, không thể cứu cả đời. Lần này không phải dốc sức liều mạng thời điểm còn dễ nói, cả đám về sau thật sự là thời khắc sinh tử, chẳng lẽ còn bọn người tới cứu hay sao? Hiện tại chịu bị thương, tương lai tiếp theo có thể bảo trụ mệnh, tự nhiên ý nghĩa trọng đại.

Đông Phương Ngọc cười nói: "Coi như người thức thời a." Đón lấy lại hỏi: "Miệng vết thương đau không?"

Nghe nàng hỏi cái này, Trần Tiêu lúc này mới cảm thấy toàn thân vừa chua xót vừa đau, miệng vết thương cũng là máu chảy không ngớt, Nhưng hay (vẫn) là cường ép hiệp nhện xuống, cười nói: "Đau! Đa tạ Đông Phương cô nương quan tâm á..., ha ha."

Đông Phương Ngọc nhưng lại mặt lần đầu tiên đỏ lên thoáng một phát, khẽ nói: "Ai quan tâm người, ta là sợ thương thế của người tăng đi không được đường." Nói xong chấp tay sau lưng, rất xa đi.

Trần Tiêu: "..."

Được rồi, ngẫu nhiên ngao kiêu thoáng một phát vẫn là có thể lý giải đấy, ân ân.

Lúc này thời điểm Hoàng Dung rất xa tay trái dẫn theo một chỉ (cái) thỏ rừng một chỉ (cái) gà rừng, tay phải dẫn theo một lam rượu và thức ăn chạy trở về, mấy người lúc này nhóm lửa gà nướng thỏ nướng tử, Hoàng Dung không hổ là đạt trình độ cao nhất nhĩ đầu bếp, tùy thân đều mang theo các loại gia vị bột phần, kinh (trải qua) nàng diệu thủ sửa trị đi ra đồ vật, mà ngay cả Đông Phương Ngọc ăn hết, cũng là tán thưởng không thôi.

Lại ăn vài miếng đồ ăn, Quách Tĩnh chợt nhớ tới, nói: "Đúng rồi, lúc trước đáp ứng người đấy, ta cho người dẫn theo điểm tâm đến."

Nói xong từ trong lòng ngực móc ra một ít bao điểm tâm, lại không nghĩ lúc trước không cẩn thận, để nát rồi, mặt lập tức đỏ lên, nói: "Áp hử mất." Cảm lên muốn ném đi, lại bị Hoàng Dung thò tay tiếp nhận, nói: "Ta thích ăn."

Nàng ăn vài miếng, bỗng nhiên vành mắt dần dần đỏ, trong hốc mắt chậm rãi sung nước mắt, nói: "Ta sinh hạ đến sẽ không có mẹ, chưa bao giờ ai như vậy nhớ kỹ ta qua..." Nói xong mấy khoả nước mắt chảy xuống. Nàng lấy ra một khối trắng nõn khăn tay, Quách Tĩnh cho rằng nàng muốn chà lau nước mắt, nào biết nàng đem (chiếc) mấy khối áp nát đầu điểm tâm cẩn thận gói kỹ, đặt ở trong ngực, ngoái đầu nhìn lại cười cười, nói: "Ta thời gian dần qua ăn."

Điền Bá Quang ở một bên xem cực kỳ hâm mộ, nói ra: "Cái này là tự do yêu đương a? Xác thực tốt, nếu có người nào nữ tử nguyện ý đối với ta như

vậy, ta đây sẽ thấy cũng không tìm những nữ nhân khác rồi."

Trần Tiêu cười ha ha: "Điền Tam ca, về sau ngươi gặp được chính thức người trong lòng đấy."

Một phen nói Hoàng Dung sắc mặt đỏ thẫm, lại như thế nào cũng không muốn ly khai.

Chu Bá Thông ở một bên cười nói: "Nữ oa oa, tiểu tử này, là gì của ngươi à?"

Hoàng Dung sắc mặt lại là đỏ lên, nói: "Là của ta Tĩnh ca ca. Trên đời này, liền hắn là thiết tình đối đãi ta tốt, mặc kệ ta là nam hay (vẫn) là nữ, là đẹp mắt hay (vẫn) là người quái dị."

Chu Bá Thông nhìn nhìn Hoàng Dung, lại nhìn một chút Quách Tĩnh, hắn tại võ học thiên phú vô cùng tốt, Nhưng là tình thương liền rõ ràng không được, suy nghĩ kỹ một hồi, đột nhiên hỏi Trần Tiêu nói: "Ngũ đệ, hai người bọn họ cái này... Tính toán là quan hệ như thế nào à? Cái này nữ oa oa có đẹp hay không?"

Trần Tiêu nguy hiểm thật không có đem (chiếc) trong miệng thịt thỏ một ngụm phun ra ra, hung hăng ho khan vài tiếng, trị hoãn hồi sức, rồi mới lên tiếng: "Đương nhiên đẹp mắt ah. Ân, hai người bọn họ trước kia hắn là hảo huynh đệ, hiện tại đột nhiên có một cái biến thành tiên nữ á..., vậy thì gọi trai tài gái sắc, bầu trời một đôi, ân ân."

Hoàng Dung đại xấu hổ, không thuận theo nói: "Mới không phải như ngươi nói vậy từ đây này."

Quách Tĩnh nhưng lại không chút nào hiểu loại này nữ nhi tình hoài, hắn cũng không quá đáng cũng chỉ cảm giác mình "Hoàng hiền đệ" bỗng nhiên biến thành tiên nữ rồi, trong lúc nhất thời chỉ là hắc hắc cười ngáy ngớ, cũng không tiếp lời nói.

Trần Tiêu xem tương đương im lặng, trầm nghĩ: "Tiểu tử này mới thật sự là giả heo ăn thịt hổ ah, ai nói hắn ngốc kia mà..."

Đã được người ta chỗ tốt, dĩ nhiên là được cho người ta điểm hồi báo. Chu Bá Thông mặc dù không tốt miệng lưỡi chi dục, thực sự không muốn bạch chiếm người khác tiện nghi, bỗng nhiên thò tay捏捏 Quách Tĩnh gân cốt, nói: "Ân, ngươi đích căn cốt cũng là miễn cưỡng nói trước đây, ăn hết cơm của các ngươi, cái kia dù sao cũng phải hồi báo các ngươi ít đồ. Tiểu huynh đệ, ta dạy cho ngươi mấy chiêu, về sau ngươi theo ta Ngũ đệ cùng một chỗ luyện công, được không?"

Hắn muốn giáo Quách Tĩnh mấy chiêu công phu, cũng không phải chỉ vì bữa tiệc này cơm.

Phải biết rằng cho dù cái này cơm canh làm cho lại như thế nào mỹ vị, cũng là đồ không đến hắn mấy chiêu chân công phu đấy. Chủ yếu là hắn và Hoàng Dung phụ thân Đông Tà Hoàng Dược Sư là quen biết cũ, hai là Quách Tĩnh công phu cùng Trần Tiêu vừa vặn ở đây sản sản nhau tầm đó, hai người giúp nhau tu luyện, tiến cảnh luôn so một người phải nhanh rất nhiều.

Chính là Quách Tĩnh nhưng lại cái thành thực mắt, hắn nghe được Chu Bá Thông muốn dạy hắn công phu, cảm giác, cảm thấy như vậy giống như có chút không ổn, nhưng là ở đâu không ổn, rồi lại nói không nên lời.

Hoàng Dung xem xét hắn biểu lộ, đã biết rõ hắn muốn cự tuyệt, tranh thủ thời gian thay hắn đáp ứng: "Tốt tốt. Ta đây liền mỗi ngày đều cho các ngươi nấu cơm ăn."

Đông Phương Ngọc mang theo vui vẻ nhìn nàng một cái, chỉ là hé miệng cười cười.

Mấy người lúc này nghị định, mấy ngày kế tiếp, Trần Tiêu Nhật dạ tu luyện, cùng Quách Tĩnh đối chiêu huy đi chiêu, có chỗ tâm đắc liền tìm Hoàng Hà tứ quý luyện tập, Chu Bá Thông tác thì dạy Quách Tĩnh mấy chiêu Không Minh Quyền, cũng là Quách Tĩnh làm người chất phác chất phác, Lão Ngoan Đồng đối với hắn ấn tượng cũng là không tệ, dứt khoát liền tả hữu vật nhau cũng dạy cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 81: Chuyện cũ

Converted by: là là la(tangthuvien)

Một đoàn người một đường hướng tây Bắc Hành đi, ngay từ đầu Trần Tiêu chỉ có thể cùng Hoàng Hà tứ quý lão đại mất hồn đảo Thẩm Thanh Cương đánh cho ngang tay, không có mấy ngày đã có thể thắng dễ dàng, lại không bao lâu, Hoàng Hà tứ quý bên trong đích hai quý dùng hai địch hắn một cái,

hắn vậy mà thế nhưng không rơi vào thế hạ phong.

Chưa hết một ngày, đã đến Trịnh Châu khu vực. Lúc này Trần Tiêu cùng Quách Tĩnh hai người phối hợp lại, đã có thể chỉ bằng tay không tác sát liền có thể thắng dễ dàng Hoàng Hà tứ quý rồi.

Cái này Hoàng Hà tứ quý tự nhiên không phải người tốt lành gì, lập tức giữ lại đã vô dụng, chỉ có điều những ngày này bọn họ cùng Trần Tiêu Quách Tĩnh hai người luyện công, cũng coi như có chút khổ lao. Đông Phương Ngọc tùy ý mọi nơi, phẩy đi bọn họ vô công, về phần tánh mạng, tốt xấu ngược lại là bỏ qua cho rồi.

Lúc này đã lên đại lộ, một đoàn người chính đi trong lúc (ở giữa), chợt thấy qua lại trăm họ Hành sắc vội vàng, có không ít vừa đi vừa nhỏ giọng nghị luận, nói: "Phía trước giết người, đi mau đi mau."

Trần Tiêu mấy người liếc nhau, trong nội tâm cảm thấy hiếu kỳ, nhanh hơn bước chân, hướng về Trịnh Châu thành phương hướng tiến đến.

Đã đến chỗ cửa thành, quả nhiên trên mặt đất ngổn ngang lộn xộn nằm ước sao ba bốn mươi cỗ thi thể, xem trang phục cho là người trong giang hồ, trong đó có hai cỗ thi thể một thân màu xanh sẫm quần áo, trên đầu mang theo màu xanh sẫm mũ, Trần Tiêu coi chừng trước đây, nhìn kỹ, đúng là trước đó đã đoạt cái kia bản giả Quỷ Hoa Bảo Điện Thanh Thành Hồng người hùng, là nhân kiệt hai người.

Lúc này Trần Tiêu đã đoán ra đây hết thấy nguyên nhân, khe đào trên người của hai người, quả nhiên là không có vật gì, cái kia bản giả đối Quỷ Hoa Bảo Điện vô tung vô ảnh.

Dù sao cũng không quá đáng là một bản giả đối Quỷ Hoa Bảo Điện, ném đi cũng liền ném đi, không sao cả sự tình, lại chợt nghe một bên Đông Phương Ngọc "Ồ" một tiếng, Trần Tiêu quay đầu nhìn lại, lại chính thấy nàng theo trên mặt đất nhặt lên một cái nho nhỏ túi thơm.

Một cái tiểu túi thơm mà thôi, có lẽ không có việc gì...

Chính nghĩ tới đây, bỗng nhiên xem Kiến Đông Phương Ngọc sắc mặt đại biến, Trần Tiêu trong nội tâm "Lộp bộp" thoáng một phát, ám đạo:thảm nghĩ: "Cái này túi thơm, sẽ không phải là..."

Quả nhiên, Đông Phương Ngọc tự nhiên chứng kiến cái này túi thơm về sau, nguyên gốc hương giếng nước yên tĩnh nàng, toàn thân vậy mà đều dần dần run rẩy lên.

Một bức họa mặt, ở đây trước mắt của nàng từ từ mở ra ——

Ước chừng ở đây mười năm trước, khi đó nàng có điều mười lăm mười sáu tuổi, lúc ấy chính trực bình nguy chiến loạn, ngoại tộc xâm lấn đại Hoa vương hướng, Đông Phương Ngọc cùng phụ thân mẹ, mang theo đệ đệ muội muội, đang định trốn chết hợp lý khẩu, lại không nghĩ thành bị công phá, một đội gần trăm người kỵ binh gió lốc giống như: bình thường thẳng đuổi theo, gặp người liền giết, gặp người chém liền.

Lập tức muốn chạy đã tới không kịp, Nhưng là cả nhà bọn họ người bất quá là bình thường nông dân, dốc hết toàn bộ gia sản mới chú ý một chiếc xe ngựa, Nhưng là cái kia chiếc nho nhỏ xe ngựa chỉ có điều có thể thừa lúc hai ba người, cả nhà bọn họ năm khẩu vô luận như thế nào cũng là không thể nào tất cả trốn sinh được rồi.

Trong lúc nguy cấp, Đông Phương Ngọc đem có điều sáu bảy tuổi đại muội muội nhét vào một cái không trong chum nước, đắp lên cái nắp, đồng thời lưu lại một túi thơm, coi như tương lai tỷ muội quen biết nhau tín vật.

An trí tốt muội muội, lúc này cha mẹ y nguyên mang theo đệ đệ thừa lúc lên xe ngựa đào tẩu, chỉ còn nàng lẻ loi một mình, dốc sức liều mạng chạy trốn, lập tức muốn rơi vào trong tay địch nhân, bỗng nhiên xa xa tới một người chừng năm mươi tuổi nam nhân, người nọ thể tới nhanh vô cùng, cơ hồ đạp gió mà đi, trong nháy mắt đến bên cạnh hắn, trường kiếm trong tay tùy ý vung lên, một đạo lăng lệ ác liệt vô cùng kiếm khí hiện lên, cái kia chừng một trăm tên ngoại tộc kỵ sĩ, lập tức bị cắt thành vô số khối, rơi là tả trên đất huyết nhục.

Một chiêu giải quyết gần trăm tên ngoại tộc kỵ binh, trung niên nam tử kia cũng không nói chuyện, quay người liền phải ly khai.

Đông Phương Ngọc lúc này thật sự không chỗ có thể đi, giữ chặt người nọ ống tay áo, cầu hắn thu lưu.

Người nọ vốn là ý định ly khai, trong lúc lơ đãng lại bỗng nhiên trong nội tâm khẽ động, néo néo Đông Phương Ngọc trên cánh tay cơ bắp cốt cách, bỗng nhiên ha ha cười cười, nói: "Không nghĩ tới hôm nay vậy mà trong lúc vô tình cứu được một tốt tài liệu. Chi tiếc, là cái nữ. Nha đầu, người tên là gì?"

Đông Phương Ngọc nói: "Ta gọi bạch phương ngọc." Dừng một chút, hỏi: "Là nữ nhân lại thế nào à nha?"

Người nọ nhẹ gật đầu, nói ra: "Là nữ nhân, không thể theo giúp ta luyện công, lên không được Hắc Mộc Nhai."

Đông Phương Ngọc nói: "Ta cũng có thể làm một người nam nhân."

Người kia nói: "Đây không phải một khắc sự tình, mà là cả đời sự tình, ngươi nguyện ý?"

Đông Phương Ngọc hung hăng gật đầu, đáp: "Ta muốn trở thành một cường giả, ta không muốn bị người bắt nạt! Ta phải bảo vệ muội muội của ta! Cho nên..." Nàng trong hai mắt thân sắc vô hạn kiên định, nói: "Ta nguyện ý làm một người nam nhân!"

Người nọ thấy nàng ánh mắt thanh tịnh, không có chút nào tạp chất, trầm ngâm một lát, vốn là ý định cự tuyệt, Nhưng là như nàng như vậy tốt tài liệu lại là thật khó tìm, cuối cùng rốt cục đáp ứng, nói: "Tốt! Ta đây liền thu ngươi làm đồ đệ."

Đông Phương Ngọc nguyên danh bạch phương ngọc, người nọ cảm thấy danh tự vô cùng nữ tính hóa, cho nàng thay tên Đông Phương Ngọc, vì hấn tọa hạ thứ hai đệ tử.

Đông Phương Ngọc lúc này quỳ lạy đi bái sư đại lễ, đợi đến hành lễ hoàn tất, hai người chính thức định rồi thầy trò danh phận, lúc này phản hồi trong thành, tìm kiếm muối muối.

Tuy nhiên lại không muốn nội thành đã sớm một mảnh đông đờn, mà ngay cả muối muối, cũng là không thấy bóng dáng.

Hai người ở đây trong thành tìm tròn vẹn một ngày, lại vẫn đang không có thể tìm được Đông Phương Ngọc muối muối. Đông Phương Ngọc khóc lớn một hồi, nhưng cũng biết việc này đã không thể làm, lúc này gọt đoạn một đầu tóc xanh, cùng người nọ phản hồi trong núi, dốc lòng tu luyện.

Đông Phương Ngọc mặc dù nguyện làm nam nhân, Nhưng là dù sao cũng là thân nữ nhi, người nọ vô cùng nhiều công phu không thích hợp nàng tu luyện, cuối cùng người nọ suy tư thật lâu, lấy ra một bản bí tịch võ công đưa cho nàng, nói: "Ân, cái này bộ bí tịch võ công uy lực rất mạnh, nhưng lại quá mức tà khí. Tu luyện có thật lớn tác dụng phụ, cũng rất thích hợp thể chất của ngươi. Ngươi nguyện luyện liền luyện, không muốn luyện ta cũng không bắt buộc ngươi. Đói đói ngươi luyện qua, cái này bộ bí tịch ngươi nguyện lưu liền lưu, không muốn lưu liền ném đi."

Đông Phương Ngọc tiếp nhận bí tịch, chỉ thấy thượng diện đang có bốn chữ to ——《 Quỳ Hoa Bảo Điện 》.

Sau đó mười năm thời gian, Đông Phương Ngọc chăm học khổ luyện, lại tiến vào Nhật Nguyệt thần giáo, bằng nàng thông minh cùng võ công, không mấy năm công phu, vậy mà đã trở thành Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ, thì ra là hôm nay Đông Phương Bất Bại.

Những...này chuyện cũ trước kia ở đây trước mắt chợt lóe lên, Đông Phương Ngọc hai mắt lại kim lòng không được chảy xuống hai hàng nước mắt ra, lẩm bầm nói: "Nàng... Nàng còn chưa có chết... Nàng còn sống..."

Niệm một hồi, Đông Phương Ngọc bỗng nhiên kích động lớn tiếng nói: "Nàng còn sống! Nàng còn sống!"

Mắt thấy nàng kích động như thế, Trần Tiêu tranh thủ thời gian đi tới, hỏi: "Ai còn còn sống?"

Đông Phương Ngọc cảm xúc kích động gần như cực điểm, "Vù" thoáng một phát, chăm chú bảo trụ Trần Tiêu, hưng phấn lại nhảy còn gọi là: "Muội muội ta, muội muội ta còn sống! Nàng có lẽ còn sống!"

Đông Phương Ngọc muội muội? Trần Tiêu kinh hãi, lúc này trong lòng của hắn đã ần ần đã có một tia linh quang, hỏi: "Cái này túi thơm là muội muội của ngươi hay sao?"

Nguyên gốc hướng ôn trọng Đông Phương Ngọc lúc này cái đó còn có nửa điểm Đông Phương Bất Bại khí phách, liền phảng phất là một cái tiểu nữ nhân giống như, kêu lên: "Là muội muội ta đây, là muội muội ta đây!"

Trần Tiêu xem xét cảnh vật chung quanh, đã biết rõ phải mau chóng, nếu không vạn nhất Đông Phương Ngọc muội muội gặp không may độc thủ, nàng kia không phải điên cuồng không thể.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 82: Người quen cũ

Converted by: là là la(tangthuvien)

Lúc này Trần Tiêu trong nội tâm đã ần ần đã có một ít ấn tượng, hỏi: "Đông Phương cô nương, muội muội của ngươi gọi là..."

Đông Phương Ngọc nước mắt đọng ở trên mặt, nhưng lại cười nói: "Bạch Phương Lâm, nàng gọi Bạch Phương Lâm!"

Bạch Phương Lâm, Nghi Lâm, quả nhiên là Nghi Lâm, cái này chuẩn không sai!

Nghi Lâm có thể là của mình kết bái Thất muội, Trần Tiêu lúc này cũng gấp: "Cái kia còn không mau tìm!"

Hắn cái này lời vừa nói dứt, Đông Phương Ngọc toàn bộ thân ảnh "Vù" thoáng một phát liền nhảy vào trong thành, phảng phất một trận gió giống như bình thường. Trần Tiêu vỗ đầu một cái: "Móa, một sót ruột đã quên nói cho nàng biết rồi, muội muội nàng hiện tại gọi Nghi Lâm!"

Lúc này thời điểm Hoàng Dung đã đi tới, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng đầy, coi chừng hỏi: "Trần đại ca, ngươi cùng Đông Phương tỷ tỷ lại nhảy còn gọi là đây, đến cùng làm sao vậy?" Nàng lúc nói lời này, có chút không dám nhìn Trần Tiêu, dù sao vừa rồi Trần Tiêu cùng Đông Phương Ngọc ở giữa tràng diện, đối với nàng mà nói bao nhiêu có chút thiếu nhi không nên.

Trần Tiêu vội la lên: "Ngươi Đông Phương tỷ tỷ có một muội muội, gọi là Bạch Phương Lâm. Lúc trước nàng cho rằng muội muội Bạch Phương Lâm đã không tại nhân gian rồi, nhưng bây giờ phát hiện muội muội còn sống, đương nhiên kích động. Nhưng là ta sợ Bạch Phương Lâm tại đây gặp được nguy hiểm gì, nhưng được tranh thủ thời gian đi tìm."

Nói đến đây, Trần Tiêu lại vội vàng đem lại nói càng minh bạch chút ít: "Nếu như ta không có đoán sai, Đông Phương cô nương muội muội hiện tại hẳn là hằng sơn phái Nghi Lâm, mọi người chúng ta vào thành chia nhau tìm kiếm, nhanh."

"Tốt!"

Hoàng Dung gật đầu đáp ứng, tiểu nha đầu này đầu óc linh quang, lại hỏi: "Nếu như đã tìm được, nên như thế nào liên hệ?"

Trần Tiêu vỗ cái ót, nói: "Đem cái này đem quên đi, một khi tìm được, liền trước... Trước..." Hắn muốn nói ở đâu liên hệ, Nhưng là tại đây chưa quen cuộc sống nơi đây, thật sự không rõ ràng lắm nên ở đâu chạm mặt chờ đợi.

Rốt cuộc là Hoàng Dung nào đưa chuyện nhanh chút ít, cười hi hi nói: "Cái nào huyện trấn đều có thanh lâu, đã tìm được chúng ta ở này Trịnh Châu nội thành lớn nhất thanh lâu tập hợp, chẳng phải được rồi."

Nàng ngây thơ rục rờ, chưa bao giờ cảm thấy một cái tiểu cô nương gia đi thanh lâu có gì không ổn.

Quách Tĩnh nhưng lại minh bạch, ở một bên nói ra: "Dung nhi, thanh lâu cái loại này địa phương, ngươi một cô nương gia như thế nào đi được?"

Hoàng Dung cái miệng nhỏ nhắn một tí, nói: "Ta trang điểm thành nam hài, chẳng phải được rồi."

Mấy người nghị định, lúc này vào thành chia nhau tìm kiếm. Chu Bá Thông võ công cao nhất, cùng Trần Tiêu một đường, phụ trách bảo hộ, Quách Tĩnh Hoàng Dung cùng Điền Bá Quang một đường, như vậy vạn nhất gặp được nguy hiểm, tổng còn có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Lúc này chỗ cửa thành vừa mới trải qua một hồi chém giết, dân chúng bị hù không dám ra môn, trên đường lớn khắp nơi đều là quan binh ở đây duy trì trị an. Trần Tiêu Chu Bá Thông hai người tiến vào Trịnh Châu thành về sau, một đường hướng đông tìm kiếm, không có chỉ trong chốc lát, bỗng nhiên thấy một đoàn quan binh, ước chừng gần trăm mười người, phần phật lập lao đến, cầm trong tay trường thương, đem Trần Tiêu Chu Bá Thông hai người bao bọc vây quanh.

Trần Tiêu không rõ ràng cho lắm, Chu Bá Thông bình thường cùng người đánh nhau số lần rất nhiều, Nhưng là cũng còn chưa thấy qua như vậy trận chiến, trong lúc nhất thời cũng thu hồi cười đùa tí tưng, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Cái kia đội quan binh vây quanh Trần Tiêu hai người về sau, chậm rãi phân ra ra, một người tiểu đội trưởng bộ dáng quan binh bước nhanh đến phía trước, hướng về phía Trần Tiêu hai người là được vung tay lên: "Bắt được!"

Trần Tiêu mắt thấy những cái...kia quan binh liền muốn lên tới bắt người, vội vàng hỏi: "Đội một chút, chúng ta làm sao vậy, làm gì vậy bắt người?"

Cái kia tiểu đội trưởng khinh thường lườm Trần Tiêu liếc, nói: "Tự chúng nháo sự, bên đường sát nhân, nơi này do đâu sao? Bắt được!"

Ặc, bị coi như cửa thành đánh nhau người giang hồ rồi. Lúc này thời điểm càng trốn càng dễ dàng sinh ra hiểu lầm, Trần Tiêu giữ chặt Chu Bá Thông tay, nói: "Chu đại ca, theo chân bọn họ đi một chuyến a, đừng động thủ, sinh ra hiểu lầm thì càng không có cách nào tìm người rồi."

Nghe xong Trần Tiêu lời mà nói..., Chu Bá Thông lúc này buông hai tay.

Mắt thấy hai người coi như phối hợp, cái kia làm quan thật cũng không khó xử hai người bọn họ, lúc này một đám người đại quy mô hướng Trịnh Châu phủ nha phương hướng tiến lên.

Đã đến phủ nha cửa lớn, Trần Tiêu xem xét, thiếu chút nữa không có bật cười —— Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung còn có Điền Bá Quang ba người thỉnh lĩnh cũng ở nơi đây.

Lúc này đây xem như bị một mẻ hốt gọn á.

Hoàng Dung vừa nhìn thấy Trần Tiêu, tranh thủ thời gian mở miệng hỏi: "Trần đại ca, ngươi không sao chứ?"

Trần Tiêu xông Hoàng Dung chớp chớp mắt, nói: "Không có việc gì, các ngươi đâu này?"

Quách Tĩnh đáp: "Chúng ta lại không có đánh nhau sát nhân, những...này bình gia không có khó xử chúng ta đấy."

Khả tốt cũng may, như vậy tốt xấu có thể dễ nói chuyện một ít.

Quan binh áp lấy năm người tiến vào phủ nha đại môn, lập tức liền có Huyện lệnh lên lớp, cái kia Huyện lệnh mặt chữ quốc, dáng người trung đẳng, ăn nói có ý tứ, thoát nhìn cực kỳ tinh anh, võ kinh hải đường mộc, quát: "Đường Hạ người phương nào? Vì sao không quỳ?"

Ặc, lão tử lạy trời quỳ xuống đất lạy phụ mẫu, Nhưng chưa bao giờ quỳ làm quan đấy, Trần Tiêu lúc này hét lớn: "Không quỳ không quỳ, chúng ta chuyện gì cũng không có phạm, không có quỳ lạy đạo lý!"

Cái kia Huyện lệnh một đôi mắt lạnh lẽo chăm chăm vào Trần Tiêu, đang muốn tái mở miệng câu hỏi, bỗng nhiên một giọng nói từ một bên vang lên, nói: "Viên huynh không cần nóng vội, đối đãi ta nhìn xem."

Nói xong một người từ một bên vòng vo tiến đến, ngồi ở đại đường phó vị bên trên.

Người nọ giữ lại một túm râu dài, huyết Thái Dương cao cao cổ lầy, lộ ra là võ công không thấp. Trần Tiêu càng xem càng cảm thấy nhìn quen mắt, bỗng nhiên tâm đó kêu lên: "Ah, ngài là đại Âm Dương sư Hoàng Thường đại nhân môn hạ, ta ở đây Lưu Chính Phong Lưu đại hiệp chậu vàng rửa tay lễ mừng bên trên bái kiến ngài!"

Người nọ nhìn xem Trần Tiêu, cao thấp đánh giá vài lần, bỗng nhiên cười ha ha, nói: "Ha ha, nếu như ta không có nhận lầm, người hẳn là Trần Tiêu Trần thiếu hiệp a? Tại hạ Trần Khang bình, lại nói tiếp chúng ta ngược lại là bốn gia, ha ha. Người tới cái kia, dọn chỗ."

Cái này quan viên, Nhưng chẳng phải đúng là ngày đó Lưu Chính Phong chậu vàng rửa tay cái kia một cái sao.

Nghe được Trần Tiêu mấy người cùng Trần Khang bình Trần đại nhân là quen biết cũ, Viên Huyện lệnh sắc mặt lập tức hòa hoãn không ít, nói: "Dọn chỗ."

Mất thấy hào khí lập tức hòa hoãn, Hoàng Dung ở một bên nhỏ giọng khen: "Trần đại ca, người được lắm đấy, hi hi."

Trần Tiêu mỉm cười, xem như trả lời.

Rất nhanh liền có nha dịch đưa lên năm cái Tiểu Mộc băng ghế, cả đám Trần Tiêu mấy người đã ngồi, Trần Khang bình hỏi: "Không biết Trần thiếu hiệp tới đây Trịnh Châu là vì..."

Trần Tiêu tự nhiên không thể để đi Quang Minh đình sự tình, chỉ (cái) chọn nhẹ đích nói: "Ta có một bằng hữu cùng chúng ta đi rồi ra, chúng ta tới đây là ý định tìm nàng đấy. Ân, là hăng sơn phái một cái Tiểu sư muội."

Trần Khang bình nghĩ nghĩ, chậm rãi lắc đầu nói: "Trước đó ở cửa thành xác thực là có người trong giang hồ dùng binh khí đánh nhau, hơn nữa chết không ít người, Nhưng là ta lại không nghe nói có hăng sơn phái ni cô bị thương. Ân, Trần thiếu hiệp chính là tên kia bằng hữu gọi..."

"Nghĩ Lâm, " Trần Tiêu đáp: "Gọi Nghĩ Lâm, ân, ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, nàng lá gan rất loại nhỏ (tiểu nhân), khẳng định không có sát nhân."

Trần Khang bình mỉm cười nói: "Hăng sơn phái đệ tử tự nhiên là đơn giản tuyệt sẽ không giết người. Chỉ là của ta xác thực là không có nghe phía dưới huynh đệ nói có hăng sơn phái người cái kia, cái này thật đúng là kỳ rồi."

Hắn nghĩ nghĩ, chậm rãi nói: "Như vậy đi, ta gọi phía dưới huynh đệ giúp đỡ mấy vị cùng một chỗ tìm kiếm, đến lúc đó có cái tin tức, liền thông tri mấy vị, như thế nào?"

Có chính thức lực lượng thăm thức tìm tòi, vậy thì tốt, Trần Tiêu nghe mặt mày hớn hờ, xông Trần Khang yên ổn ôm quyền, nói: "Tiên sinh cao thượng, tiểu đệ thật sự là cảm kích khôn cùng ah."

Trần Khang bình mỉm cười khoát tay áo, nói: "Trần thiếu hiệp trong giang hồ thanh danh vừa vắn rất tốt vô cùng cái kia, thật sự là quá khách khí. Sự tình không cần chờ, chúng ta cái này liền khởi hành."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 83: Định Dật sư thái- Dư Thương Hải

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Một đoàn người lúc này ra Trịnh Châu phủ nha, Trần Tiêu Chu Bá Thông mang khác gần trăm người, Hoàng Dung Quách Tĩnh Điền Bá Quang ba người cũng dẫn theo hơn một trăm người, triển khai thăm thục tìm tòi, không có chỉ trong chốc lát, Trần Tiêu liền nghe qua mê hoặc quan binh nói ra: "Vừa rồi có một hồng ảnh các người thấy không? Như trận gió tựa như, đi thật nhanh!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta còn tưởng rằng giữa ban ngày gặp quỷ rồi đây này."

Trần Tiêu nghe thầm vui, thầm nghĩ: "Xem ra Đồng Phương cô nương tìm cũng là sốt ruột ah, cũng may không có cùng những... này quan binh khó xử."

Một đám người kia lần lượt phổ nhỏ tách ra tìm tòi, Trần Tiêu mang theo Lão Ngoan Đồng mặc (đeo; xuyên) phổ qua thành phố, tìm gần nửa canh giờ, chợt nghe được bên người có một giọng cô bé gái gọi hân: "Trần Nhị ca, Trần Nhị ca!"

Quả nhiên là Nghi Lâm!

Trần Tiêu đại hỉ, tìm theo tiếng tìm đi, rốt cục ở đây một ngum đang đắp cái nắp vạc lớn bên trong đã tìm được Nghi Lâm.

Nghi Lâm nhìn nhìn chung quanh khắp nơi đều là quan binh, bị hù lại lùi về đầu đi, một hồi lâu sau thấy kia chút ít quan binh không có muốn động thủ bộ dạng, lúc này mới có chút sợ hãi theo trong chum nước chui ra.

Cũng may trong vạc không có nước, cuối cùng một bộ quần áo là không có tạc (bẩn).

Nghi Lâm vừa ra tới, liền bỏ nhào vào Trần Tiêu trong ngực, ô ô khóc lên, Trần Tiêu vỗ Nghi Lâm bả vai, an ủi nàng nói: "Đừng có gấp, có ta ở đây đây này." Lại đối với chung quanh quan binh nói ra: "Vất vả các vị binh gia rồi, bằng hữu của ta tìm được á. Đúng rồi, còn phải phiên toái binh gia thông tri hạ ta cái kia ba cái bằng hữu."

Những cái...kia quan binh dẫn đầu mắt thấy tìm được người rồi, hướng Trần Tiêu đạo âm thanh "Chúc mừng", lúc này dẫn người ly khai, tiến đến báo tin.

Trần Tiêu lôi kéo Nghi Lâm, trước cho Chu Bá Thông nói: "Nghi Lâm muội muội, vị này chính là Chu đại ca, cũng là người kết bái đại ca á." Nói xong đem mấy người kết bái sự tình cho Nghi Lâm nói.

Nghi Lâm trong mắt tràn đầy kinh hỉ, trên mặt vệt nước mắt còn chưa làm đi, nàng vốn là lớn lên cực kỳ xinh đẹp, lúc này quả nhiên là lê hoa đại vũ giống như, xông Chu Bá Thông vén áo thi lễ, Đềm Đềm kêu một tiếng: "Chu đại ca."

Chu Bá Thông ưa thích mặt mày hớn hờ, cao thấp dò xét Nghi Lâm, nói: "Cái này nữ oa oa tốt. Ân, về sau người chính là Thất muội rồi, Nhưng là ta cái này cũng không có gì lễ vật tiễn đưa người, đến ra, nữ oa oa, người học công phu không học?"

Lão Ngoan Đồng làm việc bừa bãi, muốn gọi hân hồ đồ xuống dưới, vậy cũng liền không dứt, Trần Tiêu tranh thủ thời gian ngăn lại, nói: "Chu đại ca, chúng ta hay (vẫn) là tranh thủ thời gian đi liên lạc địa điểm mới tốt, ân, còn phải tìm lớn nhất thanh lâu mới thành..."

Lại không nghĩ thốt ra lời này xong, Nghi Lâm bỗng nhiên lại gấp lên, giữ chặt Trần Tiêu ống tay áo, vội la lên: "Trần... Trần Ngũ Ca, người cứu cứu ta sự phụ, nhanh cứu cứu ta sự phụ ah! Sự phụ ta, sự phụ ta bị Dư Thương Hải bắt đi rồi!"

Nghi Lâm sự phụ? Hằng Sơn Định Dật? Bị Dư Thương Hải bắt?

Bọn họ như thế nào hội (sẽ) đánh nhau? Đúng đúng, đến thời điểm còn chứng kiến Hồng người hùng cùng la nhân kiệt thi thê, việc này rất là kỳ quặc ah. Trần Tiêu mang theo Nghi Lâm cùng Chu Bá Thông tìm một đầu yên lặng hẻm nhỏ, hỏi: "Nghi Lâm muội muội, Dư Thương Hải làm sao tới cái này? Định Dật sự thái thì như thế nào bị nắm, chộp hay sao?"

Nghi Lâm nhìn chung quanh một chút, lộ ra là sợ hãi một bên có người nghe lén, mắt thấy tả hữu không người, rồi mới lên tiếng: "Ta lúc trước vốn là ý định chạy đi quay trở lại Hằng Sơn, Nhưng là nửa đường chợt nghe có người nói Quý Hoa Bảo Điện bị Thanh Thành người đoạt đi, ta biết rõ cái kia Quý Hoa Bảo Điện một mực ở đây trên người của người, liền cùng sự phụ các sư tỷ đuổi đi theo."

Nói đến đây, Nghi Lâm trên mặt hiện ra sợ hãi biểu lộ, nói: "Chúng ta gặp được người của phái Thanh Thành, nào biết vừa thấy mặt Dư Thương Hải đã nói: 'Các người cũng là đến đoạt bảo điện đấy sao?' nói xong liền đánh nhau, Dư Thương Hải bốn sư cũng là thật cao, sự phụ ta đánh hân có điều, liền bảo chúng ta trước trốn. Ta muốn giúp đỡ sự phụ bề bộn, rồi lại không có bản lĩnh gì. Ta liền muốn, đã ta võ công thấp, vậy thì tuyệt đối không thể kéo sự phụ chân sau, liền cùng các sư tỷ cùng một chỗ dẫn đi những thứ khác Thanh Thành đệ tử, vừa đánh bên cạnh trốn."

"Về sau thiệt nhiều sư tỷ đều bị Thanh Thành cái kia những người này tổn thương á..., Nghi Thanh, nghi đồng, nghi tuyết, nghi oánh, nghi thư, Nghi Hình... Thiệt nhiều sư tỷ đều bị thương,... Cũng đã chết mấy cái, Thanh Thành đệ tử cũng bị chúng ta giết không ít."

"Về sau, về sau ta cùng với các nàng đi rồi ra. Một đường đi một đường trốn, đến nơi này thời điểm vậy mà lại bị bọn họ đuổi theo rồi, chỉ có điều khi đó nhưng lại bọn họ chạy trốn, đằng sau lại có rất nhiều người trong giang hồ ở đây đuổi theo bọn họ. Bên cạnh tìm lại được bên cạnh không ngừng gọi, nói 'Ồ bên kia, Quý Hoa Bảo Điện ở đây trong tay bọn họ!' các loại."

"Ta sợ bị bọn họ chứng kiến, trước hết tiến vào thành. Về sau, về sau Dư Thương Hải chạy tới, giết rất nhiều người giang hồ, có điều không bao lâu, đằng sau lại có hai cái Thanh Thành đệ tử áp lấy ba người tới, bên trong có sự phụ ta, còn có một nam một nữ, ta không biết. Ta sợ hân chứng kiến ta, giết ta diệt khẩu, bỏ chạy rồi, đầu ở cái này vạc lớn bên trong."

Nói đến đây, Nghi Lâm giữ chặt Trần Tiêu cánh tay, vội la lên: "Trần Ngũ Ca, Chu đại ca, cứu cứu ta sư phụ được không?"

Định Dật sư thái đã bị bắt? Đó là nhất định phải cứu đó a!

Chính nghĩ tới đây, bỗng nhiên hệ thống thanh âm truyền đến ——

"Chi nhánh nhiệm vụ gây ra: giải cứu Định Dật sư thái. Nhiệm vụ yêu cầu, không. Nhiệm vụ ban thưởng, căn cứ hoàn thành tình huống cấp cho."

Được, vừa vặn hai kiện sự tình cũng thành một sự kiện, cái kia còn có cái gì nói, Trần Tiêu vỗ vỗ Nghi Lâm lạnh buốt bàn tay nhỏ bé, hỏi: "Nghi Lâm mười mười, Định Dật sư thái bọn họ bị nắm, chớp đi nơi nào rồi, ngươi có biết hay không?"

Nghi Lâm mặc dù giấu ở vạc lớn bên trong, nhưng là ít nhất Dur Thương Hải hướng cái kia liền đi hay (vẫn) là tâm lý nắm chắc đấy, lúc này nói ra: "Lúc đương thời cái phái Thanh Thành đệ tử, ah, ta nhớ ra rồi, là Thanh Thành tứ tú Vu Nhân Hào, hẳn hỏi 'Sư phụ, chúng ta muốn đi đâu?' " sau đó Dur Thương Hải nói 'Càng là địa phương nguy hiểm bọn họ lại càng là muốn không đến.' sau đó bọn họ giống như một mực hướng đông nam phương hướng đi á."

Đông nam phương hướng, bên kia có cái gì?

Chính nghĩ tới đây, chợt nghe được một đạo thanh thúy nữ tử thanh âm vang lên, nói: "Trần đại ca, đã tìm được sao?"

Trần Tiêu quay đầu nhìn lại, đúng là nhận được tin tức Hoàng Dung cùng Quách Tĩnh Điền Bá Quang ba người đã đến. Vừa thấy Hoàng Dung, Trần Tiêu trong đầu bỗng nhiên linh quang lóe lên, tiểu cô nương này có thể rất thông minh, tranh thủ thời gian nói ra: "Hoàng Dung tới rồi, ta vị này Nghi Lâm mười mười sư phụ bị nắm, chớp đi rồi, tráo người của các nàng nói cái gì càng là địa phương nguy hiểm bọn họ lại càng là muốn không đến. Sau đó liền hướng đông nam phương hướng đi. Ngươi giúp đỡ ngăn lại, bọn họ có thể giấu ở thì sao?"

Hoàng Dung ở đây bên trên đi tới đi lui, vừa đi vừa nói: "Càng là địa phương nguy hiểm... Nói như vậy hẳn nói như vậy chắc chắn sẽ không là dân trạch rồi, khách sạn ngược lại là có khả năng. Có điều hẳn dẫn theo con tin, cái kia trở về nghĩ đến nhất định là muốn hỏi lời nói đấy, nói như vậy khách sạn ngược lại là bất tiện rồi. Ân, cần âm ý một ít địa phương. Cái kia chính là tửu quán, hoặc là —— "

Nói đến đây, mấy người liếc nhau, cùng kêu lên nói ra: "Thanh lâu!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 84: Cứu viện hành động

Converted by: là là la(tangthuvien)

Cái này thật đúng là thù được vãn khai mở hiện trắng sáng ah. Ai có thể nghĩ đến, đường đường phái Thanh Thành chương môn, sẽ đi đi dạo thanh lâu?

Chính là cái này Trịnh Châu thành lớn như vậy, thanh lâu tự nhiên không ít, ít nhất bọn họ đang tìm Nghi Lâm thời điểm, liền thấy được ít nhất tám mười gia. Nếu như vậy một nhà một nhà sư uổng dưới, sợ là cả đám lục soát thời điểm, Định Dật sư thái cùng hai người kia chắc chắn sẽ được đỡ nhiều lành ít.

Trần Tiêu vội la lên: "Chính là cái này nếu một nhà một nhà sư uổng dưới, đợi khi tìm được bọn họ thời điểm, Định Dật sư thái sợ là... Sợ là..."

Hoàng Dung nhưng lại mỉm cười nói: "Không cần phải gấp, đợi lát nữa nhất đẳng, ta bao ngươi nhất định tìm đến là được."

Trần Tiêu nghe nàng ngụ ý giống như là nắm chắc, hơn nữa trong nội tâm đối với Hoàng Dung trí kế cũng là rất bội phục, biết nàng lanh lợi, lúc này phóng khoáng ý chí.

Mấy người lại đợi một hồi, lúc này Hoàng Dung lập tức phổ Thượng Quan bình ít dần, mà bình thường dân chúng nhưng lại dần dần nhiều, rốt cục cười nói: "Đến lúc đó á."

Nói xong nhìn về phía Điền Bá Quang, nói ra: "Điền đại ca, ngươi khinh công tốt, chỉ để ý tại đây chút ít thanh lâu hậu viện đi đến một vòng, không cần một nhà một nhà dừng lại mảnh tra, chỉ cần nghe được nhà ai thanh lâu hậu viện có tiếng kêu thảm thiết, vậy thì nhất định đúng vậy. Nhanh đi, chúng ta tại bực này đợi."



Nàng thốt ra lời này xong, Trần Tiêu lập tức liền minh bạch, nói ra: "Đúng đúng, Dư Thương Hải bắt con tin, nhất định là muốn ép hỏi sự tình gì, đến lúc đó nghe xong có người tiếng kêu thảm thiết, cái kia nhất định không sai."

Điền Bá Quang bừng tỉnh đại ngộ, lúc này triển khai khinh công, trong nháy mắt liền đi xa.

Quả nhiên, chỉ có điều dừng gần nửa canh giờ công phu, Điền Bá Quang liền từ trên nóc nhà chạy trở về, vừa rơi xuống đất đã nói nói: "Tìm được lập tìm được á..., mọi người mau theo ta đến." Lúc này Điền Bá Quang cầm lấy Trần Tiêu Quách Tĩnh, Lão Ngoan Đồng cầm lấy Hoàng Dung Nghi Lâm, sáu người lên nóc nhà, hướng về đông nam phương hướng chạy như điên.

Chạy không bao lâu, phía trước xuất hiện một tòa đất đai cực kỳ rộng lớn thanh lâu, sáu người rón ra rón rén vây quanh hậu viện, tìm một chỗ cực kỳ không thấy được vị trí, leo tường mà vào, đi chưa được mấy bước đường, tiến vào một cái khá lớn sân nhỏ, rất nhanh liền nghe được theo một gian trong sương phòng truyền đến nữ tử tiếng cầu khẩn.

Mà ở cái kia sương phòng cửa ra vào, đang có bốn người trẻ tuổi tại hạ quân cờ.

Mặc dù bọn họ thay đổi quần áo, Nhưng Nghi Lâm hay (vẫn) là rất xa liếc liền nhận ra được, nhỏ giọng nói ra: "Chính là bọn họ, trong lúc này cái kia mặc (đeo; xuyên) áo lam trang phục đích chính là Vu Nhân Hào."

Lúc này thời điểm bỗng nhiên theo cái kia trong phòng truyền đến một hồi "Xoẹt" thanh âm, cùng lúc đó là được một tiếng thê lương cực kỳ nam tử tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ nghe một bà buồn rười rượi thanh âm hỏi: "Nói, 《 Tịch Tà Kiếm Phổ 》 ở đâu? Không nói, ta ngay tại trên người của nàng cũng tới thoảng một phát!"

《 Tịch Tà Kiếm Phổ 》!

Trần Tiêu bọn người lập tức liền đã biết, nguyên lai bị nắm, chộp cái kia đối với nam nữ, dĩ nhiên là Lâm Bình Chi cha mẹ, Lâm Chấn Nam cùng phu nhân của hắn!

Lúc này chỉ nghe một cái suy yếu giọng nam nói ra: "Đừng đụng phu nhân ta, đừng đụng phu nhân ta!"

Một cái khác đem (chiếc) nổi giận dùng dùng nữ nhân thanh âm vang lên: "Dư Thương Hải, ngươi phạm phải bức này ngập trời hành vi phạm tội, Phật tổ sẽ không bỏ qua cho ngươi đấy!"

Quả nhiên là Dư Thương Hải, bên trong cuối cùng nói chuyện đấy, nghĩ đến chính là Định Dật sư thái rồi.

Chỉ nghe Dư Thương Hải lại hỏi một câu: "Nói, Tịch Tà Kiếm Phổ ở đâu?"

Lâm Chấn Nam đáp: "Ta không biết cái gì Tịch Tà Kiếm Phổ... Nhà của chúng ta Tịch Tà Kiếm Phổ, đều là truyền miệng, không có ghi lại."

Dư Thương Hải khẽ nói: "Còn dám mạnh miệng, chưa thấy quan tài không rơi nước mắt." Sau đó mãnh liệt lại là một hồi "Xoẹt" thanh âm, truyền đến một hồi nữ nhân tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết.

Trần Tiêu bọn người ở tại rất xa bụi cỏ sau nghe da đầu run lên, lại không có biện pháp có thể muốn.

Lúc này một khi tùy tiện động thủ, Dư Thương Hải không phải giết người diệt khẩu không thể.

Ngán ngại yên tĩnh qua đi, chỉ nghe bên trong Dư Thương Hải còn nói thêm: "Nếu như hai người các ngươi còn không có nói, ta liền đi giết con của các ngươi Lâm Bình Chi! Gọi các ngươi Lâm gia đoạn tử tuyệt tôn!"

Lúc này chợt nghe được Định Dật sư thái mắng: "Phi, cái thứ không biết xấu hổ, Lâm Bình Chi đã gia nhập Hoa Sơn môn hạ, ngươi muốn đi giết, còn không có tư cách này!"

Thốt ra lời này xong, bỗng nhiên từ trong phòng truyền đến "BA~, BA~" hai tiếng cái tát thanh âm, Dư Thương Hải cả giận nói: "Thối ni cô! Ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi sao?"

Định Dật giận dữ, nói: "Có gan ngươi sẽ giết ta! Động thủ ah!"

Nghi Lâm nghe nước mắt chảy ròng, Nhưng là nàng cũng biết lúc này thời điểm một khi bạo lộ mục tiêu, Định Dật không thể không chết, chỉ có thể gát gao nhận xuống.

Chỉ nghe Lâm Chấn Nam cầu khẩn nói: "Dư chương môn, ngươi đã cầm 《 Quỷ Hoa Bảo Điển 》, làm gì vừa khổ khổ bức bách yêu cầu 《 Tịch Tà Kiếm Phổ ah 》..."

Dư Thương Hải khẽ nói: "Hồng người hùng cùng la nhân kiệt hai người bọn họ theo Trần Tiêu cái kia đã đoạt cái này 《 Quỷ Hoa Bảo Điển 》 không giả, Nhưng là ai biết vật này là thật hay giả? 《 Tịch Tà Kiếm Phổ 》 vốn là do 《 Quỷ Hoa Bảo Điển 》 diễn biến mà đến, hai tướng so sánh, mới biết có thể hay không luyện được. Không sợ nói cho các ngươi biết, ngươi Lâm gia cái này Tịch Tà Kiếm Phổ, ta không phải cảm không thể! Ngươi xương cốt cứng rắn (ngạnh), hừ hừ, đến lúc đó ta đem (chiếc) ngươi toàn thân xương cốt đều bóp nát, ta coi ngươi nói hay là không!"

Hắn cười dữ tợn âm tàn, Lâm phu nhân tỉnh thần cơ hồ hồng mắt, kêu lên: "Không, không muốn! Ta... Ta..."

Lúc này thời điểm Lâm Chấn Nam ở một bên quát: "Không thể nói, không thể nói ah! Ngươi không nói, chúng ta còn có một đường sinh cơ, ngươi nếu nói là rồi, hẳn tất sát chúng ta diệt..."

Hắn lời này nói cái gì gấp, Dur Thương Hải lúc trước một mực ở đây sảy [nướng] thiết bản(\*miếng sắt), chuẩn bị bị phỏng hắn, cả đám kịp phản ứng, Lâm Chấn Nam nghe được lời này ý tứ cũng đã nói ra.

Lâm phu nhân nghe xong lời này, lập tức trở lại vị ra, nếu không nói lời nói.

Dur Thương Hải giận dữ, tiến lên lại là "BA~ BA~" hai cái cái tát, mắng: "Bảo ngươi lăm miệng, bảo ngươi lăm miệng!"

Trần Tiêu bọn người ở tại bên ngoài, nhưng lại thúc thủ vô sách. Hiện tại con tin ở đây Dur Thương Hải trong tay, đừng nói bọn họ, cho dù ở địa cầu, gặp được loại này trong tay nắm giữ con tin bọn cướp, đó cũng là rất khó xử lý. Hơi chút một cái xử lý không tốt, chính là cá chết lưới rách kết cục.

Hoàng Dung đã ở một bên nghe được chứ gấp, Nhưng là loại này thời điểm, rồi lại có thể có biện pháp nào?

Bỗng nhiên tầm đó, Hoàng Dung con mắt đi lòng vòng, mãnh liệt nảy ra ý hay, nói: "Có biện pháp rồi." Lúc này mấy người đầu đụng phải cùng một chỗ, rất nhanh thương nghị thỏa đáng, Hoàng Dung bên này một mình một người bỏ đi, Trần Tiêu bọn người thì là trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Không có chỉ trong chốc lát, theo chỗ cửa lớn chậm rãi đi tới một cái một thân hồng nhạt quần áo thiếu nữ, trong tay bụng lấy một cái mâm gỗ, mâm gỗ bên trên thì là ấm trà chén trà, theo trong ấm trà còn chậm rãi bốc hơi nóng, truyền đến nhàn nhạt hương trà, nhìn về phía trên cái kia trà cho là vừa mới ngâm vào nước tốt.

Canh giữ ở sương phòng cửa ra vào Vu Nhân Hào bọn bốn người đang muốn ngăn trở, Vu Nhân Hào bỗng nhiên tầm đó ánh mắt sáng rõ, vây quanh cô gái kia tới tới lui lui vòng vo hai vòng, kinh hãi cô gái kia mãnh liệt lui ba bốn bước, gần thối lui đến cửa lớn, lúc này mới nhỏ giọng nói ra: "Các ngươi, các ngươi muốn làm gì?"

Nàng lời này nói tuy yếu ớt, thanh âm cũng là như con muỗi hừ hừ, nghe vào tai bên trong có ba phần sợ hãi, ngược lại giống như có bảy phần là trong lúc lơ đãng hấp dẫn.

Vu Nhân Hào hưng phấn thẳng chà xát tay, nói: "Ha ha, ha ha, tiểu nương tử này lớn lên thực tuấn." Bên cạnh hắn ba cái đồng môn sư huynh đệ cũng là một hồi thấp giọng cười dâm dăng.

Cô gái kia vội la lên: "Các ngươi, các ngươi tới nữa, ta muốn hô người rồi!"

Vu Nhân Hào bốn người hắc hắc thẳng tới gần tới, hạ giọng nói ra: "Ngươi gọi ah, ngươi gọi ah, gọi nát cổ họng cũng sẽ không có người đến cứu ngươi đây, hắc hắc, ha ha, ha ha ha ha!" Dur Thương Hải trong phòng, bọn họ cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, nếu không tất [nhiên] sẽ bị Dur Thương Hải dùng lại một chiêu giáo huấn.

Mà nhưng vào lúc này, Trần Tiêu cùng Chu Bá Thông hai người lập tức ánh mắt của bọn hắn toàn bộ tập trung đến cô gái kia trên người, lập tức nhẹ chân nhẹ tay toàn (chui vào) vào phòng.

Người này tiến đưa trà thiếu nữ, Nhưng chẳng phải đúng là Hoàng Dung sao?

Hoàng Dung nhìn trộm nhìn xem Trần Tiêu Chu Bá Thông hai người vào phòng, bỗng nhiên tầm đó đánh nát khay trà, "Ah nha" một tiếng thét lên.

Dur Thương Hải mãnh liệt cả kinh, quát lớn: "Người nào!"

Hắn lần này đầu, trong mắt mãnh liệt chỉ một quyền đầu vô hạn phóng đại, vậy mà đúng là xông hắn mà đến.

Cái này cả kinh có thể là không như bình thường, hắn thành danh nhiều năm, toàn thân thần kinh đã đến gần như phản xạ có điều kiện trình độ, lập tức không kịp đa tưởng, mãnh liệt hướng một bên tránh đi, chỉ có điều mặc dù là đã hiện lên Chu Bá Thông một quyền này, thực sự không tiếp tục pháp đối với Lâm Chấn Nam vợ chồng hạ thủ.

Chu Bá Thông một chiêu Không Minh Quyền, mục đích đúng là theo trong tay hắn cứu người. Lập tức cái này bước đầu tiên đã thành công, lúc này hướng Dur Thương Hải thẳng quần đi lên, sử (khiến cho) bên trên tả hữu vật nhau công phu, hai tay một tay hỏa điểm đao, một tay Không Minh Quyền, trong nháy mắt liền hướng Dur Thương Hải công bảy tám chiêu.

Muốn chiêu thức của hắn hạng gì tinh diệu, cái này mấy chiêu vừa ra, lập tức liền đem Dur Thương Hải triệt để ngăn chặn.

Có điều Dur Thương Hải trên giang hồ lưu lạc cái này rất nhiều năm, nhãn lực tự nhiên là có đấy, kinh nghiệm chiến đấu càng là phong phú vô cùng.

Chu Bá Thông khê động thượng thủ, Dur Thương Hải liền biết rõ mình không phải là cái này quái lão đầu đối thủ, lúc này bán đi cái sơ hở, người nhẹ nhàng hướng lui về phía sau đi, bỏ qua cho Định Dật, "Vù" một chương, vỗ vào Định Dật trên lưng!

"PHỐC —— "

Dur Thương Hải chưởng lực hạng gì lợi hại, một chưởng này đập thực, Định Dật lập tức cuồng phun một ngụm máu tươi, cả người đều đã bay đi ra ngoài, vừa vịn ngăn lại lao đến Chu Bá Thông.

Trần Tiêu cùng Chu Bá Thông giật dữ, hoàn toàn là phản xạ có điều kiện giống như bình thường liền đi lên cứu giúp, lại không nghĩ Dur Thương Hải cái này dĩ nhiên là giương đông kích tây sách lược, không đợi hai người đến đây, sớm đã lách qua Lão Ngoan Đồng, lại là một chưởng, công hướng Trần Tiêu!

Đúng lúc này trước đó luyện được kinh nghiệm chiến đấu xem như cứu được Trần Tiêu một mạng.

Hắn nếu là một chút kinh nghiệm không có, cái kia tất nhiên hội (sẽ) vô ý thức mau né đi. Nhưng là lúc này Trần Tiêu trải qua mấy ngày trước đây cùng Hoàng Hà tứ quý thực chiến huấn luyện, biết rõ loại này thời điểm càng trốn càng là nguy hiểm, đối phương một khi có lưu hậu chiêu, đó chính là đại phiền toái.

Cẩn chặt rằng, Trần Tiêu nâng lên tay phải, "Vù" một tiếng, liền hướng Dur Thương Hải công tới. Cứng đối cứng, liều mạng! Một chiêu này có thể nói là trước mắt Trần Tiêu một kích toàn lực, chỉ cần có thể ngăn cản Dur Thương Hải một khắc, Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông liền có thể lần nữa quán lên hắn!

Năm năm Tiên Thiên Vô Cực công công lực, một kích toàn lực!

"Oanh!"

Một tiếng tức giận bạo âm thanh vang lên, Trần Tiêu cuồng lui ba bốn bước, Dur Thương Hải tiến lên thế tử nhưng cũng là bị ngăn cản một ngăn.

"Đáng giận tiểu tử!"

Dur Thương Hải cảm thấy ngoài ý muốn, hắn vốn là có lưu vô cùng lợi hại hậu chiêu, vừa rồi chỉ cần cái này Trần Tiêu hơi chút một trốn, hắn liền có thể lập tức sử xuất hậu chiêu, một lần hành động giết chết cái này Trần Tiêu.

Tuy nhiên lại không nghĩ đến, Trần Tiêu cũng dám cùng hắn liều mạng, hơn nữa cái này Trần Tiêu nội lực cường độ, vậy mà đại ra bản thân ngoài ý liệu.

Lúc này muốn lại lần nữa công hướng Trần Tiêu, đã vô cơ hội (sẽ), dứt khoát cắn răng một cái, liều mạng cứng rắn (ngạnh) lần lượt lập tức quán tới Lão Ngoan Đồng một chiêu hỏa diễm đao, sau đó hắn vậy mà mượn lực phản chấn, lập tức vọt tới Lâm Chấn Nam vợ chồng trước mặt, đưa tay lại là cho Lâm Chấn Nam vợ chồng mỗi người một chưởng, về sau "Phù phù" một tiếng, theo cửa sổ thẳng xuyên ra ngoài, đảo mắt biến mất ở đây trong bóng tối.

Chỉ ở không trung lưu lại một chuỗi huyết châu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 85: Nhiệm vụ thất bại!

Converted by: là là la(tangthuvien)

Àn, giống như có không ít thư hữu nghi hoặc về Chu Bá Thông thực lực, ta giải thích thoáng một phát —— Hoàng Thường không chết, Cửu Âm Chân Kinh vẫn còn đại nội, trước mắt Chu Bá Thông còn không có học cửu âm, Dur Thương Hải cùng Nhạc Bất Quần đại khái ngang hàng, cho nên Chu Bá Thông hiện tại so Dur Thương Hải lợi hại nhưng là còn làm không được miểu sát trình độ.

Mặt khác về Cửu Ma Trí —— mọi người không muốn bắt tất cả sách phần cuối lúc tất cả đại cao thủ trạng thái đến so sánh ta cái này vừa khúc dạo đầu đích nhân vật ah, quyển sách trước mắt mới hơn hai mươi vạn chữ ah... Còn có rất nhiều che dấu nb nhân vật không có xuất hiện, Quách Tĩnh liền Hằng Long cũng còn không có học đây này...

Xem các vị bình luận sách rất được tôn thương ah —— cho nên sáng sớm cầu phiếu, nước mắt chạy ah!

Hỗn hợp bối cảnh, mọi người vật có chút thay đổi đây là tránh không được tích, cho nên mọi người không nên giạt mình.

---

Lần này biến cố phát sinh cực nhanh, hai người muốn đuổi theo, đã là không kịp.

Trần Tiêu tranh thủ thời gian tới trước Định Dật sur thái bên người, hỏi: "Sur thái, sur thái người có khỏe không? Ta là Trần Tiêu, ta là Trần Tiêu ah!"

Định Dật sur thái hai mắt vô thần nhìn Trần Tiêu liếc, bỗng nhiên tầm đó khỏe miệng giật giật, nói ra: "Là người đã đến rồi, người... Người chứng kiến Nghi Lâm sao?"

Trần Tiêu hai mắt chứa nước mắt, nói: "Thấy được, nằng ngay tại bên ngoài, ngay tại bên ngoài."

Định Dật nói: "Vậy là tốt rồi... Vậy là tốt rồi... Trần công tử, thỉnh nhất định phải... Muốn hảo hảo đấy... Chiều cổ tốt Nghi Lâm..."

Trần Tiêu lớn tiếng nói: "Ta biết rồi, ta biết rồi!"

Định Dật sur thái bỗng nhiên hai mắt tròn to, kêu lên: "Giết Dư Thương Hải, giết dư... Thương Hải!"

Sau đó toàn thân mềm nhũn, như vậy chết rồi!

Cùng lúc đó, Trần Tiêu trong đầu truyền đến hệ thống thanh âm——

"Chi nhánh nhiệm vụ: cứu vớt Định Dật sur thái chấm dứt. Nhiệm vụ đánh giá ở bên trong, thỉnh chờ một chút..."

"Nhiệm vụ đánh giá hoàn tất. Nhiệm vụ hoàn thành đẳng cấp: thất bại. Khấu trừ {Kí Chủ} hai năm tu vị, giảm hồ uy vọng, giảm xuống một điểm."

Đờ đẫn nghe hệ thống thanh âm, Trần Tiêu lại đối với nhiệm vụ thất bại trừng phạt hoàn toàn không có bất kỳ ở ý.

Vô luận như thế nào, Định Dật sur thái đều là chết rồi. Hai năm tu vị cùng cái này nhân mạng so với, lại có thể được cho cái gì?

Nhân mạng... Đúng rồi, nhân mạng!

Lâm Chấn Nam!

Trần Tiêu Tam bước cũng làm hai bước chạy đến Lâm Chấn Nam bên người, hỏi: "Lâm tiên sinh, Lâm tiên sinh!" Lại lắc Lâm phu nhân: "Lâm phu nhân, Lâm phu nhân!"

Lâm phu nhân đã không có nửa điểm tiếng động, cuối cùng Lâm Chấn Nam còn biết chút võ công, chậm rãi mở to mắt, cực kỳ suy yếu nhìn Trần Tiêu liếc, nói: "Vâng... Là ai?"

Trần Tiêu trả lời: "Ta là Trần Tiêu, là Lâm Bình Chi bằng hữu! Lâm Bình Chi bây giờ là phái Hoa Sơn Nhạc Bát Quân đồ đệ, hần hiện tại rất tốt, hiện tại rất tốt!"

Lâm Chấn Nam nhìn Trần Tiêu liếc, chậm rãi nói: "Là bình chi đấy... Bằng hữu?"

Trần Tiêu hưng hăng gạt đầu, nói: "Đúng, đúng!"

Lâm Chấn Nam khỏe miệng lộ ra một tia thoả mãn mỉm cười, nói: "Vậy là tốt rồi... Vậy là tốt rồi..." Nói xong, ho khan hai tiếng, nhổ ra một ngụm máu tươi, lúc này mới tiếp tục nói: "Ta phải.. Không thành được rồi... Trần thiếu hiệp, nếu là có cơ hội, giúp ta chuyển cáo hạ bình chi... Liên nói.. Phúc Châu hướng mặt trời ngó hẻm khu nhà cũ (tổ tiên để lại) dậm (ở bên trong) vật... Là nhà chúng ta tổ truyền đồ vật... Lại để cho hần hảo hảo đảm bảo... Ông cố Lâm Viên đồ từng có di huấn... Chúng ta Lâm gia tử tôn không được lật xem... Nếu không hậu hoạn vô cùng..."

Lời này nói xong, Lâm Chấn Nam bỗng nhiên lại mỉm cười thoáng một phát, lẩm bầm nói: "Bình chi... Bình chi..." Đầu nghiêng một cái, tại chỗ khí tuyệt.

Nhẹ nhàng xoa ba người bọn họ hai mắt, Trần Tiêu cùng Chu Bá Thông liếc nhau, đồng thanh nói: "Bên ngoài!" Lúc này theo trong sương phòng vọt ra.

Lúc này bên ngoài chiến đấu đã đạt đến gay cấn.

Nguyên Honda Bá Quang thời điểm hơn xa tại cái này bốn cái phái Thanh Thành đệ tử, Nhưng là Nghi Lâm thực lực không cao, Quách Tĩnh cũng không quá đáng liền miễn cưỡng cường, Vu Nhân Hào bọn bốn người tại nghe trong phòng tiếng đánh nhau vang lên, đã biết hôm nay đại thế đã mất, căn cứ giết một cái liền lợi nhuận một cái tâm tư, bốn người chỉ để ý hướng về phía yếu nhất Nghi Lâm trên người mời đến, trong lúc nhất thời Điền Bá Quang vì bảo hộ Nghi Lâm cái này Thất muội, mười chiêu trong lúc (ở giữa) ngược lại là có chín chiêu đều là áp dụng thủ thế.

Trần Tiêu Lão Ngoan Đồng từ trong phòng đi ra, đang muốn tiến lên hỗ trợ, lại bỗng nhiên một tiếng kinh thiên tiếng hét phần nộ vang lên.

Đó là một nữ tử thanh âm

Ngữ khí gần như phần nộ tới cực điểm: "Dám đụng đến ta muội muội! Chết!"

Một đạo màu đỏ bóng người phảng phất sấm sét giống như bình thường cắm vào chiến đoàn, sau đó "Phanh" một tiếng trầm đục âm thanh vang lên, Vu Nhân Hào bọn bốn người thân thể toàn bộ đều đã bay đi ra ngoài, đúng là Đông Phương Ngọc dùng nhanh vô cùng tốc độ liên tục đánh ra bốn chưởng, nghe liền phảng phất là một thanh âm giống như bình thường.

Một chiều giết phải Thanh Thành bốn người đệ tử, Đông Phương Ngọc nhưng lại xoay người, cánh tay đều kích động run rẩy lên, chậm rãi đi vào Nghi Lâm trước mặt.

Nghi Lâm chứng kiến Đông Phương Ngọc, vui vẻ nói: "Đông Phương tỷ tỷ!"

Đông Phương Ngọc không trả lời, chỉ là hỏi: "Người... Người xuất gia trước đó danh tự, phải hay là không gọi bạch phượng lâm?"

Nghi Lâm nghe xong vấn đề này, lập tức sững sờ ra, kinh ngạc nói: "Người... Làm sao người biết hay sao?"

Đông Phương Ngọc lại hỏi: "Người có phải hay không trên cánh tay trái có một khóa hồng nốt ruồi, người có phải hay không có một tỷ tỷ gọi bạch phượng ngọc?"

Lúc này thời điểm Nghi Lâm cho dù lại đàn cũng đã cảm giác đi ra, hai mắt trong lúc (ở giữa) bỗng nhiên nước mắt thẳng chảy xuống, như thủy tinh nước mắt lạch cạch lạch cạch xuống mắt, run giọng nói ra: "Người là Ngọc tỷ tỷ, người là Ngọc tỷ tỷ!"

Đông Phương Ngọc từ trong lòng ngực móc ra hai cái túi thơm, cái kia hai cái túi thơm vẻ ngoài giống như đúc, đều là màu lam nhạt, thượng diện dùng chỉ đỏ thanh tú hai cái nho nhỏ như ý đồ án. Chỉ có điều một cái là ngọc chữ, cái khác thì là cái lâm chữ.

Lúc này cái này hai cái túi thơm một lấy ra, Nghi Lâm cũng nhận không được nữa, một đầu đâm vào Đông Phương Ngọc trong ngực, gào khóc.

Tê tâm liệt phế tru lên.

Giống như là muốn đem (chiếc) nhiều năm như vậy ủy khuất, một lần toàn bộ cho khóc lên giống như: bình thường.

Đông Phương Ngọc cũng là mặt mũi tràn đầy nước mắt. Nàng tìm cô muội muội này, trọn vẹn tìm mười năm. Hôm nay dưới cơ duyên xảo hợp, rốt cục bị nàng đã tìm được.

Trần Tiêu biết rõ hai người có nhiều chuyện muốn nói, cho mấy người khác đưa mắt liếc ra ý qua một cái, lúc này cùng một chỗ vào nhà, đem Định Dật sư thái cùng Lâm Chấn Nam vợ chồng thi thể, theo trong phòng cho giờ lên đi ra.

Trần Tiêu xông Điền Bá Quang nói: "Tam ca, còn phải phiền toái người thoáng một phát, tìm cỗ xe ngựa, đem (chiếc) thi thể của bọn hắn tống xuất thành đi."

Điền Bá Quang nhẹ gật đầu, rất nhanh liền đi.

Không có chỉ trong chốc lát, Nghi Lâm cùng Đông Phương Ngọc vành mắt hồng hồng đã đi tới, Nghi Lâm xông Trần Tiêu thi lễ một cái, nói: "Trần... Trần Ngũ Ca, cảm ơn người."

Trần Tiêu biết trong nội tâm nàng khó chịu, vỗ vỗ nàng nhu nhược bả vai, nói: "Đừng quá thương tâm rồi. Ta đã gọi Tam ca đi tìm xe ngựa, một hồi đem bọn họ vận ra khỏi thành đi, chúng ta tìm phong thủy địa phương tốt, đem (chiếc) Định Dật sư thái trước chôn cất đi à nha."

Nghi Lâm nhẹ nhàng đáp ứng, cuối cùng, bị từ đó ra, lại bỏ nhào vào Định Dật sư thái trên thi thể gào khóc.

Lúc này thời điểm Đông Phương Ngọc mới đưa cả kiện sự tình chân tướng, từ đầu tới đuôi nói một lần.

Nguyên lai, lúc ấy ngoại tộc xâm lấn, Đông Phương Ngọc lập tức địch binh giết vào thành trong vòng (bên trong), lúc này đem Nghi Lâm giấu ở một cái vạc lớn ở bên trong, nàng tức thì đem (chiếc) địch nhân dẫn xuất thành đi, lúc này mới được bảo vệ Nghi Lâm không chết.

Về sau, vừa vận Định Dật sư thái trải qua, phát hiện Nghi Lâm, liền thu xuống trở thành đồ đệ.

Nghi Lâm nguyên danh bạch phượng lâm, gia nhập hằng sơn phái về sau, nàng cái kia đồng lứa đệ tử đều dùng nghi chữ mở đầu, liền đổi tên là Nghi Lâm.

Ở đây hằng sơn phái ở bên trong, Định Dật sư thái mặc dù tính tình nóng nảy, Nhưng là thật sự chính là cái bao che khuyết điểm đích nhân vật. Những... này đệ tử phạm là có gì sai lầm, Định Dật sư thái tất [nhiên] Nghiêm gia khiển trách. Nhưng là nếu là các nàng ngoài chốn người khi dễ giễu cợt, Định Dật sư thái tất nhiên sẽ đi lấy lại danh dự, cho các nàng hạ giận.

Thời gian dài, Nghi Lâm cái này đồng lứa Hành Sơn đệ tử cảm Định Dật coi như mẫu thân giống như: bình thường kính trọng.

Hôm nay Định Dật qua đời, Nghi Lâm như thế nào hội (sẽ) không thương tâm.

Lại nói tiếp lúc trước Nghi Lâm cùng Đông Phương Ngọc ở đây Hành Dương trong huyện thành bá kiến một lần, chỉ có điều lúc ấy hai người ai cũng không có nghĩ tới phượng diện này.

Đông Phương Ngọc sửa lại danh tự, Nghi Lâm cũng sửa lại danh tự, hơn nữa hai người lập trường không giống như vậy, cũng sẽ không đa tương.

Hôm nay hết thấy rốt cục biết rõ ràng, lúc này tỷ muội quen biết nhau, trong nội tâm thật là vừa vui vừa thương xót.

Vừa khóc một hồi, Đông Phương Ngọc lúc này mới đi tới, nâng dậy Nghi Lâm, cho nàng lau khôe mắt nước mắt, nói: "Muội muội, Định Dật đã bị chết, đừng quá thương tâm rồi. Cùng ta quay trở lại Hắc Mộc Nhai a, ta nhớ được trước kia ta liền đã từng nói qua muốn ngươi cho ta giáo thứ hai Thánh Cô, hôm nay vừa vãn."

Nghi Lâm ngay từ đầu còn muốn cự tuyệt, Nhưng là bờ môi giật giật, rồi lại thật sự không biết nói cái gì đó mới tốt.

Một hồi lâu về sau, Nghi Lâm chợt thấy đứng ở một bên Trần Tiêu, hai hàng nước mắt lại chậm rãi chảy xuống, nói ra: "Ta... Ta..."

Lúc này thời điểm chung quanh mấy người cũng đều xông tới, Trần Tiêu nói ra: "Thất muội, đi Hắc Mộc Nhai a, ngươi cùng tỷ tỷ đã đi ra cái này rất nhiều năm, khó khăn mới gặp nhau, Định Dật sư thái lại đã đi..."

Nghi Lâm do dự nói: "Cái kia, ta đây về sau chẳng phải là không thể mỗi ngày niệm Phật rồi hả?"

Đông Phương Ngọc ôn nhu nói: "Phật tại trong lòng, ngươi ưa thích, ở đây Hắc Mộc Nhai cũng đại đáng tiếc được."

Nghi Lâm còn có chút hạ bất định chủ ý, rốt cuộc là Hoàng Dung tâm tư Linh Lung, bỗng nhiên nói ra: "Nghi Lâm tỷ tỷ, ngươi bên trên Hắc Mộc Nhai, trở thành Thánh Cô, Nhưng dùng lại để cho thần giáo đệ tử thiếu giết những người này, đây chính là đại công đức, so mỗi ngày quang niệm kinh hiểu thắng nhiều á."

Nghi Lâm tâm địa cực kỳ thiện lương, bình thường ở đây hăng sơn phái trong công phu luyện được thiếu, Phật niệm lại nhiều. Lúc này nàng có thể cùng tỷ tỷ quen biết nhau, trong nội tâm càng là xác định những tên này đều là Phật tử công lao, lúc này nghe xong Hoàng Dung vừa nói, trong nội tâm cũng hiểu được rất có đạo lý, bất quá vẫn là nhỏ giọng hỏi: "Tỷ tỷ, hôm nay chúng ta có thể quen biết nhau, cái này nhất định đều là Phật tử công lao, chờ đến Hắc Mộc Nhai, ta muốn lễ Phật ba tháng, tỷ tỷ đáp ứng ta được không?"

Đông Phương Ngọc sờ lên Nghi Lâm tóc, cười nói: "Ngươi muốn thế nào, được cái đó."

Nghi Lâm lại nói: "Cái kia tỷ tỷ, về sau ngươi thấy Hằng Sơn phái cái kia chút ít các sư tỷ, hãy bỏ qua các nàng được không? Các nàng... Các nàng cùng ta đồng dạng, đều là số khổ người."

"Tốt." Đông Phương Ngọc cười nói: "Ngươi nói như thế nào là được như thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 86: Ngọc tỷ tỷ!

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Hoàng Dung ở một bên xem mắt đục đỏ ngầu, nàng cũng liên tưởng tới mình cũng là một cái không có mẹ đáng thương hài tử, cuộc đời ngoại trừ Tình ca ca thật sự đối với nàng tốt bên ngoài, còn chưa bao giờ có nữ hài tử khác đối với nàng thân thiết. Nàng xuất thân Đào Hoa đảo, đối với cái này trên giang hồ chính tà chuyện giữa không có nửa điểm khái niệm, hết thảy thẳng thẳng gây nên, lúc này nhìn, chỉ cảm thấy nói không nên lời hâm mộ, bỗng nhiên nói ra: "Ngọc tỷ tỷ, Lâm tỷ tỷ, ta... Ta cũng là cái không có mẹ hài tử, ta cũng muốn có tỷ tỷ có thể bảo hộ ta..."

Lời này nói xong, Hoàng Dung vành mắt cũng đỏ lên.

Đông Phương Ngọc nhìn nhìn Hoàng Dung, tiểu cô nương này cũng là ngây thơ lãng mạn, lại vừa lúc cùng Nghi Lâm tuổi tác tương tự, nàng cùng Nghi Lâm hai người nếu là kết thành tỷ muội, cũng là kiện chuyện tốt, lúc này gật đầu, cười nói: "Tốt."

Nghi Lâm làm người thiện lương, liền phảng phất một trương giấy trắng đồng dạng không nhiễm một hạt bụi, Hoàng Dung nhưng lại hoạt bát khiêu thoát : nhanh nhẹn, lanh lợi một cái, hai người cùng một chỗ, ngược lại là thật đúng giúp nhau đền bù, thật sự là không thể tốt hơn.

Lúc này thời điểm Điền Bá Quang theo ngoài tường nhảy tiến đến, nói: "Xe ngựa đã chú ý tốt rồi, chúng ta đi thôi."

Cùng hán cùng đi đấy, lại vẫn có Hoàng Thường môn đồ, Trần Khang bình.

Trần Khang bình vừa mới tiến đến, liền đi trước kiểm tra thi thể, về sau hỏi Trần Tiêu nói: "Mấy người kia phải..."

Trần Tiêu sắc mặt cực kỳ bi ai, chậm rãi nói ra: "Dư Thương Hải đã hạ thủ, mấy người kia là đồ đệ của hắn."

Trần Khang bình nhẹ gật đầu, nhìn về phía đứng ở một bên Đông Phương Ngọc, bỗng nhiên ôm quyền, thật sâu vái chào, nói ra: "Vị này nghĩ đến chính là phương đông giáo chủ rồi, hạnh ngộ hạnh ngộ. Tại hạ sư tôn là Hoàng Thường."

Đông Phương Ngọc thân nhiên nói: "Àn, các người tin tức ngược lại là linh thông. Chuyện nơi đây, người xem rồi xử lý a."

Đây chính là có thể cùng đệ sư Hoàng Thường so sánh đích nhân vật, Trần Khang bình nào dám cùng nàng nói điều kiện, lúc này nói ra: "Tại đây ta xử lý thuận tiện."

Đã có chính thức xử lý, sự tình tự nhiên đơn giản nhiều.

Mấy người ôm lấy Định Dật sư thái ba người thi thể, ở đây mướn đến trong xe ngựa sắp đặt tốt, một đoàn người lúc này đi ra khỏi thành.

Trịnh Châu khoảng cách phái Hoa Sơn ước chừng sáu bảy ngày lộ trình, khoảng cách Hằng Sơn đã có thể xa, mấy người thương nghị thoáng một phát, Lâm Chấn Nam vợ chồng nhĩ từ Lâm Bình Chi đã gia nhập Hoa Sơn, cái này Lâm Chấn Nam vợ chồng thi thể vận hướng Hoa Sơn, cũng là tới kịp, hơn nữa Hoa Sơn là từ tại đây đi Côn Lôn Sơn phải qua đường, vừa vận thuận tiện.

Về phần Hằng Sơn, đường xá xa xôi, cả đám Định Dật sư thái di thể vận đến chỗ đó, sợ là đã sớm hư thối, lúc này Điền Bá Quang lại trở về thành dặm (ở bên trong) một chuyến, mua không ít hương liệu tinh dầu trở về, lại sai người vận đến ba khẩu quan tài, đem (chiếc) Lâm Chấn Nam vợ chồng thi thể an bài thỏa đáng, về sau một đoàn người đã đến thành tây ba mươi dặm tả hữu một tòa núi nhỏ trước, đào tốt vũng hồ, đem nở rộ lấy Định Dật sư thái thi thể quan tài, coi chừng cẩn thận chôn đi vào.

Lập tức mộ bia, Nghi Lâm hướng về phía Định Dật sư thái nhỏ nhỏ phần mộ cung kính dập đầu ba cái, chắp tay trước ngực, nói: "Sư phụ, đệ tử Nghi Lâm đã tìm được Ngọc tỷ tỷ, Ngọc tỷ tỷ bảo ta cùng nàng đi Nhật Nguyệt giáo, đệ tử không dám có vi, về sau sợ là không thể ở đây Hằng Sơn ngày ngày niệm Phật rồi, mong rằng sư phụ tha thứ."

"Có điều đệ tử về sau mỗi ngày đều hướng Phật tổ cầu phúc, cầu Phật tổ phù hộ ta hằng sơn phái các vị sư tỷ các sư phụ."

Hai câu này nói cho hết lời, Nghi Lâm lại cung kính lại dập đầu ba cái khấu đầu, cuối cùng thật sự nhịn không được, gào khóc.

Như thế khóc gần nửa canh giờ, lúc này mới tâm tình chuyển khá hơn một chút, phục hồi tinh thần lại.

Hoàng Dung ở một bên xem thương tâm, cùng Nghi Lâm đã ở một bên quý xuống, nói: "Đệ tử Hoàng Dung, muốn cùng Nghi Lâm tỷ tỷ kết làm tỷ muội. Nghi Lâm tỷ tỷ sư phụ, cũng là của ta nửa người sư phụ, kính xin Định Dật sư phụ chịu đệ tử cúi đầu." Nói xong cũng là ba cái khấu đầu, hai người cái này liền xem như kết thành tỷ muội. Nghi Lâm so Hoàng Dung lớn hơn hai tháng, là tỷ tỷ, Hoàng Dung là được muội muội rồi.

Lúc này Trần Tiêu ở một bên an ủi nói: "Đừng quá thương tâm rồi. Định Dật sư thái nhập thổ vi an, coi như là quang vinh treo lên thế giới cực lạc."

Giống như: bình thường đệ tử cửa Phật đối với sinh tử xem tương đối phai nhạt một ít, nghe được Trần Tiêu nói như thế, Nghi Lâm cuối cùng là ngừng tiếng khóc.

Mấy người dọn dẹp một chút tâm tình, một đường hướng tây xuất phát.

Hôm nay đến buổi tối, Trần Tiêu tùy tiện tìm chỗ dốc núi, ngâm trong mồm xưa nay cò đuôi chó, nằm xuống.

Nhìn xem đầy trời ánh sao sáng, thật dài thở dài, khe khẽ thở dài: "Ai..."

Bên người một hồi từng cơn gió nhẹ thổi qua, hồng ảnh lóe lên, Đông Phương Ngọc xuất hiện tại hắn bên cạnh, ôn nhu nói: "Đang suy nghĩ gì?"

Trần Tiêu xoay người, nhìn xem Đông Phương Ngọc dưới ánh trăng khuôn mặt, lẩm bẩm nói: "Ta suy nghĩ, nếu như cái kia Hàn Băng bỗng nhiên trúng hoà không được người cái này Quỷ Hoa Bảo Điện dương độc, vậy phải làm thế nào? Người đến lúc đó sẽ giết hay không ta?" Nghĩ nghĩ, Trần Tiêu lại hỏi: "Còn có ah, lúc này đây gặp được Minh giáo làm không tốt phải đại đánh một hồi, chúng ta cứ như vậy điểm người, có thể làm sao?"

"Ta đã bảo ta giáo bốn vị hộ giáo trưởng lão đi đâu xuất phát. Có bọn họ xung phong, người sợ cái gì?" Đông Phương Ngọc tại bên cạnh hắn ngồi xuống, thân nhiên nói: "Về phần Hàn Băng Miên Chương... Cùng lắm thì còn muốn những biện pháp khác, người cái này người như thế nào như vậy lẽ mề."

Trần Tiêu nhưng lại mỉm cười nói: "Cái này gọi là quan tâm sẽ bị loạn nha. Đông Phương cô nương, nếu ta muốn đích phương pháp xử lý thật sự không dùng được chỗ, người hội (sẽ) giận ta sao?"

Đông Phương Ngọc nghĩ nghĩ, chậm rãi nói ra: "Không biết. Àn, đừng tổng Đông Phương cô nương Đông Phương cô nương bảo ta, nghe không được tự nhiên."

"Cái kia tên gì?"

Trần Tiêu hỏi: "Bảo người ngọc cô nương? Cô nương? Nếu không gọi muội tử?" Hắn nói cái này mấy cái xưng hô sẽ không một cái dễ nghe đấy, đến cuối cùng hay (vẫn) là dứt khoát học Nghi Lâm: "Nếu không ta bảo người Ngọc tỷ tỷ a, người là giáo chủ, bảo người âm thanh tỷ tỷ không tính quá phận a?"

Đông Phương Ngọc sắc mặt thoáng khá hơn một chút, trả lời: "Tùy người a." Nói thờ dài một hồi: "Những năm này lại để cho Nghi Lâm ăn hết không ít khổ." Nàng gọi Nghi Lâm gọi thói quen, về phần vốn tên là, như vậy tầm mười năm không có gọi, ngược lại là gọi không quen, hơn nữa mỗi lần gọi vốn tên là, mình cũng cảm giác, cảm thấy không được tự nhiên, liền dứt khoát không thay đổi rồi.

Trần Tiêu tự nhiên biết rõ Đông Phương Ngọc đây là vừa mới gặp được thất lạc nhiều năm thân nhân, tâm tình phập phồng quá lớn, muốn khuyên nhủ, lại đột nhiên cảm giác được không biết nên mở miệng như thế nào.

Hai người một cái nằm một cái ngồi, như vậy ngây người một hồi, Đông Phương Ngọc đột nhiên hỏi: "Nói nói quá khứ của người a. Người cái này Quang Minh tả sứ xuất thân lai lịch, ta muốn biết."

Trần Tiêu lại không đáp hẳn, ngược lại hỏi: "Ngọc tỷ tỷ, người nói trước đi về sau người gọi ta cái gì?"

Đông Phương Ngọc nhìn Trần Tiêu liếc, PHỐC một tiếng, che miệng cười nói: "Vậy sau này ta bảo người Tiêu đệ đệ a."

"Tiêu đệ đệ... Tiêu đệ đệ..."

Trần Tiêu tức giận nói: "Người khi để người, không để ý tới người rồi!" Nói xong liền quay đầu đi.

"Tức giận?" Đông Phương Ngọc khẽ cười một tiếng, bỗng nhiên khẽ thờ dài một tiếng, nói: "Cái kia hay (vẫn) là bảo người Trần Tiêu a, ta cũng hiểu được Tiêu đệ đệ xưng hô thế này không dễ nghe."

"Trần Tiêu liền Trần Tiêu a."

Trần Tiêu nhìn lên trời không trung đầy sao, cảm thụ được thích ý gió mát, cắn cổ đuôi chó, lẩm bẩm nói: "Ta là từ nhỏ không cha không mẹ đã hải tẩu, không có người quản không có người giáo, cả đời lao đao cuối cùng không có chết đói. Từ nhỏ hâm mộ nhất đúng là nhà người ta hải tẩu cũng có thể khắp nơi gặp rắc rối, đã xong quay trở lại cha mẹ trong ngực khóc nhè làm nũng."

"Còn có người cho mua đường kẹo ăn, về đến nhà cơm đều là có sẵn đấy, ngại không thể ăn còn có thể hờn dỗi không ăn."

"Chính là ta không có, không có cái gì. Khi đó ta cũng muốn vò đã mở lại sứt, một ngày khắp nơi nghịch ngợm gây sự, Nhưng là ta không thể. Không hảo hảo cố gắng, tương lai lên không được tốt đại... Không học vài thứ, phải chết đói. Kỳ thật khi đó tuổi còn nhỏ đấy, chính là muốn chứng minh chính mình cùng cái khác hải tẩu đồng dạng. Nhưng là lần đó bị thương trở về nhìn xem cái kia trống rỗng căn phòng, không phải mình một mình một người ở đằng kia khóc nhè?"

Nói đến đây, Trần Tiêu khóe mắt chậm rãi trượt xuống hai hàng nước mắt, hung hăng kéo ra cái mũi, bỗng nhiên lại cười lên ha ha, mắng: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, liền vì vậy, từ nhỏ ngược lại tập thể ngược lại là không ăn qua cái gì thiếu (thiệt thòi), ha ha, hôm nay ta đã có bảy cái huynh đệ tỷ muội, còn có Ngọc tỷ tỷ rất tốt với ta, ha ha, ha ha!"

Hắn bên này rơi lệ một bên cười ha ha bộ dạng, xem ở đây ngồi ở một bên Đông Phương Ngọc trong mắt, coi hắn lưu lạc giang hồ nhiều năm ý chí sắt đá, cũng không khỏi một hồi đau lòng, chỉ cảm thấy tâm đều tóm đến cùng một chỗ, vươn tay nhẹ nhàng lau đi Trần Tiêu khóe mắt nước mắt, an ủi: "Chớ suy nghĩ quá nhiều rồi."

"Ân, không muốn!"

Trần Tiêu chính là như vậy cái khiêu thoát : nhanh nhẹn tính tình, có chút cái gì không vui đấy, chỉ chớp mắt liền đã quên cái sạch sẽ, nếu không dùng thân thể của hắn, cũng không có khả năng sống đến bây giờ còn luôn mau mau Nhắc Nhắc đấy. Nói đến đây, Trần Tiêu nghiêng người "Phịch" một tiếng liền đứng lên, cười nói: "Ngọc tỷ tỷ, Chu đại ca theo đạo Quách Tĩnh chơi tả hữu vật nhau, Nghi Lâm muội muội cũng ngủ, điển Tam ca lại không biết chạy đi đâu tiêu sái, hai ta cũng đi ra ngoài đi một chút được không?"

Đông Phương Ngọc vốn là tâm tình còn thoáng có chút phiền muộn, Nhưng là dù sao nàng còn bái kiến cha mẹ, hôm nay lại đã tìm được thất lạc nhiều năm muội muội, phát triển trong quá trình càng là có một lại nghiêm khắc lại khả kính sư phụ, như vậy cùng Trần Tiêu vừa so sánh với, cái kia quả thực không biết hạnh phúc gấp bao nhiêu lần.

Trần Tiêu đều không thêm đề ý, nàng lại muốn cái kia rất nhiều làm cái gì?

Đông Phương Ngọc đầy mặt mỉm cười đứng dậy, nói ra: "Được rồi, hôm nay cùng người điển trước đó lần thứ nhất, ngược lại cũng là có thể. Người muốn làm mấy thứ gì đó đây?"

Trần Tiêu nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nói ra: "Đi, chúng ta tìm rượu uống đi. Mấy ngày nay chạy đi, Dung muội muội mặc dù đồ ăn làm ăn ngon, Nhưng là không có rượu, luôn cảm giác thiếu một chút cái gì."

Đông Phương Ngọc cười nói: "Trộm rượu? Người cũng sẽ (biết) trộm sao?"

Trần Tiêu cười ha ha, nói: "Đi thôi đi thôi, làm gì quan tâm cái này."

Đông Phương Ngọc biết hắn sẽ không khinh công, bắt lấy cánh tay của hắn, sử (khiến cho) khai mở khinh công, hai người trong nháy mắt liền đi xa.



Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 87: Sư tôn

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Theo đường nhỏ, ước chừng chạy ra một nền hương công phu, hai người đã tìm được một cái huyện thành nhỏ, ước sao khoảng một nghìn hộ tả hữu quy mô, lúc này đã là trên ánh trăng Trung Thiên, người bình thường gia đồ đã sớm ngủ ngược lại, hai người lén lút tiến vào một nhà tửu quán, Trần Tiêu trước lấy hai cái chén nhỏ, về sau men theo hương vị, rất nhanh liền đã tìm được một cái không tính quá lớn hàm rượu, bên trong xếp đặt ước chừng khoảng bốn mươi cái bình rượu, trên đó viết "Lê Hoa" hai chữ, ở một bên còn ghi rõ rồi "năm năm, mười năm" cả đám chữ.

Trần Tiêu ôm qua một cái năm nhất thiên "Hai năm" chữ vào rượu, đảo mở bìn phong, dùng chén coi chừng mức một chén đi ra, nho nhỏ uống một ngụm, về sau thật dài cấp một ngụm tửu khí, nói: "Cáp —— hảo tửu! Ngọc tỷ tỷ, ngươi uống không uống?"

Đồng Phương Ngọc ở một bên nhìn xem hần trộm uống rượu, bỗng nhiên tò mò hỏi: "Ngươi như thế nào không uống thời gian dài nhất cái kia đàn?"

Lại chỉ nghe Trần Tiêu trả lời: "Tất cả mọi người không dễ dàng, có rượu là được, làm gì quan tâm thời gian dài ngắn, hắc hắc, ta mà nói, hai năm cùng hai mươi năm rượu cũng không có gì khác nhau, dù sao ta cũng uống không đi ra, là rượu là được rồi."

Đồng Phương Ngọc mỉm cười lấy ra chén ra, cũng uống một ngụm, cuối cùng khen: "Ân, là không tệ."

Trần Tiêu cười nói: "Đó là đương nhiên, mấy ngày nay thật sự là trong miệng nhạt đều nhanh ra cái chym rồi á." Hần ở địa cầu thời điểm ngẫu nhiên ăn cơm cũng tổng hội kêu lên một chai bia đem làm nước có ga uống vào giải khát. Mấy ngày nay liên tục chạy đi, một mực không có uống rượu, thêm trùng vừa lên ra, đó là toàn thân đều cảm thấy khó chịu.

Hai người trốn ở trong hàm rượu, cười toe toét ngươi một ngụm ta một ngụm, mặc dù chỉ là bình thường nhất hai năm phần Lê Hoa rượu, Nhưng là uống ở đây trong miệng lại cảm thấy, coi như là năm mươi năm thượng đẳng hảo tửu, sợ là cũng không bằng lần này trộm rượu này dễ uống.

Trong nháy mắt, cái này một vò mười cân bên trong đích Lê Hoa rượu liền uống gần một cân xuống dưới, Trần Tiêu đã hơi có men say, Đồng Phương Ngọc cũng sắc mặt mặt hồng hào, bị Trần Tiêu xem ở đây trong mắt, chỉ cảm thấy nói không nên lời vũ mị đẹp mắt.

Lại uống hai phần, Trần Tiêu loạng choạng đầu nói ra: "Ngọc tỷ tỷ, ta phát hiện, ngươi biến thành nhiều hấp dẫn rồi, ha ha, ha ha."

Nghe hần nói chất phác, Đồng Phương Ngọc hiếm thấy sắc mặt đỏ lên thoáng một phát, sắc giọng: "Ngươi lại hống ta. Ta uống cái này rất nhiều rượu, sắc mặt đều đỏ, có cái gì đẹp mắt?"

Trần Tiêu cười nói: "Ta cảm thấy được đẹp mắt chính là đẹp mắt nha."

Lời này nói xong, Trần Tiêu thần sắc bỗng nhiên có âm trầm rất nhiều, lẩm bẩm nói: "Ai, cũng không biết ta Lục đệ tìm không tìm được kiều nhị ca, càng không biết kiều nhị ca hiện tại đến cùng như thế nào, thật sự là gọi người tưởng nhớ nhanh. Cái kia Mã phu nhân, thực, thật sự là quá ghê tởm!"

Đồng Phương Ngọc an ủi: "Yên tâm đi, người hiền đều có trời giúp, sẽ không xảy ra vấn đề đấy."

Trần Tiêu lẩm bẩm nói: "Hy vọng đi, lớn như vậy giang hồ, muốn tìm người, thật sự là quá khó khăn. Đúng rồi, Ngọc tỷ tỷ, có thể hay không bảo chúng ta thần giáo đệ tử giúp đỡ lưu ý thoáng một phát ta kiều nhị ca hướng đi?"

Đồng Phương Ngọc gật đầu nói: "Tốt, có cái tin tức, ta liền thông tri ngươi."

Nghe xong nàng lời này, Trần Tiêu lập tức đại hỉ.

Nhật Nguyệt thần giáo hạng gì quy mô, bọn họ muốn đánh nhau dò xét một người tin tức, đó là so với chính mình như vậy mìn kim đáy biển phải mạnh hơn.

Đã có Đồng Phương Ngọc cho phép, Trần Tiêu tổng tính toán buông không ít tâm tư đến.

Lúc này hai người đã đi ra không ít thời gian, cũng cần phải trở về, Trần Tiêu nói ra: "Ngọc tỷ tỷ, chúng ta trở về đi, một hồi sẽ qua, Chu đại ca bọn họ đến lượt nóng này."

"Tốt."

Đông Phương Ngọc thấy Trần Tiêu mặc dù nói phải đi, Nhưng là biểu hiện trên mặt nhưng lại cực kỳ không nổi, dứt khoát một bả nhắc tới vò rượu, giữ chặt Trần Tiêu cánh tay, hai người theo như đường cũ phản hồi.

Lập tức muốn đi ra ngoài, Trần Tiêu lại bỗng nhiên nói ra: "Ngọc tỷ tỷ, để cho đợi chút nữa để cho đợi chút nữa."

"Ân?"

Đông Phương Ngọc nghe xong, lúc này dừng lại, Trần Tiêu lao đảo đến từ quán quầy hàng chỗ, từ trong lòng ngực móc ra một lượng bạc vụn, cầm lấy bút lông, xiêu xiêu vẹo vẹo ở một trương trên tờ giấy trắng viết xuống một chuyển chữ nhỏ: "Trộm người uống rượu, bồi người bạc, lưỡng không thiếu nợ nhau."

Cái kia chữ viết cùng con kiến bò tựa như, Nhưng là Đông Phương Ngọc nhìn ở trong mắt, lại chỉ cảm thấy mấy chữ này, thực là nàng bình sinh đã thấy, xinh đẹp nhất mấy chữ rồi. Nghĩ tới đây, Đông Phương Ngọc xấu hổ hồng đấy, vô ý thức nhìn lên Trần Tiêu liếc, thậm chí tim đập đều nhanh hơn rất nhiều.

Hai người ra từ quán, bỗng nhiên từ một bên cách đó không xa truyền đến nhẹ nhàng thờ dài một tiếng.

Cái kia âm thanh thờ dài nghe phảng phất là một cái Lão Nhân phát ra ra thanh âm, Nhưng tiếc cẩn thận nghe lời mà nói..., rồi lại cảm giác hình như là người trẻ tuổi thanh âm.

Trần Tiêu ngược lại là không có như thế nào ý, Nhưng là lại không nghĩ Đông Phương Ngọc nghe được về sau, nguyên gốc thẳng rất là lạnh nhạt thần sắc lập tức đại biến, đó là vui sướng, ngưỡng mộ, hưng phấn vân vân và vân vân cảm xúc pha đã đến cùng một chỗ biểu lộ.

Chỉ thấy nàng chậm rãi xoay người, xa xa nhìn về phía ngồi ở đường cái bên đường một khối trên tảng đá lớn bóng người, rung giọng nói: "Sur tôn..."

Đông Phương Ngọc đích sư tôn? Trần Tiêu lập tức chỉ cảm thấy trong lòng có một vụn đầu Fuck Your Mom gào thét mà qua.

"Lạch cạch" một tiếng, rượu trong tay dần thẳng rót xuống đất, toái làm một địa phương.

Đông Phương Ngọc ah, giang hồ Lục Đại tuyệt đỉnh một trong ah, sư phụ của nàng, cái này, đây mới thực sự là cao thủ ah bà mẹ nó!

Đúng lúc này, bóng người kia chậm rãi đứng người lên, nhẹ bước bước chân, cũng nhìn không ra hấn như thế nào động tác, lại cơ hồ chỉ là thời gian một cái nháy mắt, liền đã đến trước mặt hai người.

Thẳng đến lúc này, Trần Tiêu mới rốt cục thấy được người này mặt.

Đó là một trương bình thường mặt. Bình thường dáng người, bình thường quần áo, bình thường giày.

Hắn hết thấy đều rất bình thường.

Chính là Trần Tiêu nhưng lại biết rõ, tại hắn vô hạn bình thường bề ngoài phía dưới, cất dấu đấy, nhưng lại tuyệt đối không bình thường võ công trí tuệ. Đông Phương Ngọc đích sư tôn, kỳ thật thực lực, có thể nghĩ.

Đông Phương Ngọc quỳ một gối xuống, rung giọng nói: "Sur tôn..."

Chính là không đợi nàng quỳ xuống, đã có một luồng nhu hòa lực đạo nâng thân thể của nàng, chỉ nghe người kia nói: "Người cũng lớn hơn, không cần đa lễ như vậy, gần đây qua tốt chứ?"

Đông Phương Ngọc trong mắt rung rung, dùng sức gật đầu, nói: "Rất tốt, ta... Ta rất tốt."

Người nợ vỗ vỗ Đông Phương Ngọc bả vai, sau đó nhìn về phía Trần Tiêu, mỉm cười nói: "Chàng trai, người cũng rất tốt."

Trần Tiêu bị trước mắt hình ảnh kinh hãi sồn hết cả gai ốc, có điều cường thịnh trở lại hắn cũng không thể thoáng một phát chụp chết ta đi? Trần Tiêu hiếu kỳ hỏi: "Xin hỏi tiền bối phải..."

Người nợ lôi kéo Trần Tiêu Đông Phương Ngọc hai người, ngay tại ven đường một cái trên bậc thang tùy ý đã ngồi, nói: "Ân, ta tên gì đã quên á. Danh tự mà thôi, làm gì để ý."

Nhìn một cái người cái này cảnh giới! Chẳng lẽ là trong truyền thuyết vô danh?

Khó trách có thể dạy ra mạnh như vậy lực đồ đệ, có kiếm 23 không vậy?

Trần Tiêu tranh thủ thời gian hành lễ, nói: "Ngài là Ngọc tỷ tỷ sư phụ, xin nhận tiểu tử thi lễ!"

Nói xong cung kính xông người nợ thi lễ một cái.

Người nọ đối với Trần Tiêu ngược lại là không khách khí, yên tâm thoải mái bị thụ hấn thi lễ, sau đó cười nói: "Chàng trai ngược lại là không tệ. Đoạn đường này ta đi theo các người đã đi rồi mười bảy ngày rồi, ân. Trộm uống rượu cuối cùng trả lại cho tiền, không tệ, người rất không tồi. Mặc dù tình nghịch chút ít, có điều tâm địa quả thật không tệ."

Thấy không thấy không? Cái gì gọi là người tốt có tốt báo? Ta cái này là!

Đây chính là Ngọc tỷ tỷ sư phụ ah, Lục Đại tuyệt đỉnh sư phụ, đây còn không phải là Vô Định nhân vật tâm thường? Rõ ràng cứ như vậy cùng ta nhắc lên quan hệ ah! Cái kia một lượng bạc không bạch hoa ah!

Nghe hấn như vậy tán thưởng chính mình, Trần Tiêu ngược lại là có chút ngượng ngùng bất đắc: "Ha ha, ha ha ha ha, kỳ thật cũng không có ngài nói tốt như vậy á..."

Người nọ cười nói: "Tốt là được tốt, không tốt là được không tốt. Cái này có cái gì không có ý tứ đây. Ân, chàng trai rất có thiên phú, người ở đây rừng cây hạnh đậm (ở bên trong) tự nghĩ ra là đó là gì võ công? Thoạt nhìn rất có ý tứ đây."

Cùng Ngọc tỷ tỷ sư phụ còn có cái gì giấu diếm tất yếu, Trần Tiêu gãi tóc, cười ngây ngô nói: "Tiền bối chê cười, ta cũng là mò mẫm mần mê, làm ra đến cái này mới đích nội công công pháp. Ta cho mệnh danh là Tiên Thiên Vô Cực công, coi như có thể, coi như có thể, ha ha, ha ha ha ha..."

Người nọ bật cười nói: "Tiểu tử cùng ta còn giấu diếm. Ân, ta nhìn xem..."

Nói xong duỗi ra khoác lên Trần Tiêu trên cổ tay, nhắm mắt cảm thụ thoáng một phát, nói: "Ân, Tiên Thiên công đỉnh ốc khí kinh, kinh mạch dựa theo Ngũ Hành tuần hoàn. Chàng trai, người chế công pháp này rất có chút đáng xem ah. Ra, sử (khiến cho) hai chiêu người học trộm đến chính là tên kia cái gì Hóa Diễm đao cùng Lục Mạch thần kiếm nhìn xem."

Ôi chao? Đây là muốn chỉ điểm võ công của ta sao?

Trần Tiêu mừng rỡ trong lòng, đứng dậy, đem trước đó tập luyện nội dung từ đầu đúng chỗ diễn luyện một lần, đao khí gào thét, kiếm khí tung hoành, Hóa Diễm đao cùng Lục Mạch thần kiếm phối hợp không chê vào đâu được, cuối cùng tranh thủ thời gian thỉnh giáo nói: "Tiền bối cảm thấy như thế nào?"

Người nọ nhắm mắt nghĩ nghĩ, sau đó chậm rãi nhẹ gật đầu, cười nói: "Đúng vậy, quả thật không tệ. Thiên hạ võ học trăm sông đổ về một biển, ân, ngọn lửa này đao cùng Lục Mạch thần kiếm xác thực là đều là rất lợi hại công phu."

Trần Tiêu mừng rỡ trong lòng, đứng dậy, đem trước đó tập luyện nội dung từ đầu đúng chỗ diễn luyện một lần, đao khí gào thét, kiếm khí tung hoành, Hóa Diễm đao cùng Lục Mạch thần kiếm phối hợp không chê vào đâu được, cuối cùng tranh thủ thời gian thỉnh giáo nói: "Tiền bối cảm thấy như thế nào?"

Người nọ nhắm mắt nghĩ nghĩ, sau đó chậm rãi nhẹ gật đầu, cười nói: "Đúng vậy, quả thật không tệ. Thiên hạ võ học trăm sông đổ về một biển, ân, Hóa Diễm đao này cùng Lục Mạch thần kiếm xác thực là đều là rất lợi hại công phu."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 88: Đại bàn cò

Converted by: là là la(tangthuvien)

Trước mặt cái này người chính là Đông Phương Ngọc sư phụ, Trần Tiêu đem da mặt gia cô đến so tường thành còn dày hơn, mặt mũi tràn đầy sùng bái nói: "Cái kia tiền bối, người dạy ta như thế nào sử (khiến cho) cái này hai chủng (trồng) võ công được không? Ngài giáo khẳng định so với ta chính mình mò mẫm mần mê đi ra cường!"

Người nọ cười mắng: "Hỗn [lấn lộn] tiểu tử, người võ học của mình thiên phú cũng không thấp, thiên hạ này võ công loại nào còn không phải người sáng tạo ra đấy. Ta dạy người, lại để cho đầu óc của người phong bế, tương lai nếu không nguyện có chút kỳ lạ quý hiếm cổ quái nghĩ cách, tại người ngược lại là không đẹp. Chính mình sờ bò lăn đánh, tương lai sáng chế cái gì tốt võ công ra, cũng là không nhất định. Liền nói ví dụ, nếu như ta dạy nội công của người, người còn có thể sáng chế cái này Tiên Thiên Vô Cực công sao?"

Nói cũng đúng ah...

Hắn đều nói như vậy rồi, Trần Tiêu còn có thể nói cái gì, dù sao nói đến nói đi cả buổi, ngài không phải là không giáo sao... Có điều ta là Trung y hệ kỹ thuật chỗ ở, uy vũ khí phách không giải thích, tự nghĩ ra liền tự nghĩ ra, hừ hừ, đến lúc đó xem ai võ công cao!

Lão tử có hỏa diễm đao, có Lục Mạch thần kiếm, đến lúc đó nghĩ biện pháp đem (chiếc) cái này hai chủng (trồng) võ công cho dung hợp thoảng một phát, đã kêu, đã kêu đao kiếm như mộng!

Hừ hừ, danh tự mang nhiều cảm (giác)!

Chính nghĩ tới đây, người nọ lại đột nhiên hỏi: "Ân, 《 Quỳ Hoa Bảo Điển 》 dương độc phải như thế nào trung hoà, người có thể nghĩ kỹ biện pháp rồi hả? Cái này Hàn Băng Miên Chương có thể chưa hẳn có tác dụng."

Nghe hẳn nhắc tới Quỳ Hoa Bảo Điển sự tình, Trần Tiêu vội vàng hỏi: "Đây là vì sao?"

Người nọ cười nói: "Quỳ Hoa Bảo Điển, đó là dùng nhanh chế chậm cực hạn. Hàn Băng Miên Chương cũng bất quá miễn cưỡng được cho nhất lưu võ công. Cả hai tầm đó địa vị không đứng các loại..., cái này Hàn Băng Miên Chương muốn hóa giải một bộ phận dương độc, đó là cũng được. Nhưng là muốn toàn bộ hóa đi, cũng không có khả năng. Cho nên chuyện này lên, nói chung còn cần cái khác võ công phối hợp. Chỉ có điều thiên hạ võ công rất nhiều cực tạp, muốn mau chóng tìm được cái kia một loại, Nhưng không phải dễ dàng sự tình."

Nguyên lai là như vậy, ân, ngay từ đầu Trần Tiêu xác thực cũng nghĩ đến cái này một tiết, cho nên lúc trước hẳn mới có thể lo lắng vạn nhất cái này Hàn Băng Miên Chương không dùng được, hoặc là không đủ dùng. Đông Phương Ngọc hội (sẽ) tức giận.

Lúc này nghe xong người nọ vừa nói, Trần Tiêu trong nội tâm càng là có thể xác định.

Người nọ cũng biết những lời này quả thật có chút tổn thương hai người tự tin, rất nhanh nói ra: "Ân, thế gian này là bất luận cái gì một môn võ học cao thâm đều là trải qua mấy đời người thiên chuy bách luyện mà thành, mặc dù trong đó không thiếu một ít thiên tư ngu dốt chi nhân lãng phí thời gian, nhưng là tóm lại vẫn có nhân vật thiên tài có thể hoàn thiện. Ngược lại là không cần tự coi nhẹ mình."

Nói đến đây, người kia cười phát phát tay, nói ra: "Tốt rồi, Xú tiểu tử, tương lai ngươi thành tựu như thế nào, thuận theo tự nhiên phát triển là tốt rồi. Mọi thứ không cần để tâm vào chuyện vụn vặt. Ân, các người muốn lên Quang Minh đỉnh, ta mấy ngày nay còn cần thử lại lần nữa Ngọc nhi võ công, nhìn xem có cái gì không có thể cải tiến địa phương. Đi thôi, tự giải quyết cho tốt."

Nghe xong lời này, Trần Tiêu tranh thủ thời gian đứng dậy, xông người nọ thi lễ một cái, nói ra: "Tiểu tử kia cái này liền cáo từ, ha ha."

Nói xong lại nhìn về phía Đông Phương Ngọc, nói ra: "Ngọc tỷ tỷ, ta đây đến cái đó chờ ngươi?"

Đông Phương Ngọc nhìn người nọ liếc, thấy sư tôn không có gì tỏ vẻ, rồi mới lên tiếng: "Còn Lôn Sơn dưới chân Cách Nhĩ Mộc trấn a."

Trần Tiêu nhẹ gật đầu, bỗng nhiên tâm đó nhớ tới một việc, nghi ngờ nói: "Tiền bối, Ngọc tỷ tỷ trở thành Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ, cái kia hẳn là ngài là, Nhật Nguyệt thần giáo tốt nhất đời (thay) giáo chủ?"

Người nọ cười nói: "Ân, người đây ngược lại là đã đoán sai. Năm đó ta gọi Ngọc nhi lên vào Nhật Nguyệt thần giáo, vạn ngã Nhật Nguyệt thần giáo nguyên giáo chủ mặc ta đi, trở thành mới một đời thần giáo giáo chủ. Chàng trai phải hay là không cảm giác rất kinh ngạc?"

Có thể không kinh ngạc sao? Trần Tiêu cái kia đầu điểm cùng gà con mổ thóc tựa như.

Người nọ cười ha ha, nói ra: "Ân, nói cho ngươi biết cũng là không sao. Muốn hóa giải Nhật Nguyệt thần giáo nghiệt tức giận, tự nhiên muốn từ phía trên bắt tay bắt đầu. Ngọc nhi cái này giáo chủ không lớn hưng binh thương, phía dưới tự nhiên cũng sẽ thu liễm rất nhiều."

Có đạo lý, điều này thật sự là sâu sắc có đạo lý ah.

Đầu lĩnh không đến chỗ chiến tranh, phía dưới tự nhiên cũng tự ít đi thêm dật chuyện rồi, khó trách thấy thế nào chúng ta Đông Phương muội tử như thế nào không giống giết người như ngóc Đại Ma Đầu nha, nguyên lai nguyên nhân là ra tại đây rồi, ha ha, lợi hại, thật lợi hại!

Vị này vô danh tiền bối, rõ ràng cho thấy tại hạ một bàn rất lớn quân cờ ah!

Trần Tiêu giờ ngón tay cái lên: "Hay (vẫn) là tiền bối ngài lợi hại, ha ha. Tiểu tử kia ta tự đi trước rồi, tương lai đến Cách Nhĩ Mộc cả đám Ngọc tỷ tỷ."

Người nọ mỉm cười, cũng không nói chuyện, vỗ vỗ Trần Tiêu bả vai, quay đầu đối với Đông Phương Ngọc nói ra: "Ngọc nhi, chúng ta cũng đi thôi."

Nói xong cũng không đợi Đông Phương Ngọc trở lại, phối hợp xoay người ly khai.

Đông Phương Ngọc giờ phút này ở đâu còn có Ma giáo giáo chủ phong phạm, giống như một cái đã bị bắt hiện hành tiểu cô nương, nắm bắt góc áo, khẽ gật đầu một cái, đuôi kíp này người.

Thanh phố hẻm nhỏ, giờ phút này mặc thân ảnh cũng tại Trần Tiêu trong mắt càng phát ra cao lớn, phảng phất toàn bộ Thiên Địa đều chỉ còn lại có hắn một người, vốn là khí tràng rất mạnh Đông Phương Ngọc cũng giống như chỉ là một cái phụ gia giống như bình thường.

Hai người trong nháy mắt đi xa, đã có một giọng nói vang lên ở đây Trần Tiêu trong tai: "Ân, trên đường coi chừng, đến thời điểm ta xem có phái Tung Sơn người tại đây phụ cận qua lại, giống như tên gì từ buổi trưa kiểm Dịch tu đấy. Ân, tiểu tử kia thực lực không tệ."

Phái Tung Sơn hay sao? Cái kia cùng ta chính là đối thủ một mất một còn ah. Đại tung dương tay Phí Bân có thể nói cũng là bởi vì ta mới bị phé bỏ võ công —— cho dù không phải cũng nhất định là bị ghi tạc đầu mình lên.

Từ buổi trưa kiểm Dịch tu? Thực lực cũng không tệ lắm? Cái này tiền bối nói không tệ, cái kia liền tuyệt đối không có chênh lệch ah!

Trần Tiêu kinh hãi toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên, vô ý thức liền nhìn chung quanh một chút.

Tả hữu không người.

Được rồi, nãi nãi được rồi không dậy nổi thực gấp ta liền dốc sức liều mạng là được. Tục ngữ nói tốt, không có liều qua mệnh không biết giang hồ khó lẫn lộn cái kia!

Đợi đến người nọ ly khai, Trần Tiêu bỗng nhiên bị phấn mà rống lên một tiếng: "Con em nguoi ah, đi rồi, cũng đừng đem ta đập tiến trong đất ah! Nguoi cái này gọi là ta như thế nào đi ra nguoi?"

...

Ra khỏi thành trên đường, người nọ tiện tay tìm vài cái, chỉ nghe "Bá bá bá" vài tiếng nhẹ vô cùng hơi thanh âm vang lên, phía trước khoảng cách hai người hai trượng rất xa một khối thạch bàn lập tức bị gọt thành trên đất khối vụn, lẻ sách bóng loáng trong như gương. Sau đó lại là một chưởng, "Vù" một tiếng nhẹ nhàng tiếng gió, cái kia bị cắt làm một mà đá vụn, lập tức hóa thành trên đất tro bụi.

Gió đêm thoáng qua một cái, cái kia trên đất tro bụi trong chớp mắt liền bị cuốn vô tung vô ảnh.

Người nọ mỉm cười nói: "Hỏa điểm đao cùng Lục Mạch thần kiếm đều là lợi hại vô công, chỉ có điều tiểu tử này ngược lại là rất có nghĩ cách, ưa thích suy nghĩ khác người. Ân, không biết hắn có thể sáng chế cái dạng gì chiêu thức đến."

Đông Phương Ngọc theo thật sát người nọ bên người, sắc mặt đỏ bừng đầy, nhỏ giọng nói: "Hắn... Hắn cho tới bây giờ đều là không theo như lẽ thường ra bài người."

Người nọ cười to nói: "Đúng là như vậy, mới có đáng xem. Nếu giống như bình thường mặt hàng, xứng thấy ta một mặt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 89: Buổi trưa kiểm Dịch tu

Converted by: là là la(tangthuvien)

Trần Tiêu thật vất vả theo trong hầm leo ra.

Người nọ tiện tay đập hai cái, vậy mà lại để cho hấn rơi vào mặt đất hơn một thước sâu. Hết lần này tới lần khác hấn liền một điểm tri giác đều không có, hoàn toàn không có cảm giác nào.

Đơn chích phần này công lực, sợ là đã có thể khinh thường quần hùng rồi.

Vỗ vỗ trên quần bùn đất, Trần Tiêu kêu khổ nói: "Không hổ là Ngọc tỷ tỷ sư phụ, quái vật ah..."

Hôm nay vị tiền bối kia hướng chính mình lộ ra cái kia Dịch tu sự tình, dụng ý rõ ràng cho thấy muốn chính mình hảo hảo lịch lãm rèn luyện thoát một phát, hảo hảo nhận thức trong giang hồ từng bước sát cơ nguy hiểm.

Bực này ý tốt, Trần Tiêu tự nhiên sẽ không bỏ qua. Giang hồ dù sao không phải tiểu hài tử náo mọi nhà, không trải qua mưa gió, như thế nào thấy cầu vòng?

May mắn lúc trước hấn cùng Hoàng Hà tứ quý luyện tập thời điểm, thật sự đập vào thực chiến mục đích đến đấy. Cùng tứ quý đối luyện, hấn bị thương qua, chính thức giang hồ thi đấu bị thương, đổ máu. Hơn nữa hấn ở đây đối với lúc luyện, thậm chí có nhiều lần thiếu chút nữa liền bị một đao chém chết.

Lại cũng chính bởi vì như vậy, mới có thể làm cho mình kinh nghiệm thực chiến, ở đây thời gian cực ngắn bên trong có đề cao lớn.

Hắn trước khi đến là cái kỹ thuật chỗ ở, lý luận tri thức phong phú, Nhưng là kinh nghiệm thực chiến lại kém đến nỗi cực điểm. Nếu như không như vậy đối với chính mình ra tay hung ác một điểm, làm sao có thể tại đây trong giang hồ dùng chân (\*có chỗ đứng để sinh sống)? Phải biết rằng, cái này trong giang hồ bất kỳ một cái nào môn phái tùy tiện một người đệ tử, đều là từ nhỏ tập võ, kinh nghiệm đối địch hoàn toàn có thể bỏ qua hẳn mấy cái phổ.

Hôm nay trải qua trong khoảng thời gian này tôi luyện, cuối cùng là đuổi theo một mảng lớn rồi.

Nếu không đều không cần cái khác, chỉ là cái kia lại để cho người hoa mắt kiếm pháp, liền đầy đủ lại để cho người tâm kinh đảm hàn.

Gió đêm trận trận, khắp cả người sinh mát.

Ra thị trấn, Trần Tiêu chậm rãi đi trên đường, cảm giác say sớm đã tỉnh, lúc này cả người hắn tinh thần đều đề tới cực điểm.

Quả nhiên, vừa xong một rừng cây nhỏ bên ngoài, liền từ trong rừng truyền đến hét lớn một tiếng: "Trần Tiêu, nhận lấy cái chết!"

Người nọ thể tới cực nhanh, chỉ (cái) vài bước tầm đó, đã đến Trần Tiêu trước mặt. Trường kiếm phản chiếu lấy bầu trời trắng sáng ánh trắng, kiếm quang như nước chảy giống như: bình thường.

Nghe được cái này hét lớn một tiếng, chỉ (cái) trong nháy mắt, Trần Tiêu toàn thân tóc gáy đều竖 lên, lúc này đối phương kiếm quang đã tới, Trần Tiêu nguyên vốn cũng không phải là có thể bỏ tay chờ chết người, quay thân là được một cái hóa diễm đao. Lúc trước hắn cùng Hoàng Hà tứ quý đối địch, kinh nghiệm thực chiến đã tăng lên một ít. Nếu không, chỉ là đối phương cái này hét lớn một tiếng, liền đủ để cho chính mình dọa bên trên kêu to một tiếng, đến lúc đó một bước chênh lệch, là được từng bước bị động.

Thẳng đến lúc này, Trần Tiêu mới nhìn đến đối phương gương mặt, ám đạo: thâm nghĩ: "Từ buổi trưa kiếm Địch tu?!"

Trong nội tâm ý niệm điện thiểm, trên tay lại không chút nào dừng lại, tay trái ngón trở điểm ra, đúng là dựa vào Tiên Thiên Vô Cực công mô phỏng đi ra Lục Mạch thần kiếm bên trong đích Thương Dương kiếm.

Ngon lửa này đao cùng Lục Mạch thần kiếm, đều là thiên hạ số một thần công, Trần Tiêu ngon lửa này đao theo Cửu Ma Trí chỗ học được, hóa diễm đao bản thân lại là tăng lực không tăng xảo công phu, này đây một mực đều bị Trần Tiêu đặt ở tay phải sử dụng.

Cái này mô phỏng Thương Dương kiếm, nhưng lại đặt ở tay trái phía trên. Dù sao Trần Tiêu chưa có xem Lục Mạch thần kiếm kiếm phổ, mô phỏng đi ra đây, so nguyên bản Lục Mạch thần kiếm, uy lực tự nhiên là yếu đích nhiều hơn.

Chính là cái này hai chủng (trồng) võ công, toàn bộ đều là phách không chừng, cách không kích vật kiểu võ công, vô hình có chất, Trần Tiêu lúc này trong cơ thể đã có trọn vẹn năm năm hoàn mỹ cấp nội công Tiên Thiên Vô Cực công công lực, lại trải qua tẩy kinh phạt tủy, cái này lưỡng hạ uy lực cái gì cường, cái kia Địch tu thích thú không kịp đề phòng xuống, một cái không có chú ý, lập tức bị ngon lửa đao sức lực tức giận oanh vừa vụn, cả người đập vào xoáy bạo bay ra ngoài.

Cái này là tiền bối nói cái kia từ buổi trưa kiếm Địch tu? Như vậy đã bị chính mình cho đánh ngã?

Hắn là có lừa dối?

Mặc kệ cái này người là thật là giả, đánh rần đánh giập đầu, trăm thảo muốn trừ tận gốc, đã động thủ, cái kia tự nhiên là được người chết ta sống.

Trần Tiêu không phải loại người cổ hủ, như vậy đạo lý như thế nào không rõ, xông về phía trước tiến đến, ngưng tụ khởi toàn thân công lực, tay phải "Vù" thoáng một phát, lại là một chiêu hóa diễm đao!

Cái kia Địch tu ném qua một lần thiếu (thiệt thòi), đồng dạng sai lầm như thế nào sẽ phạm hai lần trước, lúc này trên mặt đất lăn một vòng, lách mình tránh ra, đồng thời một cái xoay người, trường kiếm trong tay chém về phía Trần Tiêu hai chân.

Lại là này một chiêu!

Trần Tiêu trước đó cùng Hoàng Hà tứ quý lão đại thâm Thanh Cương đối chiến thời điểm, liền gặp được qua loại này đấu pháp, lúc này ứng đối bắt đầu thuận buồm xuôi gió, bước nhanh đến phía trước, là được một cước hướng Địch tu ngực đá vào.

Một cước này thể như Lôi Đình, mang theo vù vù tiếng xé gió, một cước đá thực, cái này Địch tu hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Thấy Trần Tiêu một cước này, Địch tu tay trái chống đất, cả người lảo không trở mình lên, trường kiếm trong tay hướng về Trần Tiêu cánh tay thẳng xoắn đi lên.

Một chiêu này Trần Tiêu ở đây Hoàng Hà tứ quý trên người cũng gặp phải qua, khác nhau chỉ là Hoàng Hà tứ quý tốc độ, muốn xa so cái này Địch tu chậm hơn rất nhiều.

Trần Tiêu không nói hai lời, tay trái một ngón tay, mô phỏng Lục Mạch thần kiếm lập tức "Xoẹt" một tiếng, ở giữa cái này Địch tu bả vai, "Àm" một tiếng giòn vang, cái này Địch tu trường kiếm trong tay mất bên trên trên mặt đất.

Không có trường kiếm, cái kia liền cùng không có răng lão hổ giống như, Trần Tiêu tay phải giờ tay chém xuống, lại là một chiêu hỏa diễm đao.

Lập tức cái này Địch tu muốn đã chết tại chính mình dưới lòng bàn tay, bỗng nhiên theo rừng cây ở chỗ sâu trong lại là hét lớn một tiếng: "Trần Tiêu, nhận lấy cái chết!"

Nghe xong cái này âm thanh hét lớn, Trần Tiêu da đầu run lên, chỉ từ cái này âm thanh hét lớn trung khí sung túc trình độ liền có thể đoán được, dưới mắt trước cùng mình đối địch chỉ nhân, sợ bất quá là một người bình thường tiểu lâu la, đằng sau đến cái này, mới được là Địch tu!

Có điều đã đến loại này thời điểm, bất kể như thế nào, trước hết giết một cái mới nói, nếu không hai người giáp công, chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Âm thầm cắn răng một cái, Trần Tiêu một chương này chém thẳng vào xuống dưới, lập tức bỏ vào lúc trước người nọ ngực, "RẮC...A...Ă...!!" Một tiếng giòn vang, hỏa diễm đao đao khí hăng gì cuồng bạo, một chương này bỏ xuống, lúc trước người nọ lập tức ngực đều bị Trần Tiêu một chương bỏ hăm dưới đi, tại chỗ liền chết rồi.

Giết lúc trước người nọ, Trần Tiêu cũng không nhìn đằng sau, quay thân, phát chương, tay trái liền chút, hỏa diễm đao, Thương Dương kiếm đồng thời phát động, đồng thời chân trái mãnh liệt đạp mặt đất, cả người hướng phía sau nhanh lùi lại, lại là mấy cái hỏa diễm đao ra tay, triệt để phong tỏa phía trước toàn bộ khả năng bị công kích phương vị.

Cùng lúc đó, Trần Tiêu rốt cục thấy được mặt của đối phương.

Ước chừng 25~26 tuổi niên kỷ, khuôn mặt ngay ngắn, một đôi mắt thoáng hẹp dài, bờ môi hơi bạc, chăm chú nhìn lên.

"Từ buổi trưa kiếm Địch tu?" Trần Tiêu hỏi.

"Đừng vậy! Tiểu tử, người ở đây Hành Dương bảo ta phái Tung Sơn xảy ra lớn như vậy xấu, lại gián tiếp làm cho sư phụ ta võ công bị phế, hôm nay không thể không giết ngươi!" Mấy cái lách mình né tránh Trần Tiêu cái kia mấy cái hỏa diễm đao, Địch tu chính cá nhân cùng Trần Tiêu khoảng cách nhanh chóng gần hơn, trường kiếm trong tay điện thiểm, xoát xoát xoát là được liên tục ba kiếm.

Kiểm kiếm lãnh mang lập lòe, thế tới nhanh vô cùng.

Chỉ (cái) liếc, Trần Tiêu liền có thể khẳng định, cái này Địch tu, so với trước bị hắn giết chính là tên kia phái Tung Sơn đệ tử, mạnh không chỉ một lần!

Không hổ là phái Tung Sơn một đời tuổi trẻ đệ nhất cao thủ!

Nghe hẳn ý tứ trong lời nói, cái kia đại tung dương tay Phí Bán, là sư phụ hắn?

Lúc này không phải so đo chuyện này thời điểm, hôm nay đã là sống chết trước mắt, Trần Tiêu tay phải huy động liên tục, lại là mấy cái hỏa diễm đao công đi ra ngoài. Hắn Tiên Thiên Vô Cực công khôi phục tốc độ cực nhanh, như vậy đem hỏa diễm đao không cần tiền giống như bình thường sử (khiến cho) sắp xuất hiện đi, nội lực lại không có nửa điểm khô kiệt dấu hiệu. Nếu đổi thành trong bọn họ lực không thể nào mạnh người, sợ là vài cái liền triệt để héo.

Cũng tốt tại đây hỏa diễm đao là Vô Hình đao tức giận, dùng Trần Tiêu thực lực hôm nay, ước chừng có thể bỏ ra ba thước tả hữu khoảng cách hữu hiệu phạm vi công kích, Địch tu không dám cậy mạnh, chỉ có thể nhìn Trần Tiêu đích thủ thế, tránh phải tránh.

"Quả nhiên không hổ là tiền bối cũng đều đề một câu nhiệm vụ, chỉ nhìn tốc độ này phản ứng, xác thực lợi hại!"

Mặc dù thân là địch nhân, nhưng là Trần Tiêu hay (vẫn) là âm thầm vì Địch tu uống âm thanh màu.

Đôi khi, thường thường càng là địch nhân, mới càng đáng giá tôn trọng.

Hiện lên Trần Tiêu cái này mấy cái hỏa diễm đao, Địch tu tốc độ lập tức bạo tăng!

Hắn lúc này phảng phất một chỉ (cái) linh hoạt con báo, trường kiếm trong tay chiết xạ lạnh như băng hàn quang.

"Bá —— bá —— "

Địch tu trường kiếm trong tay vung vẩy cực nhanh, mang theo từng đợt tiếng xé gió, kiếm quang thời gian lập lòe, phảng phất toàn bộ không gian đều bị cắt thành từng mảnh từng mảnh, nhiều đóa kiếm hoa tằm đỏ, không ngớt không dứt.

Đã đến phụ cận, Địch tu thân thể vậy mà bỗng nhiên tầm đó quý dị lướt ngang đi ra ngoài hai thước tả hữu khoảng cách, cả người liền phảng phất một đạo thiểm điện giống như, hét lớn một tiếng, cả người phảng phất Phật Đà loa giống như: bình thường một cái xoay tròn, trường kiếm trong tay lập tức xẹt qua một đạo hàn quang, chém về phía Trần Tiêu ngực!

Địch tu lúc trước cái kia mấy chiêu kiếm pháp, tốc độ nhanh không nói, góc độ cũng cực kỳ xảo trá, công lại tất cả đều là Trần Tiêu toàn thân trọng yếu bộ vị. Bất luận cái gì một chỗ bị kia thanh trường kiếm đụng phải, đều là không chết tức tổn thương!

Hết lần này tới lần khác lúc trước hấn mấy kiếm, mục đích đúng là sẽ đối phương không dám chính sóc hấn (nàng) mũi nhọn, mà cuối cùng cái kia một kiếm chém ngang, mới thật sự là đòn sát thủ!

Lúc này Trần Tiêu cho đã mất đầu là kiếm của đối phương mang, trong nội tâm kinh hãi, lúc này hấn kinh nghiệm thực chiến chưa đủ hoàn cảnh xấu triệt để bộc lộ ra ra, trong lúc nhất thời bị công luồng cuồng tay chân, đến cuối cùng, may mắn hấn riêng có cơ trí, cả người lập tức nằm vật xuống trên mặt đất, mấy cái lách mình trong lúc (ở giữa), cuối cùng tránh qua, tránh né bị chém ngang lưng vận rủi.

Chỉ bất quá hấn vốn là không tính là quá lâu tóc, lại bị kiếm quang chặt đứt không biết bao nhiêu, Nhưng thấy lúc ấy tình thế chi hiểm!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 90: Không dám đối mặt sinh tử, nói gì chuyện giang hồ

Converted by: là lá la(tangthuvien)

"Sur tôn, lại để cho Trần Tiêu tự mình một người trở về, có thể làm sao?"

Ở đây một cái sơn cổ u tĩnh dậm (ở bên trong), vốn là đang gõ ngồi luyện công Đông Phương Ngọc bỗng nhiên tầm đó mở to mắt, nhìn xem ở phía xa Luyện Khí đích sư tôn, chậm rãi hỏi: "Cái kia Địch tu, có thể hay không..."

Người nọ nhưng lại trả lời: "Ân, Trần Tiêu tiểu tử này phần thắng, sẽ không vượt qua một thành. Cái kia Địch tu thực lực, sợ là so về cái kia cái gì Phí Bán, cũng không yếu bao nhiêu, kiếm pháp càng là xuất chúng."

Đông Phương Ngọc hoảng sợ nói: "Cái kia... Không được, ta muốn đi cứu hấn!"

Lại không nghĩ Đông Phương Ngọc đang muốn khởi hành, người nọ không chút nào cũng không lo lắng Trần Tiêu an toàn, chỉ là cười nói: "Không muốn đi. Bước vào giang hồ, liền sớm muộn gì đều nghênh đón loại này thời điểm. Hấn dù sao cũng phải là tự nhiên mình đi ra ngoài lưu lạc một ngày, không có khả năng vĩnh viễn đều có người bảo hộ hấn. Ân, hấn hiện tại, thật giống như một người bình thường, bỗng nhiên tầm đó đã có được võ công, Nhưng là có thể phát huy ra đến thực lực, sợ là liền năm thành đô làm không được."

"Cái kia Địch tu, ta cũng đã được nghe nói, mặc dù là cái tài trí bình thường, nhưng từ lúc hấn tập võ ngày lên, liền cố gắng khắc khổ, một bước một cái dấu chân, mới chịu đựng ra hôm nay thành tích, về phần người cái này Tiêu đệ đệ..."

Nghe thế, Đông Phương Ngọc mặt không khỏi đỏ lên, xinh đẹp không gì sánh được, Nhưng người nọ lại coi như cái gì cũng không thấy được, phôi hợp tiếp tục nói, "Tiêu tử kia, tựa giống với một cái năm tuổi hài đồng, tuy có lưỡi dao sắc bén, lại không biết lợi dụng, không có Kim Sơn lại sẽ không biết hoa. Hơn nữa hấn đến bây giờ cũng không biết cái gì mới được là giang hồ. Cho rằng kết giao mấy cái hảo kiệt, bênh vực kẻ yếu chính là giang hồ sao? Hừ, tiểu nhi chỉ cách nhìn, nếu không thể đối mặt sinh tử, gì nói chuyện gì giang hồ? Hơn nữa tiến bộ của hấn tốc độ quá nhanh, khó tránh khỏi hội (sẽ) kiêu ngạo tự mãn. Không gặp đến một ít ngăn trở, làm thế nào biết trong giang hồ từng bước khó đi? Khấp nơi sát cơ?"

Nếu như Trần Tiêu nghe đến mấy cái này lời nói, nhất định sẽ bội phục đầu rạp xuống đất.

Đánh cho hình tượng chút ít cách khác, dùng Game Online để hình dung thoáng một phát, chính là Địch tu luyện chính là mình số, từng bậc từng bậc vát và dốc sức làm luyện đến max level. Mà hấn Trần Tiêu, nhưng lại ngay từ đầu bất quá là cái một cấp tiểu nhân, sau đó bỗng nhiên ngay lúc đó khai mở treo, lập tức liền max level rồi, tình lực trong đó thăng cấp quá trình.

Như vậy hai người PK, trước mắt trang bị còn kém không nhiều lắm, Trần Tiêu thậm chí liền kỹ năng cũng còn chưa quen thuộc đâu rồi, làm sao là Địch tu đối thủ?

Hết lần này tới lần khác Trần Tiêu trước mắt gặp phải chính là vấn đề như vậy —— phát triển quá nhanh, nội tình lại không đủ vững chắc.

Người nọ tiếp tục nói: "Không có trải qua thời khắc sinh tử cái kia đạo khám, vĩnh viễn đều không thể trở thành một cái cao thủ chân chính."

"Nếu như kẻ này trong ba năm không chết, kinh nghiệm chiến đấu lại phong phú chút ít, thành tựu tương lai, đem làm sẽ không ở đây ta phía dưới."

Nói đến đây, người nọ nhìn xem Đông Phương Ngọc hai mắt, cười nói: "Bình thường mặt hàng, làm sao có thể xứng đôi của ta đồ nhĩ?"

Nghe xong người nọ nói như thế, Đông Phương Ngọc mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, hỏi: "Sur tôn, người, người nói là thật sự?"



Người nọ chỉ là tùy tiện đứng ở nơi đó, nhìn về phía trên càng giống là một người bình thường nông dân.

Chỉ là Đông Phương Ngọc lại biết, nàng cái này sư tôn, thực là đã đến thần công nội liễu trình độ.

Dùng Đạo gia mà nói mà nói, vậy thì là chân chân chính chính Phản Phác Quy Chân.

Chỉ nghe người nọ chậm rãi nói: "Ngọc nhi, hẳn tự nghĩ ra cái này Tiên Thiên Vô Cực công, ngươi không biết, ta nhưng lại biết rõ. Tiên Thiên Vô Cực, Tiên Thiên Vô Cực, tên rất hay, tốt công pháp! Ân, bộ này công pháp sơ kỳ uy lực còn không tính quá mức cực lớn, có điều cái này sửa tự Toàn Chân giáo Tiên Thiên công võ công, vô cùng nhất hậu kỳ phát lực. Mười năm trong vòng (bên trong), kẻ này đem làm sẽ trở thành vi giang hồ siêu cao thủ nhất lưu. Hai mươi năm, sẽ không thua năm đó ngũ tuyệt đứng đầu Vương Trung Dương. Ba mươi năm về sau, sợ là Tây Vực chính là tên kia cái gì Cưu Ma Trí quốc sư, tuyệt đối không phải hẳn mười chiêu chi địch."

Người nọ có thể nói như vậy, Đông Phương Ngọc tự nhiên là tuyệt đối sẽ không hoài nghi.

Muốn sư tôn tung hoành cả đời, ánh mắt hạng gì lợi hại, lời hắn nói, Đông Phương Ngọc tự nhiên tin tưởng.

Nghĩ tới đây, Đông Phương Ngọc sắc mặt hơi đỏ lên, trong nội tâm không biết sao, tim đập lợi hại.

Người nọ khẽ cười một tiếng, nói: "Ngọc nhi, lòng của ngươi có chút rối loạn."

Đông Phương Ngọc rõ ràng hiếm thấy lộ ra tiểu nữ nhi thần thái ra, sáng giọng: "Sư tôn, ngươi giễu cợt ta."

Người nọ cười ha ha, nói: "Trai lớn lấy vợ gái lớn gã chồng, cái này có cái gì không có ý tứ đấy. Ân, ta xem cái này Trần Tiêu cũng không tệ lắm, ngươi không tệ, võ công cũng không tệ, tâm địa cũng là không tệ. Ha ha. Cho hắn như vậy một lần khảo nghiệm, tự nhiên cũng không thể như vậy bỏ qua. Hắn đã thích ngươi, nếu như lúc này đây hắn có thể may mắn không chết, ta liền đáp ứng hai người sự tình thì như thế nào."

Nói xong nhẹ lướt đi, chỉ để lại Đông Phương Ngọc đầy mặt đỏ bừng ngồi ở chỗ kia.

Đã qua một hồi lâu, mới thu liễm tâm thần, an tâm tiếp tục luyện công.

Chỉ là trong nội tâm bất trụ mặc niệm: "Trần Tiêu, sống sót, nhất định phải sống sót!"

...

"Thật nhanh! Tốc độ thật nhanh!"

Trần Tiêu trong nội tâm vô cùng rung động lắng lại, Dịch tu vừa rồi tốc độ, tương đương nhanh. Không chút nào khoa trương mà nói, cái này Dịch tu thực lực mặc dù không kịp Chu Bá Thông, nhưng là sợ là cùng Điền Bá Quang tương xứng, so về hẳn Trần Tiêu, phải nhanh hơn một mảng lớn!

Trần Tiêu hoàn toàn bị rung động rồi.

Không hổ là phái Tung Sơn trong trẻ tuổi mạnh nhất đệ tử, lực lượng, tốc độ, kỹ xảo, chiêu thức thuần thực trình độ, đều là vô cùng ưu tú!

"Hiện tại cùng hắn chiến đấu, ta không phải đối thủ, trốn!"

Trần Tiêu không phải đồ ngốc, hẳn hiện tại còn tuyệt đối không phải cái này Dịch tu đối thủ. Biết rõ đánh không lại trở lại như cũ mà chờ chết đó là chày gỗ, thậm chí mà ngay cả Thất công cũng đều đã từng nói qua "Lưu được núi xanh ở đây không lo không có củi đốt" mà nói. Đánh không lại liền chiến lược tính lui lại, không phải cái gì mất mặt sự tình.

Toàn thân nội lực cảm nhận được ý thức của hắn, trong người tuần hoàn tốc độ lập tức đề cao gần gấp đôi, thậm chí toàn thân khớp xương đều là liên tục tiếng nổ mạnh vang lên, vận eo phát lực, toàn thân lỗ chân lông lập tức mở ra, trái tim một hồi kịch liệt nhảy lên!

"Xoẹt —— xoẹt —— ! ! !"

Toàn thân lỗ chân lông mãnh liệt phun ra một hồi nhiệt khí, đó là trong cơ thể nội lực lưu động lập tức gia tốc mang theo cường đại năng lượng!

Trần Tiêu một cái xoay người, đem toàn thân nội lực đều toàn bộ ngưng tụ đến tay phải phía trên, lỗ chân lông khép kín, không lãng phí một tí tẹo năng lượng, hướng về phía hướng chính mình công tới Dịch tu, một chương chém tới.

Hỏa diễm đao, lớn nhất công lực!

May mắn Trần Tiêu trước đó cùng Hoàng Hà tứ quý luyện qua (tập võ), đã có không ít đối phó với địch kinh nghiệm. Hôm nay xem ra Hoàng Hà tứ quý hay (vẫn) là lưu thủ rồi, chính thức sinh tử chém giết, chỉ là sát khí, cũng đủ để dạy người toàn thân lỗ chân lông phát lạnh!

Dịch tu chính tốt dụng vào Trần Tiêu mạnh nhất một chiêu này hỏa diễm đao phía trên, nghe răng cười trong tiếng toàn thân lực lượng theo đan điền xuất phát, cách (đường đi) tay tam dương kinh (trải qua), cuối cùng nội lực toàn bộ ngưng tụ bên trái trên lòng bàn tay, một chương đánh ra!

Đại tung dương tay!

Sau đó xoay người một cái, liền chuẩn bị mượn một chưởng đem Trần Tiêu đập rút lui lúc cơ hội, đuổi kịp tiến đến một kiếm đem Trần Tiêu chém đầu!

Chưởng lực tương giao!

"Oanh ——! ! !"

Một tiếng nặng nề tức giận bạo âm thanh vang lên, Trần Tiêu chột lui một bước, ngực một hồi khó chịu, cắn răng nuốt xuống vọt tới yết hầu chỗ máu tươi, quay đầu liền chạy.

Trần Tiêu cái kia ngưng tụ toàn thân nội lực hỏa điểm đao hạng gì lợi hại, cho dù Trần Tiêu có điều chỉ có năm năm Tiên Thiên Vô Cực công nội kinh, cũng tuyệt đối không thể khinh thường. Địch tu toàn bộ thân thể đều bay ngược ra một trượng có thừa, trên không trung lật ra hai cái bể nhôm, cuối cùng rơi xuống mặt đất lại liền lùi lại ra bảy tám bước, cuối cùng mới khó khăn lắm ổn định thân hình.

Cánh tay trái triệt để mất đi trực giác, một hồi run lên đau đớn!

"Điều này sao có thể, tiểu tử này tại sao có thể có như vậy hùng hậu nội lực!"

Địch tu nhìn xem đã đi xa Trần Tiêu thân ảnh, cắn chặt răng, không nói hai lời mang theo Dương sư đệ liền đuổi tới: "Lưu người không được! Người phải chết!"

Hắn sợ hãi.

Đúng vậy, gần đây tự cho mình siêu phàm Địch tu, phái Tung Sơn một đời tuổi trẻ mạnh nhất đệ tử, sợ hãi!

Trần Tiêu tiến bộ quá là nhanh, trước đó lần thứ nhất ở đây Lưu Chính Phong chậu vàng rửa tay lễ mừng lên, Trần Tiêu hay (vẫn) là một cái không biết võ công người bình thường, hôm nay vậy mà có thể ngạnh bính chính mình đại tung dương tay, như vậy tốc độ tiến bộ, lại để cho Địch tu như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Song phương đã là tử địch, Phí Bân võ công bị phế thì có nguyên nhân của hắn, lại để cho phái Tung Sơn ném đi lớn như vậy một cái xấu, thù này không báo, tương lai phái Tung Sơn còn như thế nào trên giang hồ dùng chân (\*có chỗ đứng để sinh sống)?

Cho nên hôm nay hai người, tuyệt đối là không chết không ngớt!

Địch tu bên cạnh đuổi theo bên cạnh lên tiếng hô to: "Trần Tiêu, nhận lấy cái chết!"

Hắn lúc này đây thật sự nóng nảy.

Thân là phái Tung Sơn thế hệ này mạnh nhất đệ tử, nếu như ngay cả một cái vừa học võ công không bao lâu Trần Tiêu đều giết không được, vậy đối với tâm trí của hắn ảnh hưởng thật lớn, nếu như xa hơn nghiêm trọng chút ít nói, thậm chí tương lai võ công tiến cảnh, đều đã bị rất lớn ảnh hưởng.

Tâm Ma một khi sinh ra, liền rất khó tiêu trừ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 91: Sinh tử trước mắt!

Converted by: là lá la(tangthuvien)

Địch tu cùng Trần Tiêu ở giữa khoảng cách, nhanh chóng tiếp cận.

Trần Tiêu Chính một đường chạy như điên đương đầu, "Lạch cạch" một tiếng, bỗng nhiên tầm đó một đoàn sự việc theo trong lòng ngực của hắn thẳng mất đi ra.

Lần này Trần Tiêu trong nội tâm khẩn trương, muốn trở về lấy, Nhưng là vừa quay đầu trong lúc (ở giữa), lập tức Địch tu cách mình có điều còn có ba bốn trượng, nếu không quản vật kia, nhanh chân liền chạy.

Lại nguyên lai là một quyển sách.

Địch tu hai người chạy đến sách trước, mượn ánh trăng nhìn lại, chính chứng kiến cái kia sách bìa mặt bên trên bốn cái mơ hồ chữ to ——《Quỳ Hoa Bảo Điển》.

"Còn muốn chạy!"

Địch tu một bà quơ lấy cái kia Quỳ Hoa Bảo Điển, cảm kiểm lại là một trận điên cuồng đuổi theo.

Vừa mới cùng Địch tu đứng đấy một chương kia, Trần Tiêu cũng là bị nội thương.

Hắn hiện tại trong cơ thể nội lực hùng hậu, Tiên Thiên Vô Cực công với tư cách hoàn mỹ cấp nội công tâm pháp, tự nhiên không phải nói cười đấy. Nhưng là dù sao hắn hiện tại chỉ dám sử dụng năm năm tu vị. Nhiều hơn nữa, sợ trong lúc nhất thời nội lực tăng trưởng quá nhanh đan điền không chịu nổi.

Trên thực tế, có thể dùng năm năm tu vị cùng Địch tu cái này luyện gần 15~16 năm phái Tung Sơn một đời tuổi trẻ đệ nhất cao thủ liều mạng một chiêu mà chỉ là hơi lạc hạ phong, cũng đã đủ để chứng minh hắn bộ này nội công cường đại rồi.

Hai người một cái chạy, một cái đuổi theo, Trần Tiêu bộ này Tiên Thiên Vô Cực công ưu thế cũng dần dần rõ ràng lên.

Bộ này Tiên Thiên Vô Cực công cùng với khác công pháp căn bản khác nhau, ngay tại ở bộ này nội công bao giờ cũng không tại hấp thu chung quanh Thiên Địa linh khí.

Hoàn toàn là tự động hấp thu, mà không giống hắn (nàng) nội công của hắn như vậy, cần ngồi xuống Luyện Khí đến bổ sung tiêu hao hết nội lực.

Này đây Trần Tiêu cùng Địch tu hai người ngay từ đầu khoảng cách hay (vẫn) là dần dần thu nhỏ lại, Nhưng là chạy ra một lúc sau, Trần Tiêu mượn sự khôi phục sức khỏe tăng lên 120% cùng với Tiên Thiên Vô Cực công hồi phục ưu thế, khoảng cách vậy mà lại kéo ra.

Như vậy một chạy một đuổi chạy ra tiếp cận tầm mười dặm đường, Địch tu lập tức Trần Tiêu sắp trốn về bọn họ cắm trại địa phương, mãnh liệt cắn răng một cái, toàn thân nội lực điên cuồng bộc phát, dưới chân một cái phát lực, vậy mà mấy hơi thở trong lúc (ở giữa) liền vượt qua Trần Tiêu.

Chỉ bất quá hắn làm như vậy một cái giá lớn cũng là rất lớn, "PHỐC" một tiếng chợt phun ra một búng máu, nhấc ngang trường kiếm chính là ba đóa kiếm hoa!

Trong miệng quát to: "Nhận lấy cái chết!"

Cái này ba đóa kiếm hoa, đúng là Địch tu tu luyện từ buổi trưa mười hai kiếm bên trong đích lãng lệ ác liệt chiêu thức, đừng nói là Trần Tiêu, sợ sẽ là sư phụ hắn đại tung dương tay Phí Bân đích thân đến, tay không tác sát cũng không dám chính diện đón đỡ.

"Thật nhanh!" Trần Tiêu mắt thấy trước mặt cái kia ba đạo kiếm quang, lúc này trước đó cùng Hoàng Hà tứ quý tại thời gian sinh tử huấn luyện rút cục phát huy ra hiệu quả, quyết định thật nhanh, ngay tại chỗ lẩn một vòng, cuối cùng né tránh cái này trí mạng ba kiếm.

Chính là cái này nhưng chỉ là từ buổi trưa mười hai kiếm khởi tay kiếm chiêu, Địch tu một chiêu đắc thủ, đến tiếp sau chiêu thức tựa như trường giang đại hà giống như, không ngớt không dứt, trong lúc nhất thời, vốn là chính là đối phó với địch kinh nghiệm chưa đủ Trần Tiêu lập tức bị lộng cái luồng cuồng tay chân.

Chỉ là một cái không cẩn thận trong lúc (ở giữa), "Xoẹt xoẹt xoẹt" vài tiếng nhẹ giọng vang lên, Trần Tiêu toàn thân ít nhất bị đâm năm sáu kiếm, cũng may nơi này đúng là trong rừng rậm, chung quanh cây cối rất nhiều, dưới thế công ấy, Trần Tiêu tìm được một gốc cây mấy người ôm hết đại thụ, quấn nửa vòng, lúc này mới đào thoát thiếu chút nữa đã chết tại dưới thân kiếm vận rủi.

"Không được, phải nhanh nghĩ biện pháp, bằng không thì lại như vậy xuống dưới, không thể không chết!"

Lúc này toàn thân khắp nơi đều là kịch liệt đau nhức, cũng nhiều thiếu (thiệt thòi) cái kia 120% mười sự khôi phục sức khỏe tăng thêm, mặc dù không thể để cho miệng vết thương lập tức vấy kết, nhưng là ít nhất vẫn là có thể chậm lại đồ máu tốc độ đấy.

Hắn dù sao chỉ là vừa vừa học xong võ công, mặc dù có đi một tí kinh nghiệm thực chiến, Nhưng là thời gian ngắn ngủi, Hoàng Hà tứ quý thực lực so về Địch tu cũng là thật lớn một đoạn chênh lệch. Gọi hiện tại Trần Tiêu đối mặt Địch tu, tỷ số thắng thật sự là ngay cả một thành cũng chưa tới.

Giữa hai người chính là một đạo khảm, hơn nữa là một đạo trong thời gian ngắn tuyệt đối không cách nào vượt qua một đạo khảm!

Chính diện đối địch, Trần Tiêu tuyệt đối không phải Địch tu đối thủ.

Nhất là Địch tu thân pháp nhẹ nhàng, lại tay cầm lợi kiếm, một khi bị quấn lên, hơi chút một tên cũng không để lại thân thì có thể bị chặt rơi đầu!

Đây không phải nội lực cao thấp chênh lệch, mà là kinh nghiệm thực chiến chênh lệch.

"Không được, nhanh bị đuổi kịp rồi, phải nghĩ biện pháp!"

Đến lúc này, Trần Tiêu ý nghĩ tầm đó bỗng nhiên Không Linh mà bắt đầu..., toàn bộ thế giới tạp âm đều phẳng phát triệt để biến mất.

Liều mạng! Không liều, là được chỉ còn đường chết!

Trong cơ thể nội lực bắt đầu điên cuồng lao nhanh, Trần Tiêu tai nghe tiếng bước chân càng ngày càng gần, bỗng nhiên tầm đó cả người vặn eo, quay người, chân phải trên mặt đất hoạch xuất một đạo tiếp cận nửa xích sâu khe rãnh, song chưởng kéo căng mạch máu đều cơ hồ bạo tạc nổ tung, toàn thân lỗ chân lông một hồi mãnh liệt nhiệt khí phun ra, hai chân mãnh liệt đạp một cái mặt đất, hướng về vừa mới quay tới Dịch tu một chưởng bỏ tới!

"Chết!"

Trần Tiêu hét lớn một tiếng, kinh thiên động địa.

Dịch tu lập tức Trần Tiêu dừng lại, tay phải nắm chặt trường kiếm, do phải phía trên hướng về trái phía dưới là được một cái nghiêng bỏ, một kiếm này thật sự là hấn trước mặt mạnh nhất một kích, dừng nói là \*\* phạm thai, coi như là một khối tảng đá lớn, cũng phải cho chém thành hai khúc!

Chưởng như oanh lôi, kiếm quang như tia chớp!

Sống chết trước mắt!

Trần Tiêu trong mắt toàn bộ thế giới phẳng phát đều chậm lại, đó là đem làm người chứng kiến cực kỳ nguy hiểm hình ảnh lúc, chỗ bạo phát đi ra tánh mạng tiềm năng!

Trần Tiêu thậm chí đều thấy được Dịch tu trường kiếm trong tay bỏ xuống quỹ tích.

Thậm chí kể cả Dịch tu toàn thân nội lực cuồng bạo bắt đầu khởi động!

Hắn không chút nào hoài nghi một kiếm này tuyệt đối là đưa hắn một đao hai nửa, không có nửa điểm ngoài ý muốn!

Chính là ngay một khắc này, Dịch tu cũng nhìn thấy!

Hắn thấy được Trần Tiêu cái kia mang theo vô cùng uy lực một đạo hỏa diễm đao chưởng phong, chém thẳng vào hướng cổ của mình. Cũng nhìn thấy Trần Tiêu một chiêu kia uy lực.

Tuyệt đối kinh thiên động địa.

Đó là bị thương mãnh thú sắp chết phản công, chưa từng có từ trước đến nay.

Hắn xác thực có thể đem Trần Tiêu một đao hai nửa, nhưng là làm như vậy lời mà nói..., chính hắn cũng nhất định là đầu bị chặt mất kết cục.

Hắn đường đường phái Tung Sơn một đời tuổi trẻ đệ nhất cao thủ, tiền đồ vô lượng, làm sao có thể hội (sẽ) nguyện ý cùng Trần Tiêu như vậy một cái vừa mới học hội người có võ công đồng quy vu tận?

Chính là Dịch tu rồi lại không cam lòng.

Hôm nay hắn nhất định phải giết chết Trần Tiêu, bằng không đợi tương lai Trần Tiêu thực lực có mạnh hơn nữa chút ít, chính mình sợ là cũng không là đối thủ.

Chết, hoặc là sinh, rất khó lựa chọn.

Vừa lúc đó, Dịch tu chợt nhớ tới cả hai tầm đó thực lực chênh lệch.

Dịch tu bỗng nhiên tầm đó khóe miệng bốc lên một tia cười lạnh, về sau lập tức thu chiêu, toàn thân nội lực đảo lưu, điên cuồng xoay người một cái, toàn bộ thân thể uốn éo, cái thành do bầy tay trái cứng rắn (ngạnh) vọt tới Trần Tiêu cái kia một chiêu hỏa diễm đao!

Đại tung đương tay!

"Oanh —— ! ! !"

Lại là một tiếng nặng nề bạo tiếng nổ, Dịch tu cả đầu trên cánh tay trái quần áo đều bị oanh từng mảnh bạo toái, khóe miệng càng là chảy xuống một tia máu tươi.

Chính là Trần Tiêu cũng tuyệt đối không dễ chịu, hấn một chiêu này thật sự là ngưng tụ hấn công lực toàn thân, Dịch tu tu luyện vài chục năm nội lực hạng gì hùng hậu, không phải nói cười đây, lại là gần đây dùng chưởng lực hùng hậu đại tung Dương Chưởng đối với hắn hỏa diễm đao, lập tức Trần Tiêu cùng Dịch tu hai người phẳng phát điều đứt dây giống như bình thường đã bay đi ra ngoài.

Dịch tu khóe miệng treo huyết.

Trần Tiêu cũng là trong cơ thể huyết khí bốc lên, cả đầu cánh tay phải lập tức liền chết lặng.

Có điều may mắn thân thể của hắn hồi phục năng lực kinh người, Trần Tiêu một chiêu cùng Dịch Tula khai mở khoảng cách, lại bất chấp xem xét thương thế trên người, quay đầu là được tiếp tục chạy như điên!

Ở giữa không trung lất ra nhiều cái bồ nhào Dịch tu, cũng rơi xuống đất đến.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 92: Chạy ra tìm đường sống!

Converted by: là là la(tangthuvien)

"Vừa rồi cái kia thoáng một phát ta đều khí huyết sôi trào, hần như thế nào còn có thể chạy?"

Lau vết máu ở khoe miệng, Dịch tu ánh mắt kinh nghi bất định.

Dựa theo hần kế hoạch lúc đầu, lần này liều mạng, chấn Trần Tiêu nội lực bốc lên, hần lập tức có thể sử (khiến cho) bên trên tình diệu tử buổi trưa kiếm pháp, đem Trần Tiêu trảm dưới kiếm! Nhưng là lại không có thể nghĩ đến, Trần Tiêu vậy mà cùng hần lại vừa cứng đờ cứng ngắc một chương về sau, còn có thể chạy trốn!

Trần Tiêu xa xa tiếp tục chạy như điên, sắc mặt tái nhợt, khoe miệng cũng mang theo một tia vết máu, cả kinh nói: "Dịch tu không hổ là phái Tung Sơn một đời tuổi trẻ đệ nhất cao thủ, toàn thân nội lực xác thực hùng hậu, vừa rồi cái kia thoáng một phát, rõ ràng đem (chiếc) ta chấn đều thiếu chút nữa không chế không nổi toàn thân nội lực."

"Có điều cũng may, của ta Tiên Thiên Vô Cực công so với hần tu luyện phái Tung Sơn nội công muốn mạnh hơn rất nhiều."

"Có thể bằng vào năm năm tu vị liền cùng tu luyện vài chục năm Dịch tu đánh thành như vậy, xem ra ta tự nghĩ ra cái này Tiên Thiên Vô Cực công, không hổ là hoàn mỹ cấp nội công tâm pháp!"

"Hơn nữa vừa rồi cái kia thoáng một phát, giống như dựa vào ta nội lực trong cơ thể luồng khí xoáy, vậy mà triệt tiêu hần đại tung Dương Chương không ít chương lực!"

Lúc này Trần Tiêu cảm thấy ngũ tạng lục phủ phảng phất lệch vị trí đồng dạng, rất khó chịu. Cũng không có nửa phần thất vọng, ngược lại lòng tràn đầy mừng rỡ.

Cái này ít nhất nói rõ hơi có chút, hần khai sáng cái này Tiên Thiên Vô Cực công, xa so với hần tưởng tượng đấy, còn cường đại hơn nhiều!

Vừa rồi giúp nhau một kích trùng kích thật sự quá lớn! Nhưng là Trần Tiêu mặc dù không dễ chịu, Dịch tu nghĩ đến so Trần Tiêu càng khó chịu!

Có thể có như vậy thành quả chiến đấu, Trần Tiêu cũng đủ để tự ngao rồi.

Phải biết rằng, Dịch tu có thể trở thành phái Tung Sơn một đời tuổi trẻ đệ nhất cao thủ, thiên phú độ cao, dụng công nỗ lực, tuyệt đối không làm người thứ hai muốn.

Chính là Trần Tiêu mới tu luyện vài ngày? Có thể có như vậy thành quả chiến đấu, đây tuyệt đối là có thể vui vẻ cả đời sự tình!

Hơn nữa Trần Tiêu chính mình bộ này Tiên Thiên Vô Cực công, có điều năm năm tu vị, liền có thể cùng Dịch tu vài chục năm khổ công cứng đối cứng!

Không chút nào khoa trương mà nói, hiện tại Trần Tiêu, hoàn toàn chính là một cái tiền đồ siêu cường quái vật!

Đáng sợ đến mức nào!

Cũng may mắn vừa rồi một kiếm kia Dịch tu không có thật sự chém đi xuống, nếu không hiện tại tuyệt đối là cái đồng quy vu tận cục diện. Có điều điều này cũng không có thể hoàn toàn nói là may mắn, Trần Tiêu trước đó liền đoán chắc Dịch tu không nỡ cái kia cái mạng, hần tuyệt đối sẽ không nguyện ý cùng Trần Tiêu đồng quy vu tận.

Địch tu là người nào? Nhưng hần là phái Tung Sơn một đời tuổi trẻ đệ nhất cao thủ, tương lai thậm chí cũng có thể kế thừa trái lạnh thiên y bát, chương quần Tung Sơn nhất phái. Người như vậy, làm sao có thể hội (sẽ) nguyện ý cùng Trần Tiêu đồng quy vu tận?

Cho nên Trần Tiêu, thành công rồi!

Lập tức Trần Tiêu tiến lên tốc độ không có nửa phần yếu bớt, Địch tu oán hận dừng chân, nếu không dám tiếp tục đuổi rồi.

Phía trước chính là bọn họ cắm trại nơi trú quân, lại đuổi theo xuống dưới, cái kia liền hữu tử vô sinh, lúc này cái kia trong doanh địa chỉ ít có hai người là mình tuyệt đối không cách nào ứng phó đây, thậm chí mà ngay cả cơ hội chạy trốn, đều không có.

Địch tu tâm trong đại hận, một chương đoạn một gốc cây cánh tay thô Tiểu Thụ, quay người rồi đi.

...

Trần Tiêu lưng la lưng lay trở lại trước đó cắm trại địa phương, "Phù phù" một tiếng té trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở.

"Vù... Tổng... Cuối cùng là trốn về đến rồi. Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, chính là bản Quỷ Hoa Bảo Điển vốn là... Được rồi dù sao bên trong chữ đã không có cách nào nhìn, bỏ liền bỏ đi à nha, hi vọng Ngọc tỷ tỷ không muốn giận ta mới tốt..."

Hồi tưởng chiến đấu mới vừa rồi, Trần Tiêu lúc này y nguyên lòng còn sợ hãi.

Lúc ấy nếu không phải mình có can đảm dốc sức liều mạng, lúc này sợ là sớm đã bị một kiếm chém thành hai khúc đi à nha?

Mặc dù toàn thân không biết bị thụ bao nhiêu chỗ tổn thương, có điều một trận chiến này thu hoạch, muốn xa so trong tưởng tượng lớn rất nhiều!

Đây là thời khắc sinh tử cảm ngộ, chính thức vật báu vô giá!

Hần phát ra động tĩnh đánh thức những người khác, Lão Ngoan Đồng võ công cao nhất, trước hết nhất chạy tới, xem xét Trần Tiêu lúc này bộ dáng, lập tức giận dữ, lại nhảy còn gọi là nói: "Ngũ đệ, ai khi dễ ngươi rồi? Ta cái này đi tìm hần cho ngươi hả giận!"

Điền Bá Quang cũng chạy tới, vội la lên: "Ngũ đệ, chuyện gì xảy ra?"

Lúc này thời điểm Nghi Lâm còn có Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung hai người cũng đã đoạt tới, Hoàng Dung cả kinh nói: "Thiệt nhiều huyết! Trần đại ca, ngươi như thế nào đây?"

Nghi Lâm thấy Trần Tiêu bộ dáng, kinh hãi "Ah" một tiếng, quỳ trên mặt đất, chắp tay trước ngực, không ngừng thì thầm: "Lắm lắm không a Di Đà Phật, cứu khổ cứu nạn Quan Thế Âm Bồ Tát..."

Trần Tiêu đau bờ môi đều trắng rồi, nhưng vẫn là cười nói: "Ha ha, không có gì, gặp được cái cừu nhân, bị thụ bị thương..."

Chu Bá Thông ở một bên nói ra: "Không đúng, không đúng, ngươi bình thường theo chúng ta đùa hão hão đây, nào có cái gì cừu nhân, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Mau mau cùng chúng ta nói nói. Đại ca báo thù cho ngươi!"

Điền Bá Quang Quách Tĩnh Hoàng Dung mấy người cũng là mãnh liệt gật đầu.

Bọn họ cùng Trần Tiêu lẫn lộn thời gian dài như vậy, Trần Tiêu làm người đó là lại tinh tường có điều, bình thường mặc dù cười toe toét, Nhưng là làm người lại vô cùng có nguyên tắc. Nói hần không cần thận chọc ai, đó là tuyệt đối không có đạo lý đây.

Hoàng Dung dù sao đầu óc linh quang chút ít, nhìn chung quanh một chút, đột nhiên hỏi: "Trần đại ca, Ngọc tỷ tỷ đâu này? Như thế nào không có gặp?"

Trần Tiêu trả lời: "Ngọc tỷ tỷ cùng sư phụ tu luyện đi á. Ôi chao—— cung nệm, đau buốt, điềm nhẹ, điềm nhẹ ah..."

Mấy người nhìn Trần Tiêu, đem hần coi chừng an trí ở đây giản dị là cây trên giường, trong mấy người dù sao cũng là Hoàng Dung mồm miệng lanh lợi chút ít, những người khác quá nóng vội, càng hỏi càng là loạn bị, này đây Hoàng Dung dùng ánh mắt ngăn lại những người khác, hỏi: "Trần đại ca, đến cùng chuyện gì xảy ra? Là ai tổn thương ngươi?"

Trần Tiêu háo háo nằm xong, cảm giác đau đón (cảm) giác hơi chút giảm bớt chút ít, nói ra: "Phái Tung Sơn đây. Không nghĩ tới ở chỗ này thế nhưng gặp được bọn họ."

"Phái Tung Sơn?"

Hoàng Dung lắm bả nói: "Trần đại ca, ngươi cùng phái Tung Sơn người có cừu oán?"

Trần Tiêu nhẹ gật đầu, Nghi Lâm ở một bên đem ngày đó chậu vàng rửa tay phía trên giữa song phượng ân oán lại nói một lần, mọi người lúc này mới chột hiểu ra. Chu Bá Thông cùng Điền Bá Quang hai người ở một bên nghe giận dữ, kêu lên: "Chúng ta cái này đánh lên Tung Sơn, đi cho Ngũ đệ báo thù!"

Trần Tiêu tranh thủ thời gian ngăn lại hai người, mặc dù đau mặt mũi tràn đầy đều là mồ hôi lạnh, Nhưng hay (vẫn) là cười ha hả nói: "Không cần làm

phiên hai vị ca ca, đây là ta chuyện của mình, cũng không thể một đánh nhau thua trở về gia khóc rống, tìm người hỗ trợ a —— cung nệm, đau buốt, Nghi Lâm muối muối, nhẹ một chút, nhẹ một chút..."

Nghi Lâm ngừng mang khóc âm, nói: "Trần Ngũ Ca, người, người... Ta thật không có dùng, muốn giúp bè bọn đều không thể giúp..."

Trần Tiêu làm người lại cực kỳ tiêu sái, cười an ủi Nghi Lâm nói: "Nghi Lâm muối muối, làm gì gấp gấp như vậy, cả đám Quỷ Hoa Bảo Điện hoàn thiện rồi, đến lúc đó Ngọc tỷ tỷ nhất định sẽ dạy người. Khi đó người liền lợi hại á. Dù sao ta lại không chết, đừng quá lo lắng, ha ha."

Nghi Lâm nghe xong, nước mắt lại chảy xuống, nói ra: "Trần Ngũ Ca, người, người nếu về sau gặp lại đến nguy hiểm, ta, ta nên làm cái gì bây giờ, ô ô ô..."

Nàng khóc một hồi, bỗng nhiên đi đến một bên, lại quý xuống, vô cùng thành kính thì thầm: "Quan Thế Âm Bồ Tát phù hộ, phù hộ Ngũ Ca mau chóng tốt mà bắt đầu..., Quan Thế Âm phù hộ..."

Cái này đáng yêu tiểu nha đầu.

Trần Tiêu xem nàng cũng là một hồi đau lòng, cái này Nghi Lâm muối muối tâm địa cực kỳ thiện lương, ngay tiếp theo niệm Phật thời điểm nhiều, luyện công thời điểm thiếu, công phu liền không được tốt lắm rồi. Có điều nàng cùng Đông Phương Ngọc là thân tỷ muội, cả đám Quỷ Hoa Bảo Điện hoàn thiện rồi, nghĩ đến Ngọc tỷ tỷ tuyệt sẽ không keo kiệt. Đến lúc đó nàng hai người cùng một chỗ tu luyện, khi đó đã có thể lợi hại.

"Trần đại ca, cái kia kế tiếp, chúng ta muốn đi đâu?"

Hoàng Dung biết rõ bây giờ không phải là lãng phí thời gian thời điểm, mấy người bọn họ cùng một chỗ tự nhiên không có vấn đề gì, Nhưng là dù sao cũng phải có một mục tiêu, nhất là lúc này đây Trần Tiêu gặp được chính là sinh tử địch nhân, tổn thương tương đương tăng, được mau chóng tìm người trị liệu.

May mắn có sự khôi phục sức khỏe 120% thuộc tính tăng thêm, Trần Tiêu miệng vết thương huyết là không thể nào chảy, cuối cùng là tánh mạng không có nguy hiểm gì.

Có thể ngàn vạn không nên xem thường cái này sự khôi phục sức khỏe tăng thêm.

Người ở đây bị thương thời điểm tổng hội đồ máu, sự khôi phục sức khỏe đề cao 120%, vậy thì tương đương với đồ máu lượng thiếu đi gấp đôi có thừa, nhất là đồ máu lượng giảm bớt, huyết dịch liền có thể nhanh hơn cứng lại. Đối với cái này trong thuần túy da thịt chỉ tổn thương, hiệu quả càng thêm rõ ràng, thậm chí có thể nói viên siêu ra biểu hiện ra hồi phục tốc độ.

Trần Tiêu nói: "Đi Hoa Sơn, tại đầu đó dưỡng dưỡng thương, vừa vặn ta còn phải đi báo phỏng một vị tiền bối." Cái này Dịch tu sử dụng kiếm, hừ hừ, đã đến Hoa Sơn, như thế nào có thể không đi báo phỏng Phong Thanh Dương Phong lão tiền bối.

Độc Cô Cửu Kiếm, không cầu học toàn bộ, tối thiểu học cái phá Kiếm thức, đến lúc đó gặp lại đến Dịch tu, chính là Dịch tu bị vui đập giữa chợ thời điểm!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 93: Hắc y nhân

Converted by: là lá la(tangthuvien)

"Tốt."

Mục tiêu xác định, sớm định ra kế hoạch không thay đổi, chỉ có điều cái này chạy đi, Nhưng muốn tăng thêm tốc độ rồi.

Mấy ngày kế tiếp, Chu Bá Thông bọn người ở tại Trần Tiêu bên người một tác cũng không rời, chỉ là Điền Bá Quang khi đi ngang qua một cái huyện thành nhỏ thời điểm đi mua chút ít rượu mạnh, cho Trần Tiêu miệng vết thương trừ độc. Thời gian khác, là được ăn cơm uống nước, cũng chưa bao giờ ly khai Trần Tiêu bên người ba trượng khoảng cách.

Chưa hết một ngày, liền đã đến dưới chân Hoa Sơn.

Tây nhạc Hoa Sơn, nam tiếp Tần Lĩnh, bắc khám hoàng vị, trấn giữ lấy đại Tây Bắc ra vào Trung Nguyên môn hộ. Có đông, tây, nam, bắc, Trung Ngũ phong, ngọn núi chính có nam Phong "Lạc nhạn", đông Phong "Ánh sáng mặt trời", tây Phong "Hoa sen", ba Phong thể chân vạc, "Thế phi bạch vân bên ngoài, ảnh ngược lại trong Hoàng hà", người xưng "Thiên Ngoại ba Phong", chính là thiên hạ nhất hiểm ngọn núi một trong.

Ngũ Nhạc kiểm phái phái Hoa Sơn, liền đang tại núi này bên trong.

Một đoàn người mới vừa gia nhập Hoa Sơn phạm vi, chợt nghe được phía trước truyền đến binh binh păng păng tiếng đánh nhau, mấy người trong nội tâm hiếu kỳ, lúc này gia tốc chạy đi. Cả đám chuyển qua một chỗ ngoặt, lập tức liền chứng kiến không ít hắc y che mặt người đang tại vây công một nam một nữ hai người trẻ tuổi.

Cái kia bị vây công nam tử tướng mạo thật là anh tuấn suất khí, nữ nhân thì là yếu ớt xinh đẹp, Trần Tiêu rất xa nhìn, mãnh liệt kêu lên: "Là Lâm Bình Chi cùng Nhạc Linh San! Chu đại ca, làm phiền người nhanh đi hỗ trợ!"

Cái kia bị vây công hai người, Nhưng chẳng phải đúng là Lâm Bình Chi cùng Nhạc Linh San sao?

Chu Bá Thông hôm nay đối với Trần Tiêu mà nói nói gì nghe vậy, hẳn vốn là ưa thích đánh nhau, trước đó vài ngày vì chiếu cố Trần Tiêu, mà ngay cả tay trái cùng tay phải đánh nhau đồ chơi đều một mực không có chơi, lúc này thấy tràng diện này, càng là ngứa tay, cười hắc hắc, trong nháy mắt cắt nhập chiến đoàn.

Quách Tĩnh Hoàng Dung hai người không dám ly khai Trần Tiêu bên người, đám người kia toàn bộ mặc hắc y, còn che mặt, đến không rõ đối phương lai lịch. Nhưng là bây giờ ở đâu còn quản được này rất nhiều, Trần Tiêu tranh thủ thời gian nói: "Điền Tam ca, nhanh đi hỗ trợ!"

Điền Bá Quang khinh công không kém, đi so Chu Bá Thông cũng không chậm hơn bao nhiêu, khoai đao sử (khiến cho) khai mở, "Xoạt xoạt xoạt" vài tiếng, liền có một người hắc y nam tử đã chết tại dưới đao.

Đám người kia cảm đầu một người mất thấy đối phương có cường viện trình diện, một tiếng hô to "Gió nhanh kéo vù", trong nháy mắt hơn mười tên Hắc y nhân liền đi cái sạch sẽ.

Nghi Lâm vịn Trần Tiêu đi ra phía trước, Lâm Bình Chi cùng Nhạc Linh San trước đó đều gặp hắn, tranh thủ thời gian tới hành lễ.

Trần Tiêu hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Hẳn là đám người này ở đây dưới chân Hoa Sơn cũng dám hành hung hay sao?"

Điền Bá Quang cùng Hoàng Dung đi ra phía trước, kéo xuống một người nam tử trên mặt mặt nạ bảo hộ, sau đó hai mặt nhìn nhau, nhưng lại cái không biết đây, nhìn không ra là cái đồ môn phái nào đệ tử.

Lúc này Lâm Bình Chi xông Trần Tiêu liền ôm quyền, cung kính nói: "Trần đại ca, những... này Hắc y nhân cũng không biết chuyện gì xảy ra, ta cùng sư tỷ vừa chịu lệnh của sư phụ xuống núi ý định mua vài món đồ, những người này không nói hai lời xông lên liền động thủ. May mắn..."

Lúc này thời điểm Nhạc Linh San tiếp lời nói: "May mắn Tiểu Lâm từ trước đó qua được Phong Thái sư thúc truyền thụ, học được Độc Cô Cửu Kiếm, bằng không thì sợ là sớm liền duy trì không được rồi. Đúng rồi, Trần đại ca, các người như thế nào sẽ ở cái này?" Lời này hỏi xong, Nhạc Linh San rất nhanh liền hiểu được, hỏi: "Hẳn là trước đó giang hồ đồn đãi, Nhật Nguyệt thần giáo muốn đánh Quang Minh đình, thật sự?"

Trần Tiêu nhẹ khẽ lắc đầu, nói: "Lúc này nói rất dài dòng. Nơi đây không nên ở lâu, hơn nữa Lâm Bình Chi cha mẹ vẫn còn trên xe, chúng ta trước tranh thủ thời gian tìm ẩn nấp chút ít địa phương nói sau."

Nghe được cha mẹ ngay tại trên xe, Lâm Bình Chi trường kiếm trong tay ầm một tiếng rơi trên mặt đất, lao thẳng tới hướng phía sau xe ngựa.

Không có chi trong chốc lát, liền truyền đến Lâm Bình Chi tiếng kêu khóc: "Cha! Mẹ! Hải nhi bất hiếu, hải nhi bất hiếu ah!"

Thanh âm tê tâm liệt phế, nghe thấy người lòng chua xót.

Lâm Bình Chi gào khóc, khóc gần một nén nhang thế gian, lúc này mới dần dần thu liễm tiếng khóc, xoa xoa nước mắt, hai mắt đỏ bừng, nhìn xem Trần Tiêu, hỏi: "Trần đại ca, rốt cuộc là ai, giết phụ mẫu ta? Phải hay là không Dư Thương Hải cái kia cầu tặc?"

Trần Tiêu sắc mặt trầm thống nhẹ gật đầu, nói ra: "Vâng. Mà ngay cả Nghi Lâm muội muội sư phụ, hăng sơn phái Định Dật sư thái, cũng chết ở Dư Thương Hải chi thủ. Đây là chúng ta tận mắt nhìn thấy, tuyệt sẽ không giả. Chỉ tiếc, lúc ấy chúng ta không có thể cứu bọn họ..."

Lâm Bình Chi cầm lấy trên mặt đất trường kiếm, một kiếm gọt sạch tay trái ngón út, cuống khiếu nói: "Kiếp này nếu không báo thù này, thế không làm người!"

Mọi người mất thấy hắn sắc mặt nhợt nhạt, ánh mắt thê lương, đều là cảm thấy ảm đạm. Nhạc Linh San ở một bên khuyên nhủ: "Tiểu Lâm tử, Tiểu Lâm tử, người, người cũng đừng làm ta sợ..."

Lâm Bình Chi phát tiết một hồi, cuối cùng trì hoãn đi qua, nói: "Ta... Ta không sao rồi... Ta, ta muốn đi chôn cất cha mẹ, ta muốn hảo hảo chôn cất bọn họ..."

Nơi này khoảng cách phái Hoa Sơn ước chừng có mười dặm tả hữu lộ trình, một đoàn người hướng phái Hoa Sơn chậm rãi đi đi, trên đường, Trần Tiêu hỏi Nhạc Linh San nói: "Nhạc cô nương, Lệnh Hồ Xung đâu này? Hẳn bây giờ đang ở thì sao?"



Nghe Trần Tiêu nhắc tới Lệnh Hồ Xung, Nhạc Linh San lập tức vành mắt đều đỏ, nước mắt cuộn cuộn mà ra, khóc rống nói: "Lệnh hồ đại ca lúc ấy bị Cưu Ma Trí cái kia ác hòa thượng bỏ một chường, thương thế quá nặng, cha ta nói, cha ta nói, hần sợ là chỉ có thể sống thêm ba tháng, ô ô ô..."

Trần Tiêu cũng là trong nội tâm khổ sở, Lệnh Hồ Xung lúc ấy chính là vì cứu mình mới chịu như vậy tầng tổn thương, hôm nay mình đã cùng hần kết bái vì huynh đệ, là của mình Tứ ca, phải làm như thế nào nghĩ biện pháp mới tốt?

Thần y... Thần y...

Đúng rồi, cái này trong giang hồ thần y chính là quả thực không ít, Hồ Thanh Ngu còn sống hay không không rõ ràng lắm, nhưng là đến Thiệu Thiên Long bên trong có một Tiết thần y, tiểu ngạo bên trong còn có cái yên ôn chỉ, vậy cũng đều là có thể khởi từ hồi sinh cấp thần y ah!

Nhạc Linh San vừa khóc một hồi, nói ra: "Đại sư ca nói hần mệnh không lâu dài, muốn xuống núi nhìn xem, ô ô ô..."

Nhạc Linh San vừa nói như vậy, Trần Tiêu tổng tính toán đã minh bạch.

Lệnh Hồ Xung nghĩ đến là biết rõ chính mình mệnh không lâu dài, không thể nói lúc nào liền chết rồi, dứt khoát tìm lấy cơ lang thang giang hồ, mặc dù trong nội tâm bao giờ cũng không tại quái niệm Nhạc Linh San, Nhưng là hần sợ là cũng biết, càng là quái niệm, liền càng nên sớm làm kết thúc.

Àn, dùng Lệnh Hồ Xung cái kia tính cách, đối với Tiểu sư muội cảm tình, loại sự tình này có nhiều khả năng.

Bằng không thì chẳng lẽ hần còn có thể ý định gọi Nhạc Linh San cả đời này thủ hoạt quả (\*sống một mình thờ chồng chết) sao?

Đối với cảm tình loại chuyện này, Trần Tiêu thật cũng không cái gì quan tâm.

Nếu không phải bởi vì cùng Nhạc Linh San cảm tình, Lệnh Hồ Xung cũng chưa chắc có thể được Nhật Nguyệt thần giáo Thánh Cô Nhậm Doanh Doanh ưu ái có gia, có đạo là Tái ông mất ngựa làm sao biết không phải phúc, thuận theo tự nhiên thuận tiện.

Nhạc Linh San vừa khóc một hồi, lúc này mới nói tiếp: "Tiểu Lâm tử được Phong Thái sư thúc Độc Cô Cửu Kiếm truyền thụ, lúc này mới có thể kháng cự cường địch, bằng không thì vừa rồi chúng ta, chúng ta liền..."

Lâm Bình Chi ở một bên tiếp lời nói: "Ta là được liễu mạng không muốn tánh mạng, giờ cũng giữ gìn sư tỷ chu toàn, tất [nhiên] không giáo những cái...kia ác nhân hại sư tỷ."

Trần Tiêu ở một bên, nghe âm thầm gật đầu.

Kỳ thật nói thật lên, cái này Lâm Bình Chi, có lẽ xem như toàn bộ tiểu ngạo giang hồ bối cảnh xuống, nhân cách nhất chính một thiếu niên rồi.

Ở đây nguyên tác ở bên trong, hần ngay từ đầu xuất hiện thời điểm, liền có lấy cái kia cái tuổi sở hữu tất cả mỹ hảo. Gia cảnh giàu có, lại không chê bần yêu phú, cũng không trông mặt mà bắt hình dong, còn có khóa lòng hiệp nghĩa. Lúc ấy Nhạc Linh San ra vẻ mặt rõ, hần không chỉ có không ngại ác, nhưng lại vì nàng bệnh vực kẻ yếu. Cho nên hần mới vừa nói lời nói này, Trần Tiêu trong nội tâm một chút cũng không có nghi.

Hơn nữa Lâm Bình Chi mặc dù hành động theo cảm tình, thực sự dám làm dám chịu.

Trong nhà bị diệt môn về sau, càng biểu hiện ra không tầm thường cứng cỏi.

Nếu là giống như bình thường công tử ca, nhất định là khóc thiên đập đất, không biết làm thế nào mới tốt. Hần có chủ kiến, chịu chịu khổ, có thể chịu nhin; thiếu hụt thiếu đấy, chỉ là giang hồ kiến thức, chỉ là đối với nhân tâm còn có thiện ý phỏng đoán. Thậm chí hần ở đây óc còn không mang nổi mình óc dưới tình huống, còn mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng cứu được Lệnh Hồ Xung một mạng.

Nhất là hiện tại Phong Thanh Dương lại truyền hần Độc Cô Cửu Kiếm, tương lai vốn là có lẽ thuộc về hần hắc hóa lộ trình tự nhiên cũng liền không tồn tại rồi.

Cho nên Trần Tiêu đối với Lâm Bình Chi, hay (vẫn) là tương đương có hảo cảm đấy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

# Chương 94: Hoa Sơn Phong Thanh Dương

Converted by: là là (tangthuvien)

Một đoàn người lại đi một hồi, Trần Tiêu chợt nhớ tới sự kiện, kéo qua Lâm Bình Chi, nói: "Lệnh tôn qua đòi thời điểm, muốn ta đã nói với ngươi, hướng mặt trời ngó hẻm khu nhà cũ (tổ tiên để lại) bên trong đích sự việc, muốn ngươi hảo hảo chiếu khán. Có điều ngàn vạn không thể lật xem, nếu không mới họa vô cùng." Hắn tự nhiên sẽ không trực tiếp nói cho Lâm Bình Chi Tịch Tà Kiếm Phổ đang ở đó khu nhà cũ (tổ tiên để lại) ở bên trong, lại không nghĩ Lâm Bình Chi đúng là lập tức liền kịp phản ứng, lẩm bẩm nói: "Khu nhà cũ (tổ tiên để lại), phụ thân nói như vậy, cái kia Tịch Tà Kiếm Phổ sợ là liền ở đây khu nhà cũ (tổ tiên để lại) bên trong..."

Mấy người lại đi một hồi, rốt cục chứng kiến phái Hoa Sơn nguy nga son môn, Lâm Bình Chi vượt lên trước một bước, lớn tiếng kêu lên: "Su phụ! Su phụ!"

Một bả nho nhã nam trong âm truyền ra, nói: "Là bình chi ah, như thế nào sớm như vậy liền trở về rồi hả? Linh San đâu này?"

Đem xe ngựa đứng ở son môn khẩu, Trần Tiêu bọn người đi ra phía trước, một thân màu tím trường bào phong độ nhẹ nhàng Nhạc Bất Quần vừa mới chứng kiến Trần Tiêu, lập tức liền ôm quyền, cười nói: "Nguyên lai là Trần thiếu hiệp đã đến, ha ha, chưa từng xa nghênh, mong rằng thứ tội, nhanh bên trong mời."

Trần Tiêu cười chào hỏi nói: "Đi ngang qua đi ngang qua, Nhạc tiên sinh khách khí."

Một đoàn người đại quy mô tiến vào phái Hoa Sơn phòng khách chính, Nhạc Bất Quần thỉnh mấy người đã ngồi, nâng thê tử ninh trong tắc thì lúc này chứng kiến Trần Tiêu trên bờ vai thương thế, hỏi: "Trần thiếu hiệp cũng là bị người phương nào gây thương tích, có nặng hay không? Nhanh cho ta sư ca nhìn xem."

Nhạc Bất Quần nhẹ gật đầu, nói: "Vừa mới Nhạc mới liền thấy được, chỉ là bên ngoài gió núi đại, nói chuyện không tiện." Nói xong đi ra phía trước, dùng song chưởng chống đỡ Trần Tiêu song chưởng lòng bàn tay, đem nội lực chậm rãi tiến đưa đem trước đây. Nội lực cùng Trần Tiêu chân khí trong cơ thể đụng một cái, Nhạc Bất Quần toàn thân bỗng nhiên chấn động, sau đó trên mặt nhưng lại đại hi, lui ra một bước, cười nói: "Trần thiếu hiệp mặc dù bị thụ chút ít bị thương ngoài da, Nhưng là trong cơ thể nội lực nhưng lại mãnh liệt bành trướng, nghĩ đến những này qua lại có kỳ ngộ, thật đáng mừng. Về phần những... này bị thương ngoài da, đem làm không nói chơi."

Trần Tiêu không có ý tứ cười nói: "Nhạc tiên sinh quá khen, ha ha."

Lúc này Lâm Bình Chi đã đến Nhạc Bất Quần bên người, mắt đỏ vòng, hạ giọng nói mấy câu, Nhạc Bất Quần nghe xong, rất nhanh trả lời: "Cái này Dư Thương Hải thủ đoạn quả nhiên ngoan độc, ai. Ân, cho là như vậy, cho là như vậy. Đợi tí nữa chúng ta liền hậu táng chôn nam huynh a. Chỉ là bình chi, nhà của ngươi Tịch Tà Kiếm Phổ, chôn nam huynh không bảo ngươi luyện, tự nhiên là có dụng ý của hắn. Liền đưa cho Dư Thương Hải, thật cũng không cái gì. Ta Phong sư thúc truyền cho ngươi Độc Cô Cửu Kiếm, chưa hẳn sẽ gặp kém."

Lâm Bình Chi cung kính nói: "Cần tuân sư phụ dạy bảo."

Nghe hắn nhắc tới Phong Thanh Dương, Trần Tiêu vỗ cái ót, nói ra: "Ah ôi!!!, đúng rồi, Nhạc tiên sinh trước đây thật lâu đã nói qua một lần, hôm nay tiểu tử đã đến cái này, đây chính là muốn đi bài kiến thoát một phát Phong lão tiên bồi dưỡng, mong rằng Nhạc tiên sinh cho phép."

Nhạc Bất Quần về râu cười nói: "Ngươi muốn gặp Phong sư thúc, tự nhiên là cũng được. Chỉ có điều Phong sư thúc ở đây Tư Quả Nhai, đường này có thể không được tốt lắm đi." Nói xong nhìn nhìn ngồi ở một bên phụ nhân ninh trong tắc thì, nói ra: "Su muội, còn phải làm phiền ngươi tiến đưa Trần thiếu hiệp một chuyến rồi."

Ninh trong tắc thì lúc này gật đầu đáp ứng.

Lâm Bình Chi cũng tại một bên nói ra: "Su phụ, sư mẫu, một hồi ta cũng muốn đi. Ta cái này Độc Cô Cửu Kiếm còn có chút chỗ không rõ, ý định lại thỉnh giáo thoát một phát Phong Thái sư thúc."

Nhạc Bất Quần gật đầu đồng ý nói: "Tốt."

Sau đó do Điền Bá Quang cùng đi Trần Tiêu bên trên Tư Quả Nhai, Nhạc Bất Quần bọn người cho Lâm Bình Chi cha mẹ hạ táng, cái này Hoa Sơn địa thế hiểm trở, đầu khi hồ ly già rừng con thỏ cả đám tiểu động vật đã có không ít, Chu Bá Thông lôi kéo Quách Tĩnh bọn người khắp nơi du ngoạn luyện công không để cập tới.

Trần Tiêu do ninh trong tắc thì cùng Điền Bá Quang cùng đi lên Tư Quả Nhai, rất nhanh liền chứng kiến một gian đơn sơ cỏ tranh phòng, trước phòng đang có một người ước chừng chừng năm mươi tuổi trung niên nam tử đang luyện kiếm.

Nam tử kia một thân áo bào xanh, trường kiếm trong tay sử (khiến cho) cũng không thể nào rất nhanh, nhưng lại tổng hội lại để cho người cảm giác kiếm thế không cách nào ngăn cản. Phảng phất hắn tùy tiện một kiếm, chính mình sẽ gặp đem một loại chiêu sơ hờ đưa lên đi giống như: bình thường.

Trần Tiêu ở một bên xem hít một hơi lạnh khí, bởi vì chính thức lại để cho Trần Tiêu giật mình đấy, là nam tử kia trường kiếm trong tay lên, vậy mà phụ lên một tầng nhân nhạ kiếm khí!

Màu trắng như sương lạnh giống như bình thường kiếm khí!

Mạnh thật, cái này, cái này là Phong Thanh Dương Phong tiền bối? Ngọc tỷ tỷ sư huynh?

Nghe được có người đi lên, Phong Thanh Dương lại không chút nào để ý. Lại luyện hội (sẽ) kiếm pháp, lúc này mới chậm rãi nhỏ ra khẩu trục khí, thu kiếm mà đứng, chậm rãi nói: "Trong tắc thì sư diệt, cái này hai tên tiểu tử phải.."

Nhìn trong tắc thì xông Phong Thanh Dương thì lễ một cái, nói: "Vị này chính là đầu ta chút ít thời gian cùng sư thúc ngài nhắc tới qua chính là tên kia Trần Tiêu, vị này lớn tuổi một ít chính là của hần kết bái đại ca, Điền Bá Quang."

Trần Tiêu ở một bên cười hi hi sủa chừa nói: "Bá mẫu, hôm nay đã là điền Tam ca á." Nói xong xông Phong Thanh Dương thì lễ một cái, nói: "Tiểu tử Trần Tiêu, bái kiến Phong tiền bối."

Phong Thanh Dương cười nói: "Nguyên lai là Trần thiếu hiệp, Bất Quần thật lâu trước liền cùng ta nhắc tới qua ngươi. Ha ha, ra, ngồi, ngồi. Trong tắc thì sư diệt, còn phải làm phiền ngươi đi lấy chút ít rượu và đồ nhắm tới."

Nhìn trong tắc thì nghe xong, mỉm cười đáp ứng, đi xuống núi.

Phong Thanh Dương lại để cho Trần Tiêu cùng Điền Bá Quang đã ngồi, bỗng nhiên nhìn Điền Bá Quang liếc, hỏi: "Ngươi là Điền Bá Quang?"

Điền Bá Quang tranh thủ thời gian liền ôm quyền: "Phong tiền bối tốt, ta chính là Điền Bá Quang. Trước kia ta đã làm không ít chuyện sai, có điều từ khi cùng Trần Tiêu làm huynh đệ, những cái...kia chuyện xấu là không bao giờ... nữa làm á."

Phong Thanh Dương sờ lên cằm râu ria, cười mắng: "Coi như ngươi chuyển biến nhanh á. Cũng thiếu (thiệt thòi) ngươi còn không có làm cái gì tội ác tày trời sự tình, nếu không lão phu không phải thiên ngươi không thể!"

Điền Bá Quang bị hù khẽ run rẩy, vô ý thức liền hai tay bụng kín hạ bộ, đầu đầy mồ hôi lạnh.

Trần Tiêu ở một bên xem âm thầm buồn cười, cái này Điền Bá Quang bình thường không sợ trời không sợ đất đấy, gặp được Phong Thanh Dương ngược lại dọa thành như vậy.

Một đoàn người vừa rồi rảnh hàn huyên một hồi, lúc này thời điểm theo trên đường núi một đạo màu xanh lá thân ảnh rất nhanh đi tới, vừa thấy Phong Thanh Dương liền quỳ một gối xuống, cung kính nói: "Phong Thái sư thúc."

Phong Thanh Dương nhìn xem Lâm Bình Chi, khẽ gật đầu, nói: "À, xem ra ngươi xác thực rất là dụng công. Mặc dù nội tình kém chút ít, có điều thắng ở đây Hậu Thiên cố gắng. Ta truyền kiếm pháp của ngươi luyện như thế nào?"

Lâm Bình Chi nói: "Còn luyện không quá thuần thực."

Phong Thanh Dương quét cung kính ngồi ở một bên Điền Bá Quang liếc, bỗng nhiên cười nói: "Hai người các ngươi ngược lại là không sai biệt lắm, luyện đến cho ta xem một chút."

Cái này rõ ràng cho thấy muốn chỉ điểm võ công tiết tấu ah, Trần Tiêu âm thầm vỗ Điền Bá Quang đùi một bả, Điền Bá Quang cái đó còn không biết, lúc này đứng dậy, cười nói: "Vậy thì mời Phong lão tiên sinh nhiều hơn chỉ giáo á. Hắc hắc, ta cái này công phu có thể quá cũng kém kinh, nếu không hảo hảo luyện luyện, về sau đã có thể bảo hộ không được Ngũ đệ á."

Phong Thanh Dương nói: "Xú tiểu tử lễ mễ, còn chưa động thủ."

Điền Bá Quang lúc này sử (khiến cho) khai mở khoải đạo công phu, ở đây Phong Thanh Dương trước mặt, hần có thể nói là sử (khiến cho) lên bằng sinh mệnh nhất công phu, trong lúc nhất thời chỉ nhìn ánh đạo lập lòe, trong nháy mắt liền đem Lâm Bình Chi vòng ở đây ánh đạo ở trong.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 95: Nguyên lý Độc Cô cửu kiếm

Converted by: là là (tangthuvien)

Lâm Bình Chi vốn là nội tình liền chên lệch, ngộ tính cũng là giống như, lúc này thấy bức này khoải đao, vô ý thức liền cảm giác khó có thể chống cự, tránh trái tránh phải, chật vật cực kỳ. Lúc này chỉ nghe Phong Thanh Dương ở một bên khiển trách: "Vô dụng tiểu tử, thật sự cũng quá không nên thân! Ta giáo đồ đặc của ngươi đều ăn vào trong bụng hay sao?" Thanh âm của hắn cũng không thể nào ngẩng cao : đất đỏ, nhưng trong giọng nói đều có một luồng uy nghiêm.

Lâm Bình Chi học được Độc Cô Cửu Kiếm, cái này vốn là một bộ cận chiến cơ hồ Vô Địch kiếm pháp, Nhưng là một sót ruột phía dưới, sử (khiến cho) càng phát ra sai rò chông chát. Cũng may mắn Điền Bá Quang không có thực hạ sát thủ, nếu không hẳn chết sớm nhiều lần.

Phong Thanh Dương nói: "Ai, ngu ngốc, ngu ngốc! Chẳng trách ngươi là Nhạc Bất Quần đệ tử, hẳn mặc dù là người còn có thể, Nhưng là lại câu nệ không thay đổi, không biết biến báo, cho nên ta cái này Độc Cô Cửu Kiếm hẳn vẫn học không thành. Phải biết rằng kiếm thuật chi đạo, chú ý như hành vân lưu thủy, tùy ý chỗ đến. Ngươi sử (khiến cho) Độc Cô Cửu Kiếm, chẳng lẽ tựu cũng không thắng thắng mà làm, tạm thời ra chiêu sao? Kiếm chiêu trong mặc dù không có cái kia mấy chiêu phá pháp, chẳng lẽ ngươi sẽ không suy nghĩ khác người, tiện tay phối hợp sao?"

Lâm Bình Chi cung kính nói: "Tạ Phong Thái sư thúc dạy bảo."

Tính tình của hắn vốn là cùng Nhạc Bất Quần gần, sử (khiến cho) cái này Độc Cô Cửu Kiếm cũng liền dễ dàng làm từng bước, rừ đục dấu vết quá nặng.

Có điều Phong Thanh Dương cũng là biết rõ, đây là thiên tính, trong lúc nhất thời sửa không đến, chỉ có thể chậm rãi dựa vào chính mình lĩnh ngộ.

Cái này Độc Cô Cửu Kiếm nhất giảng thiên phú, may mắn Lâm Bình Chi cuối cùng không phải quá dần, mặc dù ngay từ đầu đối mặt Điền Bá Quang hoa mắt khoải đao coi như đáp ứng không xuê, không có chỉ trong chớp lát thực sự tốt xấu có thể công ra mấy kiếm.

Phong Thanh Dương sắc mặt trong lúc (ở giữa) lại không khen ngợi chi ý, nói ra: "Đúng là đúng rồi, Nhưng tiếc, hay (vẫn) là quá mức ngốc. Có điều cùng cao thủ so chiêu tuy không thành, đối phó trước mắt cái này Điền tiểu tử, chỉ sợ cũng chấp nhận trở thành (thành công)."

Lâm Bình Chi mặc dù ngộ tính không được, thực sự có một chỗ tốt, cái kia chính là nghe lời.

Vừa mới Phong Thanh Dương nói "Hành vân lưu thủy thắng thắng mà làm" tám cái chữ to, mặc dù trong lúc nhất thời còn không cách nào làm được, nhưng là tóm lại là trong đầu thủy chung nhớ kỹ, thủ hạ cũng coi như thật sự là trôi chảy thêm vài phần.

Lần này hắn lần lần lộn lộn cùng Điền Bá Quang hủy đi hơn một trăm chiêu. Trong lúc đó Điền Bá Quang hét lớn một tiếng, cử động đao chém thẳng vào, Lâm Bình Chi mắt thấy khó có thể né tránh, lập tức luống cuống tay chân, đem làm một tiếng, đao kiếm tương giao, cả đầu thủ đoạn đều bị chấn một hồi run lên.

Hắn bên này mặc dù là thất bại, lại chỉ nghe Phong Thanh Dương khen: "Àn, lúc này coi như không tệ, cuối cùng là lĩnh ngộ một thành Độc Cô Cửu Kiếm kiếm ý."

Nghe được Phong Thanh Dương khích lệ, Lâm Bình Chi mặc dù lần này hợp thi đấu thất bại, lại càng là ý chí chiến đấu tăng vọt, thủ đoạn vừa mới hồi phục, liền lại tìm Điền Bá Quang hủy đi khỏi đưa tới.

Lâm Bình Chi thân phụ đại thủ, vốn là liền luyện công khắc khổ đến gần như tàn nhẫn, một ngày mười hai canh giờ ngược lại chỉ ít có mười canh giờ là ở luyện công. Không phải luyện kiếm pháp chính là luyện nội công. Hôm nay có Phong Thanh Dương ở một bên trường thi chỉ điểm, cái đó còn không đồng sức liều mạng tu luyện, e sợ cho luyện kém sai sót cơ hội.

Hai người bọn họ ở bên kia đánh chính là tiếng gió nước lên, Trần Tiêu cũng tại bên này xem dương dương tự đắc.

Cái này Độc Cô Cửu Kiếm, tìm đúng là địch nhân sơ hở. Phải biết rằng, thiên hạ bất luận cái gì võ công, tóm lại là có sơ hở mà theo. Trừ phi nhanh đến Quỷ Hoa Bảo Điện như vậy tốc độ, đem làm người nhìn ra sơ hở lúc sơ hở dĩ nhiên chuyển đi, mới có thể xem như không có sơ hở.

Cái này Độc Cô Cửu Kiếm cũng chính là nguồn gốc từ không sai, không lúc này Lâm Bình Chi tu luyện đấy, chỉ có thể coi là là sơ giai.

Chính thức đã đến Ngọc tỷ tỷ sư tôn cái loại này đẳng cấp, tốc độ lực lượng chiêu thức hoàn mỹ kết hợp, mới có thể chính thức đạt tới hoàn mỹ.

Lại nhìn một hồi, Phong Thanh Dương đột nhiên hỏi: "Trần tiểu tử, ngươi xem cái này Độc Cô Cửu Kiếm như thế nào?"

Trần Tiêu lại nhìn một hồi, bỗng nhiên cười nói: "Bộ kiếm pháp kia, tiểu tử sợ là học không thành. Miễn cưỡng học tập, cũng liền tới đa học cái phá Kiếm thức a."

Phong Thanh Dương cười ha ha, hỏi: "Vì sao?"

Trần Tiêu lại nhìn một hồi, lúc này đây càng là chắc chắn, nói ra: "Cái này Độc Cô Cửu Kiếm, là tối trọng yếu nhất chính là tính toán. Tự nhiên tầm đó đều có hẳn (nặng) vật lý, một đao hoành lấy chém ra, cái kia liền có thể tính toán ra một đao kia sơ hở. Dụng thẳng lấy chém ra, có thể tính ra cái này dụng thẳng lấy chém sơ hở. Mặc dù các môn các phái chiêu số không giống như vậy, nhưng là tóm lại chạy không thoát cái này vật tự nhiên lý. Nếu không nếu là địch nhân tốc độ quá nhanh, vừa nhìn ra đối phương một chiêu sơ hở, không đợi chính mình xuất kiếm, đối phương đã biến chiêu, thì như thế nào có thể phá?"

Phong Thanh Dương thở dài: "Hảo tiểu tử, thật tinh mắt." Nói xong Phong Thanh Dương nhìn xem thi đấu bên trong đích Điền Bá Quang cùng Lâm Bình Chi hai người, nói: "Cái này Độc Cô Cửu Kiếm, sống học sống sử (khiến cho), chỉ là bước đầu tiên. Mỗi gia mỗi phái võ công, chiêu thức bên trong đích

sơ hở đồng đều khác nhau rất lớn, đã có đều có dấu vết mà lần theo. Nếu như đem cái này kiểm chiều học chết rồi, cái kia liền liền một ít không nhập lưu kiểm pháp cũng là không bằng. Muốn làm đến ra tay không chiều, đó mới thật sự là bước chân vào cao thủ cảnh giới."

"Lâm Bình Chi đứa nhỏ này chịu chịu khổ, chịu cố gắng, chỉ tiếc tính tình của hắn cùng Nhạc Bất Quần có chút tương hướng, hôm nay cũng chỉ có thể giáo bao nhiêu là được bao nhiêu. Chỉ tiếc Lệnh Hồ Xung cái đứa bé kia, ài."

Phong Thanh Dương nói đến đây, lại là một tiếng thốn thức cảm thán.

Lại nói tiếp, phái Hoa Sơn nhiều như vậy đồ đệ, hắn Phong Thanh Dương không phải coi trọng ... của mình thế hệ, nguyên ý định giáo mấy cái đệ tử đi ra, Nhưng tiếc ngộ tính cao, thích hợp học cái này Độc Cô Cửu Kiếm đấy, toàn bộ phái Hoa Sơn cũng không quá đáng liền Lệnh Hồ Xung một người mà thôi.

Nhưng hôm nay Lệnh Hồ Xung lại là bản thân bị trọng thương, có điều hai ba nguyệt chỉ mệnh, thật là đáng tiếc đáng tiếc.

Cái này Độc Cô Cửu Kiếm, nói trắng ra là, chính là một môn toán học kiểm pháp.

Cửu Kiếm chung phân chín chiều, mỗi một chiều mấy trăm chủng (trồng) biến hóa, nói trắng ra là, chính là sử (khiến cho) cái gì vũ khí mấy trăm chủng (trồng) sơ hở khả năng xuất hiện địa phương. Ở đây nguyên tác bên trong, đã từng có như vậy một đoạn lời nói —— "Chiều thứ nhất bên trong đích 360 chủng (trồng) biến hóa nếu như quên biến đổi, đệ tam chiều sẽ gặp khiến cho không đúng, này cũng có chút khó xử rồi."

Lại có "Quy muội xu thế vô vọng, vô vọng xu thế đồng nghiệp, đồng nghiệp xu thế rất có. Giáp chuyển Bính, Bính chuyển canh, canh chuyển quý. Từ xấu chi giao, thần tị chi giao, buổi trưa không chi giao. Phong Lôi là biến đổi, núi trạch là biến đổi, nước lửa là biến đổi. Càn Khôn tương kích, chân đoái tương kích, cách tôn tương kích. Ba tăng mà thành năm, năm tăng mà thành chín..."

Cái này biểu hiện ra xem lại để cho người cảm thấy như lọt vào trong sương mù, trên thực tế nếu như hướng ở chỗ sâu trong muốn, có điều chính là đối thủ mỗi một chiều thậm chí mỗi một cái động tác bên trong, sơ hở chỗ khả năng xuất hiện vị trí.

Cái này chính xác mình đằng sau cái kia đoạn lời nói: "Đệ tam chiều 'Phá đao thức' để mà phá giải đơn đao, song đao, Liễu Diệp đao, Quỷ Đầu Đao, Đại Khảm Đao, Trảm Mã đao đủ loại đao pháp." Thử nghĩ, chỉ cần là dùng đao, động tác đơn giản cũng liền nhiều như vậy, sơ hở tự nhiên cũng liền đều có thể được coi là đi ra.

Cho nên mới có lúc trước Phong Thanh Dương nói câu nói kia: "Năm đó ta học một chiều này, bỏ ra ba tháng thời gian, muốn người ở đây một đêm tâm đó học hội hai chiều, đó là hay nói giỡn rồi, người muốn: 'Quy muội xu thế vô vọng...' "

Kỳ thật trọn bộ Độc Cô Cửu Kiếm, chính là dùng để tính ra đối thủ mỗi một cái động tác chỗ sơ hở. Cách khác một người tại chỗ đứng thẳng, toàn thân bất động, một cái đâm thẳng đánh ra, cái kia lồng ngực của hắn bụng dưới tất nhiên chính là sơ hở, vô luận cái gì vũ công, chỉ cần là có như vậy một động tác, hắn sơ hở tóm lại là sẽ không biến hóa đấy.

Phong Thanh Dương năm đó học một chiều bỏ ra ba tháng, mà Lệnh Hồ Xung chỉ dùng một đêm, trên thực tế cũng không phải nói hai người ở đây trong vũ công ngộ tính kém gấp trăm lần, mà là —— nói trắng ra là chính là Lệnh Hồ Xung là cái đo đếm học thiên tài mà thôi...

Cho nên Trần Tiêu mới nói cái này Độc Cô Cửu Kiếm hắn học không được, bởi vì ở đây học bài thời điểm toán học vật lý luôn luôn là hắn đoản bản...

Về phần cái gì vũ chiêu thắng hữu chiều, người biết sơ hở của đối phương chỗ, tùy tiện như thế nào đâm truy cập đều có thể phá vũ chiêu số của hắn, còn dùng được chứ bày ra cái gì động tác vũ thuật đẹp sao?

Phong Thanh Dương lúc này đối với Trần Tiêu nhãn lực, xem như thật sự chịu phục rồi.

Hắn học cái này một bộ Độc Cô Cửu Kiếm, xác thực là cực thượng thừa vũ học, chỉ tiếc, bộ kiểm pháp kia thật sự quá khảo nghiệm toán học năng lực, cái này cũng chính là chỉ có Lệnh Hồ Xung mới thích hợp nhất nguyên nhân.

Nếu không mặt khác vũ công, cho dù ngộ tính lại chênh lệch, rất giỏi thì ra là học chậm một chút, cũng không có học không được đạo lý.

Nghĩ tới đây, Phong Thanh Dương bỗng nhiên cười nói: "Hậu sinh khả ư, hậu sinh khả ư ah."

Trần Tiêu gãi tóc ha ha cười cười, không nói thêm gì nữa.

Về sau vài ngày, Điền Bá Quang liền từ trước đến nay Lâm Bình Chi luyện võ. Lại nói tiếp Điền Bá Quang cũng là cái có phần linh thông đích nhân vật, Lâm Bình Chi vốn là có chút chết đầu óc, toán học lĩnh ngộ chậm chút ít, kết quả Điền Bá Quang ngược lại là không chậm, bao nhiêu phát hiện một ít bí quyết, có điều bốn năm ngày công phu, ngược lại thiếu chút nữa gọi hắn lĩnh ngộ ra một bộ "Độc Cô chín đao" đi ra.

Hiện tại hắn cùng Lâm Bình Chi đánh, giữa hai người cơ hồ nếu không có bất luận cái gì binh khí chạm vào nhau thanh âm, không khỏi là người công một chiều tới, ta tìm người một chiều sơ hở trở về, hai người sơ hở đối với sơ hở, một chiều công ra cơ hồ đều là đồng thời biến chiêu.

Trần Tiêu cũng là rất có đoạt được.

Lúc trước hắn xem phái Tung Sơn từ buổi trưa kiểm Dịch tu bộ kiểm pháp kia, còn tưởng rằng dùng mình bây giờ thực lực hoàn toàn phá không được, Nhưng là mấy ngày nay quan sát Điền Bá Quang cùng Lâm Bình Chi luyện kiếm, cũng là rất có đoạt được.

Mặc dù Độc Cô Cửu Kiếm hẳn là học không được, nhưng là gặp lại đến Dịch tu, Trần Tiêu cũng tuyệt đối có tự tin phá vỡ hần bộ kiếm pháp kia!

Cái này là kinh nghiệm tâm quan trọng.

Ở đây phái Hoa Sơn lại ở ba bốn ngày, Trần Tiêu hồ đồ vết thương trên người dĩ nhiên vậy kết, huyết tự nhiên là đã ngừng lại, chỉ có điều vẫn không thể kịch liệt vận động, nếu không không phải đem (chiếc) miệng vết thương căng ra không thể.

Lập tức sự tình đã xong xuôi, kế tiếp, là được đến Côn Lôn Sơn dưới chân Cách Nhĩ Mộc trấn, chờ Đông Phương Ngọc tin tức.

Cả đám cùng Đông Phương Ngọc tụ họp về sau, là được bên trên Quang Minh đỉnh thời khắc!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 96: Giang hồ này loạn quá

Converted by: là là la(tangthuvien)

Hôm nay sáng sớm, Trần Tiêu mấy người đang phái Hoa Sơn trước cổng chính tập hợp, chờ xuất phát.

Hôm nay Trần Tiêu toàn thân miệng vết thương đã khôi phục không sai biệt lắm, mặc dù Độc Cô Cửu Kiếm không có thể học hội, nhưng là đối với thiên hạ võ công chiêu thức ở giữa hiểu rõ nhưng lại thêm một tầng, sĩ biệt tam nhật (chia tay ba ngày), đem làm thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi!

Lúc này lập tức xuất phát sắp tới, Nghi Lâm nhưng lại nhẹ nhàng giữ chặt Trần Tiêu góc áo, biểu hiện trên mặt điềm đạm đáng yêu, muốn nói lại thôi.

Trần Tiêu nhìn bộ dáng của nàng, vô ý thức liền đưa tay sờ sờ trán của nàng, nghi ngờ nói: "Không có phát sốt nha." Sau đó bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, nói nhỏ: "Chẳng lẽ là... Người cái kia đã đến?"

Nghi Lâm sắc mặt hồng đều có thể nhỏ ra huyết, nhưng lại lắc đầu, nói ra: "Ta... Ta... Ta võ công quá kém, sợ đi mà nói giúp không được gì, liên lụy mọi người..."

Chết, Nghi Lâm là không sợ đấy. Nàng sợ đấy, là vì nàng thấp kém võ công, làm phiền hà mọi người. Dù sao cũng là bên trên Quang Minh đỉnh, không phải đi ra ngoài du lịch ngắm phong cảnh, đến đó bên cạnh đều là trận đánh ác liệt, thực đánh nhau, dùng võ công của nàng, xác thực giúp không được gì.

Ý nghĩ của nàng, Trần Tiêu tự nhiên chi đạo, cười vỗ vỗ Nghi Lâm đầu, nói ra: "Nghi Lâm muội muội ngay tại phái Hoa Sơn ở lại a, như vậy rất tốt chút ít, chúng ta cũng tốt buông tay buông chân."

Nghi Lâm mãnh liệt gật đầu, nói ra: "Trần Ngũ Ca, ta tại đây Hoa Sơn, ngày ngày niệm Phật, cho các người cầu nguyện. Các người, các người có thể ngàn vạn phải cẩn thận ah."

Hoàng Dung ôm cánh tay của nàng, cười nói: "Lâm tỷ tỷ, người yên tâm đi, mặc kệ phát sinh chuyện gì, người Trần Ngũ Ca đều không có việc gì đấy."

Nghe được Hoàng Dung trêu ghẹo, Nghi Lâm đầu thấp đều nhanh chôn đến bộ ngực 〇〇 dậm (ở bên trong) rồi.

Quách Tĩnh ở một bên nói: "Dung nhi, người lại hồ đồ."

Nói xong xông dẫn đầu chúng đệ tử đứng ở một bên tiễn đưa Nhạc Bất Quần ôm quyền thi lễ, nói: "Tạ Nhạc tiên sinh chỉ điểm. Tương lai phái Hoa Sơn có làm được cái gì mà vượt chỗ của ta, Quách Tĩnh xống pha khói lửa, không chối từ."

Quách Tĩnh làm người chất phác, có phản đối với Nhạc Bất Quần khẩu vị, ở đây Hoa Sơn những này qua, hẳn ngoại trừ cùng Chu Bá Thông đánh nhau luyện công, là được cùng Nhạc Bất Quần nghiên cứu thảo luận nội công, thu hoạch là thật không nhỏ.

Nhạc Bất Quần mỉm cười nói: "Quách thiếu hiệp nói quá lời. Một chút việc nhỏ, không đáng nhắc đến."

Hôm nay hết thấy xem như đều an bài thỏa đáng, Nghi Lâm võ công thấp nhất, lại không thể như Trần Tiêu giống như bình thường trong thời gian ngắn võ công tiến nhanh, ở lại Hoa Sơn, cũng là chuyện tốt một kiện, miễn đi mọi người nổi lo về sau. Nghĩ đến có Phong Thanh Dương cùng Nhạc Bất Quần

bảo hộ, trừ phi Lục Đại tuyệt đỉnh đích thân đến, Nghi Lâm quả quyết sẽ không gặp được nguy hiểm gì rồi.

Trần Tiêu, Chu Bá Thông, Điền Bá Quang, Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung năm người hạ son ra, một đường hướng tây bước đi.

Càng đi đi về phía tây, trên đường giang hồ nhân sĩ liền càng nhiều.

Chưa hết một ngày, đã đến một cái tên là tây cùng huyện huyện thành nhỏ. Trần Tiêu mấy người tùy tiện tìm một nhà nho nhỏ từ quán nghỉ trọ, lại không nghĩ từ quán này mặc dù không lớn, người trong giang hồ lại quả thực không ít.

Mấy người vừa mới ngồi xuống, liền nghe phụ cận một cái giang hồ nhân sĩ cùng bạn ngồi cùng bàn chỉ nhân nói ra: "Ai, các người nghe nói không? Gần đây cái này giang hồ, vậy cũng thật là thay đổi bất ngờ cái kia."

Cùng hân bạn ngồi cùng bàn cái kia người vô ý thức liền nhỏ giọng hỏi: "Làm sao vậy làm sao vậy? Nhanh cho ta nói một chút."

Trong giang hồ, đối với cái này chúng (trông) tin tức nho nhỏ, truyền lưu cực nhanh. Trần Tiêu mấy người liếc nhau, đồng thời đóng chặt miệng, chờ cái kia mở miệng trước người trong giang hồ bên dưới.

Lại không nghĩ người nọ nhưng lại rộng mở ý chí, lộ ra trên bộ ngực đen sì lông ngực, nắm thật chặt cuống họng, lẩm bẩm nói: "Thật sự là chết khát ta rồi..."

Trần Tiêu nghe buồn cười, kêu lên nhân viên cửa tiệm, nói ra: "Tiểu nhị ca, bên trên lưỡng bình rượu ngon, lại đến chút thức ăn." Nói xong từ trong lòng ngực móc ra hai lượng bạc vụn, nhét ở đằng kia tiểu nhị trong tay. Tiểu nhị vội vàng đi chuẩn bị.

Xông cái kia người trong giang hồ vẫy vẫy tay, Trần Tiêu cất cao giọng nói: "Vị đại ca kia xin, tiểu đệ muốn mời đại ca uống chén rượu, không biết đại ca phần thưởng không rất hân hạnh được đón tiếp?"

Nghe có người mời khách, người nọ lúc này cười tủm tỉm đã ngồi tới, cũng không nói cảm tạ Trần Tiêu hiếu khách, vốn là nhìn về phía ngồi ở một bên Hoàng Dung, cười nói: "Ai ôi!!!, thật xinh đẹp tiểu cô nương, nhìn tiểu tử này bộ dáng lớn lên." Nói xong vọt lên ngồi ở Hoàng Dung một bên Quách Tĩnh chớp chớp mắt: "Huynh đệ có phúc ah, hâm mộ, hâm mộ."

Cái này người đi lên chính là mãnh liệt vượt mộng ngựa, ngược lại là to đến Hoàng Dung niềm vui, Hoàng Dung dịu dàng nói: "Bảo người nói lung tung. Người cũng biết mấy thứ gì đó, nói cho nói cho chúng ta biết được không?"

Người nọ lúc này mới xông Trần Tiêu vừa chấp tay, nói: "Đa tạ huynh đệ mời khách nữa à, ha ha. Ai nha, lại nói tiếp thật sự là thật nhiều ngày đều không hảo hảo ăn được dùng lại một châu rồi."

Trần Tiêu cười hỏi: "Bất tài còn chưa thỉnh giáo các hạ cao tính đại danh?"

Người nọ tùy ý khoát tay áo, nói: "Cái gì cao tính đại danh đây, ta gọi Dương Sâm, vô danh tiểu tốt một cái, là tốt rồi tìm hiểu điểm tin tức, kiếm miếng cơm ăn, ăn, người đã kêu ta Dương Sâm là được." Nói đến đây, Dương Sâm lẩm bẩm nói: "Rượu này như thế nào còn không có đi lên?"

Trần Tiêu tranh thủ thời gian mở miệng hô to: "Tiểu nhị ca, trước tiên đem rượu đi lên thoáng một phát!"

Không có một hồi, nhân viên cửa tiệm nâng cốc đi lên, Dương Sâm cũng không khách khí, ừng ực ừng ực trước đã uống vài ngụm, lúc này mới cấp ra một ngụm từu khí, nói: "Cáp —— không tệ, rượu này không tệ. Đúng rồi, huynh đệ, xưng hô như thế nào?"

Trần Tiêu lung tung biên cái giả danh, nói: "Ta gọi Tiêu bụi, ha ha. Dương đại ca, vừa rồi ngài nói, trên giang hồ đã xảy ra vài kiện đại sự, đến cùng đều có cái đại sự gì à?"

Dương Sâm lại uống một hớp rượu, rồi mới lên tiếng: "Nói lên cái này trên giang hồ đại sự ah, vậy cũng có nói. Ước chừng là sáu bảy ngày trước buổi tối a, ta ở đây một nhà thanh lâu khoái hoạt uống rượu —— ah, mấy vị huynh đệ không muốn dùng ánh mắt như vậy xem ta, ta mặc dù là cái vô danh tiểu tốt, Nhưng là cũng phải tìm chút ít việc vui —— được rồi, có chút kéo xa."

Trần Tiêu nghe cười thầm, cái này người, cùng Điền Bá Quang ngược lại là yêu thích giống nhau. Hoàng Dung thì là âm thầm xi một tiếng khinh miệt, đỏ bừng cả khuôn mặt.

Dương Sâm lại nói: "Chính là ta cái này chính khoái hoạt lắm, bỗng nhiên chợt nghe bên cạnh có người nói chuyện với nhau. Một người nói cái gì phải Tung Sơn giết phải Nga Mi không ít người. Lại một người nói, Minh giáo cùng với Nhật Nguyệt giáo đối chiến. Ai, cái này giang hồ ah, loạn! Quá loạn!"

Nghe đến đó, Trần Tiêu trong nội tâm đại kỳ, biểu hiện ra nhưng lại bất động thanh sắc, hỏi: "Sau đó thì sao?"

Lúc này thời điểm đồ ăn đã đi lên, Dương Sâm phối hợp kẹp mấy ngụm đồ ăn ăn, lúc này mới tiếp tục nói: "Sau đó ta liền cẩn thận nghe ah, kết quả ngoan ngoan cực kỳ khủng khiếp, cái này nghe xong. Nhưng đem (chiếc) ta dọa hồng á. Huynh đệ người đoán sao? Cái này trên giang hồ gần đây ra nhiều loạn, vậy cũng liền đại á."

"Phái Võ Đang trong vòng một đêm đó là chết ba bốn mươi người cái kia! Huynh đệ người muốn, đây chính là Võ Đang ah! Có Tam Phong chân nhân tọa trấn, cái dạng gì người có thể trong vòng một đêm giết bọn chúng đi ba bốn mươi tên đệ tử? Người nọ vô công, cái kia chưa đủ lớn đã đến bầu trời đây?"

Phái Võ Đang trong vòng một đêm bị giết ba bốn mươi người? Trần Tiêu mấy người hai mặt nhìn nhau, cái này giang hồ đồn đãi, càng thối càng mơ hồ, nhưng là tuyệt đối sẽ không bịa đặt. Hẳn là, cái này Phái Võ Đang, thật đã chết rồi người?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 97: Cô nương bị bắt

Converted by: là là la(tangthuvien)

Lúc này Dương Sâm lại nói: "Hơn nữa kỳ quái liên kỳ quái tại đây. Phái Võ Đang chết người không nói, mà ngay cả phái Nga Mi, cũng đã chết nhiều người. Căn cứ ta dò thăm tin tức, cái này phái Nga Mi cái chết thêm nữa..., ít nhất số này ——" nói xong Dương Sâm duỗi ra tay trái, năm ngón tay mở ra, khoa tay múa chân một phen.

Trần Tiêu kinh ngạc nói: "50 người?"

Dương Sâm hừ hừ nói: "50? Sợ là không ngót! Cái này cũng chưa tính, còn có Cái Bang, cũng là trong vòng một đêm chết ba bốn mươi người cái kia. Muốn Cái Bang hạ gì phong quang? Năm đó Kiều Phong Kiều bang chủ..." Nói đến đây, Dương Sâm bỗng nhiên một bả che miệng lại, nhìn chung quanh một chút, thấy chung quanh không có người xem hân, lúc này mới hạ giọng, rồi nói tiếp: "Nhớ năm đó Kiều Phong dẫn đầu Cái Bang, được xưng Trung Nguyên đệ nhất đại bang. Nhưng là hôm nay, ai —— trong vòng một đêm bốn năm sáu vị trưởng lão, bảy tám túi đệ tử, chết hai ba mươi cái kia. Đến cuối cùng, liên ai đã hạ thủ, cũng không biết."

"Còn gì nữa không?" Trần Tiêu nhíu mày hỏi.

Xem ra gần đây giang hồ, xác thực đã xảy ra không ít đại sự. Loáng thoáng đấy, Trần Tiêu tổng có một loại dự cảm bất tường. Nhưng là loại này dự cảm chỉ chính là cái gì, Trần Tiêu lại không nói ra được.

Dương Sâm lại ăn khẩu đồ ăn, nói tiếp: "Cuối cùng đấy, đương nhiên chính là Minh giáo cùng Nhật Nguyệt giáo tầm đó á. Ai nha, hai giáo lúc này đây, nghe nói đó là ý định muốn sống mái với nhau ah! Huynh đệ ngươi muốn, hai giáo cái kia đều là trên giang hồ đại giáo phái, cái này một sống mái với nhau, còn không biết phải chết bao nhiêu người cái kia! Chắc chắn, lợi hại, lợi hại ah!"

Nghe xong Dương Sâm nói cái này rất nhiều, Trần Tiêu mấy người hai mặt nhìn nhau, lúc này cái đó còn có tâm tư uống rượu, vội vàng ăn vài miếng đồ ăn, sau đó lấy lòng (mua tốt) lương khô, tranh thủ thời gian ra đi.

Trước khi đi, Dương Sâm vẫn không quên nhắc nhở: "Đa tạ huynh đệ chiêu đãi á. Nhắc nhở một câu ah, sắp tới cũng không nên hưởng tây đi thôi, bên kia loạn, quá loạn!"

Trần Tiêu tranh thủ thời gian quay đầu lại nói cảm ơn: "Đa tạ Dương đại ca nhắc nhở á. Huynh đệ ta còn phải chạy đi, trước hết không cùng rồi!"

Ra từ quán, Trần Tiêu mấy người nhanh đi vài bước, ra thị trấn, Trần Tiêu hỏi: "Dung muội muội, đối với cái này Dương Sâm nói lời, ngươi có ý kiến gì không?"

Trong mấy người dùng Hoàng Dung trí kế cao nhất, có vấn đề, tự nhiên muốn tham khảo cái nhìn của nàng.

Hoàng Dung nghĩ nghĩ, nói ra: "Cái này người nói lời, sợ là có một phần nhỏ thật sự. Giang hồ đồn đãi, bao nhiêu đều có căn cứ. Năm người khả năng nói thành 50 người, nhưng là tuyệt đối sẽ không không thể nào cho nói thành có. Cho nên hiện tại đến xem, giang hồ loạn, thật sự. Chỉ có điều, những người này rốt cuộc là ai giết? Người nào có thể có lớn như vậy năng lực?"

Trần Tiêu mấy người cũng liên tục gật đầu.

Có điều mặc kệ những tin tức này là thật là giả, ít nhất nói rõ, lần này tiến công Quang Minh đình sự tình, so trong tưởng tượng đấy, muốn phức tạp rất nhiều. Trong đó, thậm chí khả năng còn có một thật lớn âm mưu, đang chờ bọn họ.

Mấy người trong nội tâm thật là sốt ruột, e sợ cho trú đóng ở Cách Nhĩ Mộc Nhật Nguyệt thần giáo đệ tử cùng môn phái khác phát sinh xung đột, này đây càng thêm sốt ruột chạy đi, dù là có thể sớm một ngày đuổi tới chỗ mục đích, cũng là tốt.

Đã đến nửa đêm, Trần Tiêu mấy người đang trong rừng hạ trại nghỉ ngơi, chợt nghe được xa xa có mấy người chậm rãi mà đến.



Trần Tiêu hôm nay nội công càng có tiến cảnh, lập tức liền giặt mình rồi, Chu Bá Thông thì hạ giọng nói ra: "Hừ, có người đến."

Năm người lúc này thu thập trên mặt đất dấu vết, tìm cỏ dại nhá cành cây rậm rạp địa phương dấu đi.

Đêm nay bên trên trăng non như lông mày, nhàn nhạt dưới ánh trăng, thấy cùng sở hữu tám người đi tới, đi đầu hai người áo trắng áo bào trắng, trong đó một cái cầm trong tay một bả thép tinh song xà trượng, khác một người tuổi còn trẻ chút ít thì còn lại là cầm trong tay một bả quạt xếp, phong độ nhẹ nhàng, dĩ nhiên là Âu Dương Phong cùng Âu Dương Khắc chú cháu hai người.

Ở đây phía sau bọn họ, thì là một chuyển năm người, tán thành hình quạt, trên lưng ánh đao dưới ánh trăng lóe ra ánh sáng nhạt, nhưng lại nhìn không ra thân phận.

Mà ở năm người này trước người, nhưng lại một nữ tử thân ảnh, rõ ràng hai tay bị trói tay sau lưng tại sau lưng, bị đằng sau năm người kia đè nặng đi về phía trước.

Trần Tiêu nói nhỏ: "Là Âu Dương Phong cùng Âu Dương Khắc, chính giữa nữ tử kia rõ ràng cho thấy bị nắm, chộp đấy, cái này Âu Dương Khắc vừa muốn tai họa cô nương! Phải nghĩ biện pháp cứu bên trên một cứu, chỉ là không biết cái kia sau Bối Bối lấy đại đao năm người là thân phận gì, không thể hành động thiếu suy nghĩ."

Điền Bá Quang oán hận nói: "Nghĩ tới ta năm đó cho dù hái hoa vậy cũng hái chính là khuê phòng oán phụ, Nhưng là một cái nguyên đánh một cái nguyên lần lượt tích, cái này Âu Dương Khắc rõ ràng chính là cường đoạt đẳng hoàng phụ nữ, Nhưng ác, Nhưng ác cực kỳ."

Nghe xong hán lời này, Trần Tiêu cảm thấy ngoài ý muốn, hỏi: "Người năm đó không có làm qua hán như vậy hoạt động?"

Điền Bá Quang khinh thường nói: "Ta muốn thường xuyên làm cái này hoạt động, còn có thể tin người chính là tên kia cái gì tự do yêu đương sao?" Trần Tiêu nghe mặt mày hớn hờ, lời này nói có lý.

Hoàng Dung ở một bên nói: "Nhỏ giọng chút ít, đừng gọi hán nhóm: đám bọn họ nghe thấy được."

Quách Tĩnh nói: "Chúng ta phải nghĩ biện pháp cứu cứu cái cô nương kia."

Lão Ngaoan Đồng mãnh liệt gật đầu: "Lão độc vật không mang xà ra, có một đánh."

Lúc này cái kia mấy người đã đi tới gần một ít, chỉ nghe đằng sau năm người kia một người trong đó nói ra: "Âu Dương tiên sinh, cả đám chào tạm biệt gặp lại sau cái kia Lão Khiếu Hoa, ngài có thể nhất định phải giúp chúng ta hả giận!"

Người thứ hai nói: "Cái kia lão khiếu hóa một đường theo dõi chúng ta, khiến cho chúng ta thật thê thảm, hôm nay cần phải gọi hán chết tại đây □."

Tên còn lại nói: "Hồng Thất Công cái này lão tiện nhân võ công rất cao minh, tâm kế cũng cao, chỉ sợ Âu Dương tiên sinh thân thủ, không dám tới rồi."

Lại một người nói: "Tâm kế cao sợ cái gì, chẳng lẽ còn có thể so sánh Âu Dương tiên sinh còn cao?" Còn lại bốn người cùng kêu lên đồng ý, nói ra: "Chúng ta rắc khắp nơi thiên la địa võng, gọi hán có mệnh ra, mất mạng trở về!" Đầu tiên người kia nói: "Ha ha, đúng vậy đúng vậy! Mặc hán Cửu Chỉ Thần Cái Hồng Thất Công anh hùng cái thế, kết quả là cuối cùng cho Âu Dương tiên sinh đánh bại, về sau bị chúng ta tâng bên cạnh năm hùng băm trở thành (thành công) con mẹ nó mười bảy hai mươi tám khối."

Đi ở phía trước Âu Dương Phong nghe xong năm người kia lấy lòng, trong nội tâm cực kỳ cao hứng.

Trần Tiêu đại kỳ: "Tàng biên ngũ sừ? Là cái này mấy cái phế vật? Cái kia bị bọn họ trao cái cô nương kia thì là ai?"

Có điều mặc kệ bị nắm, chộp người là ai, tóm lại là phải cứu đấy. Mọi thứ tính trước làm sau, Trần Tiêu mấy người một chút thương nghị, việc này... có tương lai, có điều cũng may cô nương kia xem tình hình trong thời gian ngắn có lẽ còn sẽ không gặp được nguy hiểm, ngược lại là không cần quá sốt ruột.

Lúc này song phương cách càng phát ra tới gần, chính giữa cái kia cô nương bỗng nhiên phát ra thở dài một tiếng, thanh âm nhẹ vô cùng, lại tràn đầy đau thương chi ý.

Chỉ nghe Âu Dương Khắc cười thâm: "Mỹ nhân, ở lại sẽ chờ người hầu hạ khỏi ta, đáng tin bảo người dục tiên dục tử."

Cô nương kia hừ lạnh nói: "Năm mơ!" Mặc dù ngữ khí bất thiện, nhưng là hai chữ này thanh âm nhưng lại cực kỳ kiều mỹ thanh thúy, có thể tưởng tượng, nếu như nàng tốt vừa nói lời nói, sợ tuyệt đối là lại ngọt lại chán, có thể làm cho người hận không thể một ngụm đem nàng ăn hết, khó trách Âu Dương Khắc đối với nàng ra tay.

Quả nhiên, chỉ nghe Âu Dương Khắc cười nói: "Tiểu mỹ nhân, ta Âu Dương Khắc lại nói như thế nào, cũng là muốn tướng mạo có tướng mạo, muốn võ công có võ công, muốn gia thế cũng có gia thế, người theo ta, nhưng không tính bồi họ người."

## Chương 98: Hồng Lăng Ba

Converted by: là là la(tangthuvien)

Cô nương kia cả giận nói: "Người cái này ác nhân, người lại không phải thật tâm yêu thích ta, người nói những cái...kia ta có gì tác dụng? Ta là được tìm một cái kẻ ngu, chỉ cần là thiệt tình rất tốt với ta, cũng so với bị người chà đạp mạnh hơn gấp trăm lần!"

Âu Dương Khắc cười lạnh nói: "Người nói cũng là có đạo lý. Chờ ta hưởng dụng xong, sẽ đem người ném cho một cái người quái dị. Ha ha, buồn cười a buồn cười! Đến lúc đó liền cho người cùng người quái dị trời sinh một đôi, mà sinh một đôi."

Cô nương kia nghe xong lời này, chỉ là oán hận "Hừ" một tiếng, nếu không nói lời nói.

Âu Dương Khắc nhưng lại nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nói: "Àn, ta đi cấp người bắt cái người quái dị trở về." Nói xong liền một mình đi.

Ước chừng trôi qua một nén nhang thập phần, Âu Dương Khắc liền vòng vo trở về, chỉ là lúc này đây trong tay lại nói ra một người, nói: "Ha ha, thằng ngốc này tên ăn mày không tệ, tương lai vừa vặn với người xứng thành một đôi!"

Tên khất cái kia ở đây Âu Dương Khắc trong tay, hoa chân múa tay vui sướng, chỉ là "Ah ah, ah ah" kêu to, lại nguyên lai là cái kẻ ngu.

Cô nương kia tức giận nói: "Người!"

Âu Dương Khắc nói: "Như thế nào, người không muốn? Ha ha, vậy cũng không phải do người. Người nếu là hảo hảo hầu hạ ta, ta có lẽ sẽ cân nhắc thu hồi trước đó lời mà nói..., bằng không mà nói..."

Hắn đang nói đến đó đậm (ở bên trong), Âu Dương Phong nhưng thật giống như cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên nói ra: "Khắc nhi, đừng hồ đồ."

Âu Dương Khắc mặc dù coi trời bằng vung đã quen, Nhưng là đối với thúc thúc Âu Dương Phong mà nói cũng không dám không theo, lúc này "Rắc" một tiếng bẻ gãy này tiểu ăn mày cổ, một bả ném trên mặt đất.

Trần Tiêu bọn người vốn là ngay tại một bên xem trong con giận dữ, nơi nào sẽ nghĩ đến hắn hội (sẽ) đột nhiên hạ sát thủ, lúc này cái đó còn có thể chịu nhin được, Chu Bá Thông trước hết nhất nhảy ra ngoài, kêu lên: "Lão độc vật, người lần trước ở đây rừng cây hạnh cầm xà làm ta sợ, xem đánh!"

Chu Bá Thông xông lên đi ra ngoài, Điền Bá Quang cũng là khôi phục đoàn đao giết đi ra ngoài, trực tiếp tìm tới một bên Âu Dương Khắc, ánh đao thời gian lấp lóe, đao mắt liền đem Âu Dương Khắc bao phủ đi vào.

Lúc này thời điểm Trần Tiêu, Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung ba người cũng bay thẳng mà ra, Trần Tiêu Quách Tĩnh phụ trách đối phó tàng biên ngũ sừ, Hoàng Dung tắc khứ giải cái cô nương kia sợi dây trên người.

Tàng biên ngũ sừ vừa thấy Trần Tiêu Quách Tĩnh hai người, liếc mắt nhìn nhau, đã là tâm ý tương thông, lúc này đem phía sau lưng bên trên Đại Khảm Đao trao tiến trong tay, năm người phân đứng năm cái phương vị, xông tới.

Bọn họ năm người đều là một cái sư phụ, sở học võ công con đường cũng là độc nhất vô nhị, bình thường quanh năm cùng một chỗ, giúp nhau tầm đó thật đúng cũng coi là tâm hữu linh tê, năm người này đồng thời rút đao, đồng thời ra tay, nghiễm nhiên là được một cái cỡ nhỏ đao trận.

Trần Tiêu Quách Tĩnh hai người đều không để bình khí, Quách Tĩnh hóa điểm đao cùng Lục Mạch thần kiếm là sẽ không sử (khiến cho), có điều nhiều như vậy thời gian ngược lại là học được không ít Không Minh Quyền công phu, tả hữu vật nhau cũng gọi là hãn học tinh thông, chênh lệch có điều chính là nội lực mà thôi.

Hai người lúc trước cùng Hoàng Hà tứ quý đối địch, cũng đã phối hợp cực kỳ thuần thực, hôm nay gặp được đao này trận giống như: bình thường tàng biên ngũ sừ, tự nhiên rất có đối địch tâm đắc.

Lúc này năm xấu cầm đầu một người một đao vót ngang, khác bốn người lập tức cũng là đồng dạng chiêu số, bọn họ năm người chiếm chính là một cái ngôi sao năm cánh trận thế, lần này năm đao hấn (nặng) ra, lập tức tựa như một cái xe ngựa luân (phiên) giống như, đao thế không ngọt không dứt, mỗi một đao đều là cộng đồng tiến thoái, đồng thời dưới chân không ngừng, quay chung quanh Trần Tiêu Quách Tĩnh hai người xoay tròn không ngọt.

Nhiều năm ở giữa phối hợp, quả nhiên cực kỳ lợi hại.

Có thể Trần Tiêu ở đây Tư Quả Nhai xem Điền Bá Quang cùng Lâm Bình Chi đấu này rất nhiều thiên, đối với đao pháp này cũng là rất có tâm đắc. Hôm nay Trần Tiêu tự tin coi như là Điền Bá Quang đao pháp, trong ngắn hạn cũng tổn thương không đến chính mình, huống chi cái này mấy người. Lúc này

tìm đúng năm xấu đào trong trận một sơ hở, vù thoáng một phát là được một cái hỏa điểm đào, lập tức liền có một xấu ngã xuống đất, trở lại một chiêu mô phỏng Lục Mạch thần kiếm, lại đào một cái. Quách Tĩnh thừa cơ xông về phía trước tiến đến, sử (khiến cho) khai mở tả hữu vật nhau cùng Không Minh Quyền công phu, "Đương đương" một tiếng, lại có một thanh khảm đào rơi xuống đất.

Lúc này lại là hai tiếng khê kêu vang lên: "Xem đánh!"

Nhưng lại Hoàng Dung thừa dịp mấy người không chú ý công phu, đã thả ra tên kia cô nương, lúc này tiến lên hỗ trợ.

Hoàng Dung sử (khiến cho) chính là truyền tự phụ thân nàng "Lạc Anh Thần Kiếm Chuông pháp", cái cô nương kia nhưng lại khoát tay, mấy cây ngân quang lóng lánh ngân châm bắn thẳng đến đi ra, lập tức "Ah nha, ah ôi!!!" thanh âm vang lên, tàng biên ngũ sửu trong mặt khác hai xấu trở tay không kịp, trúng ám khí, phũ phũ một tiếng té trên mặt đất, bất trụ toàn thân run rẩy, nhất thời nhưng lại cái không chết không sống.

Trần Tiêu xem rất hiếu kỳ, vô ý thức liền hỏi: "Cô nương, người đây là ám khí gì?"

Cô nương kia mỉm cười nói: "Đa tạ mấy vị cứu giúp, đây là tự chính mình chế tác ngân châm, độc tính còn tính toán có thể, mặc dù so ra kém sư phụ ta lợi hại, dùng để phòng thân cũng là cũng không tệ lắm."

Lúc này Trần Tiêu mới rốt cục đã gặp nàng tướng mạo, chỉ thấy nàng ước chừng hai mươi năm tuổi, màu da trắng tuyết, hai gò má ửng đỏ, hai mắt ngập nước liếc xéo chính mình, tựa hồ đối với nhóm người mình cũng không sợ hãi chi ý. Trần Tiêu ám đạo:thâm nghĩ: "Xác thực là cái mỹ nhân, khó trách Âu Dương Khắc động tâm."

Hoàng Dung nhảy đến cô nương kia bên cạnh, hỏi: "Tỷ tỷ, người thật là đẹp mắt, người tên là gì?"

Cô nương kia sửa sang lại bồng chốc bị gió thổi tán mái tóc, nói: "Ta gọi Hồng Lăng Ba, hảo muội tử, người cũng rất đẹp ah, người tên là gì?" Nói xong lại nhìn một chút Trần Tiêu cùng Quách Tĩnh hai người liếc.

Nàng gần đây tự phụ mỹ mạo, bất luận cái gì nam tử thấy đều mục quan trọng không thoáng qua ngốc xem sau nửa ngày, hai người này rõ ràng lờ mờ chính mình liếc liền không hề nhìn thứ hai mắt, đúng là mắt bị mù giống như, không khỏi có tức giận, nhưng lập tức nghĩ lại: "Ài, hai người này xem đã quen cái này mỹ mạo tiểu cô nương, tự nhiên là chứng mất ta rồi." Nghĩ tới đây, trong lúc nhất thời rồi lại hơi có chút hao tổn tinh thần.

Trần Tiêu nghe xong tên của nàng, đó là như sấm bên tai, nguyên lai cái này Hồng Lăng Ba, đúng là Xích Luyện Tiên Tử, Lý Mạc Sầu đồ đệ.

Hoàng Dung nhưng lại không biết, nàng chỉ cảm thấy Hồng Lăng Ba thoát nhìn rất dịu dàng ngoan ngoãn, người lại xinh đẹp, tóm lại là như một Đại tỷ tỷ giống như, cười nói: "Ta gọi Hoàng Dung, tỷ tỷ, người cái kia ngân châm lợi hại như vậy, ở lại sẽ giáo giáo ta được không?"

Hoàng Dung là cái quý tinh linh, nàng trước đó vừa thấy cái kia ngân châm trúng liền không tiếp tục hành động chỉ lực, trong nội tâm thất kinh, lúc này liền sử (khiến cho) bên trên làm nũng công phu, không cầu học cái này ngân châm chế tác phương pháp, nhưng là tóm lại là phải nghĩ biện pháp lấy tới giải được, nếu không đến lúc đó vạn nhất cái này người nổi lên lòng xấu xa, đem nhóm người mình đâm bên trên một đám, đó chính là lật thuyền trong mương.

Hồng Lăng Ba sao có thể nghĩ đến Hoàng Dung ý niệm, nàng nghe xong Hoàng Dung mà nói nhưng chỉ là cảm thấy cao hứng, thâm nghĩ: "Mặc dù người tiểu cô nương này xinh đẹp, nhưng là ta cuối cùng xem như có một vật mạnh hơn người á." Trong nội tâm nàng một cao hứng, lập tức nhân tiện nói: "Đi, chờ một lát đánh chạy những...này người xấu, ta liền dạy người."

Kỳ thật trên người nàng còn có lợi hại hơn bằng pháp ngân châm, nhưng là vừa mới vừa thấy có người xuất thủ tương trợ, liền không dám sử dụng

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 99: Toàn Quán Thanh không chết ?

Converted by: là là la(tangthuvien)

Bằng pháp ngân châm độc tính kỳ cao, lại là Hồng Lăng Ba sư phụ Xích Luyện Tiên Tử Lý Mạc Sầu độc môn ám khí, nếu như chính cô ta sử đi ra, một khi bị người hiểu lầm, coi là địch nhân, vậy thì không tốt.

Chỉ là nàng nhưng lại không biết, nàng vừa báo bên trên danh tự thời điểm, kỳ thật Trần Tiêu cũng đã biết thân phận của nàng.

Có điều cái này Hồng Lăng Ba mặc dù là nhân ái mỹ, tâm địa nhưng lại không xấu, Trần Tiêu đối với nàng không có gì vào trước là chủ ấn tượng xấu, cũng sẽ không có chút phá.

Lúc này Âu Dương Phong cùng Chu Bá Thông, Âu Dương Khắc cùng Điền Bá Quang cũng đều đánh thẳng đã đến kịch liệt chỗ.

Âu Dương Phong thân là bốn tuyệt một trong, vốn là so Chu Bá Thông võ công muốn cao hơn một ít, Nhưng là hôm nay Chu Bá Thông sử (khiến cho) lên tả hữu vật nhau, Âu Dương Phong mặc dù có thể thắng dễ dàng một cái Chu Bá Thông, nhưng là quyết định không có có thể thắng dễ dàng qua hai cái Chu Bá Thông đạo lý.

Hắn Cáp Mô Công uy lực cực lớn, Chu Bá Thông nhưng lại cận thân triển đấu gọi hắn không có mấy sẽ sử dụng, Nhưng là vì Âu Dương Khắc có song xà trượng, Chu Bá Thông lại có chút kiêng kỵ, trong lúc nhất thời hai người ngược lại là đấu cái lực lượng ngang nhau, chẳng phân biệt được cao thấp cao thấp.

Âu Dương Khắc học nghệ tự Âu Dương Phong, thủ hạ quả thật có chút bản lĩnh, cùng Điền Bá Quang chính đấu cái lực lượng ngang nhau.

Trần Tiêu bọn người biết rõ loại này đẳng cấp thi đấu không tốt nhúng tay, miễn cho càng giúp đỡ càng bề bộn, cũng liền rút xa ở một bên vây xem, cho Chu Bá Thông cùng Điền Bá Quang hai người áp trận.

Lại không nghĩ Âu Dương Khắc bên kia đập vào đập vào, bỗng nhiên thoáng nhìn mắt trong lúc (ở giữa) chứng kiến Hoàng Dung, lập tức giật nảy mình, hắn gần đây tự phụ hạ Trần cơ thiếp tất cả đều là thiên hạ Giai Lệ, nào biết trước tiên ở rừng cây hạnh trong gặp Vương Ngữ Yên, lúc ấy liền tâm ý đại động, Nhưng chỉ có điều gặp mặt một lần liền cùng Vương Ngữ Yên cả đám chúng nữ đi rồi ra. Lúc này lại gặp được Hoàng Dung, nhưng thấy nàng làn thu thủy (chỉ mắt long lanh của người con gái đẹp) lưu chuyển, kiều má dục chóng mặt, mặc dù tuổi còn trẻ con, thực là không thua gì Vương Ngữ Yên tuyệt sắc, chính mình chúng cơ so sánh dưới lại như cận bã, lập tức tâm ngửa cốt nuyễn, nói không ra lời.

Hắn bản có điều liền cùng Điền Bá Quang ở đây sàn sàn nhau tầm đó, hôm nay mắt lé tương vọng, chỉ thấy ánh nắng nhàn nhạt xuất tại nàng trên gương mặt, thật sự là tươi đẹp như Xuân Hoa, lệ như ánh bình minh, không khỏi thấy ngây dại. Mắt hồn mất vía phía dưới, lập tức đã bị Điền Bá Quang cho làm cái luống cuống tay chân.

Khó khăn ứng phó tới, lại lập tức thấy ánh mắt của nàng nhìn về phía một bên thô bỉ thiếu niên, đưa tình chi ý, vừa thấy biết, lại không khỏi nộ khí bùng bùng phản chấn. Lập tức cũng bất chấp Điền Bá Quang bên kia, sử (khiến cho) cái sơ hở, lập tức cướp được Quách Tĩnh bên người, một chưởng đập đi.

Chính mình Tĩnh ca ca bị người công kích, Hoàng Dung làm sao khách khí, sử (khiến cho) bên trên Lạc Anh Thần Kiếm Chưởng cùng Âu Dương Khắc đối địch.

Có thể cùng như vậy mỹ nhân đối chưởng, Âu Dương Khắc tất nhiên là cầu còn không được, lại không nghĩ một bên một mực cùng Chu Bá Thông đánh nhau Âu Dương Phong bỗng nhiên kêu lên: "Tiểu nha đầu, Đông Tà Hoàng Dược Sư là gì của người?"

Âu Dương Khắc nghe được thúc thúc kêu lên Đông Tà Hoàng Dược Sư danh hào, liền biết tiểu nha đầu này chỉ ít có tám phần có thể là cùng thúc thúc nổi danh Đông Tà Hoàng Dược Sư con gái, trong nội tâm lập tức đại hi. Nhưng là lưỡng cường tranh chấp, tạm thời phân thân, hậu quả hạng gì nghiêm trọng, Điền Bá Quang trong tay khoái đao "Xoẹt" một tiếng, liền ở đây Âu Dương Khắc trên lưng chém ra thật lớn một đạo miệng máu.

"Khắc nhì!"

Âu Dương Khắc trên danh nghĩa là Âu Dương Phong chất nhĩ, thực tế lại là thân nhĩ tử, hôm nay Âu Dương Khắc bị thương, Âu Dương Phong cực kỳ đau lòng, liều mạng cùng Chu Bá Thông chạm nhau một chưởng, mượn lực phản chấn lập tức xông về phía trước tiến đến, một tay lấy Âu Dương Khắc đã đoạt trở về, sau đó hét lớn một tiếng, rất xa nhảy ra ra, phục đến trên mặt đất, mãnh liệt hít một hơi, sau đó theo ngực bụng chỗ truyền đến "Ha ha ha" một hồi trầm đục, đúng là hắn tuyệt kỹ thành danh, Cáp Mô Công!

Chu Bá Thông triển đấu công phu rất cao minh, Nhưng là loại này kiên cường chiêu số cái kia liền không phải Âu Dương Phong đối thủ, đang muốn tránh ra công phu, chợt nghe được hét lớn một tiếng, nói: "Lão Khiếu Hoa đến chiêu cổ người cái này lão độc vật!"

Sau đó một đạo thân ảnh thẳng hiện lên ra, tay phải vẽ lên một cái nửa vòng tròn, sau đó mãnh liệt đẩy, đúng là Hàng Long Thập Bát Chưởng chi Kháng Long Hữu Hối!

Lại nguyên lai là Bắc Cái Hồng Thất Công đã đến!

Hắn một chiêu này Kháng Long Hữu Hối vừa mới đánh ra, Âu Dương Phong Cáp Mô Công cũng là tên đã trên dây không phát không được, "Oanh" một tiếng bạo tiếng nổ, chung quanh Tiểu Thụ cỏ dại đều bị mạnh mẽ gió mạnh [Cương Phong] thổi ngã trái ngã phải, lần này cứng đối cứng, hai người ngược lại là liều mạng cái thể lực ngang nhau!

Âu Dương Phong mắt thấy đối phương lại có cường viện, cái đó còn do dự, bắt lấy Âu Dương Khắc cánh tay, là được hét lớn một tiếng: "Đi!" Sử (khiến cho) khai mở khinh công, kéo lấy Âu Dương Khắc, trong nháy mắt liền đi xa.

Tại đây tối như bùng thì khí trời dậm (ở bên trong), chỉ dựa vào ánh trăng đuổi theo người, như thế nào đuổi đến, chỉ có thể dừng bước.

Dọa chạy Âu Dương Phong, Hồng Thất Công lúc này mới che ngực, mãnh liệt ho khan vài tiếng, nói: "Cái này lão độc vật Cáp Mô Công, uy lực xác thực lợi hại. Nhờ có ta nội thương khôi phục, bằng không thì lần này cần phải tổn thương càng thêm tổn thương không thể."

Thầy Hồng Thất Công, Trần Tiêu chỉ cảm thấy vô cùng thân thiết, vịn hần tìm một cái gốc cây bên trên ngai xuống, hỏi: "Thất công, thương thế của người được rồi?"

Hồng Thất Công cùng Trần Tiêu quan hệ thân mật, lúc ấy muốn không phải là không có Trần Tiêu, Cái Bang trải qua Kiều Phong cái kia một chuyện cần phải làm cho triệt để một rồi không thể, vỗ vỗ Trần Tiêu bả vai, nói ra: "Lúc ấy có thể may mắn mà có người á..., ha ha. Ài, chỉ là đáng tiếc, Toàn Quan Thanh không biết bị ai cấp cứu đi rồi, sớm biết như vậy, lúc trước nên trước một chương chụp chết hần đấy. Đều là ta nhất niệm chi nhân ah, ai."

Toàn Quan Thanh không chết? !

Trần Tiêu lập tức liên kinh ngạc, hỏi: "Thất công, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Lúc này thời điểm Hoàng Dung quần quít lấy Hồng Lăng Ba đi học ngân châm muốn giải được, còn lại Điền Bá Quang biết rõ đây là Cái Bang gia sự, trước tiên đem bắt lấy tăng bên cạnh bốn xâu trói lại, sau đó chạy đi một bên luyện đao, chỉ (cái) Trần Tiêu, Chu Bá Thông cùng Quách Tĩnh im im lặng lặng nghe Hồng Thất Công nói chuyện.

Chỉ nghe Hồng Thất Công nói: "Đừng đề cập á. Toàn Quan Thanh cái kia ác tặc, âm mưu phản loạn, vốn là nên phanh thây xé xác, ta dẫn theo hần đi, không muốn trên nửa đường nghe nói tăng biên ngũ sửu tai họa dân chúng, cái này liền một đường đuổi theo. Không nghĩ đến, người không có đuôi tới, chờ ta lúc trở lại, Toàn Quan Thanh lại bị người cứu đi rồi, còn hại ta Cái Bang chết nhiều huynh đệ."

Trần Tiêu nghe âm thầm nhủ mày, cái này Toàn Quan Thanh, sẽ bị ai cứu đi?

Ấn ấn tâm đó, Trần Tiêu chỉ cảm thấy trong giang hồ giống như công tác chuẩn bị lấy một hồi thật lớn Phong Bạo, nhưng lại vô luận như thế nào cũng nghĩ không ra trận này Phong Bạo ngọn nguồn ở đâu.

Chỉ nghe Hồng Thất Công lại nói: "Toàn Quan Thanh được cứu đi, thế thì cũng thế rồi, lại không nghĩ hần rõ ràng kích động không ít Cái Bang đệ tử, cùng hần thành lập một cái gì sạch y phái, đem chúng ta vốn là Cái Bang đệ tử cho chỉ ra và xác nhận trở thành (thành công) áo đen phái, nói sạch y phái mới được là Cái Bang chính tông, mấy cái trưởng lão cũng không biết có phải hay không bị đầu mỡ heo hôn mê rồi tâm, lại nói ta là theo Kiều bang chủ một lòng, vì ngoại tộc bán mạng, thật sự là lẽ nào lại như vậy!"

Bà mẹ nó! Cái này Toàn Quan Thanh thật đúng là không phải giống như: bình thường hội (sẽ) lừa dối người ah!

Trần Tiêu coi chừng hỏi: "Ý định đi Quang Minh đỉnh đấy, chính là Toàn Quan Thanh dẫn đầu sạch y phái?"

Hồng Thất Công gật đầu nói: "Đúng vậy. Cái này ác tặc cầm ta trước kia cùng Kiều bang chủ giao tình nói sự tình, làm cho sạch y phái cùng áo đen phái sống mãi với nhau một hồi, quả thực chết nhiều huynh đệ." Nói đến đây, Hồng Thất Công trong nội tâm hào khí, hung hăng một chương vỗ vào bên người trên đại thụ, một tiếng âm vang, chén ăn cơm thô thân cây lập tức bẻ gãy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 100: Quang Minh Đỉnh

Converted by: là là la(tangthuvien)

Lúc này không phải phiên muộn cái này thời điểm, Trần Tiêu hiếu kỳ hỏi: "Thất công, cái kia cứu được Toàn Quan Thanh người, tra ra là ai không vậy?"

Thất công trầm giọng nói: "Ta nghi hoặc cũng liền là chuyện này. Người nọ nghe nói võ công cực cao, rồi lại chưa bao giờ có người bá kiến, vừa mới đối mặt liền giết chúng ta sáu người huynh đệ, thậm chí liền người nọ võ công con đường đều nhìn không ra đến. Nghe nói có rãnh động phái chiêu số, cũng có Thiếu Lâm đây, còn giống như có Võ Đang Nga Mi Ngũ Nhạc kiếm phái đấy. Án, hần còn giống như khiến một chiêu phái Tung Sơn đại tung Dương Chương, thật sự là kỳ rồi."

Bà mẹ nó, cái gì võ công đều? Dạy người nhìn không ra đối phương võ công con đường?

Trần Tiêu nghĩ nghĩ, bỗng nhiên cả kinh nói: "Chẳng lẽ là, Cô Tô Mộ Dung Mộ Dung Bác?"

Hồng Thất Công nhưng chỉ là lắc đầu, nói: "Mộ Dung Bác chết bao nhiêu năm á..., làm sao là hần? Hơn nữa bị hần giết người luôn luôn là lấy kia chi đạo còn thi kia thân, mặc dù võ công phái hội (sẽ) nhiều, nhưng là hướng như vậy chỉ cầu giết địch phương pháp nhưng lại chưa bao giờ dùng qua. Chuyện

này thật đúng kỳ quái."

Hết thầy phảng phất một đoàn sương mù, Trần Tiêu cũng là không cách nào có thể muốn, lúc này cần gấp nhất hay (vẫn) là hỏi trước hỏi hần tính toán đến đâu rồi, lúc này hỏi: "Thất công, nghĩ mãi mà không rõ trước hết không muốn. Ngài hiện tại có tính toán gì không?"

Hồng Thất Công đứng người lên, đi đến trối ở một bên tàng biên ngũ sừu bên người, hiên ngang lẫm liệt nói: "Ta Hồng Thất suốt đời giết qua hai trăm hai mươi hai người, những người này không có chỗ nào mà không phải là tội ác tày trời chi đó. Các người năm cái, ở đây Giang Tô vùng giết người phóng hỏa, diệt đi Dương gia thôn một thôn 132 khẩu, không giết các người, thiên lý nan dung! Ta hiện tại chỉ hỏi các người một câu, đáp muốn ta thỏa mãn, liền lưu các người một cái toàn thân, nếu không phải thỏa mãn, Nhưng đừng trách ta không được!"

Diệt một thôn 132 người, Trần Tiêu nghe toàn thân nổi da gà tất cả đứng lên rồi, không nói hai lời liền đi tới Hồng Lăng Ba bên người, khẽ vươn tay, trầm giọng nói: "Còn có cái kia chằm không vậy? Tiền đưa ta mấy cây!"

Hồng Lăng Ba nghe hần ngữ khí ngưng trọng, biết rõ hần là thật sự nổi giận, lúc này lấy ra năm chỉ, giao cho Trần Tiêu trên tay.

Trần Tiêu phản hồi năm xấu bên người, đạo: "Ta theo bước vào giang hồ đến bây giờ, còn chưa từng có tự tay giết qua người. Nhưng là mấy người các người, ta không thể không giết. Cái này năm cây kim, là được các người một người một cái. Nếu như câu trả lời của các người gọi Thất công thỏa mãn, ta cho các người cái thống khoái, không hài lòng, vậy cũng đừng trách ta!"

Hần đến từ thế kỷ hai mươi mốt địa cầu, từ nhỏ đến lớn đã bị giáo dục đều là tên người trần quý, không phải vạn bất đắc dĩ tuyệt không nguyên đơn giản sát nhân. Nhưng là trước mắt cái này năm xấu vậy mà làm ra bức này người người oán trách hoạt động, cái kia tự nhiên không thể buông tha.

Lúc này bị cái này độc chằm đâm ngã cái kia hai xấu, toàn thân run rẩy, thỉnh thoảng phát ra một hai tiếng nặng nề rên thanh âm, nhất thời nhưng không được liền chết, toàn thân gân xanh kéo căng, có chết hay không, có sống hay không.

Thừa ba xấu thấy như vậy trận thế, biết hôm nay hần phải chết không thể nghi ngờ, hiện tại chỉ cầu có thể chết thống khoái điểm, lúc này liên tục không ngừng gật đầu, nói ra: "Người hỏi, người hỏi."

Hồng Thất Công sắc mặt âm trầm cơ hồ có thể chảy ra nước, thật giống như bão tố sắp xảy ra lúc bầu trời, hỏi: "Ta hỏi người, các người tới đây bên cạnh giết người phóng hỏa, Nhưng là bị ai sai sử?"

Cái kia ba xấu nhưng lại người nhìn ta, ta nhìn người, nhưng lại thật sự không biết Hồng Thất Công lời này là từ gì hỏi, trả lời: "Chúng ta Ngũ huynh đệ sát nhân làm sao chịu người nào sai sử, lúc ấy xem một cái cô gái nông thôn rất phiêu lạng, liền muốn đã đoạt, nãi nãi trào trở về đem làm áp trại phu nhân, chúng ta năm cái hầu hạ một cái, Nhưng cũng không tính thua lỗ năng..."

Tên còn lại nói ra: "Cái kia cô gái nông thôn nam nhân thấy muốn cùng chúng ta dốc sức liều mạng, chúng ta hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, dứt khoát đem (chiếc) một thôn làng mọi người giết xong việc, tất cả đều cho băm trở thành (thành công) mười bảy hai mươi tám đoạn!"

Bọn họ sắp chết đến nơi, cũng biết càng nói hung tàn, cái chết liền càng nhanh, chỉ có điều bất kể thế nào nói, theo hai người bọn họ ý tứ trong lời nói, tóm lại là không có gì người sai sử đây, chuyện này bất quá là cái trùng hợp mà thôi.

Hồng Thất Công cảm thấy giận dữ, cũng biết hỏi lại không ra cái gì, lúc này một người thương một chương, năm xấu thân thể bóp méo vài cái, lúc này liền cái chết không thể chết lại rồi.

Giết năm xấu, Hồng Thất Công nói: "Xem ra sự tình còn phải tiếp tục điều tra. Trần tiểu tử, các người kể tiếp tính toán đến đâu rồi? Nhưng là muốn đi Quang Minh đỉnh?"

Trần Tiêu đem năm miếng ngân chằm lại trả trở về, nói: "Àn, chúng ta muốn đi Côn Lôn Sơn dưới chân Cách Nhĩ Mộc trấn cùng mọi người tụ họp, Thất công ngài kể tiếp tính toán đến đâu rồi?"

Hồng Thất Công nghĩ nghĩ, nói ra: "Kiêu bang chủ không biết tung tích, người chính là tên kia kết bái Lục đệ đuổi theo đi, nghĩ đến không có cái vấn đề lớn gì. Không bằng chúng ta cùng đi Quang Minh đỉnh, ta ngược lại là muốn nhìn một chút Toàn Quan Thanh muốn làm cái gì mê hoặc."

Mấy người thương nghị một trận, lúc này liền nghị nghị một đêm, chuẩn bị thứ hai Thiên Khải trình.

Lúc này thời điểm Hồng Lăng Ba lại đã đi tới, xông mấy người thi lễ một cái, nói: "Mấy vị anh hùng đại ân cứu mạng, Lăng Ba không dám tương quen, chỉ là còn muốn đi tìm kiếm sư phụ, cho nên ta muốn..."

Nàng lần này theo sư phụ rời núi, trên đường đi xử lý vài món sự tình, lại không nghĩ đi đến tại đây thời điểm đang bị Âu Dương Khắc gặp được. Âu Dương Khắc thấy nàng sinh tướng mạo đẹp, liền nổi lên lòng xấu xa, cầu thúc thúc Âu Dương Phong trào rơi xuống nàng, ý định trở về hưởng dụng.

Hôm nay cuối cùng bình an, cảm giác sâu sắc giang hồ hiểm ác, võ công của nàng không tính cao cường, tự giác hay (vẫn) là trở lại sư phụ bên người an toàn.

Trần Tiêu đối với nàng ấn tượng không kém, cười ha ha nhắc nhở: "Hồng cô nương nặc sức đi thôi, chỉ là cái này ngân chằm độc tính thật là mãnh liệt, dùng để tự bảo vệ mình không tệ, nhưng là có thể tận lực không muốn dùng đến đã thương người, nhớ lấy, nhớ lấy."

Hồng Lăng Ba xông Trần Tiêu lại thi lễ một cái, nói: "Tiên sinh chỉ điểm chính là, ta đây cái này liền đi." Dứt lời phiêu nhiên mà đi.

Lúc này thời điểm Hoàng Dung đã đi tới, nói: "Trần đại ca, cô gái này tùy thân mang theo như vậy ác độc ám khí, nhìn xem không giống người tốt. Người làm sao lại như vậy phóng nàng đi rồi hả? Nha... Ta hiểu được, người nhất định là nhìn lên vẻ đẹp của nàng sắc đúng hay không? Hi hi!"

Trần Tiêu đầu dao động trông lúc lắc tựa như, nói ra: "Nàng tuy đẹp còn có thể có người mỹ? Còn có thể có Ngọc tỷ tỷ mỹ? Ta chỉ là cảm thấy nàng còn không tính quá xấu mà thôi nha, kỳ thật nhiều khi người là tốt là xấu, có điều một ý niệm mà thôi."

Hắn lời này xác thực là hữu cảm nhi phát (\*có cảm xúc nên phát ra), người tốt cùng người xấu, nhiều khi bất quá là một ý niệm mà thôi.

Hồng Thất Công ở một bên khen: "Hảo tiểu tử, ha ha, không hổ là được xưng là thiếu hiệp người, quả nhiên có quân tử phong thái. Cô gái này vừa rồi đưa cho người ngân châm, có lẽ chính là Xích Luyện Tiên Từ Lý Mạc Sầu bằng phách ngân châm nguyên hình, chỉ có điều nàng sợ bạo lộ thân phận, không có cầm cái kia đi ra mà thôi. Ai, mà thôi, sự phụ lỗi luôn không nên trực tiếp nhớ đến đệ tử trên đầu, thả cũng để lại đi à nha."

Lúc này sự tình đã chấm dứt, Hồng Thất Công bỗng nhiên vỗ vỗ bụng, gọi vào: "Có ăn gì không có? Nhưng đói chết ta á!"

Nghe hắn nói như thế, Trần Tiêu một ngón tay Hoàng Dung, nói: "Ha ha, có Dung muội muội tại đây, nhất định bao Thất công người thiếu (thiệt thòi) không đến cái bụng!"

Hoàng Dung mừng rỡ trong lòng, cái này Hồng Thất Công chính là cùng nàng phụ thân Đông Tà nổi danh cao nhân, hầu hạ tốt rồi, chỗ tốt cái kia còn có thể nhỏ đến? Lúc này kêu lên vui mừng nói: "Thất công, ta cái này đi làm cho ăn cho người!"

Hồng Thất Công cười ha ha, nói: "Tốt, đã kêu ta nếm nếm thủ nghệ của người như thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Võ Hiệp Thế Giới Nam Nhi Hành* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.